Elektronický kancionál

www.kancional.cz

27. 1. 2020

Obsah

Hlavní společné modlitby **37**

001 – Modlitba Páně 37

002 – Apoštolské vyznání víry 37

003 – Vzývání Ducha Svatého 38

004 – Pozdravení andělské 39

005 – Anděl Páně 39
006 – Raduj se, Královno nebeská 40
007 – Zdrávas, Královno 41
008 – Pod ochranu tvou 41
009 – Modlitba růžence 42
010 – Anděle Boží 45
011 – K svatému Josefu po růžencové pobožnosti 45
012 – Za zemřelé 47

Osobní modlitba **47**
016 – Klanění 47
017 – Chvála 48
018 – Díky 48
019 – Víra, naděje a láska 49
020 – Prosba o vedení Duchem Svatým . . . 49

021 – Odevzdání se službě Bohu 50
022 – K andělům 50
023 – Po probuzení 51
024 – Ráno 51
025 – Krátké modlitby po celý den 52
026A – Modlitby u stolu 53
026B – Modlitby u stolu 54
027 – K práci 54
028A – Večer 55
028B – Večer 55
029A – Za církev 58
029B – Za církev 58
030 – Za farnost 59
031 – Za jednotu křesťanů 59
032 – Za misie 60

033 – Za pronásledované křesťany a za nepřátele evangelia 60
034 – Za vlast 61
035 – Za mír 61
036 – Odpovědnost za svět 62
037 – Za lásku k bližnímu 62
038 – Za trpící 63
039A – Obnova křestního vyznání 64
039B – Díky za křest 64
040 – Prosba za život v síle biřmování . . . 65
041A – Návštěva eucharistického Krista . . 65
041B – Návštěva eucharistického Krista . . . 66
042 – Duchovní přijímání 67
043A – Příprava na přijímání 68
043B – Příprava na přijímání 69
044A – Po přijímání 70

044B – Po přijímání 71
045 – Před zpytováním svědomí 72
046A – Myšlenky k lítosti a předsevzení . . 73
046B – Myšlenky k lítosti a předsevzení . . 74
047A – Myšlenky k díkům za smíření 75
047B – Myšlenky k díkům za smíření 76
048A – Za nemocné 76
048B – V nemoci 77
048C – Ve stáří 77
048D – Za dobrou smrt 78
048E – Tváří v tvář smrti 78
048F – Za zemřelé 79
049A – Za papeže 80
049B – Za biskupa 80
049C – Za kněze 81

049D – Za kněze ve farnosti 81
049E – Za kněžská a řeholní povolání 82
050A – Za dobrou volbu manžela (manželky) 83
050B – Snoubenců 84
050C – Manželů 84
050D – Rodičů 85
050E – Dětí za rodiče 86
051 – Oslava Boha – žalm 95 (94), 1–7 . . . 86
052 – Důvěra v Boha – žalm 23 (22) 87
053 – Prosba – žalm 70 (69) 88
054 – Díky – žalm 116 (114) 89
055 – Kajícnost – žalm 51 (50) 90

K pobožnostem **93**

061 – Ambrosiánský chvalozpěv 93
065 – Litanie k nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu 95

066 – Modlitba k zasvěcení Srdci Ježíšovu . 99
067 – Litanie loretánská 101
068A – Litanie ke všem svatým 106
068B – Litanie ke všem svatým 110
069 – Litanie ke svatým ochráncům naší vlasti 115
071 – Křížová cesta I. 120
072 – Křížová cesta II. 124
073 – Křížová cesta III. 143
074 – Křížová cesta IV. 158
075 – Ke všem zastavením 161
076 – Želivská křížová cesta 162
077 – Svatý Michaeli 165
078 – Anděl Páně 167
079 – Je cesta trním posetá 169

Denní modlitba církve **172**

081 – Ranní chvály 172

084 – Nedělní nešpory 183

085A – Mariánské nešpory 193

085B – Mariánské nešpory 204

089 – Modlitba před spaním 214

Adventní písně **230**

101A – Ejhle, Hospodin přijde 230

101B – Ejhle, Hospodin přijde 231

101C – Ejhle, Hospodin přijde 233

102 – Mnozí spravedliví 235

103 – Vládce světa 237

104 – Panno blahoslavená 238

105 – Chvalme Boha vesele 239

106 – Vítej, milý Jezu Kriste 240

107 – Radostné to Děťátko 241
108 – Ty jsi, Kriste, Boží Syn 242
109 – Z milosti tak hojné 243
110 – Prolom, Pane, nebesa 245
111 – Všichni věrní křesťané 247
112 – Z hvězdy vyšlo slunce 248
113 – Před Pána vstupujem 249
114 – Zdráv buď, Pane Jezu Kriste 251
115 – Požehnaný, velebný 252
116 – Jezu, skrytý v svátosti 253
117 – Rodičko Boží vznešená 254
121 – Aj, slyšte z nenadání 255
122 – Co již dávní proroci 256
123 – Ejhle, přijde Pán 258
124 – Jak růže krásná 260

125 – Sešli, nebe, Spasitele 261
126 – Vesele zpívejme 265
127 – Zavítej k nám, Stvořiteli 267
128 – Dej rosu, nebe nad námi (Rorate) . . . 268
129 – Volá hlas 278
130 – Z nebe posel vychází 281
140 – Zdráva buď, Panno Maria 283
181 – Rosu dejte, nebesa 285
181 – Rosu dejte, oblakové 286
182 – Hlásej píseň veselá 289
183 – Vítej, Jezu Kriste 290
184 – Vítej, Hosti nebeský 292
185 – Slavná Matko Jezu Krista 293
186 – Slavná Spasitele Matko 294

Vánoční písně **296**

201 – Narodil se Kristus Pán 296

202 – Pojďte všichni k jesličkám 298

203 – Zvěstujem vám radost 300

204 – S pastýři teď o závod 302

205 – Vítej nám, Bože vtělený 303

206 – Vítej, milý Jezu Kriste 304

207 – Nastal přeradostný čas 305

208 – Čas radosti veselosti 307

209 – Splnilo se Písmo svaté 308

210 – V půlnoční hodinu 309

211 – Z nebe jsi přišel 310

212 – Všude radost 311

213 – Hvězda svítí nad Betlémem 312

214 – Z nebeské výsosti 313

215 – Přijď, ó milý Spasiteli 314
216 – Vítej, vítej, božské Dítě 315
217 – Kriste, světa Spasiteli 316
218 – Náš Spasitel zvěstovaný 317
219 – Jdou zástupy věrných (Adéste, fidéles) 320
220 – Chtíc, aby spal 323
221 – Místo Betléma 324
222 – Nesem vám noviny 326
223 – Poslouchejte, křesťané 327
224 – Tichá noc 329
225 – Veselé vánoční hody! 330
226 – Vítaný buď, Ježíšku 331
227 – Co to znamenati má 333
228 – Vánoční čas nastává 335
281 – Poslechněte, národové 337

281 – Slyšte, slyšte, pastuškové 341
282 – Betlémské světlo 343
282 – Betlémské světlo 347
283 – S pastýři pospíchejte 352
284 – Slyšte, slyšte, pastuškové 354
285 – Sem, pastýři, pospíchejte 356
286 – S chudými pastýři 358
287 – Poslyšte, bratři, jen 359
288 – Ejhle, naše chasa 361
289 – Co to znamená 363
290 – Vzhůru bratři milí 364
291 – Ježíška vítat pospěšme 366
292 – Sióne, již otvírej 367
293 – Pán je světlo národů 369

Postní písně **370**

301 – Ach, můj nejsladší Ježíši 370

302 – Dokonáno jest 373

303 – Duše věrné 375

304 – Hořké muky 378

305 – Již jsem dost pracoval 380

306 – Když na kříži pněl Spasitel 382

307 – Kristus, příklad pokory 384

308 – Křesťanská duše 386

309 – Ó Kriste, v tichý postní den 388

310 – Poděkujme Kristu Pánu 391

311 – Matka pláče 392

312 – Nedejme se k spánku svésti 395

313 – Přistup, duše, v zkroušenosti 398

314 – Stála Matka 401

315 – Svatý Bože 403
316 – Svatý Bože, svatý Silný 404
317 – Svatý kříži, tebe ctíme 405
318A – Kriste Králi, dárce spásy 407
318B – Kriste Králi, dárce spásy 408
319 – Já chtěl bych, Bože můj 409
320 – Ó slyš a shlédni k nám 411
321 – Ó hlavo Těla církve 415
322 – Před tvou tváří 417
381 – Zahlaď, Bože, mou nepravost 420
381 – Veliký jsi, božský Pane 422
382 – Ó srdce kamenné 424
383 – Hořké Páně umučení 426
384 – Ó Kriste, pohlédni 429
385 – Kříži svatý skrze tebe 430
386 – Kriste pro své rány a kříž 432

Velikonoční písně **433**

401 – Aleluja! Živ buď nad smrtí slavný vítěz 433

402A – Bůh všemohoucí 436

402B – Bůh všemohoucí 437

403 – Hle, vstal již z mrtvých 439

404 – Raduj se a vesel 441

405 – Rozleťte se, zpěvy, vzhůru 443

406A – Velikonoční oběti 446

406B – Velikonoční oběti 447

407 – Vesel se, nebes Královno 449

408 – Vstalť jest této chvíle 450

409 – Základ církve pevná skála 451

410 – Aleluja, církev zpívá 455

411 – Aleluja. Zazpívej, církvi (O filii) 457

412 – Třetího dne vstal Stvořitel 462

413 – Žije! Kristus povstal z hrobu 464
415 – Vstoupil Pán v slávu nebeskou 466
421 – Kristus seslal Těšitele 468
422A – Přijď, ó Duchu přesvatý 471
422B – Přijď, ó Duchu přesvatý 472
422C – Svatý Duchu, sestup k nám 474
423 – Přijď, Tvůrce, Duchu Svatý 475
424 – Sestup na nás, Duchu Svatý 477
425 – Ty Boží lásko 480
481 – Jako vítěz 483
482 – Zvítězil Lev 486
483 – Bratři, nad svým vykoupením 489
484 – Pán Ježíš Kristus 491
485 – Raduj se, Královno nebeská 492

Zpěvy ke mši a ordinária **493**

501A – Zpívané odpovědi ke mši 493

501B – Zpívané odpovědi ke mši 497

502 – Ordinárium J. Olejníka I. 499

503 – Ordinárium K. Břízy 513

504 – Ordinárium P. Ebena 524

505 – Ordinárium Z. Pololáníka 534

506 – Latinské odpovědi ke mši 546

507 – Ordinárium VIII – De angelis 553

508 – Ordinárium XI – Orbis factor 561

509 – Ordinárium – Missa mundi 568

585 – Ordinárium VIII – De angelis 573

Obecné mešní písně **581**

510A – Pokrop mě yzopem 581

510B – Rač yzopem mě pokropit 581

511A – Viděl jsem pramen vody 583
511B – Pojď, kajícníku, před oltář 584
512 – Bože, před tvou velebností 585
513 – Hleď, mocný Hospodine 588
514 – Hospodine, všech věcí Pane 591
515 – Jako dítky k Otci svému 603
516 – Na své tváře padáme 607
517 – Pozdvihni se, duše, z prachu 609
518A – Shlédni, Bože, z nebes vysokosti . . . 613
518B – Shlédni, Bože, z nebes vysokosti . . . 616
519 – Buďte bdělí 619
520 – Hospodine všemohoucí 621
521 – Pane, chci být jako ty 632
522 – Plníme, Kriste, tvoje přání 633
523 – Ty jsi, Pane, v každém chrámě 636

524 – V posvátné úctě klekáme 639
525 – Všichni jsme děti, děti Boží 642
581 – Ordinárium K. Židka 645
582 – Druhé ordinárium J. Olejníka 658
582 – Ve tvém chrámě 672
583 – Třetí ordinárium J. Olejníka 674
584 – Staroslověnské ordinárium J. Olejníka 688
586 – Pokrop mě yzopem 699
587 – Viděl jsem pramen vody 701
588 – V zkroušenosti klekáme 702
589 – Na kolena padejme s pokorou 706
590 – Tobě, Bože, na výsosti 709
591 – Před tebou hlavu sklání 711
592 – V zkroušenosti srdce 714
593 – Tak Bůh miloval svět 716

Odpovědi k žalmům **719**

601 – Pane, přijď 719

602 – Pane, ukaž nám své milosrdenství . . 720

603 – Vězte, že blízko jest 720

604 – K tobě pozvedám 721

611 – Dnes jsme viděli 721

612 – Uzřely všechny končiny země 722

613 – Budou se ti klanět 723

621 – Aleluja 723

622 – Aleluja 724

623 – Aleluja 724

624 – Bůh nás obnovil 724

625 – Pán povstal z hrobu 726

626 – Sešli Ducha svého 726

627 – Toto je den 727

628 – Jásejte Bohu 727
629 – Bůh se vznáší 728
631 – Kristus vítězí 728
632 – Kristus mezi námi 729
633 – Okuste a vizte 729
641 – Mé srdce jásá 729
642 – Buď veleben Hospodin 730
643 – Slyš, dcero 730
644 – Velebí má duše 732
645 – Všude na zemi 732
646 – Do tvých rukou 733
647 – Jděte do celého světa 733
648 – Blaze každému 734
649 – Má duše, chval 734
651 – Zpívejte Hospodinu 735

652 – Chválíme tě, Pane 735
653 – Všechno, co žije 736
654 – Na tebe spoléhám 736
655 – Milosrdný a milostivý 737
656 – Oslavujte Pána 737
657 – Hospodin je mé světlo 738
658 – Má duše žízní 738
659 – Budu velebit 739
661 – Z hlubin volám k tobě 739
662 – Pamatuj, Pane 740
663 – Vyslyš nás 740
664 – Pane, smiluj se, neboť jsme zhřešili . . 741
665 – Nevzpomínej, Pane 741
666 – Hospodin je blízko 742
667 – Když dnes uslyšíte 742

668 – Buď se mnou, Pane 743
669 – U Pána je slitování 743
671 – Odpočinutí věčné 744
672 – Pán je můj pastýř 744
673 – Hospodin je můj pastýř 745
681 – Kde je opravdová láska 745
682 – Světlo k osvícení pohanů 746
683 – Pane, smiluj se a zachraň nás 746
684 – Slova tvá, Pane 747
685 – Jsme jeho lid 747
686 – Do domu Hospodinova 748
691 – Aleluja 748
692 – Aleluja 748
693 – Aleluja 750
694 – Aleluja, aleluja 750

695 – Aleluja, aleluja, aleluja 752
696 – Chvála tobě, Kriste 752
697 – Chvála tobě, Kriste 752

Písně k Pánu Ježíši **753**
701 – Andělský chlebe 753
702 – Ať Srdci Ježíšovu 754
703 – Buď slaven, mocný Králi 757
704A – Chvalte ústa 758
704B – Chvalte ústa 760
705 – Pange, lingua 762
706 – Jezu Kriste, štědrý kněže 763
707 – Ježíši, Králi 765
708A – Ježíši, tebe hledám 768
708B – Ježíši, tebe hledám 770
709 – K nebesům se orla vzletem 772

710 – K svátku tajemnému 774
711 – Kde jsi, Jezu, spáso má 776
712 – Klaním se ti vroucně 779
713 – Na kolena padejme 781
714 – Ó pokrme pocestných 782
715 – Ó Srdce Páně, archo naší spásy 784
716 – Pojďte uctít poklonou 787
717A – Sióne, chval Spasitele 788
717B – Sióne, chval Spasitele 791
717C – Sióne, chval Spasitele 794
718 – Skrytý Bože 797
719 – Svatý, svatý 798
720 – Útěcho duše mé 799
721 – Vítej nám, hoste přemilý 800
722 – Vítej, vítej, tělo přezázračné 802

723 – Vzhůru, srdce 803
724 – Zde nebeská je mana 805
725 – Zdráv buď, Chlebe 806
726 – Hledám, kde bydlíš, Pane 807
727 – Kde jsi, můj Ježíši 809
728 – Ó srdce Páně nejsvětější 811
781 – Chvalte ústa 813
781 – Pojď k Spasiteli 815
782 – Adoro te devote 818
782 – Kdo jí mé tělo a pije mou krev 821
783 – Klaním se ti vroucně 823
784 – Svatá oběť začíná se 825
785 – Z lásky raněný Ježíši 828
786 – Vzpomínko sladká, Ježíši (Dulcis lesu memoria) 830
787 – Chléb, hle, jasných nebešťanů 833

788 – Srdce Páně, archo spásy 834
789 – Ó andělé, k nám dolů spějte 836
790 – Ó Jezu, hoste nebeský 839
791 – Dárce spásy 841
792 – Svátosti drahá 842
793 – Pozdraven buď ve svátosti 843
794 – Ó Bože, zde se tobě klaníme 845
795 – Ejhle, oběť přesvatá 846
796 – S poníženým k zemi čelem 847
797 – Adorémus in aeternum 849
798 – Je to jeden chléb 850

Písně o Panně Marii, andělech a svatých 853

801 – Budiž vděčně velebena 853
802 – Chválu vzdejme, ó křesťané 855
803 – Jako ta růžička krásná 859

804 – K nebesům dnes zaleť písní 860
805 – Maria, Maria 863
806 – Máti Páně přesvatá 865
807 – Matko Boží, neslýcháno 867
808 – Matko přesvatá 870
809 – Ó Maria, Boží Máti 872
810 – Ó Maria, útočiště naše 874
811 – Slyš, jaký to nad řekou 877
812 – Tisíckráte pozdravujeme tebe 879
813A – Velebí má duše Hospodina 882
813B – Velebí má duše s jásotem 884
814 – Zdráva buď, nebes královno 885
815 – Zdráva buď, Panno Maria 890
816 – Zdrávas, hvězdo spanilá 892
817 – Zdrávas, Maria! Anděl Páně z nebe . . 893

818 – Buď zdráva, panen koruno 896
819 – Jakou to vůní dýchá zem 898
820 – Vychvalujme vesele 900
821 – Dělníku Boží 901
822 – Jak se moudrost Boží 905
823 – Zdráv buď, strážce 906
824 – Já jsem si vyvolil 908
825 – Jak červánky ohlašují ráno 910
826 – Od sítí tvých 911
827 – Vyvolil si apoštoly 913
828 – Bože, cos ráčil 916
829 – Ejhle, oltář 919
830A – Svatý Václave 923
830B – Svatý Václave 925
831 – V zemi věrných Čechů 930

832 – Ještě než vzpjal se první chrám 933
833 – Ty, jenž jsi slavná koruna 936
834 – Lid český 937
835 – Vroucně vzýván 940
836 – Radostnou píseň Boží lid 942
838 – Svatým bratřím chvály znějí 944
839 – K oltáři Páně 949
840 – Všichni boží vyvolení 953
841 – Kolik svatých zdobí nebe 955
842 – Prolití krve 957
843 – Pane žní 959
844 – Bůh je láska 962
845 – Vždy žena budiž chválena 964
870A – Anděle boží, strážce můj 966
870B – Anděle boží, strážce můj 968

870C – Anděle boží, strážce můj 969
881 – Ó Panno líbezná 970
881 – Ó Maria přemilostná 972
882 – Panno blahoslavená 974
882 – Pospěš, duše, do svatyně 975
883 – Hvězdo jitřní 980
883 – Maria Panno, v této svaté chvíli 982
884 – Maria, tvé jméno 986
884 – Zdráva buď, Maria 988
885 – Buď zdráva, Panno Maria 990
886 – Pod ochranu tvou 992
887 – Zdrávas, Královno 994
888 – Slavná slova 996
889 – Andělé Boží, modlitby 998
890 – Anděle Boží, strážce můj 1001

891 – Pějme píseň o Hedvice 1003
891 – Před oltářem Nejvyššího 1004
892 – Vzývej, církvi, svého kněze Jana . . . 1009
892 – Svatý otče Klemente 1011
893 – Památku činíme 1014
893 – Biskup Vojtěch na nebesa vzhlíží . . . 1015
894 – Slavíce svátek milého 1018
894 – Anežko naše, rozněť lásku vroucí . . . 1019
895 – Zdráva Matko vtělené moudrosti . . . 1023
895 – Před tebou, Bože, skláníme své hlavy . 1026
896 – Hlas v nebi volá 1029
897 – Tobě ke cti, svatý Jene 1032
898 – Voláme k tobě, svatý Floriáne 1034
899 – Zdráv buď, otče 1035

Písně příležitostné **1039**

901 – Blíž k tobě, Bože můj 1039

902 – Chvalme Hospodáře všehomíra 1041

903 – S námi je Bůh náš 1042

904 – Tvůrce mocný 1043

905 – Ty mocný, silný, veliký 1046

906 – Buď Bohu chvála 1047

907 – Chvalte Pána, chvalte 1049

908 – Chvalte Pána, všichni lidé 1051

909 – Nejvyšší a mocný 1052

910 – Jeden Pán 1054

911 – Otče náš, milý Pane 1055

912 – Hospodine, mocný Králi 1056

913 – Přísný soudce 1058

914 – Bůh ti tento život dal 1060

916 – O hojné požehnání 1062
917 – Buď ve svátosti 1066
918 – Bože všemocný a vlídný 1068
921 – Bože, věrným zemřelým 1071
922 – Matičko Kristova 1073
923 – Ó bože, k prosbám 1074
924 – Odpočiňte v pokoji 1077
925 – Při tvé lásce neslýchané 1078
926 – Zpívejme píseň naděje 1080
927 – Dej mi, Pane, bdělé srdce 1081
928 – Učiň mě, Pane, nástrojem 1083
929 – Vezmi si, Pane 1085
930A – Hospodine, pomiluj ny 1086
930B – Hospodine, ulituj nás 1087
930C – Hospodine, pomiluj ny 1089

931 – Tam, kde strmí církve skála 1090
932A – Bože, chválíme tebe 1091
932B – Tebe, Bože, chválíme 1094
981 – Hospodine, pomiluj nás 1096
981 – S knězem v tomto okamžiku 1097
982 – Bože, chválíme tebe 1102
983 – Mluv, Pane 1103
984 – Panno blahoslavená, Matko milosti . . 1105
985 – Kriste náš 1106
986 – Náš Pane, spáso národů 1111
987 – Boha my chceme 1112
988 – Vezmi, Pane, život můj 1114
989 – Můj kříži 1115
991 – Kde domov můj 1116

Hlavní společné modlitby

001 – Modlitba Páně

Otče náš, jenž jsi na nebesích, – posvěť se jméno tvé – Přijď království tvé. – Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. – Chléb náš vezdejší dej nám dnes. – A odpusť nám naše viny, – jako i my odpouštíme našim viníkům. – A neuveď nás v pokušení, – ale zbav nás od zlého. – Amen (Mt 6,9–13).

Při ekumenických bohoslužbách možno přidat:

Neboť tvé je království i moc i sláva navěky. – Amen.

002 – Apoštolské vyznání víry

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země – i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho; – jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, – trpěl pod Ponciem Pilátem,

ukřižován umřel i pohřben jest; – sestoupil do pekel, – třetího dne vstal z mrtvých; – vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího; – odtud přijde soudit živé i mrtvé. – Věřím v Ducha svatého, – svatou církev obecnou, – společenství svatých, – odpuštění hříchů, – vzkříšení těla – a život věčný. – Amen.

003 – Vzývání Ducha Svatého

Přijď, Duchu Svatý, naplň srdce svých věrných a zapal v nich oheň své lásky.

K Sešli svého Ducha a všechno bude stvořeno
L a obnovíš tvář země.

K Modleme se: Bože, ty nám sesíláš svého Ducha, aby nás osvěcoval světlem pravdy; dej, ať nám tato jeho pomoc nikdy nechybí, abychom se dobře rozhodovali a správně jednali. Skrze Krista, našeho Pána.
L Amen.

004 – Pozdravení andělské

Zdrávas, Maria, milosti plná, – Pán s tebou; – požehnaná ty mezi ženami – a požehnaný plod života tvého, Ježíš. – Svatá Maria, Matko Boží, – pros za nás hříšné – nyní i v hodinu smrti naší. – Amen.

005 – Anděl Páně

K Anděl Páně zvěstoval Panně Marii
L a ona počala z Ducha svatého. Zdrávas, Maria…

K Maria řekla: Jsem služebnice Páně,
L ať se mi stane podle tvého slova. Zdrávas, Maria…

K A slovo se stalo tělem
L a přebývalo mezi námi. Zdrávas, Maria…

K Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko,
L aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních.

K Modleme se: Pane, poznali jsme andělské poselství o vtělení Krista, tvého Syna; vlej nám, prosíme, do

duše svou milost, ať nás jeho umučení a kříž přivede k slávě vzkříšení. Skrze Krista, našeho Pána.
L Amen.

006 – Raduj se, Královno nebeská

Raduj se, Královno nebeská, aleluja,
protože splnil Pán slova svá, aleluja,
z mrtvých vstal, Matko, Ježíš tvůj, aleluja,
u něho za nás oroduj, aleluja.

K Raduj se a vesel, Panno Maria, aleluja,
L neboť Pán vpravdě z mrtvých vstal, aleluja.

K Modleme se: Bože, vzkříšením svého Syna, našeho Pána Ježíše Krista, jsi naplnil svět radostí; na přímluvu jeho Rodičky, Panny Marie, dej, ať dosáhneme radosti života věčného. Skrze Krista, našeho Pána.
L Amen.

007 – Zdrávas, Královno

Zdrávas, Královno, Matko milosrdenství, – živote, sladkosti a naděje naše, buď zdráva! – K tobě voláme, vyhnaní synové Evy, – k tobě vzdycháme, lkajíce a plačíce v tomto slzavém údolí. – A proto, orodovnice naše, obrať k nám své milosrdné oči – a Ježíše, požehnaný plod života svého, – nám po tomto putování ukaž, – ó milostivá, – ó přívětivá, – ó přesladká Panno, Maria!

008 – Pod ochranu tvou

Pod ochranu tvou se utíkáme, – svatá Boží Rodičko. – Neodmítej naše prosby v našich potřebách, – ale ode všeho nebezpečí vysvoboď nás vždycky, – Panno slavná a požehnaná! – Paní naše, – prostřednice naše, – orodovnice naše, – u Syna nám smilování vypros, – Synu svému nás doporuč, – k Synu svému nás doprovoď.

009 – Modlitba růžence

Růženec začíná vyznáním víry: Věřím v Boha. Následuje Otče náš, pak třikrát Zdrávas, Maria; po jménu Ježíš se postupně vkládají slova: 1. V kterého věříme, 2. V kterého doufáme, 3. Kterého milujeme. Sláva Otci. Jednotlivé desátky se skládají z modlitby Páně, deseti zdrávasů a chvalozpěvu Sláva Otci. Po jménu Ježíš se přidávají růžencová tajemství:

I. Tajemství radostná

1. kterého jsi z Ducha Svatého počala.
2. s kterým jsi Alžbětu navštívila.
3. kterého jsi v Betlémě porodila.
4. kterého jsi v chrámě obětovala.
5. kterého jsi v chrámě nalezla.

II. Tajemství světla

1. který byl pokřtěn v Jordánu.

2. který zjevil v Káně svou božskou moc.
3. který hlásal Boží království a vyzýval k pokání.
4. který na hoře Proměnění zjevil svou slávu.
5. který ustanovil Eucharistii.

III. Bolestná tajemství

1. který se pro nás krví potil.
2. který byl pro nás bičován.
3. který byl pro nás trním korunován.
4. který pro nás nesl těžký kříž.
5. který byl pro nás ukřižován.

IV. Tajemství slavná

1. který z mrtvých vstal.
2. který na nebe vstoupil.
3. který Ducha Svatého seslal.
4. který tě, Panno, do nebe vzal.

5. který tě v nebi korunoval.

Svatý otec Jan Pavel II. doporučil následující volbu tajemství:

pondělí: tajemství radostná
úterý: tajemství bolestná
středa: tajemství slavná
čtvrtek: tajemství světla
pátek: tajemství bolestná
sobota: tajemství radostná
neděle: tajemství slavná

Zdrávas Královno…

K Oroduj za nás, Královno posvátného růžence,
L aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních.
K Modleme se: Bože, tvůj jednorozený Syn nám svým životem, smrtí a zmrtvýchvstáním získal věčnou spásu. Dej nám, prosíme, když v posvátném růženci blahoslavené Panny Marie o těchto tajemstvích rozjímáme, ať také podle nich žijeme a dosáhneme toho, co slibují. Skrze Krista, našeho Pána.

L Amen.

010 – Anděle Boží

Anděle Boží, strážce můj, – rač vždycky být ochránce můj; – mě vždycky veď a napravuj, – ke všemu dobrému mě vzbuzuj. – Ctnostem svatým mě vyučuj, – ať jsem tak živ, jak chce Bůh můj. – Tělo, svět, ďábla přemáhám, – na tvá vnuknutí pozor dávám. – A tak s tebou ve spojení – ať vytrvám do skonání, – po smrti pak v nebi věčně – chválím Boha ustavičně. – Amen.

011 – K svatému Josefu po růžencové pobožnosti

K Oroduj za nás, svatý Josefe,
L aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních.

K Modleme se: K tobě, svatý Josefe, přicházíme ve své tísni. – Když jsme vzývali o pomoc tvou přesvatou

snoubenku, – žádáme s důvěrou i od tebe ochranu. – Pro lásku, která tě pojila s neposkvrněnou Pannou a Bohorodičkou, – a pro otcovskou lásku, s kterou jsi objímal Ježíše, – pokorně prosíme: – shlédni milostivě na dědictví, – které si Ježíš Kristus získal svou krví, – a přispívej nám v našich potřebách svou mocnou přímluvou. – Starostlivý strážce svaté Rodiny, – opatruj vyvolený lid Ježíše Krista. – Odvrať od nás, laskavý otče, – všechnu nákazu bludů a mravní zkaženosti. – Náš mocný ochránce – milostivě nám z nebe pomáhej v tomto boji s mocnostmi temna – a jako jsi kdysi vysvobodil Ježíše z nebezpečí života, – tak nyní braň církev Boží proti úkladům nepřátel – a proti všemu protivenství. – Nás pak všechny ustavičně ochraňuj, abychom podle tvého příkladu a s tvou pomocí – svatě žili, zbožně zemřeli – a dosáhli věčné blaženosti v nebesích.
L Amen.

012 – Za zemřelé

Odpočinutí věčné dej zemřelým, Pane, – a světlo věčné ať jim svítí. – Ať odpočinou v pokoji. – Amen.

Osobní modlitba

016 – Klanění

Hoden jsi, Pane, náš Bože, aby ti všichni vzdávali slávu a čest, neboť jsi stvořil všechno a z tvé vůle všechno povstalo a bylo stvořeno.
Hoden jsi, Pane, vzít knihu a rozlomit její pečeti, protože jsi byl zabit a svou krví jsi nás vykoupil Bohu z každého kmene a jazyka, lidu i národa a učinil jsi nás našemu Bohu královským lidem a kněžstvem a budeme nad zemí vládnout.
Hoden je Beránek, který byl zabit, aby vzal moc a bohatství i moudrost, sílu a čest, slávu i chválu (Zj 4,11; 5,9.10.12).

017 – Chvála

Buď pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem. Vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění; v lásce nás ze svého svobodného rozhodnutí předurčil, abychom byli přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista. To proto, aby se vzdávala chvála jeho vznešené dobrotivosti, neboť skrze ni nás obdařil milostí pro zásluhy svého milovaného Syna (Ef 1,3–6).

018 – Díky

Radostně děkujeme Bohu Otci, že nám dal účast na podíle věřících ve světle, že nás vytrhl z moci temnoty a převedl do království svého milovaného Syna; v něm máme vykoupení skrze jeho krev, odpuštění hříchů (Kol 1,12–14).

019 – Víra, naděje a láska

Věřím všechno, – co vtělený Bůh Ježíš Kristus učil, – co hlásali apoštolové – a co učí Kristova církev. – V této víře chci žít a umřít. – Bože, rozmnož mou víru.
Doufám v tebe, můj Bože, – že mi odpouštíš hříchy, – udělíš mi svou milost a zachováš mě navěky. – Můžeš to dát: jsi všemohoucí. – Chceš to dát: jsi dobrotivý a milosrdný. – A skutečně dáš: vždyť jsi to slíbil – a jsi svému slovu věrný. – Bože, upevni mou naději.
Miluji tě, Bože, – protože jsi můj dobrotivý Otec. – Miluji tě nadevšecko, – protože jsi nejvyšší Dobro, Krása a Štěstí – a jsi hoden mé veškeré lásky. – Miluji své bližní – a v nich miluji tebe. – Bože, rozněcuj mou lásku.

020 – Prosba o vedení Duchem Svatým

Duchu Svatý, osvěcuj mě, veď mě, posiluj a utěšuj. Řekni mi, co mám dělat, dej mi své vnuknutí. Chci

přijmout a uskutečnit všechno, co chceš ty, podrobit se tvému vedení. Daruj mi k tomu sílu, vytrvalost a nadšení.

021 – Odevzdání se službě Bohu

Věčné Slovo, jednorozený Synu Boží, nauč nás pravé velkomyslnosti. Nauč nás tobě sloužit, jak to právem zasluhuješ. Ať dáváme a nepočítáme, ať bojujeme a nedbáme ran, ať pracujeme a nehledáme odpočinek, ať se obětujeme a nečekáme jinou odměnu kromě vědomí, že jsme splnili tvou vůli (sv. Ignác z Loyoly, † 1556).

022 – K andělům

Svatý Michaeli, archanděli, braň nás v boji proti zlobě a úkladům ďáblovým. Kníže nebeského vojska, svrhni božskou mocí do pekelné propasti Satana a zlé duchy, kteří usilují o zkázu duší.

023 – Po probuzení

Chválím tě, Otče, na prahu dne, který mi dáváš. Chci jej prožít s tebou. Ať máš dnes ze mě radost. Ochraňuj mě a mé drahé.

024 – Ráno

Nebeský Otče, děkuji ti, že jsem si odpočinul a opět se probudil. Je to tvůj dar. To, co je mou povinností, chci dnes od rána do večera plnit tak, jak to dělával tvůj jednorozený Syn: všude, kam přišel, zanechal po sobě jen dobro. Každého, s kým se setkám, mi posíláš do cesty, abych v něm poznal svého bratra. Ve všem, co udělám, co promluvím, ať se mi zjeví láska, kterou Kristus všechny objímá. Ať mám pro každého dobré slovo dřív, než se rozejdeme. Ať mám cit pro druhé a myslím víc na ně než na sebe. Prosím tě, ať se vždy ovládnu, ať ze mě není mrzout, ať jednám laskavě a srdečně. Ať ve mně zbude i jiskřička humoru, kterého

je také zapotřebí. Od Ducha svatého si vyprošuji tvou milost, která by mi k tomu všemu pomáhala. A ještě jedno: Dovol, abych prostřednictvím Panny Marie přivedl každého alespoň o krůček blíž k tvému Synu. Můj Bože, vše pro tebe, s tebou a v tobě (Jan XXIII.).

025 – Krátké modlitby po celý den

Pozdravy:

Pochválen buď Ježíš Kristus. Navěky.
Chvála Kristu. Navěky.

Jdeme-li kolem kostela:

Ježíši v Nejsvětější svátosti, smiluj se nad námi.
Velebena budiž bez ustání Nesvětější svátost oltářní.

V pokušení:

Stvoř mi čisté srdce, Bože!
Odejdi, satane!
Ježíši, tobě žiji; Ježíši, tobě umírám; Ježíši, tvůj jsem

v životě i ve smrti.
Zachraň mě, Ježíši!
Ježíši tichý, srdce pokorného, přetvoř naše srdce podle srdce svého.
Nedej mi klesnout, Ježíši!

Vzbuzení lítosti:

Pane Ježíši, nebuď mi soudcem, nýbrž spasitelem.
Bože, buď milostiv mně hříšnému.

026A – Modlitby u stolu

Před jídlem

Požehnej, Pane, tyto dary, které máme z tvé štědrosti. Skrze Krista, našeho Pána. – Amen.

Po jídle

Děkujeme ti, všemohoucí Bože, za všechna tvá dobrodiní. Neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků. – Amen.

026B – Modlitby u stolu

Před jídlem

K Chvalme Hospodina, neboť je dobrý,
L jeho milosrdenství trvá navěky.

K Buď naším hostem, Pane, a požehnej, co jsi nám daroval.
L Amen.

Po jídle

Prosíme, Pane, zůstaň v našem domě jako milý host a pomoz nám, abychom se stali hodni darů, kterými nás zahrnuješ.

027 – K práci

Pane, dej ať každé naše dílo, práce, snaha u tebe začíná a s tebou končí. Ať vše, co konáme, je v souladu s tvou vůlí a napomáhá ke tvé cti a slávě a k rozvoji našeho pozemského života.

028A – Večer

Chystám se odpočívat, Pane, budu spát, ty sám bdi nade mnou. A až přijde má poslední noc, dej, abych se probudil v nebi (Jan XXIII.).

028B – Večer

Bože, Otče všemohoucí, odevzdávám ti tento den svého života a svěřuji ti všechno, co v něm bylo…

Děkuji ti
— za všechno to každodenní a zdánlivě samozřejmé, čím stále naplňuješ a chráníš náš život…
— za to, čím se tento den lišil od druhých, za události šťastné i bolestné, jimiž jsi ke mně dnes chtěl zvlášť mluvit, poučit mě, ukázat mi svou tvář a svou vůli…
— za to, co jsem směl s pomocí tvých darů dnes vykonat…

Odpusť mi
— všechno, čím jsem dnes sešel z přímých cest lásky

a pravdy…
— všechno špatné smýšlení, zlá nebo prázdná slova, mrtvé skutky…
— všechno, co jsem zanedbal nebo vykonal polovičatě, všechno, čím jsem zklamal tvou důvěru a tvé očekávání…

Požehnej těm, kterým jsem dnes ublížil, a odpusť těm, kteří se provinili proti mně…
Vyveď mě z každé nepravosti, uč mě překonávat zlo, zvláště to, se kterým nyní v sobě zápasím…
Veď mě svým svatým Duchem, abych porozuměl tomu, co ode mě chceš, abych měl odvahu a sílu to vykonat.
Stvoř ve mně srdce čisté, pokorné, věrné a moudré, sjednocuj mě se svým Synem Ježíšem Kristem, který byl pro nás ukřižován, vstal z mrtvých a s tebou ve všem vládne.

Prosím tě,
— aby všichni křesťané byli jedno a aby svět přijal jejich svědectví;

— za pevnou víru a pravdivost života všech služebníků církve;
— za věrnost, porozumění a lásku v rodinách;
— za pokoj, spravedlnost a svobodu pro všechny národy světa;
— za ochranu stvoření před ničivou mocí člověka;
— za tvou pomoc, sílu a trpělivost pro všechny pronásledované, nemocné, opuštěné a smutné;
— za obrácení a proměnu srdce všech hříšníků a všech nepřátel pravdy;
— za světlo Ducha pro ty, kdo nás žádali o modlitbu, a pro ty, kteří jsou nám zvlášť svěřeni;
— za útěchu pro umírající a za spásu pro zemřelé;
— za vlastní růst ve víře, naději a lásce, v pokoře a v následování Krista;
— za obnovu a dovršení všeho a všech v Kristu.

Ve společenství s Pannou Marií, s anděly a svatými a se všemi, kdo ve světě vyznávali a vyznávají Krista, prosím tě, svatý Bože, abys byl v mém životě stále přítomný svou milostí a láskou.
Otče náš…

029A – Za církev

Bože, prosíme tě za církev tvého Syna Ježíše Krista. Dej, ať zůstane věrná svěřenému poslání. Dej, ať s lidstvem prožívá jeho osudy, ať je kvasem a duší lidské společnosti, aby ji neustále obnovovala v Kristu a proměňovala v jednu rodinu dětí Božích.

029B – Za církev

Milosrdný Otče, prosíme tě za celou tvou církev. Naplň ji pravdou a pokojem. Očisti ji, kde je poskvrněna. Uchraň ji omylu. Vzpřim ji, kde ji tiskne malá víra. Obdaruj ji, kde trpí nedostatkem. Posiluj ji a utvrzuj tam, kde je na tvé cestě. Dej jí, co jí schází. Zahoj trhliny, kde je rozdělená a rozptýlená.

030 – Za farnost

Pane Ježíši Kriste, ty jsi hlava církve, ty jsi hlava našeho farního společenství. Dej nám, ať se máme rádi, ať máme jeden pro druhého správné slovo, pomáhající skutek, odpuštění. Chraň slabé, osvěcuj pochybující, posiluj malomyslné, podrž kolísající, probuď dřímající, veď hledající, rozehřej vlažné. Dej nám, ať jsme znamením tvé přítomnosti, tvé zachraňující lásky.

031 – Za jednotu křesťanů

Pane Ježíši, v předvečer své smrti jsi za nás prosil, aby všichni tvoji učedníci byli jedno, jako ty ve svém Otci a tvůj Otec v tobě. Dej nám, abychom bolestně pociťovali svou nesjednocenost jako nevěru. Dej nám, abychom poctivě uznali a statečně odvrhli svou lhostejnost, nedůvěru a vzájemné nepřátelství. Dopřej nám, abychom se všichni bez výjimky sešli v tobě, aby

nejen z našich úst, ale také z našich srdcí neustále stoupala tvá modlitba za jednotu křesťanů. Za takovou jednotu, jak ty ji chceš, a těmi prostředky, jak ty je chceš. Dej, abychom v tobě, který jsi dokonalá láska, našli cestu, jež vede k jednotě v tvé lásce a v tvé pravdě.

032 – Za misie

Pane, ty jsi poslal učedníky do celého světa a ke všem národům, aby hlásali tvé evangelium. Pošli dělníky na svou žeň, aby tvou milost a lásku poznali všichni lidé. Dej nám všem odpovědnost za spásu světa, ať jej pomáháme proměňovat v tvé království.

033 – Za pronásledované křesťany a za nepřátele evangelia

Bože, dobrý Otče, prosíme za ty, kdo trpí a jsou pronásledováni pro tvé jméno. Stůj při nich, posiluj

je a dej jim vědomí, že se podílejí na oběti tvého Syna, která přináší spásu. Prosíme tě i za ty, kdo je pronásledují, abys je zbavil slepoty, nelásky a nevěry a dal jim poznat sám sebe.

034 – Za vlast

Bože milosrdný, prosíme tě za naši vlast, za mír, rozkvět a požehnání pro zemi, v níž žijeme, z níž jsme vzešli a kterou milujeme. Dej moudrost všem, kteří vládnou, posiluj svědomitost občanů, aby se v celé naší vlasti upevnila spravedlnost a pokoj k blahu nás všech a k radosti tvé.

035 – Za mír

Bože, ty jsi zdroj dokonalého pokoje. Prosíme tě za mír pro celý svět, pro všechny národy a pro celé lidstvo. Dej nám sílu překonávat zlo dobrem, odpouštět a šířit

pokoj, abychom se směli nazývat tvými dětmi a svět aby se proměnil ve tvé království míru a pokoje.

036 – Odpovědnost za svět

Pane, naše Země je jen malá hvězdička ve velkém vesmíru. Je na nás, abychom z ní udělali planetu, která nebude ničena válkami, trápena hladem a strachem, trhána v nesmyslném rozdělení podle ras, barvy, světového názoru. Dej nám odvahu a prozíravost, abychom už dnes začali pracovat na tom, aby naše děti a děti jejich jednou mohly s hrdostí nést jméno člověk (modlitba OSN).

037 – Za lásku k bližnímu

Pomoz mi, Pane, abych byl laskavý a dobrý za všech okolností, i když zažiji zklamání, když jsou druzí ke mně bezohlední, když se dočkám neupřímnosti u těch, kterým jsem důvěřoval, když mě opouštějí

ti, na které jsem spoléhal. Nauč mě, abych nemyslel jen na sebe, ale abych usiloval také o štěstí druhých. Dej, abych uměl skrývat bolest a těžkosti svého srdce. Nauč mě užívat utrpení k vlastnímu zdokonalení. Ať nezatrpknu a nestane se ze mě sobec, ať nikoho nepohorším. Doprovázej mě svou milostí, abych vytrval v dobrém.

038 – Za trpící

Bože Otče, tvůj Syn ukázal, jaká síla je skryta v trpělivém snášení bolestí, křížů a zkoušek. Prosíme tě za všechny trpící bratry a sestry kdekoli na světě. Dej jim pocítit svou blízkost, útěchu a pomoc. Ať ti v odevzdanosti do tvé vůle pomáhají obětí zachraňovat svět. Ať poznají, žes je vyvolil mezi ty, které evangelium nazývá blahoslavenými.

039A – Obnova křestního vyznání

Chci žít ve svobodě dětí Božích, a zříkám se proto hříchu. Chci, aby mě nikdy hřích neovládl, a zříkám se proto všeho, co k němu láká. Zříkám se ducha zla a všeho, co působí a čím se pyšní. – Věřím v Boha…

039B – Díky za křest

Děkuji ti, nebeský Otče, že jsem se ve křtu narodil z vody a z Ducha svatého k novému životu. Mohu se nazývat tvým dítětem, poněvadž tys mi daroval podíl na svém životě.

Děkuji ti, Ježíši Kriste, za tvou smrt a vzkříšení. Jsem k tobě připojen jako ratolest k vinnému kmeni. Jsem část tvého těla, jsem přičleněn k svatému lidu, k chvále Otce.

Děkuji ti, Duchu svatý, že do mého srdce vešla tvá láska. Ty žiješ ve mně a vedeš mě k životu oslavování Boha a služby bratřím.

Chci jednou obdržet se všemi svatými dědictví, které je připraveno těm, kdo Boha milují.

040 – Prosba za život v síle biřmování

Pane, náš Bože, darovals mi ve svátosti biřmování Ducha svatého, který mě posvěcuje a sjednocuje s Kristem. Mám být před světem svědkem Kristovy radostné zvěsti, jeho lásky, jeho smrti a vzkříšení.

Pomáhej mi, abych byl živým údem církve, abych tě v ní oslavoval skrze Krista v Duchu svatém. Pomáhej mi vedením Ducha svatého, abych sloužil všem lidem, jak to činil Ježíš Kristus.

041A – Návštěva eucharistického Krista

Pane, dal jsi nám své tělo a krev jako pokrm a lék. Vzácnost tohoto daru a velikost tvé lásky nemůžeme

nikdy plně pochopit ani docenit, ale musíme jej přijmout, radovat se z něj, žít z něj.

Díky, Pane, za chléb a víno proměněné ve tvé tělo a krev. Kéž je v církvi mnoho těch, kteří budou tvými živými svatostánky v dnešním světě. Pomoz nám všem, Pane, stát se učedníky, pomoz nám odstranit všechno, co ti v sobě stavíme do cesty, abys mohl snadněji proniknout k jádru naší duše, přetvořit ji a učinit z nás ohniska svého působení. Dej, ať jsme hodni tvé lásky, tvé důvěry, tvého přátelství.

041B – Návštěva eucharistického Krista

Pán můj a Bůh můj!

Věřím, že to, co se smyslům jeví jako chléb, jako podoba plodu země a lidské práce, jsi ty, oslavený Ježíš Kristus. Věřím, že jsi to ty, ve kterém je celý svět stvořen, kterým je vykoupen, ve kterém má svůj cíl.

Ty, který všechno nekonečně převyšuješ i miluješ. Ty, má touha, radost, štěstí.

Pán můj a Bůh můj!

Ztichlý a zmlklý, s vírou a láskou se ti klaním. Tobě, který jsi nesmírný i nejbližší. Tobě, který jsi Beránek zabitý za naše hříchy i Kristus vzkříšený, který žije navěky.

Pán můj a Bůh můj!

042 – Duchovní přijímání

Pane Ježíši Kriste, věřím, že jsi pravdivě a skutečně v Nejsvětější svátosti přítomen jako Bůh a člověk. Věřím, že mě miluješ. Také já chci tebe dokonale milovat, ale co mohu, Pane, bez tebe?
Ty jsi, Bože, má síla. Toužím po tobě. A protože tě právě nyní nepřijímám v oltářní svátosti, prosím, přijď ke mně aspoň duchovně a učiň si u mě příbytek. Pane, zůstaň se mnou a nedopusť, abych se od tebe

odloučil.

043A – Příprava na přijímání

Kdo se pozorně a činně účastní mše je na přijímání dobře připraven. K přijímání mimo mši (zvl. když jsme nemocní) se můžeme připravit těmito myšlenkami:

Slovy Písma svatého

Je mi líto zástupu. Když je pošlu domů hladové, zemdlí na cestě (Mk 8,2.3).
Hle, stojím u dveří a klepu. Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře, k tomu vejdu a budu jíst u něho a on u mne (Zj 3,20).
Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. Chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa (Jan 6,51).
Jako mne poslal živý Otec a já žiji z Otce, tak i ten, kdo jí mne, bude žít ze mne (Jan 6,57).
Dnes přišla do tohoto domu spása. Syn člověka přišel hledat a zachránit, co zahynulo (Lk 19,9.10).

Odpouštějí se ti hříchy. Tvá víra tě zachránila; jdi v pokoji (Mk 2,5;5,34).
Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa (Mt 28,20).
Zůstaňte ve mně, a já zůstanu ve vás. Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce (Jan 15,4.5).

043B – Příprava na přijímání

Kdo se pozorně a činně účastní mše je na přijímání dobře připraven. K přijímání mimo mši (zvl. když jsme nemocní) se můžeme připravit těmito myšlenkami:

Slovy Písma svatého

Pane Ježíši Kriste, neodvážil bych se přistoupit k tvému stolu, kdybys ty sám nebyl řekl: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný“ (Jan 6,54). „Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život“ (Jan 6,53). Ty víš, jak jsem hříšný, ubohý a slabý. Právě proto mě zveš: „Pojďte

ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím“ (Mt 11,28). Upřímně tedy toužím přijmout tě v oltářní svátosti. Pevně věřím, že jsi Syn Boha živého, zde skrytý pod způsobou chleba. Ty jsi můj Vykupitel a Spasitel. Doufám v tebe, že mi můžeš a chceš odpustit hříchy a dát všecko, co potřebuji k životu, podle vůle tvého Otce. Ty mě máš rád, ty mi chceš dát pravé štěstí i věčnou blaženost. Ale já nejsem hoden tvé lásky. Odpusť, že jsem ji nevděčně splácel lhostejností a urážkami. Lituji upřímně všeho, čím jsem zranil tvé Srdce. Pane Ježíši, přijď a očisti mě, přijď a posilni mě, přijď a požehnej mě.

044A – Po přijímání

Za přijetí těla Kristova děkujeme společně závěrečnými mešními modlitbami. Ve chvíli ticha stojíme před živým, přítomným Bohem. Spíše mu naslouchám, než abychom mluvili.

Slovy Písma svatého

Mluv, Hospodine, tvůj služebník poslouchá (1 Sam 3,9).
Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus (Gal 2,20).
Čím se odplatím Hospodinu za všechno, co mi prokázal? (Ž 116,12–115,3).
Nalezla jsem miláčka svého srdce. Chopila jsem ho a nepustím ho (Pís 3,4).
Ty jsi Kristus, Syn Boha živého! (Mt 16,16).
Pán můj a Bůh můj! (Jan 20, 28).

044B – Po přijímání

Za přijetí těla Kristova děkujeme společně závěrečnými mešními modlitbami. Ve chvíli ticha stojíme před živým, přítomným Bohem. Spíše mu naslouchám, než abychom mluvili.

Slovy Písma svatého

Děkuji ti, Pane, můj Bože, že jsi nezamítl mě hříšného, nýbrž že jsi mi dopřál účast na svém svatém tajemství. Děkuji ti, že jsi poskytl mně nehodnému své přečisté,

nebeské dary. Nejdobrotivější Pane, tys pro nás umřel a vstal z mrtvých a odkázal nám tuto úžasnou životodárnou svátost k posilnění a posvěcení duše i těla, k zapuzení každého protivníka, k osvícení ducha, k usměrnění duševních sil, k neotřesitelné víře, k nelíčené lásce, k pravé moudrosti, k plnění tvých přikázání, k rozmnožení tvé božské milosti a k získání tvého království. Dej, ať jsem chráněn tvou svátostí a mám na mysli jen tvou vůli; ať nežiji sobě, nýbrž tobě, našemu Pánu a oblažiteli. Dopřej mi, abych opouštěl tento svět s nadějí na věčný život a došel věčného pokoje. U tebe dojdou splnění všechny tužby, v tobě je nevýslovná radost těch, kteří tě milují, Kriste, Bože náš! Tobě pěje chválu všechno stvoření navěky (sv. Basil Veliký, † 379).

045 – Před zpytováním svědomí

Bože, Otče nebeský, jsi vševědoucí a znáš mě dokonale. Voláš mě, abych zkoumal svůj život před tebou

a poznal se tak, jak mě znáš a vidíš ty. Tvůj Syn, Ježíš Kristus mi svým lidským životem ukázal, jak mám žít já, který nesu jeho jméno – křesťan. Osvěť svým Duchem můj rozum, abych se poznal. Dotkni se mého srdce, abych svých hříchů litoval. Daruj mi statečnost a pokoru, abych se upřímně vyznal. Pohni mou vůlí, abych svá předsevzetí dokázal uskutečnit. Dej mi nadšení pro spravedlnost a dobro.

046A – Myšlenky k lítosti a předsevzení

Bože, lituji všech svých hříchů. Zasloužil jsem za ně trest, ale ty mi nabízíš svou lásku. Je mi líto mých provinění, protože jsem tě jimi urážel. Chci se bránit hříchu a vyhýbat se i příležitosti k němu. Svěřuji ti lidi, kterým jsem ublížil. Bože, buď milostiv mně hříšnému. Dej mi sílu a veď mě. Můj Ježíši, milosrdenství.

046B – Myšlenky k lítosti a předsevzení

Otče, mám před očima své hříchy. Vidím svou vinu. Vidím, jak jsem ze svévole, hlouposti, slabosti opustil tvou lásku a poslání, které jsi mi svěřil. Vidím, jak jsem nedbal, abych žil jako bratr Ježíše Krista ve stálém spojení s ním, v připodobňování jemu. Vidím, jak jsem porušil svatost tvého lidu, ke kterému jsi mě přičlenil. Vidím, co jsem promarnil, ztratil pro tebe, pro tvé království, pro sebe. Jak mě to mrzí!
Zbav mě, Otče, mých hříchů, zbav mě toho, že jsem se vzdálil od tebe, od Krista, od bratří a sester, od svého poslání. Smiř mě se sebou. Nechci už vyměnit svobodu tvého dítěte za samotu odloučení, samotu s hříchem.
Dej mi k tomu, Otče, vůli a vytrvalost.

047A – Myšlenky k díkům za smíření

Velebí má duše Pána, protože mi prokázal milosrdenství. Sňal ze mě břemeno hříchů, daroval mi znovu mír a pokoj, který jsem ztratil. Bože, láskyplný Otče, sotva kdy pochopíme celou hloubku tvé lásky k nám hříšníkům. Děkuji ti za tvou dobrotu a slibuji, že za mým dobrým předsevzetím budou následovat i činy, že se budu poctivě snažit je uskutečňovat. Vždyť jsi mi dal v této svátosti sílu a milost. Chci s ní spolupracovat a žít tak, abych se směl těšit na setkání s tebou tváří v tvář v hodině smrti. Moje nebeská Matko Maria, pomáhej mi, abych dodržel, co jsem v této svátosti slíbil. Můj anděle strážný, chraň mě. Můj křestní patrone a vzore, přimlouvej se za mne, aby mně Kristus dal účast na svých zaslíbeních.

047B – Myšlenky k díkům za smíření

Bože, ty jsi velký a hodný chvály. Tvoje moc je velká a tvá moudrost je bez konce. Tebe se odvažuje chválit člověk, nepatrná součást tvého stvoření, člověk, který propadl smrti, který zná svůj hřích a ví, že ty pyšným odporuješ. A přece ty sám to tak chceš: Mám tě chválit z radostného srdce; stvořil jsi nás pro sebe a naše srdce je neklidné, dokud nespočine v tobě (sv. Augustin, † 430).

048A – Za nemocné

Bože, spáso věřících, vyslyš prosby za naše nemocné bratry a sestry. Mají účast na utrpení tvého Syna. Poskytni jim ve svém milosrdenství pomoc. Navrať jim zdraví, ať se s nimi můžeme radovat v tvé církvi z jejich uzdravení.

048B – V nemoci

Nebeský Otče, není snadné přijmout tuto nemoc. Netrpělivě čekám, až budu zase zdravý. Pomoz mi, abych došel klidu, abych poznal, že je to pro mě čas spásy. Mohu na tebe v klidu myslet a tázat se, co se mnou zamýšlíš. Ukaž mi, co mám v životě změnit, co mám trpělivě a s láskou nést. Ukaž mi, co naplňuje neklidem mé vlastní srdce, a pomáhej mi to překonat. Daruj mi svůj pokoj. Dej, ať mám opět naději a skrze ni rozdávám odvahu druhým.

048C – Ve stáří

Pane, jsem starý, nemocný. Už skoro nic nemohu dělat. Cítím se zbytečný. Dej mi, ať přijmu stáří. Ať přijmu, že už nemohu být užitečný prací, radou. Ať v radosti prožívám, jak jsem pro své nejbližší i pro tvé království užitečný a potřebný svou modlitbou a obětí.

048D – Za dobrou smrt

Pane Ježíši, přijímám z tvých rukou každý způsob smrti se vším, co je s ní spojeno. Ale o jedno tě prosím, milosrdný Spasiteli: Nedopusť, abych odešel na věčnost nepřipravený. Dej mi milost, abych umíral posilněný a očištěný svátostmi. Ježíši, tobě odevzdávám svou duši. Ježíši, stůj při mně v hodině mé smrti a dej mé duši mír (podle sv. Pia X.).

048E – Tváří v tvář smrti

Pane, do tvých rukou poroučím svého ducha.
Pane Ježíši Kriste, přijmi mou duši.
Svatá Maria, oroduj za mě.
Maria, Matko milosti, Matko milosrdenství, přijmi mě v hodině smrti.
Svatý Josefe, oroduj za mě.
Ježíši, Maria, Josefe, stůjte při mně v boji posledním.
Ježíši, Maria, Josefe, s vámi ať odejde v pokoji má

duše.
Můj Ježíši, milosrdenství!
Ježíši, nebuď mi soudcem, nýbrž Spasitelem.
Ježíši, smiluj se nade mnou; Ježíši, slituj se nade mnou; Ježíši, odpusť mi mé hříchy.
Ježíši, v tebe věřím; Ježíši, v tebe doufám; Ježíši, tebe miluji.
Ježíši, tobě žiji; Ježíši, tobě umírám; Ježíši, tvůj jsem v životě i ve smrti.

048F – Za zemřelé

Bože, Pane živých i mrtvých, smíme se na tebe obracet s každou starostí. Prosíme tě za ty, kteří zemřeli a dosud nejsou plně spojeni s tebou. Zbav je vin a překážek, které jim stojí v cestě k tobě. Dej, ať brzy zakusí plné štěstí života s tebou.

049A – Za papeže

Bože, milosrdný Otče, děkujeme ti za našeho papeže N., který je tvým darem celé církvi a každému z nás. Chraň ho a žehnej mu. Dej, ať s tvou milostí usiluje ze všech sil o to, co se tobě líbí a co je k prospěchu Božího lidu a celého světa.

049B – Za biskupa

Pane Ježíši, dobrý pastýři své církve, prosíme tě, pomáhej našemu biskupovi. Ať tě mezi námi vždy důstojně zastupuje. Ať nám jeho horlivost dodává nadšení, ať nás povzbuzuje jeho jednání, povznáší jeho láska, posiluje jeho trpělivost. Ať nás vede tvým učením. Ať nás posvěcuje, abychom byli svatým lidem a sloužili Bohu bez úhony v duchu a v pravdě. Udržuj všechny biskupy v jednotě víry, ve vzájemné svornosti, v oddanosti biskupu římskému. Pošli jim svědomité rádce a ochotné pomocníky z řad kněží i laiků. Ať

všichni, shromážděni kolem svého biskupa na zemi, můžeme se, Pane, s tebou radovat v nebi.

049C – Za kněze

Dobrý Otče, přijmi naše prosby za naše duchovní otce. Pronikni jejich srdce milostí Ducha svatého, opravdovostí a láskou, aby se ti stále více podobali. Ať posvěcují sebe i nás, ať nás vedou k tobě, ať vždy u nás naleznou pomoc a pochopení.

049D – Za kněze ve farnosti

Pane Ježíši, děkujeme ti, že máme mezi sebou kněze, tvého služebníka a správce Božích tajemství. Prosíme tě, dej mu věrnost a vytrvalost v tak svaté službě a nám živou víru, žes ho poslal ty. Učinils jej naším duchovním vůdcem: dej mu ducha moudrosti a rady; dej mu upřímnost otcovské lásky a nám dar úcty a oddanosti, ať pozorně naslouchám jeho slovům.

Vybral jsi ho z nás a pro nás, člověka, který se musí potýkat se slabostmi našimi i svými. Dej nám i jemu trpělivost a vzájemné pochopení. Dej mu zdraví pro jeho těžkou službu. Ať je naším dobrým pastýřem a přivede nás do nebe.

049E – Za kněžská a řeholní povolání

Pane Ježíši, povolal jsi své apoštoly, aby se stali rybáři lidí. Přiváděj k sobě i dnes horlivé a ušlechtilé muže a učiň z nich své učedníky. Vlož do jejich duší svou touhu po vykoupení všeho lidstva, s níž denně obnovuješ na našich oltářích oběť kříže. Pane, „jenž stále žiješ a přimlouváš se za nás“ (Žid 7,25), otevři jim všechny kraje, kde tolik lidí usilovně hledá světlo pravdy a teplo lásky. Ať poslušni tvého povolání pokračují v tvém díle spásy na zemi, vytvářejí tvé tajemné tělo, to je církev, a stanou se solí země a světlem světa (Mt 5,13–14). Pane, dej také mnoha ženám účast na povolání, které pramení z tvé lásky. Ať

jsou čisté a velkodušné. Dej jim touhu po dokonalosti, k níž vybízí evangelium, a přiveď je k tomu, aby se ze všech sil a s celou vroucností své lásky daly do služeb církve a trpících a nemocných lidí (Pavel VI.).

050A – Za dobrou volbu manžela (manželky)

Bože, nebeský Otče, ty víš, že se snažím najít své místo v životě. Jestliže mě voláš do manželství, prosím tě: Osvěť mě, abych rozvážně usuzoval a správně rozhodoval. Ať nehledím na krásu, na bohatství nebo na jiné hmotné výhody. Ať raději přihlížím k zdraví duše i těla, ale především ať hledám oddanost Bohu a ušlechtilost srdce. Nedopusť, aby v mém budoucím manželství byla ohrožena moje víra a spása mých dětí. Bože, žehnej nám dvěma, i když se snad ještě neznáme. Přeješ-li si, abychom jednou byli svoji, veď nás už nyní po svých cestách.

050B – Snoubenců

Otče, máme se navzájem rádi. Připravujeme se, abychom si udělili svátost manželství. Děkujeme ti, že jsi nás jednoho pro druhého stvořil a dal nám, abychom se našli. Dej nám, ať vzájemně a pravdivě poznáváme své přednosti a oceňujeme je, ale ať poznáme i své nedostatky a vyrovnáme se s nimi. Ať se zodpovědně rozhodneme, zda se chceme jeden druhému darovat a jeden druhého přijímat po celý život. Dej nám dar sebeovládání, ať dojdeme k manželství v čistotě.

050C – Manželů

Bože, ustanovil jsi manželství, abychom jím udržovali život lidského pokolení, vzájemně si pomáhali a radovali se ze své lásky. Prosíme tě tedy, ať spolu opravdu žijeme v lásce, v trpělivosti a pokoji a zachováme si věrnost. Posiluj nás, abychom své děti

vychovali ve víře a v kázni a aby jim byl náš manželský vztah dobrým příkladem pro život. Pomáhej nám snášet trpělivě nesnáze života. Žehnej našim úmyslům a pracím. Pomáhej nám, ať ve všem dobrém i zlém stojíme při sobě a spolu kráčíme cestou k nebi.

050D – Rodičů

Nebeský Otče, svěřil jsi nám děti, abychom je vychovali k tvé oslavě a pro jejich věčné štěstí. Stvořil jsi je k svému obrazu a křtem jsi je přijal za své. Jsou to tvoje děti a mají tvými zůstat. Jsou to zároveň i naše děti, po nás zdědily své vlohy a sklony. Prosíme, Pane, žehnej jim. Ochraňuj je v nebezpečích života a v pokušeních. Uchovej jim pravou víru. Dej jim dobré kamarády a upřímné přátele. Osvěť je při volbě povolání, aby tě mohli oslavit spoluprací na tvém stvořitelském díle. Nám pak, nebeský Otče, pomoz, abychom je vedli k tobě s cílevědomou důsledností a se srdečnou dobrotou. Dej nám, abychom se na nich

dočkali radosti. Kéž ti můžeme jednou říci: Zde jsou děti, které jsi nám svěřil.
Svatá Maria, Matko Boží, ujmi se našich dětí. Vždyť jsi také jejich Matka. Buď jim, Královno andělů, spolu s jejich anděly strážnými, stálou ochránkyní a veď je po cestách života do království věčného radování, kde se i my s nimi toužíme shledat znovu a navždycky.

050E – Dětí za rodiče

Dobrý Otče, odplať rodičům jejich oběti a starosti. Dej jim zdraví a ochraňuj je. Mně dej, abych jim dělal radost.

051 – Oslava Boha – žalm 95 (94), 1–7

Pojďme, jásejme Hospodinu,
oslavujme Skálu své spásy,
přistupme před něho s chvalozpěvy
a písněmi mu zajásejme!

Neboť veliký Bůh je Hospodin
a veliký Král nade všemi bohy.
V jeho ruce jsou hlubiny země
a jemu patří výšiny hor.
Jeho je moře, vždyť on je učinil,
i souš, kterou zhnětly jeho ruce.
Pojďme, padněme, klaňme se,
poklekněme před svým tvůrcem, Hospodinem!
Neboť on je náš Bůh
a my jsme lid, který pase, stádce vedené jeho rukou.

052 – Důvěra v Boha – žalm 23 (22)

Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám,
dává mi prodlévat na svěžích pastvinách,
vodí mě k vodám, kde si mohu odpočinout.
Občerstvuje mou duši,
vede mě po správných cestách
pro svoje jméno.
I kdybych šel temnotou rokle,

nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou.
Tvůj kyj a tvá hůl,
ty jsou má útěcha.
Prostíráš pro mě stůl
před zraky mých nepřátel,
hlavu mi mažeš olejem,
má číše přetéká.
Štěstí a přízeň mě provázejí
po všechny dny mého života,
přebývat smím v Hospodinově domě
na dlouhé, předlouhé časy.

053 – Prosba – žalm 70 (69)

Bože, prosím, vysvoboď mě,
Hospodine, na pomoc mi pospěš!
Nechť se zardí hanbou,
kdo touží mě zničit;
nechť ustoupí s pohanou,
kdo se těší z mého neštěstí.

Ať couvnou k vlastní potupě,
kdo se mi posmívají!
Nechť jásají, v tobě se radují
všichni, kdo tě hledají,
ať mohou stále říkat: „Buď veleben Hospodin“,
kdo touží po tvé pomoci.
Já jsem jen chudák a ubožák,
Bože, na pomoc mi pospěš!
Tys můj pomocník, můj zachránce:
Hospodine, neprodlévej!

054 – Díky – žalm 116 (114)

Aleluja.
Miluji Hospodina, neboť slyšel
můj prosebný hlas,
neboť naklonil ke mně svůj sluch
v den, kdy jsem ho vzýval.
Obepjaly mě provazy smrti,
dostihly mě smyčky podsvětí,

uvízl jsem v tísni a trýzni.
Hospodinovo jméno jsem vzýval:
„Ach, Hospodine, zachraň mi životi‘
Hospodin je milostivý a spravedlivý,
Bůh náš je milosrdný.
Hospodin chrání prosté lidi;
pomohl mi, když jsem byl v bídě.
Uklidni se opět, má duše,
neboť Hospodin ti prokázal dobro,
vždyť vysvobodil můj život ze smrti,
mé oči ze slz, mé nohy z pádu.
Budou kráčet před Hospodinem
v zemi živých.

055 – Kajícnost – žalm 51 (50)

Smiluj se nade mnou, Bože, pro své milosrdenství,
pro své velké slitování zahlaď mou nepravost.
Smyj ze mě úplně mou vinu,
a očist mě od mého hříchu.

Neboť já svou nepravost uznávám,
můj hřích je stále přede mnou.
Jen proti tobě jsem se prohřešil,
spáchal jsem, co je před tebou zlé,
takže se ukáže, jak je tvůj rozsudek spravedlivý,
že jsi bez úhony ve svém soudu.
Hle, s vinou jsem se narodil
a v hříchu mě počala má matka.
Hle, líbí se ti upřímné srdce,
ve skrytu mě učíš moudrosti!
Pokrop mě yzopem a budu čistý,
umyj mě a budu bělejší než sníh.
Popřej mi slyšet hlas veselí a radosti,
ať zajásají kosti, které jsi zdrtil.
Odvrať svou tvář od mých hříchů
a zahlaď všechny mé viny.
Stvoř mi čisté srdce, Bože!
Obnov ve mně ducha vytrvalosti.
Neodvrhuj mě od své tváře
a neodnímej mi svého svatého ducha.
Vrať mi radost ze své ochrany

a posilni mou velkodušnost.
Bezbožné budu učit tvým cestám
a hříšníci se budou obracet k tobě.
Zbav mě, Bože, trestu za prolitou krev,
Bože, můj spasiteli,
ať zajásá můj jazyk nad tvou spravedlností.
Otevři mé rty, Pane,
aby má ústa zvěstovala tvou chválu.
Vždyť nemáš zálibu v oběti,
kdybych věnoval žertvu, nebyla by ti milá.
Mou obětí, Bože, je zkroušený duch,
Zkroušeným a pokorným srdcem, Bože, nepohrdneš.
Pane, obšťastni Sión svou přízní,
znovu zbuduj hradby Jeruzaléma.
Pak opět najdeš zalíbení v zákonitých obětech,
v celopalech i žertvách,
na oltář ti budou klást býčky.

K pobožnostem

061 – Ambrosiánský chvalozpěv

Bože, tebe chválíme, tebe, Pane, velebíme.
Tebe, věčný Otče, oslavuje celá země.
Všichni andělé, cherubové i sarafové,
všechny mocné nebeské zástupy bez ustání volají:
Svatý, Svatý, Svatý, Pán, Bůh zástupů.
Plná jsou nebesa i země tvé vznešené slávy.
Oslavuje tě sbor tvých apoštolů,
chválí tě velký počet proroků,
vydává o tobě svědectví zástup mučedníků;
a po celém světě vyznává tě tvá církev:
neskonale velebný, všemohoucí Otče,
úctyhodný Synu Boží, pravý a jediný,
božský Utěšiteli, Duchu svatý,
Kriste, Králi slávy, tys od věků Syn Boha Otce;
abys člověka vykoupil, stal ses člověkem a narodil ses z Panny;
zlomil jsi osten smrti a otevřel věřícím nebe;

sedíš po Otcově pravici a máš účast na jeho slávě.
Věříme, že přijdeš soudit, a proto tě prosíme:
přispěj na pomoc svým služebníkům, vždyť jsi je vykoupil předrahou krví;
dej, ať se radují s tvými svatými ve věčné slávě.
Zachraň, Pane, svůj lid, žehnej svému dědictví, veď ho a stále pozvedej.
Každý den tě budeme velebit a chválit tvé jméno po všechny věky.
Pomáhej nám i dnes, ať se nedostaneme do područí hříchu.
Smiluj se nad námi, Pane, smiluj se nad námi.
Ať spočine na nás tvé milosrdenství, jak doufáme v tebe.
Pane, k tobě se utíkáme, ať nejsme zahanbeni navěky.

065 – Litanie k nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu

Pane, smiluj se. 2×
Kriste, smiluj se. 2×
Pane, smiluj se. 2×

Bože náš nebeský Otče, smiluj se nad námi.
Bože Synu, Vykupiteli světa, smiluj se nad námi.
Bože Duchu Svatý, smiluj se nad námi.
Bože v Trojici jediný, smiluj se nad námi.

Srdce Ježíšovo, Srdce Syna věčného Otce, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, utvořené Duchem Svatým v lůně panenské Matky, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, podstatně spojené se Slovem Božím, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, nekonečně vznešené, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, svatý chráme Boží, smiluj se nad námi.

Srdce Ježíšovo, stánku Nejvyššího, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, dome Boží a bráno nebe, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, planoucí výhni lásky, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, v němž přebývá Boží spravedlnost a slitování, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, plné dobroty a lásky, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, hlubino všech ctností, smiluj se nad námi.

Srdce Ježíšovo, hodné veškeré chvály, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, králi a střede všech srdcí, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, pokladnice veškeré moudrosti a umění, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, ve kterém přebývá všechna plnost božství, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, Otci ze všech nejmilejší, smiluj se nad

námi.
Srdce Ježíšovo, z jehož plnosti jsme všichni přijali, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, odvěká touho všeho tvorstva, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, trpělivé a nejvýš milosrdné, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, bohaté a štědré ke všem, kdo tě vzývají, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, prameni života a svatosti, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, smírná oběti za naše hříchy, smiluj se nad námi.

Srdce Ježíšovo, potupami nasycené, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, pro nepravosti naše ztrýzněné, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, až k smrti poslušné, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, kopím probodené, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, prameni dokonalé útěchy, smiluj se

nad námi.
Srdce Ježíšovo, živote náš a naše vzkříšení, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, pokoji náš a naše smíření, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, za hříšníky obětované, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, spáso všech, kdo v tebe doufají, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, naděje všech, kdo v tobě umírají, smiluj se nad námi.
Srdce Ježíšovo, radosti všech svatých, smiluj se nad námi.

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi. 2×
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.

K Ježíši tichý, srdce pokorného,
L přetvoř naše srdce podle Srdce svého.

K Modleme se: Všemohoucí věčný Bože, pohleď na

Srdce svého milovaného Syna, shlédni na chvály a dostiučinění, které ti přináší za nás hříšníky; usmiř se a odpusť nám, když skrze ně prosíme o tvé milosrdenství. Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.
V Amen.

066 – Modlitba k zasvěcení Srdci Ježíšovu

K Ježíši, Vykupiteli lidského pokolení, shlédni na nás, pokorně klečící před tvým oltářem:
L jsme tvoji a tvoji chceme i zůstat.

K Abychom se s tebou ještě vroucnější mohli spojit,
L proto se dnes každý z nás – dobrovolně zasvěcuje tvému Srdci.

K Mnozí lidé tě dosud nepoznali, mnozí tvými přikázáními pohrdli a odmítli tě;
L smiluj se nad nimi, dobrotivý Ježíši, – a přitáhni je

všechny na své svaté Srdce.

K Buď, Pane, králem nejen svých věrných, kteří tě nikdy neopustili,
L ale i marnotratných synů, – aby se vrátili brzo do otcovského domu – a nezhynuli hladem a bídou.

K Buď, Pane, králem i těch, které od tebe oddělily mylné názory a rozkol;
L povolej je k bezpečí pravdy a k jednotě víry, – aby byl jeden ovčín a jeden pastýř.

K Daruj své církvi pokoj a svobodu, propůjč všem národům mír a jistotu. Ať ze všech končin země zaznívá jeden hlas:
L Sláva božskému Srdci, – které nám přineslo spásu. – Jemu buď čest a chvála navěky.

V Amen.

067 – Litanie loretánská

Pane, smiluj se. 2×
Kriste, smiluj se. 2×
Pane, smiluj se. 2×

Bože, náš nebeský Otče, smiluj se nad námi.
Bože Synu, Vykupiteli světa, smiluj se nad námi.
Bože Duchu, svatý, smiluj se nad námi.
Bože v Trojici jediný, smiluj se nad námi.

Svatá Maria, oroduj za nás.
Svatá Boží Rodičko, oroduj za nás.
Svatá Panno panen, oroduj za nás.
Matko Kristova, oroduj za nás.
Matko církve, oroduj za nás.
Matko božské milosti, oroduj za nás.
Matko nejčistší, oroduj za nás.
Matko nejcudnější, oroduj za nás.
Matko neporušená, oroduj za nás.
Matko neposkvrněná, oroduj za nás.
Matko láskyhodná, oroduj za nás.

Matko obdivuhodná, oroduj za nás.
Matko dobré rady, oroduj za nás.
Matko Stvořitelova, oroduj za nás.
Matko Spasitelova, oroduj za nás.

Panno nejmoudřejší, oroduj za nás.
Panno úctyhodná, oroduj za nás.
Panno chvályhodná, oroduj za nás.
Panno mocná, oroduj za nás.
Panno dobrotivá, oroduj za nás.
Panno věrná, oroduj za nás.
Zrcadlo spravedlnosti, oroduj za nás.
Trůne moudrosti, oroduj za nás.
Příčino naší radosti, oroduj za nás.
Stánku Ducha svatého, oroduj za nás.
Stánku vyvolený, oroduj za nás.
Stánku zbožnosti, oroduj za nás.
Růže tajemná, oroduj za nás.
Věži Davidova, oroduj za nás.
Věži z kosti slonové, oroduj za nás.
Dome zlatý, oroduj za nás.
Archo úmluvy, oroduj za nás.

Bráno nebeská, oroduj za nás.
Hvězdo jitřní, oroduj za nás.
Uzdravení nemocných, oroduj za nás.
Útočiště hříšníků, oroduj za nás.
Těšitelko zarmoucených, oroduj za nás.
Pomocnice křesťanů, oroduj za nás.

Královno andělů, oroduj za nás.
Královno patriarchů, oroduj za nás.
Královno proroků, oroduj za nás.
Královno apoštolů, oroduj za nás.
Královno mučedníků, oroduj za nás.
Královno vyznavačů, oroduj za nás.
Královno panen, oroduj za nás.
Královno všech svatých, oroduj za nás.
Královno počatá bez poskvrny hříchu dědičného, oroduj za nás.
Královno nanebevzatá, oroduj za nás.
Královno posvátného růžence, oroduj za nás.
Královno rodin, oroduj za nás.

Královno míru, oroduj za nás.

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi. 3×

K Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko,
L aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních.

K Modleme se: Všemohoucí, věčný Bože, dej nám, svým služebníkům, stálé zdraví duše i těla a na přímluvu Panny Marie obrať naše trápení v trvalou radost. Skrze Krista, našeho Pána.
L Amen.

Závěr litanie podle liturgického roku

V době adventní

K Anděl Páně zvěstoval Panně Marii
L a ona počala z Ducha svatého.

K Modleme se: Bože, tvé věčné Slovo se při andělově zvěstování stalo v lůně Panny Marie člověkem; vyslyš naše pokorné prosby a dej všem, kdo ji s vírou uctívají jako Bohorodičku, aby jim její přímluva u tebe stále pomáhala. Skrze Krista, našeho Pána.
L Amen.

V době vánoční

K Po porodu, Panno, jsi zůstala neporušená.
L Svatá Boží Rodičko, přimlouvej se za nás.

K Modleme se: Bože, tys vyvolil blahoslavenou Pannu Marii za Matku Spasitele lidského pokolení; dej, ať poznáváme, že ta, která nám zrodila původce života, stále se za nás u něho přimlouvá. Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.
L Amen.

V době velikonoční

K Raduj se a plesej, Panno Maria, aleluja!
L Neboť Pán v pravdě z mrtvých vstal, aleluja!

K Modleme se: Bože, tvůj Syn, náš Pán Ježíš Kristus, vstal z mrtvých a naplnil svět radostnou nadějí na vzkříšení; prosíme tě, dej, ať v nás tato velikonoční radost stále roste, abychom tak jak jeho Matka, Panna Maria, a s její pomocí šťastně dosáhli plné radosti v nebi. Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.
L Amen

068A – Litanie ke všem svatým

Prosba k Bohu

Pane, smiluj se. 2×
Kriste, smiluj se. 2×
Pane, smiluj se. 2×

Vzývání svatých
Mohou se přidat jména patronů kostela, křestních ap.

Svatá Maria, Matko Boží, oroduj za nás.
Svatý Michaeli, oroduj za nás.
Svatí Boží andělé, orodujte za nás.
Svatý Jene Křtiteli, oroduj za nás.
Svatý Josefe, oroduj za nás.
Svatý Petře a Pavle, orodujte za nás.
Svatý Ondřeji, oroduj za nás.
Svatý Jene, oroduj za nás.
Svatá Maří Magdaléno, oroduj za nás.
Svatý Štěpáne, oroduj za nás.
Svatý Ingnáci z Antiochie, oroduj za nás.
Svatý Vavřinče, oroduj za nás.

Svatý Václave, oroduj za nás.
Svatý Vojtěchu, oroduj za nás.
Svatý Jene Nepomucký, oroduj za nás.
Svatá Perpetuo a Felicito, orodujte za nás.
Svatá Anežko, oroduj za nás.
Svatý Řehoři, oroduj za nás.
Svatý Augustine, oroduj za nás.
Svatý Athanasie, oroduj za nás.
Svatý Bazile, oroduj za nás.
Svatý Martine, oroduj za nás.
Svatý Cyrile a Metoději, orodujte za nás.
Svatý Benedikte, oroduj za nás.
Svatý Prokope, oroduj za nás.
Svatý Františku a Dominiku, orodujte za nás.
Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás.
Svatý Jene Maria Vianneyi, oroduj za nás.
Svatá Hedviko, oroduj za nás.
Svatá Anežko Česká, oroduj za nás.
Svatá Brigito Švédská, oroduj za nás.
Svatá Kateřino Sienská, oroduj za nás.
Svatá Terezie od Ježíše, oroduj za nás.

Svatá Terezie Benedikto od Kříže, oroduj za nás.
Všichni svatí a světice Boží, orodujte za nás.

Vzývání Krista

Měj s námi slitování, vysvoboď nás, Pane.
Ode všeho zlého, vysvoboď nás, Pane.
Ode všeho hříchu, vysvoboď nás, Pane.
Od ďáblových úkladů, vysvoboď nás, Pane.
Od hněvu, nenávisti a zlé vůle, vysvoboď nás, Pane.
Od smrti věčné, vysvoboď nás, Pane.
Svým svatým vtělením, vysvoboď nás, Pane.
Svou smrtí a zmrtvýchvstáním, vysvoboď nás, Pane.
Sesláním Ducha svatého, vysvoboď nás, Pane.

Prosby v různých potřebách

I když jsme hříšníci, prosíme tě, vyslyš nás.
Veď a ochraňuj svou církev, prosíme tě, vyslyš nás.
Papeži a biskupům, kněžím a jáhnům dej věrnost ve svatém povolání, prosíme tě, vyslyš nás.
Všem národům dej mír a pravou svornost, prosíme tě, vyslyš nás.

Nám všem dej sílu vytrvat v tvé službě, prosíme tě, vyslyš nás.

Zvláštní prosby
Po velikonoční vigilii a různá svěcení jsou uvedeny v příslušných liturgických knihách.
Jindy se mohou přidat některé z následujících:

Všem, kdo v tebe věří, dej jednotu,
Veď lidstvo k světlu evangelia,
Přiveď nás k pravému pokání,
Probouzej v nás touhu po tobě,
Odpusť nám, Pane,
Ušetři nás, Pane,
Zachraň naše bratry a sestry, příbuzné a přátele (dobrodince) před smrtí věčnou,
Všem, kdo nám prokazují dobro, odplať dobrem věčným,
Dej všem věrným zemřelým věčné odpočinutí,
Požehnej zemi a chraň úrodu,
Chraň svět před epidemií, hladem a válkou,

Ježíši, Synu Boha živého,

Závěr

Kriste, uslyš nás. 2×
Kriste, vyslyš nás. 2×

K Modleme se: Bože, naše útočiště a sílo, ty sám jsi nás pohnul k tomu, abychom tě prosili; vyslyš proto modlitby své církve a dej nám všechno oč s vírou prosíme. Skrze Krista, našeho Pána.
L Amen.

Nebo:

K Modleme se: Bože, ty víš, jak jsme slabí a bezmocní; dej nám sílu, abychom tě milovali, jako tě milovali tvoji svatí. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.
L Amen.

068B – Litanie ke všem svatým

Pane, smiluj se. 2×
Kriste, smiluj se. 2×
Pane, smiluj se. 2×

Svatá Maria, Matko Boží, oroduj za nás.
Svatý Michaeli, oroduj za nás.
Svatí Boží andělé, orodujte za nás.
Svatý Jene Křtiteli, oroduj za nás.
Svatý Josefe, oroduj za nás.
Svatý Petře a Pavle, orodujte za nás.
Svatý Ondřeji, oroduj za nás.
Svatý Jene, oroduj za nás.
Svatá Maří Magdaléno, oroduj za nás.
Svatý Štěpáne, oroduj za nás.
Svatý Ingnáci z Antiochie, oroduj za nás.
Svatý Vavřinče, oroduj za nás.
Svatý Václave, oroduj za nás.
Svatý Vojtěchu, oroduj za nás.
Svatý Jene Nepomucký, oroduj za nás.
Svatá Perpetuo a Felicito, orodujte za nás.
Svatá Anežko, oroduj za nás.
Svatý Řehoři, oroduj za nás.
Svatý Augustine, oroduj za nás.
Svatý Athanasie, oroduj za nás.
Svatý Bazile, oroduj za nás.

Svatý Martine, oroduj za nás.
Svatý Cyrile a Metoději, orodujte za nás.
Svatý Benedikte, oroduj za nás.
Svatý Františku a Dominiku, orodujte za nás.
Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás.
Svatý Jene Maria Vianneyi, oroduj za nás.
Svatý Hedviko, oroduj za nás.
Svatá Anežko Česká, oroduj za nás.
Svatá Kateřino Sienská, oroduj za nás.
Svatá Terezie od Ježíše, oroduj za nás.
Svatá Terezie Benedikto od Kříže, oroduj za nás.
Všichni svatí a světice Boží, orodujte za nás.

Měj s námi slitování, vysvoboď nás, Pane.
Ode všeho zlého, vysvoboď nás, Pane.
Ode všeho hříchu, vysvoboď nás, Pane.
Od ďáblových úkladů, vysvoboď nás, Pane.
Od hněvu, nenávisti a zlé vůle, vysvoboď nás, Pane.
Od smrti věčné, vysvoboď nás, Pane.
Svým svatým vtělením, vysvoboď nás, Pane.
Svou smrtí a zmrtvýchvstáním, vysvoboď nás, Pane.
Sesláním Ducha svatého, vysvoboď nás, Pane.

I když jsme hříšníci, prosíme tě, vyslyš nás.
Veď a ochraňuj svou církev, prosíme tě, vyslyš nás.
Papeži a biskupům, kněžím a jáhnům dej věrnost ve svatém povolání, prosíme tě, vyslyš nás.
Všem národům dej mír a pravou svornost, prosíme tě, vyslyš nás.
Nám všem dej sílu vytrvat v tvé službě, prosíme tě, vyslyš nás.

Zvláštní prosby

Všem, kdo v tebe věří, dej jednotu,
Veď lidstvo k světlu evangelia,
Přiveď nás k pravému pokání,
Probouzej v nás touhu po tobě,
Odpusť nám, Pane,
Ušetři nás, Pane,
Zachraň naše bratry a sestry, příbuzné a přátele (dobrodince) před smrtí věčnou,
Všem, kdo nám prokazují dobro, odplať dobrem věčným,
Dej všem věrným zemřelým věčné odpočinutí,

Požehnej zemi a chraň úrodu,
Chraň svět před epidemií, hladem a válkou,

Ježíši, Synu Boha živého,

Závěr

Kriste, uslyš nás. 2×
Kriste, vyslyš nás. 2×

K Modleme se: Bože, naše útočiště a sílo, ty sám jsi nás pohnul k tomu, abychom tě prosili; vyslyš proto modlitby své církve a dej nám všechno oč s vírou prosíme. Skrze Krista, našeho Pána.
L Amen.

Nebo:

K Modleme se: Bože, ty víš, jak jsme slabí a bezmocní; dej nám sílu, abychom tě milovali, jako tě milovali tvoji svatí. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.
L Amen.

069 – Litanie ke svatým ochráncům naší vlasti

K Pane, smiluj se.
L Pane, smiluj se.
K Kriste, smiluj se.
L Kriste, smiluj se.
K Pane, smiluj se.
L Pane, smiluj se.

Bože, náš nebeský Otče, smiluj se nad námi.
Bože Synu, Vykupiteli světa, smiluj se nad námi.
Bože Duchu Svatý, smiluj se nad námi.
Bože v Trojici jediný, smiluj se nad námi.

Svatá Maria, oroduj za nás.
Svatý Josefe, oroduj za nás.
Svatý Cyrile a Metoději, orodujte za nás.
Svatý Gorazde, oroduj za nás.
Svatý Klimente, oroduj za nás.
Svatá Ludmilo, oroduj za nás.
Svatý Václave, oroduj za nás.

Svatý Víte, oroduj za nás.
Svatý Vojtěchu, oroduj za nás.
Svatý Radime, oroduj za nás.
Svatý Prokope, oroduj za nás.
Svatá Zdislavo, oroduj za nás.
Svatá Anežko, oroduj za nás.
Svatá Hedviko, oroduj za nás.
Svatý Norberte, oroduj za nás.
Blahoslavený Hroznato, oroduj za nás.
Svatý Jene Nepomucký, oroduj za nás.
Svatý Jene Sarkandře, oroduj za nás.
Svatý Klemente Dvořáku, oroduj za nás.
Svatý Jene Neumanne, oroduj za nás.
Všichni svatí ochráncové naší vlasti, orodujte za nás.
Všichni svatí a světice Boží, orodujte za nás.

Milostiv nám buď, vysvoboď nás, Pane.
Od všeho zlého, vysvoboď nás, Pane.
Od pohrdání zděděnou vírou, vysvoboď nás, Pane.
Od zkázy naší mládeže, vysvoboď nás, Pane.
Od nesvornosti, nenávisti a zlé vůle, vysvoboď nás, Pane.

Od zatvrzelosti srdce, vysvoboď nás, Pane.
Od náboženské lhostejnosti, vysvoboď nás, Pane.
Od nesvárů a rozvratů v rodinách, vysvoboď nás, Pane.
Od nedostatku apoštolských kněží, vysvoboď nás, Pane.
Od občanské a náboženské nesnášenlivosti, vysvoboď nás, Pane.
Od zoufalství v těžkých chvílích života, vysvoboď nás, Pane.
Od náhlé a nekající smrti, vysvoboď nás, Pane.
Od pomluv a nespravedlivého podezírání, vysvoboď nás, Pane.

My hříšníci, prosíme tě, vyslyš nás.
Abychom na přímluvu Panny Marie Boha milovali, prosíme tě, vyslyš nás.
Abychom se na přímluvu svatého Josefa radovali z povznesení matky církve v naší vlasti, prosíme tě, vyslyš nás.
Abychom na přímluvu svatých Cyrila a Metoděje byli věrně oddaní apoštolskému stolci, prosíme tě, vyslyš

nás.
Abychom na přímluvu svatého Gorazda byli horlivými apoštoly svých bližních, prosíme tě, vyslyš nás.
Abychom na přímluvu svatého Klimenta zachovali vždy věrnost matce církví, prosíme tě, vyslyš nás.
Abychom na přímluvu svaté Ludmily posvěcovali rodiny křesťanskou zbožností, prosíme tě, vyslyš nás.
Abychom na přímluvu svatého Václava dosáhli víru a pokoje v naší zemi, prosíme tě, vyslyš nás.
Abychom na přímluvu svatého Víta zvítězili nad pokušením, prosíme tě, vyslyš nás.
Abychom na přímluvu svatého Vojtěcha byli vedeni ke Kristu dobrými kněžími, prosíme tě, vyslyš nás.
Abychom na přímluvu svatého Radima prokazovali každému dobro, prosíme tě, vyslyš nás.
Abychom na přímluvu svatého Prokopa vždy přemohli ďábelské pokušení, prosíme tě, vyslyš nás.
Abychom na přímluvu svaté Zdislavy vzorně vychovávali děti v rodinách, prosíme tě, vyslyš nás.
Abychom na přímluvu svaté Anežky nesli trpělivě svůj kříž, prosíme tě, vyslyš nás.

Abychom se na přímluvu svaté Hedviky uchránili rodinných nesvárů, prosíme tě, vyslyš nás.
Abychom na přímluvu svatého Norberta zbožně přijímali a uctívali eucharistického Krista, prosíme tě, vyslyš nás.
Abychom na přímluvu blahoslaveného Hroznaty byli vždy spravedliví a štědří, prosíme tě, vyslyš nás.
Abychom na přímluvu svatého Jana Nepomuckého nehřešili jazykem, prosíme tě, vyslyš nás.
Abychom na přímluvu svatého Jana Sarkandra neohroženě vyznávali víru, prosíme tě, vyslyš nás.
Abychom na přímluvu svatého Klementa Dvořáka vynikali křesťanskou láskou, prosíme tě, vyslyš nás.
Abychom na přímluvu svatého Jana Neumanna měli dostatek kněžského a řeholního dorostu, prosíme tě, vyslyš nás.
Abychom na přímluvu našich svatých ochránců dospěli z vlasti pozemské do vlasti nebeské, prosíme tě, vyslyš nás.
Abychom na přímluvu všech svatých vždy plnili vůli Boží, prosíme tě, vyslyš nás.

K Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
L smiluj se nad námi. 3×

K Orodujte za nás, naši svatí ochráncové,
L aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních.

K Modleme se: Prosíme tě, Pane, ochraňuj nás pro slavné zásluhy našich svatých ochránců, abychom zůstali vždy věrní církvi a vlasti a po tomto životě dosáhli jejich společenství v nebi. Skrze Krista, našeho Pána.
L Amen.

071 – Křížová cesta I.

Pro soukromou pobožnost

Pane Ježíši, tys řekl: Kdo chce za mnou přijít, zapři se, vezmi svůj kříž a následuj mě (Mt 16,24). Chci tě tedy provázet na tvé bolestné cestě, abych měl účast na milostech tvého utrpení a smrti. Lituji svých hříchů, pro které jsi zemřel v mukách na kříži. Mám upřímnou

vůli varovat se hříchů a vždy věrně sloužit tobě.

1. Pane Ježíši, ty ses dal z lásky ke mně odsoudit na smrt; dopřej mi té milosti, abych jednou s láskou a trpělivostí přijal smrt z tvých rukou.

2. Pane Ježíši, tys dobrovolně vzal na sebe kříž; pomoz mi, abych svůj kříž a své utrpení zmužile nesl až do smrti.

3. Pane Ježíši, pod tíhou kříže jsi klesal; odpusť mi, když z lidské slabosti upadnu do hříchu.

4. Pane Ježíši, tys byl potěšen svou bolestnou matkou; dopřej mi, aby tvá matka i mě těšila a pomáhala mi v životě i ve smrti.

5. Pane Ježíši, Šimon Cyrenský ti pomohl nést kříž; dej mi pravé přátele, kteří by mě neopustili v nouzi a v neštěstí.

6. Pane Ježíši, tys do roušky svaté Veroniky vtiskl svou tvář; vtiskni mi do duše svůj obraz, abych

se ti podobal.

7. Pane Ježíši, padl jsi podruhé pod křížem; buď ke mně milosrdný, když opět upadnu do dřívějších chyb.

8. Pane Ježíši, tys láskyplně napomínal plačící ženy; dej, abych také dovedl být láskyplný, když musím jiné napomínat.

9. Pane Ježíši, tys na křížové cestě povstal i po třetím pádu; pozvedni mě, kdykoliv na strmé cestě do nebe zmalátním a klesnu.

10. Pane Ježíši, ty jsi byl zbaven šatu; pomáhej mi, abych si vždycky zachoval čistotu a nikdy neztratil roucho milosti.

11. Pane Ježíši, ty jsi byl přibit na kříž; dej, abych se nelekal utrpení, nýbrž chápal velikost oběti a sebezapírání.

12. Pane Ježíši, obětoval ses na kříži za mě a za celý svět; dej, abych tobě žil, tobě umíral, tvůj byl navěky.

13. Pane Ježíši, po sejmutí z kříže jsi spočíval na klíně své panenské matky: dej mi milost, abych tvé nejsvětější tělo s touhou a láskou přijímal do svého srdce.

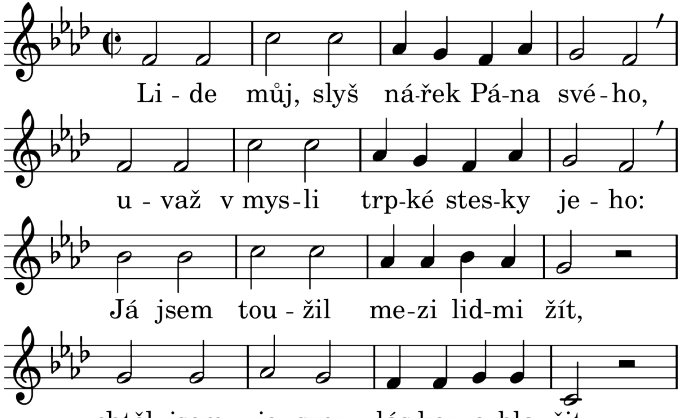
14. Pane Ježíši, tys byl uložen do hrobu a z něho jsi slavně vstal; dej, abych i já jednou vstal z hrobu k věčnému životu.

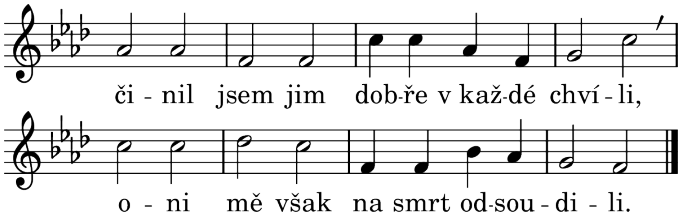
Pane Ježíši Kriste, děkuji ti za tvé milosrdenství, které jsi mi na křížové cestě prokázal. Prosím, nedopouštěj, aby tvá krev byla pro mě vylita nadarmo a tvé umučení pro mou duši zmařeno. Neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

072 – Křížová cesta II.

K Nebeský Otče, v pokoře klekáme před křížem tvého syna a litujeme všech hříchů, jimiž jsme ho zarmoutili. Dej, ať rozjímáme o jeho utrpení, jasněji poznáváme zlobu hříchu a načerpáme sil, abychom šli trpělivě po křížové cestě svého života.
L Amen.

1. zastavení





Lide můj, slyš nářek Pána svého, / uvaž v mysli trpké stesky jeho: / Já jsem toužil mezi lidmi žít, / chtěl jsem je svou láskou oblažit; / činil jsem jim dobře v každé chvíli, / oni mě však na smrt odsoudili.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

K Nevinný, nejsvětější, soudce celého světa je souzen lidmi. Plní nenávisti žádají jeho smrt. Z bázně před nimi vynáší Pilát nespravedlivý rozsudek. Pán Ježíš však stojí a mlčí.

K Bůh vlastního syna neušetřil,
L ale za nás všechny ho vydal na smrt.

K Spasiteli, Pilát tě proti svému svědomí vydává ze strachu před židy na smrt. I my jsme často jednali

podobně, když jsme ze zbabělosti a strachu před lidmi zradili hlas svého svědomí.
L Zhřešili jsme, Pane. – S lítostí ti slibujeme, – že zůstaneme pevní proti svodům světa a těla. – S kající myslí chceme na tebe vzpomínat, – když nás lidé budou nespravedlivě posuzovat.

K Příklad zajisté dal jsem vám,
L abyste i vy činili tak, jako jsem učinil já.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

2. zastavení

Nepřestal jsem lid svůj milovati, / avšak on mé lásky nechtěl dbáti, / k nebi zval jsem jej svým učením, / odplatil mi za to trýzněním; / potom kříž mi vložil na ramena: / tak má láska byla odměněna.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

K Přivlekli kříž. Pán po něm vztahuje ruce, ačkoliv jasně předvídá celé své utrpení. Jak těžce dopadá

kříž na jeho zbičované rameno! Přece však nastupuje hořkou cestu oběti.

K Vpravdě bolesti naše vzal on na sebe,
L ano, co my jsme trpět měli, on snášel.

K Ty, Spasiteli, přijímáš svůj kříž statečně a odevzdaně, a my se hrozíme každé oběti a všeho, k čemu je třeba sebezapírání. Často i malé nepohodlí se nám zdá těžké, a tak rádi se vyhýbáme nepříjemným povinnostem.
L Od nynějška tě chceme následovat; – odhodlaně plnit své povinnosti – a trpělivě nést slabosti své i cizí.

K Všechno zmůžeme
L v tom, který nás miloval.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

3. zastavení

Když jsem kříž svůj na Golgotu nesl / a s tou tíží zemdlen k zemi klesl, / nedošel jsem v lidu lítosti. / Neustával ve své krutosti, / dále hnal mě na smrt umdleného, / dobrodince, Spasitele svého.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

K Břímě je těžké. Pán, k smrti zemdlený po všech duševních a tělesných mukách, které dosud vytrpěl, klopýtne a padá. Hrubě ho pobízejí a nutí, aby se zvedl a šel dále.

K Tresty pro naši spásu na něho dolehly
L a jeho ranami jsme uzdraveni.

K Spasiteli, těžkou cestou kráčíš a padáš pod křížem, který jsme zatížili svými nepravostmi. Tvůj pád je naší útěchou. Ty víš, že jsme lidé křehcí a slabí; nedopustíš, abychom byli zkoušeni nad své síly.
L Proto nechceme malomyslnět, – když nás potkávají těžkosti a zmáhají pokušení. – I když snad pod nimi klesneme, – tebou posilněni zase povstaneme. – Všechno můžeme s tvou milostí.

K Bůh je věrný.
L on nás posílí a ochrání od zlého.

K Ukřižovaný Ježíši,

L smiluj se nad námi.

4. zastavení

Synům hlásal jsem, by matky ctili, / za to však se na mé matce mstili; / z její žalosti lid posměch měl, / když mě potkala, ji odháněl. / Ač Bůh oblíbil si její ctnosti, / lidé spílali jí ve své zlosti.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

K Zpovzdálí viděla Maria, jak Pilát jejího syna odsoudil na smrt, jak na něj vložil kříž, jak Ježíš zmučen pod jeho tíží klesl. A teď se již blíží, co nevidět půjde kolem a pohled matky se shledá s pohledem synovým. Slůvka spolu nemohou promluvit.

K Tvou vlastní duši pronikne meč,
L aby se projevilo smýšlení mnoha srdcí.

K Náš Spasiteli, tvé srdce krvácí, když tě potkává tvá matka. Tvé utrpení je jejím utrpením, tvá bolest je její bolestí. Její duše se posiluje pohledem na tvou trpělivost a ty máš útěchu z její lásky.

L Tebe a tvou matku chceme následovat – a společně snášet utrpení, – neboť jsme údy tvého tajemného těla, – spojení s tebou ve svaté jednotě.

K Snažme se, abychom jeden druhého povzbuzovali
L k lásce a k dobrým skutkům.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

5. zastavení

Zda jsem komu v strasti přispět váhal? / A mně každý pomoci se zdráhal. / Když jsem nesl přetěžký svůj kříž, / nikdo nechtěl ulehčit mou tíž. / Šimon pomoh jenom z donucení / nésti nástroj mého umučení.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

K Pán už nemůže kříž unést. Vojáci se obávají, že padne a zemře na cestě. Zastaví tedy Šimona z Cyreny a donutí ho, aby pomohl. Šimon se vzpírá, avšak milost Boží se ho dotýká, a když vidí Ježíšovu velkou trpělivost, nese nakonec kříž s radostí.

K Chce–li kdo přijít za mnou,
L vezmi svůj kříž a následuj mě.

K Spasiteli, děkujeme ti za každý kříž, který smíme s tebou nést, a litujeme, že jsme tak často reptali a naříkali, když jsme tě měli následovat na křížové cestě. Viděli jsme v bolesti a hořkostech jen těžkost a bídu, a ne tebe, který jsi nás svým křížem navštívil.
L Otevřel jsi nám oči, – jako jsi je otevřel Šimonovi, – abychom nebyli zatrpklí, – když musíme trpět nepochopení a opuštění. – Otevři i naše srdce pro utrpení druhých lidí – a dej, ať si vždy pamatujeme: – Co jsme učinili nejmenšímu z našich bratří, – tobě jsme učinili.

K Neste břemena jeden druhého
L a tak naplníte zákon Kristův.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

6. zastavení

Již jen stěží noha nohu mine, / má krev proudem

po tváři se řine. / Veronika tvář mi utřela. / Co na roušce potom uzřela? / Věrný obraz obličeje mého / za odměnu činu laskavého.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

K Žalostně zubožen vleče se Pán ulicemi jeruzalémskými, Veronika vidí jeho utrpení a bezcitné počínání těch, kteří jsou kolem něho. Statečně projde davem a podává Ježíši roušku na otření krvavé tváře.

K Podoby neměl ani krásy;
L stal se nejposlednějším z lidí, – muž bolesti.

K Veronika se neptá, co si myslí a co říká její okolí, ale statečně se tě, Pane, zastává.
L Dej i nám odvahu, – abychom se vždy a všude zastávali tebe a tvé církve, – víry a dobrých mravů, – ctnosti a práva. – Ať přemáháme lidskou bázeň a zbabělé ohledy. – Vtiskni do našich srdcí svůj obraz, – abychom nezapomněli, – co jsme dlužni tvé lásce.

K Kdo mě vyzná před lidmi,
L toho já vyznám i před svým Otcem, který je v nebesích.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

7. zastavení

Velkou ztrátou krve tělo slábne, / ve zmučených údech síla chabne. / Nezmohu již kříže břemeno, / znovu k zemi klesá koleno. / Uvažuj to ponížení nové, / nad ním trnou v nebi andělové.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

K Ježíš slábne. Nepřátelé ho pobízejí ke spěchu, bojí se, že nedojde. Pán padá podruhé. S největším vypětím se vzchopí, aby svou oběť dokonal.

K Jako beránek vedený k zabití
L ani ústa neotevřel.

K Pane a Spasiteli, v prachu a špíně ležíš na ulici a na

tobě leží těžký kříž. To trpíš proto, že my jsme vždy znova upadali do svých hříchů.
L Poklekáme v duchu vedle tebe – a litujeme své nedbalosti a nestálosti. – Kameny zbrocené tvou krví – volají k nebi o tom, – jak velká je zloba těžkého hříchu. – Kéž nás tvůj pád uchrání – od každého našeho dalšího pádu.

K Milosrdný Bože, naplň mou duši vytrvalostí,
L ať neklesám na cestě života.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

8. zastavení

Dcery siónské mě provázely, / a když velké strasti moje zřely, / útrpností, žalem vzlykaly, / nad mou trýzní hořce plakaly. / Matky, plačte spíše ze žalosti / nad svých vlastních dítek nezdárností.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

K U bran města stojí ženy se svými dětmi. Pohlížejí na

ubohého Pána. Je jim ho líto. Ježíš vidí jejich zármutek a připomíná jim jejich mateřskou odpovědnost.

K Neplačte nade mnou, ale plačte nad sebou a nad svými dětmi,
L neboť děje–li se toto na stromě zeleném, – co se bude dít na suchém?

K Laskavý Spasiteli, žádáš od nás víc než pouhý soucit, víc než city, které rychle pomíjejí. Hledíš na naše skutky, smýšlení a zásady, jimiž se řídíme.
L Pomoz nám, abychom jednali v tvém duchu – a těm, kteří jsou nám svěřeni, – ukazovali křesťanství činu a pravdy, – abychom v den soudu – nemuseli plakat nad sebou a nad svými skutky.

K Bůh miluje spravedlivé,
L ale cesta hříšníků vede k záhubě.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

9. zastavení

Sám a vydán posměchu a vřavě, / zraněn, ztrýzněn od

paty až k hlavě, / klesám potřetí a omdlévám, / já, jenž v nebi věčné sídlo mám. / Tento pád můj, pokolení hříšné, / zavinily tvoje skutky pyšné.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

K Pán je vyčerpán. Padá potřetí. Je unaven k smrti. Chce však své dílo dokonat, proto se vzchopí z posledních sil.

K Hříchy mnohých on nesl
L a za nepřátele se modlil.

K Ty víš, Spasiteli, jak často padáme do svých hříchů a chyb, protože jsme vlažní a lhostejní. Mnoho předsevzetí už jsme učinili, ale málo jsme jich dodrželi.
L Dnes, Pane, začneme znovu a s dobrou vůlí. – Odhodlaně se k tobě připojujeme – a chceme jít s tebou svou životní cestou až do konce.

K Nepřestávejme činit dobro,
L neboť když vytrváme, – Bůh nám dá odměnu

v příhodný čas.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

10. zastavení

Ach, jak nade mnou se zatvrdili, / že mé čisté tělo obnažili! / Zbytek krve v tvář mi vstupuje, / ruměnec mi na ní vzbuzuje. / Lide můj, tou hanbou byly vinny / nečisté a smilné tvoje činy.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

K K smrti vyčerpán přichází Ježíš na Kalvárii. Z těla mu strhávají šat. Všechno chce trpět pro nás až do konce, tělesnou bolest i duševní muka.

K Rozdělili si má roucha
L a o můj oděv metali los.

K Nejčistší Spasiteli, všechno obětuješ pro nás, dokonce i šat, který přikrývá tvé tělo. Na tuto obětavou lásku chceme myslet, když musíme svému tělu odepřít

věci milé a příjemné.
L Dej nám, Pane, – abychom roucho milosti donesli neposkvrněné před tvůj soud – a dosáhli věčného života.

K Stvoř mi, Bože, čisté srdce
L a obnov ve mně pravého ducha.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

11. zastavení

Hřeby na kříž v nevýslovné muce / přibíjejí nohy mé i ruce / před očima matky truchlící, / rány mé v své duši cítící. / Velkou bolest mou však dovršili, / když kříž se mnou vzhůru postavili.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

K Ježíš nemá na tomto světě nic, ani místo, kde by zemřel. Visí mezi nebem a zemí a musí trpět, vždy hrozněji trpět, až k smrti.

K Probodli ruce mé a nohy mé,
L spočítat mohu všechny své kosti.

K Spasiteli, nyní jsi v bolestech přibit na kříž, abys shladil, čím jsme zhřešili svou svévolí.
L Dej nám poznat, – že jen tehdy se můžeme zvát křesťany, – když si sami činíme násilí, – podřizujeme svůj rozum tvým příkazům – a krotíme zlé žádosti. – Ať nás sílí pohled na tvůj kříž, – abychom jednou měli podíl s tebou, – který z dřeva kříže kraluješ nad nebem i nad zemí.

K Víme, že starý člověk v nás musí být ukřižován,
L abychom již nebyli otroky hříchu.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

12. zastavení

Z lásky k lidu na kříži jsem zmíral, / s posměchem lid za to na mě zíral; / a když tělo smrtí zsinalo, / ještě kopí bok můj prohnalo; / poslední krev vylila se z něho, / aby smyla hříchy světa všeho.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

K Po třech hodinách plných bolesti volá Ježíš: Dokonáno jest! Otče, v ruce tvé poroučím ducha svého! Pak naklání hlavu a umírá.

K Stal se poslušným až k smrti,
L a to smrti kříže.

K Ježíši, ty ses vydal za nás na smrt, abys naplnil vůli nebeského Otce.
L U tvého kříže poklekáme s pevným předsevzetím, – že ve všech těžkostech života – se budeme s tebou modlit k Otci: – Otče, ne co já chci, – nýbrž co ty chceš.

K Následujme Boha a žijme v lásce,
L jako Kristus miloval nás – a sám sebe vydal za nás v oběť.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

13. zastavení

Přátelé mé tělo z kříže sňali / a mé milé matce odevzdali. / Ta, když rány moje spatřila, / svými slzami je obmyla. / Mrtvého mě na klín ukládala, / zbité tělo celé zulíbala.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

K Kristus dotrpěl. V největší nesnázi tu stojí matka a neví, jak by svého syna aspoň důstojně pohřbila. Po úzkostlivém čekání přichází Josef z Arimatie; má od Piláta dovolení, že může vzít Ježíšovu mrtvolu. Snímají Pána z kříže a kladou ho matce na klín.

K Ke komu tě přirovnám, Panno, dcero siónská?
L Veliká jako moře je tvá bolest.

K Bolestná matko, tvá duše tone v žalu, a přece se odevzdaně klaníš vůli Otcově.
L Z tvého příkladu chceme čerpat sílu v každém utrpení – a odevzdanost do vůle Boží.

K Dobré je v tichosti čekat na pomoc Páně;
L jeho milosrdenství se nevyčerpá nikdy.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

14. zastavení

Do hrobu pak moje tělo dáno, / jak před věky o mně bylo psáno. / Lide můj, to vše jsem podstoupil, / bych tě z hříchů, z pekla vykoupil. / Snaž se teď, by spásné moje dílo / tobě vpravdě ke spasení bylo.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

K Tělo Páně je připraveno k pohřbu. Je to smutný pohřební průvod, a přece na něm spočívá tichý mír. Připravuje se velikonoční jitro.

K Ty přece nenecháš duši mou v podsvětí,
L nedopustíš nikdy, – aby tvůj věrný zakusil zkázu.

K Spasiteli, odpočíváš v hrobě. Tvůj velký pátek už skončil. Blíží se úsvit vzkříšení.
L My stojíme ještě uprostřed pašijového týdne svého života. – Ale i my jednou odpočineme od všeho, – co nás nyní tíží a trápí. – I nás očekává slavný nový

život, – který jsi nám získal.

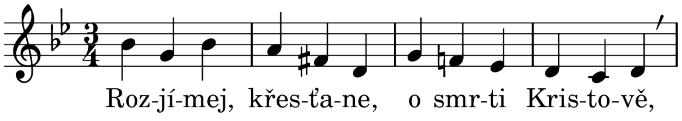
K Jako v Adamovi všichni umírají,
L tak budou v Kristu všichni oživeni.

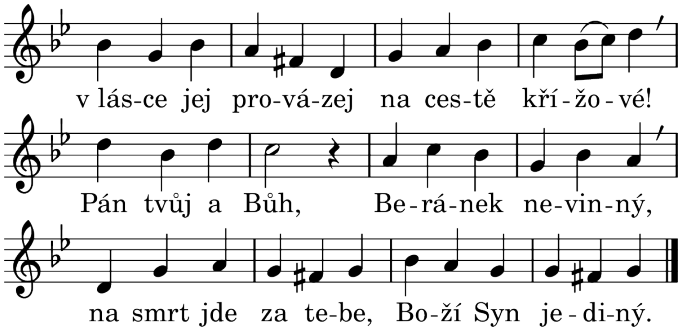
K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

Závěrečná modlitba

K Bože, ty jsi posvětil praporec kříže drahocennou krví svého jednorozeného Syna; dej proto, aby se všichni, kdo se k tomu kříži hlásí, těšili také z jeho ochrany. Skrze Krista, našeho Pána.
L Amen.

073 – Křížová cesta III.





Rozjímej, křesťane, o smrti Kristově, / v lásce jej provázej na cestě křížové! / Pán tvůj a Bůh, Beránek nevinný, / na smrt jde za tebe, Boží Syn jediný.

Úvodní modlitba

Chceme tě, Pane, doprovázet na tvé bolestné cestě od domu Pilátova až k hrobu. Otevři naše srdce, abychom v rozjímání pochopili, že tys nesl tíži našich hříchů a skrze svou smrt vykoupil svět. Nauč nás, abychom tě následovali zde na světě a jednou s tebou žili na věky věků. Amen.

1. Ježíš souzen

Kristus Pán v zahradě vydal se v ruce zlých, / na smrt byl odsouzen od soudců nepravých. / Kaifášův soud i Pilát potvrdil, / Pán se mu podvolil, aby hřích světa smyl.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Třicet let žil mezi lidmi nepoznán. Krátký čas vystupoval jako hlasatel Boží. Znali jej učení i prostí, mocní i ubozí, hříšníci i ti, kteří se pokládali za dokonalé. Vždycky mezi lidmi, a přece jiný než ostatní. Ustavičně se s nimi střetával, byl pozorován a souzen. Nyní se s nimi střetává naposled před Pilátem. Před očima všech. Za jejich souhlasu je odsouzen.

Vyvolil jsi nás, Pane, abychom ti vydávali svědectví. Žijeme na světě mezi ostatními lidmi: v práci, zábavě, při odpočinku. Nemůžeme se vyhnout střetávání se světem. Dej nám sílu a pokoru, abychom byli podobni tobě, i když jsme souzeni.

K Smiluj se nad námi, Ježíši.

L Smiluj se nad námi.

2. Ježíš přijímá kříž

Kříž je už připraven, Král slávy chce jej nést, / by na něm zahladil svou krví věčný trest. / Ježíš, náš Pán, v pokoře klade již / na svoje ramena bolestnou kříže tíž.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Před Pilátem stojí Syn Boží, který se proto narodil a proto přišel na svět, aby vydal svědectví pravdě. Pilát jej posměšně odbude: Co je pravda? Kolikrát řekl v tomto soudním procesu: Žádné viny na něm nenalézám! A přece jej vydal na smrt kříže.

Jak je to pohodlné, nehledat pravdu, jak je to lehké, nevidět nespravedlnost, když se nás to netýká! Pane, ty jsi nesl kříž pro pravdu a spravedlnost. Dej nám sílu vždycky stát v pravdě a hledat spravedlnost.

K Smiluj se nad námi, Ježíši.
L Smiluj se nad námi.

3. Ježíš padá pod křížem poprvé

Zemdlen a vysílen, do krve zbičován, / ponížen, potupen na horu kráčí Pán. / Přetěžký kříž Pán tichý věrně nes', / až pod tím břemenem poprvé k zemi kles'.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Je vysílený nočním bděním, ranami, chvěje se horečkou. Tak vykročil na svou cestu k smrti. V úzké ulici s hrbolatou dlažbou se potácí s křížem uprostřed davů. Klopýtne a padá. Ale vzchopí se, aby pokračoval v cestě.

Vyvolil jsi nás, Pane, abychom nesli tvé jméno ve světě. Nikdy jsi nám nesliboval pohodlnou a snadnou cestu. Dej, abychom nesli toto vyvolení ve víře a nadějí a pochopili, že jenom v lásce bude tvé břímě lehké a tvé jho sladké.

K Smiluj se nad námi, Ježíši.
L Smiluj se nad námi.

4. Ježíš se potkává se svou matkou

Z prachu Pán povstává, dál s křížem klopýtá, / matka jej potkává slzami zalitá: / Hle, její syn, hle, dítě jediné / jde na smrt potupnou v přetěžké hodině.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Třicet let žila matka v jeho blízkosti. Když odešel z Nazareta, aby plnil poslání Otcovo, sledovala každý jeho krok. Od samého začátku cítila, že nemůže proniknout tajemství života svého syna, Boha a člověka. A přece je s ním i v této chvíli jeho oběti, aby přinesla útěchu svému a Božímu Synu.

Putujeme životem, obtíženi svou slabostí a obklopeni lhostejným nebo i nepřátelským světem, který se zavírá poselství Božímu. A přece nejsme sami. Maria, matko naše, dej nám pociťovat vždycky útěchu své přítomnosti.

K Smiluj se nad námi, Ježíši.
L Smiluj se nad námi.

5. Šimon pomáhá nést kříž

Když Pán byl vyčerpán, smrtelně znavený, / přivedli člověka, Šimona z Cyreny, / aby vzal kříž na svoje rameno / a Pánu pomohl nést těžké břemeno.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Blíží se poledne. Slunce rozpaluje vzduch i kameny v ulici naplněné zástupem lidí. Jak je ten kříž těžký! Do tohoto shluku se dostane muž; vrací se domů z pole zpocený, zaprášený a unavený. Šimon se vzpírá, nechce se mu pomáhat. Vojáci ho přinutí. I za tuto neochotnou pomoc bude jméno Šimona z Cyreny vzpomínáno do konce časů.

Dej, Pane, abychom viděli všechno dobro, které je kolem nás. Mnohdy je nevidí ani ti, kteří je konají. Jsou bezděčnými a nevědomými dělníky na stavbě tvého království.

K Smiluj se nad námi, Ježíši.
L Smiluj se nad námi.

6. Veronika podává Ježíšovi roušku

Krev s potem smíšená řine se bohatě / po čele Kristově, po tváři přesvaté. / Tu jedna z žen roušku mu podává, / do ní se otiskne tvář Páně krvavá.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Tradice vypráví o dobrém skutku Veroniky. Křesťanská zbožnost nemůže zapomenout na tento skutek soucitu a lásky uprostřed bezcitnosti křížové cesty.

Tvé království, Pane, není z tohoto světa, a přece je na tomto světě. Nedej, abychom se ponořovali do neskutečných snů, ale dej, abychom pochopili, že tady, mezi obyčejnými lidmi, máme každodenně vydávat svědectví o své lásce.

K Smiluj se nad námi, Ježíši.
L Smiluj se nad námi.

7. Ježíš padá pod křížem podruhé

Ach, jak je daleký křížové cesty cíl / pro tělo zmučené, v němž není více sil. / Podruhé Pán do prachu poklesá, / bolestí chvějí se země i nebesa.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ježíš se potácí dál. Přichází na něj nová vlna slabosti, zhroutí se.

Jsme v zajetí lidské slabosti. Přicházejí na nás chvíle ochablosti a malomyslnosti. Nedej, Pane, abychom se jim poddávali.

K Smiluj se nad námi, Ježíši.
L Smiluj se nad námi.

8. Jeruzalémské ženy pláčou nad Ježíšem

Ženy, jenž za Kristem z města se vydaly, / patříce na něho, žalostně plakaly. / Volá k nim Pán: Neplačte nade mnou, / raději zaplačte nad syny, nad sebou!

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Skupina žen hlasitě lituje trpícího odsouzence a pláče nad ním. Ale sotva přejde průvod, vrátí se k svým malicherným zájmům a nestarají se dál o jeho osud.

Dal jsi nám, Pane, veliké povolání: Máme na tomto světě a v tomto čase rozsévat semeno tvého království. Dej, abychom zůstali věrní tomuto povolání, nezůstali jenom na povrchu a nedostali se do zajetí prostřednosti.

K Smiluj se nad námi, Ježíši.
L Smiluj se nad námi.

9. Ježíš padá pod křížem potřetí

Až k smrti utýrán, přichází k hoře blíž, / tam, kde ho čekají muky a hořký kříž. / Na pouti své k přesvaté oběti / zmučený Spasitel padá už potřetí.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ježíš padá potřetí. Jeho síly jsou vyčerpány. Leží na zemi a těžce oddychuje.

Přicházejí okamžiky, kdy na nás jako těžký balvan dopadne pocit neúspěchu, marnosti, vlastní zbytečnosti. Nedej, Pane, abychom uvázli v takových temných chvílích. Víme, že všechno je v tvých rukách a nebudeš

nás vážit podle našich úspěchů nebo neúspěchů, ale podle věrnosti a lásky, s níž jsme šli za tebou.

K Smiluj se nad námi, Ježíši.
L Smiluj se nad námi.

10. Z Ježíše strhávají oděv

Na hoře Golgotě roucho mu odňali, / bez citu, bez úcty v posměch ho vydali. / Náš svatý Pán na smrt již připraven, / hrubému zástupu na odiv postaven.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Syna Božího vyvedli za město jako zločince. Strhávají z něho šaty, obnovují všechny rány, ze kterých znovu teče krev. A tak tu stojí, vystaven posměchu bezcitného davu.

Chtěl jsi, Pane, aby tě svět poznával prostřednictvím lidí, skrze nás. Máme zvěstovat tvou pravdu, tvou lásku a přinášet světu tvůj pokoj. Děláme to? Nejsme ti spíše k hanbě?

K Smiluj se nad námi, Ježíši.
L Smiluj se nad námi.

11. Ježíš ukřižován

Přetěžká chvíle již Ježíši nastává, / ruce i nohy své k mučení podává. / Ozvěny ran nesou se oblohou, / jak hřeby vrážejí do rukou, do nohou.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Vykopali jámu a vztyčili kříž. Jako když se sází strom. Netušili, že zasazují strom života.

Před lidmi jsi, Pane, prohrál: byl jsi odmítnut, odsouzen a zabit. A přece jsi zvítězil. Nedopusť, abychom vždycky chtěli před lidmi jen vítězit a mít úspěch.

K Smiluj se nad námi, Ježíši.
L Smiluj se nad námi.

12. Ježíš na kříži umírá

Na kříži v bolu pní do třetí hodiny, / modlí se za

všechny z golgotské výšiny. / Do rukou tvých poroučím duši svou, / zvolá a dokončí pouť svoji pozemskou.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Nikdo nikdy nepronikne, co se dělo v duši toho, který byl Bohem a člověkem, když přišel poslední okamžik a Ježíš zvolal: Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil!

Chtěl jsi, Pane, prožít lidský úděl až do dna. V smrtelném zápasu jsi svolil, abys byl podroben nejstrašnější osamocenosti. Nedej, abychom propadali temnotám zoufalství. Podepři nás svou útěchou ve chvílích opuštěnosti.

K Smiluj se nad námi, Ježíši.
L Smiluj se nad námi.

13. Ježíš sňat z kříže

Pro náš hřích katané to tělo zmučili / a matce na klín je přátelé složili. / Množství těch ran Maria sčítala, / slzami omyla, vroucně je líbala.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

V tichém podvečeru snímají přátelé Ježíšovi jeho mrtvé tělo z kříže a kladou je na klín jeho matce. Ta tiše a v odevzdání hledí na probodené srdce, na zbičované a rozedrané tělo.

Kéž se, Pane, vždycky vracíme k této pravdě: Jenom z tebe, z tvých ran, z tvé oběti vychází spása pro nás a pro celý svět.

K Smiluj se nad námi, Ježíši.
L Smiluj se nad námi.

14. Ježíš položen do hrobu

Mrtvého Ježíše k pohřbu připravili / a plátny čistými uctivě ovili. / Ve skalní hrob jej s pláčem pohřbili / a přístup ke hrobu kamenem zakryli.

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Mrtvé tělo uctivě položili do hrobu a vstup zavalili

kamenem. Přišli mocní tohoto světa, postavili k hrobu stráže a dali na kámen své pečetě. Spokojeně odešli. Tím pro ně skončil případ Ježíš Nazaretský.

Všichni jsme pod pečetí smrti. Také podoba světa a věcí, jak je vidíme, jednou pomine. Jenom ty, Pane, první ze všech a jeden z nás, jsi vstal z hrobu a vešel do věčné skutečnosti. Naplň nás vírou, ať dovedeme vydávat svědectví, že přijdeš a že tvé království slávy a pokoje bude bez konce. Amen.

K Smiluj se nad námi, Ježíši.
L Smiluj se nad námi.

Závěr písně

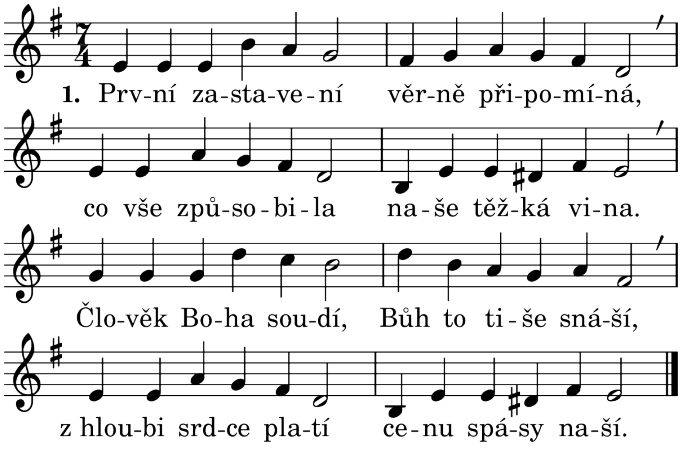
Díky Ti vzdáváme, Pane náš nejdražší, / za dary, které nám láska tvá přináší. / Život a ráj, který už ztracen byl, / svou smrtí na kříži lidem jsi navrátil.

Ježíši v Svátosti, my v tebe věříme, / s úctou a vděčností tobě se koříme. / Pro svatý kříž, pro smrt a bolest svou / smiluj se, Ježíši, nad duší kajícnou.

Závěrečná modlitba

Doprovázeli jsme tě, Pane, na tvé křížové cestě a dospěli jsme s tebou až k hrobu. Víme, že jsi z hrobu vstal a vešel do své slávy. Posilni naši víru a naději, abychom očekávali tvůj příchod a jednou v lásce měli účast na tvém království, které trvá na věky věků. Amen.

074 – Křížová cesta IV.



1. První zastavení věrně připomíná, / co vše způsobila naše těžká vina. / Člověk Boha soudí, Bůh to tiše snáší, / z hloubi srdce platí cenu spásy naší.

2. Za hřích, jehož já jsem neuměl se zříci, / na smrt Pána vydal vladař nevěřící. / Nestačilo ani kruté zbičování, / pod břemenem kříže Kristus Pán se sklání.

3. Neunese tíhu kříže potupného, / protože lpí na něm hříchy světa všeho. / Na kolena klesá za všechny, kdo hřeší, / za ně znovu vstává k pouti stále těžší.

4. Ach, kdo změří bolest matky, která vidí / syna zmučeného tupou zlobou lidí! / Je to i mé záští, rouhání a pýcha, / pro něž matka svatá nad svým synem vzdychá.

5. I když sám se katům Kristus neprotiví, / mají strach, že kříž svůj nedonese živý. / Šimona z Cyreny rázně přinutili / Pánu dopomoci k tajemnému cíli.

6. Jiná duše vroucí, nikým nevolaná, / stírá krev a špínu z tváře Krista Pána. / Kéž jak Veronice v bílou

roušku kdysi, / navždy nám Pán vtiskne do srdce své rysy.

7. Opuštěný pastýř nevěrného stáda / v samé městské bráně znovu těžce padá, / za krutost a křivdy, za zrady a zlobu / i za tajné hříchy obílených hrobů.

8. Nářek žen ho zdvíhá z trýznivého pádu, / Pastýř naposledy mluví k svému stádu: / Šetřte svoje slzy pro své vlastní viny, / plačte nad svým městem a nad svými syny.

9. Cestu kamenitou Pán svou krví světí; / až pod samou horou stihne ho pád třetí. / Jenom láska Boží, jež nám zhynout nedá, / i při tomto pádu Krista opět zvedá.

10. O vše oloupený hříšníky a katy, / ztrácí Pán i chudé, zkrvavené šaty. / Neskryje nás oděv prostý ani drahý: / jak se nahý zrodil, zemře člověk nahý.

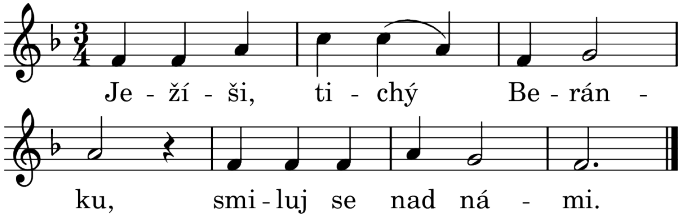
11. Na kmen sukovitý, oltář lásky Boží, / klade se Král světů se svým věncem z hloží. / Jeho údy svaté, proniknuté hřeby, / jsou most nad propastí, jenž nás vede k nebi.

12. Ale dřív, než ten most šťastně překročíme, / pro náš věčný život Pán smrt časnou přijme; / když tvé první Ano, Matko, svatá Panno, / dozní v těžký povzdech: Již je dokonáno.

13. Vše je dokonáno, matka nese břímě: / mrtvé tělo syna chová na svém klíně. / Všechny hříchy světa, všechnu jeho spásu / chová na kolenou do skonání časů.

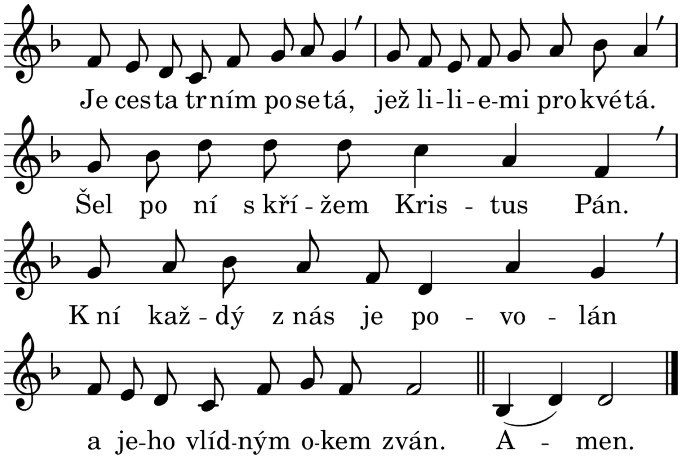
14. Ti, kdo za života při svém Pánu stáli, / mrtvé tělo nesou do kalvarské skály. / Za tu službu lásky, co mu prokázali, / brzy je oslaví Kristus zmrtvýchvstalý.

075 – Ke všem zastavením



Ježíši, tichý Beránku, smiluj se nad námi.

076 – Želivská křížová cesta



Úvod

Je cesta trním posetá, / jež liliemi prokvétá. / Šel po ní s křížem Kristus Pán. / K ní každý z nás je povolán / a jeho vlídným okem zván.

1. Kdo Kristu volá „ukřižuj“, / ten v hřeby mění jazyk svůj, / ten Krista vskutku křižuje. / A Kristus, to tvůj bližní je, / zášť slov jej k smrti bičuje.

2. Na krutých soudců pokyny / svůj oltář vzal Pán nevinný, / na slabá bedra těžký kříž. / Však srdce zdolá jeho tíž, / ba lidstvo na něm zvedne výš!

3. Hle, zkrvavená kolena / o tvrdý kámen zraněna, / pro naši lenost v modlitbách, / bez nichž je rozum v bludů tmách / a vůle mdlá v zlých hodinách.

4. Kdo vloží ruku na Syna, / ten množí muka Matčina, / neb Matka trpí v dítěti. / To kdo má stále v paměti, / své ruce a rty posvětí.

5. Pán slábne. Třeba člověka, / jenž posměchu se neleká / a odsouzenci pomůže. / Pán hledí teskně na muže, / zda strach v nich láska přemůže.

6. Čest vzdejme ženě hrdinné. / Na sebe nedbá pro jiné. / Na Pána s láskou pozírá, / zlým zástupem se prodírá, / tvář přesvatou mu utírá.

7. Tím potem, jenž tvář zalije, / Pán rád by svlažil lilie! /

By mladým zpevnil nevinnost, / ctnost manželům a poctivost, / padá pro naši smyslnost.

8. Pán okem těší zástup žen, / ač sám je k smrti usoužen. / Pln lásky matky poučí, / ať dětem ve svém náručí / i sobě věčnost zaručí.

9. Ježíš, břemenem obtížen, / potřetí padá pod křížem. / Pro pýchu, kterou v okovy, / s ním k spolupráci hotovi, / se prodáváme ďáblovi.

10. Pán, drzým davem obstoupen, / žluč má pít, o šat oloupen, / by odvahu nám k ctnosti dal, / květ čistoty nám zachoval, / nás před opilstvím varoval.

11. Jak divně ten svět odplácí! / Za láskyplnost, za práci / dá Kristu hřeby proklaté, / dá na kříž ruce přesvaté, / tak chudé, a tak bohaté.

12. Pán „Dokonánoi' zavolal / na všechny strany v šíř i v dál! / Je dána oběť jediná, / již smyta lidstva provina, / svět je už Boží rodina.

13. Hle, druhá Eva pod křížem / meč sedmerý má v srdci svém. / Jak Matka lidstva jednala, / za plod,

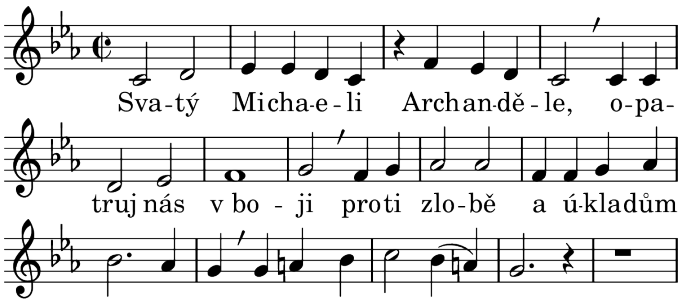
jejž Eva odňala, / svůj Otci v oběť podala.

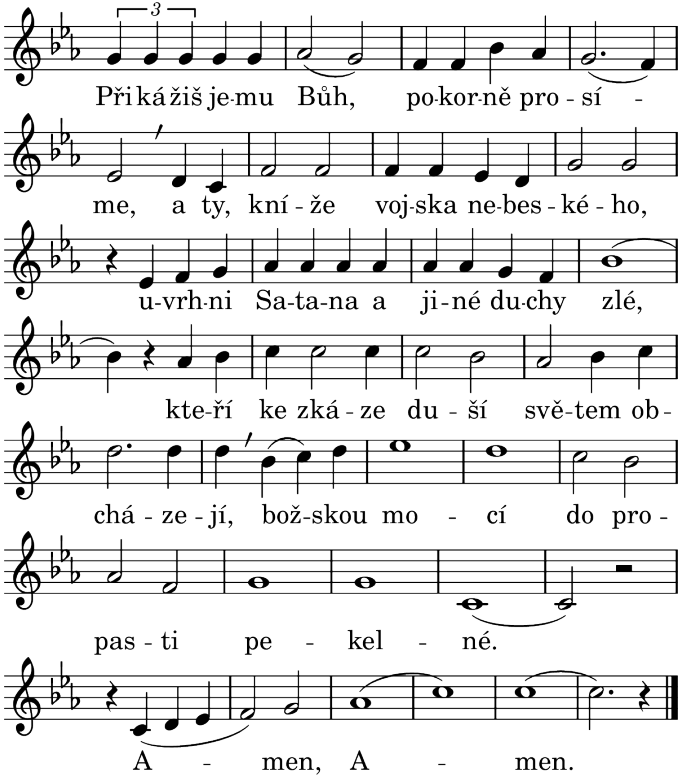
14. Má chudý pohřeb Kristus Král! / Vše vnější mu svět odebral. / Vzít nemohl však Boží jas, / jenž, ztlumen v hrobě krátký čas, / v blesk vyšlehne v den třetí zas!

Závěr

V tvou lásku, Pane, věříme / a srdce svá ti svěříme. / Veď údolím nás slz a běd, / tam, kde skrz tebe budem smět / Trojici věčné chvály pět. / Amen.

077 – Svatý Michaeli




Přikážiš jemu Bůh, pokorně prosí -
me, a ty, kníže vojska nebeského,
uvrhni Satana a jiné duchy zlé,
kteří kezkáze duší světem ob-
cházejí, božskou mocí do pro-
pasti pekelné.
Amen, Amen.

Svatý Michaeli Archanděli, / opatruj nás v boji / proti zlobě a úkladům ďáblovým / budiž nám ochranou. / Přikážiš jemu Bůh, pokorně prosíme, / a ty, kníže vojska nebeského, / uvrhni Satana a jiné duchy zlé, / kteří ke zkáze duší světem obcházejí, / božskou mocí do propasti pekelné. / Amen, Amen.

078 – Anděl Páně

K Anděl Páně zvěstoval Panně Marii.
L A ona počala z Ducha Svatého.

Zdrávas Maria, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná ty mezi ženami a požehnaný plod života tvého Ježíš. Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší. Amen.

K Maria řekla: Jsem služebnice Páně,
L ať se mi stane podle tvého slova.

Zdrávas Maria, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná ty mezi ženami a požehnaný plod života tvého Ježíš.

Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší. Amen.

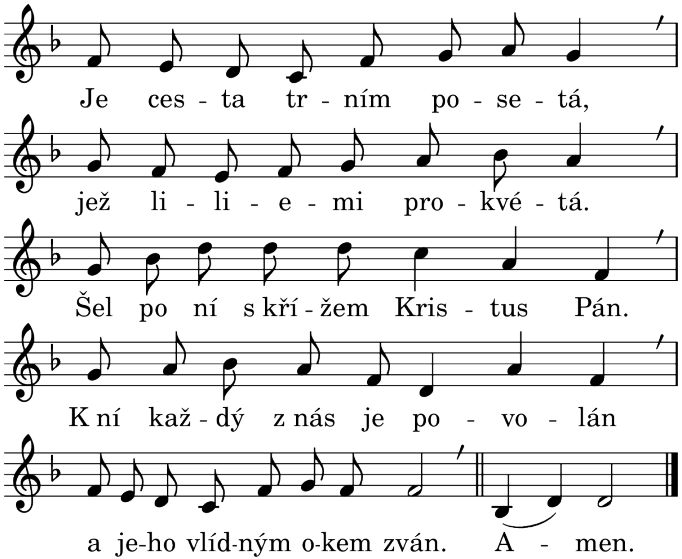
K A Slovo se stalo tělem
L a přebývalo mezi námi.

Zdrávas Maria, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná ty mezi ženami a požehnaný plod života tvého Ježíš. Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší. Amen.

K Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko,
L aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních.

K Modleme se: Pane, poznali jsme andělské poselství o vtělení Krista, tvého Syna; vlej nám, prosíme, do duše svou milost, ať nás jeho umučení a kříž přivede k slávě vzkříšení. Skrze Krista, našeho Pána.
L Amen.

079 – Je cesta trním posetá



Vstup

Je cesta trním posetá, / jež liliemi prokvétá. / Šel po ní s křížem Kristus Pán. / K ní každý z nás je povolán / a jeho vlídným okem zván.

1. Kdo Kristu volá Ukřižuj!, / ten v hřeby mění jazyk svůj, / ten Krista vskutku křižuje. / A Kristus, to tvůj bližní je, / zášť slov jej k smrti bičuje.

2. Na krutých soudců pokyny / svůj oltář vzal Pán nevinný, / na slabá bedra těžký kříž. / Však srdce zdolá jeho tíž, / ba lidstvo na něm zvedne výš!

3. Hle, zkrvavená kolena / o tvrdý kámen zraněna, / pro naši lenost v modlitbách, / bez nichž je rozum v bludů tmách / a vůle mdlá v zlých hodinách.

4. Kdo vloží ruku na Syna, / ten množí muka Matčina, / neb Matka trpí v dítěti. / To kdo má stále v paměti, / své ruce a rty posvětí.

5. Pán slábne. Třeba člověka, / jenž posměchu se neleká / a odsouzenci pomůže. / Pán hledí teskně na muže, / zda strach v nich láska přemůže.

6. Čest vzdejme ženě hrdinné. / Na sebe nedbá pro jiné. / Na Pána s láskou pozírá, / zlým zástupem se prodírá, / tvář přesvatou mu utírá.

7. Tím potem, jenž tvář zalije, / Pán rád by svlažil lilie! /

By mladým zpevnil nevinnost, / ctnost manželům a poctivost, / padá pro naši smyslnost.

8. Pán okem těší zástup žen, / ač sám je k smrti usoužen. / Pln lásky matky poučí, / ať dětem ve svém náručí / i sobě věčnost zaručí.

9. Ježíš, břemenem obtížen, / potřetí padá pod křížem. / Pro pýchu, kterou v okovy, / s ním k spolupráci hotovi, / se prodáváme ďáblovi.

10. Pán, drzým davem obstoupen, / žluč má pít, o šat oloupen, / by odvahu nám k ctnosti dal, / květ čistoty nám zachoval, / nás před opilstvím varoval.

11. Jak divně ten svět odplácí! / Za láskyplnost, za práci / dá Kristu hřeby proklaté, / dá na kříž ruce přesvaté, / tak chudé, a tak bohaté.

12. Pán Dokonáno! zavolal / na všechny strany v šíř i v dál! / Je dána oběť jediná, / již smyta lidstva provina, / svět je už Boží rodina.

13. Hle, druhá Eva pod křížem / meč sedmerý má v srdci svém. / Jak Matka lidstva jednala, / za plod,

jejž Eva odňala, / svůj Otci v oběť podala.

14. Má chudý pohřeb Kristus Král! / Vše vnější mu svět odebral. / Vzít nemohl však Boží jas, / jenž, ztlumen v hrobě krátký čas, / v blesk vyšlehne v den třetí zas!

Závěr

15. V tvou lásku, Pane, věříme / a srdce svá ti svěříme. / Veď údolím nás slz a běd, / tam, kde skrz tebe budem smět / Trojici věčné chvály pět. / Amen.

Denní modlitba církve

081 – Ranní chvály

Neděle 1. týdne, v mezidobí

ÚVOD

K Bože, shlédni a pomoz.
L Pane, pospěš mi pomáhat.

V Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky
a na věky věků. Amen. Aleluja.

HYMNUS

Odvěký Tvůrce věcí všech,
jenž řídíš dnů i nocí běh,
tys dobám dobu vyměřil,
bys tíhu nudy omezil.

Již ozývá se hlásný dne,
bdělý i ve tmě bezedné.
On, světlo chodců v temnotách,
shrnuje noci temný háv.

Jitřenka probuzena jím
z oblohy smetá temnot stín
a všechna cháska ničemná
z míst činu prchá do temna.

Tu lodník sbírá síly své,
utichá moře bouřlivé,
i Skála církve zpěvem tím

dojata zbaví se svých vin.

Ježíši, vždy, když klesáme,
kéž nás tvůj pohled zasáhne.
Jen shlédneš, pád se zastaví
a vinu slza odplaví.

Svým světlem smysly pronikni
a z mysli vypuď plané sny,
ať náš hlas ti zní nejdříve
a každý slib ti plníme.

Laskavý Vládce, Ježíši,
buď s Otcem ti čest nejvyšší,
i Duchu, který těší nás,
po všechny věky v každý čas. Amen.

ŽALMY

1. antifona: Už od svítání tě hledám, Bože, abych uviděl tvou moc, aleluja.

Žalm 63 (62), 2–9: Duše žízní po Bohu
Bdí pro Boha, kdo odkládá skutky temnoty.

Pane, můj Bože, tebe jen hledám, *
po tobě žízní celá má duše.
Po tobě umdlévá touhou mé tělo *
tak jako vyprahlá žíznivá země.
Tolik tě toužím v svatyni spatřit, *
abych tak viděl tvou moc a slávu.
Vždyť tvoje milost je lepší než život, *
proto mé rty ti zpívají chválu.

Tak tě chci velebit, pokud žít budu, *
ve jménu tvém jenom ruce své spínat.
Duše má bude jak morkem se sytit, *
jásavě budou tě chválit má ústa,
když v lůžku za noci na tebe myslím, *
rozjímám o tobě za nočních bdění.
Neboť ty stal ses mi pomocníkem, *
v stínu tvých křídel radostně plesám.

Přilnul jsem k tobě celou svou duší, *
ty mě svou pravicí podpíráš mocně.

Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,

jako byla na počátku, i nyní i vždycky *
a na věky věků. Amen.

1. antifona: Už od svítání tě hledám, Bože, abych uviděl tvou moc, aleluja.

2. antifona: Tři v ohnivé peci jako jedněmi ústy zpívali: Požehnaný jsi, Bože, aleluja.

Kantikum – Dan 3,57–88.56: Všechno tvorstvo chválí Pána
Chvalte našeho Boha všichni, kdo mu sloužíte! (Zj 19,5)

Velebte Pána, vy díla Páně, *
věčně ho chvalte a oslavujte!
Velebte Pána, andělé Páně, *
nebesa nebes, velebte Pána!
Velebte Pána, nebeské vody, *
mocnosti všechny, velebte Pána!
Velebte Pána, měsíci, slunce, *
na nebi hvězdy, velebte Pána!

Velebte Pána, deště a rosy, *

bouře a vichry, velebte Pána!
Velebte Pána, ohni a žáre, *
mrazy a vedra, velebte Pána!
Velebte Pána, lijáky, sněhy, *
ledy a zimy, velebte Pána!
Velebte Pána, sněhy a jíní, *
vy dny a noci, velebte Pána!
Velebte Pána, světlo i temno, *
blesky a mraky, velebte Pána!

Okrsku zemský, zvelebuj Pána, *
věčně jej chval a oslavuj jej!
Velebte Pána, hory a vrchy, *
všechno, co na zemi pučí, chval Pána!
Velebte Pána, prameny vody, *
moře a řeky, velebte Pána!
Velebte Pána, zvířata moří,
jako i vše, co se ve vodách hýbe, *
nebeští ptáci, velebte Pána!
Pána chval, zvěři divá i krotká, *
rody všech lidí, velebte Pána!

Izrael ať vždy jen velebí Pána: *
 věčně ho chvalte a oslavujte!
Velebte Pána, vy kněží Páně, *
 sluhové Boží, velebte Pána!
Chvalte jej věrní duší i duchem, *
 zbožní a pokorní srdcem, ho chvalte!
Velebte Pána, Ananiáši, Azariáši a Misaeli, *
 věčně ho chvalte a oslavujte!

Otce i Syna i Svatého Ducha *
 velebme věčně a oslavujme.
Pane, tys veleben na klenbě nebes, *
 navěky chválen a oslavován.

2. antifona: Tři v ohnivé peci jako jedněmi ústy zpívali: Požehnaný jsi, Bože, aleluja.

3. antifona: Lide Boží, jásej nad svým Králem, aleluja.

Žalm 149: Jásot svatých
Synové církve, synové nového lidu, ať jásají nad svým Králem, Kristem. (Hesychius)

Zazpívejte Pánu novou píseň, *

ať zní jeho chvála v obci zbožných!
Izrael ať raduje se z Tvůrce, *
děti Siónu ať Krále chválí!
Slaví jeho jméno v chorovodech, *
na bubny a citery mu hrají!
Pán v svém lidu našel zalíbení, *
vítězstvím on věnčí ponížené.
Ať se věrní mocně zaradují, *
ať i na svých ložích zaplesají!
V hrdle svém ať Boží chválu mají, *
v ruce jílec dvousečného meče,
aby mohli pohanům se pomstít, *
aby vyřkli tresty nad národy,
uvázali v pouta jejich krále, *
do okovů jejich přední muže,
naplnili na nich psané právo. *
To je oslavou všech jeho zbožných.

Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky *
a na věky věků. Amen.

3. antifona: Lide Boží, jásej nad svým Králem, aleluja.

KRÁTKÉ ČTENÍ *(Zj 7,10.12)*

Sláva našemu Bohu, který sedí na trůně, a Beránkovi. Chvála, sláva a moudrost, díky a čest, moc a síla našemu Bohu na věčné věky. Amen.

ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ

S Kriste, Synu živého Boha, smiluj se nad námi.
L Kriste, Synu živého Boha, smiluj se nad námi.
S Ty sedíš po pravici Otce.
L Smiluj se nad námi.
S Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.
L Kriste, Synu živého Boha, smiluj se nad námi.

EVANGELIJNÍ KANTIKUM

Antifona: Požehnaný Pán, náš Bůh.

Zachariášovo kantikum – Lk 1,68–79: O Mesiáši a jeho předchůdci

Požehnaný buď Hospodin, Bůh Izraele, *
protože navštívil a vykoupil svůj lid.

A vzbudil nám mocného spasitele *
 z rodu Davida, svého služebníka,
jak slíbil od pradávna *
 ústy svých svatých proroků,
že nás zachrání od našich nepřátel, *
 a z rukou těch, kteří nás nenávidí.
Slitoval se nad našimi otci *
 a rozpomenul se na svou svatou smlouvu,
na přísahu, kterou se zavázal našemu otci Abrahámovi, *
 že nám dá,
abychom mu beze strachu *
 a vysvobozeni z rukou nepřátel
zbožně a spravedlivě sloužili *
 po všechny dny svého života.

A ty, synu, budeš prorokem Nejvyššího, *
 neboť půjdeš před Pánem, abys mu připravil cestu
a dal jeho lidu poznat spásu *
 v odpuštění hříchů
pro slitování a milosrdenství našeho Boha, *
 kterým nás navštívil Vycházející z výsosti,
aby se zjevil těm, kdo jsou ve tmě a v stínu smrti, *

a uvedl naše kroky na cestu pokoje.
Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky *
a na věky věků. Amen.

Antifona: Požehnaný Pán, náš Bůh.

PROSBY

Chvalme Krista, našeho Pána, náš den i slunce, který osvěcuje každého člověka a nezná západ, a volejme:

Pane, náš živote a naše spáso!

Stvořiteli celého světa, z tvé dobroty vděčně přijímáme prvotiny tohoto dne
– a připomínáme si tvé vzkříšení.
Nechť nás dnes tvůj dobrý Duch učí tomu, co se ti líbí,
– a tvá moudrost ať nás stále vede.
Dej, ať se dnes radostně účastníme shromáždění
– kolem stolu tvého slova a těla.
Z celého srdce ti vzdáváme díky
– za tvá nesčetná dobrodiní.

Otče náš…

K Bože, náš nebeský Otče, vyslyš naše prosby a provázej nás svou ochranou: dej nám poznat, co máme dělat, a posiluj nás, abychom to skutečně konali. Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků.
L Amen.

ZÁVĚR

S Pán nám žehnej, ode všeho zlého nás ochraňuj a doveď do věčného života.
L Amen.

084 – Nedělní nešpory

Neděle I. týdne, mezidobí

ÚVOD

K Bože, shlédni a pomoz.
L Pane, pospěš mi pomáhat.

V Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky
a na věky věků. Amen. Aleluja.

HYMNUS

Ó Tvůrce světla, předobrý,
tys ustanovil denní řád
a proudy světla rozhodil,
když světu základy jsi klad.

A spojils ráno s večerem
a dnem tu dobu nazýváš:
hle, padá temné noci stín,
slyš prosbu, vyslyš nářek náš.

Ach, nedej, by nás stihla smrt,
když svědomí nám tíží hřích,
když nemyslíme na věčnost
v té síti hříchů šalebných.

Vzbuď naši touhu po nebi,
kde věčný život čeká nás.
A pomos odložit vše zlé

a smýt nám z duše každý kaz.

To splň nám, dobrý Otče náš,
i Ty, jenž rovné božství máš,
i Duchu, který těšíš nás
a vládneš, Bože, v každý čas. Amen.

ŽALMY

1. antifona

Žezlo moci podá ti ze Siónu sám Pán, a budeš kralovat navěky, aleluja.

Žalm 110 (109), 1–5.7: Mesiáš – král a kněz
Musí totiž kralovat, dokud mu všichni jeho nepřátelé nebudou položeni k nohám (1 Kor 15,25).

Pán řekl mému Pánovi: *
Seď po mé pravici,
tvé nepřátele za podnož *
k nohám ti položím.
Žezlo tvé moci podá ti sám ze Siónu Pán: *
Ty panuj vprostřed nepřátel!
Králem jsi od dne zrození *

na svatých pahorcích,
z matčina klína když se jas *
rozlil tvých mladých dnů.
Pán bez výhrady přísahal: jsi knězem navěky, *
tak jak jím Melchizedech byl.
Pán stojí po tvé pravici, *
v den hněvu zdrtí krále.
Z potoka pije u cesty *
a znova vztyčí hlavu.
Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky, *
a na věky věků. Amen.

1. antifona

2. antifona

Před tváří Páně se zachvěla země, aleluja.

Žalm 114 (113 A): Osvobození Izraele z Egypta
Chápejte: I vy jste vyšli z Egypta, když jste se zřekli tohoto světa (sv. Augustin).

Když vyšel Izrael z egyptské země, *
Jákobův rod z lidu cizího,
stal se jeho svatyní Juda, *
Izrael jeho královstvím.
Moře to vidělo a prchlo, *
Jordán obrátil zpátky svůj tok.
Hory jak berani poskakovaly, *
pahorky jako jehňata.
Co je ti, moře, že tak prcháš? *
Proč se, Jordáne, obracíš zpět?
Proč vy, jak berani skáčete, hory? *
pahorky, proč vy jak jehňata?
Zachvěj se, země, před tváří Páně, *
před tváří Boha Jákobova!
V jezerní bažinu promění skálu, *
křemen ve vodní pramínek.
Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky, *
a na věky věků. Amen.

2. antifona

Pán, náš všemohoucí Bůh, se ujal království, aleluja.

3. antifona

Kantikum – srovnej Zj 19,1–7: O Beránkově svatbě
Nezpívá-li se, může se *Aleluja* na konci lichých veršů vynechat a na konci sudých říkat jen jednou.

S Aleluja. Vítězství, sláva a moc našemu Bohu.
L Aleluja.
S Neboť jeho soudy jsou pravdivé a spravedlivé.
L Aleluja, aleluja.
S Aleluja. Chvalte našeho Boha všichni, kdo mu sloužíte.
L Aleluja.
S A kdo se ho bojíte, malí i velcí.
L Aleluja, aleluja.
S Aleluja. Pán, náš Bůh vševládný, ujal se království.
L Aleluja.
S Radujme se, jásejme a vzdejme mu čest.
L Aleluja, aleluja.
S Aleluja. Neboť přišel čas Beránkovy svatby.
L Aleluja.

S A jeho nevěsta se připravila.
L Aleluja, aleluja.

KRÁTKÉ ČTENÍ *(2 Kor 1,3–4)*

Veleben budiž Bůh, Otec našeho Pána Ježíše Krista. Je to nejmilosrdnější Otec a Bůh, a od něho pochází všechna útěcha. Těší nás ve všech našich souženích, takže my pak jsme schopni potěšit druhé, ať jsou v jakémkoli soužení, jak Bůh potěšuje nás.

ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ

S L Požehnaný jsi, Pane, na nebeské obloze.
S Hodný chvály a slavný na věky.
L Na nebeské obloze.
S Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.
L Požehnaný jsi, Pane, na nebeské obloze.

EVANGELIJNÍ KANTIKUM

Antifona

Velebí má duše Pána, neboť shlédl na svou nepatrnou služebnici.

Kantikum Panny Marie – Lk 1,46–55: Radost duše v Pánu
Zpívá je **S**; **L** po každém verši opakuje zvolání:

Velebí má duše Pána.

S Velebí má duše Pána *
a můj duch plesá v Bohu, mém spasiteli,
že shlédl na svou nepatrnou služebnici: *
Hle, od této chvíle mě budou blahoslavit všechna pokolení,
že mi učinil veliké věci ten, který je mocný; *
jeho jméno je svaté
a jeho milosrdenství od pokolení do pokolení *
k těm, kdo se ho bojí.
Prokázal sílu svým ramenem, *
rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně,
mocné svrhl z trůnu *
a ponížené povýšil,
hladové nasytil dobrými věcmi *
a bohaté propustil s prázdnou.
Ujal se svého služebníka Izraele, *

pamatoval na své milosrdenství,
jak slíbil našim otcům, *
Abrahámovi a jeho potomkům navěky.
Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky *
a na věky věků. Amen.

Místo kantika Panny Marie se může zpívat píseň č. 813.

Antifona

PROSBY

K Klaňme se v úctě Kristu Pánu, neboť on je naše hlava a my jsme jeho údy, a s radostí volejme:
L Pane, přijď tvé království!

S Náš Spasiteli, učiň svou církev působivějším znamením jednoty lidského rodu
– a účinným tajemstvím spásy pro všechny národy.
L Pane…

Chraň ustavičně papeže a sbor biskupů

– a uděl jim dar jednoty, lásky a pokoje.
Dej, aby se křesťané spojili s tebou, božskou hlavou církve,
– aby svědectvím života šířili tvé království.
Uděl světu mír,
– aby všude kvetl pokoj a bezpečnost.
Uveď zesnulé do slávy vzkříšení
– a dej i nám s nimi podíl ve slávě.

Otče náš…

K Všemohoucí Bože, opatruj nás – svůj lid – otcovskou láskou; a protože nemáme oporu jinde než v naději na tvou milost, chraň nás stále svou mocí. Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků.
L Amen.

ZÁVĚR

S Pán nám žehnej, ode všeho zlého nás ochraňuj a doveď do věčného života.

L Amen.

Je-li přítomen kněz nebo jáhen:

K Pán s vámi.
L I s tebou.
K Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec i Syn i Duch Svatý.
L Amen.
K Jděte v pokoji.
L Bohu díky.

085A – Mariánské nešpory

ÚVOD

K Bože, shlédni a pomoz.
L Pane, pospěš mi pomáhat.
Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky
a na věky věků. Amen. Aleluja.

HYMNUS

1. Zdrávas, hvězdo moří, / živitelko Boží, / ustavičná Panno, / blahá nebes bráno!

2. Ave tobě pěla / ústa Gabriela; / mír nám vlej, když jméno / Eva zpět je čteno.

3. Rozvaž pouta viny, / slepoty vzdal stíny, / zbav nás všeho zlého, / zdroj buď dobra všeho.

4. Ukaž nám, žes Matka; / prosba tvá je sladká / sluchu Syna tvého, / pro nás zrozeného.

5. Panno požehnaná, / milosti jsi schrána; / změň nás v prosté viny, / v tiché, čisté syny!

6. Dopřej nám žít čistě, / ať kráčíme jistě / k tobě, do tvé říše, / patřit na Ježíše.

7. Ctěme Boha Otce, / chvalme Boha Syna, / slavme Boha Ducha: / třem buď pocta jedna. / Amen.

ŽALMY

1. antifona

(Aleluja se k antifonám přidává v době velikonoční)

Zdrávas, Maria, / milosti plná, / Pán s tebou. / (Aleluja)

Žalm 122 (121)

Zaradoval jsem se, když mi řekli: *
Vydáme se do Pánova domu.
Už se naše nohy zastavily, *
Jeruzaléme, v tvých slavných branách.
Jeruzaléme, jsi vybudován *
v pevné město, v sebe uzavřené.
Putují sem kmeny, kmeny Páně; †
tak to káže Izraeli zákon, *
aby jméno Páně oslavoval.
Zde jsou postaveny soudní stolce, *
pevné stolce Davidova domu.
Pokoj vyproste pro Jeruzalém: *
Ať jsou v bezpečí, kdo milují tě!
Ať v tvých hradbách rozhostí se pokoj *
a v tvých domech bezpečí ať trvá!
Pro blaho svých bratří a svých přátel *
stále budu říkat: Pokoj v tobě!

Pro dům Pána, jenž je naším Bohem, *
za tvůj zdar se stále budu modlit.
Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky, *
a na věky věků. Amen.

1. antifona

2. antifona

Hle, služebnice Páně: / kéž se mi stane / podle slova tvého. / (Aleluja)

Žalm 127 (126)

Jestliže dům nebuduje Pán, *
lopotí se marně, kdo jej staví.
Jestliže město nestřeží sám Pán, *
hlídati je marně budou stráže.
Marno vám je vstávat před ránem, *
pracovat až dlouho do večera,
pak až do noci jídat krušný chléb: *
sám ho dá i za spánku svým milým.

Hle, jsou darem Páně synové, *
jeho vzácnou odměnou plod lůna.
Čím jsou šípy ruce bojovné, *
tím jsou otci synové z let mládí.
Šťasten, kdo jich plný toulec má: *
sporem v bráně sok ho nezahanbí.
Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky, *
a na věky věků. Amen.

2. antifona

3. antifona

Požehnaná ty mezi ženami / a požehnaný plod tvého lůna. / (Aleluja)

Kantikum – Ef 1,3–10

Buď pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista; *
on nás z nebe zahrnul všemi možnými duchovními dary;

vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa, †
abychom byli svatí a neposkvrnění *
před ním v lásce;
podle svého svobodného rozhodnutí nás předurčil, †
abychom skrze Ježíše Krista *
byli přijati za jeho syny,
ke chvále jeho božsky vznešené dobrotivosti, *
kterou nám projevil svou lásku ve svém milovaném Synovi;
v něm máme vykoupení skrze jeho krev, *
odpuštění hříchů.
Podle bohatství své milosti, †
kterou nám tak štědře projevil *
s veškerou moudrostí a rozumností,
podle svého úradku *
seznámil nás s tajemstvím své vůle:
že si totiž předsevzal, *
až přijde plnost času,
obnovit v Kristu všechno, *
co je na nebi a na zemi.
Sláva Otci i Synu *

i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky, *
a na věky věků. Amen.

3. antifona

KRÁTKÉ ČTENÍ *(Gal 4,4–5)*

Když přišla plnost času, poslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, narozeného pod Zákonem, aby vykoupil ty, kdo byli pod Zákonem, abychom byli přijati za syny.

ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ

Mimo dobu velikonoční

S L Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou.
S Požehnaná ty mezi ženami a požehnaný plod tvého lůna.
L Pán s tebou.
S Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.
L Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou.

V době velikonoční

S L Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou. Aleluja, aleluja.
S Požehnaná ty mezi ženami a požehnaný plod tvého lůna.
L Aleluja, aleluja.
S Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.
L Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou. Aleluja, aleluja.

EVANGELIJNÍ KANTIKUM

Antifona

Blahoslavená jsi, Maria, / že jsi uvěřila, / neboť se na tobě splní to, / co ti bylo pověděno od Pána. / (Aleluja)

Kantikum Panny Marie – Lk 1,46–55

Velebí má duše Pána *
a můj duch plesá v Bohu, mém spasiteli,
že shlédl na svou nepatrnou služebnici: *
Hle, od této chvíle mě budou blahoslavit všechna pokolení,
že mi učinil veliké věci ten, který je mocný; *

jeho jméno je svaté
a jeho milosrdenství od pokolení do pokolení *
k těm, kdo se ho bojí.
Prokázal sílu svým ramenem, *
rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně,
mocné svrhl z trůnu *
a ponížené povýšil,
hladové nasytil dobrými věcmi *
a bohaté propustil s prázdnou.
Ujal se svého služebníka Izraele, *
pamatoval na své milosrdenství,
jak slíbil našim otcům, *
Abrahámovi a jeho potomkům navěky.
Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky *
a na věky věků. Amen.

Antifona

PROSBY

K Z celého srdce oslavujeme všemohoucího Boha

Otce, který chtěl, aby Marii, matku jeho Syna, velebila všechna pokolení, a pokorně ho prosme:
L Ať se Milostiplná za nás přimlouvá.
S Ty jsi Marii ustanovil za matku milosrdenství,
– dopřej všem, kdo jsou v nebezpečí, aby zakoušeli její mateřskou lásku.
L Ať se…
Ty jsi chtěl, aby Maria v domě Ježíšově a Josefově byla matkou rodiny,
– uděl na její přímluvu, ať všechny matky ve svých rodinách pečují o lásku a svatost.
Ty jsi posiloval Marii, když stála pod křížem, a při vzkříšení svého Syna jsi ji naplnil radostí,
– ulehči trpícím a posiluj je v naději.
Ty jsi Marii učinil pozornou k tvému slovu a tvou věrnou služebnicí,
– učiň nás na její přímluvu dobrými služebníky a učedníky tvého Syna.
Ty jsi Marii korunoval královnou nebes,
– dej, ať se zesnulí ve tvém království radují se všemi svatými navěky.

Otče náš…

K Uctíváme slavnou památku nejsvětější Panny Marie;
dopřej nám, Bože, na její přímluvu,
abychom i my dostali podíl z nevyčerpatelného bohatství tvé milosti.
Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána,
neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků.
L Amen.

ZÁVĚR

S Pán nám žehnej,
ode všeho zlého nás ochraňuj
a doveď do věčného života.
L Amen.

Je-li přítomen kněz nebo jáhen:

K Pán s vámi.
L I s tebou.
K Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec i Syn i Duch

Svatý.
L Amen.
K Jděte v pokoji.
L Bohu díky.

085B – Mariánské nešpory

ÚVOD

K Bože, shlédni a pomoz.
L Pane, pospěš mi pomáhat.
V Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky
a na věky věků. Amen. Aleluja.

HYMNUS

1. Zdrávas, hvězdo moří, / živitelko Boží, / ustavičná Panno, / blahá nebes bráno!

2. Ave tobě pěla / ústa Gabriela: / mír nám vlej, když jméno / Eva zpět je čteno.

3. Rozvaž pouta viny, / slepoty vzdal stíny, / zbav nás všeho zlého, / zdroj buď dobra všeho.

4. Ukaž nám, žes Matka: / prosba tvá je sladká / sluchu Syna tvého, / pro nás zrozeného.

5. Panno požehnaná, / milosti jsi schrána: / změň nás v prosté viny, / v tiché, čisté syny.

6. Dopřej nám žít čistě, / ať kráčíme jistě / k tobě, do tvé říše, / patřit na Ježíše.

7. Ctěme Boha Otce, / chvalme Boha Syna, / slavme Boha Ducha: / třem buď pocta jedna. / Amen.

ŽALMY

1. antifona

Zdrávas, Maria, milosti plná, / Pán s tebou.

Žalm 122 (121)

Zaradoval jsem se, když mi řekli: *
Vydáme se do domu Pánova.
Už se naše nohy zastavily, *

Jeruzaléme, v tvých slavných branách.
Jeruzaléme, jsi vybudován *
v pevné město, v sebe uzavřené.
Putují sem kmeny, kmeny Páně; †
tak to káže zákon v Izraeli, *
aby jméno Páně oslavoval.
Zde jsou postaveny soudní stolce, *
pevné stolce Davidova domu.
Pokoj vyproste pro Jeruzalém: *
Ať jsou v bezpečí, kdo tě milují!
Ať v tvých hradbách rozhostí se pokoj *
a v tvých domech bezpečí ať trvá!
Pro blaho svých bratří a svých přátel *
stále budu říkat: Pokoj v tobě!
Pro dům Pána, jenž je naším Bohem, *
za tvůj zdar se stále budu modlit.
Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky, *
a na věky věků. Amen.

1. antifona

2. antifona

Hle, služebnice Páně, / kéž se mi stane podle slova tvého.

Žalm 127 (126)

Jestliže dům nebuduje Pán, *
lopotí se marně, kdo jej staví.
Jestli město nestřeží sám Pán, *
hlídati je marně budou stráže.
Marno vám je vstávat před ránem, *
pracovat až dlouho do večera,
pak až v noci jídat krušný chléb: *
sám ho dá i za spánku svým milým.
Hle, jsou darem Páně synové, *
jeho vzácnou odměnou plod lůna.
Čím jsou šípy ruce bojovné, *
tím jsou otci synové z let mládí.
Šťasten, kdo jich plný toulec má: *
sporem v bráně sok ho nezahanbí.
Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,

jako byla na počátku, i nyní i vždycky, *
a na věky věků. Amen.

2. antifona

3. antifona

Požehnaná ty mezi ženami / a požehnaný plod tvého života.

Kantikum – Ef 1,3–10

Buď pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, *
on nás z nebe zahrnul všemi možnými duchovními dary;
vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa, *
abychom byli svatí a neposkvrnění před ním v lásce,
podle svého svobodného rozhodnutí nás předurčil, *
abychom skrze Ježíše Krista byli přijati za jeho syny,
ke chvále jeho božsky vznešené dobrotivosti, *
kterou nám projevil svou lásku ve svém milovaném Synovi;
v něm máme vykoupení skrze jeho krev, *

odpuštění hříchů.
Podle bohatství své milosti, †
kterou nám tak štědře projevil *
s veškerou moudrostí a rozumností
podle svého úradku *
seznámil nás s tajemstvím své vůle,
že si totiž předsevzal, *
až přijde plnost času,
obnovit v Kristu všechno, *
co je na nebi i na zemi.
Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky, *
a na věky věků. Amen.

3. antifona

KRÁTKÉ ČTENÍ *(Gal 4,4–5)*

Když přišla plnost času, poslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, narozeného pod Zákonem, aby vykoupil ty, kdo byli pod Zákonem, abychom byli přijati za syny.

ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ

S L Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou.
S Požehnaná ty mezi ženami a požehnaný plod tvého života.
L Pán s tebou.
S Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.
L Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou.

EVANGELIJNÍ KANTIKUM

Antifona

Blahoslavená jsi, Maria, / že jsi uvěřila, / neboť se na tobě vyplní, / co ti bylo pověděno od Pána.

Kantikum Panny Marie – Lk 1,46–55

Velebí má duše Pána *
a můj duch plesá v Bohu, mém spasiteli,
že shlédl na svou nepatrnou služebnici: *
Hle, od této chvíle mě budou blahoslavit všechna pokolení,
že mi učinil veliké věci ten, který je mocný, *
jeho jméno je svaté

a jeho milosrdenství od pokolení do pokolení *
 k těm, kdo se ho bojí.
Prokázal sílu svým ramenem, *
 rozptýlil ty, kdo v srdci pyšně smýšlejí,
mocné svrhl z trůnu *
 a ponížené povýšil,
hladové nasytil dobrými věcmi *
 a bohaté propustil s prázdnou.
Ujal se svého služebníka Izraele, *
 pamatoval na své milosrdenství,
jak slíbil našim otcům, *
 Abrahámovi a jeho potomkům navěky.
Sláva Otci i Synu *
 i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky *
 a na věky věků. Amen.

Antifona

PROSBY

Oslavujeme všemohoucího Otce, †
který chtěl, aby Marii, Matku jeho Syna, velebila

všechna pokolení, *
a pokorně ho prosme:

Milostiplná ať se za nás přimlouvá.

Bože, původce divů, †
tys dal neposkvrněné Panně Marii s tělem i duší účast na nebeské slávě, *
ke stejné slávě veď srdce svých synů.
Milostiplná ať se za nás přimlouvá.

Tys nám dal Marii za Matku: †
na její přímluvu tedy uděl nemocným zdraví, zarmouceným útěchu, hříšníkům odpuštění, *
a všem spásu a pokoj.
Milostiplná ať se za nás přimlouvá.

Tys Marii dal plnost milosti, *
dopřej hojnost radosti a milosti nám všem.
Milostiplná ať se za nás přimlouvá.

Ať je tvá církev jedno srdce a jedna duše v lásce, *
a věřící ať jednomyslně setrvávají na modlitbě s Marií, Ježíšovou Matkou.

Milostiplná ať se za nás přimlouvá.

Ty jsi Marii korunoval královnou nebe, *
dej, ať se zesnulí ve tvém království radují se všemi svatými na věky.
Milostiplná ať se za nás přimlouvá.

K Modleme se, jak nás naučil náš Pán Ježíš Kristus:
V V Otče náš,... ale zbav nás od zlého.
K Uctíváme slavnou památku nejsvětější Panny Marie: dopřej nám, Pane, na její přímluvu, abychom i my dostali podíl z nevyčerpatelného bohatství tvé milosti. Skrze tvého...
L Amen.

ZÁVĚR

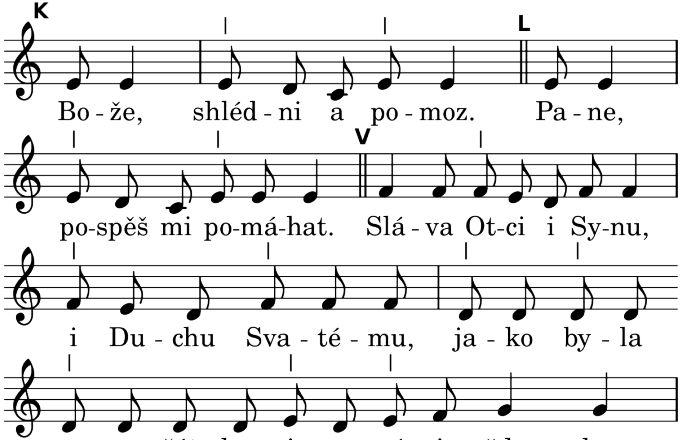
K Pán s vámi.
L I s tebou.
K Požehnej vás všemohoucí Bůh Otec i Syn † i Duch Svatý.
L Amen.
K Jděte ve jménu Páně.

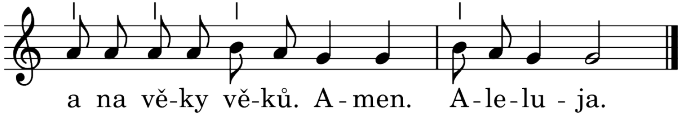
L Bohu díky.

089 – Modlitba před spaním

Neděle

ÚVOD



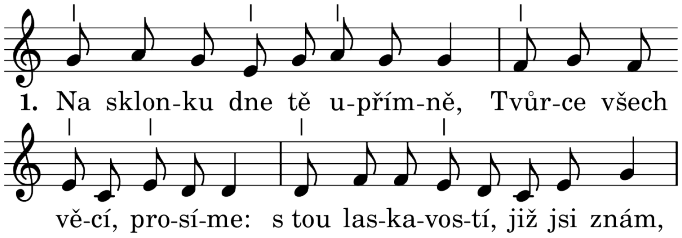


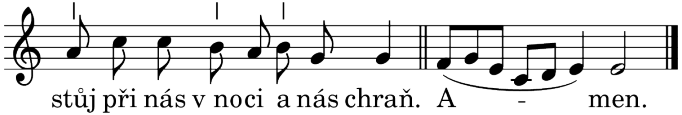
K Bože, shlédni a pomoz.
L Pane, pospěš mi pomáhat.
V Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky
a na věky věků. Amen. Aleluja.

Doporučuje se zpytování svědomí a úkon kajícnosti, který se při společné modlitbě může konat jako na začátku mše.

HYMNUS

Mimo dobu velikonoční





1. Na sklonku dne tě upřímně, / Tvůrce všech věcí prosíme: / s tou laskavostí, jíž jsi znám, / stůj při nás v noci a nás chraň.

2. Jen o tobě ať srdce sní, / ať ve snu cítí, že s ním jsi, / aby hned, jak se rozední, / znělo tvou chválou nejčistší.

3. V žití nám pevné zdraví dej, / v nás oheň lásky rozehřej, / ať temnou noc a také nás / rozjasní tvého světla jas.

4. To, Otče mocný nejvýše, / dej skrze Krista Ježíše, / s nímž a se Svatým Duchem též / po všechny věky kraluješ. / Amen.

V době velikonoční

1. Ježíši, Spasiteli náš, / ty Slovo Otce věčného, / tys bdělý strážce věrných svých, / paprsku světla božského.

2. Ty budíš den a voláš noc, / tys Tvůrce světla, věků Pán; / když unavil nás denní shon, / pokojné noci dopřej nám.

3. Ty, jenž jsi zlomil pekla noc / a nad smrtí jsi zvítězil, / ó nedej, by hřích vládl těm, / za něž jsi krev svou vycedil.

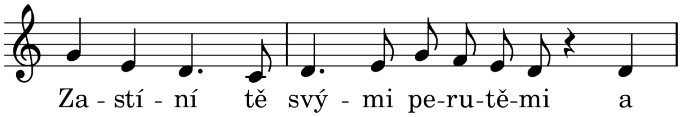
4. Dopřej nám nyní klidným snem / údy i mysl osvěžit, / aby duch tělu panoval; / v tom boji dej nám zvítězit.

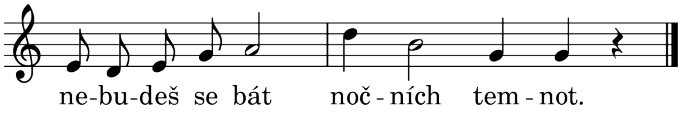
5. Tobě buď sláva, Ježíši, / jenž vítězně jsi z hrobu vstal, / i Otci, Duchu tvému též / nechť věčně zvučí píseň chval. / Amen.

ŽALMY

Antifona

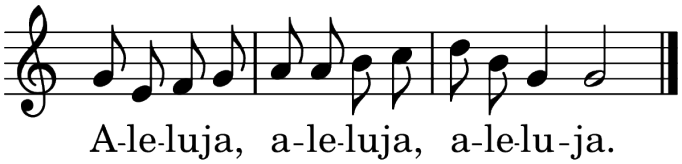
Mimo dobu velikonoční





Zastíní tě svými perutěmi / a nebudeš se bát nočních temnot.

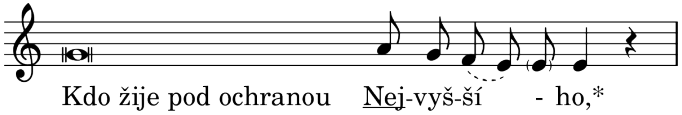
V době velikonoční

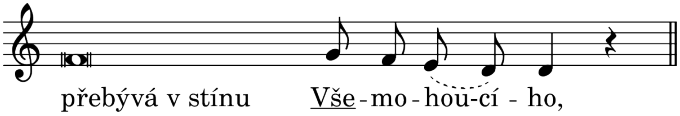


Obrázek 1: Noty k písni 089 - část 1

Aleluja, aleluja, aleluja.

Žalm 91 (90): Pod ochranou Nejvyššího
Hle, dávám vám moc kráčet po hadech a štírech (Lk 10,19)





Kdo žije pod ochranou Nejvyššího, *
přebývá v stínu Všemohoucího,
ať říká Pánu: Tys mé útočiště, *
můj hrad a Bůh můj, v nějž mám důvěru.

Vždyť on tě zachraňuje z tenat lovců, *
před slovem, které zkázu přináší.
On zastíní tě svými perutěmi, *
pod jeho křídly dojdeš ochrany.
Nebudeš strachovat se nočních příšer *
a šípů, které za dne létají,
nákazy, která v temnotách se plíží, *
moru, jenž řádí za bílého dne.

I když jich padne po tvém boku tisíc, *
ba deset tisíc po tvé pravici,
záhuba přesto tebe nedosáhne, *
vždyť jeho věrnost je tvůj kryt a štít.
Naopak, na své oči budeš vidět, *

spatříš, jak hříšné stíhá odplata.
Co ty však? Pán je tvoje útočiště, *
ty Nejvyššího vzal sis k ochraně.

Proto nic zlého se ti nepřihodí, *
nepřijde žádná rána na tvůj stan.
Vždyť kvůli tobě andělům dal příkaz, *
na všech tvých cestách být ti ochránci.
A proto budou na rukou tě nosit, *
aby ses neporanil o kámen.
A budeš kráčet po hadech a štírech, *
a lva i draka klidně zašlápneš.

Že je mi oddán, já ho vysvobodím, *
ochráním, že se k mému jménu zná.
Vyslyším ho, když mě bude vzývat, +
budu s ním v každém jeho soužení, *
zachráním ho a ke cti pozvednu.
Dosyta obdařím ho dlouhým věkem *
a svoji spásu mu dám uvidět.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, *
jako byla na počátku, i nyní i vždycky, a na věky věků.

Amen.

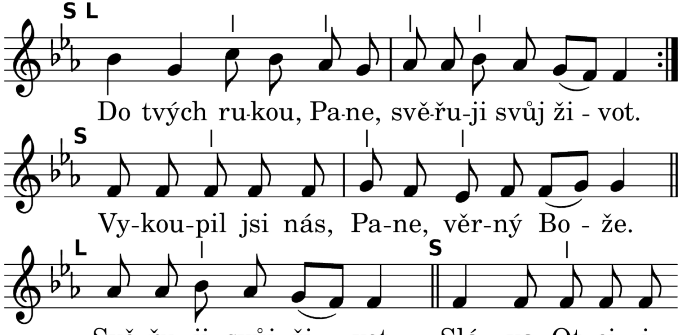
Antifona

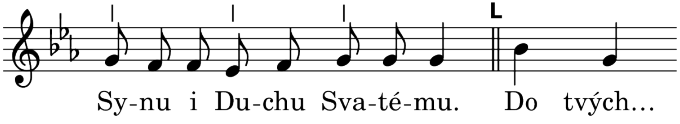
KRÁTKÉ ČTENÍ *(Zj 22,4–5)*

Budou hledět na tvář Páně a na čele budou mít jeho jméno. A noc už vůbec nebude, ani nebude třeba lampy nebo světla slunce: Pán Bůh je bude ozařovat a budou kralovat na věčné věky.

ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ

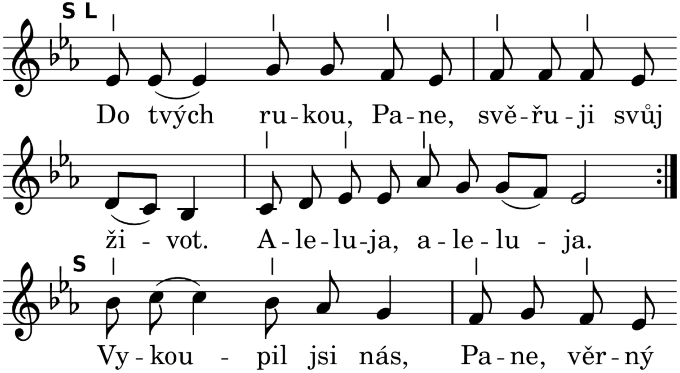
Mimo dobu velikonoční

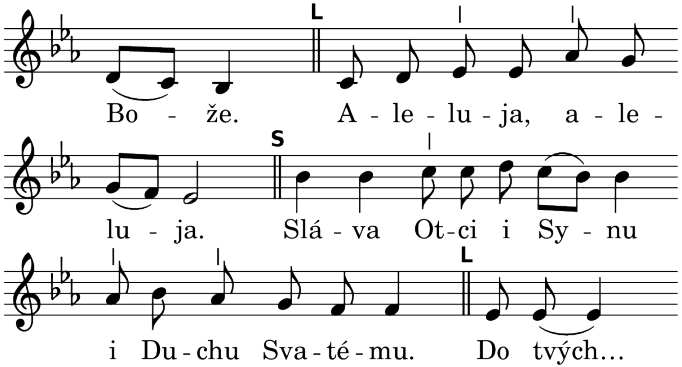




S L Do tvých rukou, Pane, svěřuji svůj život.
S Vykoupil jsi nás, Pane, věrný Bože.
L Svěřuji svůj život.
S Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.
L Do tvých rukou, Pane, svěřuji svůj život.

V době velikonoční

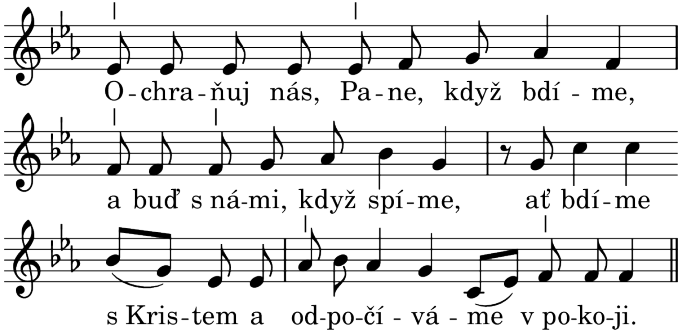




S L Do tvých rukou, Pane, svěřuji svůj život. Aleluja, aleluja.
S Vykoupil jsi nás, Pane, věrný Bože.
L Aleluja, aleluja.
S Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.
L Do tvých rukou, Pane, svěřuji svůj život. Aleluja, aleluja.

EVANGELIJNÍ KANTIKUM

Antifona

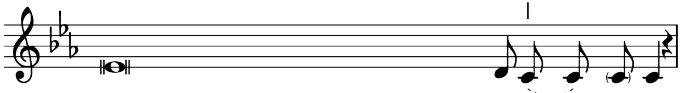


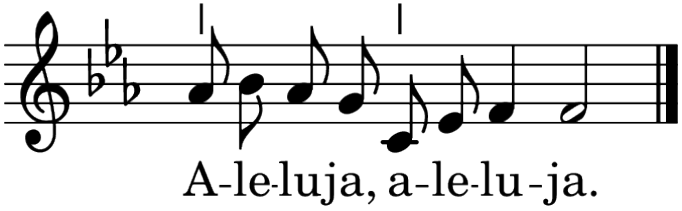
Ochraňuj nás, Pane, když bdíme, a buď s námi, když spíme,
ať bdíme s Kristem a odpočíváme v pokoji.

V době velikonoční se přidá

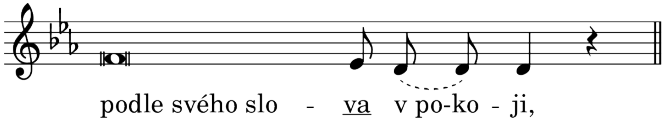
Aleluja, aleluja.

Simeonovo kantikum – Lk 2,29–32
Kristus – světlo národů a sláva Izraele





Obrázek 2: Noty k písni 089 - část 1

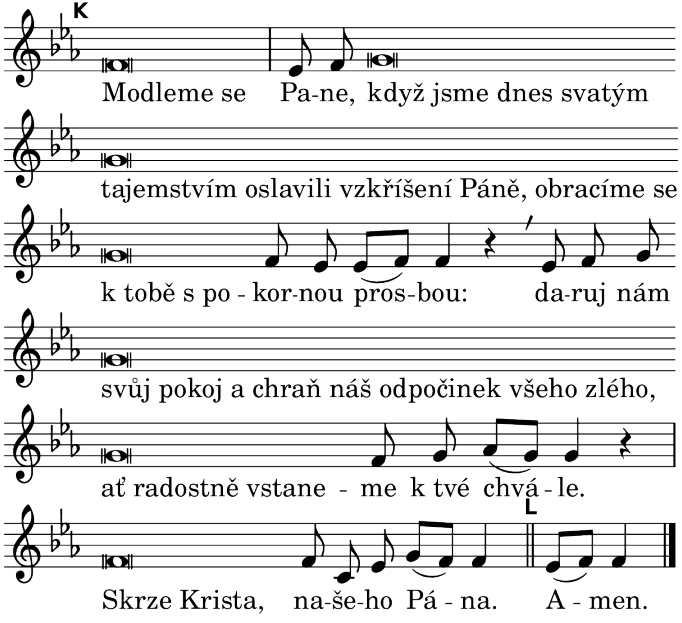


Nyní, Pane, můžeš propustit svého služebníka *
podle svého slova v pokoji,
neboť mé oči viděly tvou spásu, *
kterou jsi připravil mezi všemi národy:
světlo k osvícení pohanů *
a k slávě tvého izraelského lidu.
Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, *
jako byla na počátku, i nyní i vždycky,
a na věky věků. Amen.

Antifona

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

V neděli

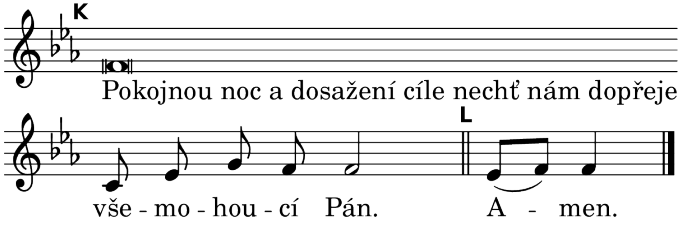


K Modleme se:

Pane, když jsme dnes svatým tajemstvím oslavili vzkříšení Páně, obracíme se na tebe s pokornou prosbou: daruj nám svůj pokoj a chraň náš odpočinek všeho zlého, ať radostně vstaneme k tvé chvále. Skrze Krista, našeho Pána.
L Amen.

Mimo neděli

K Prosíme tě, Pane, navštiv náš příbytek a ochraň nás před úklady nepřítele; nechť jsou s námi tvoji svatí andělé a chrání nás v pokoji a tvé požehnání buď stále s námi. Skrze Krista, našeho Pána.
L Amen.

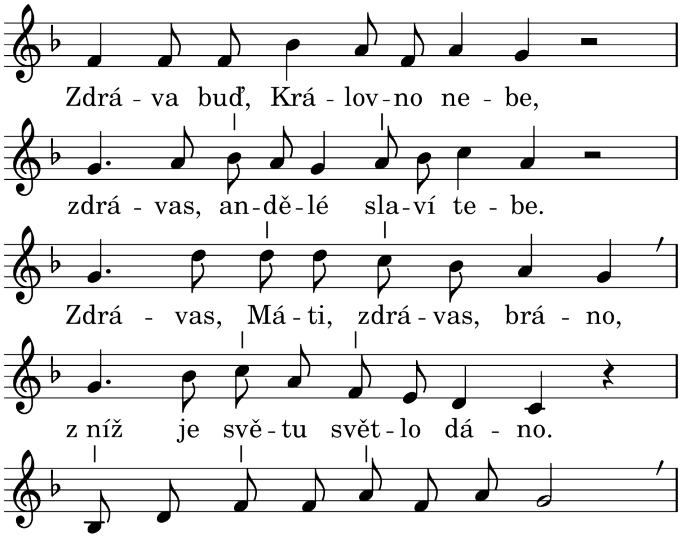


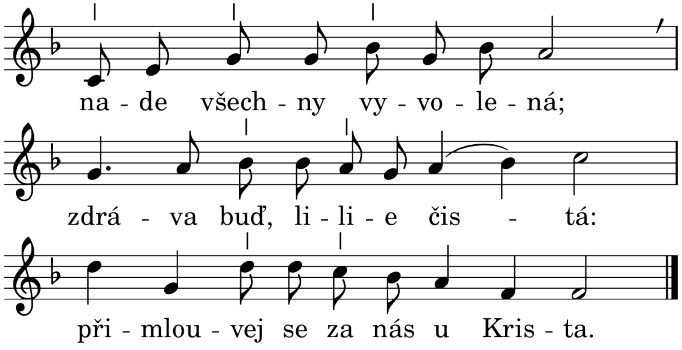
K Pokojnou noc a dosažení cíle nechť nám dopřeje všemohoucí Pán.

L Amen.

ZÁVĚREČNÁ MARIÁNSKÁ ANTIFONA

Mimo dobu velikonoční



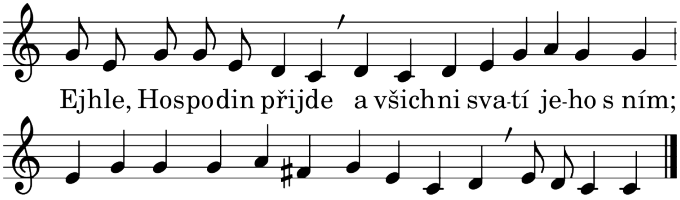


Zdráva buď, Královno nebe, / zdrávas, andělé slaví tebe. / Zdrávas, Máti, zdrávas, bráno, / z níž je světu světlo dáno. / Plesej, Panno oslavená, / nade všechny vyvolená, / zdráva buď, lilie čistá: / přimlouvej se za nás u Krista.

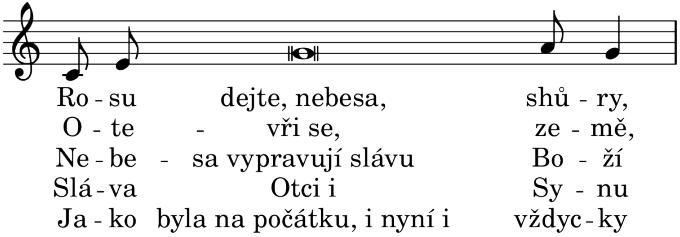
Nebo č. 007, 008, 815.
V době velikonoční č. 006, 407, 485.

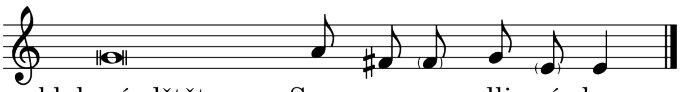
Adventní písně

101A – Ejhle, Hospodin přijde



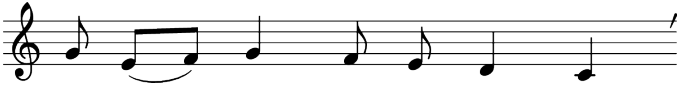
Ejhle, Hospodin přijde / a všichni svatí jeho s ním; / a bude v den onen světlo velké, / aleluja.

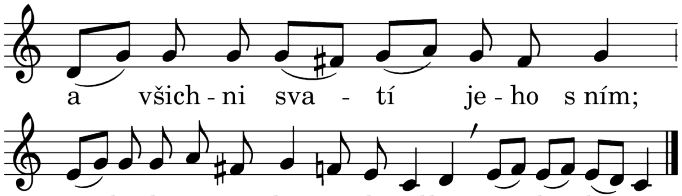




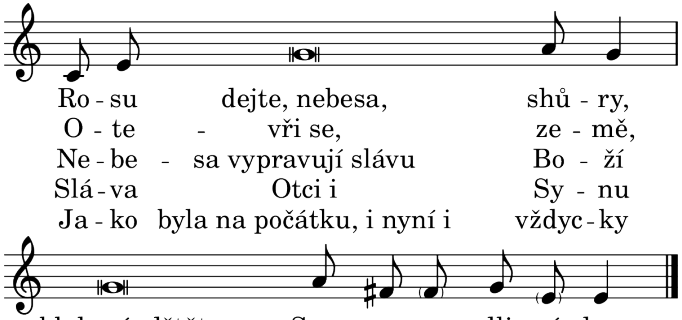
Rosu dejte, nebesa, shůry, / a oblakové, dštěte Spravedlivého. / Otevři se, země, / a vydej Spasitele. / Nebesa vypravují slávu Boží / a dílo rukou jeho zvěstuje obloha. / Sláva Otci i Synu / i Duchu Svatému. / Jako byla na počátku, i nyní i vždycky / a na věky věků. Amen.

101B – Ejhle, Hospodin přijde



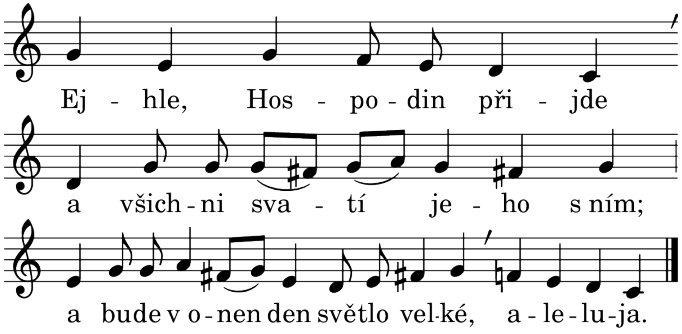


Ejhle, Hospodin přijde / a všichni svatí jeho s ním; / a bude v onen den světlo velké, / aleluja.

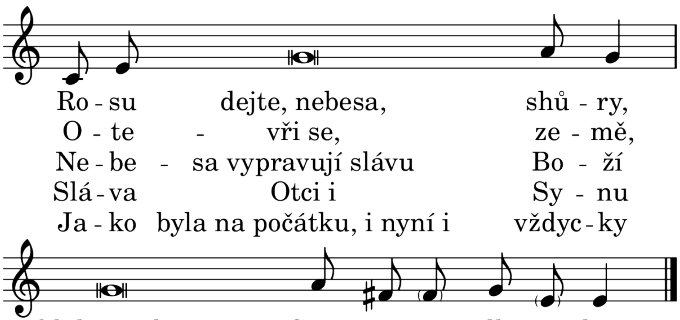


Rosu dejte, nebesa, shůry, / a oblakové, dštěte Spravedlivého. / Otevři se, země, / a vydej Spasitele. / Nebesa vypravují slávu Boží / a dílo rukou jeho zvěstuje obloha. / Sláva Otci i Synu / i Duchu Svatému. / Jako byla na počátku, i nyní i vždycky / a na věky věků. Amen.

101C – Ejhle, Hospodin přijde

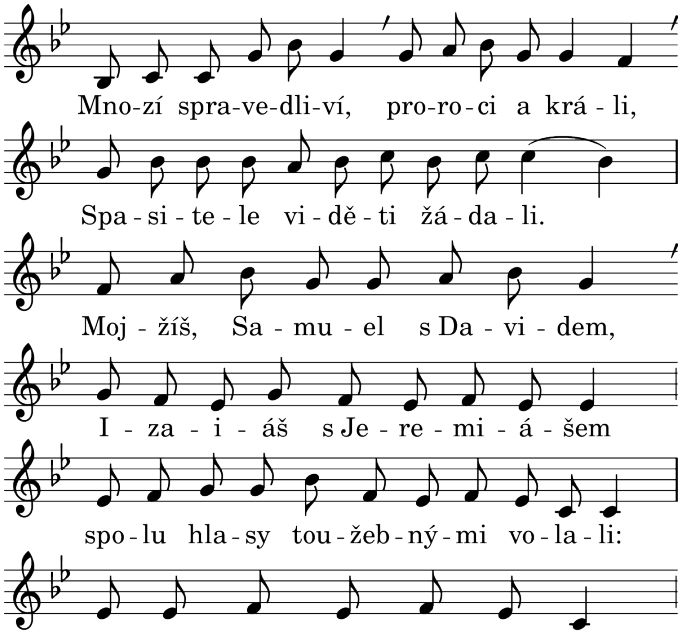


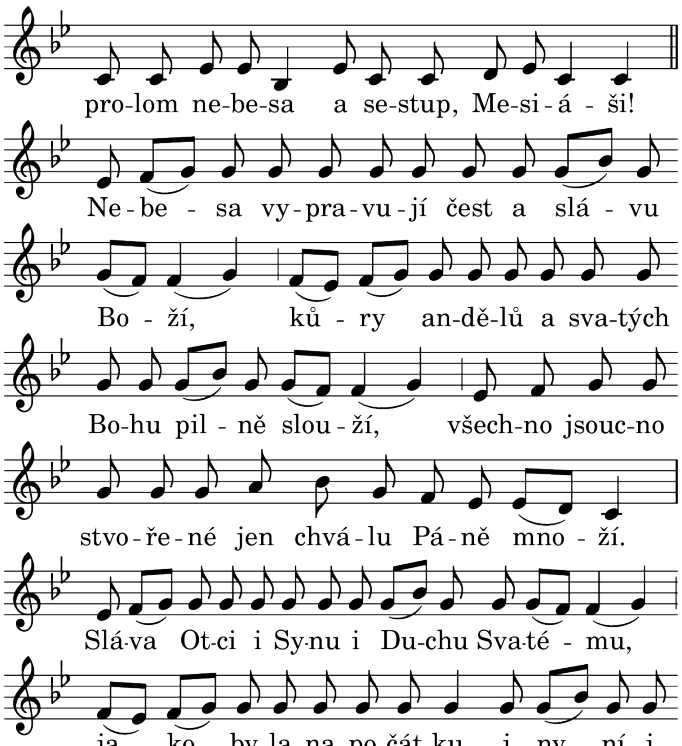
Ejhle, Hospodin přijde / a všichni svatí jeho s ním; / a bude v onen den světlo velké, / aleluja.

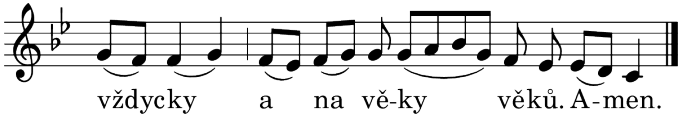


Rosu dejte, nebesa, shůry, / a oblakové, dštěte Spravedlivého. / Otevři se, země, / a vydej Spasitele. / Nebesa vypravují slávu Boží / a dílo rukou jeho zvěstuje obloha. / Sláva Otci i Synu / i Duchu Svatému. / Jako byla na počátku, i nyní i vždycky / a na věky věků. Amen.

102 – Mnozí spravedliví

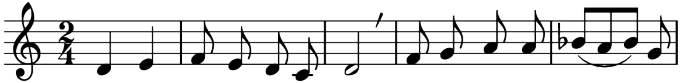


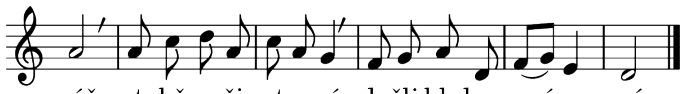

pro-lom ne-be-sa a se-stup, Me-si-á - ši!
Ne-be - sa vy-pra-vu-jí čest a slá - vu
Bo - ží, ků - ry an-dě-lů a sva-tých
Bo-hu pil - ně slou-ží, všech-no jsouc-no
stvo-ře-né jen chvá-lu Pá-ně mno - ží.
Slá-va Ot-ci i Sy-nu i Du-chu Sva-té - mu,
ja - ko by-la na po-čát-ku, i ny - ní i



Mnozí spravedliví, / proroci a králi, / Spasitele viděti žádali. / Mojžíš, Samuel s Davidem, / Izaiáš s Jeremiášem / spolu hlasy toužebnými volali: / Ukaž tvář svou nejdražší, / prolom nebesa a sestup, Mesiáši! / Nebesa vypravují čest a slávu Boží, / kůry andělů a svatých Bohu pilně slouží, / všechno jsoucno stvořené jen chválu Páně množí. / Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, / jako byla na počátku, i nyní i vždycky / a na věky věků. Amen.

103 – Vládce světa

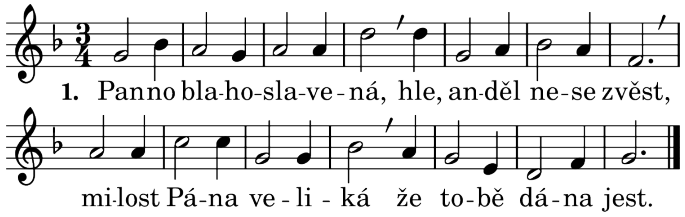




1. Vládce světa, Bože náš, / který v nebi sídlo máš, / v tobě naši otcové / došli blaha, spásy své.

2. Vyslyš prosby dětí svých, / odpusť lidu svému hříchů, / dej nám srdce horlivé, / ať jsme živi k slávě tvé!

104 – Panno blahoslavená

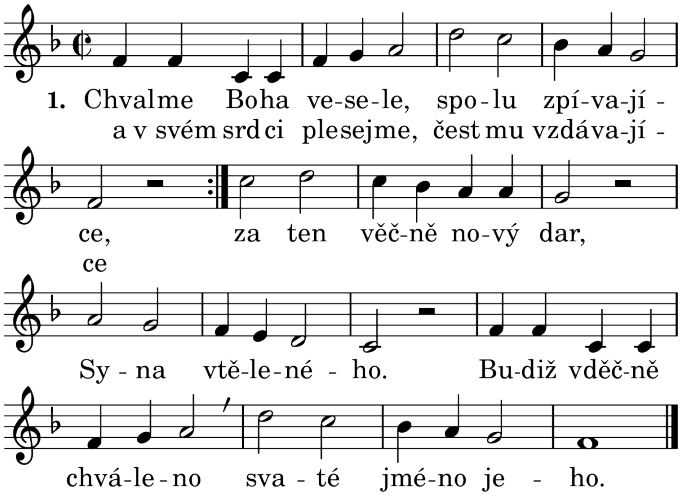


1. Panno blahoslavená, / hle, anděl nese zvěst, / milost Pána veliká / že tobě dána jest.

2. Počneš v čase slíbeném, / jak tobě pravil Pán, / Syna

Boha našeho, / jenž lidu k spáse dán.

105 – Chvalme Boha vesele

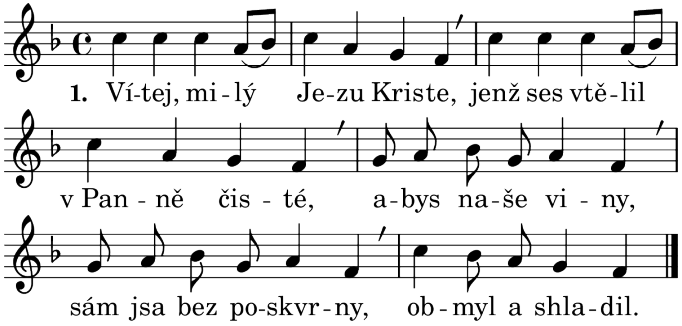


1. Chvalme Boha vesele, / spolu zpívajíce, / a v svém srdci plesejme, / čest mu vzdávajíce / za ten věčně nový dar, / Syna vtěleného. / Budiž vděčně chváleno / svaté

jméno jeho.

2. Z nesmírné své milosti / k nám se snížit ráčí / ten, kterého nebesa / pojmout nepostačí. / Sám Pán s božskou pokorou / krále andělského / na sebe vzal hřích a trest / člověka padlého.

106 – Vítej, milý Jezu Kriste



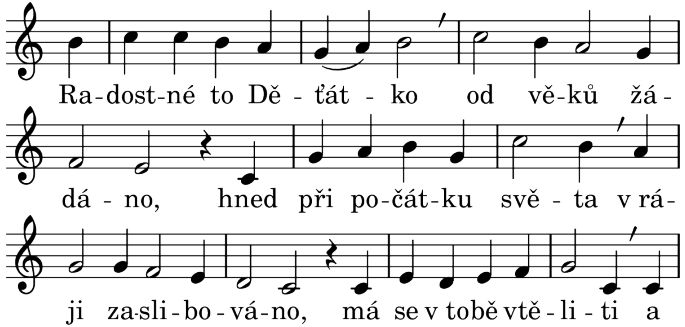
1. Vítej, milý Jezu Kriste, / jenž ses vtělil v Panně čisté, / abys naše viny, / sám jsa bez poskvrny, / obmyl a shladil.

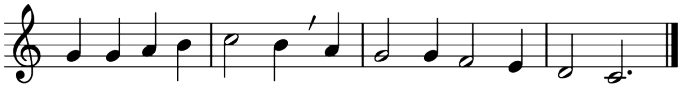
2. V Kristu Pánu máme všichni / v jednom Duchu přístup k Otci, / bychom skrze něho, / pro nás vtěleného, / nebe dosáhli.

3. Kdo skrze Krista nepůjde, / cestu do nebe nenajde, / neboť cesty není / nižádné k spasení / nežli Kristus sám.

4. Kristus je naše naděje, / žádný nám nic neprospěje; / zřeknem-li se jeho, / Spasitele svého, / běda nám bude.

107 – Radostné to Děťátko

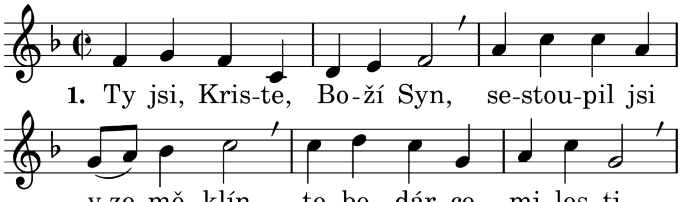


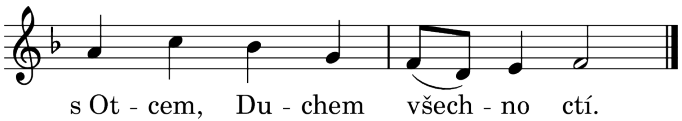


1. Radostné to Děťátko / od věků žádáno, / hned při počátku světa / v ráji zaslibováno, / má se v tobě vtěliti / a z tebe naroditi, / smutné obveseliti.

2. Emanuel, Bůh s námi, / král nebeských kůrů, / sestoupil k nám na zemi, / vede nás k Otci vzhůru. / V něm ožijí věřící, / všichni lidé lkající, / pokoje hledající.

108 – Ty jsi, Kriste, Boží Syn





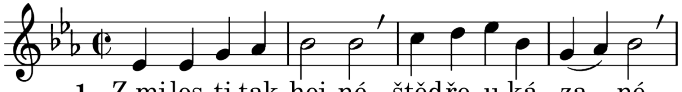
1. Ty jsi, Kriste, Boží Syn, / sestoupil jsi v země klín, / tebe, dárce milosti, / s Otcem, Duchem všechno ctí.

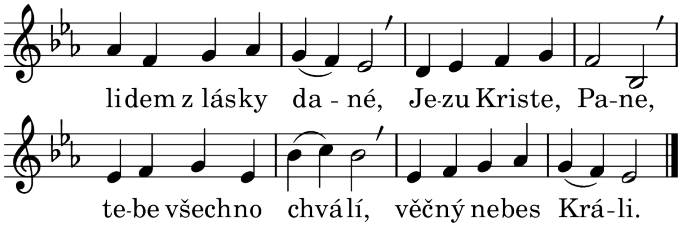
2. Zem i nebe je tvůj stan, / Slovo věčné ty jsi zván; / propast moře, světlo hvězd, / všechno tvoje dílo jest.

3. K věrným svým se přiznáváš, / my jsme tvoji, ty jsi náš / ve způsobách tajemných, / zdroj života dětí svých.

4. Jezu Kriste tajemný, / Bože, Králi velebný, / veď nás v říši nebeskou, / dej nám spatřit slávu svou.

109 – Z milosti tak hojné





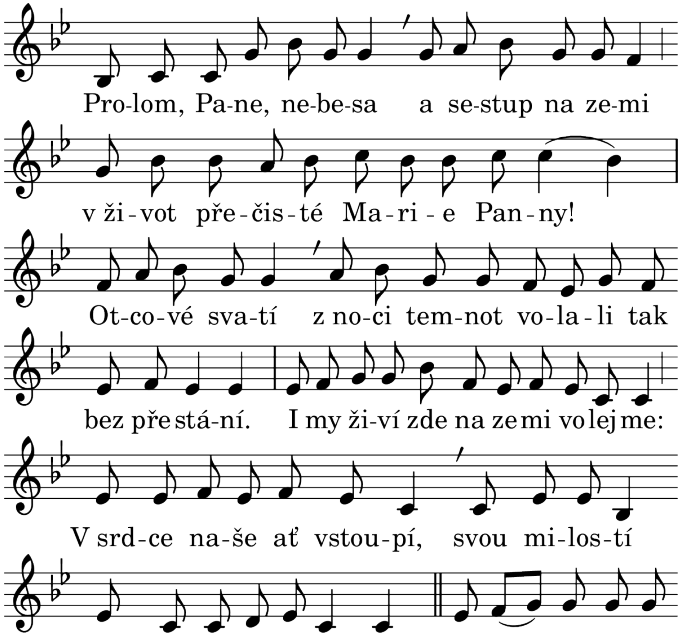
1. Z milosti tak hojné, / štědře ukázané, / lidem z lásky dané, / Jezu Kriste, Pane, / tebe všechno chválí, / věčný nebes Králi.

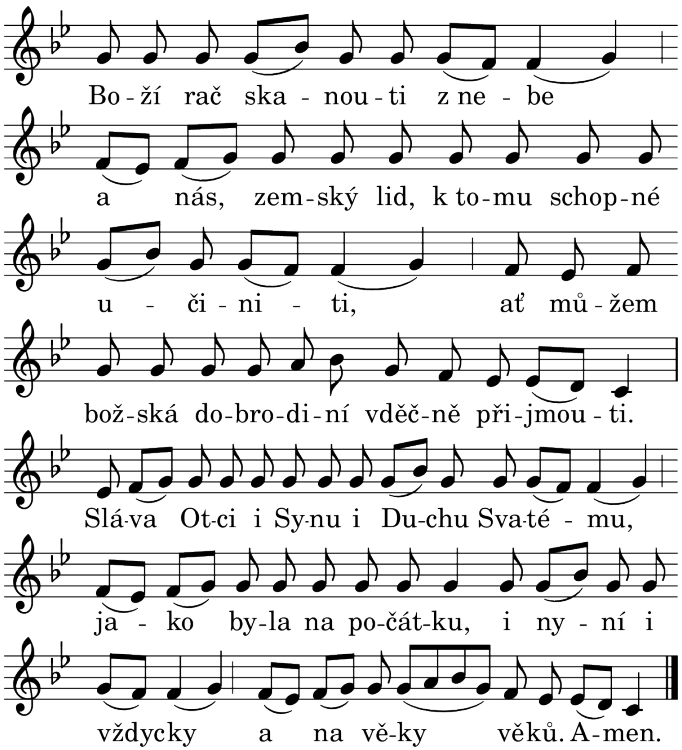
2. Ó náš Pane milý, / ty jsi dárce síly. / V zármutku a kříži / pomoc tvá se blíží: / útočiště jisté / jsi nám Jezu Kriste.

3. Vyslyš naše hlasy, / Bože věčné spásy, / dej, ať v lásce stálé / žijem ke tvé chvále, / tebe v úctě máme, / zákonů tvých dbáme.

4. V poslední pak chvíli, / až se náš den schýlí, / a my před tvým soudem / státi, Kriste, budem, / milost rač nám dáti, / slávy věčné přáti.

110 – Prolom, Pane, nebesa

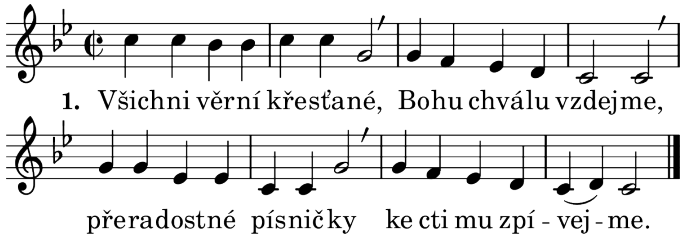




1. Prolom, Pane, nebesa / a sestup na zemi / v život

přečisté Marie Panny! / Otcové svatí / z noci temnot volali tak bez přestání. / I my živí zde na zemi volejme: / V srdce naše ať vstoupí, / svou milostí v nás přebývati ráčí. / Rosa milosti Boží rač skanouti z nebe / a nás, zemský lid, k tomu schopné učiniti, / ať můžem božská dobrodiní vděčně přijmouti. / Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, / jako byla na počátku, i nyní i vždycky / a na věky věků. Amen.

111 – Všichni věrní křesťané



1. Všichni věrní křesťané, / Bohu chválu vzdejme, / přeradostné písničky / ke cti mu zpívejme.

2. Jezu Kriste, Pane náš, / Synu Boží pravý, / spáso

světa jediná, / dárce věčné slávy!

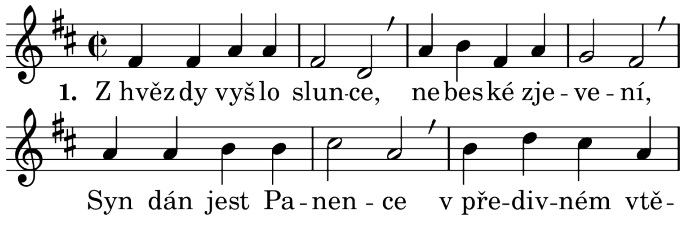
3. Jeho Matku Marii / všichni v úctě mějme, / co jí anděl zvěstoval, / pilně rozjímejme.

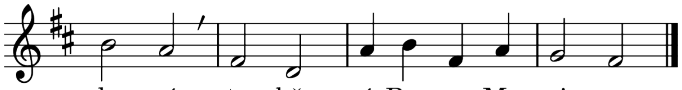
4. Pravil anděl Gabriel, / poslán Pánem z nebe: / Všeho světa Spasitel / narodí se z tebe.

5. Já jsem dívka poddaná / vůli Pána mého. / Staň se, řekla Maria, / podle slova tvého.

6. Slovo Otce mocného / hned se stalo tělem, / sám Bůh stal se člověkem, / naším Spasitelem.

112 – Z hvězdy vyšlo slunce

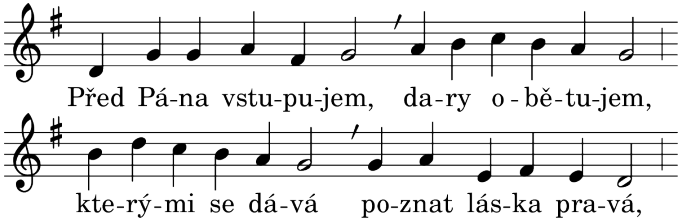


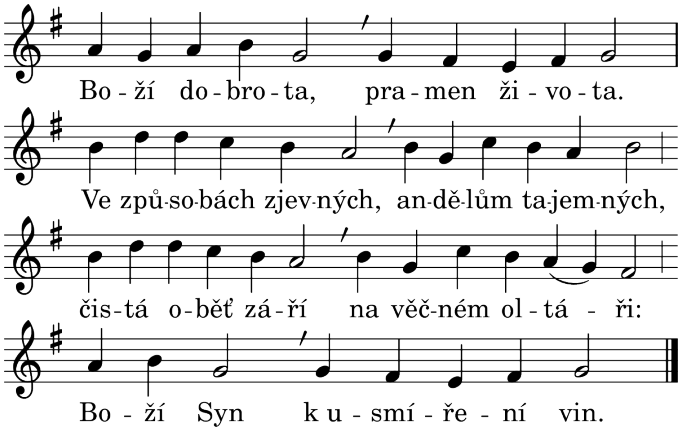


1. Z hvězdy vyšlo slunce, / nebeské zjevení, / Syn dán jest Panence / v předivném vtělení, / tobě, ó Panno Maria.

2. Co kdys Adam ztratil, / Kristus nám navrátil, / když se divem vtělil, / na svět se narodil / z čisté, ctné Panny Marie.

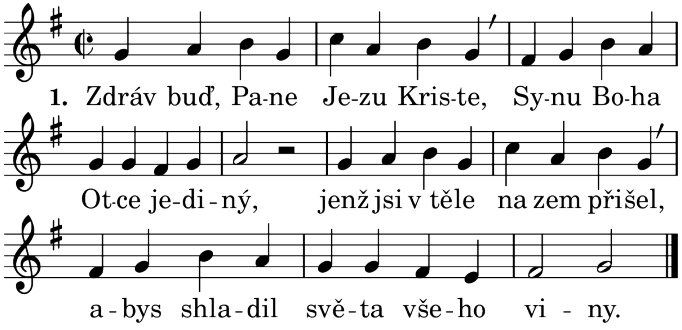
113 – Před Pána vstupujem





Před Pána vstupujem, / dary obětujem, / kterými se dává / poznat láska pravá, / Boží dobrota, / pramen života. / Ve způsobách zjevných, / andělům tajemných, / čistá oběť září / na věčném oltáři: / Boží Syn / k usmíření vin.

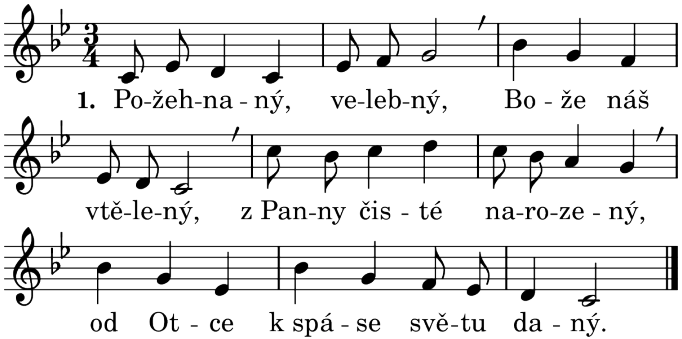
114 – Zdráv buď, Pane Jezu Kriste



1. Zdráv buď, Pane Jezu Kriste, / Synu Boha Otce jediný, / jenž jsi v těle na zem přišel, / abys shladil světa všeho viny.

2. Ty jsi světlo, pravda, život, / ty jsi cesta spásy bezpečná, / dej, ať tebe vděčně ctíme, / Jezu Kriste, lásko naše věčná!

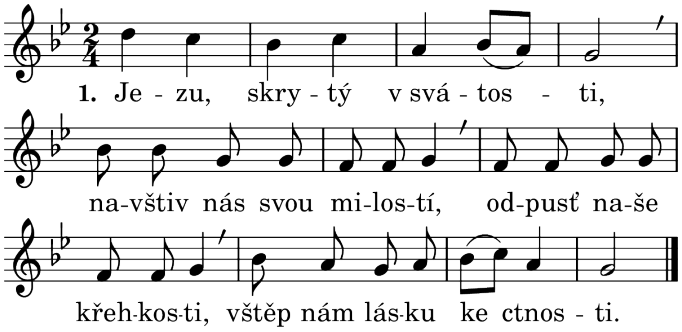
115 – Požehnaný, velebný



1. Požehnaný, velebný, / Bože náš vtělený, / z Panny čisté narozený, / od Otce k spáse světu daný.

2. V nebes slávě, Pane náš, / s Otcem svým zůstáváš / a zde s námi na oltáři / přebýváš, Kriste požehnaný.

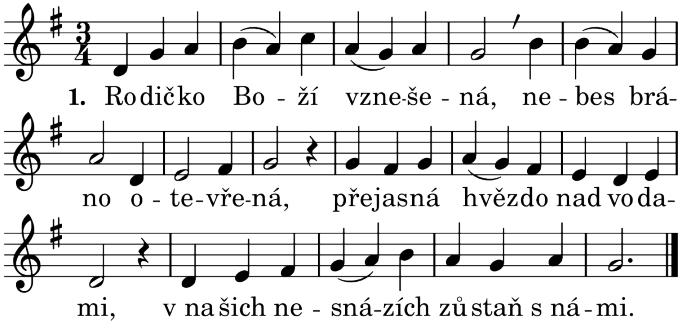
116 – Jezu, skrytý v svátosti



1. Jezu, skrytý v svátosti, / navštiv nás svou milostí, / odpusť naše křehkosti, / vštěp nám lásku ke ctnosti.

2. Přijdi, Pane, přijdi k nám, / pokrmem buď nám ty sám, / proměň duši ve svůj chrám, / zdvíhej k nebes končinám.

117 – Rodičko Boží vznešená

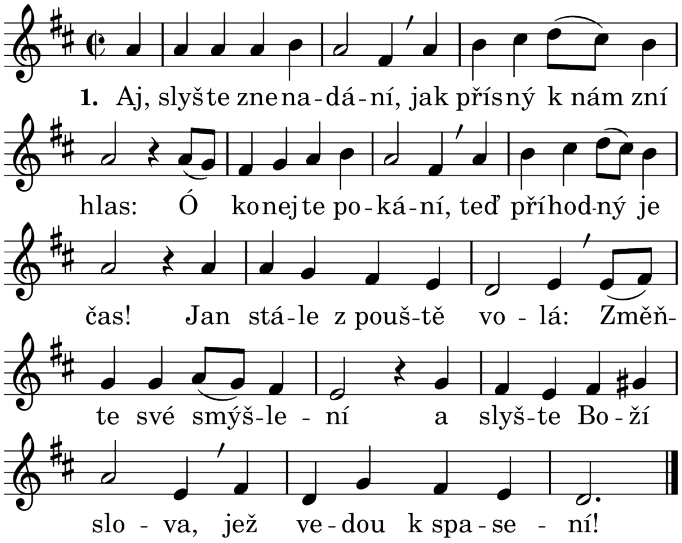


1. Rodičko Boží vznešená, / nebes bráno otevřená, / přejasná hvězdo nad vodami, / v našich nesnázích zůstaň s námi.

2. Užasl svět i andělé, / když jsi z Boží vůle v těle / života Tvůrci život dala, / přitom pannou být nepřestala.

3. Ty, jíž Gabriel archanděl / ten radostný vzkaz pověděl, / pro div Boží, jejž chováš v klíně, / buď naší spásy přímluvkyně.

121 – Aj, slyšte z nenadání



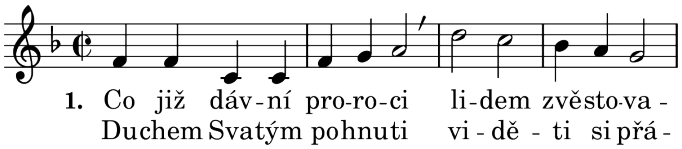
1. Aj, slyšte znenadání, / jak přísný k nám zní hlas: / Ó konejte pokání, / teď příhodný je čas! / Jan stále z pouště volá: / Změňte své smýšlení / a slyšte Boží slova, / jež vedou k spasení!

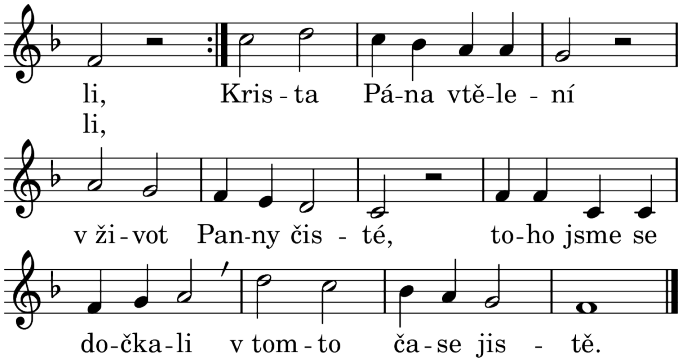
2. Předchůdce Spasitele, / ty synu Alžběty, / proroku Izraele, / budíš svět zajatý / do nocí hříšných skutků / a do mlh nejistot / a z beznaděje smutku / vyvádíš lidský rod.

3. Ty, kdo tvou výzvu slyší, / za Mistrem posíláš. / On hoře světa ztiší, / on, pravý Mesiáš, / on, o kterého kdysi / proroci prosili, / Bůh, který mrtvé vzkřísí / a slabé posílí.

4. Beránek čistý, tichý / z tvé ruky přijal křest. / Ten, který snímá hříchy, / zde nyní s námi jest / a společenství naše / přetváří v tělo své. / Kéž ve své věčné kráse / všem lidem zjeví se.

122 – Co již dávní proroci





1. Co již dávní proroci / lidem zvěstovali, / Duchem svatým pohnuti / viděti si přáli, / Krista Pána vtělení / v život Panny čisté, / toho jsme se dočkali / v tomto čase jistě.

2. I na nebi andělům / zdálo se předivné / jeho svaté vtělení / a velmi tajemné. / Od věků neslýchaná / milost tak přehojná, / aby Bůh vzal na sebe / podobu člověka.

3. Obrať k nám svou vlídnou tvář, / přežádoucí Pane, / ať se hříchů odřeknem, / v lásce přebýváme. / Převznešený hosti náš, / přijď k nám ve svátosti, /

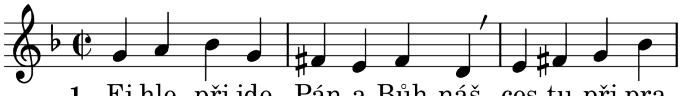
navštiv duše pokorné / z nebeské výsosti.

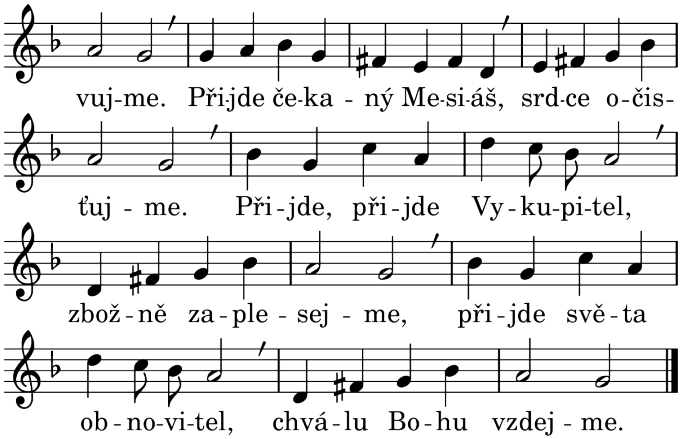
4. Jakkoli jsme zhřešili, / o milost prosíme, / již jsme nezasloužili; / k tobě se modlíme: / učiň pro své vtělení, / všemohoucí Pane, / ať s čistotou srdečnou / na tebe čekáme.

5. Čiňme pravé pokání, / špatný život změňme, / jako věrní sluhové / Pána vyčkávejme. / Stále stojí u dveří, / ustavičně tluče, / zda by našel čistý dům / u tebe, člověče.

6. Jak můžem, usilujme, / o milost pracujme / a Krále nejvyššího / vždy v svém srdci mějme. / Ó vtělený Ježíši, / dej nám zde svou milost / a po tomto životě / v nebi věčnou radost.

123 – Ejhle, přijde Pán





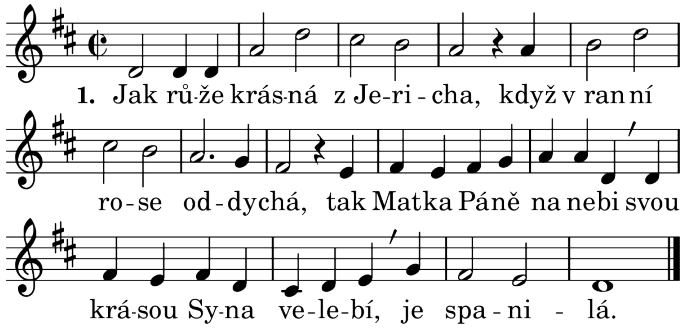
1. Ejhle, přijde Pán a Bůh náš, / cestu připravujme. / Přijde čekaný Mesiáš, / srdce očisťujme. / Přijde, přijde Vykupitel, / zbožně zaplesejme, / přijde světa obnovitel, / chválu Bohu vzdejme.

2. Kterého nám zvěstovali / dávní prorokové, / o něj vroucně k Bohu lkali / světa národové. / Přijde, přijde Vykupitel, / zbožně zaplesejme, / přijde světa obnovitel, / chválu Bohu vzdejme.

3. Již přijala Panna čistá / nebeské poselství, / že nám zrodí Pána Krista, / nezruší panenství. / Přijde, přijde Vykupitel, / zbožně zaplesejme, / přijde světa obnovitel, / chválu Bohu vzdejme.

4. Obraťme se, ó hříšníci, / a čiňme pokání, / radujme se, kajícníci, / je den smilování. / Přijde, přijde Vykupitel, / zbožně zaplesejme, / přijde světa obnovitel, / chválu Bohu vzdejme.

124 – Jak růže krásná



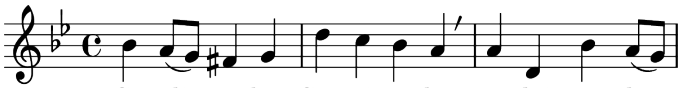
1. Jak růže krásná z Jericha, / když v ranní rose oddychá, / tak Matka Páně na nebi / svou krásou Syna velebí, / je spanilá.

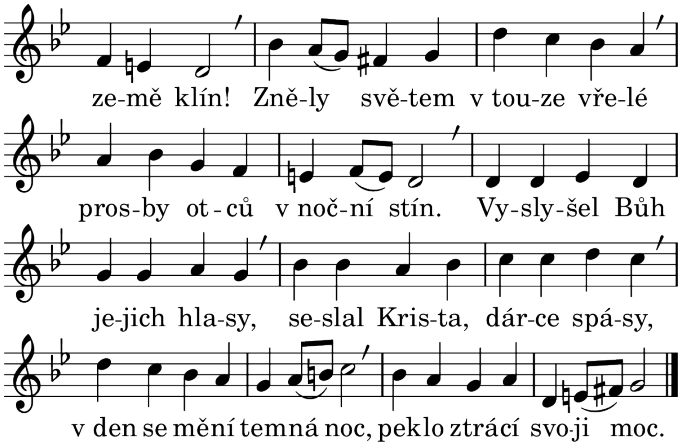
2. Z ní přijal Bůh sám tělo své / pro rány kříže bolestné; / a duši, ďáblem svedenou, / z původní vlasti vyhnanou, / do ráje zve.

3. Adamův dluh je zaplacen / a člověk nebi navrácen, / tím plodem Panny přečisté / svět veškeren je zajisté / teď přetvořen.

4. Ó Kriste, tys náš Mesiáš, / tys cesta, pravda, život náš. / Ty, synu Panny Marie, / až srdce naše dobije, / rač spasit nás.

125 – Sešli, nebe, Spasitele





Vstup

1. Sešli, nebe, Spasitele, / vydej nám ho země klín! / Zněly světem v touze vřelé / prosby otců v noční stín. / Vyslyšel Bůh jejich hlasy, / seslal Krista, dárce spásy, / v den se mění temná noc, / peklo ztrácí svoji moc.

2. Pán je blízko, nečekejte! / od Jordánu zní k nám hlas. / Cesty Pánu přichystejte, / pro pokání nastal čas! / Litujeme všech zlých činů, / Pane, odpusť naši

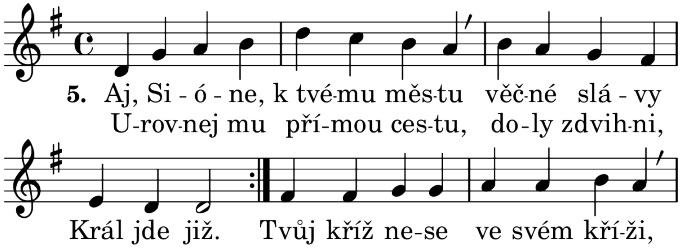
vinu, / ať podle tvých příkazů / žijem k tvému obrazu.

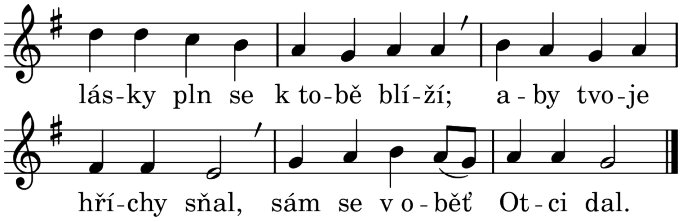
Před evangeliem

3. Uč nás Otce svého znáti, / jeho moc a dobrotu, / rač nám Ducha pravdy dáti, / chraň své církve jednotu. / Až v den soudu přijdeš zase, / Synu Boží, v hrozné kráse, / uveď duše věrných svých / v radost sborů andělských.

Obětní průvod

4. Když dozrála plnost času, / anděl přišel zvěstovat, / že Bůh pro všech lidí spásu / Syna slíbil v oběť dát. / Přijmi, Kriste, od svých dětí / věčnou účast na Oběti, / přijmi, co v nás tvého jest, / jako náš dík za tvou zvěst.





Přijímání

5. Aj, Sióne, k tvému městu / věčné slávy Král jde již. / Urovnej mu přímou cestu, / doly zdvihni, hory sniž. / Tvůj kříž nese ve svém kříži, / lásky pln se k tobě blíží; / aby tvoje hříchy sňal, / sám se v oběť Otci dal.

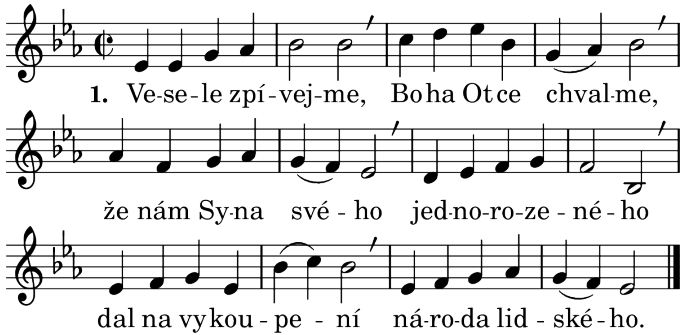
6. Radujte se, Pán se dává / jako chléb nám hříšníkům. / U bran srdcí očekává, / že si najde v nich svůj dům. / Přijď, ó přijď k nám, svatý hosti, / čekáme tě s toužebností; / tělem svým a krví svou / buď nám spásy zárukou.

Závěr

7. Zůstaň, Pane, stále s námi, / rozum vírou osvěcuj, / srdce skleslé nehodami / láskou svou vždy rozněcuj. /

Naděje ať světlo jasné / v duši nikdy neuhasne, / ukazuje cestu nám / k věčné slávy výšinám.

126 – Vesele zpívejme



1. Vesele zpívejme, / Boha Otce chvalme, / že nám Syna svého / jednorozeného / dal na vykoupení / národa lidského.

2. Krista čtvero příští / Písmo svaté jistí: / nejprvnější v těle, / druhé v duši celé, / třetí při skonání, / čtvrté o vzkříšení.

3. Proč nejprv přišel k nám / a narodil se nám, / praví svaté Čtení: / by kázal spasení, / k pokání nás volal, / mnohé uzdravoval.

4. Druhý příchod jeho / do srdce lidského: / mocí svého slova / nás utvořit znova; / tluče u tvých dveří, / každý mu otevři.

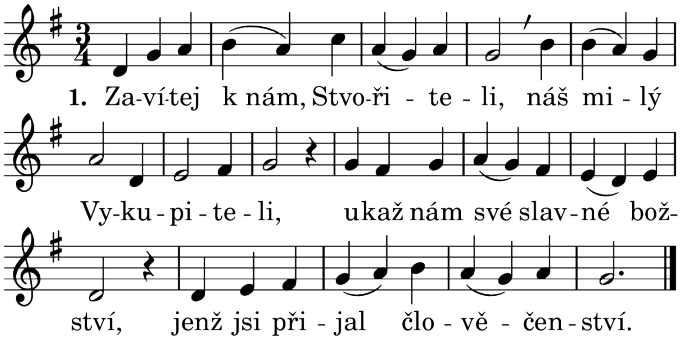
5. Třetí příchod čeká / při smrti člověka: / proto velí bdíti / a střízlivě žíti, / neboť člověk neví, / kdy se smrt dostaví.

6. Čtvrtý příchod bude, / až den soudný přijde: / v onu slavnou dobu / vstanou mrtví z hrobu; / tu by rád nejeden / skryl se před svým Pánem.

7. Proto se připravme, / špatnosti se zbavme: / v svatém obcování / a v pravém pokání / v modlitbách trvejme, / tak Pána čekejme.

8. Rač, Pane, popřáti / v tvé pravdě vždy státi, / abychom v ní bděli / a tebe viděli, / Pána milostného, / v den příchodu tvého.

127 – Zavítej k nám, Stvořiteli



1. Zavítej k nám, Stvořiteli, / náš milý Vykupiteli, / ukaž nám své slavné božství, / jenž jsi přijal člověčenství.

2. Zavítej k nám svou milostí, / z našich srdcí vyžeň zlosti, / bychom z tvého navštívení / mohli míti potěšení.

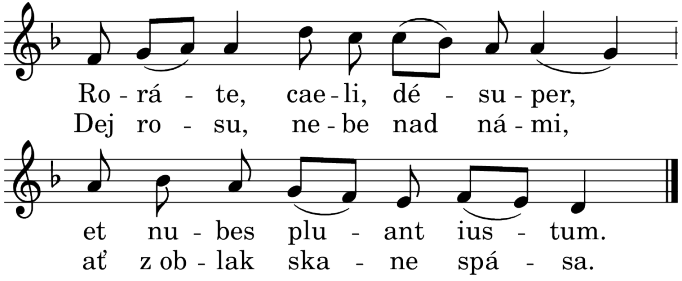
3. Vítej, Kriste, drahý hosti, / k nám sestoupil jsi z výsosti, / kraluješ v nás svou milostí, / Ducha svého přítomností.

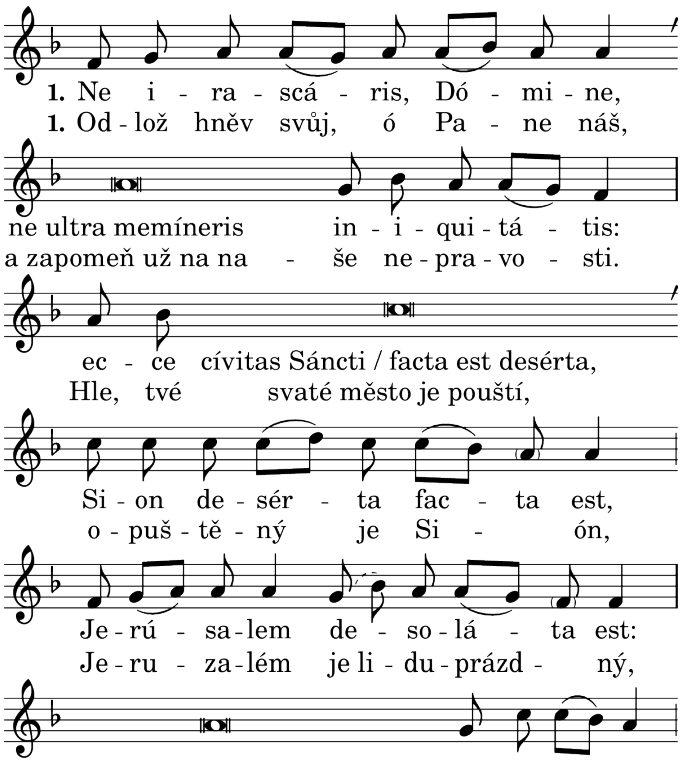
4. Zavítej z daru Božího, / nad tebe není lepšího, / neb tys ten poklad žádaný, / od Boha nám darovaný.

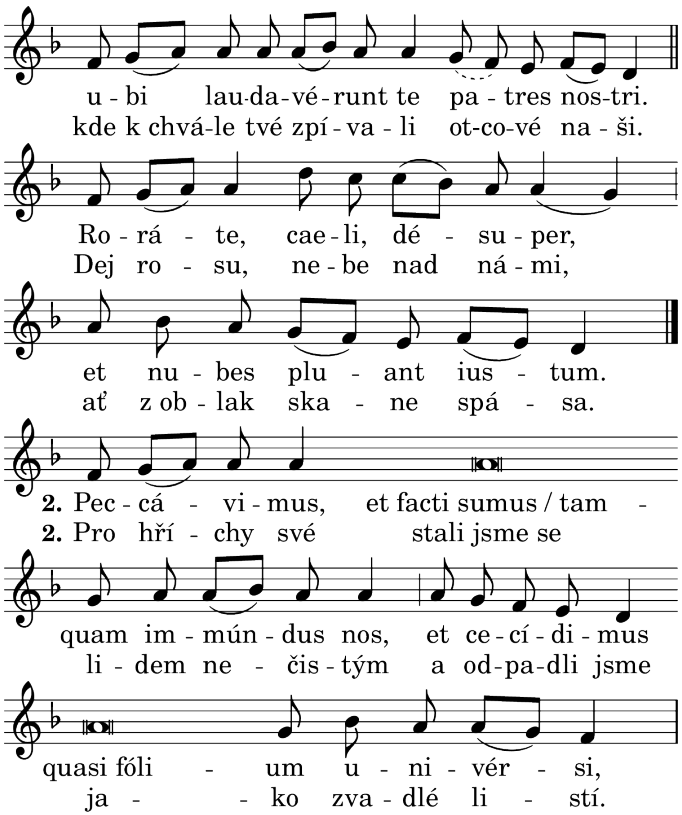
5. Vítej, Světlo všech andělů, / osvěť srdce všech křesťanů, / bychom vždy pamatovali, / čtverý příchod rozjímali.

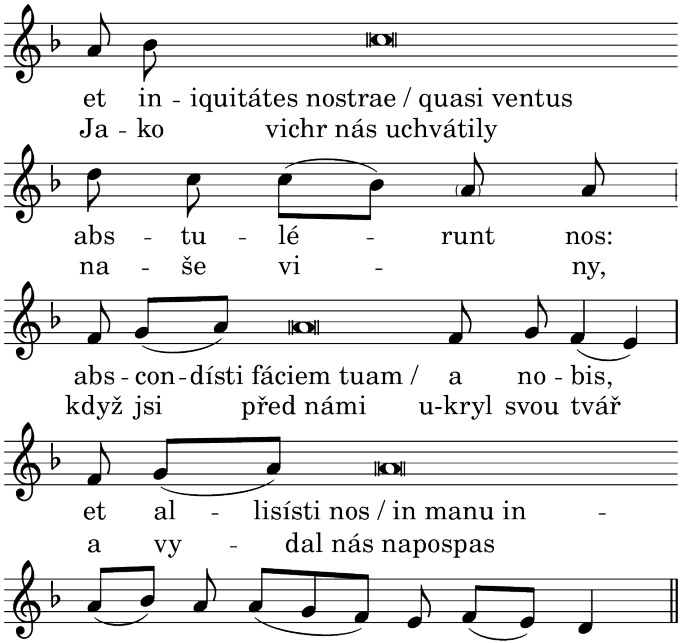
128 – Dej rosu, nebe nad námi (Rorate)

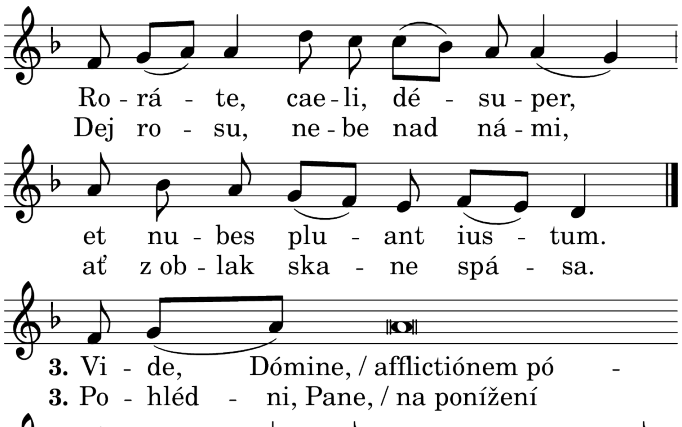
Pozn.: Přerušované obloučky a noty v závorkách platí pouze pro nápěv jednoho z textů, buď latinského, nebo českého. Šikmé čárky v textu nenaznačují pomlku, ale prodloužení předchozí slabiky.

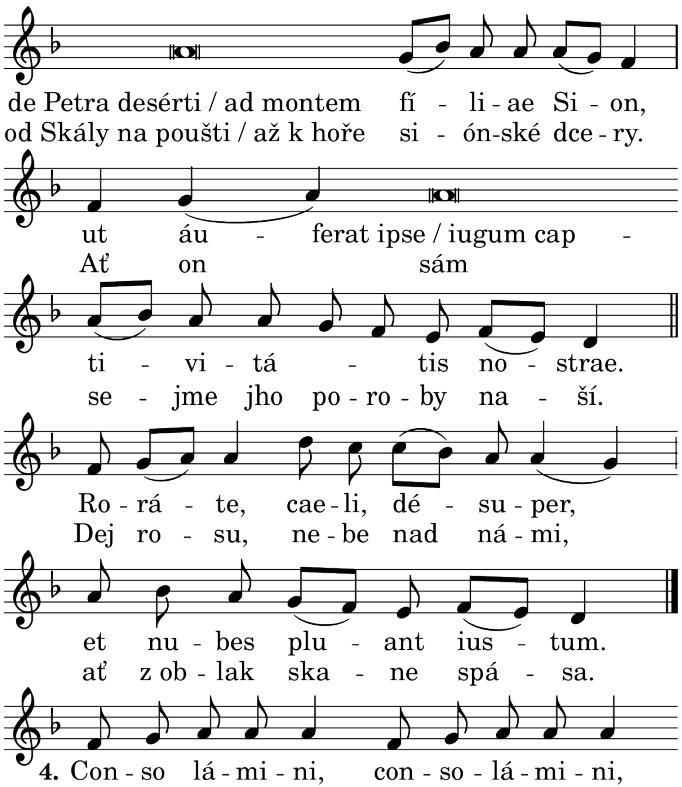


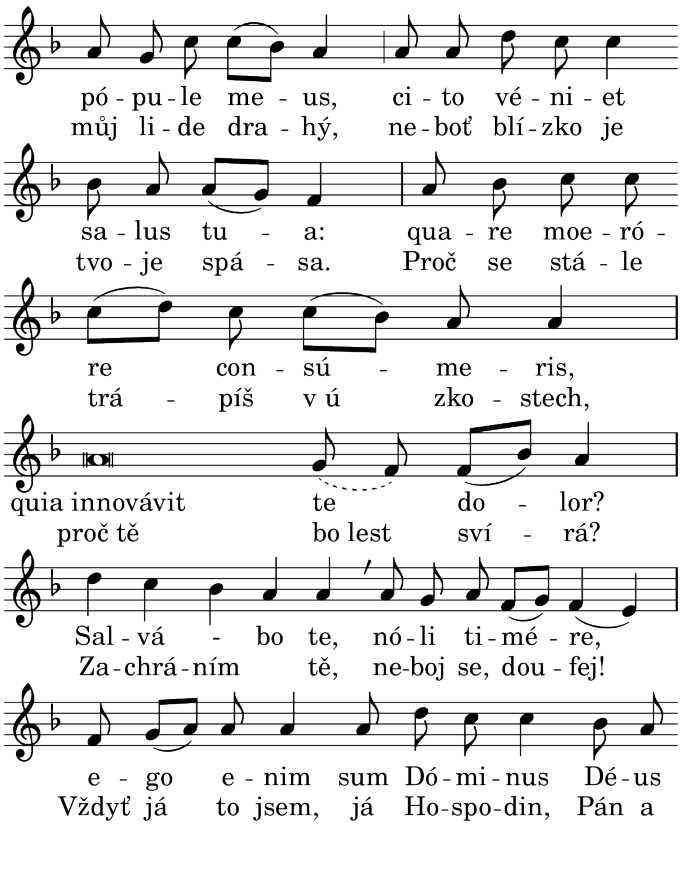

1. Ne i - ra - scá - ris, Dó - mi - ne,
1. Od - lož hněv svůj, ó Pa - ne náš,
ne ultra memíneris in - i - qui - tá - tis:
a zapomeň už na na - še ne - pra - vo - sti.
ec - ce cívitas Sáncti / facta est desérta,
Hle, tvé svaté město je pouští,
Si - on de - sér - ta fac - ta est,
o - puš - tě - ný je Si - ón,
Je - rú - sa - lem de - so - lá - ta est:
Je - ru - za - lém je li - du - prázd - ný,
domus sanctificatiónis tuae / et gló - ri - ae tu - ae,
to místo tobě zasvěcené, dům tvé slá - vy,

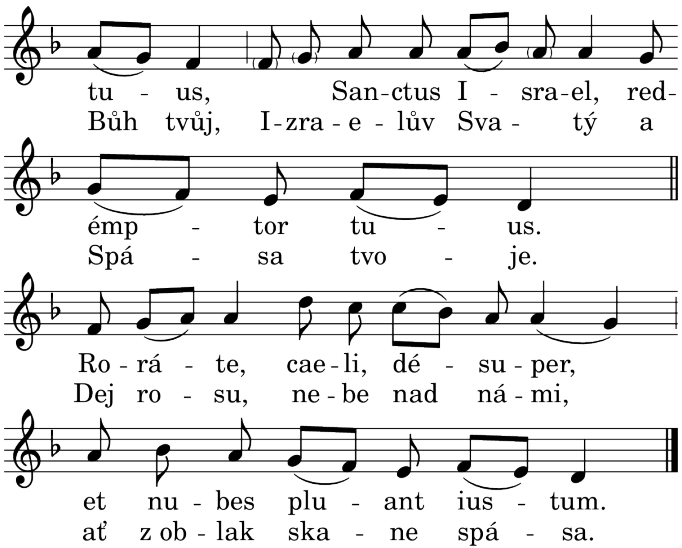

u - bi lau-da-vé-runt te pa - tres nos-tri.
kde k chvá-le tvé zpí - va - li ot-co-vé na - ši.
Ro - rá - te, cae - li, dé - su - per,
Dej ro - su, ne - be nad ná - mi,
et nu - bes plu - ant ius - tum.
ať z ob - lak ska - ne spá - sa.
2. Pec - cá - vi - mus, et facti sumus / tam -
2. Pro hří - chy své stali jsme se
quam im - mún - dus nos, et ce - cí - di - mus
li - dem ne - čis - tým a od-pa-dli jsme
quasi fóli - um u - ni - vér - si,
ja - - ko zva - dlé li - stí.


et in - iquitátes nostrae / quasi ventus
Ja - ko vichr nás uchvátily
abs - tu - lé - runt nos:
na - še vi - ny,
abs - con - dísti fáciem tuam / a no - bis,
když jsi před námi u-kryl svou tvář
et al - lisísti nos / in manu in -
a vy - dal nás napospas
i - qui - tá - tis nós - trae.
ne - pra - vos - ti na - ší.


Ro - rá - te, cae - li, dé - su - per,
Dej ro - su, ne - be nad ná - mi,
et nu - bes plu - ant ius - tum.
ať z ob - lak ska - ne spá - sa.
3. Vi - de, Dómine, / afflictiónem pó -
3. Po - hléd - ni, Pane, / na ponížení
pu - li tu - i, et mit - te quem mis -
li - du své - ho, ať při - jde ten, jenž
sú - rus es: e - mít - te Agnum / Domina -
při - jít má. Po - šli Beránka, / ať
tó - rem ter - rae,
vlá - dne ze - mi,


de Petra desérti / ad montem fí - li - ae Si - on,
od Skály na poušti / až k hoře si - ón-ské dce - ry.
ut áu - ferat ipse / iugum cap -
Ať on sám
ti - vi - tá - tis no - strae.
se - jme jho po - ro - by na - ší.
Ro - rá - te, cae - li, dé - su - per,
Dej ro - su, ne - be nad ná - mi,
et nu - bes plu - ant ius - tum.
ať z ob - lak ska - ne spá - sa.
4. Con - so lá - mi - ni, con - so - lá - mi - ni,
4. Při - jmi ú - tě - chu, při - jmi ú - tě - chu,


pó - pu - le me - us, ci - to vé - ni - et
můj li - de dra - hý, ne - boť blí - zko je
sa - lus tu - a: qua - re moe - ró -
tvo - je spá - sa. Proč se stá - le
re con - sú - me - ris,
trá - píš v ú zko - stech,
quia innovávit te do - lor?
proč tě bo lest sví - rá?
Sal - vá - bo te, nó - li ti - mé - re,
Za - chrá - ním tě, ne - boj se, dou - fej!
e - go e - nim sum Dó - mi - nus Dé - us
Vždyť já to jsem, já Ho - spo - din, Pán a



Dej rosu, nebe nad námi, / ať z oblak skane spása.

1. Odlož hněv svůj, ó Pane náš, / a zapomeň už na naše nepravosti. / Hle, tvé svaté město je pouští, / opuštěný je Sión, / Jeruzalém je liduprázdný, / to místo tobě zasvěcené, / dům tvé slávy, / kde k chvále tvé zpívali otcové naši.

Dej rosu, nebe nad námi, / ať z oblak skane spása.

2. Pro hříchy své stali jsme se lidem nečistým / a odpadli jsme jako zvadlé listí. / Jako vichr nás uchvátily naše viny, / když jsi před námi ukryl svou tvář / a vydal nás napospas nepravosti naší.

Dej rosu, nebe nad námi, / ať z oblak skane spása.

3. Pohlédni, Pane, / na ponížení lidu svého, / ať přijde ten, jenž přijít má. / Pošli Beránka, / ať vládne zemi, / od Skály na poušti / až k hoře siónské dcery. / Ať on sám sejme jho poroby naší.

Dej rosu, nebe nad námi, / ať z oblak skane spása.

4. Přijmi útěchu, přijmi útěchu, můj lide drahý, / neboť blízko je tvoje spása. / Proč se stále trápíš v úzkostech, / proč tě bolest svírá? / Zachráním tě, / neboj se, doufej! / Vždyť já to jsem, já Hospodin, Pán a Bůh tvůj, / Izraelův Svatý a Spása tvoje.

Dej rosu, nebe nad námi, / ať z oblak skane spása.

Roráte, caeli, désuper, / et nubes pluant iustum.

1. Ne irascáris, Dómine, / ne ultra memíneris iniquitátis: / ecce cívitas Sáncti / facta est desérta, / Sion desérta facta est, / Jerúsalem desoláta est: / domus sanctificatiónis tuae / et glóriae tuae, / ubi laudavérunt te patres nostri.

Roráte, caeli, désuper, / et nubes pluant iustum.

2. Peccávimus, et facti sumus / tamquam immúndus nos, / et cecídimus quasi fólium univérsi, / et iniquitátes nostrae / quasi ventus abstulérunt nos: / abscondísti fáciem tuam / a nobis, / et allisísti nos / in manu iniquitátis nóstrae.

Roráte, caeli, désuper, / et nubes pluant iustum.

3. Vide, Dómine, / afflictiónem pópuli tui, / et mitte quem missúrus es: / emítte Agnum / Dominatórem terrae, / de Petra desérti / ad montem fíliae Sion, / ut áuferat ipse / iugum captivitátis nostrae.

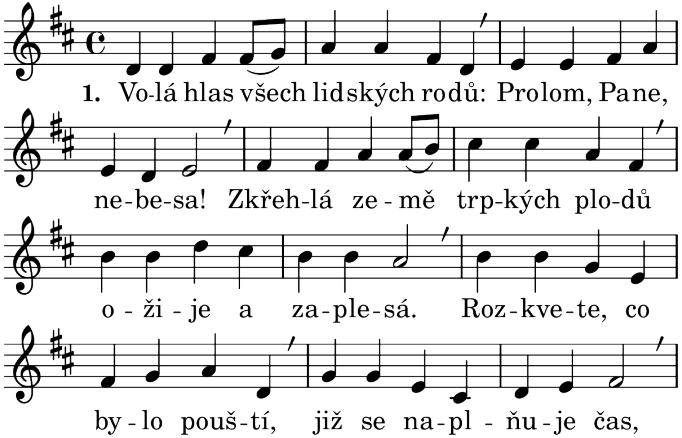
Roráte, caeli, désuper, / et nubes pluant iustum.

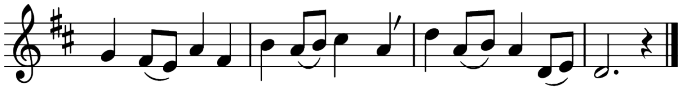
4. Consolámini, consolámini, pópule meus, / cito véniet salus tua: / quare moeróre consúmeris, / quia

innovávit te dolor? / Salvábo te, / nóli timére, / ego enim sum Dóminus Déus tuus, / Sanctus Israel, redémptor tuus.

Roráte, caeli, désuper, / et nubes pluant iustum.

129 – Volá hlas





Vstup

1. Volá hlas všech lidských rodů: / Prolom, Pane, nebesa! / Zkřehlá země trpkých plodů / ožije a zaplesá. / Rozkvete, co bylo pouští, / již se naplňuje čas, / Bůh své děti neopouští, / přijde spasit nás.

2. Ducha Božího nám zjeví, / osud světa rozhodne, / sklidí zrno, spálí plevy, / vytne větve neplodné. / Přiznávám své viny, dluhy, / kromě hříchů nemám nic, / opouštím své bludné kruhy, / pospíchám ti vstříc.

Před evangeliem

3. Slovo Boží jitří, hojí, / těší nás i burcuje, / Ježíš zemi s nebem spojí, / Písmo volá: Blízko je! / Pane, mluv a dej ať slyším, / dej, ať srdcem odpovím, / ať jsem věrným, stále bližším / bratrem Kristovým.

Obětní průvod

4. Svěřujem ti celou zemi, / vesmír, lidstvo, přírodu, / dej, ať všechno ve stvoření / zraje k tvému příchodu. / Též jsem zrnem ve tvém poli, / příští chléb v něm dozrává. / Ve všem, co mě těší, bolí, / děj se vůle tvá.

Přijímání

5. Přišel v dávné minulosti, / člověkem se s námi stal, / přijde v slávě budoucnosti / jako soudce, jako král. / Přicházíš i nyní, v čase, / v chlebě, víně živý Pán, / sytíš, léčíš, rozdáváš se, / šťasten, kdo je zván.

6. Život Boží zasáhne mě, / pronikne a občerství / předchuť lásky naplněné / nebeského království. / Přijímám tě zas a znova, / Kriste, pokrme mých úst, / chci se ztrácet, umenšovat, / abys mohl růst.

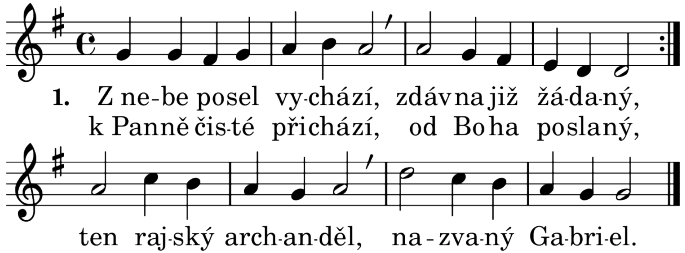
Závěr

7. Nevíme, co přijde, Pane, / víme však, že přijdeš ty, / řeka času zvolna plyne / k oceánu věčnosti. / Kéž tvé službě zasvěcuji / každý svěřený mi den / a tvůj příchod připravuji / v světě neklidném.

8. Maria, ty první z tvorů, / jitřní hvězdo spasení, /

nauč děti po svém vzoru / říkat Otci: Staň se mi! / Ať jsme stateční a bdělí, / světlo světa, sůl a kvas, / život Boží ať se vtělí / do každého z nás.

130 – Z nebe posel vychází



1. Z nebe posel vychází, / zdávna již žádaný, / k Panně čisté přichází, / od Boha poslaný, / ten rajský archanděl, / nazvaný Gabriel.

2. Zdrávas, plná milosti, / od Boha zvolená, / bohatá jsi na ctnosti, / nad jiné vznešená. / Synáčka míti máš, / jméno mu Ježíš dáš.

3. Boží Syn si tě volí, / smíš matkou mu býti, / jak jen srdce tvé svolí, / máš ho hned počíti. / Svol, Panno přečistá, / počni Pána Krista.

4. Proč se, Panno, vyptáváš, / kterak to nastane? / Muže ač nepoznáváš, / svol k službě oddané. / Panenství nezrušíš, / mateřství zakusíš.

5. Neboj se, to učiní / sám Bůh všemohoucí, / tebe, čistou, zastíní / Duch svatý žádoucí. / Co nelze mysliti, / Bůh může činiti.

6. Slyší Panna Maria / zprávu od anděla, / praví: Já jsem nejnižší / Pánova služebná, / nechať se mi stane / podle vůle Páně.

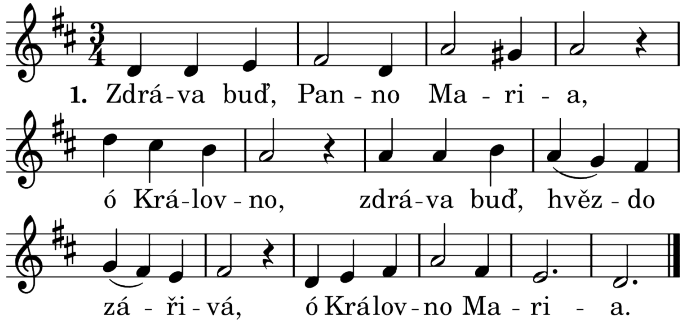
7. Plesej, rajská královno, / správně jsi zvolila, / divné věci božská moc / v tobě způsobila. / V tvém těle začal žít / Pán, který spasí lid.

8. Ó věc divná a nová, / Boha jsi obsáhla, / Tvůrce všeho tvá slova / k nám z nebe přitáhla. / Slovo se vtěluje, / Bůh mezi námi je.

9. Matko Boží, Matko má, / pros za mě u Boha, / aby

cíle dosáhla / má duše ubohá. / Přiveď nás, děti své, / v království nebeské.

140 – Zdráva buď, Panno Maria



1. Zdráva buď, Panno Maria, / ó Královno, / zdráva buď, hvězdo zářivá, / ó Královno Maria.

2. Matko jsi milosrdenství, / ó Královno, / život a pramen radosti, / ó Královno Maria.

3. Po Bohu naše naděje, / ó Královno, / přímluva tvá nám prospěje, / ó Královno Maria.

4. Voláme k tobě v nouzi své, / ó Královno, / vyhnaní Evy synové, / ó Královno Maria.

5. Vzdycháme k tobě lkajíce, / ó Královno, / vzýváme tebe plačíce, / ó Královno Maria.

6. V tomto slzavém údolí, / ó Královno, / neopouštěj lid ubohý, / ó Královno Maria.

7. A proto, orodovnice, / ó Královno, / u nejsvětější Trojice, / ó Královno Maria,

8. oči své lásky obrať k nám, / ó Královno, / pomocnou rukou přispěj nám, / ó Královno Maria.

9. Ukaž nám Syna milého, / ó Královno, / plod života přečistého, / ó Královno Maria.

10. Po vezdejším putování, / ó Královno, / ať dojdeme smilování, / ó Královno Maria.

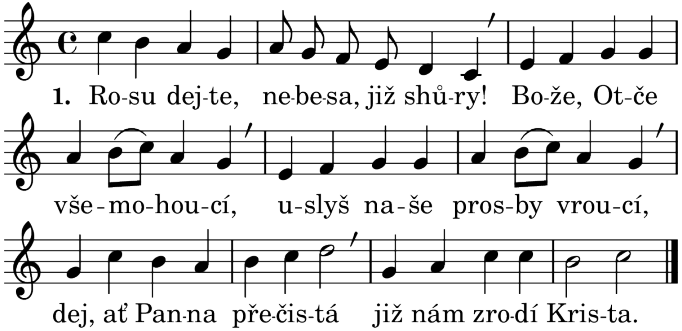
11. Matko naše milostivá, / ó Královno, / přemilá a přívětivá, / ó Královno Maria.

12. Ó svatá Boží Rodičko, / ó Královno, / oroduj za nás, Matičko, / ó Královno Maria.

13. Ať Božího zaslíbení, / ó Královno, / hodnými jsme učiněni, / ó Královno Maria.

14. Pros za nás hříšné jak nyní, / ó Královno, / tak i v hodině poslední, / ó Královno Maria.

181 – Rosu dejte, nebesa



1. Rosu dejte, nebesa, již shůry! / Bože, Otče všemohoucí, / uslyš naše prosby vroucí, / dej, ať Panna přečistá / již nám zrodí Krista.

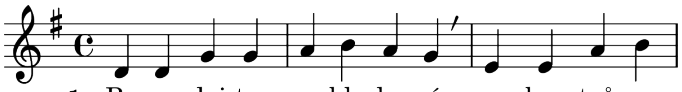
2. Kéž nám z oblak spravedlnost skane! / Proste s námi, andělové, / milí naši ochráncové, / ať již přijde Boží Syn / zbaviti nás všech vin.

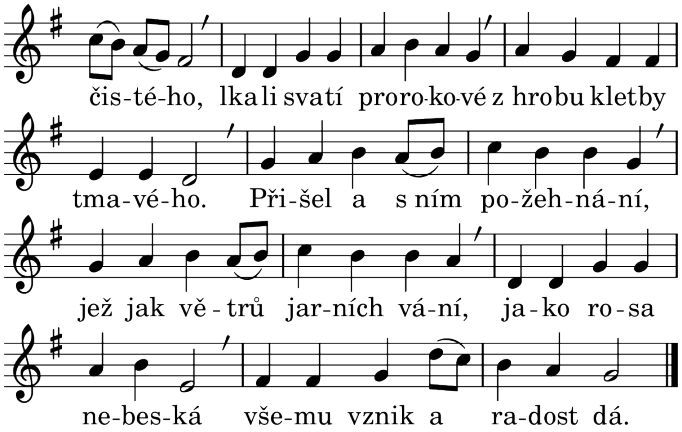
3. Hle, Pán přijde a s ním všichni svatí! / Otcové se dočekali, / po čem dlouhé věky lkali, / Maria již počala, / buď jí z toho chvála!

4. Veselte se, všichni národové, / plesej, lidské pokolení! / Blíží se tvé vykoupení, / svého Vykupitele / uzříš v lidském těle.

5. Pospěš, naše vytoužená Spáso! / Pospěš naše potěšení, / zbavit duše zatracení; / přijď, ó Jezu laskavý, / Mesiáši pravý!

181 – Rosu dejte, oblakové





1. Rosu dejte, oblakové, / s nebes trůnu čistého, / lkali svatí prorokové / z hrobu kletby tmavého. / Přišel a s ním požehnání, / jež jak větrů jarních vání, / jako rosa nebeská / všemu vznik a radost dá.

2. K slovu Páně z lůna ráje / anděl jasný Gabriel / v galilejské spěchal kraje, / k Panně čisté takto děl: / Zdrávas, Panno vyvolená, / nade všechny povýšená, / Matkou Syna býti máš, / jemuž jméno Ježíš dáš!

3. A tu přišel Vykupitel, / otcům dávno slíbený, / přišel

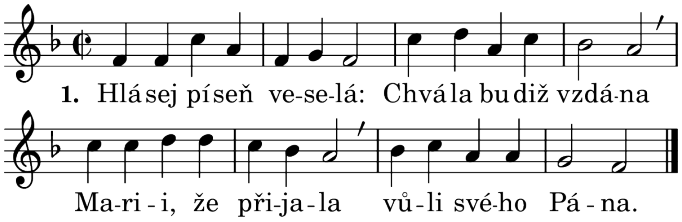
světa Obnovitel, / Spasitel, Bůh vtělený. / Zahnal stín a temno noci, / zkrotil zlobu v její moci, / zazni jemu písni sbor, / úctu vzdej mu každý tvor!

4. Vina dávná zahlazena, / člověk Bohem vykoupen, / brána nebes otevřena, / lidstvu nastal spásy den. / Mizí noci úzkost, zmatek, / lidské lásky nedostatek / doplňuje dobrý Bůh, / slav ho věčně každý duch!

5. Zničiv vládu ducha zloby, / lidstvo všechno k Otci zve, / ejhle, jitro nové doby / svítá v kráse zářivé. / Nebesa se rozjasňují, / slávu Bohu prozpěvují, / budiž pokoj lidem všem, / s nebem plesá šťastná zem.

6. Přišels, Kriste zaslíbený, / k hodům tvým se strojíme, / k tobě, Jezu lásky plný, / s pokorou se blížíme. / Aleluja, Svatý, Silný, / sláva tobě, Nesmrtelný, / budiž od nás veleben, / věky věků věčně ctěn!

182 – Hlásej píseň veselá



1. Hlásej píseň veselá: / Chvála budiž vzdána / Marii, že přijala / vůli svého Pána.

2. Anděl ptá se, zdali chce / matkou Syna stát se, / pastýře a zachránce / ztraceného stádce.

3. Ať se vůle naplní / Boha slitovného. / Maria dí: Staň se mi / podle slova tvého.

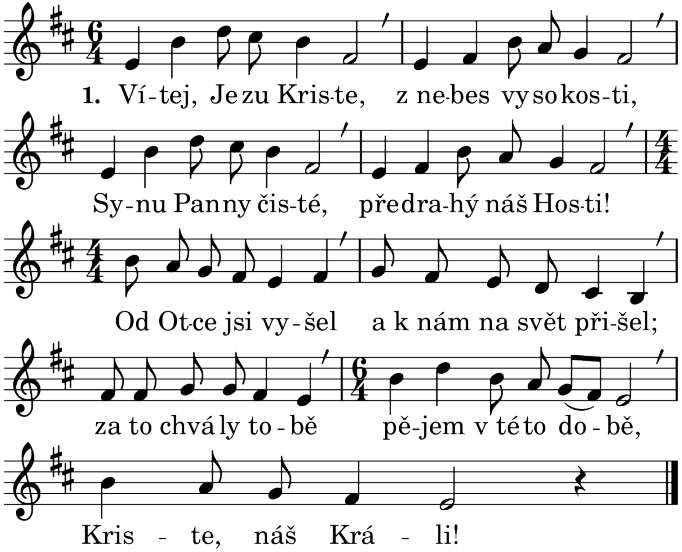
4. Hlásej, dávné proroctví, / hlásej lidu všemu / zvěst o Boží pomoci / lidstvu zbloudilému.

5. Hlásej, zvěsti Janova, / z krajů od Jordánu: / Přímé cesty v srdce svá / připravujte Pánu.

6. Hlásej, dobo adventní, / Boží výzvu k smíru, / ať

v nás lásku rozhojní, / naději a víru.

183 – Vítej, Jezu Kriste



1. Vítej, Jezu Kriste, / z nebes vysokosti, / Synu Panny čisté, / předrahý náš Hosti! / Od Otce jsi vyšel /

a k nám na svět přišel; / za to chvály tobě / pějem v této době, / Kriste, náš Králi!

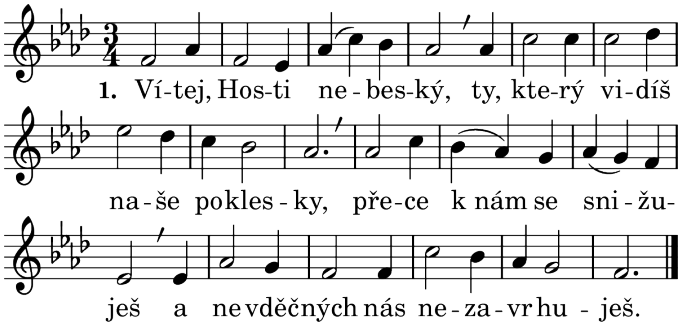
2. Králi předůstojný, / Bože všemohoucí, / přinášíš lék hojný, / slyšíš prosby vroucí. / Sestoupil jsi z nebe, / neušetřil sebe, / zvolils život skrovný, / lidem v těle rovný, / Kriste, náš Králi!

3. Podle Božích slibů / přišels v lidském těle / Adama smýt chybu, / spasit lidstvo celé; / svaté krve cenu, / smrtí podstoupenou / vítězství jsi slavil, / lidstvo pekla zbavil, / Kriste, náš králi.

4. Ty jsi ďábla svázal, / odňal žezlo jemu, / hlásati jsi kázal / radost světu všemu: / „Prosím, lidé milí, / byste čisti byli! / Duši otvírejte, / srdce své mi dejtei‘ / Vítej, náš Králi!

5. Noc se chýlí k ránu, / prchá smutné šero; / plesej, duše, v Pánu, / siónská ty dcero! / Přeradostným hlasem / zpívej každým časem / chvály Krále svého, / Pána milostného. / Vítej, náš Králi!

184 – Vítej, Hosti nebeský



1. Vítej, Hosti nebeský, / ty, který vidíš naše poklesky, / přece k nám se snižuješ / a nevděčných nás nezavrhuješ.

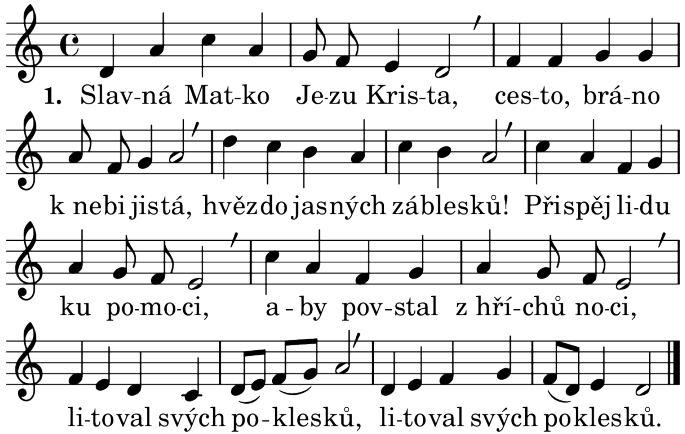
2. Z nevýslovné lásky k nám / svým nebem učinil sis tento chrám, / nyní v posvátném chlebě / jsi s námi, Pane, v každé potřebě.

3. Tímto spásným pokrmem / sám Bůh přebývá ve mně a já v něm, / z nebe na zem přichází, / jej pokoj, láska, milost provází.

4. Dávej stále nám chléb svůj, / živ církev svou a věrně

při nás stůj, / v kříži, Pane, síluj dej / a v každém dobrém díle pomáhej.

185 – Slavná Matko Jezu Krista

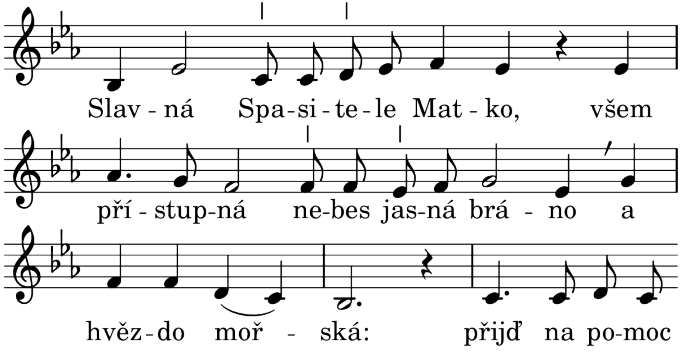


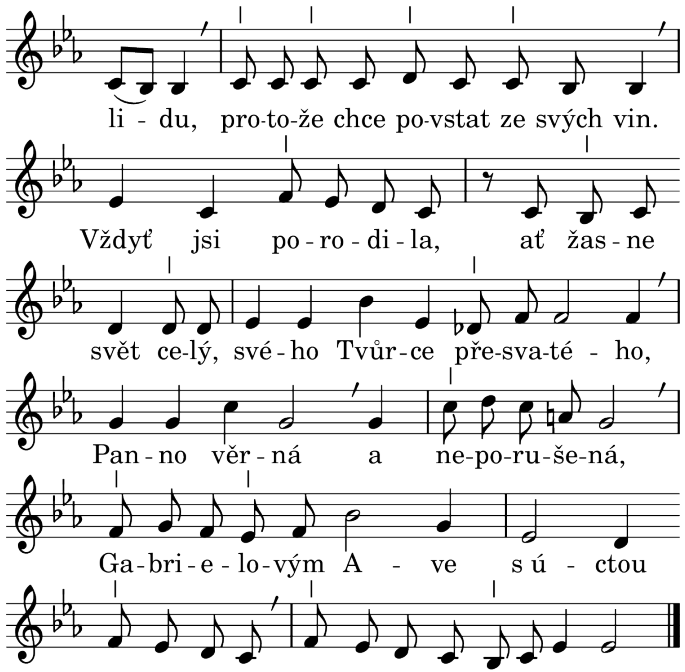
1. Slavná Matko Jezu Krista, / cesto, bráno k nebi jistá, / hvězdo jasných záblesků! / Přispěj lidu ku pomoci, / aby povstal z hříchů noci, [: litoval svých poklesků. :]

2. Anděl Boží zvěst ti hlásí, / Bůh tě volá k dílu spásy, / vzdal ti, Panno, vzácnou čest. / Příroda též divila se, / že se z tebe zrodil v čase [: ten, jenž tvojím Tvůrcem jest. :]

3. Počala jsi, porodila, / ale Pannou, Matko milá, / bez poskvrny stále jsi. / Přimlouvej se u Ježíše, / sesílej nám z nebes výše [: milostí svých bohatství. :]

186 – Slavná Spasitele Matko



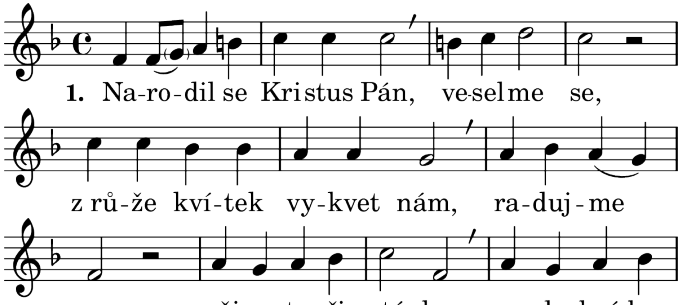


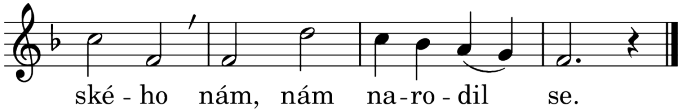
Slavná Spasitele Matko, / všem přístupná nebes jasná bráno / a hvězdo mořská: / přijď na pomoc lidu, /

protože chce povstat ze svých vin. / Vždyť jsi porodila, / ať žasne svět celý, / svého Tvůrce přesvatého, / Panno věrná a neporušená, / Gabrielovým Ave s úctou pozdravena: / s hříšníky měj slitování.

Vánoční písně

201 – Narodil se Kristus Pán





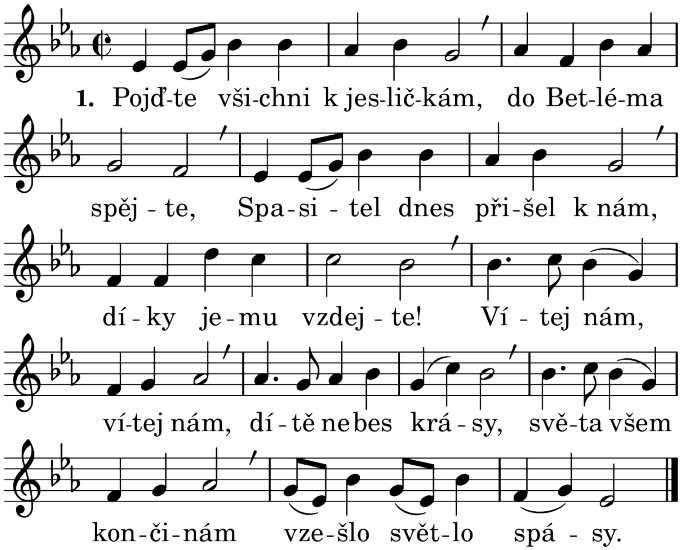
1. Narodil se Kristus Pán, / veselme se, / z růže kvítek vykvet nám, / radujme se; / z života čistého, / z rodu královského / nám, nám narodil se.

2. Jenž prorokován jest, / veselme se, / ten na svět poslán jest, / radujme se; / z života čistého, / z rodu královského / nám, nám narodil se.

3. Člověčenství naše, / veselme se, / ráčil vzíti na se, / radujme se; / z života čistého, / z rodu královského / nám, nám narodil se.

4. Goliáš oloupen, / veselme se, / člověk jest vykoupen, / radujme se; / z života čistého, / z rodu královského / nám, nám narodil se.

202 – Pojďte všichni k jesličkám



1. Pojďte všichni k jesličkám, / do Betléma spějte, / Spasitel dnes přišel k nám / díky jemu vzdejte! / Vítej nám, vítej nám, / dítě nebes krásy, / světa všem končinám / vzešlo světlo spásy.

2. Do jesliček položen, / v nebi trůn má zlatý, / v chudobě ač narozen, / je Bůh nejvýš svatý. / Vítej nám, vítej nám, / dítě nebes krásy, / světa všem končinám / vzešlo světlo spásy.

3. Všechno Pána velebí, / andělů sbor jásá: / Sláva Bohu na nebi, / lidstvu přišla spása. / Vítej nám, vítej nám, / dítě nebes krásy, / světa všem končinám / vzešlo světlo spásy.

4. I my se ti klaníme, / Ježíšku náš malý, / zrození tvé slavíme, / neseme ti dary. / Vítej nám, vítej nám, / dítě nebes krásy, / světa všem končinám / vzešlo světlo spásy.

5. Zlato jako mudrci / tobě, Králi, dáme, / vše, co máme na srdci, / též ti odevzdáme. / Vítej nám, vítej nám, / dítě nebes krásy, / světa všem končinám / vzešlo světlo spásy.

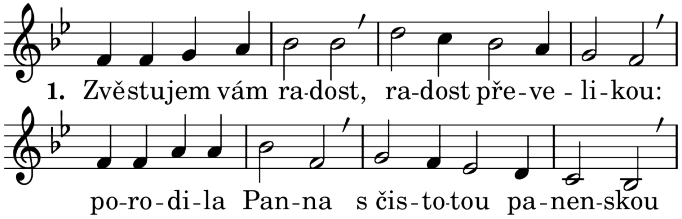
6. Kadidlo ti spalujem / ke tvé poctě, Králi. / Srdce své ti věnujem, / celý svět tě chválí. / Vítej nám, vítej nám, / dítě nebes krásy, / světa všem končinám /

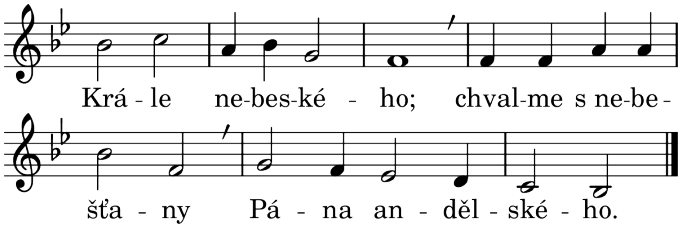
vzešlo světlo spásy.

7. Myrhu tobě neseme, / odpusť naše viny, / nesuď, co je zkažené, / přijmi lásky činy. / Vítej nám, vítej nám, / dítě nebes krásy, / světa všem končinám / vzešlo světlo spásy.

8. Bůh nám přišel na pomoc / vděčný lid ho vítá, / mizí stíny, bledne noc, / nad světem den svítá. / Vítej nám, vítej nám, / dítě nebes krásy, / světa všem končinám / vzešlo světlo spásy.

203 – Zvěstujem vám radost





1. Zvěstujem vám radost, / radost převelikou: / porodila Panna / s čistotou panenskou / Krále nebeského; / chvalme s nebešťany / Pána andělského.

2. Prorokové svatí / s touhou jej čekali, / Mesiáše Krista / k spáse světa zvali: / Neprodlévej, Pane! / Pospěš k lidu svému, / naplň slovo dané.

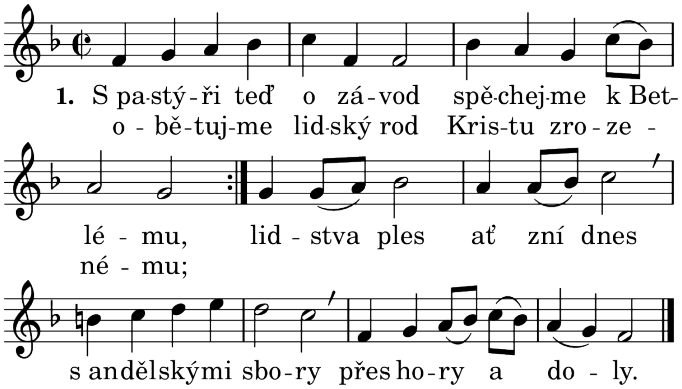
3. Slunce, jasné hvězdy / na obloze září, / pastýři padají / na zemi svou tváří, / Dítě Boží zdraví. / Narodil se z Panny, / Pán je věčné slávy.

4. Hleďme na Ježíše / na ubohém loži! / Odpočívá v plénkách / malé Dítě Boží, / na svět přišel nahý. / Dnes andělů sbory / zpívají mu chvály.

5. Slavný svátek ctíme / tvého narození, / radostně

čekáme / na své vykoupení; / vyveď nás z temnoty, / z pozemské starosti / do věčné radosti.

204 – S pastýři teď o závod



1. S pastýři teď o závod / spěchejme k Betlému, / obětujme lidský rod / Kristu zrozenému; / lidstva ples ať zní dnes / s andělskými sbory / přes hory a doly.

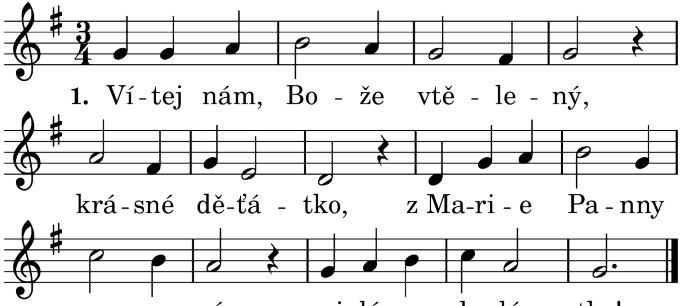
2. Hleďte, v tvrdé jesličky / Dítě položené! / Nad ním

chléva chudičký / krov se nuzně klene. / V plénky jen zahalen, / ale krásný, svěží, / nebes Král tu leží.

3. Víme, proč se snižuješ, / náš nejvyšší Pane. / Chudým důkaz dávat chceš / lásky svrchované. / Učíš nás v každý čas / snášet ponížení, / břímě každodenní.

4. Jdeme ke tvým jesličkám, / vroucně poklekáme; / hojnou milost uděl nám, / s důvěrou voláme: / Sejmi již naši tíž, / učiň, ať jsme prosti / hříšné poddanosti.

205 – Vítej nám, Bože vtělený



1. Vítej nám, Bože vtělený, / krásné děťátko, / z Marie Panny zrozený, / milé pacholátko!

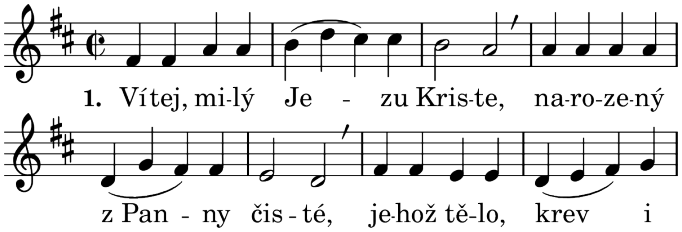
2. Tvá láska přivedla tebe, / krásné děťátko, / že na zem přicházíš z nebe, / milé pacholátko!

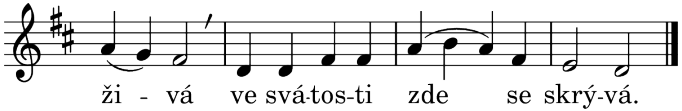
3. Maria, Matka přemilá, / krásné děťátko, / do jesliček tě vložila, / milé pacholátko.

4. V chudobě tvé tě milujem, / krásné děťátko, / za lásku tvou ti děkujem, / milé pacholátko.

5. Pro milost tvého zrození, / krásné děťátko, / daruj nám věčné spasení, / milé pacholátko.

206 – Vítej, milý Jezu Kriste



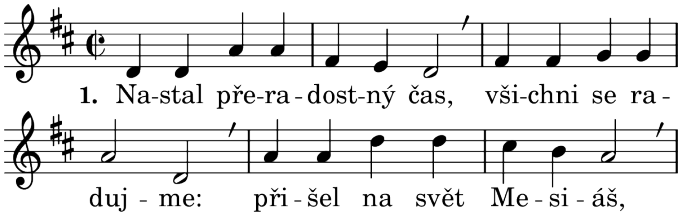


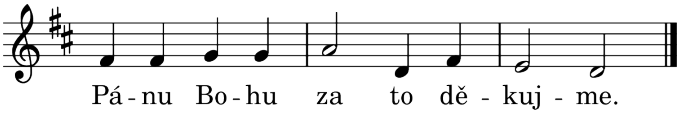
1. Vítej, milý Jezu Kriste, / narozený z Panny čisté, / jehož tělo, krev i živá / ve svátosti zde se skrývá.

2. Chlebe spásy, z nebe daný, / Synu Boží požehnaný, / přijmi naše chvály skrovné / za dar lásky nevýslovné.

3. Nyní tebe závoj halí; / dej, ať účastni jsme chvály, / kterou tobě, Boží Synu, / pějí sbory cherubínů.

207 – Nastal přeradostný čas





1. Nastal přeradostný čas, / všichni se radujme: / přišel na svět Mesiáš, / Pánu Bohu za to děkujme.

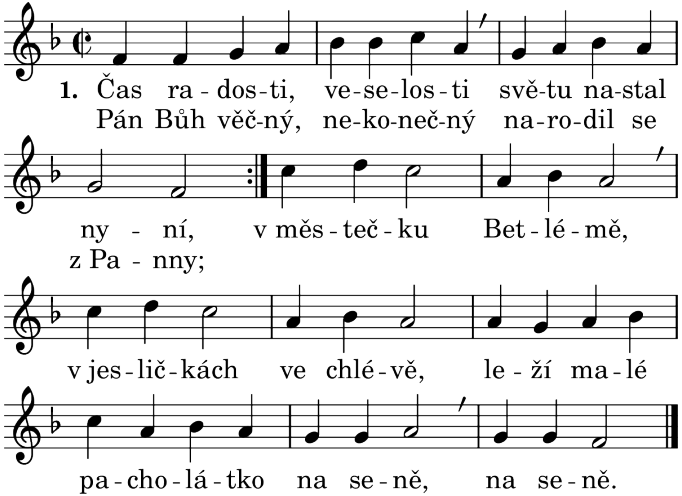
2. Anděl z nebe sestoupil, / všichni se radujme, / příchod Kristův oznámil, / Pánu Bohu za to děkujme.

3. On je světa Spasitel, / všichni se radujme, / všeho lidstva učitel, / Pánu Bohu za to děkujme.

4. Získá nám milost Boží, / všichni se radujme, / všechno dobré rozmnoží, / Pánu Bohu za to děkujme.

5. On nám dá život věčný, / všichni se radujme, / buďme mu za to vděčni, / Pánu Bohu za to děkujme.

208 – Čas radosti veselosti



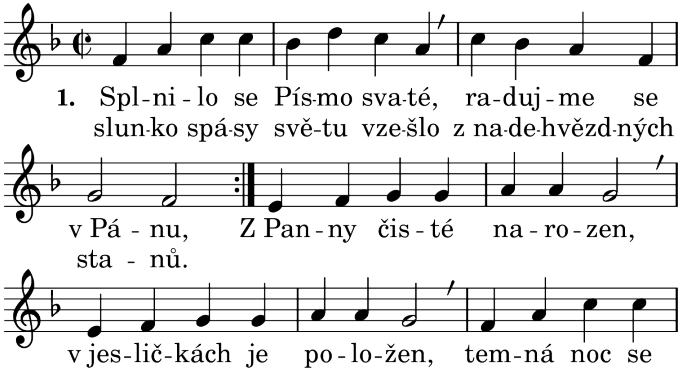
1. Čas radosti, veselosti / světu nastal nyní, / Pán Bůh věčný, nekonečný / narodil se z Panny; / v městečku Betlémě, / v jesličkách ve chlévě, / leží malé pacholátko na seně, / na seně.

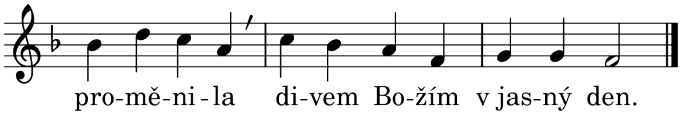
2. Co jsme všichni, lidé hříšní, / toužebně čekali, /

to andělé převesele / nám již zvěstovali; / proto dnes plesejme, / všichni se radujme, / pacholátku nemluvňátku zpívejme, / zpívejme.

3. Spasiteli, kvítku milý, / náš Pane Ježíši, / z čisté Panny narozený, / poklade nejdražší; / Bože náš, Králi náš, / skloň se k nám jako Pán, / dej milosti, dej radosti štědře nám, / štědře nám.

209 – Splnilo se Písmo svaté

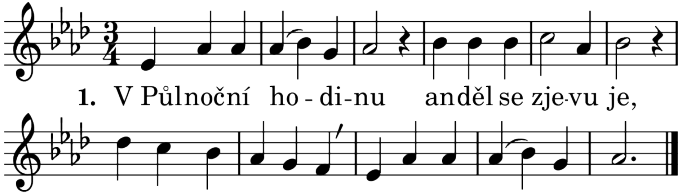




1. Splnilo se Písmo svaté, / radujme se v Pánu, / slunko spásy světu vzešlo / z nadehvězdných stanů. / Z Panny čisté narozen, / v jesličkách je položen, / temná noc se proměnila / divem Božím v jasný den.

2. Anděl Páně zvěstoval nám / poselství to slavné, / věrný Bůh že naplnil dnes / sliby svoje dávné. / S nebeskými anděly / všechno ať se veselí, / do Betléma pospíchejme, / abychom se klaněli.

210 – V půlnoční hodinu

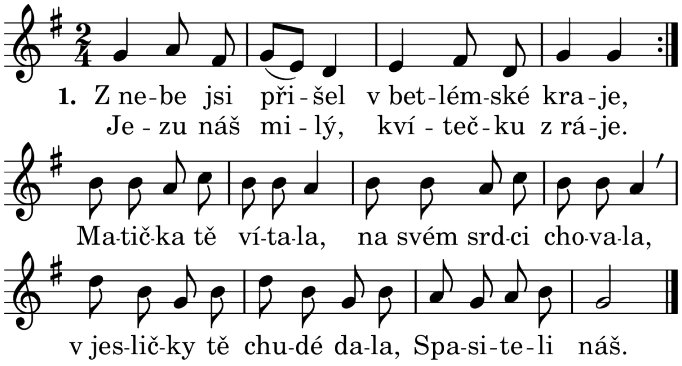


1. V půlnoční hodinu / anděl se zjevuje, / radostnou novinu / pastýřům zvěstuje.

2. Nebes Pán naplnil / sliby své zajisté, / Kristus se narodil / z Matičky přečisté.

3. Pastýři, vstávejte, / pospěšte k Betlému, / zprávu tu povězte / na cestě každému.

211 – Z nebe jsi přišel



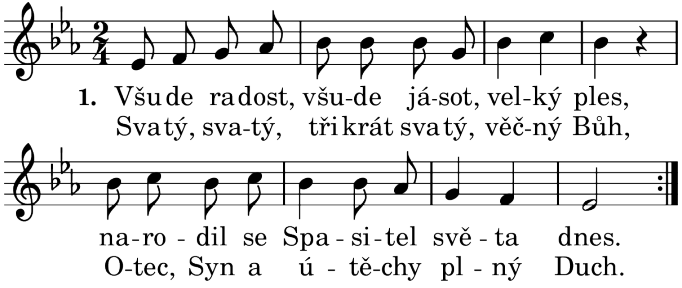
1. Z nebe jsi přišel v betlémské kraje, / Jezu náš milý,

kvítečku z ráje. / Matička tě vítala, na svém srdci chovala, / v jesličky tě chudé dala, Spasiteli náš.

2. Andělé k jeslím pastýře zvali, / na cestu spěšně všichni se dali; / dary tobě skládali, koledy ti zpívali: / Vítej, dítě, nebes Králi, Spasiteli náš.

3. Pospěšme s nimi k jesličkám Krista, / v oběť mu nesme srdce svá čistá; / Jezulátko vítejme, s anděly se klanějme, / s pastýři mu dary dejme, Spasitel je náš.

212 – Všude radost

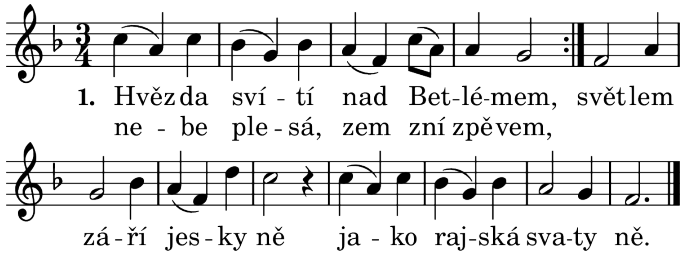


1. Všude radost, všude jásot, velký ples, / narodil se

Spasitel světa dnes. / Svatý, svatý, třikrát svatý, věčný Bůh, / Otec, Syn a útěchy plný Duch.

2. Nebesa, hle, plná jeho slávy jsou, / k chvále Boží národy všechny zvou. / Hosana již rozezvuč se v světa dál: / Požehnán buď na věky Kristus Král!

213 – Hvězda svítí nad Betlémem

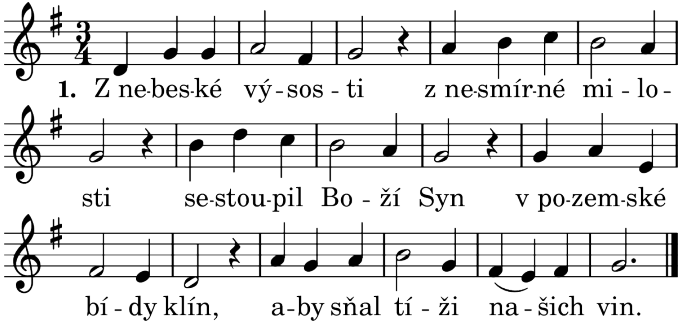


1. Hvězda svítí nad Betlémem, / nebe plesá, zem zní zpěvem, / světlem září jeskyně / jako rajská svatyně.

2. Hostem jejím Syn je Boží, / v jehož ruce Pán vše složí; / a zde leží maličký / v klínu chudé matičky.

3. Pánu svému vstříc již spějme, / s nebem slávu, čest mu vzdejme; / Bůh sám z nebe přišel k nám, / zemi změnil ve svůj chrám.

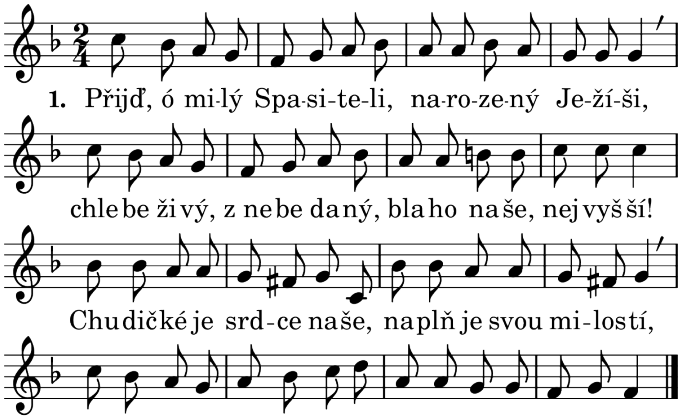
214 – Z nebeské výsosti



1. Z nebeské výsosti / z nesmírné milosti / sestoupil Boží Syn / v pozemské bídy klín, / aby sňal tíži našich vin.

2. Vtělený Ježíši, / Beránku nejtišší, / sebe jsi v oběť dal, / na bedra kříž jsi vzal, / abys nám život zachoval.

215 – Přijď, ó milý Spasiteli

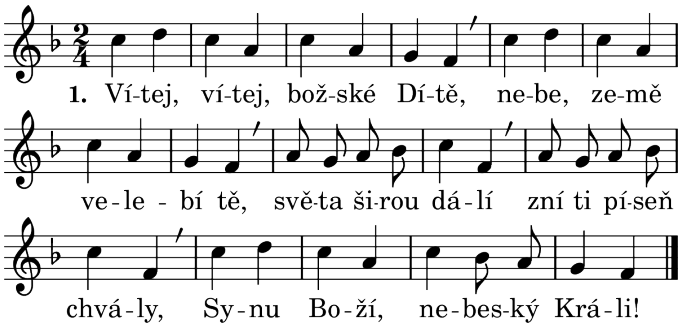


1. Přijď, ó milý Spasiteli, narozený Ježíši, / chlebe živý, z nebe daný, blaho naše nejvyšší! / Chudičké je srdce naše, naplň je svou milostí, / ať jak nový Betlém září světla tvého jasností!

2. Dej, ať tebe duše naše ve svou náruč přivine, / v tobě, božské Jezulátko, věčně šťastná spočine; / uděl, aby v našem srdci pokoj pravý kraloval, / jak ho při tvém

narození anděl světu zvěstoval.

216 – Vítej, vítej, božské Dítě



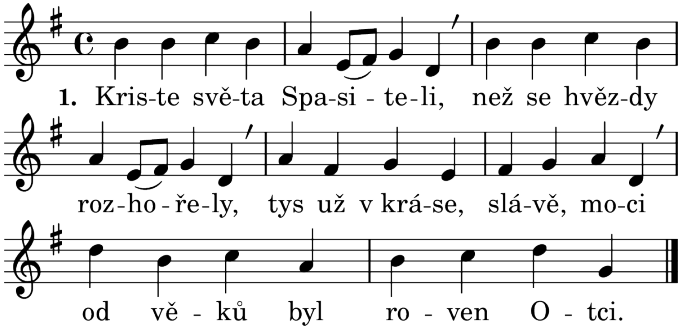
1. Vítej, vítej, božské Dítě, / nebe, země velebí tě, / světa širou dálí / zní ti píseň chvály, / Synu Boží, nebeský Králi!

2. K jesličkám tvým poklekáme, / tebe, Boha, vyznáváme. / Jezu Kriste milý, / uděl z nebe síly, / abychom ti vždy věrni byli.

3. Sešli nám své požehnání, / milost tvá ať všechny

chrání, / v hodině pak smrti / k sobě rač nás vzíti, / tam, kde věčná láska tvá svítí!

217 – Kriste, světa Spasiteli



1. Kriste, světa Spasiteli, / než se hvězdy rozhořely, / tys už v kráse, slávě, moci / od věků byl roven Otci.

2. Jase z jasu Otce svého, / naděje jsi tvorstva všeho; / slyš, jak lid ti na kolenou / zpívá chválu zaslouženou.

3. Rozpomeň se, tvůrčí Slovo, / že jsi tělo člověkovo / vzalo z lůna čisté Panny, / abys přebývalo s námi.

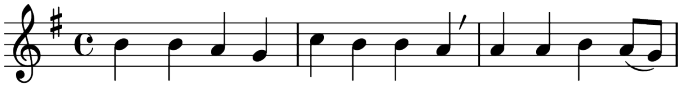
4. Dnešní den to dosvědčuje, / rok co rok se opakuje, / že se rodíš, Spáso, v těle / z lásky Boha Stvořitele.

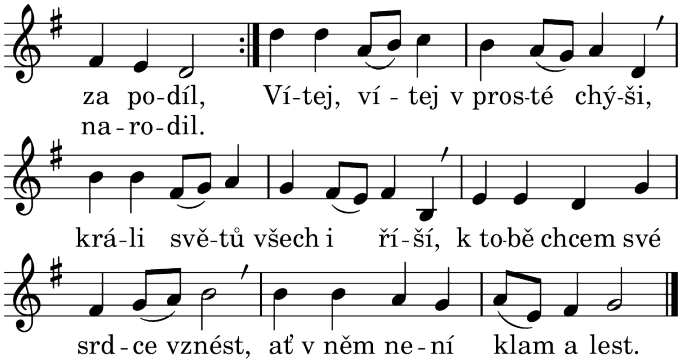
5. Tebe hvězdy, vody, lesy, / zem a všechno pod nebesy / písní nových díků chválí / za čin spásy dokonalý.

6. Ať tím víc, tím horoucněji / lidské chvály k nebi znějí, / neboť krev tvá hřích náš smyla, / naše zrady vykoupila.

7. Jako tobě, Jezu Kriste, / narozený z Panny čisté, / tak i Otci, Duchu sláva / věky věků ať se vzdává.

218 – Náš Spasitel zvěstovaný





Vstup

1. Náš Spasitel zvěstovaný / kříž si zvolil za podíl, / z lůna svaté, čisté Panny / v Betlémě se narodil. / Vítej, vítej v prosté chýši, / králi světů všech i říší, / k tobě chcem své srdce vznést, / ať v něm není klam a lest.

Před evangeliem

2. Slovo Páně bude zníti / k západu i k východu, / světlo jeho lásky svítí / do tmy v srdcích národů. / Slunce zhasne, země zhyne, / slovo Boží nepomine, / duše k spáse v každý čas / bude volat jeho hlas.

Obětní průvod

3. Spějme tedy ku Betlému / poklonit se Dítěti, / nesme Bohu vtělenému / čistou mysl k oběti. / Srdce jen ať k tobě plane, / tobě ať se koří, Pane, / odevzdá se na oltář, / v sebe vtiskne tvoji tvář.

Přijímání

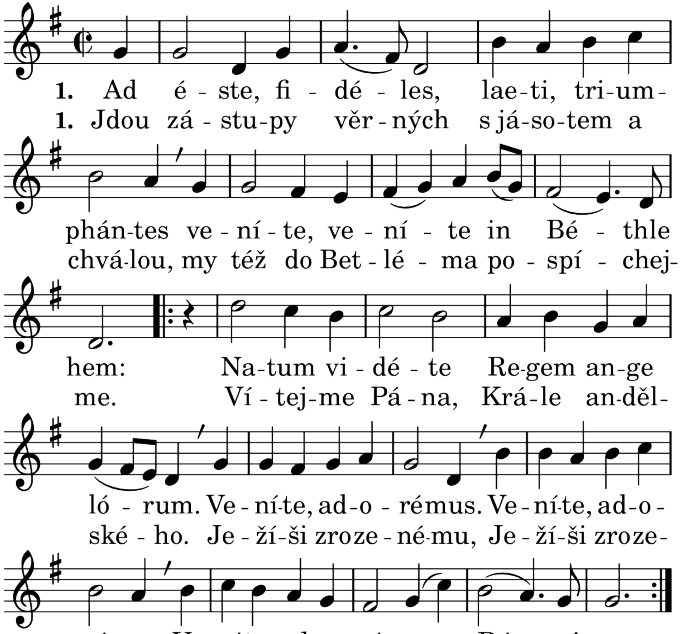
4. Beránku, jenž snímáš hříchy, / nejmilejší Ježíši, / srdcem pokorný a tichý, / spas ty, kdo tě neslyší. / Vždyť i oni trpí tady, / jejich duše hynou hlady. / Vrhni světlo v temnotu, / ukaž cestu k životu.

5. Svaté Dítě, k tobě letí / duše ze své samoty, / ty ji voláš do objetí / přetajemné jednoty. / Bez tebe jsem osamělý, / tebou v jedno spojen celý / v míru, v lásce se všemi / na nebi i na zemi.

Závěr

6. Kéž ti oběť přinesená, / Otče, slouží k smíření. / Splacená je velká cena / za nás hříšných spasení. / Ty, kdo láskou k tobě žijí, / přes Betlém a Kalvárii / veď v poslední hodině / ke své Svaté rodině.

219 – Jdou zástupy věrných (Adéste, fidéles)



1. Jdou zástupy věrných s jásotem a chválou, / my též do Betléma pospíchejme. [: Vítejme Pána, Krále andělského, / Ježíši zrozenému, / Ježíši zrozenému, / Ježíši zrozenému zpívejme. :]

2. Od stád v krajích spících pastýři jsou zváni / k jeslím, kde spí Dítě nám slíbené. [: Též s nimi spějme poklonit se Pánu, / Ježíši zrozenému, / Ježíši zrozenému, / Ježíši zrozenému zpívejme. :]

3. Hle, sláva věčného Tvůrce všehomíra / všem nám září v úsměvu Dítěte. [: Bůh mezi námi, v plenkách nemluvňátko, / Ježíši zrozenému, / Ježíši zrozenému, / Ježíši zrozenému zpívejme. :]

4. Bůh s námi je spřízněn, lidský úděl sdílí, / jej chválami vroucími vítejme. [: Láskou za lásku Pánu odpovíme, / Ježíši zrozenému, / Ježíši zrozenému, / Ježíši zrozenému zpívejme. :]

1. Adéste, fidéles, laeti, triumphántes / veníte, veníte in Béthlehem: [: Natum vidéte Regem angelórum. / Veníte, adorémus. / Veníte, adorémus. / Veníte,

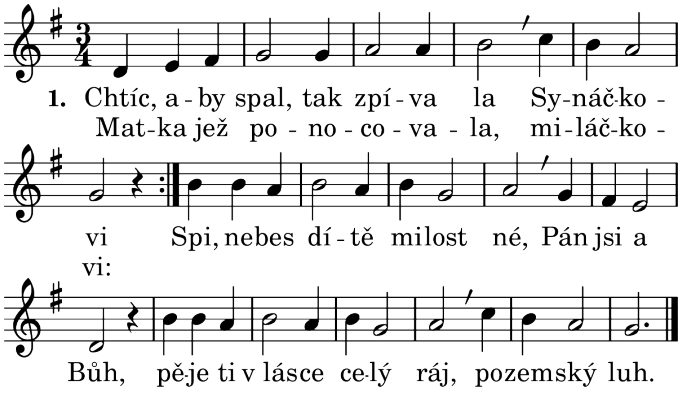
adorémus Dóminum. :]

2. En grege relícto, húmiles ad cunas / vocáti pastóres appróperant: [: Et nos ovánti gradu festinémus. / Veníte, adorémus. / Veníte, adorémus. / Veníte, adorémus Dóminum. :]

3. Aetérni Paréntis splendórem aetérnum / velátum sub carne vidébimus: [: Deum infántem, pannis involútum. / Veníte, adorémus. / Veníte, adorémus. / Veníte, adorémus Dóminum. :]

4. Pro nobis egénum et foeno cubántem: / piis foveámus ampléxibus: [: Sic nos amántem quis non redamáret? / Veníte, adorémus. / Veníte, adorémus. / Veníte, adorémus Dóminum. :]

220 – Chtíc, aby spal



1. Chtíc, aby spal, tak zpívala / Synáčkovi / Matka, jež ponocovala, / miláčkovi: / Spi, nebes dítě milostné, / Pán jsi a Bůh, / pěje ti v lásce celý ráj, / pozemský luh.

2. Tobě jsem lůžko ustlala, / Spasiteli, / k chvále tvé tvory svolala, / Stvořiteli! / Zasvitl z nebe hvězdy jas / v jesličky tvé, / národy všechny světlem svým / k Betlému zve.

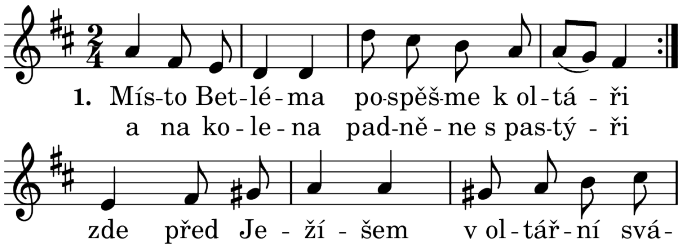
3. Dřímej, to matky žádost je, / holubičko, / v tobě se

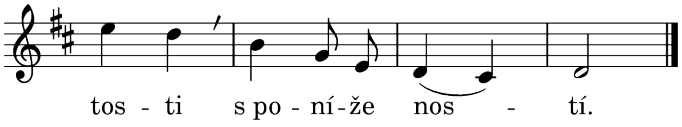
duše raduje, / ó perličko! / Nebesa chválu pějí tvou, / slávu a čest, / velebí tebe každý tvor, / tisíce hvězd.

4. Ó lilie, ó fialko, / ó růže má, / dřímej, má sladká útěcho, / zahrádko má! / Labuti má a loutno má, / slavíčku můj, / dřímej, má harfo líbezná, / Synáčku můj!

5. Miláčku, spi a zmlkněte, / andělové, / před Bohem se mnou klekněte, / národové! / Sestoupil vpravdě Boží Syn / na naši zem, / přinesl spásu, pokoj svůj / národům všem.

221 – Místo Betléma





1. Místo Betléma pospěšme k oltáři / a na kolena padněme s pastýři / zde před Ježíšem v oltářní svátosti / s ponížeností.

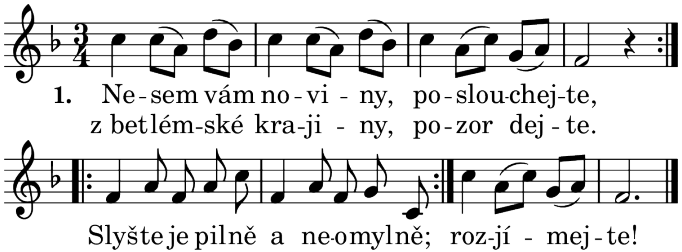
2. Tak nás miloval, z nebe k nám sestoupil, / vše obětoval, aby nás vykoupil; / od narození zakoušel úzkosti / lidské bytosti.

3. V jesličkách ležel při svém narození, / na kříži umřel pro naše spasení; / nám se zanechal v oltářní svátosti / z velké milosti.

4. Dobrý Ježíši, Spasiteli milý, / rač naší duši přidat svaté síly, / ať následujem vždycky tvé jednání; / dej požehnání.

5. Tebe chcem v chrámě často navštěvovat, / tobě se klanět, za všechno děkovat; / dej, ať v nás hoří Boží lásky plamen / bez konce. Amen.

222 – Nesem vám noviny



1. Nesem vám noviny, poslouchejte, / z betlémské krajiny, pozor dejte. [: Slyšte je pilně a neomylně; :] rozjímejte!

2. Syna porodila čistá Panna, / v jesličky vložila Krista Pána, [: jej ovinula a zavinula :] plenčičkama.

3. Andělé nebeští k němu přišli / a také pastýři hned se sešli, [: jeho vítali, jeho chválili, :] dary nesli.

4. My také, křesťané, nemeškejme, / k těm svatým jesličkám pospíchejme, [: Ježíše svého, Pána našeho :] přivítejme.

5. Vítej nám, Ježíšku, z nebe daný, / který ses narodil

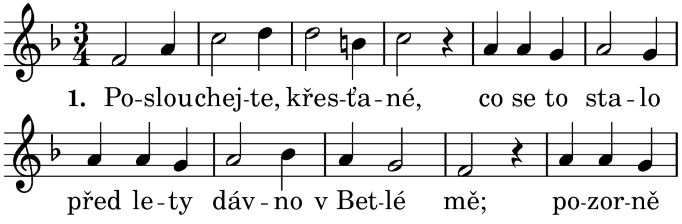
z čisté Panny; [: pohlédni na nás a přijmi od nás :] tyto dary.

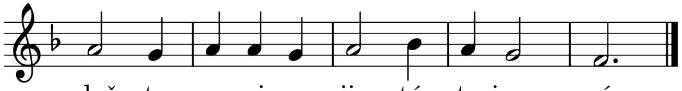
6. Z nebe jsi sestoupil z pouhé lásky, / krásné Jezulátko, kvítku rajský; [: jak jsi spanilý a ušlechtilý, :] celý krásný.

7. Přijmi ty nábožné dary od nás, / milostivý Králi a Pane náš; [: svoje poddané, tobě oddané :] ty dobře znáš.

8. Děkujem ti za tvé narození, / které nám přineslo vykoupení, [: na které jistě čekalo lidské :] pokolení.

223 – Poslouchejte, křesťané





1. Poslouchejte, křesťané, / co se to stalo před lety dávno v Betlémě; / pozorně slyšte noviny jisté, tajemné.

2. Narodil se Kristus Pán / z chudičké Panny, on, Pán nad pány, přišel k nám; / radostí málo, žalostí mnoho trpěl sám.

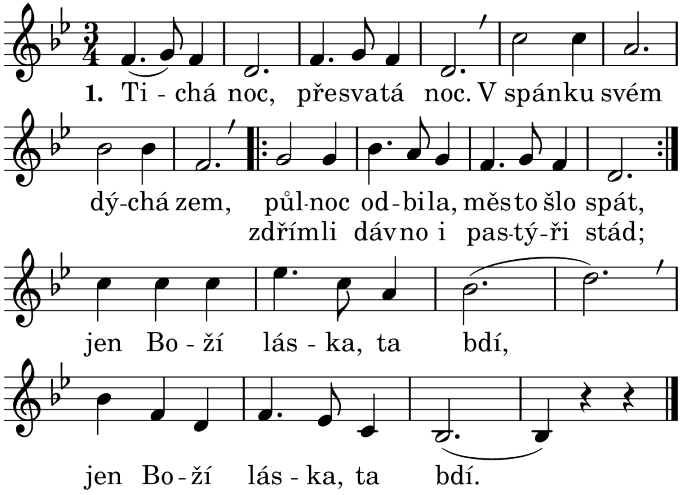
3. V plenky jej zavinula, / krásného syna, Maria Panna spanilá; / v jesličky malé andělů krále vložila.

4. Synu Boží milostný, / proč ses tak snížil, k nám se ponížil, všemocný? / V nebi jsi králem, přišel jsi na zem chudobný.

5. Z lásky k nám to učinil, / z nebeské vlasti v pozemské strasti sestoupil; / ponížil sebe, aby nám nebe navrátil.

6. Vítej, Kriste žádaný, / hoden jsi chvály, nebeský králi přejasný; / ty jsi náš poklad, spasení základ převzácný.

224 – Tichá noc



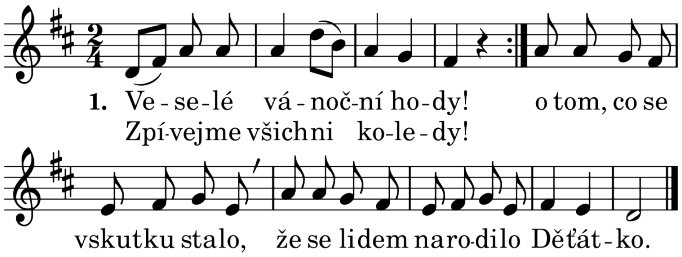
1. Tichá noc, přesvatá noc. / V spánku svém dýchá zem, / půlnoc odbila, město šlo spát, / zdřímli dávno i pastýři stád; [: jen Boží láska, ta bdí. :]

2. Tichá noc, přesvatá noc, / náhle v ní jásot zní, / vstávej, lide můj, tmu z očí střes, / v městě Betlémě

Bůh zrozen dnes, [: z lásky se člověkem stal. :]

3. Tichá noc, přesvatá noc, / stín a mráz vůkol nás, / v hloubi srdce však Gloria hřmí, / dík, že hříšník se s důvěrou smí [: u svaté Rodiny hřát. :]

225 – Veselé vánoční hody!



1. Veselé vánoční hody! / Zpívejme všichni koledy: / o tom, co se vskutku stalo, / že se lidem narodilo Děťátko.

2. On je světa Spasitelem, / Slovo učiněné tělem, / Syn Boží a syn člověka, / na nějž tvorstvo věky čeká, Děťátko.

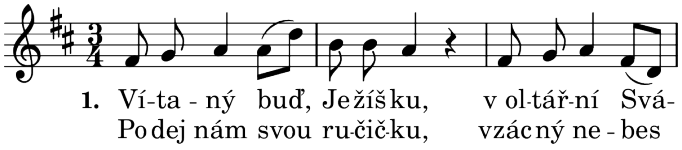
3. Jehož Maria počala, / v Betlémě ho porodila, / položila do jesliček, / zavinula do plenčiček, Děťátko.

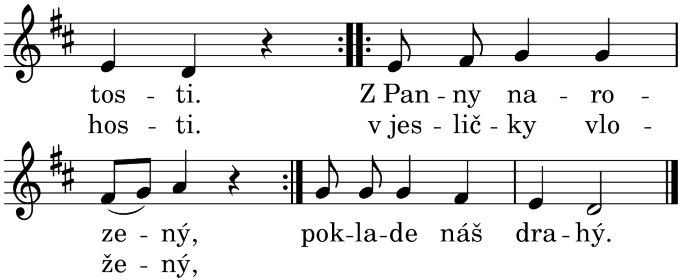
4. Vůl a oslík nad ním stáli / a svým dechem zahřívali / chudé lidské nemluvňátko, / slavné Boží pacholátko, Děťátko.

5. Na tvé betlémské jesličky / svítí jen z nebe hvězdičky; / všemu tvorstvu oděv dáváš, / sám jsi nahý a nic nemáš, Děťátko.

6. Andělé i pastuškové / zpívají ti chvály nové: / Vítej nám, nebeský Králi, / tebe jsme si dávno přáli, Děťátko!

226 – Vítaný buď, Ježíšku





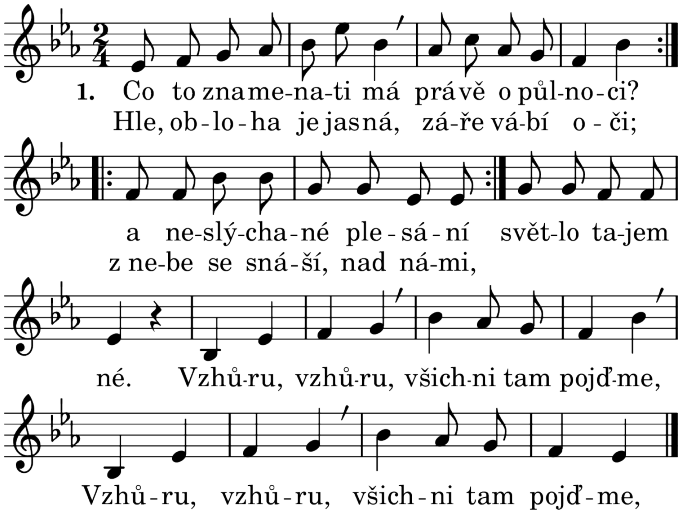
1. Vítaný buď, Ježíšku, / v oltářní Svátosti. / Podej nám svou ručičku, / vzácný nebes hosti. / Z Panny narozený, / v jesličky vložený, / poklade náš drahý.

2. My k tobě přicházíme / v tomto našem chrámě / a tebe velebíme / v oltářním Betlémě. / Vyslyš naše prosby, / zbav nás světa zloby, / kvítečku spanilý!

3. Spasiteli nejdražší, / Vykupiteli náš! / Ochraňuj duši naši / v tento vánoční čas. / Popřej nám milosti, / v oltářní Svátosti, / Pane, požehnej nás.

4. Zachovej nás v milosti, / Ježíši rozmilý, / abychom tě s radostí / zde v chrámě hledali, / v Betlémě to časném / a jednou i věčném / radovat se mohli.

227 – Co to znamenati má



Vstup

1. Co to znamenati má / právě o půlnoci? / Hle, obloha je jasná, / záře vábí oči; / a neslýchané plesání / z nebe se snáší nad námi, / světlo tajemné. [: Vzhůru, vzhůru, všichni tam pojďme! :]

2. Sláva buď na výsosti / Bohu nebeskému, / pokoj všem, kdo v zbožnosti / dík vzdávají jemu! / Radujte se, národové, / Ježíš se zrodil v té době, / pospěšte k němu! [: Vzhůru, vzhůru, pospěšte k němu! :]

Před evangeliem

3. Ejhle, krásní andělé / libě prozpěvují, / Kristův příchod k nám z nebe / radostně zvěstují, / že se nám spasení blíží, / trest prvního pádu mizí, / povstaňme brzy! [: Vzhůru, vzhůru, povstaňme brzy! :]

Obětní průvod

4. Jak andělé nebeští / ke kolébce Krále, / jak pastýři betlémští / k té chudičké skále, / my tam k němu také spěšme, / co kdo máme, darem nesme, / křesťané drazí! [: Vzhůru, vzhůru, Bůh nás provází! :]

Přijímání

5. Pojďte k městu Betlému, / k loži Mesiáše, / vzdejte čest a dík jemu, / Králi nebes říše! / Najdete jej chudičkého, / v jesličkách položeného / Krista Ježíše. [: Vzhůru, vzhůru, chvalte Ježíše! :]

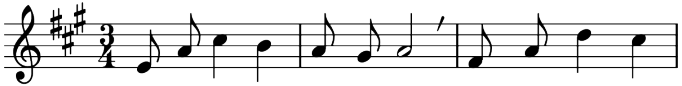
6. Vítej nám, Spasiteli, / Pane Jezu Kriste, / vítej Vykupiteli, / synu Panny čisté, / vítej, rozkošné děťátko, / líbezně vonné poupátko / z růže přečisté. [: Vzhůru, vzhůru, dík tobě, Kriste! :]

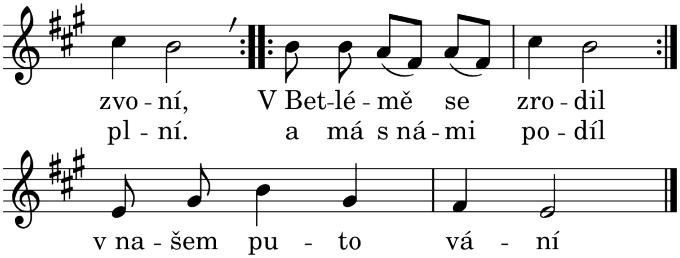
7. Vítej, věčný pokrme! / Jak jsi rád k nám přišel, / tak se v duši radujme, / aby to Bůh slyšel. / Ty jsi náš Pán, učin s námi, / co my nedokážem sami, / dobrý Pastýři! [: Vzhůru, vzhůru, pojďme s pastýři! :]

Závěr

8. Jezulátko spanilé, / nebe, země Králi, / ušlechtilé, rozmilé, / přijmi naše chvály! / Kéž nás tvoje požehnání / ode všeho zlého chrání, / nebeský Králi! [: Vzhůru, vzhůru, všichni tě chválí! :]

228 – Vánoční čas nastává





1. Vánoční čas nastává, / zvony chrámů zvoní, / zaslíbení pradávná / Pán Bůh věrně plní. / V Betlémě se zrodil / a má s námi podíl / v našem putování.

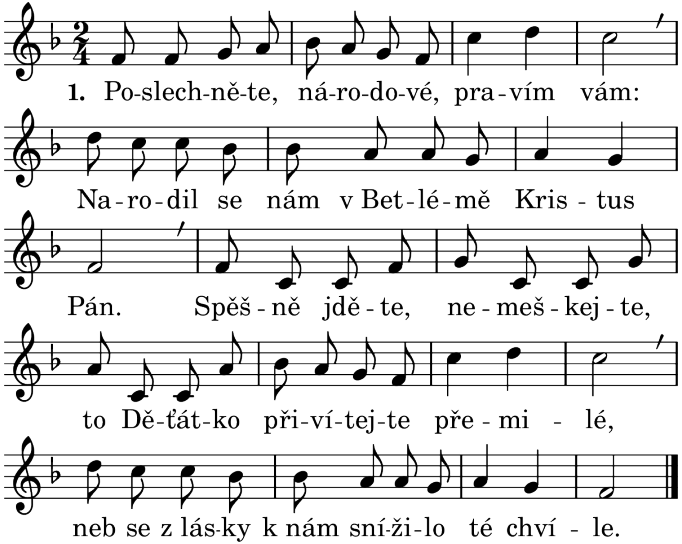
2. Slovo tělem stalo se / a přebývá s námi! / zvěstují nám vánoce. / A my v díkůvzdání / s anděly zpívejme, / s pastýři spěchejme / uctít Spasitele.

3. Také my, náš Ježíši, / tobě se klaníme, / dobrotu tvou nejvyšší / vděčně velebíme: / Díky, že jsi přišel, / abys byl náš přítel, / Bůh i člověk pravý.

4. V Nejsvětější svátosti, / přítomný Bože náš, / darů svých a milostí / zdroj nám otevíráš. / Vroucně tebe ctíme, / radost zakoušíme, / že jsi mezi námi.

5. Tebe chceme milovat / modlitbou i činem, / pro tebe se všeho vzdát, / vždyť jsi Božím Synem, / jehož láska živá / štědré dary skrývá. / Dávej nám z nich stále.

281 – Poslechněte, národové



Vstup

1. Poslechněte, národové, pravím vám: / Narodil se nám v Betlémě Kristus Pán. / Spěšně jděte, nemeškejte, / to Děťátko přivítejte přemilé, / neb se z lásky k nám snížilo té chvíle.

2. Radostnou zvěst andělé oznamují, / nad Betlémem Gloria prozpěvují: / Sláva tobě, Pane Kriste, / narozený z Panny čisté, Ježíši, / tobě patří věčná čest, ó Nejvyšší.

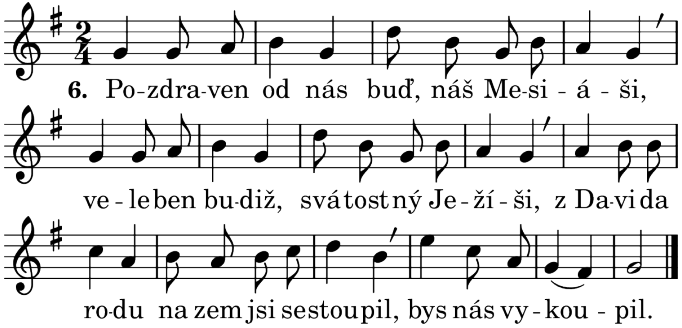
Před evangeliem

3. Toto Dítě je Bůh pravý, přesvatý, / od Boha, Ducha Svatého počatý. / Ponížený, umučený, / k slávě zase pozdvižený, Bůh a Pán, / v církvi své nás všechny pojí v jeden chrám.

Obětní průvod

4. Pojďme všichni do Betléma v rychlosti, / přivítejme to Děťátko s radostí: / Vítej, milé, ušlechtilé, / ode všech očekávané Děťátko, / s pastýři tě vítáme, Nemluvňátko.

5. S pastýři se s vírou k tobě blížíme / a na oltář dary své přinášíme. / S chlebem, vínem tobě vinem / věnec lásky v srdci čistém, Pane náš, / ty nám v každém dobrém díle požehnáš.



Přijímání

6. Pozdraven od nás buď, náš Mesiáši, / veleben budiž, svátostný Ježíši, / z Davidova rodu na zem jsi sestoupil, / bys nás vykoupil.

7. Již jasná hvězda z Jakuba vychází, / v ní světu spása od Boha přichází, / jde dobrý pastýř bludné ovce hledat / a k nebi volat.

8. Jde zdraví duše hříšníkům udělit, / zlou žádost hasit, svou lásku zapálit, / jde trhat svazky jejich nepravostí / mocnou milostí.

9. Teď otevřena je nám rajská brána, / doufejme, věrní, v spasení od Pána. / Smírce přichází, by naše žalosti / změnil v radosti.

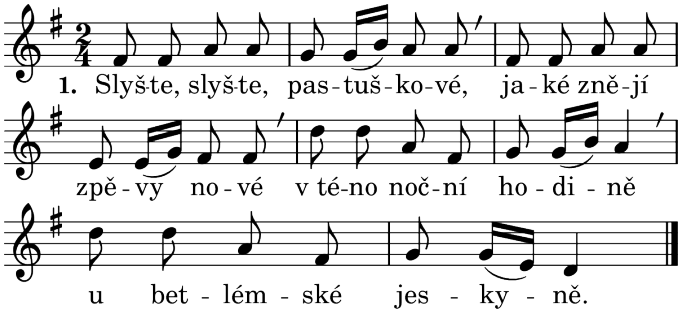
10. Vzhůru, jen vzhůru! Z dřímoty povstaňme, / život napravme a hřešit přestaňme. / Den smilování teď se nám přiblížil, / Bůh k nám se snížil.

11. S pastýři k jeslím Ježíšovým spějme, / klaňme se jemu, srdce odevzdejme, / z lásky k nám hříšným přijal život lidský, / chvalme ho vždycky.

Závěr

12. Dárci pokoje, Otci nebeskému, / buď čest a sláva i Duchu Svatému / a chvála vděčná buď Bohu člověku / na věky věků.

281 – Slyšte, slyšte, pastuškové



1. Slyšte, slyšte, pastuškové, / jaké znějí zpěvy nové / v této noční hodině / u betlémské jeskyně.

2. Andělé tam sestupují, / čest a slávu prozpěvují / pacholíčku zkroušeně, / jenž si hoví na seně.

3. Děťátko to Syn je Boží, / od něho je všechno zboží; / a zde leží maličký / synek chudé Matičky.

4. Pěstoun Josef po Betlémě, / hledal nocleh Pánu země, / nikdo neměl místečka / pro tohoto poutníčka.

5. Tehdy Matka v noční době / zvolila stáj za byt sobě, /

v kouteček ten nejnižší / sestoupil Pán nejvyšší.

6. V jeslích leží pacholátko, / plesej, plesej, blahá Matko, / byť i Betlém neznal tě, / ty zde nejsi v samotě.

7. Andělů sbor jak své paní / s uctivostí se ti klaní, / nemluvňátko líbají, / radostně je vítají.

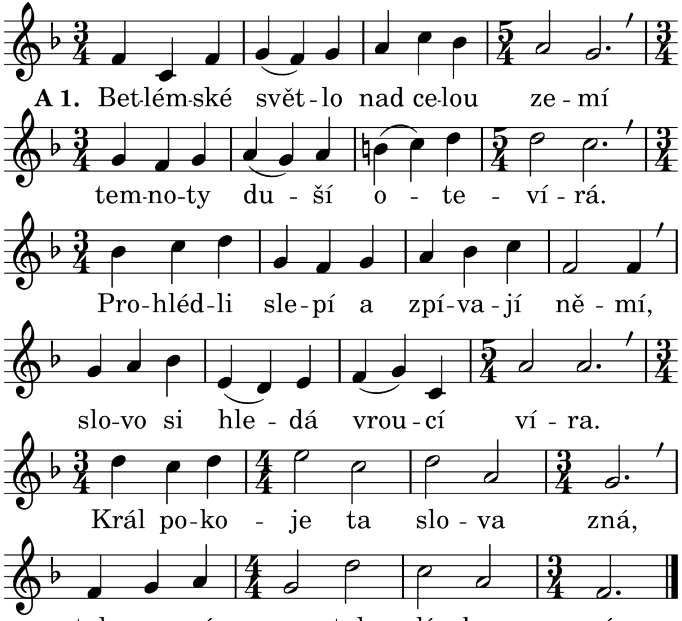
8. Nejsi více chudá žena, / pastýři zde na kolena / před tvým Synem padají, / písně chvály zpívají.

9. Také od východu z dáli / pospíchají moudří králi, / aby vzdali chválu, čest / tomu, jenž Pán králů jest.

10. I my jdeme k chudé stáji, / ta dnes podobá se ráji, / andělské tam zpěvy zní / a sám Pán Bůh bydlí v ní.

11. U Syna rač, drahá Máti, / laskavě se přimlouvati, / ať svou ruku vztáhne k nám, / laskavě ať žehná nám!

282 – Betlémské světlo

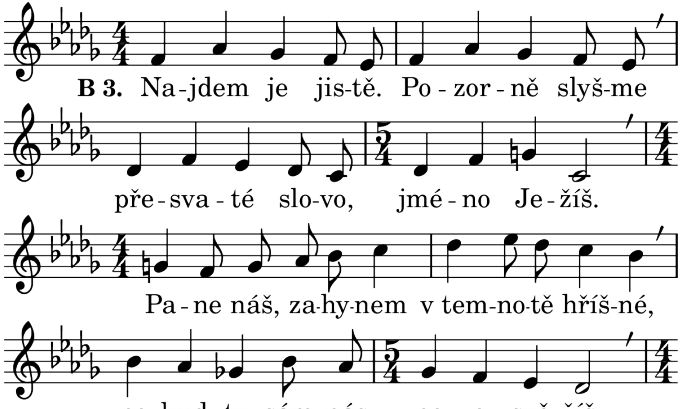


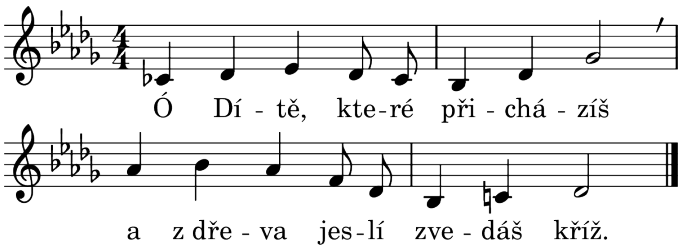
Vstup

1. Betlémské světlo nad celou zemí / temnoty duší

otevírá. / Prohlédli slepí a zpívají němí, / slovo si hledá vroucí víra. / Král pokoje ta slova zná, / tak mocná a tak líbezná.

2. Zahřmělo z nebe v andělském sboru: / Sláva buď na nebesích Pánu! / Na zemi každému lidskému tvoru / mír, který zhojí každou ránu! / Dnes ve vzpomínce na Betlém / jdem za mírem a za světlem.





Před evangeliem

3. Najdem je jistě. Pozorně slyšme / přesvaté slovo, jméno Ježíš. / Pane náš, zahynem v temnotě hříšné, / pokud ty sám nás neosvěžíš. / Ó Dítě, které přicházíš / a z dřeva jeslí zvedáš kříž.

Obětní průvod

4. K věčnému trůnu, k chudičkým jeslím / nesem své dary víc než chudé / se srdcem nadšeným, se srdcem skleslým, / s hořkostí, která z hříchu zbude, / své radosti, svůj každý vzdych / i skrovné dílo rukou svých.

5. Ty, jenž jsi stvořil kytice květů, / pohřbená zrna měníš v chleby, / zahrň i nás v onu všemocnou větu, / jež hlínu země zdvihne k nebi. / Aby v nás život

neuhas, / přijď, Věčný, Živý, mezi nás!

Přijímání

6. Vladaři duší, prameni záře, / zrozený skrytě z Panny prosté, / zrozený před námi zde u oltáře, / náš Hostiteli a náš Hoste, / proměň nás ke své podobě / a zapal touhou po tobě.

7. Z hlubiny věčna smrtelným lidem / Syn Boží narodil se v čase, / nám, kdo jsme žili, kdo žijem, kdo přijdem, / z chleba se rodí zas a zase, / jen z jeho těla pramení / i našich duší zrození.

8. Svatý déšť smývá žaly a kaly, / svatý chléb nasycuje lačné, / my jen své vyprahlé duše ti dali, / ó vláho z výše nadoblačné, / a ty jsi zde a v nás a náš, / svou krev nám do žil rozléváš.

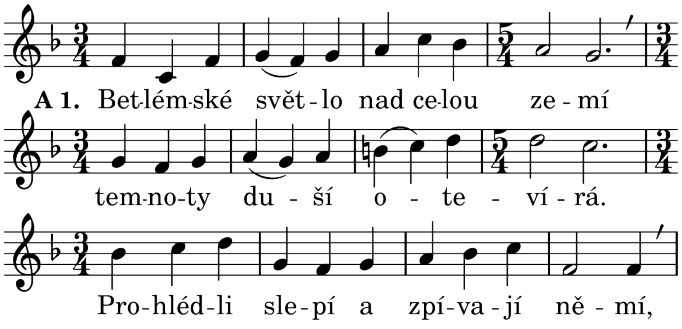
Díkůčinění

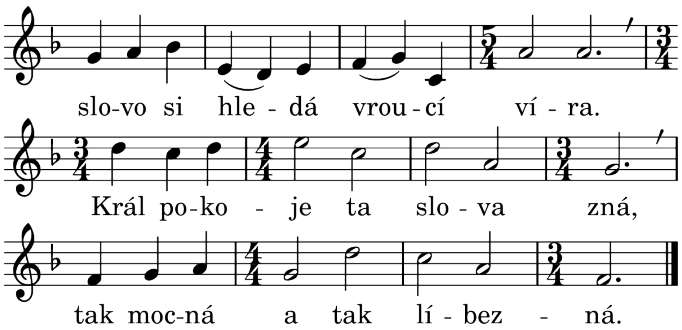
9. S jakými díky přijíti k tobě / v té chvíli, kdy v nás nebe zpívá? / Ustel si v nás jako v posvátném hrobě, / vem s sebou naše srdce živá, / až o velikém vzkříšení / se řeky vrátí k prameni.

10. Děťátko bílé, z čistého klína / nebeská záře ze studnice, / tisíce žíznivých k tobě se vzpíná, / jediný doušku pro tisíce, / zatímco tobě matka tvá / mléko své duše podává.

11. Pozváni tebou klekáme před ní, / aby nás měla svými dětmi, / jako v den sváteční, tak i v den všední, / když vstanem ráno, když se setmí, / ať lásku k tobě rozvíjí / v nás láska k matce Marii!

282 – Betlémské světlo

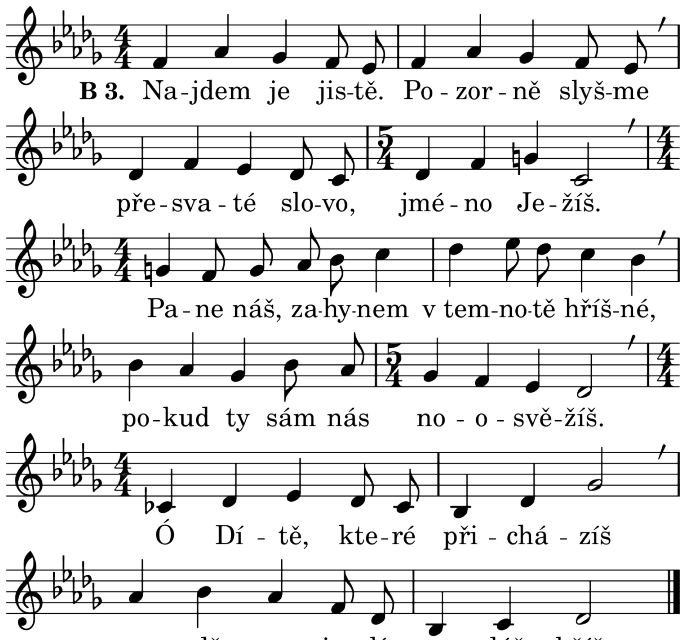




Vstup

1. Betlémské světlo nad celou zemí / temnoty duší otevírá. / Prohlédli slepí a zpívají němí, / slovo si hledá vroucí víra. / Král pokoje ta slova zná, / tak mocná a tak líbezná.

2. Zahřmělo z nebe v andělském sboru: / Sláva buď na nebesích Pánu! / Na zemi každému lidskému tvoru / mír, který zhojí každou ránu! / Dnes ve vzpomínce na Betlém / jdem za mírem a za světem.



Před evangeliem

3. Najdem je jistě. Pozorně slyšme / přesvaté slovo, jméno Ježíš. / Pane náš, zahynem v temnotě hříšné, /

pokud ty sám nás neosvěžíš. / Ó Dítě, které přicházíš / a z dřeva jeslí zvedáš kříž.

Obětní průvod

4. K věčnému trůnu, k chudičkým jeslím / nesem své dary víc než chudé / se srdcem nadšeným, se srdcem skleslým, / s hořkostí, která z hříchu zbude, / své radosti, svůj každý vzdych / i skrovné dílo rukou svých.

5. Ty, jenž jsi stvořil kytice květů, / pohřbená zrna měníš v chleby, / zahrň i nás v onu všemocnou větu, / jež hlínu země zdvihne k nebi. / Aby v nás život neuhas, / přijď, Věčný, Živý, mezi nás!

Přijímání

6. Vladaři duší, prameni záře, / zrozený skrytě z Panny prosté, / zrozený před námi zde u oltáře, / náš Hostiteli a náš Hoste, / proměň nás ke své podobě / a zapal touhou po tobě.

7. Z hlubiny věčna smrtelným lidem / Syn Boží narodil se v čase, / nám, kdo jsme žili, kdo žijem, kdo

přijdem, / z chleba se rodí zas a zase, / jen z jeho Těla pramení / i našich duší zrození.

8. Svatý déšť smývá žaly a kaly, / svatý chléb nasycuje lačné, / my jen své vyprahlé duše ti dali, / ó vláho z výše nadoblačné, / a ty jsi zde a v nás a náš, / svou Krev nám do žil rozléváš.

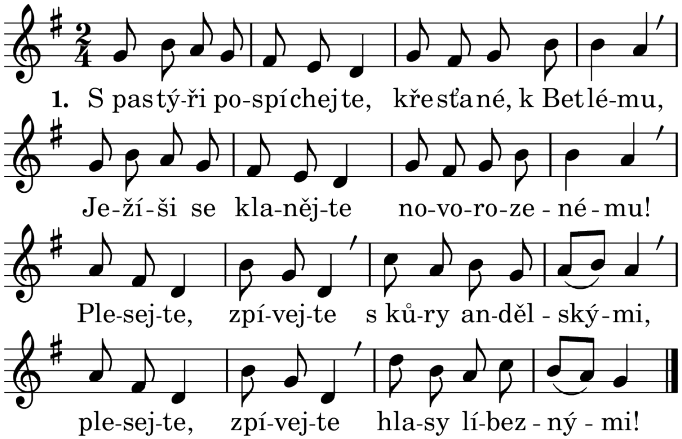
Díkůčinění

9. S jakými díky přijíti k tobě / v té chvíli, kdy v nás nebe zpívá? / Ustel si v nás jako v posvátném hrobě, / vem s sebou naše srdce živá, / až o velikém vzkříšení / se řeky vrátí k prameni.

10. Děťátko bílé, z čistého klína / nebeská záře ze studnice, / tisíce žíznivých k tobě se vzpíná, / jediný doušku pro tisíce, / zatímco tobě matka tvá / mléko své duše podává.

11. Pozváni tebou klekáme před ní, / aby nás měla svými dětmi, / jako v den sváteční, tak i v den všední, / když vstanem ráno, když se setmí, / ať lásku k tobě rozvíjí / v nás láska k Matce Marii!

283 – S pastýři pospíchejte



1. S pastýři pospíchejte, křesťané, k Betlému, / Ježíši se klanějte novorozenému! / Plesejte, zpívejte / s kůry andělskými, / plesejte, zpívejte / hlasy líbeznými!

2. Sláva buď na výsosti Králi nebeskému / a pokoj se svorností národu lidskému! / Vtělil se, zrodil se / Syn Boha živého, / vtělil se, zrodil se, / Ježíš jméno jeho.

3. Panna Emanuele v životě nosila, / světa Vykupitele

již nám porodila, / v chudobě, ve mdlobě, / člověka slabého, / v chudobě, ve mdlobě, / Boha přec živého.

4. Leží malé Děťátko v jeslích ponížené, / s Matkou svou Nemluvňátko v bídě opuštěné, / zproštěné, zbavené / obsluhy, pomoci, / zproštěné, zbavené / v zimě, v poli, v noci.

5. Proč se tak ponižuješ, ó Kriste Ježíši? / Víme, ty nás miluješ, chceš být lékař duší: / pyšného, marného / chceš učit střídmosti, / pyšného, marného / uč poníženosti.

6. Za naše nepravosti trpěti počínáš, / božské spravedlnosti / již dnes splatíš dluh náš: / spasiti, najíti / chceš ovce ztracené, / spasiti, najíti / věčně zavržené.

7. V té tvé dětské slabosti vzývám tě, Ježíši, / v těla tvého křehkosti moc tvá je nejvyšší: / ty jsi Bůh, věčný Duch, / skrýváš jen své božství, / ty jsi Bůh, věčný Duch, / přijals člověčenství.

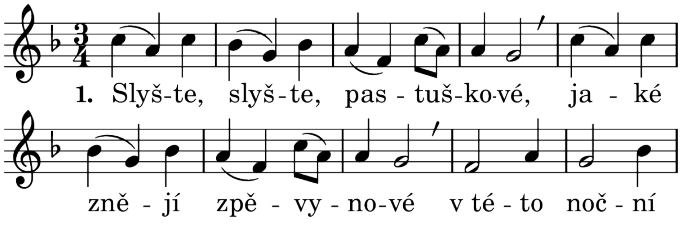
8. Ó, rač se i zroditi v srdci mém, Ježíši, / nech život

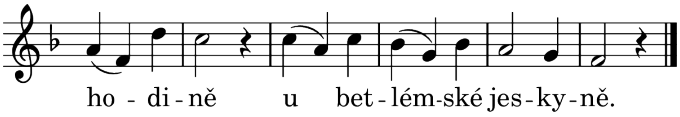
utvrditi ještě v slabé duši: / nech růsti mne v ctnosti / dle života svého, / nech růsti mne v ctnosti / do věku plného.

9. Hle, tak nás Bůh miloval, dal nám Syna svého! / Kdo by mu nevěnoval vše, co má milého? / Nic nechce než srdce, / to mu obětujme, / nic nechce než srdce, / i my jej milujme.

10. Čest Otci nebeskému, jenž dal Syna svého, / sláva Duchu Svatému, Ježíš počat z něho: / buď dána, vzdávána / i chvála nejvyšší, / buď dána, vzdávána / Kristu Mesiáši!

284 – Slyšte, slyšte, pastuškové





1. Slyšte, slyšte, pastuškové, / jaké znějí zpěvy nové / v této noční hodině / u betlémské jeskyně.

2. Andělé tam sestupují, / slávu a čest prozpěvují, / pacholátku nadšeně, / jež tu leží na seně.

3. To děťátko je Syn Boží, / od něho je všechno zboží; / zde však leží maličký, / synek chudé matičky.

4. Pěstoun Josef po Betlémě / hledal nocleh Pánu země, / nikdo neměl místečka / pro tohoto poutníčka.

5. V jeslích leží pacholátko, / plesej, jásej, šťastná Matko, / i když Betlém nezná tě, / ty zde nejsi v samotě.

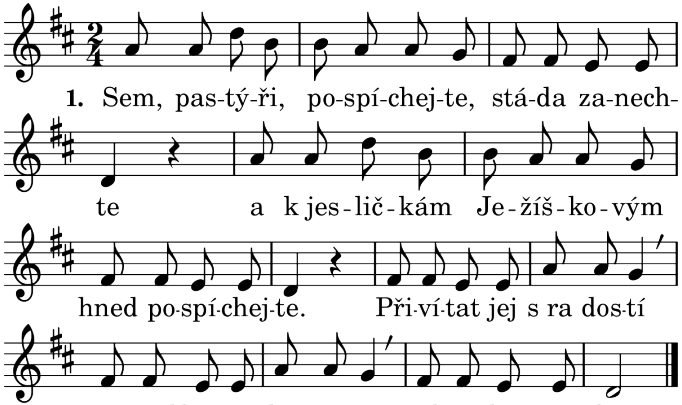
6. Sbor andělů jak své paní / s uctivostí se ti klaní, / nemluvňátko líbají, / radostně je vítají.

7. Až sem od východu z dáli / pospíchají moudří králi, / aby vzdali chválu, čest / tomu, jenž Král králů jest.

8. I my jdeme k chudé stáji, / ta dnes podobá se ráji: / píseň andělů tam zní / a Pán všeho bydlí v ní.

9. Přimlouvej se, Boží Matko, / která chováš Jezulátko, / ať svou ruku vztáhne k nám / a laskavě žehná nám.

285 – Sem, pastýři, pospíchejte



1. Sem, pastýři, pospíchejte, stáda zanechte / a k jesličkám Ježíškovým hned pospíchejte. / Přivítat jej s radostí / a s velkou ochotností, / neb je dán z nebe.

2. Zrodil se nám, vykoupil nás, celou naši zem, / učením svým osvítil nás, skryl nás v srdci svém; / po něm máme toužiti, / jeho vůli plniti, / jemu sloužiti.

3. Kriste, Králi nejmocnější, uděl milosti, / budiž nám vždycky přítomen s božskou pomocí. / Čiň to pro své zrození, / dej hříchů odpuštění, / tys všemohoucí.

4. Jak jen můžem, přičiňme se, milí křesťané, / toho nejvyššího Krále v svém srdci ctěme. / Plňme vždy jeho vůli, / co jeho zákon velí, / vždy bez prodlení.

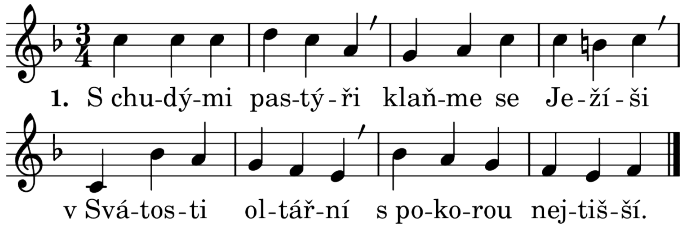
5. Obětujme srdce jemu zcela oddané, / činme pokání za hříchy svoje spáchané, / by nám udělil milost, / do srdce nám vštípil ctnost, / dal šťastnou věčnost.

6. Vítán buď, ó nejsvětější Kriste Ježíši! / Ty jsi základem spasení všech našich duší! / Vítej nám, ó nejdražší, / pokrme náš nejsladší, / milý Ježíši!

7. Ó Ježíši dobrotivý, rač být vždy při nás! / Jak zde časně, tak tam věčně buď prostředník náš! / Bez tebe nemůžeme / snésti svého břemene, / činiti dobré.

8. Po tobě budeme toužit, milý Ježíši, / bychom uvedeni byli v nebeskou říši, / s tebou se tam radovat, / věčně tě oslavovat, / dobrý Ježíši.

286 – S chudými pastýři



1. S chudými pastýři / klaňme se Ježíši / v Svátosti oltářní / s pokorou nejtišší.

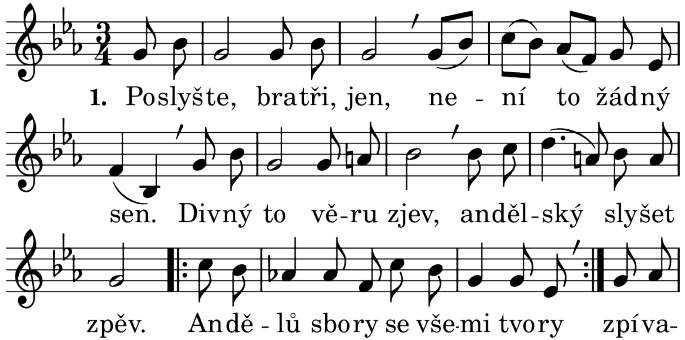
2. Ježíš k nám sestoupil, / aby nás vykoupil, / klanějme se jemu, / Pánu laskavému.

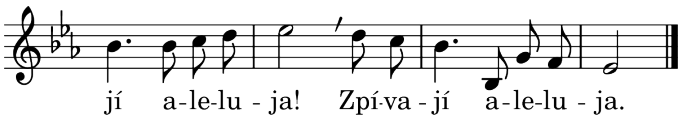
3. Velmi se ponížil, / jesle sobě zvolil / při svém narození / pro naše spasení.

4. Náš milý Ježíši, / dobroto nejvyšší, / k plnění vůle tvé / uděl požehnání.

5. Až pak se přiblíží / poslední den zdejší, / přijmi nás do ráje, / do věčné slávy své!

287 – Poslyšte, bratři, jen





1. Poslyšte, bratři, jen, / není to žádný sen. / Divný to věru zjev, / andělský slyšet zpěv. [: Andělů sbory se všemi tvory :] zpívají aleluja! / Zpívají aleluja.

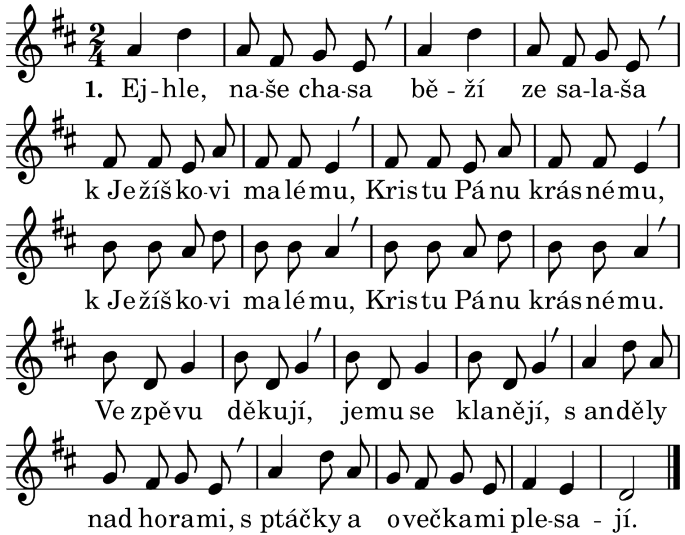
2. Ve městě Betlémě / ve chlévě na seně / Pacholátko leží, / vše spěchá tam, běží [: uvítat Krále, jenž nenadále :] [: zjevil se všemu světu. :]

3. Každý dárky nese / v radosti a plese: / jeden má ovečku, / druhý holubičku. [: Ten pomazánku, ten mléko v džbánku, :] [: vše nesou Ježíškovi. :]

4. Maria, matička, / kolébá hošíčka, / líčka mu celuje, / přitom prozpěvuje: [: Hajej, synáčku, můj jedináčku, :] [: mé celé potěšení :]

5. Ó Kriste Ježíši, / Beránku nejtišší, / srdce nám dej vřelé, / milovat tě cele! [: A pak ještě braň, ode zlého chraň :] [: naši milou rodnou zem! :]

288 – Ejhle, naše chasa



1. Ejhle, naše chasa / běží ze salaša [: k Ježíškovi malému, / Kristu Pánu krásnému. :] Ve zpěvu děkují, / jemu se klanějí, / s anděly nad horami, / s ptáčky a ovečkami plesají.

2. Jděme a pospěšme, / též se mu klanějme! [: On v městečku Betlémě / leží v prostičkém chlévě. :] V jesličkách na seně, / jsou při něm andělé, / Josef, pěstoun Ježíše, / kolébá jej tam tiše, Ježíše.

3. K nohám mu padněme, / dary obětujme, [: jemu libě zpívejme, / ať se mu zalíbíme, :] křesťané upřímní, / znejme dobrodiní, / že k nám na zem sestoupil, / by nás všechny vykoupil krví svou.

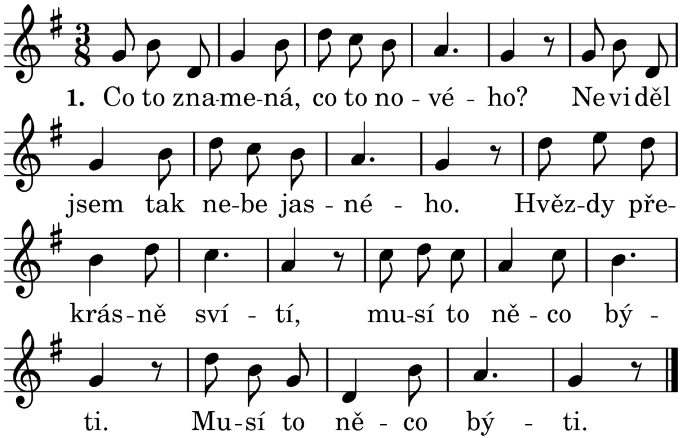
4. Drahé Jezulátko, / rozmilé Děťátko, [: zrozené jsi v chudobě, / trpíš vše dobrovolně, :] to pro nás, pro hřích náš, / abys vin zbavil nás. / Ty znáš srdce každého, / jak zlého, tak dobrého, / všechněch nás.

5. V těch chladných jesličkách, / ovinut v plénčičkách [: musíš trpěti zimu, / pro naši velkou vinu, :] velikou lásku k nám, / ty jsi prokázal nám, / žes přijal člověčenství / sám ve své osobnosti, Kristus Pán.

6. Zdráva buď, Královno, / Krista Pána Matko, [: plná milosrdenství, / též i dobrotivosti, :] uslyš nás, pomni nás, / stůj při nás v každý čas. / Pros u Synáčka svého, /

Ježíška rozmilého, vždy za nás.

289 – Co to znamená



1. Co to znamená, co to nového? / Neviděl jsem tak nebe jasného. / Hvězdy překrásně svítí, / musí to něco býti. / Musí to něco býti.

2. Ptáčkové hlasem libým zpívají, / pastýři o půlnoci

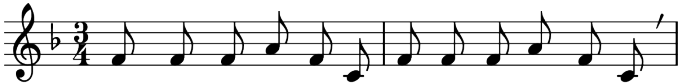
troubějí. / Nikdy to nedělali, / by v noci troubívali, / by v noci troubívali.

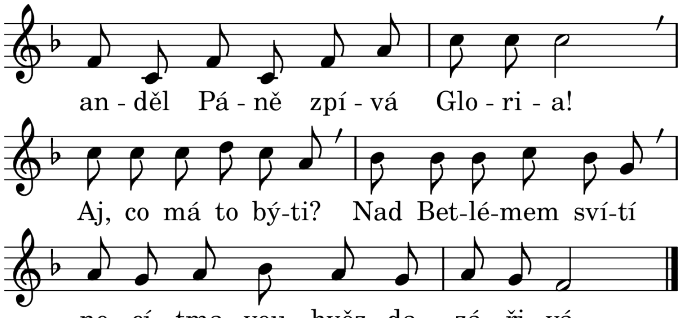
3. Anděl v oblacích krásný se snáší, / všemu stvoření radost přináší: / „Sláva na výši Bohu, / na zemi pokoj lidu, / na zemi pokoj lidui‘

4. Narodil se nám Král o půlnoci, / který má nebe, zemi v své moci; / v Betlémě v jeslích leží, / všecko tam k němu běží, / všecko tam k němu běží.

5. Buď za to chvála tobě, náš Králi, / že jsme se toho hodu dočkali, / Božího narození / k našemu potěšení, / k našemu potěšení.

290 – Vzhůru bratři milí



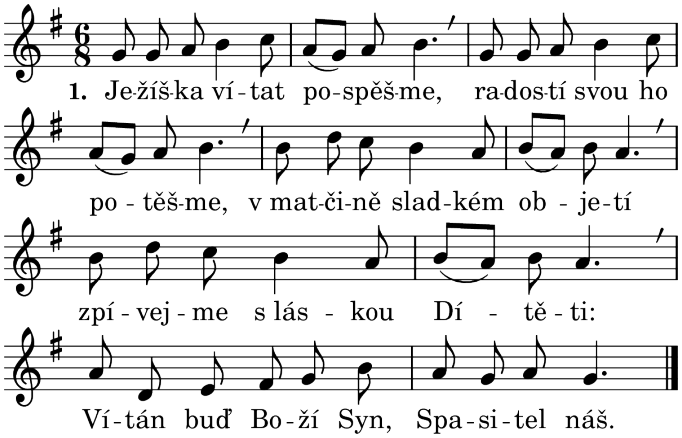


1. Vzhůru, bratři milí, v této noční chvíli / anděl Páně zpívá Gloria! / Aj, co má to býti? / Nad Betlémem svítí / nocí tmavou hvězda zářivá.

2. Zaplesaly hory s andělskými sbory, / nad Betlémem jásá Gloria, / v jeslích Dítko krásné / jako slunko jasné, / matkou jeho Panna Maria.

3. S andělskými davy Pánu věčné slávy / zazpívejme všichni Gloria! / Vítej, Jezu Kriste, / Synu Panny čisté, / vítej, spáso naše jediná!

291 – Ježíška vítat pospěšme



1. Ježíška vítat pospěšme, / radostí svou ho potěšme, / v matčině sladkém objetí / zpívejme s láskou Dítěti: / Vítán buď Boží Syn, Spasitel náš.

2. Sáhněte do svých zlatých strun, / oslavte nový Boží trůn, / andělé, jimž je Pán a král, / rozmnožte jásot našich chval: / Vítán buď Boží Syn, Spasitel náš.

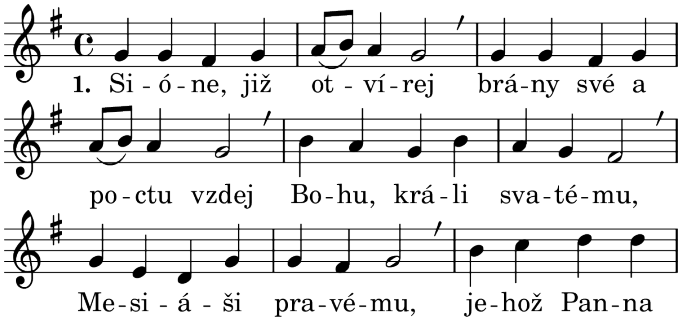
3. Zavějte, vánky, ze zahrad, / probuďte louku, háj

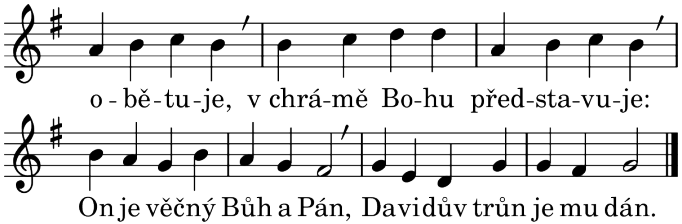
i sad, / ať hlasy ptačích šalmají / o novém jaru zpívají: / Vítán buď Boží Syn, Spasitel náš.

4. My pak, jimž On dal spasení, / nad všechno jiné stvoření / plesejme z hloubí duší svých, / ze srdcí k lásce procitlých: / Vítán buď Boží Syn, Spasitel náš.

292 – Sióne, již otvírej

K svátku Uvedení Páně do chrámu (2. února)





1. Sióne, již otvírej / brány své a poctu vzdej / Bohu, králi svatému, / Mesiáši pravému, / jehož Panna obětuje, / v chrámě Bohu představuje: / On je věčný Bůh a Pán, / Davidův trůn je mu dán.

2. Slovo Otce věčného, / Světlo světa celého, / před denicí zplozený, / z čisté Panny zrozený / jde se Bohu v oběť dáti; / Simeon jej, Boží Máti, / šťasten bere z ruky tvé / na své lokty vztažené.

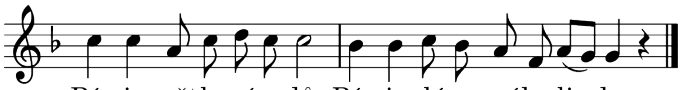
3. Hle, dar chudé matičky, / Maria dvě hrdličky / obětuje za Syna; / sama čistá, nevinná, / před lidmi se očišťuje, / zákonu se podrobuje. / Viz, ó křesťane, vzor svůj, / pokoru si zamiluj.

4. Ó Maria, mocnou svou / u Ježíše přímluvou / vypros v této časnosti / potřebných nám milostí! /

Až pak skončí naše žití, / světlo věčné ať nám svítí! / Sláva Otci věčnému, / Synu, Duchu Svatému!

293 – Pán je světlo národů

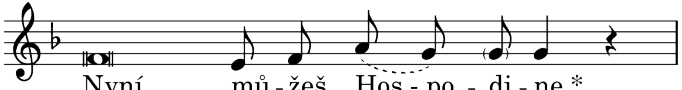
K průvodu o svátku Uvedení Páně do chrámu

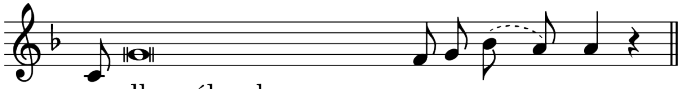


Obrázek 3: Noty k písni 293 - část 1

Pán je světlo národů, Pán je sláva svého lidu.

Simeonův chvalozpěv





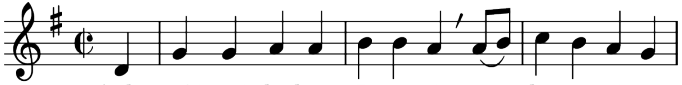
Nyní můžeš, Hospodine, *
podle svého slova propustit svého služebníka v pokoji,

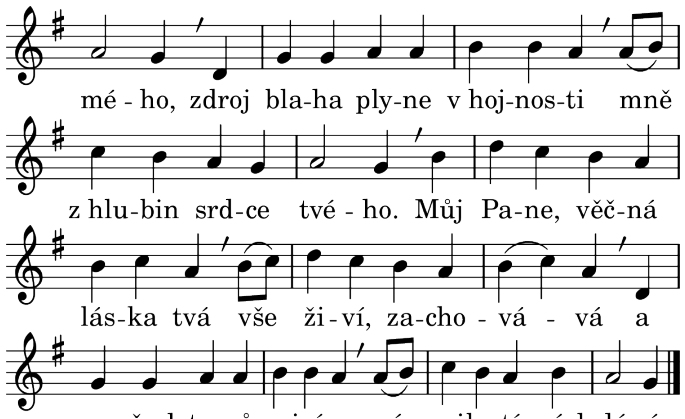
neboť moje oči uviděly tvou spásu, *
kterou jsi připravil pro všechny národy:

světlo na osvícení pohanům *
a slávu pro tvůj izraelský lid.

Postní písně

301 – Ach, můj nejsladší Ježíši





Vstup

1. Ach, můj nejsladší Ježíši, / ty dárce žití mého, / zdroj blaha plyne v hojnosti / mně z hlubin srdce tvého. / Můj Pane, věčná láska tvá / vše živí, zachovává / a ze všech tvorů nejvíce / nám milostí svých dává.

2. Tys přišel, abys zachránil / ty ovce, které hynou, / a krví platíš velký dluh, / který byl jejich vinou. / Kam zbloudily od tvé cesty, / tam za nimi přicházíš /

a nástrahy všech nepřátel / mocí své lásky maříš.

Před evangeliem

3. Má lásko, na kříž přibitá / i ranami mých hříchů, / ty stále ke mně promlouváš; / dost nebude mých díků / za kříž, to světlo v temnotách, / jež život znovu vrací, / za každý den tvé štědrosti, / jež z tvých ran vykrvácí.

Obětní průvod

4. To však ti ještě nestačí, / chceš nadto dávat Otci / i bolest ducha s krví svou / a zůstat bez všech posil; / být od něho též opuštěn / ve svém posledním boji, / říct Dokonáno! před Matkou, / jež blízko kříže stojí.

Přijímání

5. Zde na oltáři znovu se / tvá oběť zpřítomňuje, / chceš s námi být po všechny dny, / to je tvá svatá vůle. / Spolu s tebou, velekněžem, / slavíme nekrvavě, / co na Golgotě vykonals / nám k spáse, Otci k slávě.

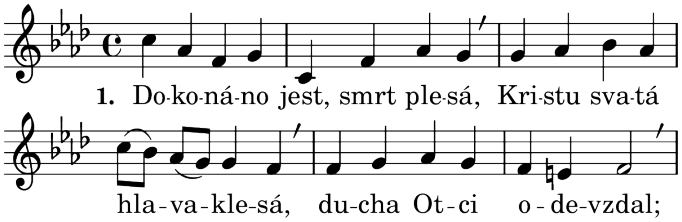
6. Žít máme tak, jak ty jsi žil, / proto nás sytíš chlebem; / ten chléb je živé tělo tvé, / bez něj žít

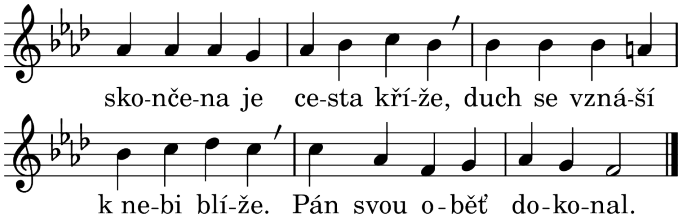
nedovedem. / Ty jsi kmen a já ratolest, / mám všechno jenom z tebe, / přijď ke mně, dobrý Ježíši, / v tobě je předzvěst nebe.

Závěr

7. A k poslednímu setkání, / až budeš vážit mé dny, / chci přinést všechnu lásku svou, / ty na ni, Pane, shlédni. / Dej, aby byla silnější / než všechny moje chyby, / a odměň ji svým dědictvím, / jak jsi všem věrným slíbil.

302 – Dokonáno jest





1. Dokonáno jest, smrt plesá, / Kristu svatá hlava klesá, / ducha Otci odevzdal; / skončena je cesta kříže, / duch se vznáší k nebi blíže. / Pán svou oběť dokonal.

2. Žasni, Golgoto, Pán zmírá, / bolest duše věrné svírá / v této hrozné hodině. / Nejkrásnější hvězda zhasla, / před níž se moc pekla třásla, / zhasla na tvé výšině.

3. Vzorem jasným byl všech ctností, / pravdu kázal s horlivostí, / těšil v každé obtíži; / bídným spěchal ku pomoci, / žehnal, zval vše k svému Otci, / za to skonal na kříži.

4. V oběť duši svou mu dejte, / na kříž oči pozvedejte, / Beránek tam Boží pní! / Vás on v srdci věrně choval, / pro vás život obětoval, / krůpěj krve poslední.

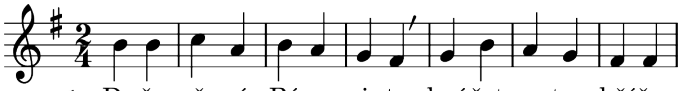
5. Sama příroda též lkala, / hořem pukla tvrdá skála, / slunce zastřelo se tmou. / V základech se země chvěla, / z hrobů vstala mrtvých těla, / všecko vzdalo úctu svou.

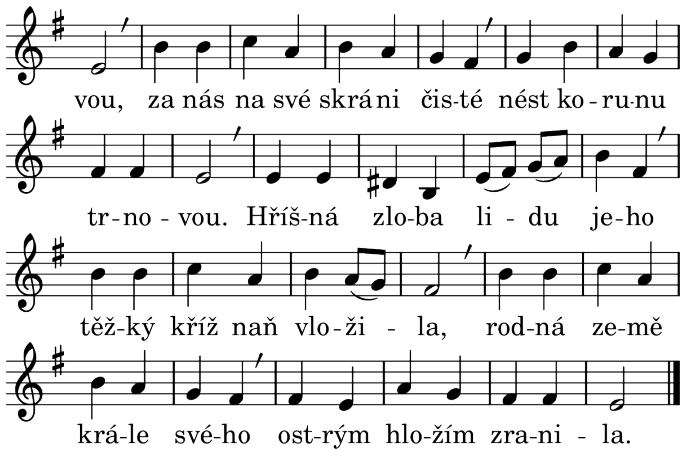
6. Z kříže složili v hrob nový / učedníci Ježíšovi / tělo Páně zmučené. / Pokoj svatý kolem dýše, / po bojích tu dřímá tiše / srdce láskou zraněné.

7. Odpočívej zde již sobě / po té strastiplné době, / umučený Ježíši! / Dosti duše tvá i tělo / muk a žalů vytrpělo, / Beránku náš nejtišší!

8. Třetího až dne hrob tmavý / vzplane bleskem božské slávy, / skončen bude lidstva žal. / Duše plesá vykoupená: / Vláda smrti přemožena, / Pán své dílo dokonal!

303 – Duše věrné





Vstup

1. Duše věrné, Pána vizte / kráčet cestou křížovou, / za nás na své skráni čisté / nést korunu trnovou. / Hříšná zloba lidu jeho / těžký kříž naň vložila, / rodná země krále svého / ostrým hložím zranila.

Před evangeliem

2. My, kdo dále hříchy svými / těžším činíme tvůj kříž, / s ženami teď plačícími / čekáme, až promluvíš. /

Bolest tvá nás napomíná / nedbat ran, jež pominou, / ale lkát, že naše vina / je tvých strastí příčinou.

Obětní průvod

3. Pro nás Ježíš na kříž sklání / tělo krutě zraněné / jako oběť smilování / za ovečky ztracené. / Bože, oběť svého Syna / přijmi v této svátosti, / pro ni chraň nás všeho zlého, / z temnoty nás vyprosti.

4. Pane světla přežádoucí, / tys náš domov, tys náš hrad; / nedej marně u bran tlouci / nám, kdo jdem ti úctu vzdát! / Svatá chvíle již se blíží / poklekáme na tvůj práh. / Pán se k lidu svému sníží / v chleba, vína způsobách.

Přijímání

5. Svaté tělo, v každé ráně / láskou Boží zářící, / svatá krvi z boku Páně, / do mé duše prýštící! / Po čem lační, po čem žízní / lidská srdce bolavá, / to jim dáš jen ty svou přízní, / jež se v Chlebě rozdává.

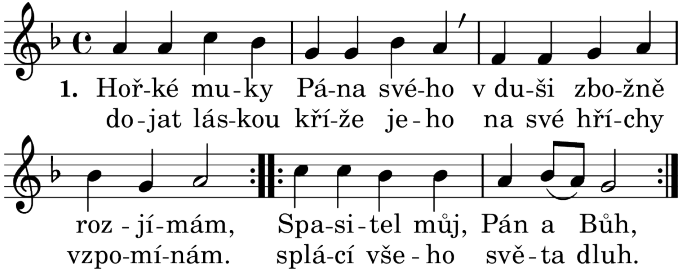
6. Jako setník na Golgotě / pravdu Boží nahlíží, / zástup hříšných poznává tě, / Kriste, Králi, na kříži. /

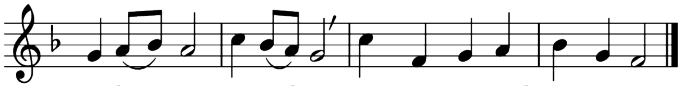
Tobě, svému Spasiteli, / vyznáváme s vroucností: / Přítomen jsi vpravdě celý / v Nejsvětější svátosti.

Závěr

7. Veď nás, Kriste, dobrý Pane, / cestou kříže za sebou / k hrobu, jenž i nám se stane / zmrtvýchvstání kolébkou. / Ať ze Slunce, jež se skrývá / zde v oltářní svátosti, / do nás tryská záře živá, / příslib věčné radosti.

304 – Hořké muky





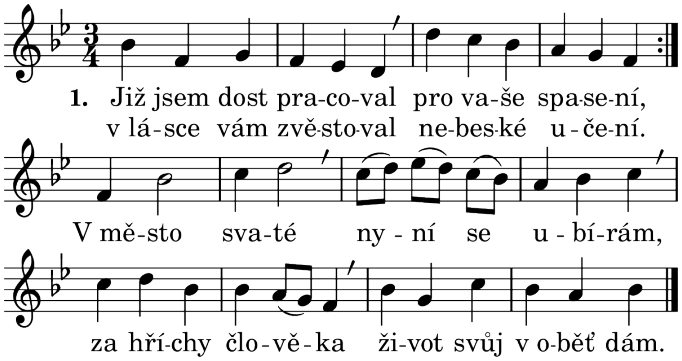
1. Hořké muky Pána svého / v duši zbožně rozjímám, / dojat láskou kříže jeho / na své hříchy vzpomínám. / Spasitel můj, Pán a Bůh, / splácí všeho světa dluh. / Líbám již svatý kříž, / na němž umřel Pán Ježíš.

2. Ach, kdo sečte všechny rány, / které nese na těle, / v ruce jsou mu hřeby vklány, / hloží bodá na čele; / za nás v mukách umírá, / tak nám nebe otvírá. / Líbám již svatý kříž, / na němž umřel Pán Ježíš.

3. Co se jemu naposmívá, / jak se rouhá lidský hněv, / proudem lásky v zem když splývá / z kříže jeho svatá krev; / viny světa shlazuje, / cenou naší spásy je. / Líbám již svatý kříž, / na němž umřel Pán Ježíš.

4. Maria, ty máti čistá, / pro svých sedm bolestí / usmiř v nebi Pána Krista, / k němu rač nás přivésti! / V ochranu nás tobě dal, / prve nežli dokonal. / Líbám již svatý kříž, / na němž umřel Pán Ježíš.

305 – Již jsem dost pracoval



1. Již jsem dost pracoval / pro vaše spasení, / v lásce vám zvěstoval / nebeské učení. / V město svaté / nyní se ubírám, / za hříchy člověka / život svůj v oběť dám.

2. Když divy činil jsem, / lačným chléb rozdával, / Z nebe Bůh sestoupil! / všechen lid vyznával; / pravdy svaté / nyní však neslyší, / pohrdá láskou mou, / milostí nejvyšší.

3. K večeři poslední / se svými zasedám, / chleba a vína dar / k nebesům pozvedám; / v oběť věčnou / za vás

se podávám, / v tajemných způsobách / s vámi vždy zůstávám.

4. Pod křížem přetěžkým / na smrt se ubírám, / do svých ran bolestných / celý svět zavírám. / S bázní svatou / popatřte na Pána, / jemuž jste nedávno / volali: Hosana!

5. Na kříži přináším / svou oběť krvavou, / za hříchy vydávám / tělo své i krev svou; / pro těžký kříž, / pro rány údů mých / odpusť jim, Otče můj, / shlaď všeho světa hřích.

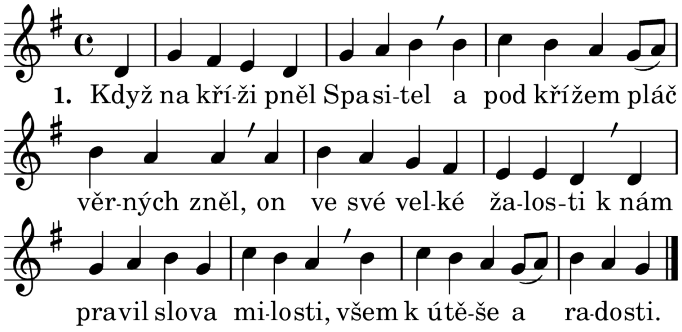
6. Spasitel dokonal, / slunce se zatmělo, / Golgoty skalnaté / lůno se zachvělo. / Synu Boží, / tobě se koříme, / pod křížem hříchů svých / srdečně želíme.

7. Na kříž hleď, duše má, / vše už je skončeno, / do hrobu nového / tělo je vloženo. / Ježíši můj, / záruko spásy mé, / sestup i v duši mou / v svátosti tajemné.

8. Uctívám svatý kříž, / na kterém dokonal / za mě a celý svět / Beránek, Pán a Král; / a teď chci já / ze hříchu povstati, / dřív než nás na svůj soud / bude Bůh

volati.

306 – Když na kříži pněl Spasitel



1. Když na kříži pněl Spasitel / a pod křížem pláč věrných zněl, / on ve své velké žalosti / k nám pravil slova milosti, / všem k útěše a radosti.

2. Když viděl zástup nepřátel, / jak rouhavě se ukláněl, / rty jeho prosbu šeptají: / Co činí, Otče, neznají, / jim odpusť hřích, jejž páchají.

3. Když lotr vpravo visící / jej prosil s myslí kající, / by

v ráji byl ho pamětliv, / dí Pán, k němu se nachýliv: / Dnes budeš se mnou v ráji živ!

4. Když matku viděl pod křížem, / jak trpí muka v srdci svém, / Ó matko – praví vlídně Pán – / buď místo mě ti synem Jan, / on k službě tvé je povolán.

5. Když údy krve zbaveny / a žhavé žízně plameny / mu vzplály v ústech přesvatých, / Pán Žízním! volá v strastech svých, / však v odpověď zní katů smích.

6. Když hlava, nohy, ramena / jsou krutou trýzní sevřena, / Pán opuštěnost pocítil / a mocně zvolal ze všech sil: / Proč, Bože, jsi mne opustil?

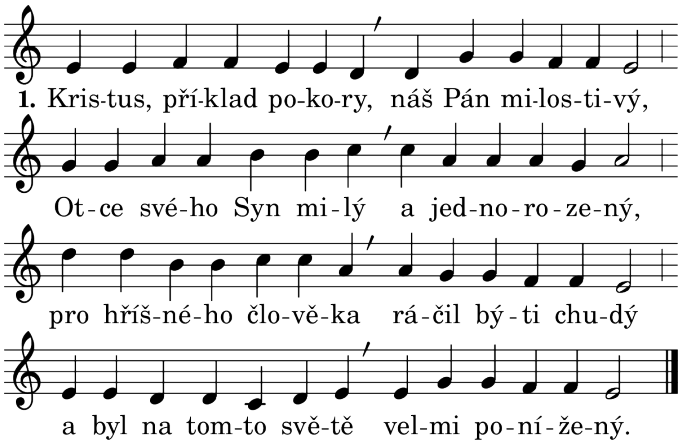
7. Když blížila se chvíle ta, / v níž Pán odcházel ze světa, / za naše hříchy splatil trest / a zvěstoval nám blahou zvěst / svým slovem Dokonáno jest!

8. Když bije třetí hodina, / Pán všechny síly napíná / a k nebi volá: Otče můj, / v tvou náruč vrací se Syn tvůj! / A dokonal tak život svůj.

9. Ó Pane, o to jediné / tě úpěnlivě prosíme: / I nám rač hříchy prominout, / a když se skončí naše pouť, /

nás do náruče přivinout.

307 – Kristus, příklad pokory



1. Kristus, příklad pokory, / náš Pán milostivý, / Otce svého Syn milý / a jednorozený, / pro hříšného člověka / ráčil býti chudý / a byl na tomto světě / velmi ponížený.

2. V chudé chýši pastýřské / se z Panny narodil, / celý život v chudobě / a v strasti mnohé žil. / V cizím kraji matička / jej milá skrývala, / bezživotí dítěte / když zloba hledala.

3. Na poušti byl pokoušen / a od svých nepoznán, / pohaněn a opuštěn / a v ruce hříšných dán. / Vše to z lásky k člověku / zde v světě podstoupil, / Otce svého poslušný / až k smrti kříže byl.

4. Zimu, horko, žízeň, hlad, / všechnu lidskou bolest / on přijal za Adama, / trpěl tak jeho trest. / V potu tváře, v soužení, / v slzách jest pracoval / a tak věčného chleba / svým synům dobýval.

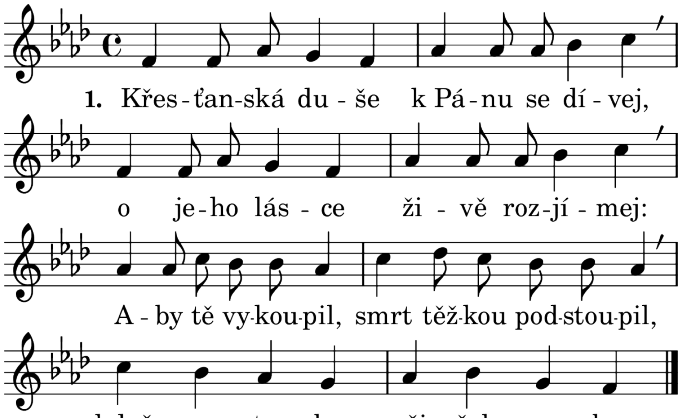
5. S pláčem ovci hledaje, / která se ztratila, / když našel, ji s milostí / vzal na svá ramena. / Dobrý pastýř, svým ovcím / on věčný pokrm dal / a za své stádo milé / sám se na smrt vydal.

6. S křížem svým dobrovolně / se k oběti bere. / Tak vezmi i ty svůj kříž / a zapři sám sebe; / jako Kristus trpěl rád, / nežádal shovění / od Boha Otce svého / pro

naše spasení.

7. Jezu Kriste, síly dej, / ať tobě stačíme, / trpělivě s křížem svým / tvou cestou kráčíme / v nebes věčnou blaženost, / kde sídlo svoje máš / a tam s Otcem od věků / vždy v slávě přebýváš.

308 – Křesťanská duše



1. Křesťanská duše, k Pánu se dívej, / o jeho lásce živě rozjímej: / Aby tě vykoupil, smrt těžkou podstoupil, / když pro tebe přišel z nebe.

2. Uvaž tu lásku Ježíše Krista: / V paměť své smrti hostinu chystá; / dříve, než dokonal, z nebe nám pokrm dal / těla svého tajemného.

3. V předvečer smrti za tebe prosí, / krůpěje krve skráně mu rosí; / zrádce, hle, blíží se, líbá tvář Ježíše, / Mistra svého nevinného.

4. Když Pán přichází k svatému městu, / před sebou vidí křížovou cestu; / všemocný Stvořitel, národů učitel / k naší spáse vydává se.

5. Bolestné muky Spasitel tichý / pokorně přijal za naše hříchy; / odsouzen k smrti jde, v nebi jenž kraluje, / roven Otci slávou, mocí.

6. Za lid svůj hříšný Beránek Boží / na hlavě nese korunu z hloží. / Oběť tu rozjímej, Ježíši vděčně dej / srdce celé v lásce vřelé.

7. Zástup se rouhá božskému Pánu, / on tiše snáší

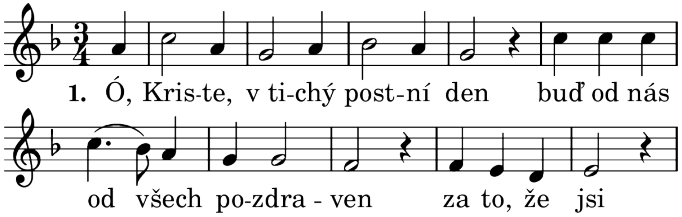
posměch a hanu; / na smrt jde Boží Syn, ten, jehož cherubín / v nebi zdraví písní slávy.

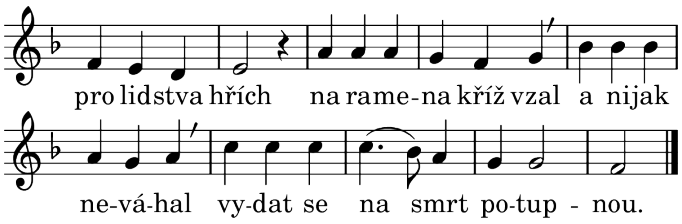
8. Ejhle, již Kristus v bolestné muce / rozepjal na kříž zraněné ruce. / Pozvedni oči své, k sobě tě vlídně zve / v smrti chvíli Ježíš milý.

9. Vznešený vládce nebeské říše / dotrpěl za nás na kříži tiše. / Ze smrti slavně vstal, z nás tíži hříchu sňal / Spasitel náš, Pán a Bůh náš.

10. Jak jen ti díky, Pane, mám vzdáti? / Ze hříchů chci se upřímně káti; / já krev tvou nezradím, k tobě se navrátím, / k Otci svému nebeskému.

309 – Ó Kriste, v tichý postní den





Vstup

1. Ó Kriste, v tichý postní den / buď od nás od všech pozdraven / za to, že jsi / pro lidstva hřích / na ramena kříž vzal / a nijak neváhal / vydat se na smrt potupnou.

Před evangeliem

2. Svá srdce připravujeme / a s úctou přistupujeme / k posvátnému / slova stolu. / Neodmítej, Pane, / syny marnotratné, / přijmi nás jako hosty své.

Obětní průvod

3. Dar chleba a vína přijmi / a shlédni, Pane náš vlídný, / na pokání, / s nímž přichází / k oltáři teď tvůj lid. / Rač, Pane, odpustit, / čím jsme tvou lásku zranili.

4. I z nehodných úst chválu svou / rač přijmout, Pane, pokornou. / Nezamítej, / neodsuzuj / ty, kteří písní svou / tvou lásku otcovskou / vzývají a skromně slaví.

Přijímání

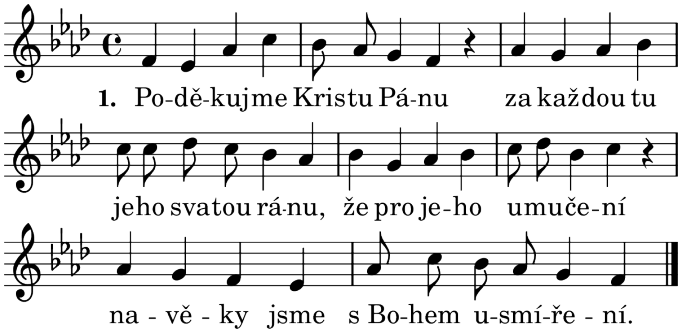
5. Nechť svatá tvoje tajemství / nás od vin, hříchů očistí, / poznat dají, / že jsme tvoji, / že ty jsi přítel náš, / k sobě nás přijímáš / a sytíš duše hladové.

6. Dík tobě za čas pokání, / v němž hříchů našich vyznání / teď přijímáš / a podáváš / nám ruku pomocnou, / nedáváš utonout / těm, kterés přijal za syny.

Závěr

7. I když se nyní loučíme / s domem tvé slávy, náš Pane, / zůstaň s námi. / Když mrak temný / snad duši zastíní, / naplň nás radostí / slunce tvé milosti. Amen.

310 – Poděkujme Kristu Pánu



1. Poděkujme Kristu Pánu / za každou tu jeho svatou ránu, / že pro jeho umučení / navěky jsme s Bohem usmířeni.

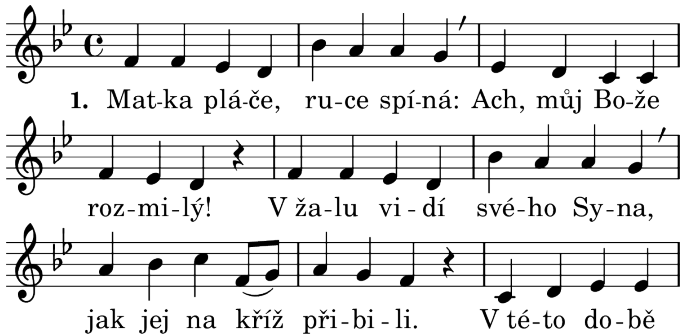
2. Ponížil se, přišel z nebe, / aby získal, duše hříšná, tebe, / a svou lásku nesmrtelnou / zpečetit jde smrtí spasitelnou.

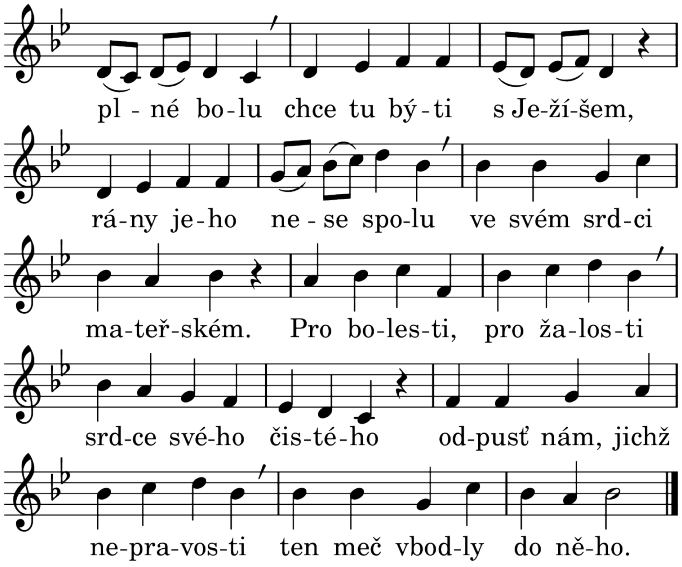
3. Matka žalem ruce spíná, / vidí svého zmučeného syna, / jak on, všemi opuštěný, / prolévá krev nevýslovné ceny.

4. Její duše vyvolená / ví, v čem je té svaté krve cena, / pro smutek však stále těžší / ani slůvkem syna nepotěší.

5. Kriste, pro své umučení / rač nám dáti hříchů odpuštění, / odvrať od nás věčný plamen, / uchovej nás, Jezu Kriste. Amen.

311 – Matka pláče





1. Matka pláče, ruce spíná: / Ach můj Bože rozmilý! / V žalu vidí svého Syna, / jak jej na kříž přibili. / V této době plné bolu / chce tu býti s Ježíšem, / rány jeho nese spolu / ve svém srdci mateřském. / Pro bolesti, pro žalosti / srdce svého čistého / odpusť nám, jichž nepravosti / ten meč vbodly do něho.

2. Ke kříži teď pozdvihuje / oči pláčem zkalené, / s mečem v srdci pozoruje / nohy, ruce zraněné; / ruce, které líbávala, / které vždy jen žehnaly, / nohy, které vídávala, / k ubohým jak spěchaly. / Pro bolesti, pro žalosti / srdce svého čistého / odpusť nám, jichž nepravosti / ten meč vbodly do něho.

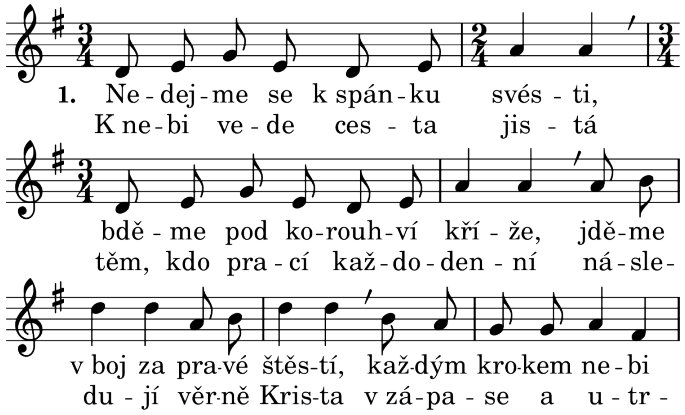
3. Synáčka, jejž s pečlivostí / po Siónu hledala, / teď jí navždy s ukrutností / Kalvárie odňala. / Zde na kříži dokonává / její lidská naděje, / svou krev její dítě dává / do poslední krůpěje. / Pro bolesti, pro žalosti / srdce svého čistého / odpusť nám, jichž nepravosti / ten meč vbodly do něho.

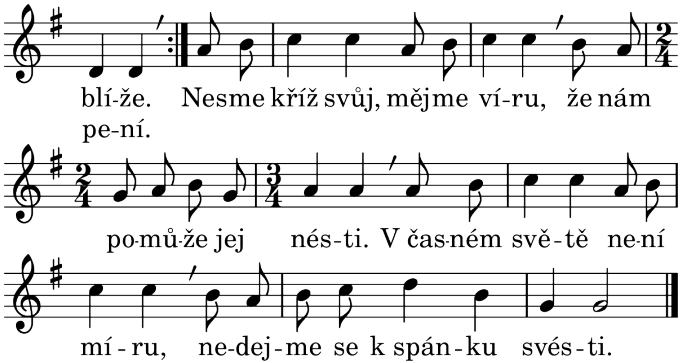
4. Potom z dřeva kříže sňali / tělo svaté k pohřbení, / matce syna na klín dali / k poslednímu loučení: / Kde je krása těla tvého, / kde jas svatých tváří tvých? / Kam se božská jiskra děla / a zář očí nebeských? / Pro bolesti, pro žalosti / srdce svého čistého / odpusť nám, jichž nepravosti / ten meč vbodly do něho.

5. S Marií chcem naříkati / nad našimi vinami / a s ní chceme k Bohu lkáti: / Ach, smiluj se nad námi! / Kéž

bychom se z hříchu káli / a pak s Matkou bolestnou / došli v nebi věčné chvály / za věrnost a lásku svou. / Pro bolesti, pro žalosti / srdce svého čistého / odpusť nám, jichž nepravosti / ten meč vbodly do něho.

312 – Nedejme se k spánku svésti





1. Nedejme se k spánku svésti, / bděme pod korouhví kříže, / jděme v boj za pravé štěstí, / každým krokem nebi blíže. / K nebi vede cesta jistá / těm, kdo prací každodenní / následují věrně Krista / v zápase a utrpení. / Nesme kříž svůj, mějme víru, / že nám pomůže jej nésti. / V časném světě není míru, / nedejme se k spánku svésti.

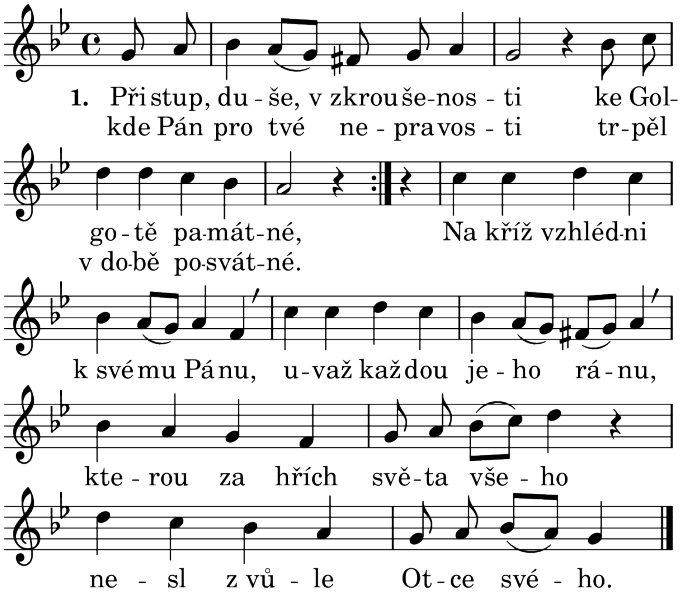
2. Sotva tušil vladař světský / při svém krutém rozsouzení, / že je Ježíš Nazaretský / všeho světa vykoupení. / Statečně náš Pán šel k cíli, / šel až na smrt naší vinou. / Jeho bychom opustili, / kdybychom

šli cestou jinou. / Nesme kříž svůj, mějme víru, / že nám pomůže jej nésti. / V časném světě není míru, / nedejme se k spánku svésti.

3. Slasti světa, slávu vratkou / obětujme pro svou spásu, / odměnou nám bude sladkou / vidět věčně Boží krásu. / Obětujme svoje žití, / oddejme se Bohu cele, / ať pak můžem věčně zříti / v nebi svého Spasitele. / Nesme kříž svůj, mějme víru, / že nám pomůže jej nésti. / V časném světě není míru, / nedejme se k spánku svésti.

4. Ještě dřív, než dojdem k Pánu, / než nás k hodům lásky přijme, / v bílém šatě nebešťanů / už na této zemi žijme; / osvíceni božskou září, / v srdci živé slovo Páně, / s láskou v oku, s mírem v tváři / pojďme s Kristem odhodlaně. / Nesme kříž svůj, mějme víru, / že nám pomůže jej nésti. / V časném světě není míru, / nedejme se k spánku svésti.

313 – Přistup, duše, v zkroušenosti



Vstup

1. Přistup, duše, v zkroušenosti / ke Golgotě památné, / kde Pán pro tvé nepravosti / trpěl v době posvátné. /

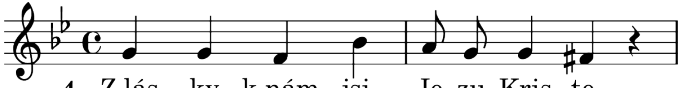
Na kříž vzhlédni k svému Pánu, / uvaž každou jeho ránu, / kterou za hřích světa všeho / nesl z vůle Otce svého.

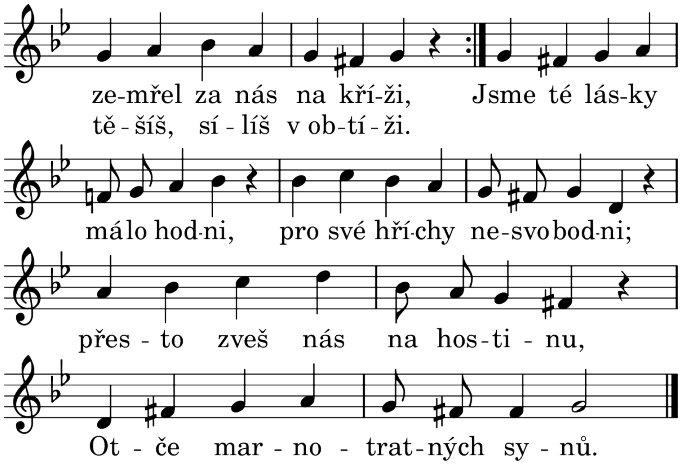
Před evangeliem

2. Ó, náš drahý Spasiteli, / líbáme tvůj svatý kříž; / my jsme pro své hříchy měli / nésti jeho krutou tíž. / Vyslyš nás, když k tobě lkáme, / hříchů všech se odříkáme, / ve své krvi, Boží Synu, / zahlaď naši těžkou vinu.

Obětní průvod

3. Chléb a víno neseme ti, / Bože milý, v důvěře, / jak to máme na paměti / od Poslední večeře. / S obětí však Spasitele / podáváme tobě cele / srdce své i všechny boje, / útrapy a nepokoje.





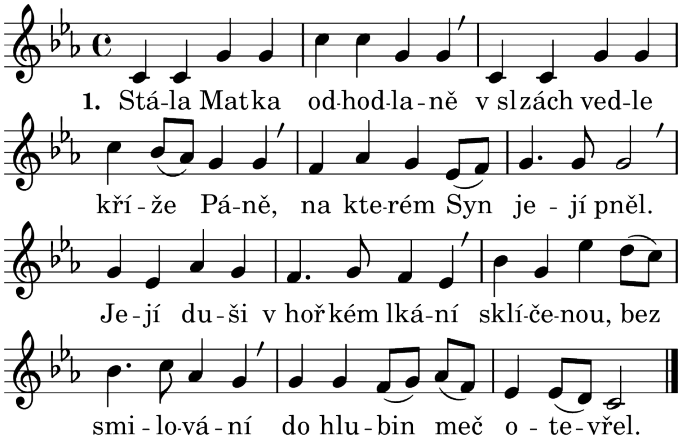
Přijímání

4. Z lásky k nám jsi, Jezu Kriste, / zemřel za nás na kříži, / teď svým tělem srdce čisté / těšíš, sílíš v obtíži. / Jsme té lásky málo hodni, / pro své hříchy nesvobodni; / přesto zveš nás na hostinu, / Otče marnotratných synů.

Závěr

5. Zůstaň, Pane, s námi stále, / dokud v světě trváme, / ať zde ke tvé cti a chvále / žijeme i skonáme! / Až pak budem umírati, / milost svou rač duši dáti; / pro svůj kříž a drahé rány / otevři nám nebes brány.

314 – Stála Matka



1. Stála Matka odhodlaně / v slzách vedle kříže Páně, / na kterém Syn její pněl. / Její duši v hořkém lkání /

sklíčenou, bez smilování / do hlubin meč otevřel.

2. Ó jak smutná, zkormoucená / byla ona svatá žena, / Matka Požehnaného! / Jak se chvěla, jak trpěla / zbožná Matka, když viděla / muka Syna milého!

3. Kdo z nás by se za pláč styděl, / kdyby Matku Pána viděl / v těžkém hoři nevinném! / Kdo by zůstal bez bolesti, / svatou Matku vida nésti / muka kříže se Synem!

4. Pro nepravost hříšných bratří / trpí Ježíš. Na něj patří, / jak ho člověk bičoval; / na drahého hledí Syna, / jak opuštěn v mukách hyna, / ducha Otci odevzdal.

5. Nuže, Matko, lásky zdroji, / dej, ať bol mě s tebou spojí, / ať jej s tebou prožívám; / dej, ať láskou vzplanout mohu / k trpícímu Kristu Bohu, / ať se jemu podobám!

6. Svatá Matko, vroucně prosím, / dej, ať v hloubi srdce nosím / živé stopy svatých ran, / na bolestech Syna tvého, / pro mé hříchy zmučeného, / ať i mně je podíl dán!

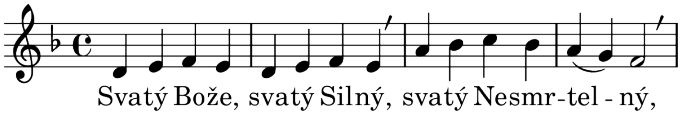
7. Dej, ať ráda duše strádá, / s Kristem snášet muka žádá, / denně, pokud budu žít; / vedle kříže s tebou státi, / spolu s tebou věrně lkáti, / Syna tvého usmířit!

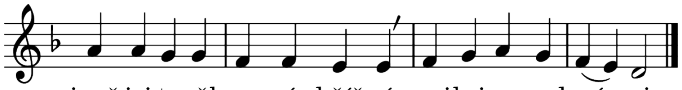
8. Panno panen, jasná Paní, / dej mi ve svém slitování / druhem tvého žalu být; / v každé době blízký tobě, / ať smrt Páně nesu v sobě, / z jeho ran ať umím žít.

9. Ať mě každý bol s ním sblíží, / ať mám lásku k jeho kříži, / svatou krví opojen! / Abych nebyl vydán ohni, / přímluvami Pána pohni, / chraň mě, Panno, v soudný den!

10. Až budu se odtud bráti, / Kriste, rač mi s Matkou dáti / v nebi palmu vítězství; / a když toto tělo skoná, / dej, ať duše bezúhonná / v rajské slávě tvé se skví.

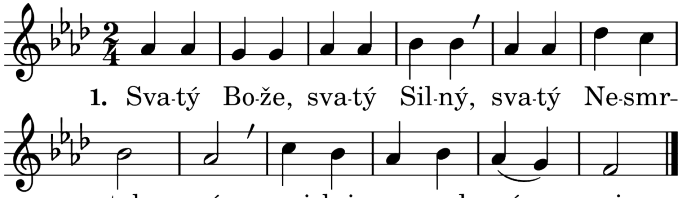
315 – Svatý Bože





Svatý Bože, svatý Silný, / svatý Nesmrtelný, / jenž jsi trpěl / pro nás hříšné, / smiluj se nad námi!

316 – Svatý Bože, svatý Silný



1. Svatý Bože, svatý Silný, / svatý Nesmrtelný, / smiluj se nad námi!

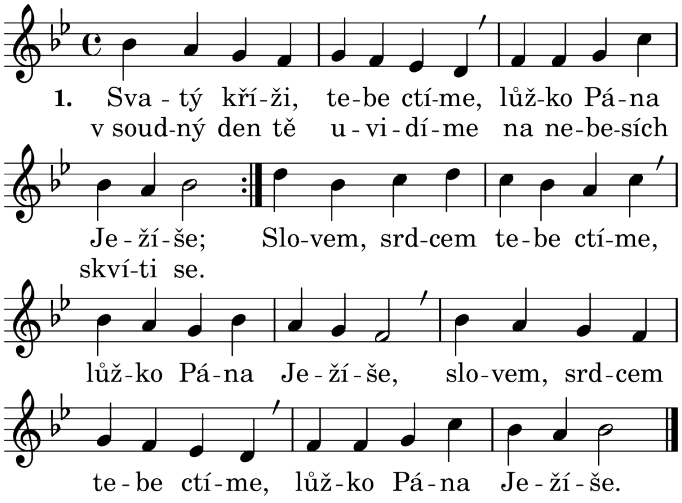
2. Pro svou smrt a svaté rány, / Kriste požehnaný, / smiluj se nad námi!

3. Z hlubin hříchů k tobě lkáme, / kříž tvůj uctíváme, /

smiluj se nad námi!

4. Svatý Bože, svatý Silný, / svatý Nerozdílný, / smiluj se nad námi!

317 – Svatý kříži, tebe ctíme



1. Svatý kříži, tebe ctíme, / lůžko Pána Ježíše; /

v soudný den tě uvidíme / na nebesích skvíti se. [: Slovem, srdcem tebe ctíme, / lůžko Pána Ježíše. :]

2. Svatý znaku umučení, / láskou Boží naplň nás, / chraň nás všeho provinění, / spásu zvěstuj v každý čas! [: Slovem, srdcem tebe ctíme, / lůžko Pána Ježíše. :]

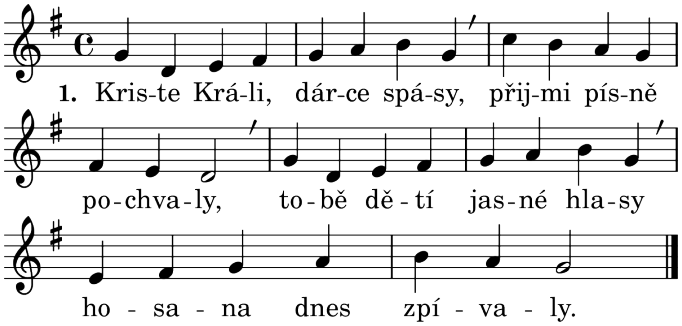
3. Praporem nám, svatý kříži, / v každém našem boji buď; / když nás těžké zkoušky tíží, / pevnou víru v srdci vzbuď. [: Slovem, srdcem tebe ctíme, / lůžko Pána Ježíše. :]

4. K vítězství se jistě blíží, / kdo se k tobě přimkne blíž; / po bojích jej, svatý kříži, / k Otci v nebi povýšíš. [: Slovem, srdcem tebe ctíme, / lůžko Pána Ježíše. :]

5. V tobě, svatý lásky zdroji, / spásu mám i ochranu, / naději a sílu svoji; / tobě věrný zůstanu. [: Slovem, srdcem tebe ctíme, / lůžko Pána Ježíše. :]

6. Vyslyš, Bože, naše přání: / až nás tvůj hlas povolá, / aby ústa při skonání / chválu kříže hlásala. [: Slovem, srdcem tebe ctíme, / lůžko Pána Ježíše. :]

318A – Kriste Králi, dárce spásy



1. Kriste Králi, dárce spásy, / přijmi písně pochvaly, / tobě dětí jasné hlasy / hosana dnes zpívaly.

2. Tys věčný král Izraele, / Davidův syn vznešený; / přicházíš k nám jménem Páně, / Králi blahoslavený.

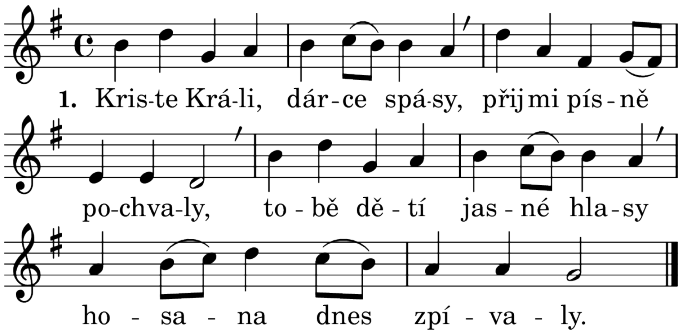
3. Na výsostech tebe slaví / nebešťanů svatý sbor, / tebe člověk v úctě zdraví, / tebe chválí každý tvor.

4. Židé vstříc ti nesli palmy / při tvém slavném příchodu; / my zpíváme tobě žalmy, / slavíme tě v průvodu.

5. Oni tobě vzdali chválu, / když ses na smrt ubíral; / my zvěstujem tvoji slávu, / tys náš nesmrtelný Král.

6. Mile přijals jejich chvály; / mile přijmi i náš zpěv. / Dobrý, milostivý Králi, / věčnou lásku svou nám zjev.

318B – Kriste Králi, dárce spásy



1. Kriste Králi, dárce spásy, / přijmi písně pochvaly, / tobě dětí jasné hlasy / hosana dnes zpívaly.

2. Tys věčný král Izraele, / Davidův syn vznešený; / přicházíš k nám jménem Páně, / Králi blahoslavený.

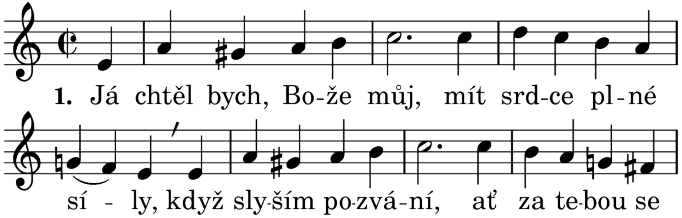
3. Na výsostech tebe slaví / nebešťanů svatý sbor, / tebe člověk v úctě zdraví, / tebe chválí každý tvor.

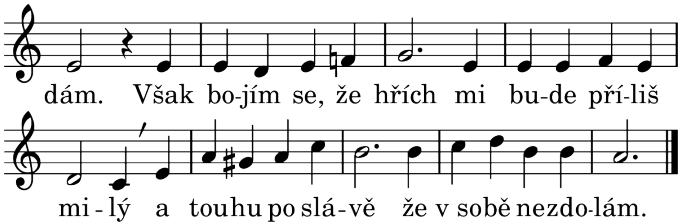
4. Židé vstříc ti nesli palmy / při tvém slavném příchodu; / my zpíváme tobě žalmy, / slavíme tě v průvodu.

5. Oni tobě vzdali chválu, / když ses na smrt ubíral; / my zvěstujem tvoji slávu, / tys náš nesmrtelný Král.

6. Mile přijals jejich chvály; / mile přijmi i náš zpěv. / Dobrý, milostivý Králi, / věčnou lásku svou nám zjev.

319 – Já chtěl bych, Bože můj





1. Já chtěl bych, Bože můj, mít srdce plné síly, / když slyším pozvání, ať za tebou se dám. / Však bojím se, že hřích mi bude příliš milý / a touhu po slávě že v sobě nezdolám.

2. Dnes na to vzpomínám, jak často jsem už slíbil, / že chci ti věrný být, vždy ve službě tvé stát / a zabývat se tím, co se tvé vůli líbí. / Však všechny sliby své jsem zrušil mnohokrát.

3. Neumím vděčný být, když požehnání dáš mně, / když radost přichází a chvíle pokojné, / a zcela hluchý jsem, když napomínáš vážně, / když smutek dopustíš, znamení varovné.

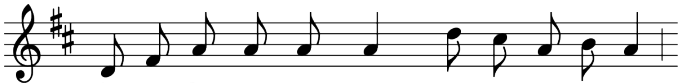
4. Tak stále poznávám, jak slabý jsem a prázdný, / jak sice snahu mám hlas Boží vážně vzít, / však zcela

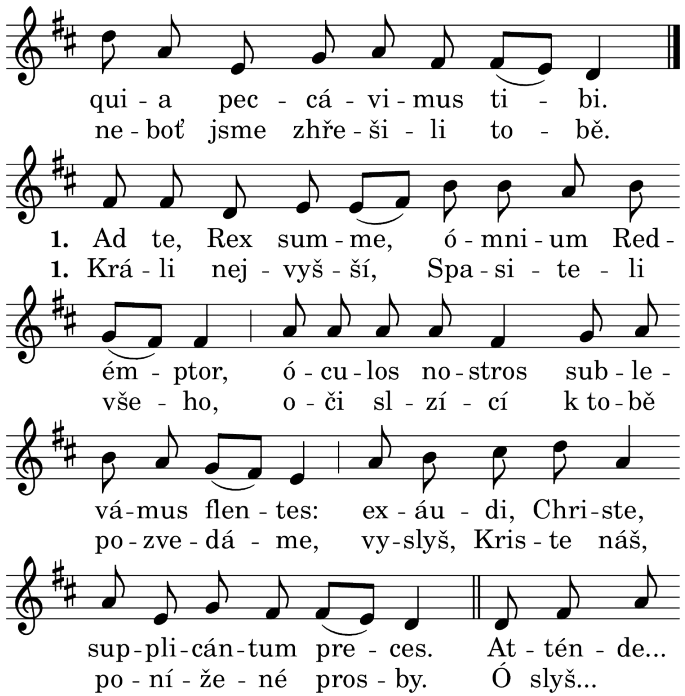
stačí, když jen někdo pohrozí mi, / a znovu upadám, má slabost vítězí.

5. Jen tvoje moudrost ví, co k službě sílu dává, / co sobce promění a smutné potěší, / jen za tvé pomoci se zastanu vždy práva / a věrnost pravdě tvé nebude přítěží.

6. Tak jako prorokům a apoštolům kdysi / i mně dej moudrost svou a Ducha daruj sám, / ty, který v lásce své a v moci nezměrný jsi, / i ve mně bezmocném si vybuduj svůj chrám.

320 – Ó slyš a shlédni k nám





Ó slyš a shlédni k nám, smiluj se, Pane, / neboť jsme zhřešili tobě.

1. Králi nejvyšší, Spasiteli všeho, / oči slzící k tobě pozvedáme, / vyslyš, Kriste náš, ponížené prosby.

Ó slyš a shlédni k nám, smiluj se, Pane, / neboť jsme zhřešili tobě.

2. Pravice Boží, úhelný jsi kámen, / cesta spasení, jistá nebes brána, / omyj ze všech nás skvrny našich hříchů.

Ó slyš a shlédni k nám, smiluj se, Pane, / neboť jsme zhřešili tobě.

3. Bože, prosíme před tvou vznešeností: / Svatým sluchem svým uslyš naše lkání, / všechny proviny odpusť s laskavostí.

Ó slyš a shlédni k nám, smiluj se, Pane, / neboť jsme zhřešili tobě.

4. Viny spáchané tobě vyznáváme, / srdcem zkroušeným také skryté hříchy, / ty, náš Zachránce, odpustíš je vlídně.

Ó slyš a shlédni k nám, smiluj se, Pane, / neboť jsme zhřešili tobě.

5. Bez viny jatý, zlobě nevzpíráš se, / křivým svědectvím vydán za bezbožné, / co jsi vykoupil, zachovej, ó Kriste.

Ó slyš a shlédni k nám, smiluj se, Pane, / neboť jsme zhřešili tobě.

Atténde, Dómine, et miserére, / quia peccávimus tibi.

1. Ad te, Rex summe, ómnium Redémptor, / óculos nostros sublevámus flentes: / exáudi, Christe, supplicántum preces.

Atténde, Dómine, et miserére, / quia peccávimus tibi.

2. Déxtera Patris, lapis anguláris, / via salútis, iánua caeléstis, / áblue nostri máculas delícti.

Atténde, Dómine, et miserére, / quia peccávimus tibi.

3. Rogámus, Deus, tuam maiestátem: / áuribus sacris gémitus exáudi: / crímina nostra plácidus indúlge.

Atténde, Dómine, et miserére, / quia peccávimus tibi.

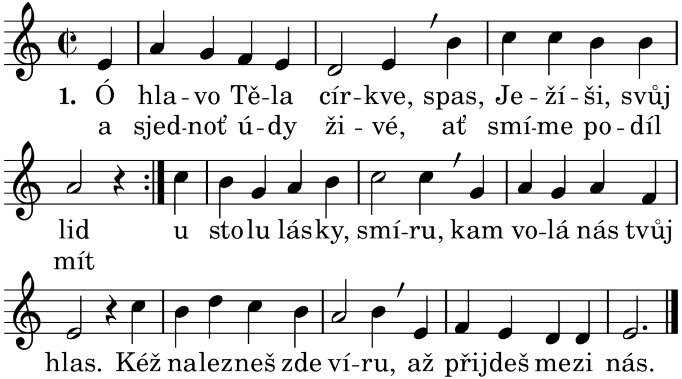
4. Tibi fatémur crímina admíssa, / contríto corde pándimus occúlta: / tua, Redémptor, píetas ignóscat.

Atténde, Dómine, et miserére, / quia peccávimus tibi.

5. Innocens captus, nec repúgnans ductus, / téstibus falsis pro imppiis damnátus: / quos redemísti, tu consérva, Christe.

Atténde, Dómine, et miserére, / quia peccávimus tibi.

321 – Ó hlavo Těla církve



Vstup

1. Ó hlavo Těla církve, / spas, Ježíši, svůj lid / a sjednoť údy živé, / ať smíme podíl mít / u stolu lásky, smíru, / kam volá nás tvůj hlas. / Kéž nalezneš zde víru, / až přijdeš mezi nás.

Před evangeliem

2. Teď, Pane, slovy svými / zasáhni život můj, / ať nikdy skutky zlými / nevolám: Ukřižuj! / Ať štědře bratřím dávám, / co zdarma dostal jsem, / a sloužit nepřestávám / v svědectví pravdivém.

Obětní průvod

3. Bez podoby a krásy, / muž bolesti a ran, / nám zjevil cestu spásy / a život vrací nám. / Víc nemohl jsi dáti. / Co, Pane, já ti dám? / Kéž rád ti darem vrátím / vše, co jsem, vše, co mám.

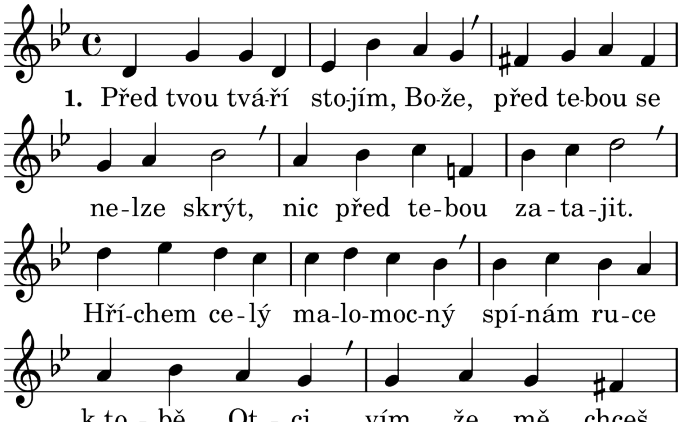
Přijímání

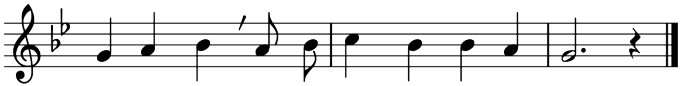
4. Teď vezměte a jezte, / živte se tělem mým, / vy hladoví, na cestě / slzavým údolím. / Ze smrti život prýští / v bezbřehý oceán. / Dík vzdávám, že smím jísti, / co nabízí mi Pán.

Závěr

5. Sluch dopřej našim dík̊um, / propusť nás v pokoji. / Dej sílu učedník̊um, / ať v zkouškách obstojí / a slávu kříže šíří / slovem i příkladem, / než hříšný svět se smíří / v Ježíši, Synu tvém.

322 – Před tvou tváří





Vstup

1. Před tvou tváří stojím, Bože, / před tebou se nelze skrýt, / nic před tebou zatajit. / Hříchem celý malomocný / spínám ruce k tobě, Otci, [: vím, že mě chceš uzdravit. :]

2. Tíha vin mě trápí, Kriste, / klesám jako suchý list / hnaný větrem do všech míst. / Uzdrav mě svým božským tělem, / buď i pro mě Spasitelem. [: Řekni slovo, budu čist. :]

Před evangeliem

3. Obraťte se, Bůh se blíží, / změňte život, teď je čas! / slyším volat Boží hlas. / Kriste, s láskou voláš hříšné, / vážně varuješ však pyšné. [: Šťasten, kdo se smíří včas. :]

Obětní průvod

4. Přijmi, Otče, dary smíru. / Hrubý nevděk našich vin / láskou nahradí tvůj Syn. / V darech i nás proměň, Kriste, / stvoř nám srdce nové, čisté, [: ať jsme novým stvořením. :]

Přijímání

5. Pojďte jíst, tak zveš nás, Pane: / Tělo mé je z nebe chléb, / nesmíte už hladovět! / Dám vám radost, sílu k boji, / dám lék, který rány hojí, [: unaveným nový vzlet. :]

Díky

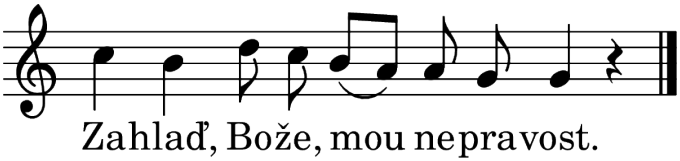
6. Děkuji ti, živý Kriste, / zázrak se v mé duši stal, / vracíš mi, co hřích mi vzal. / Nebe chceš mít v srdci chudém, / my dva spolu jedno budem. [: Navždy zlo ode mě vzdal. :]

Závěr

7. Uzdraven jsi, nehřeš více, / vlídně napomíná Pán. / Raduji se, nejsem sám. / Kriste, když zlo hlavu zvedá, / láska tvá mi klesnout nedá. [: Ty jsi se mnou. Vytrvám. :]

381 – Zahlaď, Bože, mou nepravost

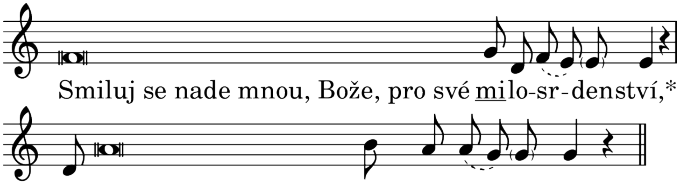
Zpěv při udělování popelce



Obrázek 4: Noty k písni 381 - část 1

Zahlaď, Bože, mou nepravost.

Žalm 51 (50)

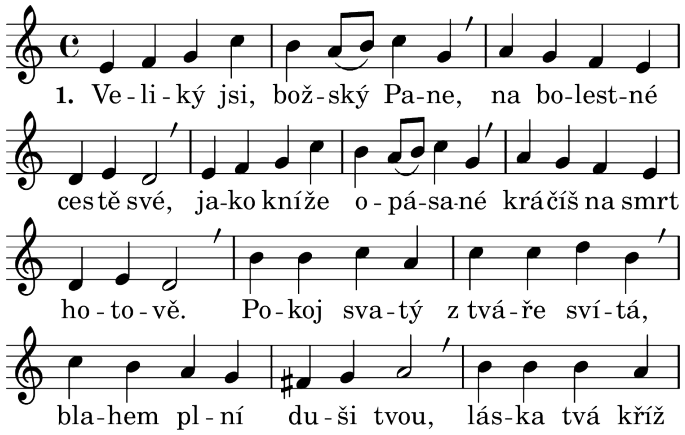


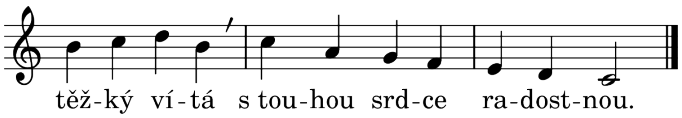
Smiluj se nade mnou, Bože, pro své milosrdenství ,
pro své velké slitování zahlaď mou nepravost.

Smyj ze mě úplně mou vinu
a očisť mě od mého hříchu.
Neboť já svou nepravost uznávám, *
můj hřích je stále přede mnou.
Jen proti tobě jsem se prohřešil, *
spáchal jsem, co je před tebou zlé,
takže se ukáže, jak je tvůj rozsudek spravedlivý, *
že jsi bezúhonný ve svém soudu.
Hle, líbí se ti upřímné srdce, *
ve skrytu mě učíš moudrosti.
Pokrop mě yzopem, a budu čistý, *
umyj mě, a budu bělejší než sníh.
Odvrať svou tvář od mých hříchů *
a zahlaď všechny mé viny.
Stvoř mi čisté srdce, Bože, *
obnov ve mně ducha vytrvalosti.
Neodvrhuj mě od své tváře *
a neodnímej mi svého Svatého Ducha.
Vrať mi radost ze své ochrany *
a posilni mou velkodušnost.
Otevři mé rty, Pane, *

aby má ústa zvěstovala tvou chválu.
Vždyť nemáš zálibu v oběti, *
kdybych věnoval žertvu, nebyla by ti milá.
Mou obětí, Bože, je zkroušený duch, *
zkroušeným a pokorným srdcem, Bože, nepohrdneš.

381 – Veliký jsi, božský Pane





1. Veliký jsi, božský Pane, / na bolestné cestě své, / jako kníže opásané / kráčíš na smrt hotově. / Pokoj svatý z tváře svítá, / blahem plní duši tvou, / láska tvá kříž těžký vítá / s touhou srdce radostnou.

2. Chtěje dáti světu všemu / světlo pravdy nebeské, / z trůnu nebes k lidu svému / spěcháš v strasti pozemské. / Srdcím neseš pokoj pravý, / hříšným spásu zvěstuješ, / slovem lásky bez únavy / k Otci svému všechno zveš.

3. Na Golgoty svaté témě / kráčíš cestou bolestnou, / klesáš znaven na tvář země, / hloží věnčí hlavu tvou. / Snášíš hany lidu svého, / smýváš naši nepravost, / v těžkém bolu kříže tvého / září božská velebnost.

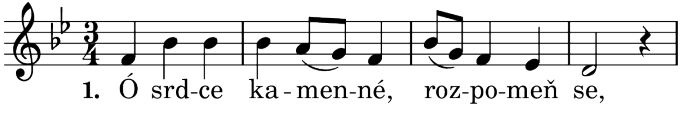
4. Neseš žal a muky kříže / s myslí Otci oddanou, / všechny voláš k sobě blíže, / těšíš Jana, matku svou. / Prosíš Otce za své vrahy, / za hříšné se přimlouváš, / Lásko věčná, Kriste drahý, / Spasiteli, Bože náš!

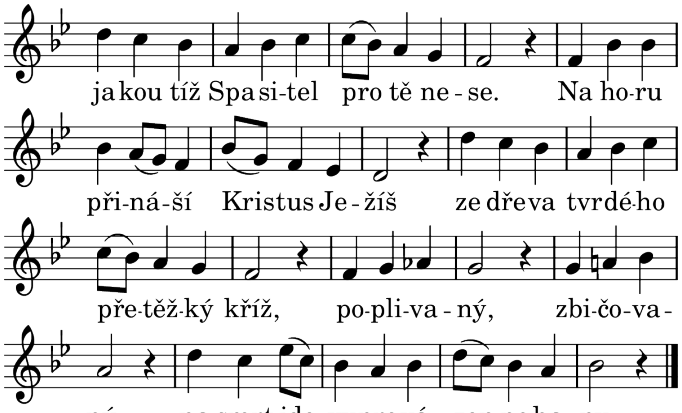
5. Zem se chvěje, slunce hasne, / hrob své nitro otvírá, / nebe, země hrůzou žasne, / Spravedlivý umírá! / Umučený Spasiteli, / klaň se tobě každý duch, / obor světa hlásej celý: / Pan jsi náš a svatý Bůh!

6. Smrtí svou, ó Spasiteli, / duše draze koupené / vedeš jako pastýř bdělý / v nebe, hříchem ztracené. / Bože lásky Jezu Kriste, / v kříži tvém má spása je, / tobě dávám srdce čisté, / v tebe pevně doufaje.

7. Na rodinu shlédni svoji, / na lid, který tebe ctí, / sil nás v bídě, v těžkém boji / přispěj nám svou milostí! / V bolestné pak smrti chvíli / potěš duši ztrápenou, / uveď ji, ó Jezu milý, / v slávu nebes blaženou!

382 – Ó srdce kamenné





1. Ó srdce kamenné, rozpomeň se, / jakou tíž Spasitel pro tě nese. / Na horu přináší Kristus Ježíš / ze dřeva tvrdého přetěžký kříž, / poplivaný, zbičovaný, / na smrt jde vyprovázen pohany.

2. Ach, kat mu ovíjí bodláčím skráň, / železem probíjí nohu i dlaň, / do země zaráží krvavý kmen; / hle, Kristus Pán visí na hřebech jen. / Krev se řine, síla mine, / proč jsi jej opustil, Hospodine?

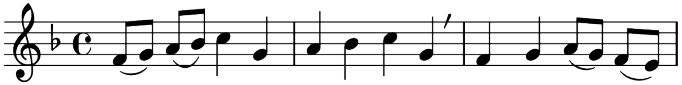
3. A žízeň mučivá v nitru pálí, / vody mu ni kapky

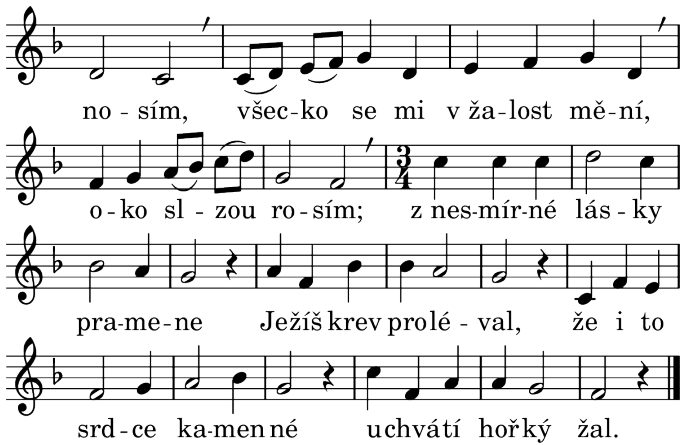
nepodali. / Ach, kdo jej vystavil této muce? / Ukrutně kdo probil nohy, ruce? / Jen jediná je příčina: / toť přemnohá duší našich vina.

4. Na ruce, nohy, bok, člověče hleď: / prýští ze svatých ran pramenů pět, / bys omyl duši svou od hříchů v nich, / bys též lék nalézal v svých nemocích. / Kolik je ran, tolik je schrán, / abys byl k životu vždy zachován.

5. Děkuj a polituj s lotrem svých vin, / aby ti odpustil též Boží Syn, / aby tě milostný nebeský Král / po smrti do svého království vzal. / „Hříchů lituj, chceš-li být můj‘ / to tobě vzkazuje z kříže Bůh tvůj.

383 – Hořké Páně umučení





1. Hořké Páně umučení / na mysli když nosím, / všecko se mi v žalost mění, / oko slzou rosím; / z nesmírné lásky pramene / Ježíš krev proléval, / že i to srdce kamenné / uchvátí hořký žal.

2. Opuštěný, vydán zradě / v Getsemanech klečí. / Však již kvapí po zahradě / žoldnéřové s meči. / Jidáš, jenž Mistra zaprodal, / vede je s úšklebkem / a již je veden králů Král / před knížat hrdý sněm.

3. Ztýraného odtud zrána / vedou k Pilátovi, / aby na smrt vydal Pána / vladařskými slovy. / „Nevinen Ježíš," Pilát dí, / ale hned bez práva / ukrutné Pána čeledi / k mrskání vydává.

4. Pohleď, duše nelítostná, / na ta hrozná muka, / kterak Pána bije zlostná / katanova ruka; / trnovým věncem ve spěchu / čelo mu ovijí, / červené roucho k posměchu / kladou mu na šíji.

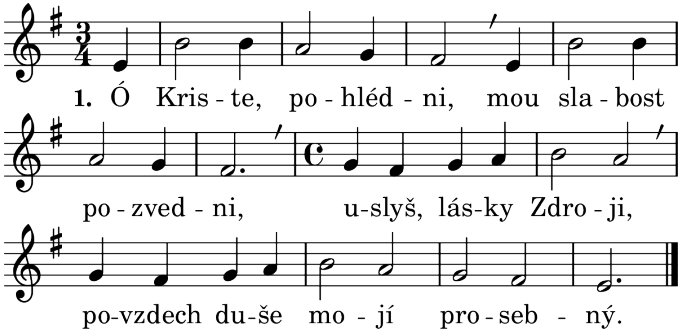
5. A lid nezná smilování, / vida Pána v trýzni. / Marně vladař Pilát brání / jeho krvežízni. / Na rámě bere těžký kříž / Kristus Pán v lopotě, / kajícná duše, pojď s ním již / ke smutné Golgotě.

6. Hle, již svaté ruce, nohy / připevněny k dřevu, / vystaven Pán přeubohý / rouhání a hněvu, / a v nevýslovném strádání / krvácí z četných ran, / pak svatou hlavu naklání, / těžký boj dokonán.

7. Uvaž, duše, v tuto dobu / muka kříže jeho, / na němž Pán pněl pro tvou zlobu / k spáse světa všeho. / Odvrhni hříchu okovy, / pro něž Pán umírá, / již se ti

z lásky Kristovy / věčný ráj otvírá.

384 – Ó Kriste, pohlédni



1. Ó Kriste, pohlédni, / mou slabost pozvedni, / uslyš, lásky Zdroji, / povzdech duše mojí prosebný!

2. Tys na zem sestoupil, / abys mě vykoupil, / daroval mi sebe, / proto jsi i nebe opustil.

3. Pro hříšnou duši mou / již cestou bolestnou / na Golgotu kráčíš, / cestu kříže značíš krví svou.

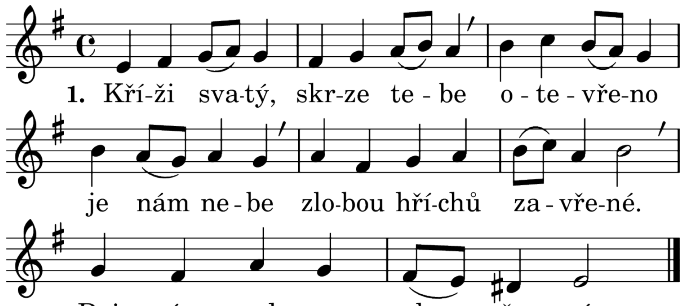
4. Tam peklo potíráš / a nebe otvíráš, / pod mých hříchů tíží / na potupném kříži umíráš.

5. Ach, já jsem jedinou / tvých strastí příčinou, / pro mne byl jsi haněn, / velmi byl jsi raněn mou vinou.

6. Tvůj kříž mi spásu dej, / tvá krev mi život vlej, / rána tvého srdce / navždy mě v tvé lásce zachovej.

7. Kéž hříchy opustím / a zvu tě Bohem svým, / po vezdejší pouti / kéž tě obejmouti navždy smím.

385 – Kříži svatý skrze tebe



1. Kříži svatý, skrze tebe / otevřeno je nám nebe / zlobou hříchů zavřené. / Dej nám srdce zkroušené.

2. Kříži svatý, pro mé hříchy / nesl tebe Ježíš tichý; / dej, ať vroucně želím jich, / zanechám již skutků zlých.

3. Kříži svatý, na němž tělo / Spasitele mého pnělo, / vzývám tě a uctívám / v tobě znak své spásy mám.

4. Kříži svatý, na němž hlava / mého Pána spočívala / zohavená, zmučená, / tebe vzývá duše má.

5. Kříži svatý, na němž z boku / Kristova krev v hojném toku / tekla ke spasení nám, / tebe v duchu objímám.

6. Kříži svatý, buď mi v kříži, / když mne těžce k zemi sníží, / podporou a posilou, / pozvedni mne silou svou.

7. Kříži svatý, když mi v boji / nepřátelé zkázu strojí, / ty buď zbraní, štítem mým, / ať nad nimi zvítězím.

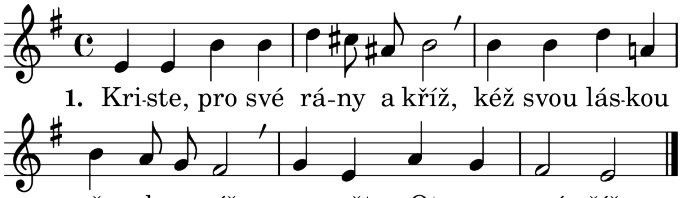
8. Kříži svatý, v žalu, plese / k tobě duše moje pne se, / ty jsi povždy jediné / potěšení duše mé.

9. Kříži svatý, ve tvém stínu / ukrývám svou hříšnou vinu. / Svatá krev ran Kristových / smyje skvrnu

hříchů mých.

10. Kříži svatý, při skonání / obejmout tě je mé přání, / abych s Kristem podíl měl, / jenž na tobě kdysi pněl.

386 – Kriste pro své rány a kříž



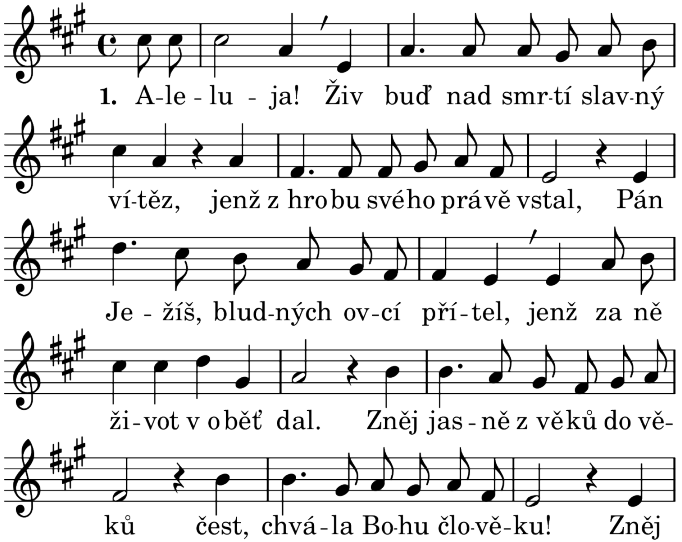
1. Kriste, pro své rány a kříž, / kéž svou láskou vše obnovíš / a svět s Otcem smíříš.

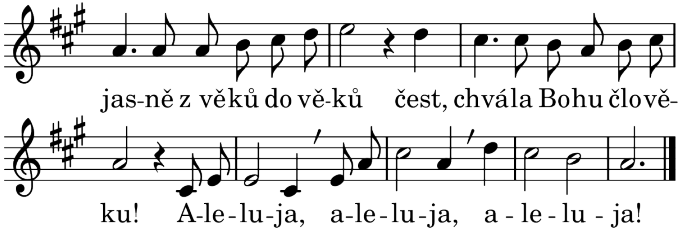
2. Tvou smrt, Pane, zvěstujeme, / vyznáváme vzkříšení tvé, / čekáme tvůj příchod.

3. Dej, ať nad zlem vítězíme / a po smrti věčně dlíme / v království tvé lásky.

Velikonoční písně

401 – Aleluja! Živ buď nad smrtí slavný vítěz





1. Aleluja! Živ buď nad smrtí slavný vítěz, / jenž z hrobu svého právě vstal, / Pán Ježíš, bludných ovcí přítel, / jenž za ně život v oběť dal. [: Zněj jasně z věků do věků / čest, chvála Bohu člověku! :] Aleluja, aleluja, aleluja!

2. Aleluja! Vstal z mrtvých Kristus oslavený, / tma pekel před ním utíká, / z ran, jež jsou divem zaceleny, / vítězná záře proniká. [: Buď sláva Bohu na nebi, / mír lidu jeho na zemi. :] Aleluja, aleluja, aleluja!

3. Aleluja! Dnes vtiskl pečeť na svá slova, / div divů slavně dokonal. / Kdo důvěru v něj v srdci chová / a lásku svou mu věnoval, [: ten radostnou má jistotu, / že v pravdě s ním jde k životu. :] Aleluja, aleluja, aleluja!

4. Aleluja! Vstal Kristus! Vše, co jsme, co máme, / chcem s láskou jenom jemu dát, / všech skutků zlých se odříkáme, / s ním chceme žít a umírat. [: On život je a vzkříšení, / své věrné nebem odmění. :] Aleluja, aleluja, aleluja!

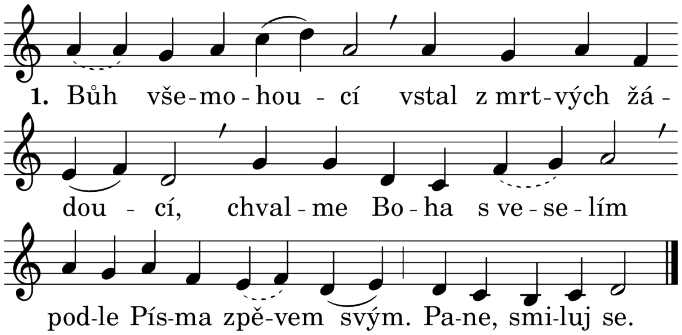
5. Aleluja! Vstal Kristus Ježíš, naše spása, / nad časnou smrtí věčný král. / Kdo v něho věří, v duši jásá, / že chlebem života se stal. [: Nám chystá v nebi příbytek / a nový, šťastný, svatý věk. :] Aleluja, aleluja, aleluja!

6. Aleluja! Vstal Kristus! Pastýř svého stáda / dal život v oběť za svůj lid. / V své lásce si vždy znovu žádá / Beránkem obětním nám být. [: Jen v jeho svatém pokoji / se každá rána zahojí. :] Aleluja, aleluja, aleluja!

7. Aleluja! Co zasel kdo, to bude žíti: / Kdo ctnost a dobro miloval, / se krásou věčnou bude skvíti / v svém Pánu, který z mrtvých vstal; [: navěky v domov líbezný / jej uvede král vítězný. :] Aleluja, aleluja, aleluja!

8. Aleluja! Tak slavně aleluja pějme / po všechny časy jako dnes. / Čest, dík a chválu Kristu vzdejme, / jenž předešel nás do nebes. [: A tam u Otce na trůnu / nám chystá slávy korunu. :] Aleluja, aleluja, aleluja!

402A – Bůh všemohoucí



1. Bůh všemohoucí / vstal z mrtvých žádoucí, / chvalme Boha s veselím / podle Písma zpěvem svým. / Pane, smiluj se.

2. Jezu Kriste, vstal jsi, / svědectví nám dal jsi, / že též

z mrtvých vstaneme, / s tebou věčně budeme. / Pane, smiluj se.

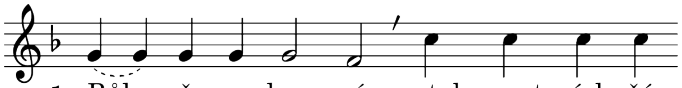
3. Uslyš naše hlasy, / dej pokojné časy, / Jezu Kriste, Králi, / ať tě tvůj lid chválí. / Pane, smiluj se.

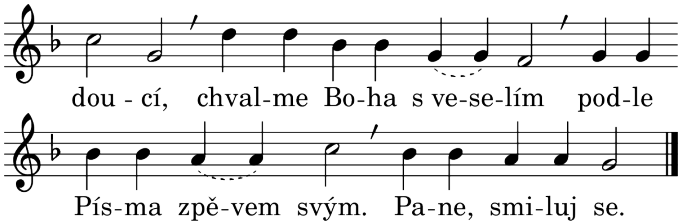
4. Maria žádoucí, / růže z nebe skvoucí, / pros za nás Hospodina, / svého milého Syna. / Pane, smiluj se.

5. Odpusť naše zlosti, / všech nás bludů zprosti, / dej pro svoji dobrotu / svaté církvi jednotu. / Pane, smiluj se.

6. Všichni svatí, proste / a nám dopomozte, / bychom s vámi bydlili, / v nebi Krista chválili. / Pane, smiluj se.

402B – Bůh všemohoucí





1. Bůh všemohoucí / vstal z mrtvých žádoucí, / chvalme Boha s veselím / podle Písma zpěvem svým. / Pane, smiluj se.

2. Jezu Kriste, vstal jsi, / svědectví nám dal jsi, / že též z mrtvých vstaneme, / s tebou věčně budeme. / Pane, smiluj se.

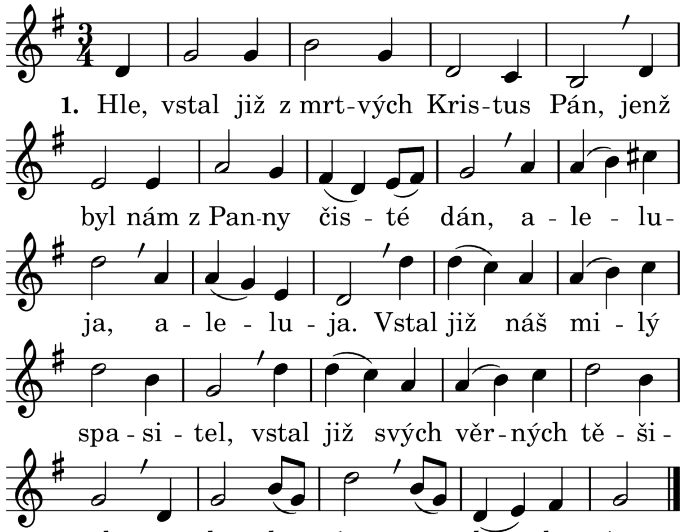
3. Uslyš naše hlasy, / dej pokojné časy, / Jezu Kriste, Králi, / ať tě tvůj lid chválí. / Pane, smiluj se.

4. Maria žádoucí, / růže z nebe skvoucí, / pros za nás Hospodina, / svého milého Syna. / Pane, smiluj se.

5. Odpusť naše zlosti, / všech nás bludů zprosti, / dej pro svoji dobrotu / svaté církvi jednotu. / Pane, smiluj se.

6. Všichni svatí, proste / a nám dopomozte, / bychom s vámi bydlili, / v nebi Krista chválili. / Pane, smiluj se.

403 – Hle, vstal již z mrtvých



1. Hle, vstal již z mrtvých Kristus Pán, / jenž byl nám z Panny čisté dán, / aleluja, aleluja. / Vstal již náš milý spasitel, / vstal již svých věrných těšitel, / aleluja, aleluja.

2. Ó buď mu sláva, chvála, čest, / že nám zas život vrácen jest, / aleluja, aleluja. / Vstal již náš milý spasitel, / vstal již svých věrných těšitel, / aleluja, aleluja.

3. Svým věrným Pán se ukázal, / když v oslaveném těle vstal, / aleluja, aleluja. / Vstal již náš milý spasitel, / vstal již svých věrných těšitel, / aleluja, aleluja.

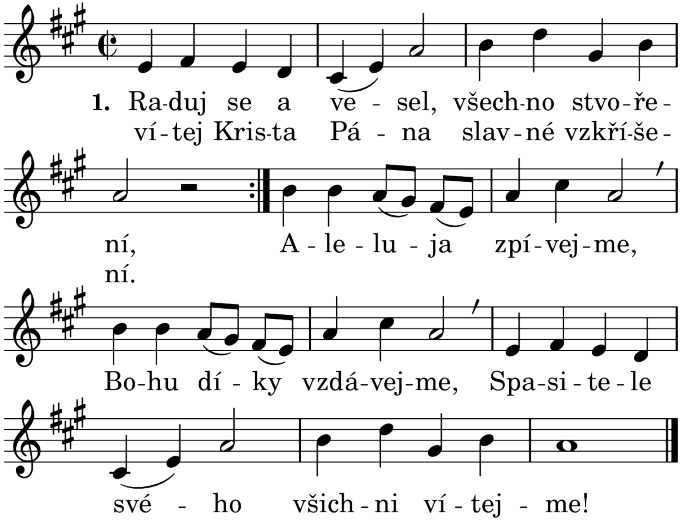
4. Tím předpověď je splněna / a víra naše stvrzena, / aleluja, aleluja. / Vstal již náš milý spasitel, / vstal již svých věrných těšitel, / aleluja, aleluja.

5. V té velkonoční radosti / dík Bohu vzdejme s vroucností, / aleluja, aleluja. / Vstal již náš milý spasitel, / vstal již svých věrných těšitel, / aleluja, aleluja.

6. My také s Kristem vstaneme / a věčně živi budeme, /

aleluja, aleluja. / Vstal již náš milý spasitel, / vstal již svých věrných těšitel, / aleluja, aleluja.

404 – Raduj se a vesel



1. Raduj se a vesel, všechno stvoření, / vítej Krista

Pána slavné vzkříšení. / Aleluja zpívejme, / Bohu díky vzdávejme, / Spasitele svého všichni vítejme!

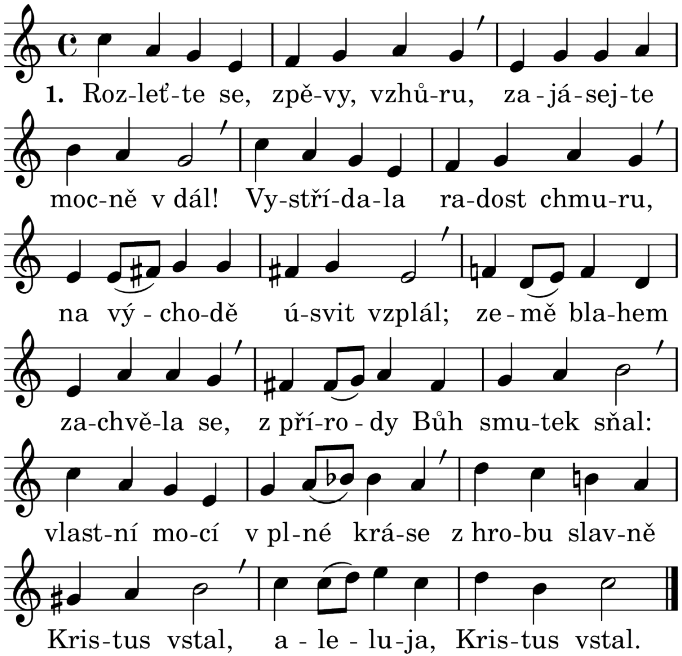
2. Sbory nebes duchů, s námi plesejte, / vítěznému Kristu slávu zpívejte! / Aleluja přeslavné, / které v církvi Páně zní, / ať i vroucně jásá v nebes svatyni!

3. Raduj se a vesel, Panno Maria, / velká tvoje žalost nyní minula; / spatříš syna milého / v blesku světla jasného, / přivineš ho k srdci opět živého.

4. Rcete, zbožné ženy, co jste viděly, / když jste časně zrána k hrobu dospěly? / Anděl se nám ukázal, / ten nám slavně zvěstoval, / že Pán vlastní mocí právě z mrtvých vstal.

5. Až v den soudu všichni z mrtvých vstaneme, / dej, ať s tebou, Kriste, věčně živi jsme! / S nebešťany navěky / před tvým trůnem plesáme, / aleluja slavné tobě zpíváme!

405 – Rozleťte se, zpěvy, vzhůru



Vstup

1. Rozleťte se, zpěvy, vzhůru, / zajásejte mocně v dál! / Vystřídala radost chmuru, / na východě úsvit vzplál; / země blahem zachvěla se, / z přírody Bůh smutek sňal: / vlastní mocí v plné kráse / z hrobu slavně Kristus vstal, / aleluja, Kristus vstal.

Před evangeliem

2. Láska zbožných k hrobu spěla: / Kdo jen kámen zvedne nám? / Tu však slyší od anděla: / Z mrtvých vstal, jak řekl sám! / Nechať znovu touto zvěstí / zahlaholí Boží chrám, / aby duše, plná štěstí, / povznesla se k výšinám, / aleluja, k výšinám!

Obětní průvod

3. S knězem celé lidské plémě / předstupuje před tvou tvář, / chléb a víno, dary země, / přináší ti na oltář. / Učiň naše srdce čistá, / všechno zlé v nich, Bože, zmař. / Nechť nám tato oběť chystá / na nebesích slávy zář, / aleluja, slávy zář!

Přijímání

4. Pro mé duše zmrtvýchvstání / přišla nyní hodina; /

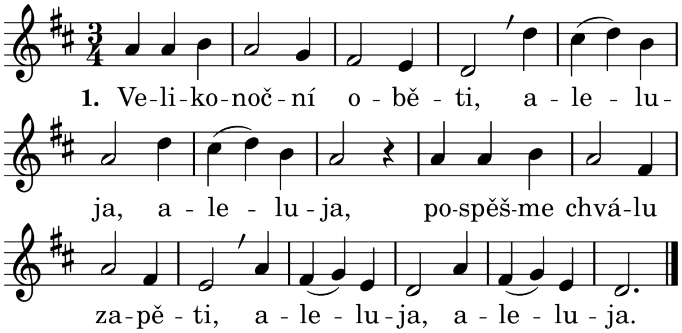
k Boží lásky uvítání / touha má se upíná. / V této chvíli se mi chystá / nejmilejší hostina: / Přijď již ke mně, lásko čistá, / veliká a jediná, / aleluja, jediná!

5. Klaním se ti, Všemohoucí, / proti tobě jsem jen prach. / Ty však chceš, bych v lásku vroucí / proměnil svůj lidský strach. / Dej, by oko víry zřelo, / co se tají v způsobách: / tvoje krev a tvoje tělo, / jež přemohlo smrti práh, / aleluja, smrti práh.

Závěr

6. Pastýři náš, Spasiteli / pobloudilých lidských stád, / aby duše život měly, / sám ses přišel v oběť dát. / I když někdy světa zmatky / poruší tvůj věčný řád, / svolej vždy své ovce zpátky, / nepřestaň nás milovat, / aleluja, milovat.

406A – Velikonoční oběti



1. Velikonoční oběti, / aleluja, aleluja, / pospěšme chválu zapěti, / aleluja, aleluja.

2. Beránek ovce vykoupil, / aleluja, aleluja, / když muka kříže podstoupil, / aleluja, aleluja.

3. Se smrtí život utkal se, / aleluja, aleluja, / v podivuhodném zápase, / aleluja, aleluja.

4. Pán žití učinil ten div, / aleluja, aleluja, / zemřel, a v slávě vládne živ, / aleluja, aleluja.

5. Řekni nám, řekni, Maria, / aleluja, aleluja, / cos tam

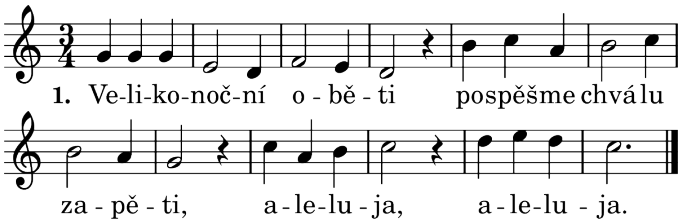
u skály spatřila, / aleluja, aleluja.

6. Prázdný hrob, z něhož vstal můj Pán, / aleluja, aleluja / a plátno, v němž byl omotán, / aleluja, aleluja.

7. Vstal Kristus, naše naděje, / aleluja, aleluja, / a zve nás do Galileje, / aleluja, aleluja.

8. Žije náš Král, chcem žíti s ním, / aleluja, aleluja, / slitovným Králem vítězným, / aleluja, aleluja.

406B – Velikonoční oběti



1. Velikonoční oběti / pospěšme chválu zapěti, / aleluja, aleluja.

2. Beránek ovce vykoupil, / když muka kříže podstoupil, / aleluja, aleluja.

3. Se smrtí život utkal se, / v podivuhodném zápase, / aleluja, aleluja.

4. Pán žití učinil ten div, / zemřel, a v slávě vládne živ, / aleluja, aleluja.

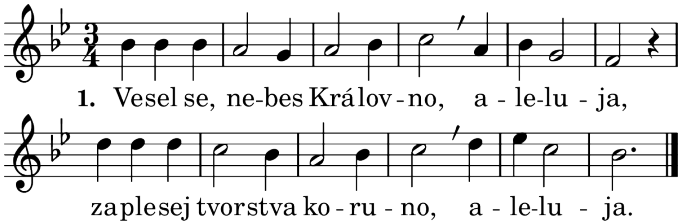
5. Řekni nám, řekni, Maria, / cos tam u skály spatřila, / aleluja, aleluja.

6. Prázdný hrob, z něhož vstal můj Pán, / a plátno, v němž byl omotán, / aleluja, aleluja.

7. Vstal Kristus, naše naděje, / a zve nás do Galileje, / aleluja, aleluja.

8. Žije náš Král, chcem žíti s ním, / slitovným Králem vítězným, / aleluja, aleluja.

407 – Vesel se, nebes Královno

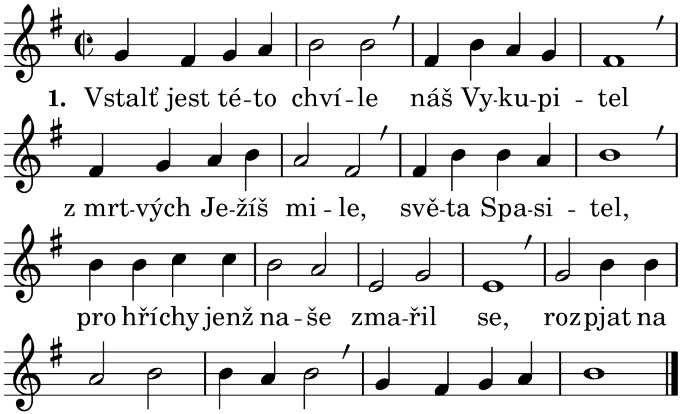


1. Vesel se, nebes Královno, / aleluja, / zaplesej tvorstva koruno, / aleluja.

2. Ten, jejž jsi v klíně chovala, / aleluja, / vpravdě vstal Kristus, tvá chvála, / aleluja.

3. Z vítězství jeho raduj se, / aleluja, / u něho za nás přimluv se, / aleluja.

408 – Vstaľ jest této chvíle

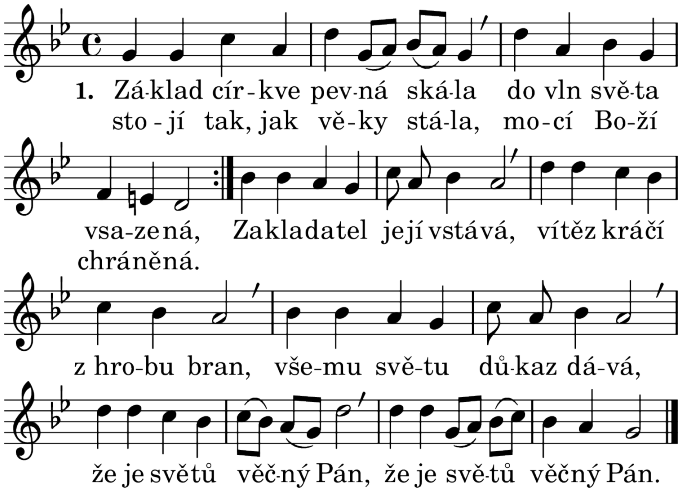


1. Vstaľ jest této chvíle / náš Vykupitel / z mrtvých Ježíš mile, / světa Spasitel, / pro hříchy jenž naše zmařil se, / rozpjat na kříži, nevinný / Bůh náš jediný.

2. Zrána časně přišly / k hrobu ženy ctné. / Marie tu stály / velmi truchlivé. / Anděl, jenž tu seděl, zvěst jim děl, / bratřím zvěstovat přikázal, / Bůh že svatý vstal

3. Jenž jsi umřít ráčil, / Kriste laskavý, / by se k tobě vrátil / hříšník váhavý, / vstals dnes z mrtvých slavný, vítězný; / přej nám šťastného skonání, / hříchů poznání.

409 – Základ církve pevná skála



Vstup

1. Základ církve pevná skála / do vln světa vsazená, / stojí tak, jak věky stála, / mocí Boží chráněná. / Zakladatel její vstává, / vítěz kráčí z hrobu bran, / všemu světu důkaz dává, [: že je světů věčný Pán. :]

2. Pějte, sbory, aleluja, / ve všech nebes výšinách, / pějte, lidé, aleluja, / po všech světa končinách. / Přemožen je lidstva škůdce, / původ všeho rozbroje, / z hrobu k nám již spěje vůdce; [: nese blaho pokoje. :]

Před evangeliem

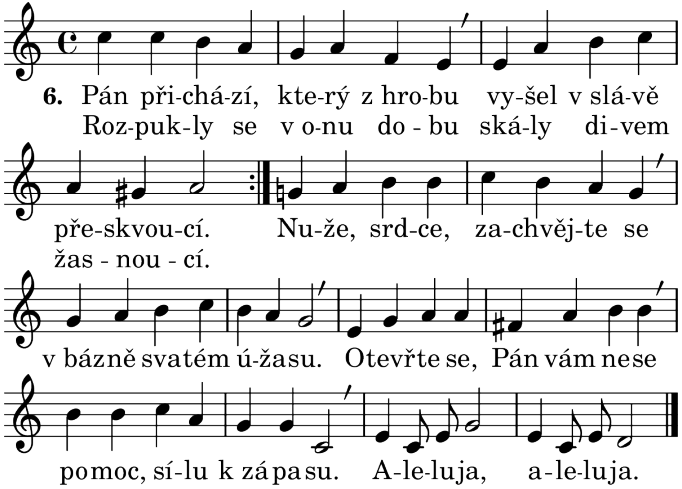
3. Kriste, jenž jsi roven Otci, / roven Duchu svatému, / silou víry ku pomoci / přispěj duchu lidskému. / Buď nám světlem v každou dobu, / naplň srdce milostí, / bychom jednou vyšli z hrobu [: v sídla věčných radostí. :]

Obětní průvod

4. Přijmi z rukou lidu svého / dary k svaté oběti, / kněz je mocí slova tvého / k spáse naší posvětí. / Pro nás v těžkých mukách kříže / zemřel jsi a z hrobu

vstal, / zbav nás hříchů našich tíže, [: tresty věčné od nás vzdal! :]

5. Dej, ať v srdcích láska vzrůstá / k tobě, lidstva příteli, / ať jsou hodna naše ústa / zpívat spolu s anděly. / Svatý jsi ty, nebes Pane, / svatý, Kriste vítězný, / obloha tvou slávou plane [: i květ hájů líbezný. :]



Přijímání

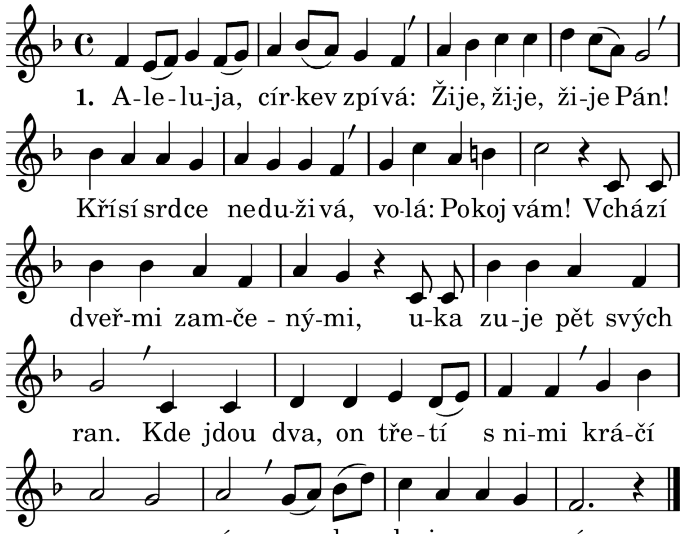
6. Pán přichází, který z hrobu / vyšel v slávě přeskvoucí. / Rozpukly se v onu dobu / skály divem žasnoucí. / Nuže, srdce, zachvějte se / v bázně svatém úžasu. / Otevřte se, Pán vám nese / pomoc, sílu k zápasu. / Aleluja, aleluja.

7. Hostinu nám chystáš, Pane, / manu nebes tajemnou, / po níž touží nebešťané, / uchváceni láskou tvou. / Hodnými nás učiň, Kriste, / přijmout svaté tělo tvé; / rukojmí nám bude jisté, / že nás přijmeš v stánky své. / Aleluja, aleluja.

Závěr

8. Přijdeš jednou s velkou mocí, / v slávě, v kruhu andělů, / v život vzkřísíš z hrobu noci / zástupy svých ctitelů. / Budiž strážcem našich kroků, / cestou k nebesům veď nás / a pak všechny k svému boku / přiviň s láskou v onen čas. / Aleluja, aleluja.

410 – Aleluja, církev zpívá



Vstup

1. Aleluja, církev zpívá: / Žije, žije, žije Pán! / Křísí srdce neduživá, / volá: Pokoj vám! / Vchází dveřmi zamčenými, / ukazuje pět svých ran. / Kde jdou dva,

on třetí s nimi / kráčí nepoznán, / aleluja, nepoznán. /

Před evangeliem

2. Srdce se jim rozhořelo, / když jim Písma vykládal, / pookřál hned duch i tělo, / lehčeji šli dál. / Když na cestu stíny padnou, / Pane, kéž tě uslyším, / duši skleslou, těžkopádnou / oživ slovem svým, / aleluja, slovem svým!

Obětní průvod

3. Nevíte, že hrůzy smrti / musel zkusit Boží Syn, / aby vešel do své slávy / a vy spolu s ním? / Ty jdeš naší cestou s námi, / i my tvou chcem, Pane, jít. / Nezastaví pekla brány / svatý Boží lid, / aleluja, Boží lid.

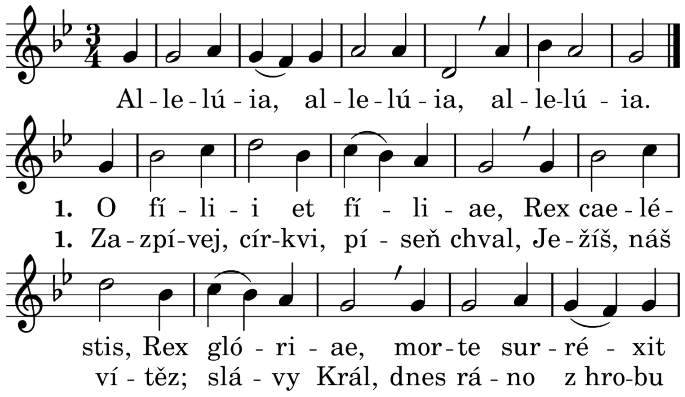
Přijímání

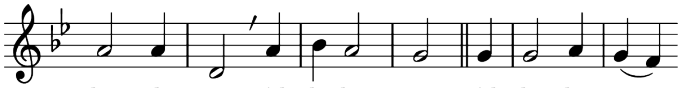
4. A když došli k cíli cesty, / Pán se nechal pozvat dál, / poznali ho učedníci, / chléb když rozlámal. / Mrtvý žije, zcela jistě, / je to on, Pán vzkříšený! / Přijď i sem a stoluj, Kriste, / s námi se všemi, / aleluja, se všemi!

Závěr

5. Když Pán zmizel, oni vstali / a šli hlásat lidem všem: / Ježíš žije a je s námi, / chval ho celá zem! / Dnešní svět o tobě neví, / jak tě, Pane, představím? / Víc než ústy, líp než slovy / celým žitím svým, / aleluja, žitím svým.

411 – Aleluja. Zazpívej, církvi (O filii)





Aleluja, aleluja, aleluja.

1. Zazpívej, církvi, píseň chval, / Ježíš, náš vítěz; slávy Král, / dnes ráno z hrobu vzkříšen vstal, aleluja.

Aleluja, aleluja, aleluja.

2. Třetího dne za svítání / zří přátelé Ježíšovi, / tentam je kámen hrobový, aleluja.

Aleluja, aleluja, aleluja.

3. A Magdalena Marie / a Jákoba a Salome / uctít šly tělo pohřbené, aleluja.

Aleluja, aleluja, aleluja.

4. Tam v bílém rouchu anděl stál / a zprávu hned jim zvěstoval, / do Galileje Pán je zval, aleluja.

Aleluja, aleluja, aleluja.

5. A přítel Páně svatý Jan / i Petra cestou předbíhal, / před prázdným hrobem v skále stál, aleluja.

Aleluja, aleluja, aleluja.

6. Pak vzkříšený a živý Pán / sbor přátel svých navštívil sám, / zdraví je slovy: Pokoj vám! Aleluja.

Aleluja, aleluja, aleluja.

7. Tam scházel Tomáš učedník, / odmítá zprávě uvěřit, / Ježíš i jemu dal se zřít, aleluja.

Aleluja, aleluja, aleluja.

8. Hle údy mé, Tomáši, viz, / nezdráhej se a přistup blíž, / na rány mé si sáhnout smíš, aleluja.

Aleluja, aleluja, aleluja.

9. Již Tomáš Pána poznává, / otvírá k chvále ústa svá: / můj Pán a Bůh můj, vyznává, aleluja.

Aleluja, aleluja, aleluja.

10. Jsou blažení, kdo uvěří, / co pouhým okem neuzří, / těm království mé náleží, aleluja.

Aleluja, aleluja, aleluja.

11. Ve svátky Páně vzkříšení / vzdej chválu všechno stvoření, / Ježíši, dárci spasení, aleluja.

Aleluja, aleluja, aleluja.

12. Zajásej, církvi, písněmi, / ať Bohu v nebi, na zemi / zpěv díkůvzdání stále zní, aleluja.

Allelúia, allelúia, allelúia.

1. O fílii et fíliae, / Rex caeléstis, Rex glóriae, / morte surréxit hódie. Allelúia.

Allelúia, allelúia, allelúia.

2. Et mane prima sábbati, / ad óstium monuménti / accessérunt discípuli. Allelúia.

Allelúia, allelúia, allelúia.

3. Et María Magdaléne, / et Jacóbi, et Salóme, / venérunt corpus úngere. Allelúia.

Allelúia, allelúia, allelúia.

4. In albis sedens Angelus, / praedíxit muliéribus: / In Galilaéa est Dóminus. Allelúia.

Allelúia, allelúia, allelúia.

5. Et Joánnes Apóstolus / cucúrrit Petro cítius, / monuménto venit prius. Allelúia.

Allelúia, allelúia, allelúia.

6. Discípulis adstántibus, / in médio stetit Christus, / dicens: Pax vobis ómnibus. Allelúia.

Allelúia, allelúia, allelúia.

7. Ut intelléxit Dídymus, / quia surréxerat Jesus, / remánsit fere dúbius. Allelúia.

Allelúia, allelúia, allelúia.

8. Vide, Thoma, vide latus, / vide pedes, vide manus, / noli esse incrédulus. Allelúia.

Allelúia, allelúia, allelúia.

9. Quando Thoma Christi latus, / pedes vidit atque manus, / dixit: Tu es Deus meus. Allelúia.

Allelúia, allelúia, allelúia.

10. Beáti qui non vidérunt, / et fírmiter credidérunt, / vítam aetérnam habébunt. Allelúia.

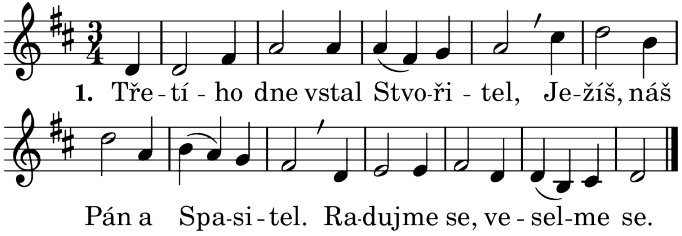
Allelúia, allelúia, allelúia.

11. In hoc festo sanctíssimo / sit laus et iubilátio, / BENEDICAMUS DOMINO. Allelúia.

Allelúia, allelúia, allelúia.

12. Ex quibus nos humílimas / devótas atque débitas / DEO dicámus GRATIAS. Allelúia.

412 – Třetího dne vstal Stvořitel



1. Třetího dne vstal Stvořitel, / Ježíš, náš Pán a Spasitel. / Radujme se, veselme se.

2. Jdou ženy k hrobu sklíčené / za úsvitu třetího dne / pomazat tělo pohřbené.

3. Zda pravda je to nebo sen? / Hrob Ježíšův je otevřen, / dlí tady skvoucí anděl jen.

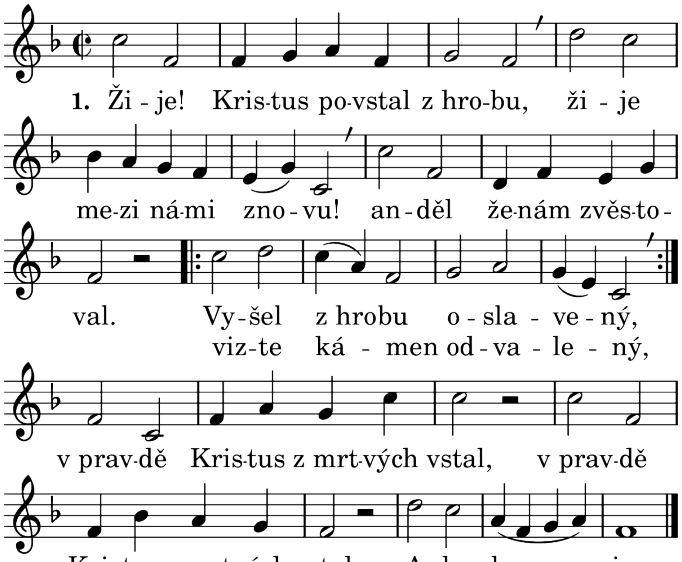
4. Ten praví jim: Pán vzkříšen vstal, / svět, smrt i ďábla překonal / a v galilejský kraj se dal.

5. Tu ženám tvář se rozjasní, / hned k apoštolům spěchají / a šťastnou zvěst jim oznámí.

6. Jak jitřní hvězda spanilá / se nová radost rozlila / a do srdce jim vstoupila.

7. I my, již prosti okovů, / jdem hlásat slávu Kristovu, / jenž světu zjednal obnovu.

413 – Žije! Kristus povstal z hrobu



1. Žije! Kristus povstal z hrobu, / žije mezi námi znovu! / anděl ženám zvěstoval. / Vyšel z hrobu oslavený, / vizte kámen odvalený, [: v pravdě Kristus

z mrtvých vstal. :] Aleluja.

2. Žije! Jan i Petr svědčí, / když tam v prázdném hrobě klečí, / z něhož povstal třetí den. / Nadarmo jej umučili, / stráže k hrobu postavili. [: Vstal a vládne věkům všem. :] Aleluja.

3. Žije! jásá Magdalena, / když se setká potěšena / se vzkříšeným Ježíšem. / Kdo svou vinu pláčem smyje, / znovu se svým Pánem žije, [: nad smrtí je vítězem. :] Aleluja.

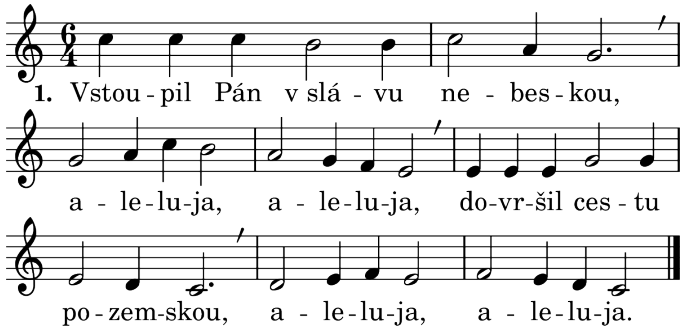
4. Žije! žasnou učedníci / s ním do Emauz putující, / když jim chleba rozlámal. / Oči se jim otevřely, / bratřím hned tu zprávu sdělí: [: Ježíš vskutku z mrtvých vstal! :] Aleluja.

5. Žije! apoštolé věří, / když jim od zamčených dveří / známý hlas dí:Pokoj vám! / Tomáš padá na kolena, / pochybnost je rozptýlena: [: Věřím, žes můj Bůh a Pán! :] Aleluja.

6. Žije, vzkříšen Boží mocí! / Slavná píseň velké noci / rozjásat chce celý svět. / Smrt je navždy překonána, /

chvalme vzkříšeného Pána [: až na věky věků všech. :] Aleluja.

415 – Vstoupil Pán v slávu nebeskou



Vstup

1. Vstoupil Pán v slávu nebeskou, / aleluja, aleluja, / dovršil cestu pozemskou, / aleluja, aleluja.

2. Naději nám zde zůstavil, / aleluja, aleluja, / a k nebi cestu připravil, / aleluja, aleluja.

Před evangeliem

3. S radostí slyšme slavnou zvěst, / aleluja, aleluja, / že nás tou cestou sám chce vést, / aleluja, aleluja.

4. Z oblaku slávy hovoří, / aleluja, aleluja, / slovem, jímž duše zahoří, / aleluja, aleluja.

Obětní průvod

5. Za Tebou, Kriste, jíti chcem, / aleluja, aleluja, / vše, co jsme, tobě věnujem, / aleluja, aleluja.

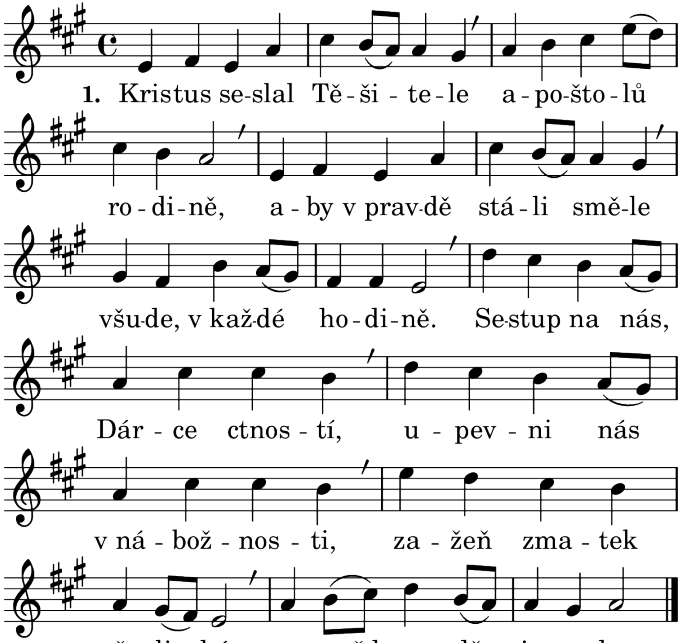
6. Denní své dílo, strasti své, / aleluja, aleluja, / i touhu duše žíznivé, / aleluja, aleluja.

Přijímání

7. Ducha své lásky sesíláš, / aleluja, aleluja, / za pokrm sám se duším dáš, / aleluja, aleluja.

8. Ježíši Kriste, sestup k nám, / aleluja, aleluja, / už nyní vládni v nás ty sám, / aleluja, aleluja.

421 – Kristus seslal Těšitele



Vstup

1. Kristus seslal Těšitele / apoštolů rodině, / aby v pravdě stáli směle / všude, v každé hodině. / Sestup na nás, Dárce ctností, / upevni nás v nábožnosti, / zažeň zmatek všeliký, / rozvaž k pravdě jazyky.

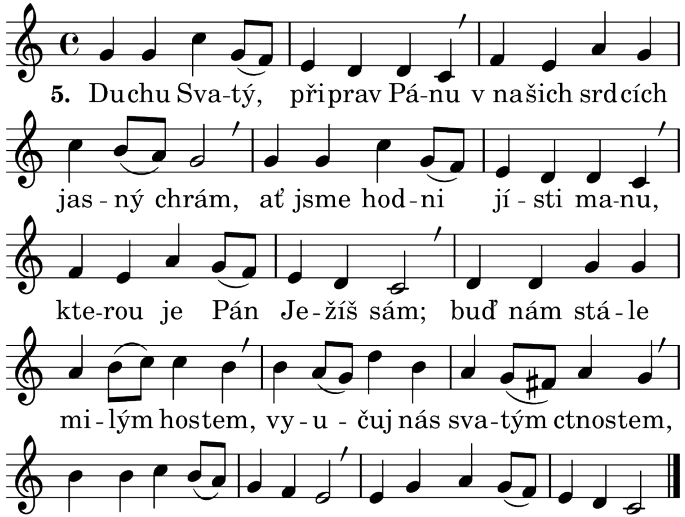
2. S radostí ať duše zpívá, / Boha chválí s vděčností, / že Duch svatý v nás přebývá, / živý pramen milosti. / Těšiteli, dárce míru, / rozmnožuj vždy naši víru, / ať jsme všichni jedinou / v Kristu Pánu rodinou.

Před evangeliem

3. Sestup na nás, Duchu svatý, / zapal v srdcích plamen svůj / a náš rozum tmou zajatý / světlem shůry osvěcuj. / Uděl dary rady, síly, / bychom Bohu věrni byli, / jeho vůli poznali / a ji věrně konali.

Obětní průvod

4. Přijmi dary chleba, vína / jež z tvé moci plodí zem, / když pod křížem tvého Syna / hody lásky slavit chcem. / Ducha svého rač nám vlíti, / ať umíme s tebou žíti / a svým dílem přispěti / ke Kristově oběti.



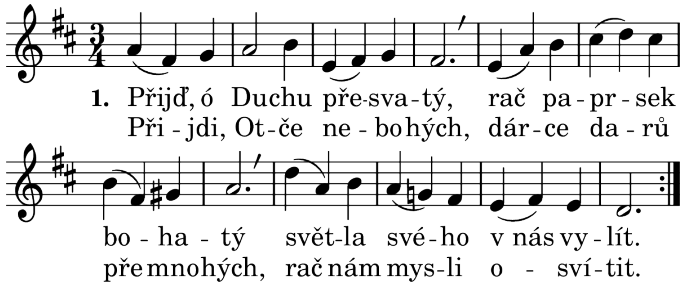
Přijímání

5. Duchu Svatý, připrav Pánu / v našich srdcích jasný chrám, / ať jsme hodni jísti manu, / kterou je Pán Ježíš sám; / buď nám stále milým hostem, / vyučuj nás svatým ctnostem, / v poslední pak hodině / vezmi k věčné hostině.

Závěr

6. Sedmi darů svatý Zdroji, / buď nám stálou ochranou, / dej nám státi v každém boji / s myslí Bohu oddanou, / dej nám věrně plnit sliby, / doplň vše, co duším chybí, / buď nám stálým dárcem sil, / nedej minout věčný cíl.

422A – Přijď, ó Duchu přesvatý



1. Přijď, ó Duchu přesvatý, / rač paprsek bohatý / světla svého v nás vylít. / Přijdi, Otče nebohých, / dárce darů přemnohých, / rač nám mysli osvítit.

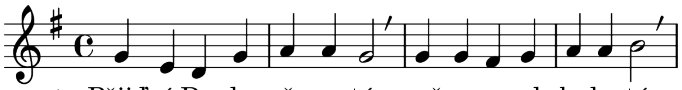
2. Božský Utěšiteli, / něžný duší příteli, / rač nás mile zotavit. / V práci libý pokoji, / smiřiteli v rozbroji, / rač nás v pláči utišit.

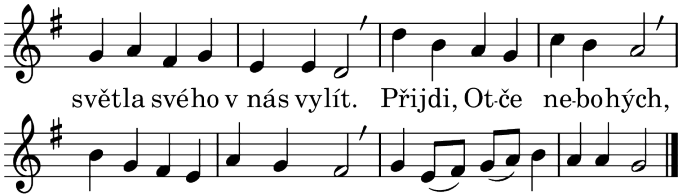
3. Světlo duši blažící, / srdce v tebe věřící / rač milostně naplnit. / Člověk bez tvé pomoci / slábne a je bez moci, / vše mu může uškodit.

4. Viny z duší našich smaž / a vyprahlá srdce svlaž, / raněné rač vyhojit. / Srovnej, co je zkřivené, / zahřej, co je studené, / a nedej nám zabloudit.

5. Rač nás, v tebe věřící, / vroucně tebe prosící, / dary sedmi podělit. / Uděl v ctnosti prospěchu, / v smrti dodej útěchu / a dej v radost věčnou vjít.

422B – Přijď, ó Duchu přesvatý





1. Přijď, ó Duchu přesvatý, / rač paprsek bohatý / světla svého v nás vylít. / Přijdi, Otče nebohých, / dárce darů přemnohých, / rač nám mysli osvítit.

2. Božský Utěšiteli, / něžný duší příteli, / rač nás mile zotavit. / V práci libý pokoji, / smiřiteli v rozbroji, / rač nás v pláči utišit.

3. Světlo duši blažící, / srdce v tebe věřící / rač milostně naplnit. / Člověk bez tvé pomoci / slábne a je bez moci, / vše mu může uškodit.

4. Viny z duší našich smaž / a vyprahlá srdce svlaž, / raněné rač vyhojit. / Srovnej, co je zkřivené, / zahřej, co je studené, / a nedej nám zabloudit.

5. Rač nás, v tebe věřící, / vroucně tebe prosící, / dary

sedmi podělit. / Uděl v ctnosti prospěchu, / v smrti dodej útěchu / a dej v radost věčnou vjít.

422C – Svatý Duchu, sestup k nám

1. Svatý Duchu, sestup k nám, / dej své světlo temnotám, / v jasu lásky nech nás žít. / Přijď se svými dary zas, / otče chudých, mezi nás, / přijď nám srdce potěšit.

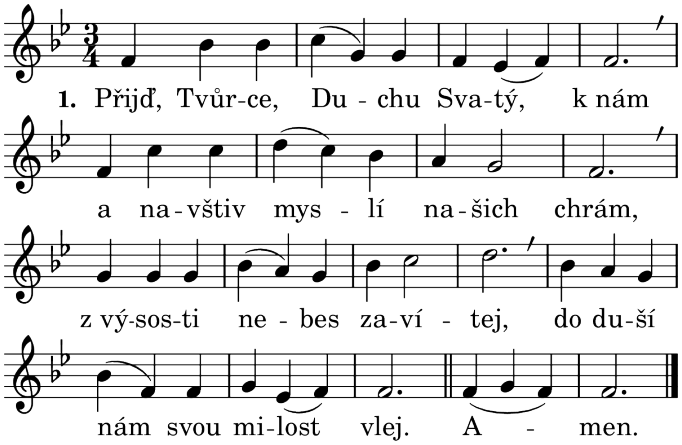
2. Těšiteli, buď náš host, / žij nám v srdci pro radost, / pro klid, kterým oplýváš. / Po práci nech oddychnout, / osvěž naši zprahlou pouť, / setři slzy z našich řas.

3. Daruj šťastný plamen svůj / věrným srdcím, pamatuj / na nás, k nimž ses naklonil. / Bez tebe jsme na zemi / ubozí a ztracení, / kořist pro tmu, pro omyl.

4. Smyj z nás hříchy, stopy vin, / dej svou svěžest žíznivým, / vyhoj z bolestí a ran. / Zchladlým srdcím oheň dej, / z lhostejnosti pomáhej, / odveď ze scestí a chraň.

5. Veď nás k ctnostem, nauč nás / dobrem naplňovat čas, / svými dary pomoz všem. / Uč nás, jak si zasloužit / šťastnou smrt. A dej nám žít / věčnou radost před Bohem.

423 – Přijď, Tvůrce, Duchu Svatý



1. Přijď, Tvůrce, Duchu Svatý, k nám / a navštiv myslí

našich chrám, / z výsosti nebes zavítej, / do duší nám svou milost vlej.

2. Tys Utěšitel právem zván, / tys dar, jenž Bohem věčným dán, / zdroj živý, láskyplný dech, / tys posvěcení myslí všech.

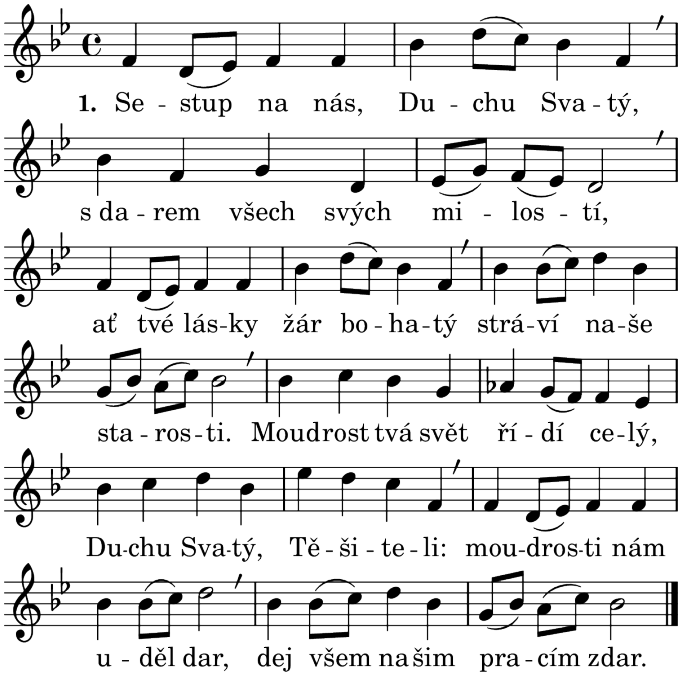
3. Ty sedmi darů studnice, / prst Otcovy jsi pravice, / tys Bohem přislíbený host, / ty dáváš ústům výmluvnost.

4. Rač světlo v mysli rozžehnout, / vlij do srdcí nám lásky proud, / našeho těla slabosti / zhoj silou svojí milosti.

5. Dál nepřítele zapuzuj / a duši pokoj uděluj, / ať vždycky pod vedením tvým / vyhnem se vlivům škodlivým.

6. Nauč nás Boha Otce znát / a Syna jeho milovat / a v tebe, Duchu svatý, zas / důvěřovati v každý čas. / Amen.

424 – Sestup na nás, Duchu Svatý



Vstup

1. Sestup na nás, Duchu svatý, / s darem všech svých milostí, / ať tvé lásky žár bohatý / stráví naše starosti. / Moudrost tvá svět řídí celý, / Duchu svatý, Těšiteli; / moudrosti nám uděl dar, / dej všem našim pracím zdar.

2. Tys posvětil ohněm, Pane, / národů všech jazyky; / dej, ať ve všech srdcích plane / zákon lásky veliký. / Vírou, pravdy Učiteli, / osvěť rozum zatemnělý, / bychom cíl svůj poznali, / vůli tvou vždy konali.

Před evangeliem

3. Tys nás, Bože všemohoucí, / stvořil, spasil, posvětil, / k naší spáse nehynoucí / církev svatou založil. / Duchu, Kristem přislíbený, / dar své rady drahocenný / v církvi své nám uděluj, / ať jsme věrný národ tvůj.

Obětní průvod

4. Chléb a víno za dar milý / přinášíme k oběti; / na pokrm jej božské síly / slovo Páně posvětí. / Duchu svatý, spásy zdroji, / síly dar nám uděl v boji; / proti

zlému lákání / pomoc tvá nás ubrání.

5. Píseň slávy s cherubíny / nech nás, Pane, zazpívat. / Uč nás, této země syny, / srdcem v nebi přebývat. / Ať umíme správně žíti, / Duchu svatý, rač nám vlíti / do srdcí dar umění / ke věčnému spasení.

Přijímání

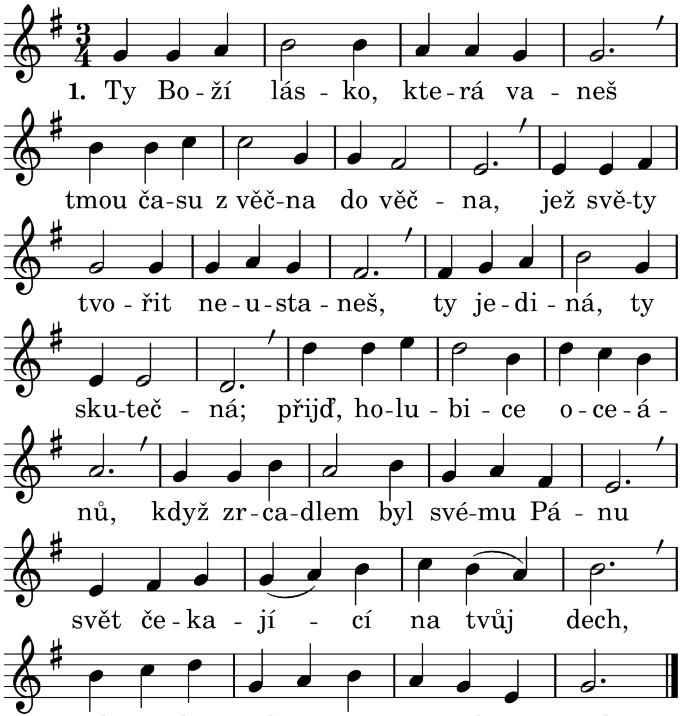
6. Chleba, vína ve způsobě / mezi námi přebýváš, / s andělskými sbory tobě / klaníme se, Pane náš. / Duchu svatý, dárce ctnosti, / darem pravé pobožnosti / rač nám duši oblažit, / s Kristem dej nám věčně žít.

7. Dej nám, Pane, srdce čisté, / jež dost bázně Boží má, / když tě, milý Jezu Kriste, / ve svátosti přijímá. / Ať v té bázni darované / důvěřovat nepřestane, / že doplníš a dáš sám / to, co v lásce schází nám.

Závěr

8. Uděl svoje požehnání, / Hospodine, dítkám svým; / duha míru ať se sklání / stále nad tvým dědictvím. / Duchu svatý, Světiteli, / posvěť sobě národ celý, / dary své nám v duši vlej, / v milosti nás zachovej!

425 – Ty Boží lásko



Vstup

1. Ty Boží lásko, která vaneš / tmou času z věčna do věčna, / jež světy tvořit neustaneš, / ty jediná, ty skutečná; / přijď, holubice oceánů, / když zrcadlem byl svému Pánu / svět čekající na tvůj dech, / jak čeká srdce mé a srdce všech.

2. Z archandělského zvěstování / tys Boží dívku zastínil, / já slyším její přitakání / a na něm toužím mít svůj díl: / aby se ve mně ledy hnuly, / abych byl živ jen po tvé vůli, / o Kristu svědčil v skutcích svých, / jak chce můj Pán a Bůh na nebesích.

Před evangeliem

3. Ty hlase Otcův u Jordánu, / kdy Syn se k dílu ubíral, / mluv srdci mému o mém Pánu, / jak pro mě žil i umíral: / o tvůrčí síle vody křestné, / o lásce Páně přebolestné, / o krvi z kříže proudící / nad mou a nad každou křtitelnicí.

Obětní průvod

4. Na hoře Tábor světlem jsi byl, / když odkryl Syn

svou Boží tvář, / a její slávu věrným slíbil, / až tmy se všechny změní v zář. / Tak svědčí světlo tvé i nyní, / jak Boží láska divy činí, / když dary brázd a zemských rév / mění se v skutečné tělo a krev.

Přijímání

5. Ten, jenž za nás byl ukřižován, / mocí své lásky z mrtvých vstal, / proroky tvými ohlašován, / nad smrtí vítěz, živých král. / Přichází k těm, kdo ze vší síly / v moc Boží lásky uvěřili: / Přijměte Ducha svatého, / vejděte do slávy Otce mého.

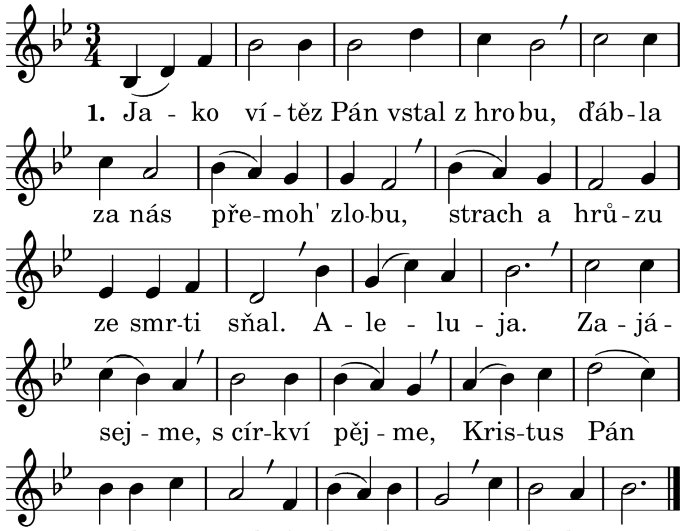
6. Před světem v bázni shromážděni, / přátelé pravdy jediné / doufají jen v tvé utěšení / a všechna bázeň pomine. / Ty jsi ta síla, Duchu Boží, / kterou sám Kristus do nás vloží, / když tělem svým a krví svou / sytí svou rodinu apoštolskou.

Závěr

7. Ty jsi ta hloubka věčných moří, / bezpečná míra svobody, / jsi moudré slunce, které hoří / nad Kristovými národy. / A v jeho záři nepočaté / svítí

nám pravda církve svaté. / Neustaň, Duchu Boží, v nás / být duchem pokoje pro všechen čas.

481 – Jako vítěz



1. Jako vítěz Pán vstal z hrobu, / ďábla za nás přemoh' zlobu, / strach a hrůzu ze smrti sňal. / Aleluja. / Zajásejme, s církví pějme, / Kristus Pán oslaven vstal. / Aleluja, aleluja.

2. Anděl v záři z výše spěje, / kámen klesá, zem se chvěje, / strážců sbor se na útěk dal. / Aleluja. / Zajásejme, s církví pějme, / Kristus Pán oslaven vstal. / Aleluja, aleluja.

3. Polekána chví se rada, / zří, že marná její zrada, / též že úklad marně se stal. / Aleluja. / Zajásejme, s církví pějme, / Kristus Pán oslaven vstal. / Aleluja, aleluja.

4. Učedníků zástup žasne, / s bázní slyší zprávy šťastné, / pak se v jásot radostný dal. / Aleluja. / Zajásejme, s církví pějme, / Kristus Pán oslaven vstal. / Aleluja, aleluja.

5. Svému Králi jásej, světe, / vzácná teď nám naděj kvete, / Pán zas vrátí, co nám hrob vzal. / Aleluja. / Zajásejme, s církví pějme, / Kristus Pán oslaven vstal. / Aleluja, aleluja.

6. Ježíš Bůh je, Písmo praví, / církev Boží tak ho slaví, / nám hrob prázdný svědectví dal. / Aleluja. / Zajásejme, s církví pějme, / Kristus Pán oslaven vstal. / Aleluja, aleluja.

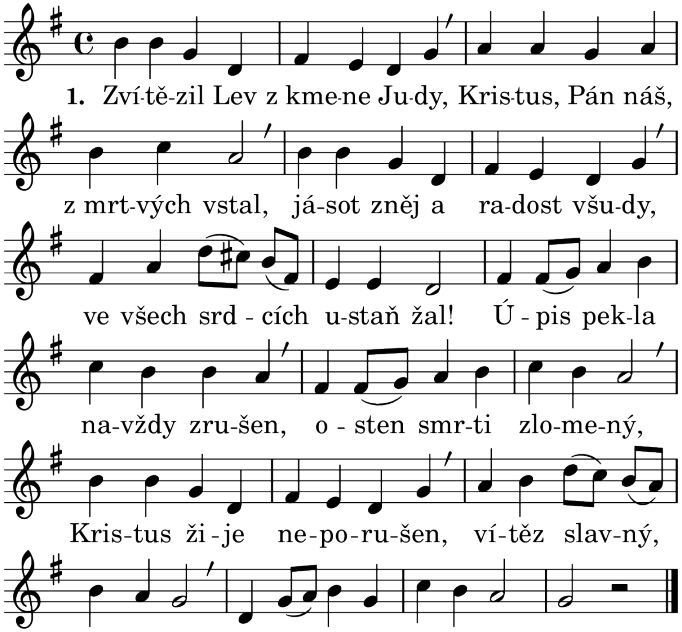
7. Vyznáváme víru v tebe, / Bůh jsi věčný, spása z nebe, / nejvyšší všech národů král. / Aleluja. / Zajásejme, s církví pějme, / Kristus Pán oslaven vstal. / Aleluja, aleluja.

8. Církvi dán je tímto divem / důkaz, že má v Bohu živém / základ, jenž sám vybudoval. / Aleluja. / Zajásejme, s církví pějme, / Kristus Pán oslaven vstal. / Aleluja, aleluja.

9. Plesá ráj a chválu pěje / Králi věků, jenž se skvěje / oslavou, již Otec mu dal. / Aleluja. / Zajásejme, s církví pějme, / Kristus Pán oslaven vstal. / Aleluja, aleluja.

10. Z hrobů svých také my vstanem, / půjdem s vírou za svým Pánem / cestou, jíž on první se bral. / Aleluja. / Zajásejme, s církví pějme, / Kristus Pán oslaven vstal. / Aleluja, aleluja.

482 – Zvítězil Lev



Vstup

1. Zvítězil Lev z kmene Judy, / Kristus, Pán náš, z mrtvých vstal, / jásot zněj a radost všudy, / ve všech srdcích ustaň žal! / Úpis pekla navždy zrušen, / osten smrti zlomený, / Kristus žije neporušen, / vítěz slavný, vznešený. / Aleluja, aleluja.

2. Jezu, přijmi, oslav dary, / které nesem z vděčnosti, / ty jsi splatil dluh náš starý, / zjasnil hříchu temnosti. / Králi slávy, Jezu Kriste, / jenž jsi mocný, silný Bůh, / pozdraven buď v chvále čisté, / rovněž Otec, svatý Duch. / Aleluja, aleluja.

Před evangeliem

3. „Kristus žije, není ho tu," / anděl ženám zvěstoval; / chvalme Pána pro dobrotu, / kterou lidstvu prokázal. / Ctěme slovo Boží vděčně, / vůdcem buď nám bezpečným, / bychom plesat mohli věčně / jednou s Kristem vzkříšeným. / Aleluja, aleluja.

Obětní průvod

4. Jezu dobrý, co ti dáme / za tvou lásku nezměrnou? / Sebe v oběť podáváme, / srdce, duši, bytost svou; /

patřit chceme zcela tobě, / smrtí smrt jsi překonal, / ztracené zas přiviň k sobě, / hříchu zlobu od nás vzdal. / Aleluja, aleluja.

Přijímání

5. Vítězi náš, síly zdroji, / ve způsobách s námi dlíš, / skrýváš skvělou slávu svoji, / bys nás přived´ k sobě blíž, / Jezu dobrý ve Svátosti, / vzývat chceme lásku tvou, / vědomi své nehodnosti, / skláníme se před tebou. / Aleluja, aleluja.

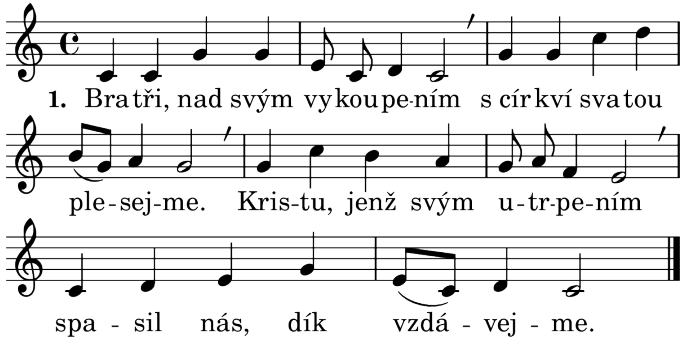
6. Beránku náš, Jezu Kriste, / velkonoční oběti, / milostí tvých proudy čisté / kéž nás hříšné posvětí. / Jenž jsi po svém zmrtvýchvstání / přál svým věrným: „Pokoj vámi‘ / dávej, Pane, bez ustání / pravý pokoj také nám! / Aleluja, aleluja.

7. Spasiteli z mrtvých vstalý, / ty jsi Chlebem živoucím, / ten má v sobě život stálý, / kdo svou duši sytí jím. / Ty jsi, Pane, naše pomoc, / daruj světlo temnotám, / aby jitro velikonoc / rozednilo se i nám. / Aleluja, aleluja.

Závěr

8. Mešní oběť dokonána / a my dřív, než odejdem, / prosíme tě, svého Pána, / požehnání dej nám všem. / Mocnou rukou, plnou síly, / v životě nás opatruj, / až pak žití den se schýlí, / vítězi náš, při nás stůj! / Aleluja, aleluja.

483 – Bratři, nad svým vykoupením



1. Bratři, nad svým vykoupením / s církví svatou plesejme / Kristu, jenž svým utrpením / spasil nás,

dík vzdávejme.

2. „Povstal Kristus slavně z hrobu!‘ / anděl ženám zvěstoval, / přemohl náš hřích a zlobu, / život dal, živ opět vstal.

3. Andělskou zvěst oznámili / apoštolé lidem všem, / smrt a muka podstoupili / ve svědectví statečném.

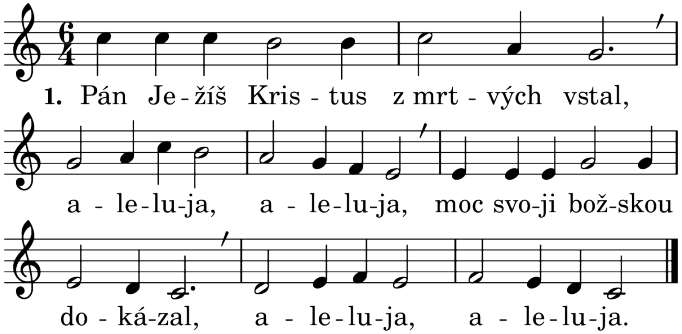
4. Světlo víry ozařuje, / láska duši zahřívá, / naděje nás oblažuje, / že i nám Bůh život dá.

5. Kristus láme pouta smrti, / všechno láskou obnoví, / silnou rukou mocně zdrtí / kruté pekla okovy.

6. K němu všechno: Otče! vzdychá, / on dá hojné milosti, / by nás nezhubila pýcha, / utvrdí nás ve ctnosti.

7. Kriste, k spáse celé země / odložil jsi božskou zář, / dej, ať z hrobu povstaneme / a uzříme tvoji tvář.

484 – Pán Ježíš Kristus



1. Pán Ježíš Kristus z mrtvých vstal, / aleluja, aleluja, / moc svoji božskou dokázal, / aleluja, aleluja.

2. Dlel v temném hrobě milý Pán, / aleluja, aleluja, / zemí i nebem oplakán, / aleluja, aleluja.

3. I přišly smutné ženy sem, / aleluja, aleluja, / pomazat tělo balzámem, / aleluja, aleluja.

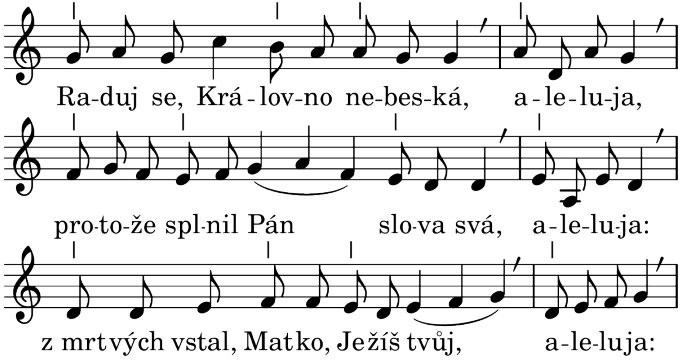
4. U hrobu vidí anděly, / aleluja, aleluja / z úst jejich radost slyšely, / aleluja, aleluja.

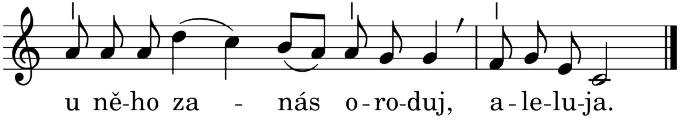
5. Dí ženám: „Kristus opět živ,“ / aleluja, aleluja, / „všem zvěstujte ten velký div,“ / aleluja, aleluja.

6. Již zlomena je pekla mříž, / aleluja, aleluja, / a otevřena nebes říš, / aleluja, aleluja.

7. Nuž všichni Pánu plesejme, / aleluja, aleluja, / chválu a dík mu vzdávejme, / aleluja, aleluja.

485 – Raduj se, Královno nebeská





Raduj se, Královno nebeská, aleluja, / protože splnil Pán slova svá, aleluja; / z mrtvých vstal, Matko, Ježíš tvůj, aleluja, / u něho za nás oroduj, aleluja.

Zpěvy ke mši a ordinária

501A – Zpívané odpovědi ke mši

Všechny odpovědi *Amen* a *I s tebou* se zpívají takto:

Amen. I s tebou.

Jedinou výjimkou je *Amen* na konci eucharistické modlitby:

…Amen.

K evangeliu

K: Slova svatého evangelia podle Matouše.
L: Sláva tobě, Pane.

K: Slyšeli jsme slovo Boží.
L: Chvála tobě, Kriste.

Přímluvy

K: …s důvěrou prosme Pána.
L: Prosíme tě, vyslyš nás.

Před prefací

K: Pán s vámi.
L: I s tebou.
K: Vzhůru srdce.
L: Máme je u Pána.
K: …Otci.
L: Je to důstojné a spravedlivé.

Po proměnění

K: Tajemství víry.
L: Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste.

Nebo:

K: Tajemství víry.
L: Kdykoli jíme tento chléb a kdykoli pijeme tento kalich, zvěstujeme tvou smrt, a čekáme na tvůj příchod, Pane Ježíši Kriste.

Nebo:

K: Tajemství víry.
L: Zachraň nás svým křížem, vysvoboď nás svým vzkříšením, Ježíši Kriste, Spasiteli světa.

Modlitba Páně

V: Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Po modlitbě Páně

K: …Ježíše Krista.
L: Neboť tvé je království i moc i sláva navěky.

Při biskupském požehnání

B: Ať je jméno Páně velebeno.
L: Nyní i navěky.
B: Pomoc naše ve jménu Páně.
L: Neboť on stvořil nebe i zemi.

Nebo:

B: Ať je jméno Páně velebeno.
L: Nyní i navěky.
B: Pomoc naše ve jménu Páně.
L: Neboť on stvořil nebe i zemi.

Propuštění

K: …Páně. *(…aleluja.)*
***L:** Bohu díky*. (Aleluja, aleluja.)

* Aleluja se přidává ve velikonočním týdnu a při slavnosti Seslání Ducha Svatého.

501B – Zpívané odpovědi ke mši

Všechny odpovědi *I s tebou* a *Amen* se zpívají jedním z následujících způsobů. Výjimkou jsou *I s tebou* k evangeliu a před prefací.

I s tebou. Amen.

K evangeliu

K: Pán s vámi.
L: I s tebou.
K: …podle Matouše. …podle Marka.
L: Sláva tobě, Pane.
K: …Boží.
L: Chvála tobě, Kriste.

Přímluvy

L: Prosíme tě, vyslyš nás.

Před prefací

K: Pán s vámi.
L: I s tebou.

K: …srdce.
L: Máme je u Pána.
K: …díky.
L: Je to důstojné a spravedlivé.

Po proměnění

K: Tajemství víry.
L: Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste.

Modlitba Páně

V: Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Po Modlitbě Páně

K: …Krista.
L: Neboť tvé je království i moc i sláva navěky.

Při biskupském požehnání

K: ...velebeno.
L: Nyní i navěky.
K: ...Páně.
L: Neboť on stvořil nebe i zemi.

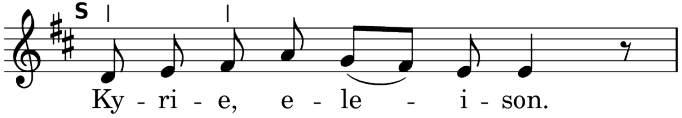
Propuštění

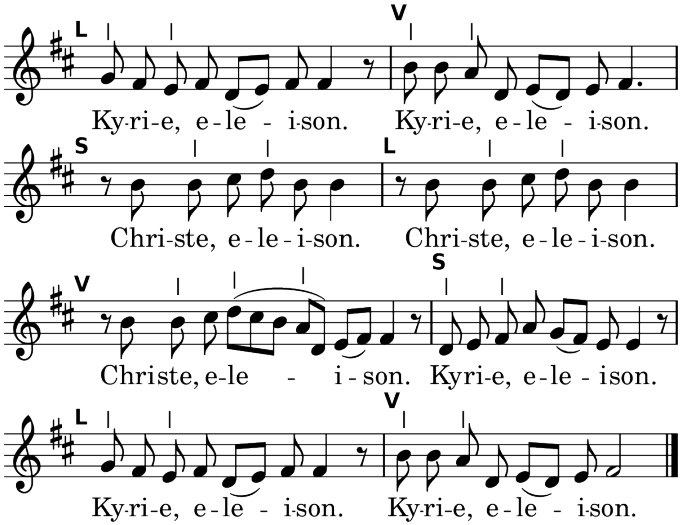
K: ...Páně.
L: Bohu díky.

Ve velikonočním týdnu a při slavnosti Seslání Ducha Svatého

K: ...aleluja.
L: Bohu díky, aleluja, aleluja.

502 – Ordinárium J. Olejníka I.

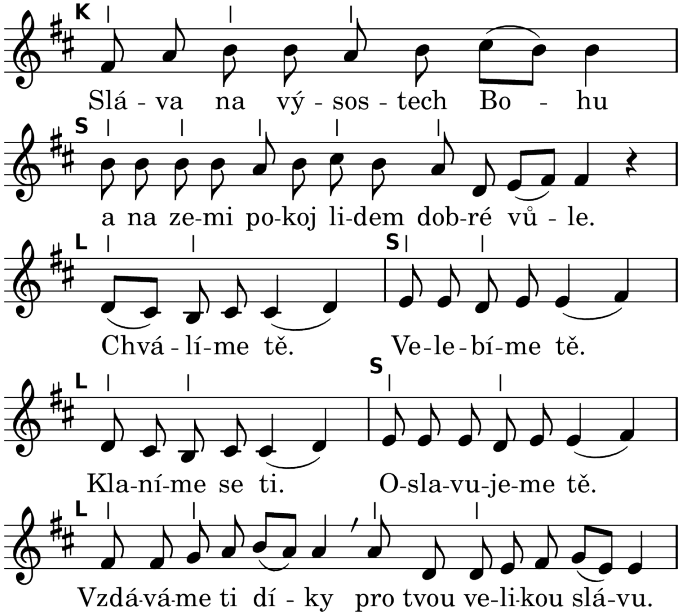


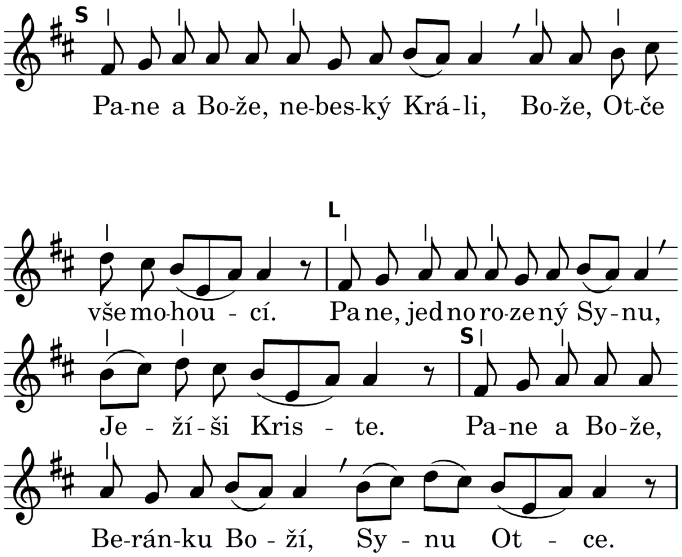


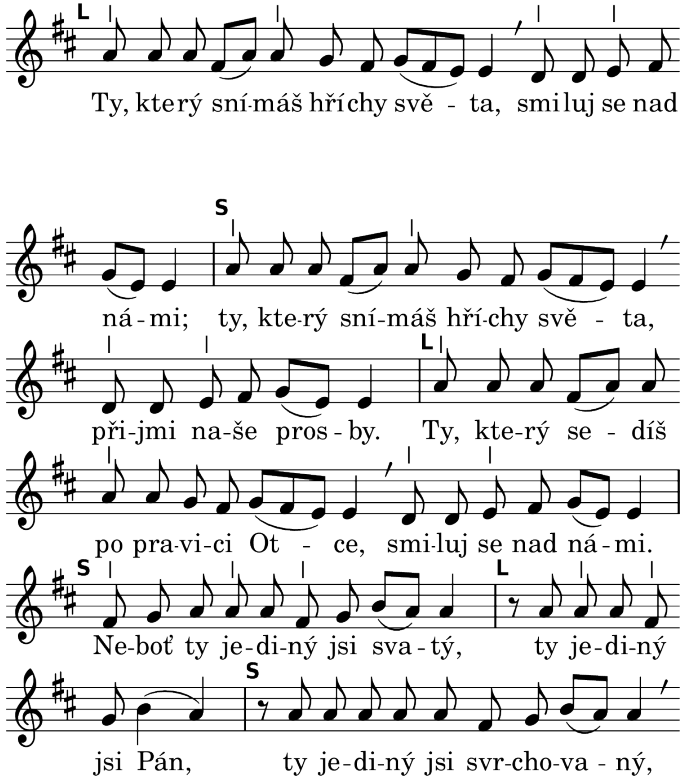
S: Kyrie, eleison.
L: Kyrie, eleison.
V: Kyrie, eleison.

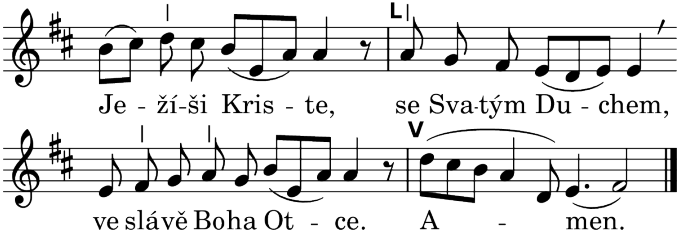
S: Christe, eleison.
L: Christe, eleison.
V: Christe, eleison.

S: Kyrie, eleison.
L: Kyrie, eleison.
V: Kyrie, eleison.



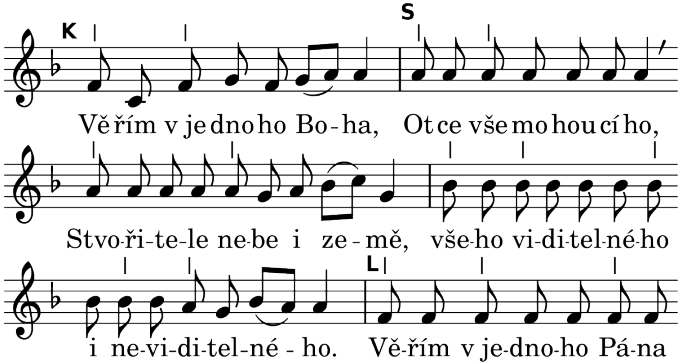

S
Pa-ne a Bo-že, ne-bes-ký Krá-li, Bo-že, Ot-če
L
vše-mo-hou - cí. Pa-ne, jed-no-ro-ze-ný Sy-nu,
S
Je - ží - ši Kris - te. Pa-ne a Bo-že,
Be-rán-ku Bo - ží, Sy - nu Ot - ce.

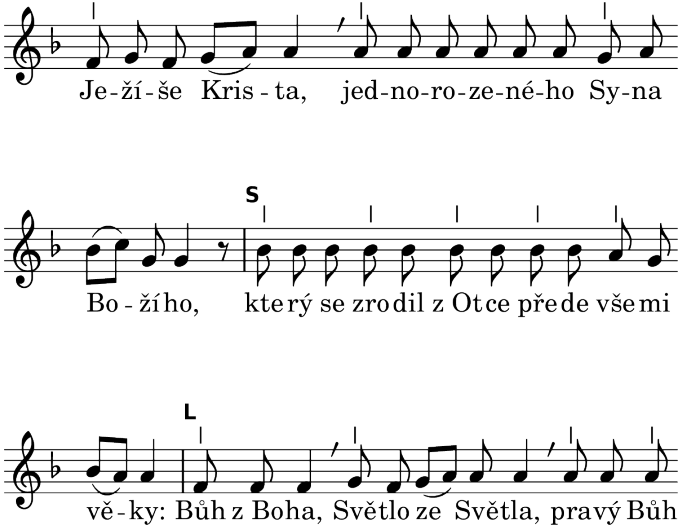

L
Ty, který sníš hříchy svě - ta, smiluj se nad
S
ná - mi; ty, který sníš hříchy svě - ta,
L
přijmi naše prosby. Ty, který se - díš
po pravici Ot - ce, smiluj se nad ná - mi.
S
L
Neboť ty jedinný jsi svatý, ty jedinný
S
jsi Pán, ty jedinný jsi svrchovaný,

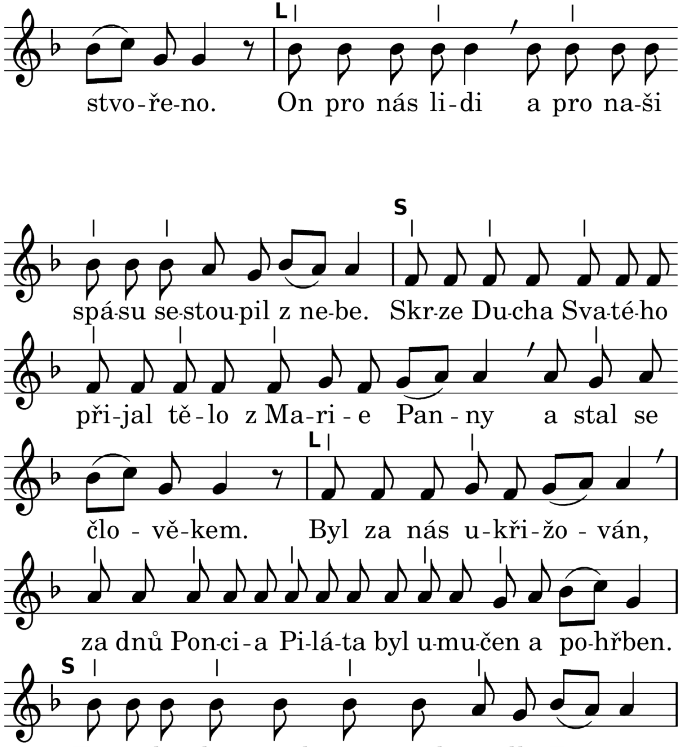


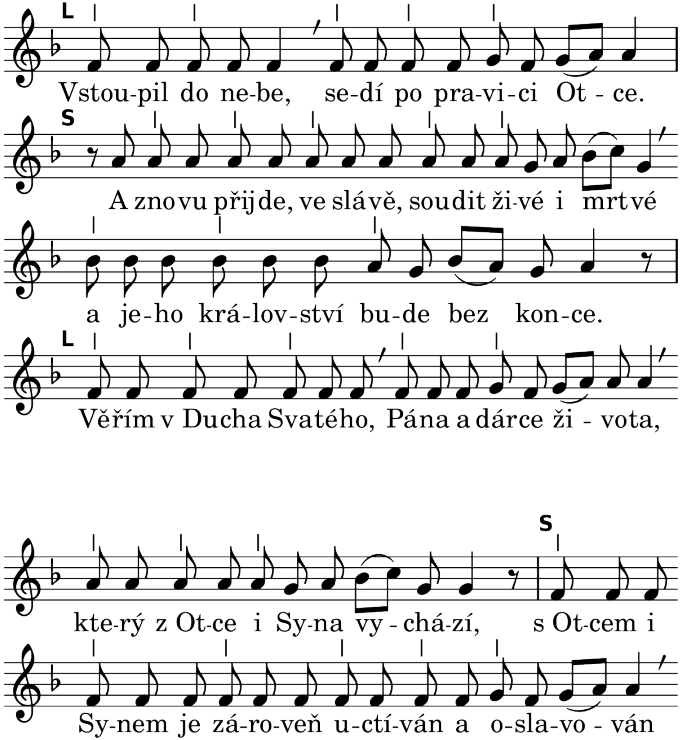
K: Sláva na výsostech Bohu
S: a na zemi pokoj lidem dobré vůle.
L: Chválíme tě.
S: Velebíme tě.
L: Klaníme se ti.
S: Oslavujeme tě.
L: Vzdáváme ti díky pro tvou velikou slávu.
S: Pane a Bože, nebeský Králi, Bože, Otče všemohoucí.
L: Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste.
S: Pane a Bože, Beránku Boží, Synu Otce.
L: Ty, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.
S: Ty, který snímáš hříchy světa, přijmi naše prosby.
L: Ty, který sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi.
S: Neboť ty jediný jsi svatý,

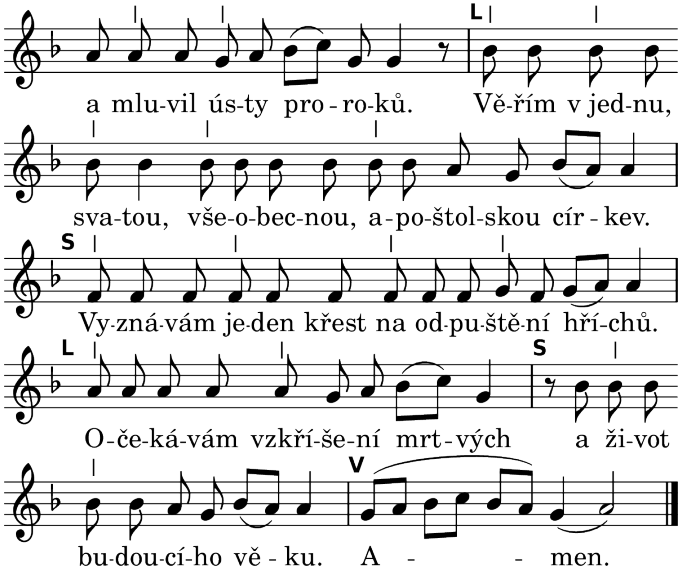
L: ty jediný jsi Pán,
S: ty jediný jsi svrchovaný, Ježíši Kriste,
L: se Svatým Duchem, ve slávě Boha Otce.
V: Amen.




Je-ží-še Kris-ta, jed-no-ro-ze-né-ho Sy-na
S
Bo-žího, kte-rý se zro-dil z Ot-ce pře-de vše-mi
L
vě-ky: Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pra-vý Bůh
S
z pra-vé-ho Bo-ha. Zro-ze-ný, ne-stvo-ře-ný,
jed-né pod-sta-ty s Ot-cem: skr-ze něho vše-chno je


L
stvo-ře-no. On pro nás li-di a pro na-ši
S
spá-su se-stou-pil z ne-be. Skr-ze Du-cha Sva-té-ho
při-jal tě-lo z Ma-ri-e Pan-ny a stal se
L
člo-vě-kem. Byl za nás u-kři-žo-ván,
za dnů Pon-ci-a Pi-lá-ta byl u-mu-čen a po-hřben.
S
Tře-tí-ho dne vstal z mr-tvých po-dle Pís-ma.

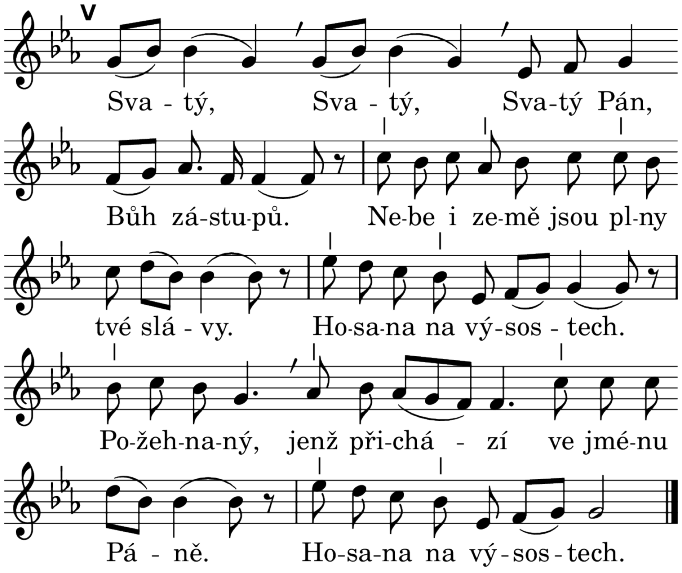

L
Vstou-pil do ne-be, se-dí po pra-vi-ci Ot - ce.
S
A znovu přijde, ve slávě, soudit ži-vé i mrtvé
a je-ho krá-lov-ství bu-de bez kon-ce.
L
Věřím v Ducha Svatého, Pána a dárce ži - vota,
S
kte-rý z Ot-ce i Sy-na vy - chá-zí, s Ot-cem i
Sy-nem je zá-ro-veň u-ctí-ván a o-sla-vo - ván



K: Věřím v jednoho Boha,
S: Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného.
L: Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího,
S: který se zrodil z Otce přede všemi věky:

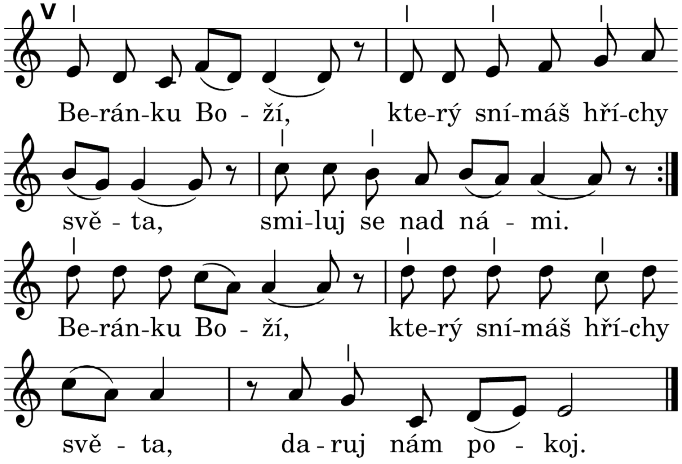
L: Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha.
S: Zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno.
L: On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe.
S: Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem.
L: Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben.
S: Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma.
L: Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce.
S: A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.
L: Věřím v Ducha Svatého, Pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází,
S: s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků.
L: Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev.
S: Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů.
L: Očekávám vzkříšení mrtvých

S: a život budoucího věku.
V: Amen.



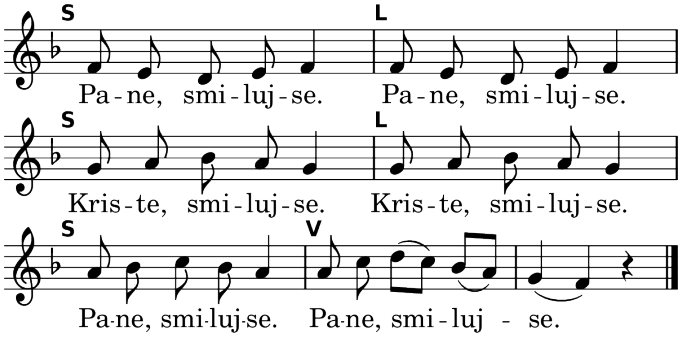
Svatý, Svatý, Svatý Pán, Bůh zástupů. / Nebe i země jsou plny tvé slávy. / Hosana na výsostech. / Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. / Hosana na

výsostech.



Beránku Boží, / který snímáš hříchy světa, / smiluj se nad námi. / Beránku Boží, / který snímáš hříchy světa, / smiluj se nad námi. / Beránku Boží, / který snímáš hříchy světa, / daruj nám pokoj.

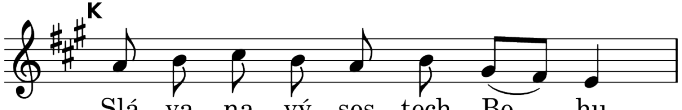
503 – Ordinárium K. Břízy

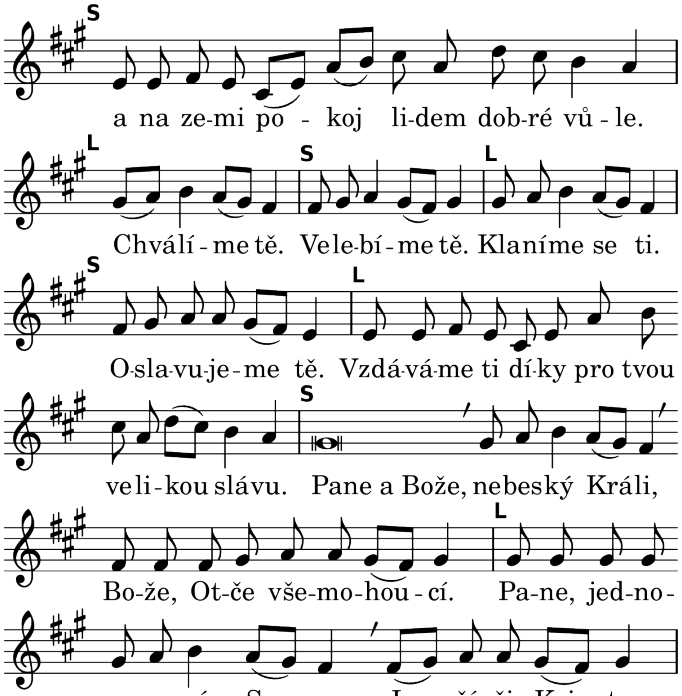


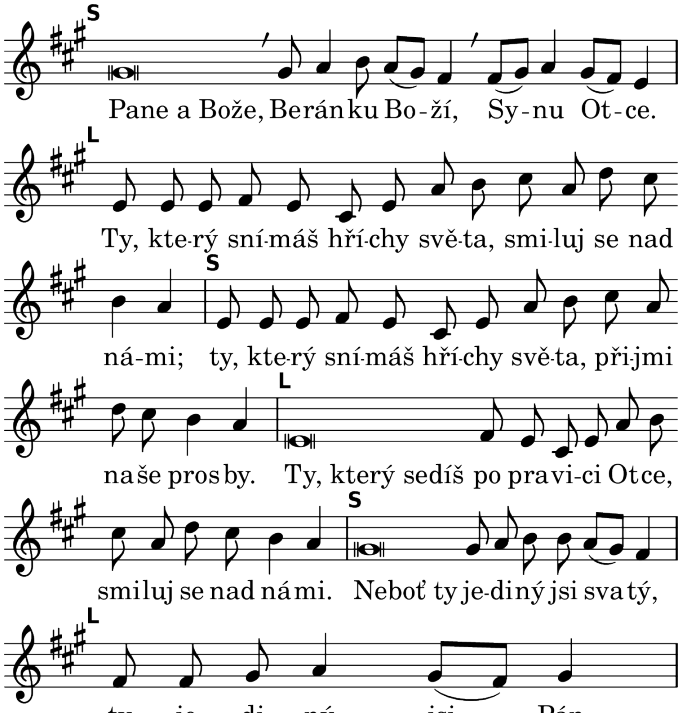
S: Pane, smiluj se.
L: Pane, smiluj se.

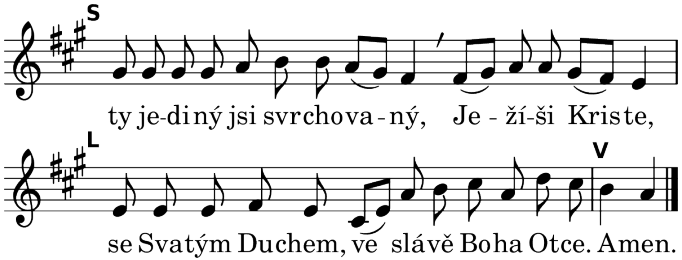
S: Kriste, smiluj se.
L: Kriste, smiluj se.

S: Pane, smiluj se.
L: Pane, smiluj se.



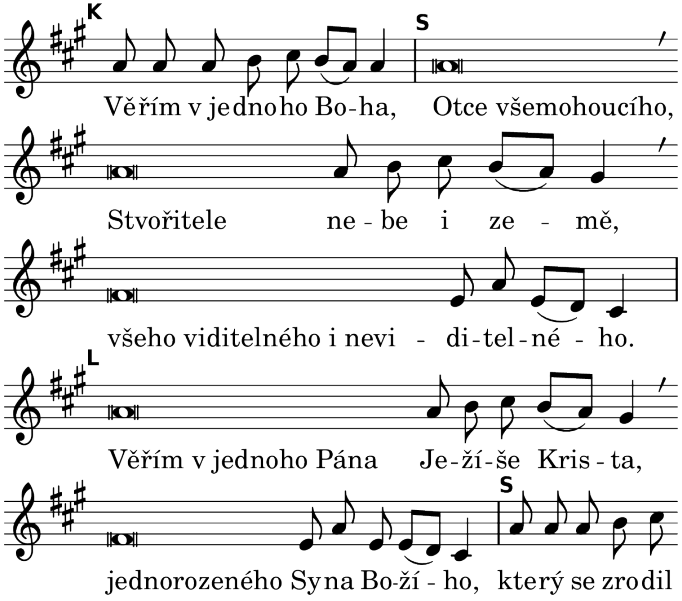

S
a na ze-mi po - koj li-dem dob-ré vů - le.
L
S
L
Chválí - me tě. Vele-bí - me tě. Klaníme se ti.
S
L
O-sla-vu-je-me tě. Vzdá-vá-me ti dí-ky pro tvou
S
veli-kou slávu. Pane a Bože, nebeský Králi,
L
Bo-že, Ot-če vše-mo-hou - cí. Pa-ne, jed-no-
ro-ze-ný Sy - nu, Je - ží - ši Kris - te.

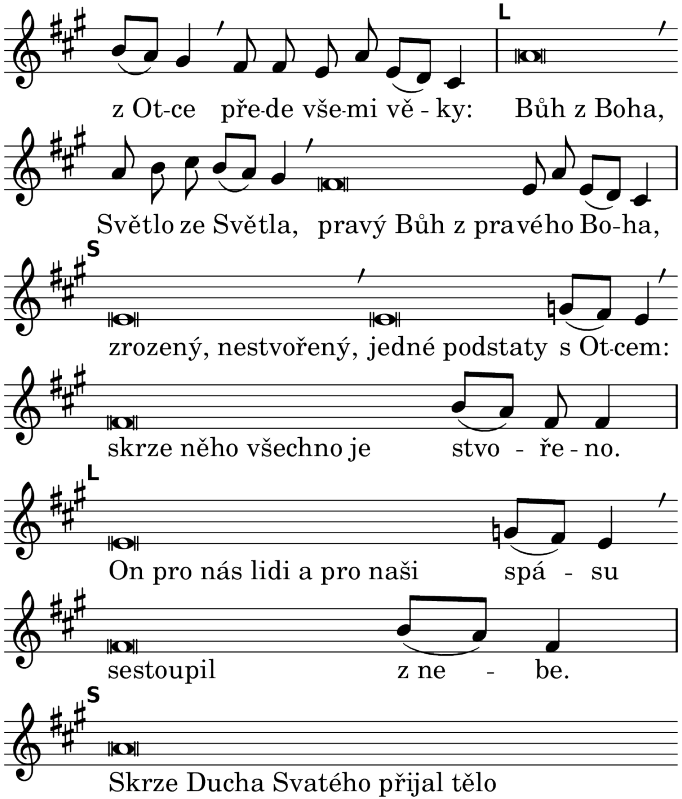

S
Pane a Bože, Beránku Bo-ží, Sy-nu Ot-ce.
L
Ty, kte-rý sní-máš hří-chy svě-ta, smi-luj se nad
S
ná-mi; ty, kte-rý sní-máš hří-chy svě-ta, při-jmi
L
na-še pros-by. Ty, který sedíš po pra-vi-ci Otce,
S
smiluj se nad ná-mi. Neboť ty je-diný jsi svatý,
L
ty je - di - ný jsi Pán,

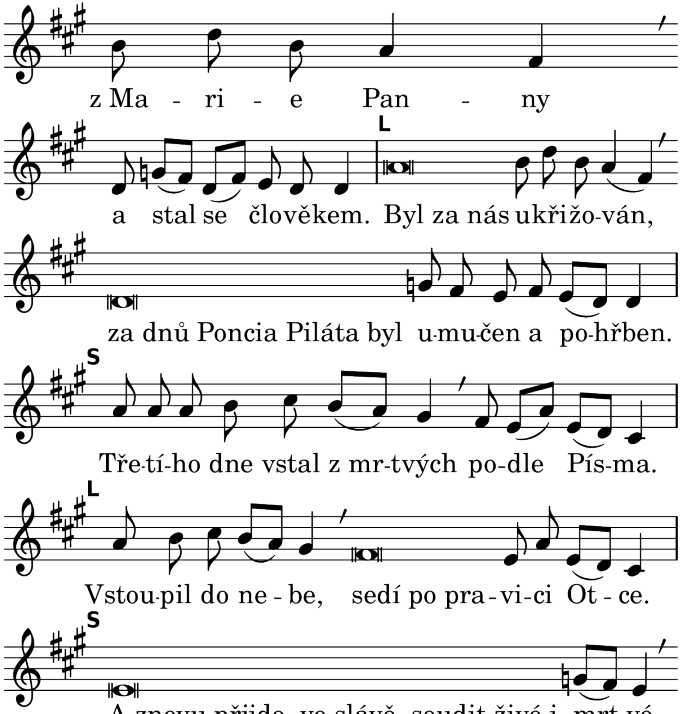


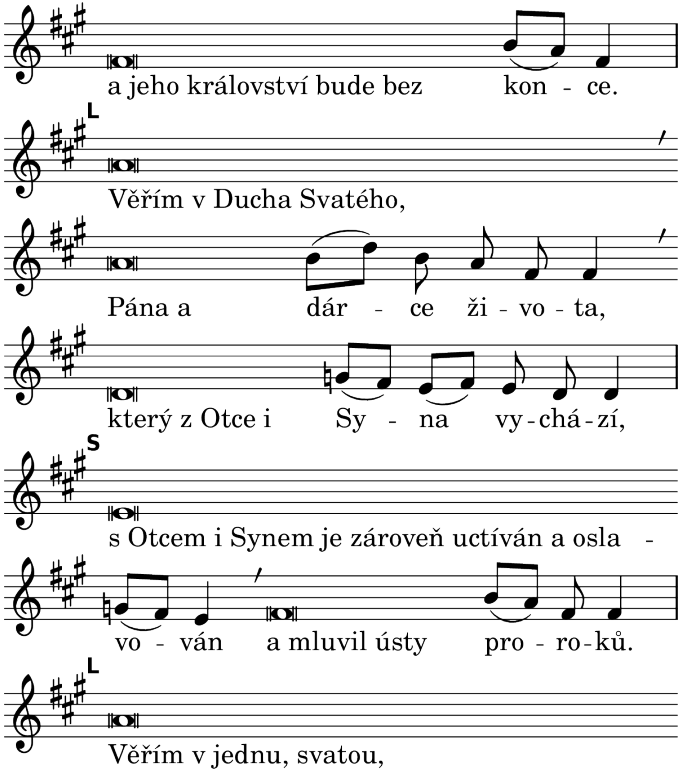
K: Sláva na výsostech Bohu
S: a na zemi pokoj lidem dobré vůle.
L: Chválíme tě.
S: Velebíme tě.
L: Klaníme se ti.
S: Oslavujeme tě.
L: Vzdáváme ti díky pro tvou velikou slávu.
S: Pane a Bože, nebeský Králi, Bože, Otče všemohoucí.
L: Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste.
S: Pane a Bože, Beránku Boží, Synu Otce.
L: Ty, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.
S: Ty, který snímáš hříchy světa, přijmi naše prosby.
L: Ty, který sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi.
S: Neboť ty jediný jsi Svatý,

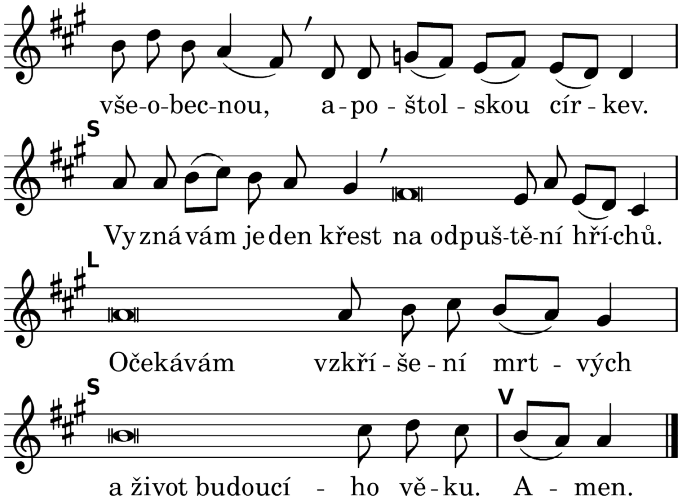
L: ty jediný jsi Pán,
S: ty jediný jsi svrchovaný, Ježíši Kriste,
L: se Svatým Duchem, ve slávě Boha Otce.
V: Amen.




L
z Ot-ce pře-de vše-mi vě - ky: Bůh z Boha,
Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Bo-ha,
S
zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Ot-cem:
skrze něho všechno je stvo - ře - no.
L
On pro nás lidi a pro naši spá - su
sestoupil z ne - be.
S
Skrze Ducha Svatého přijal tělo

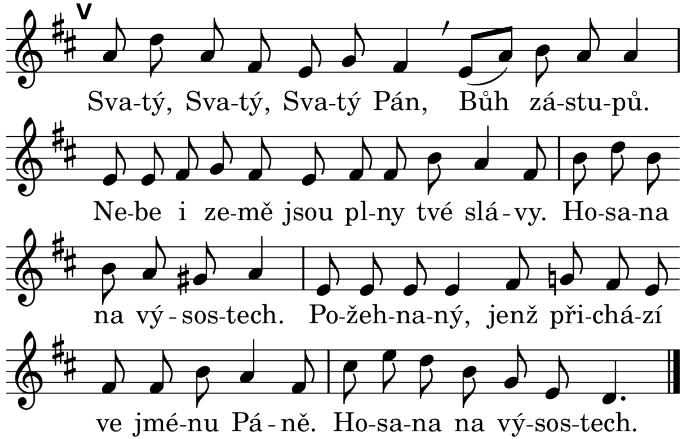

z Ma - ri - e Pan - ny
L
a stal se člověkem. Byl za nás ukřižo-ván,
za dnů Poncia Piláta byl u-mu-čen a po-hřben.
S
Tře-tí-ho dne vstal z mr-tvých po-dle Pís-ma.
L
Vstou-pil do ne - be, sedí po pra - vi-ci Ot - ce.
S
A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrt-vé


a jeho království bude bez kon - ce.
L
Věřím v Ducha Svatého,
Pána a dár - ce ži - vo - ta,
který z Otce i Sy - na vy - chá - zí,
S
s Otcem i Synem je zároveň uctíván a osla -
vo - ván a mluvil ústy pro - ro - ků.
L
Věřím v jednu, svatou,

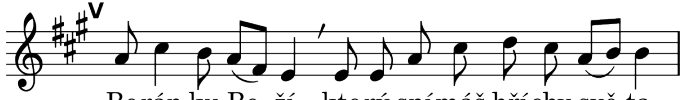


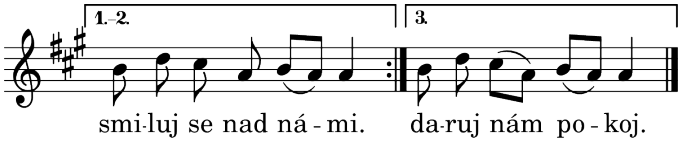
K: Věřím v jednoho Boha,
S: Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného.
L: Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího,
S: který se zrodil z Otce přede všemi věky:
L: Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha.

S: Zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno.
L: On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe.
S: Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem.
L: Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben.
S: Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma.
L: Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce.
S: A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.
L: Věřím v Ducha Svatého, Pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází,
S: s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků.
L: Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev.
S: Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů.
L: Očekávám vzkříšení mrtvých
S: a život budoucího věku.
V: Amen.



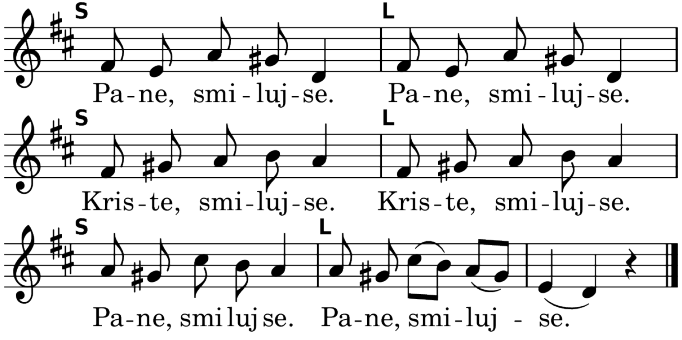
Svatý, Svatý, Svatý Pán, Bůh zástupů. / Nebe i země jsou plny tvé slávy. / Hosana na výsostech. / Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. / Hosana na výsostech.





Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, / smiluj se nad námi. / Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, / smiluj se nad námi. / Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, / daruj nám pokoj.

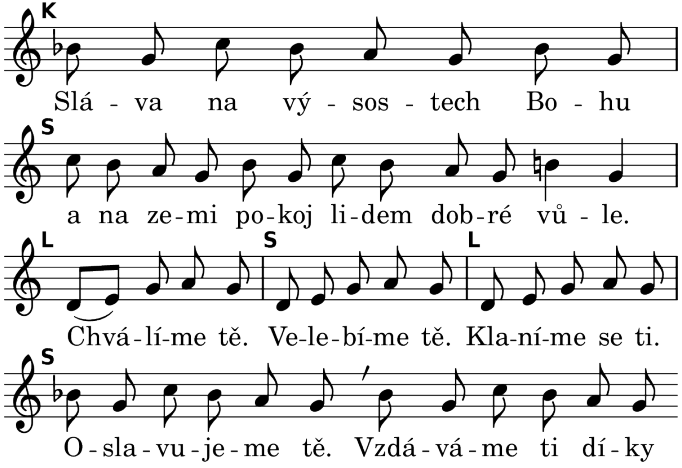
504 – Ordinárium P. Ebena

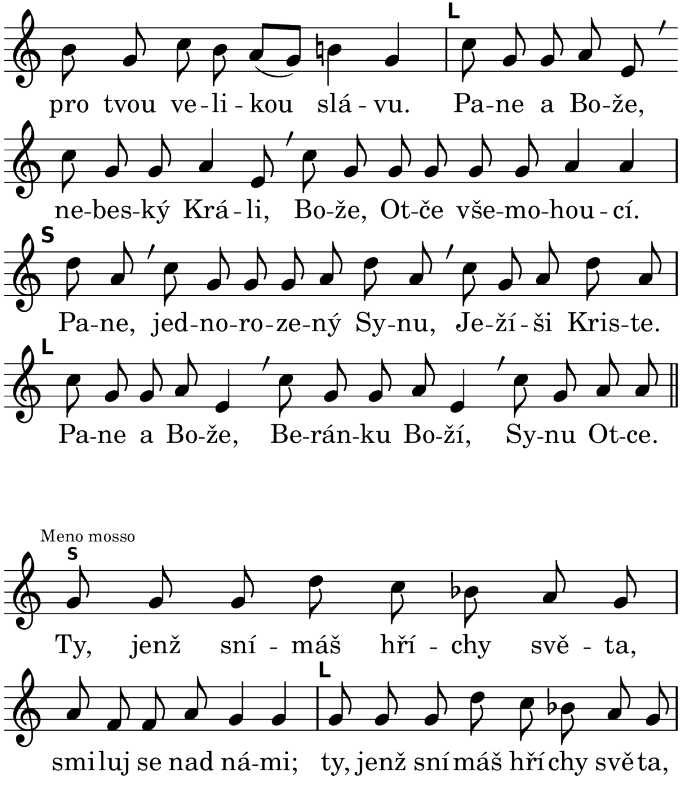


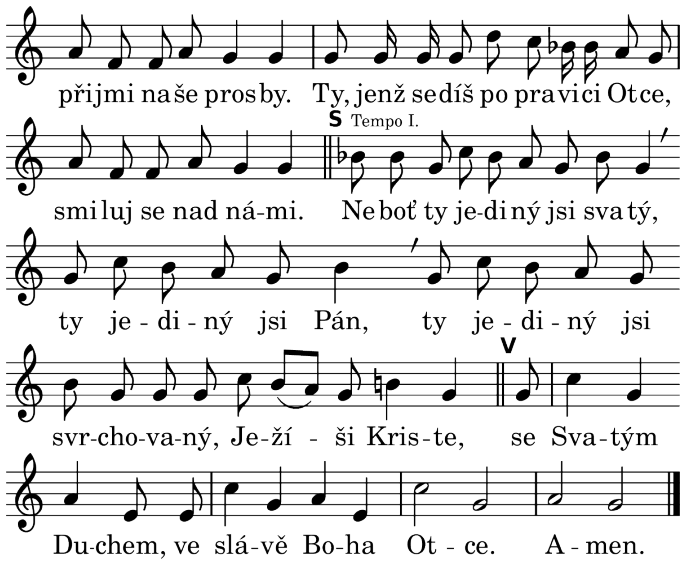
S: Pane, smiluj se.
L: Pane, smiluj se.

S: Kriste, smiluj se.
L: Kriste, smiluj se.

S: Pane, smiluj se.
L: Pane, smiluj se.

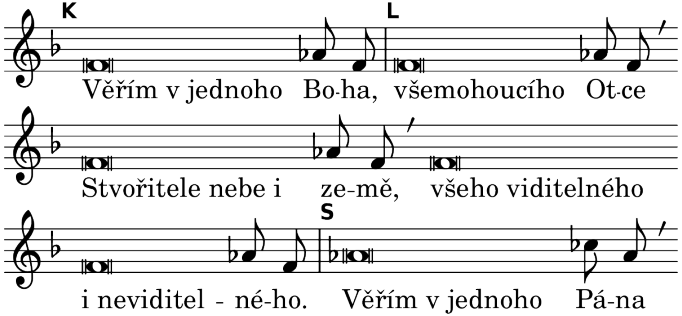


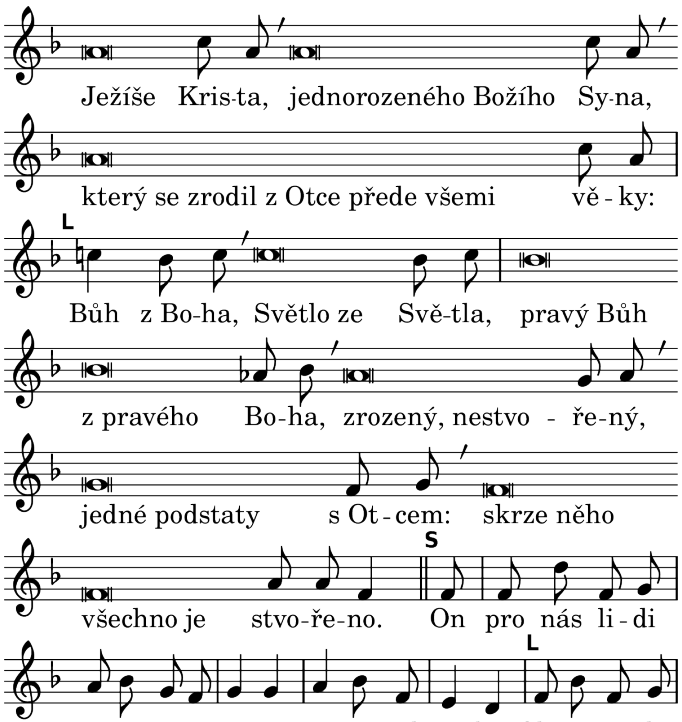

L
pro tvou ve-li-kou slá-vu. Pa-ne a Bo-že,
ne-bes-ký Krá-li, Bo-že, Ot-če vše-mo-hou-cí.
S
Pa-ne, jed-no-ro-ze-ný Sy-nu, Je-ží-ši Kris-te.
L
Pa-ne a Bo-že, Be-rán-ku Bo-ží, Sy-nu Ot-ce.
Meno mosso
S
Ty, jenž sní-máš hří-chy svě-ta,
L
smiluj se nad ná-mi; ty, jenž sníš hříchy světa,

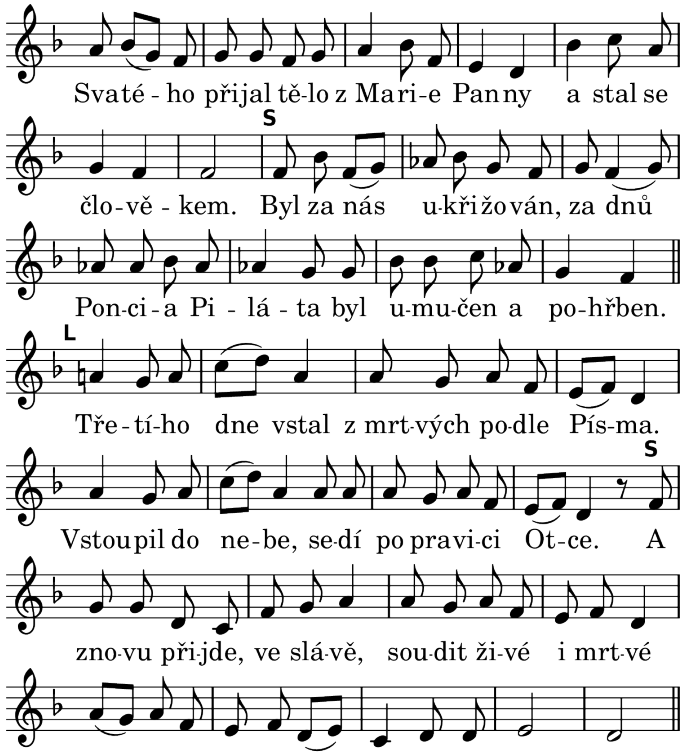


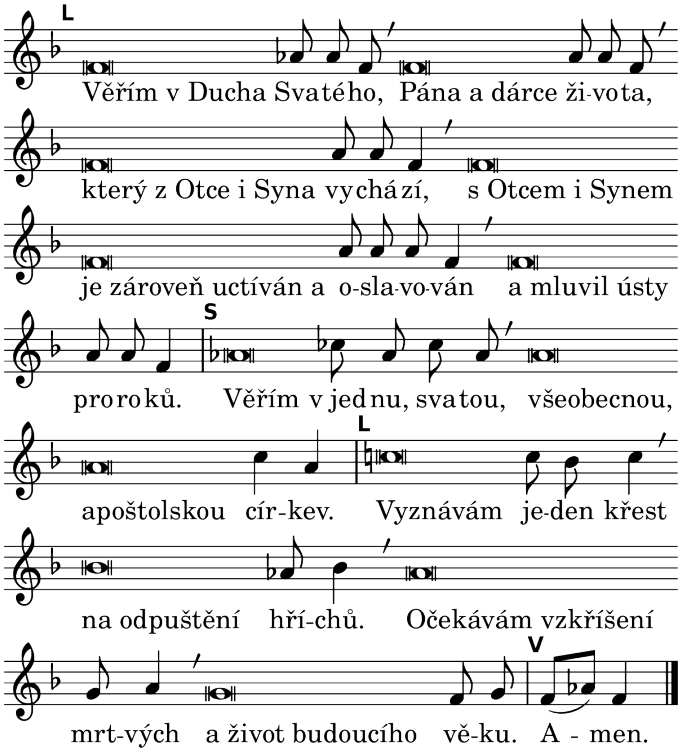
K: Sláva na výsostech Bohu
S: a na zemi pokoj lidem dobré vůle.
L: Chválíme tě.
S: Velebíme tě.
L: Klaníme se ti.
S: Oslavujeme tě. Vzdáváme ti díky pro tvou velikou

slávu.
L: Pane a Bože, nebeský Králi, Bože, Otče všemohoucí.
S: Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste.
L: Pane a Bože, Beránku Boží, Synu Otce.
S: Ty, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.
L: Ty, jenž snímáš hříchy světa, přijmi naše prosby. Ty, který sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi.
S: Neboť ty jediný jsi svatý, ty jediný jsi Pán, ty jediný jsi svrchovaný, Ježíši Kriste,
V: se Svatým Duchem, ve slávě Boha Otce. Amen.




Ježíše Kris-ta, jednorozeného Božího Sy-na,
který se zrodil z Otce přede všemi vě - ky:
L
Bůh z Bo-ha, Světlo ze Svě-tla, pravý Bůh
z pravého Bo-ha, zrozený, nestvo - ře-ný,
jedné podstaty s Ot - cem: skrze něho
S
všechno je stvo-ře-no. On pro nás li - di
L
a pro naši spásu sestoupil z nebe. Skrze Ducha


Svaté - ho přijal tě-lo z Ma-ri-e Pan-ny a stal se
S
člo-vě - kem. Byl za nás u-křižo-ván, za dnů
Pon-ci-a Pi - lá - ta byl u-mu-čen a po-hřben.
L
Tře - tí-ho dne vstal z mrt-vých po-dle Pís-ma.
S
Vstoupil do ne-be, se-dí po pra-vi-ci Ot-ce. A
zno-vu při-jde, ve slá-vě, sou-dit ži-vé i mrt-vé
a je-ho krá-lov-ství bu - de bez kon - ce.

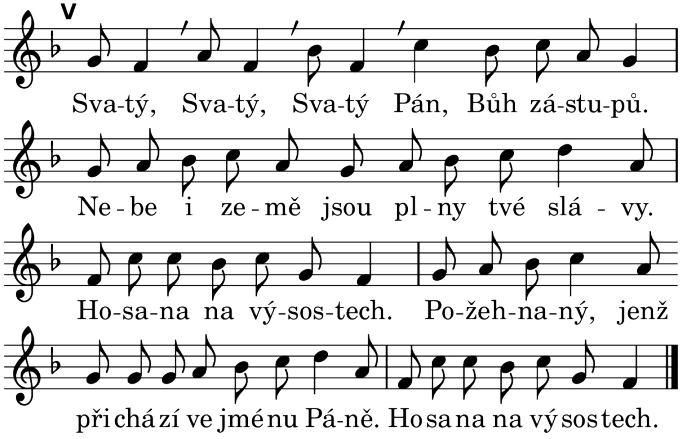


K: Věřím v jednoho Boha,

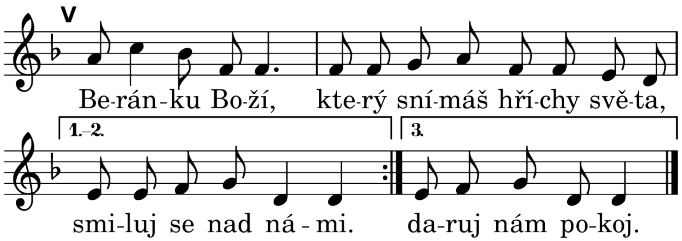
L: všemohoucího Otce, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného.
S: Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Božího Syna, který se zrodil z Otce přede všemi věky:
L: Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha. Zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno.
S: On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe.
L: Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem.
S: Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben.
L: Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma. Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce.
S: A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.
L: Věřím v Ducha Svatého, Pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází, s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků.
S: Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev.

L: Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů. Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku.

V: Amen.

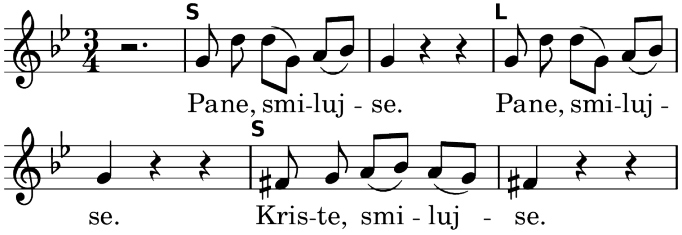


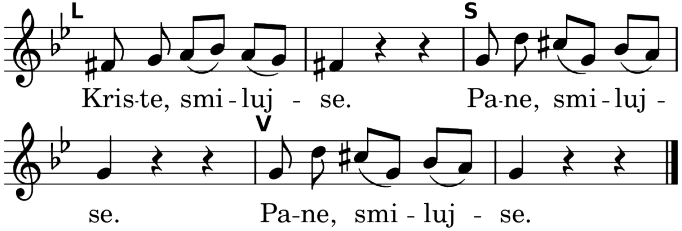
Svatý, Svatý, Svatý Pán, Bůh zástupů. / Nebe i země jsou plny tvé slávy. / Hosana na výsostech. / Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. / Hosana na výsostech.



Beránku Boží, / který snímáš hříchy světa, / smiluj se nad námi. / Beránku Boží, / který snímáš hříchy světa, / smiluj se nad námi. / Beránku Boží, / který snímáš hříchy světa, / daruj nám pokoj.

505 – Ordinárium Z. Pololáníka

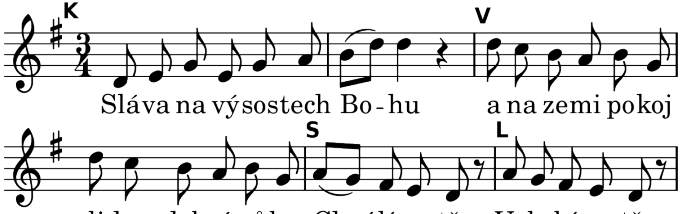


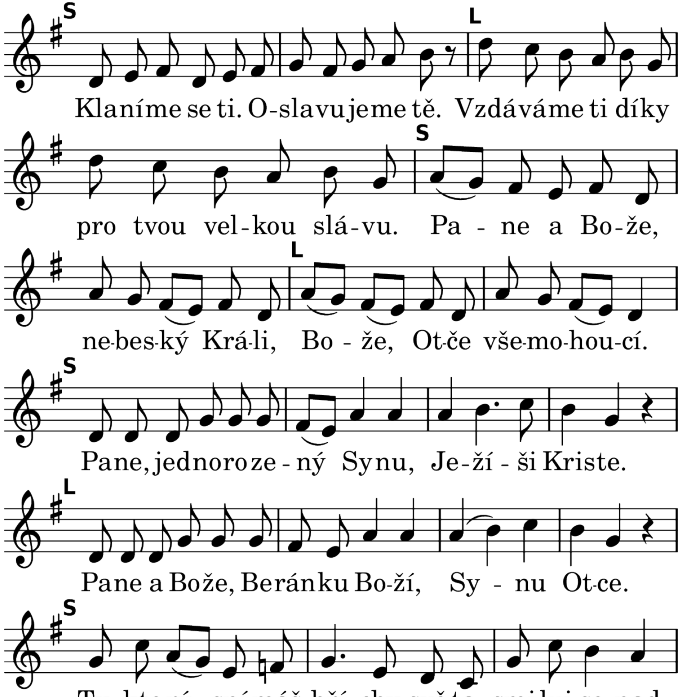


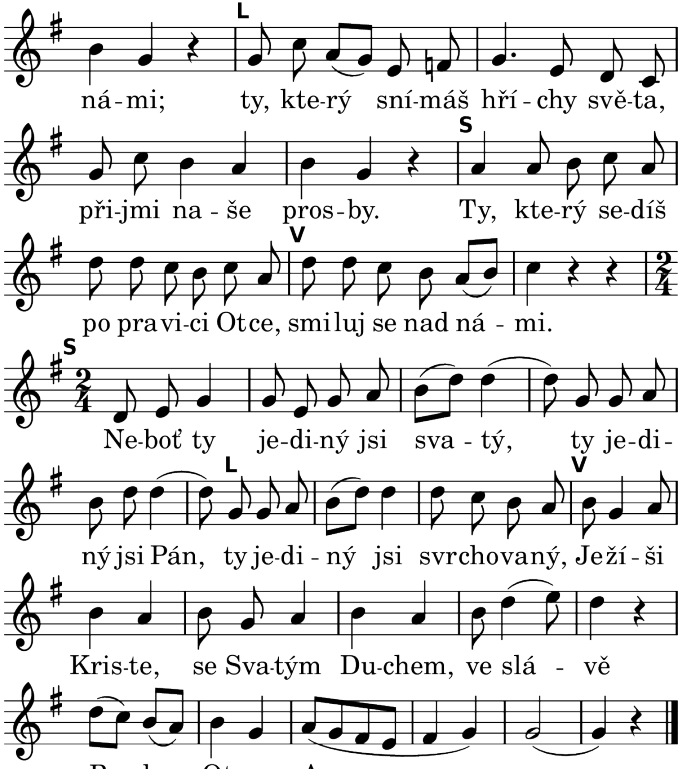
S: Pane, smiluj se.
L: Pane, smiluj se.

S: Kriste, smiluj se.
L: Kriste, smiluj se.

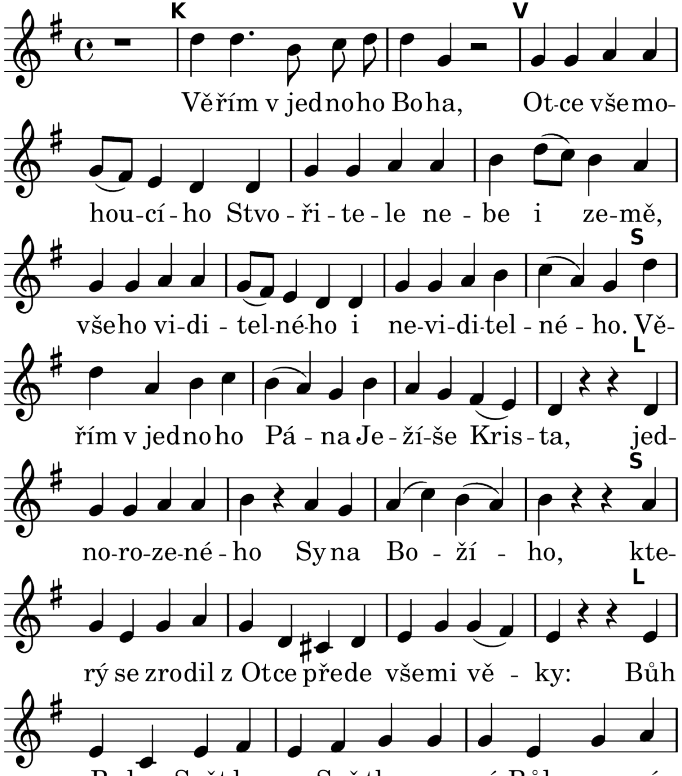
S: Pane, smiluj se.
V: Pane, smiluj se.

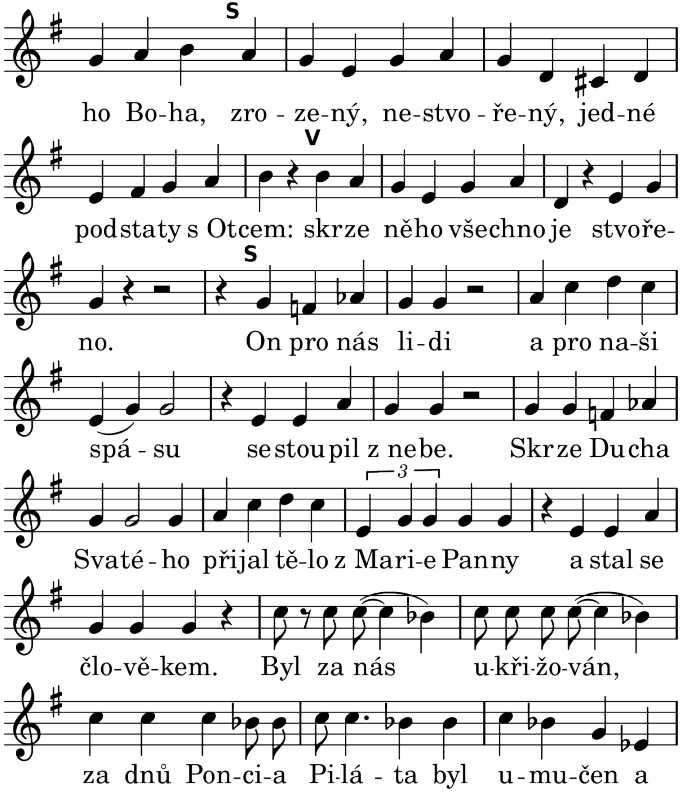


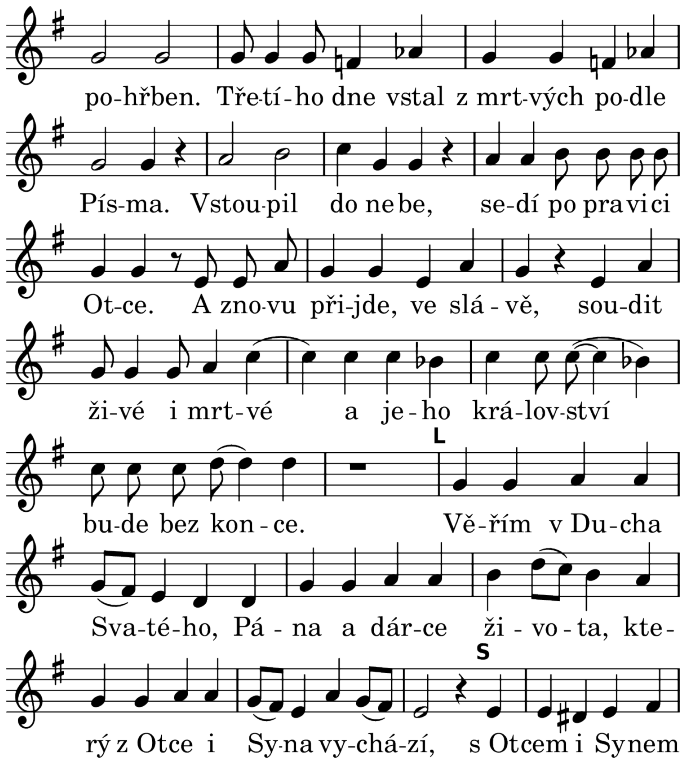

S
L
Klaníme se ti. O-slavujeme tě. Vzdáváme ti díky
S
pro tvou vel-kou slá-vu. Pa - ne a Bo-že,
L
ne-bes-ký Krá-li, Bo - že, Ot-če vše-mo-hou-cí.
S
Pane, jednoroze - ný Synu, Je-ží - ši Kriste.
L
Pane a Bože, Beránku Bo-ží, Sy - nu Ot-ce.
S
Ty, kte-rý sní-máš hří-chy svě-ta, smi-luj se nad

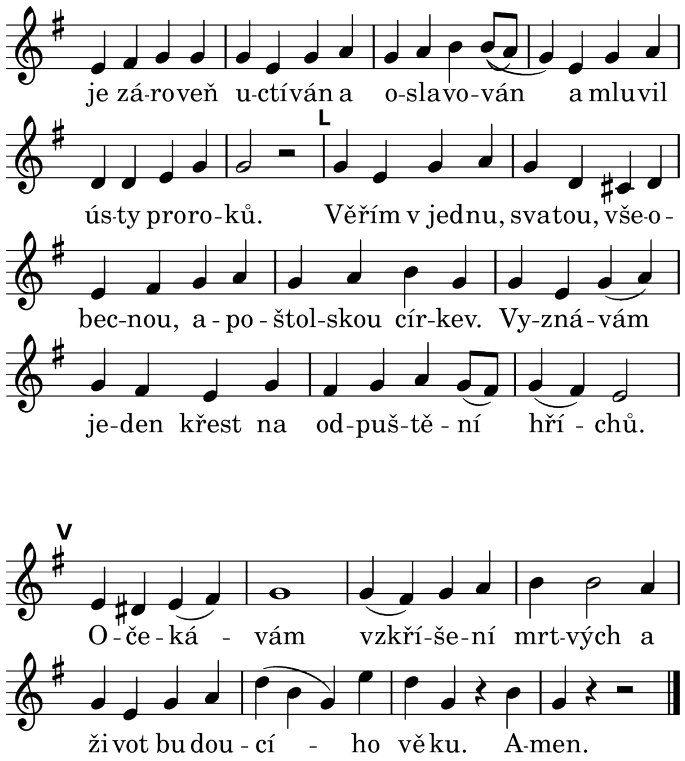

L
ná-mi; ty, kte-rý sní-máš hří-chy svě-ta,
S
při-jmi na-še pros-by. Ty, kte-rý se-díš
V
po pra-vi-ci Otce, smi-luj se nad ná-mi.
S
Ne-boť ty je-di-ný jsi sva-tý, ty je-di-
L
V
ný jsi Pán, ty je-di-ný jsi svrchovaný, Ježí-ši
Kris-te, se Sva-tým Du-chem, ve slá-vě
Bo-ha Ot-ce. A-men.

K: Sláva na výsostech Bohu
V: a na zemi pokoj lidem dobré vůle.
S: Chválíme tě.
L: Velebíme tě.
S: Klaníme se ti. Oslavujeme tě.
L: Vzdáváme ti díky pro tvou velkou slávu.
S: Pane a Bože, nebeský Králi,
L: Bože, Otče všemohoucí.
S: Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste.
L: Pane a Bože, Beránku Boží, Synu Otce.
S: Ty, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.
L: Ty, který snímáš hříchy světa, přijmi naše prosby.
S: Ty, který sedíš po pravici Otce,
V: smiluj se nad námi.
S: Neboť ty jediný jsi svatý, ty jediný jsi Pán,
L: ty jediný jsi svrchovaný,
V: Ježíši Kriste, se Svatým Duchem, ve slávě Boha Otce. Amen.


K
V
Věřím v jednoho Boha, Otce všemo-
houcího Stvořitele nebe i země,
S
všeho vidi - telného i nevidi-telné - ho. Vě-
L
řím v jednoho Pána Ježíše Krista, jed-
S
norozené - ho Syna Bo - ží - ho, kte-
L
rý se zrodil z Otce přede všemi vě - ky: Bůh
z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravé-


S
ho Bo-ha, zro - ze-ný, ne-stvo - ře-ný, jed-né
V
pod staty s Otcem: skrze něho všechno je stvoře-
S
no. On pro nás li-di a pro na-ši
spá - su se stoupil z nebe. Skrze Ducha
3
Svaté - ho přijal tě-lo z Mari-e Panny a stal se
člo-vě-kem. Byl za nás u-kři-žo-ván,
za dnů Pon-ci-a Pi-lá - ta byl u - mu-čen a

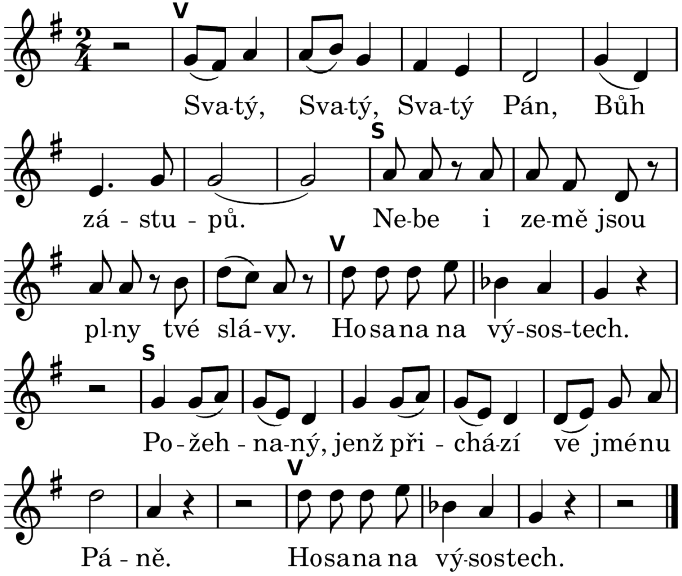

po-hřben. Třetí-ho dne vstal z mrtvých podle
Písma. Vstoupil do nebe, sedí po pravici
Otce. A znovu přijde, ve slávě, soudit
živé i mrtvé a jeho králov-ství
L
bude bez konce. Věřím v Ducha
Svaté-ho, Pána a dárce živo-ta, kte-
S
rý z Otce i Syna vychází, s Otcem i Synem



K: Věřím v jednoho Boha,

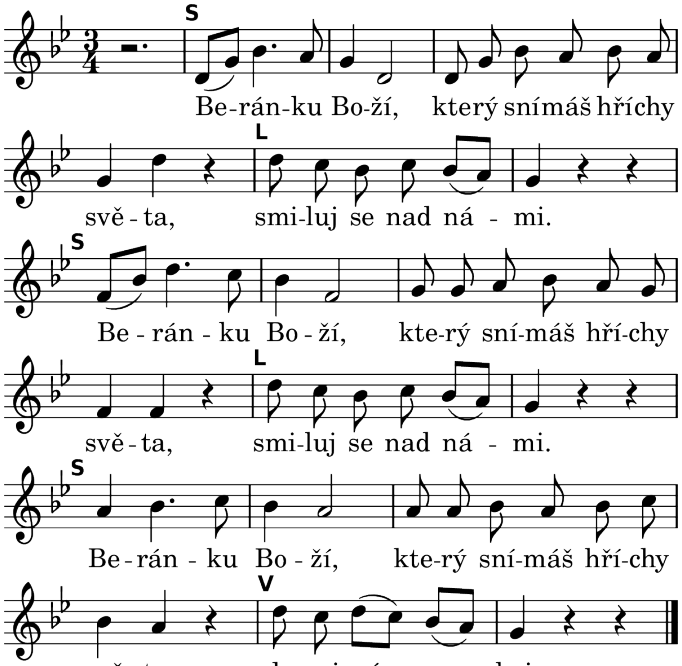
V: Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného.
S: Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista,
L: jednorozeného Syna Božího,
S: který se zrodil z Otce přede všemi věky:
L: Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha.
S: Zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem:
V: skrze něho všechno je stvořeno.
S: On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe. Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem. Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben. Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma. Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce. A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.
L: Věřím v Ducha Svatého, Pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází,
S: s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků.
L: Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou

církev. Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů.
V: Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku. Amen.



V: Svatý, Svatý, Svatý Pán, Bůh zástupů.
S: Nebe i země jsou plny tvé slávy.

V:Hosana na výsostech.
S:Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně.
V:Hosana na výsostech.



S: Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
L: smiluj se nad námi.
S: Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
L: smiluj se nad námi.
S: Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
V: daruj nám pokoj.

506 – Latinské odpovědi ke mši

Všechny odpovědi *Et cum spíritu tuo* a *Amen* se zpívají jedním z následujících způsobů. Výjimkou jsou *Et cum spíritu tuo* před evangeliem a před prefací.

Et cum spíritu tuo. Amen.

ÚVODNÍ OBŘADY

Vyznávám se…
V: Confíteor Deo omnipoténti et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, ópere et omissióne: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, omnes Angelos et

Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

K: …ad vitam aetérnam.
L: Amen.

Kyrie, Gloria – viz č. 507 až 509

BOHOSLUŽBA SLOVA

Na konci čtení

K: Verbum Dómini.
L: Deo grátias.

nebo

K: Verbum Dómini.
L: Deo grátias.

K evangeliu

L: Et cum Spíritu tuo. Glória tibi, Dómine.
K: …Dómini.
L: Laus tibi, Christe.

Credo I.

K: Credo in unum Deum,
S: Patrem omnipoténtem, factórem caeli et terrae, visibílium ómnium et invisibílium.
L: Et in unum Dóminum Iesum Christum, Fílium Dei unigénitum.
S: Et ex Patre natum ante ómnia saécula.
L: Deum de Deo, lumen de lúmine. Deum verum de Deo vero.
S: Génitum, non factum, consubstantiálem Patri: per quem ómnia facta sunt.
L: Qui propter nos hómines et propter nostram salútem descéndit de caelis.
S: Et incarnátus est de Spíritu Sancto ex María Vírgine, et homo factus est.
L: Crucifíxus étiam pro nóbis sub Póntio Piláto; passus et sepúltus est.
S: Et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras.
L: Et ascéndit in caelum, sedet ad déxteram Patris.
S: Et íterum ventúrus est cum glória, iudicáre vivos et mórtuos, cuius regni non erit finis.
L: Et in Spíritum Sanctum, Dóminum et vivificántem,

qui ex Patre Filióque procédit.
S: Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et conglorificátur: qui locútus est per prophétas.
L: Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam Ecclésiam.
S: Confíteor unum baptísma in remissiónem peccatórum.
L: Et exspécto resurrectiónem mortuórum.
S: Et vitam ventúri saéculi.
V: Amen.

Credo III.

K: Credo in unum Deum,
S: Patrem omnipoténtem, factórem caeli et terrae, visibílium ómnium et invisibílium.
L: Et in unum Dóminum Iesum Christum, Fílium Dei unigénitum.
S: Et ex Patre natum ante ómnia saécula.
L: Deum de Deo, lumen de lúmine. Deum verum de Deo vero.
S: Génitum, non factum, consubstantiálem Patri: per

quem ómnia facta sunt.
L: Qui propter nos hómines et propter nostram salútem descéndit de caelis.
S: Et incarnátus est de Spíritu Sancto ex María Vírgine, et homo factus est.
L: Crucifíxus étiam pro nóbis sub Póntio Piláto; passus et sepúltus est.
S: Et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras.
L: Et ascéndit in caelum, sedet ad déxteram Patris.
S: Et íterum ventúrus est cum glória, iudicáre vivos et mórtuos, cuius regni non erit finis.
L: Et in Spíritum Sanctum, Dóminum et vivificántem, qui ex Patre Filióque procédit.
S: Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et conglorificátur: qui locútus est per prophétas.
L: Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam Ecclésiam.
S: Confíteor unum baptísma in remissiónem peccatórum.
L: Et exspécto resurrectiónem mortuórum.
S: Et vitam ventúri saéculi.

V: Amen.

Přímluvy

L: Te rogámus, audi nos.

SLAVENÍ EUCHARISTIE

Příprava darů
K: Oráte, fratres …omnipoténtem.
L: Suscípiat Dóminus sacrifícium de mánibus tuis ad laudem et glóriam nóminis sui, ad utilitátem quoque nostram totiúsque Ecclésiae suae sanctae.

Eucharistická modlitba

Preface

K: …vobíscum.
L: Et cum spíritu tuo.
K: …corda.
L: Habémus ad Dóminum.
K: …nostro.
L: Dignum et iustum est.

Sanctus – viz č. 507 až 509.

Po proměnění

K: Mystérium fídei.
L: Mortem tuam annuntiámus, Dómine, et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.

Přijímání

Modlitba Páně

Pater noster, qui es in caelis: sanctificétur nomen tuum; advéniat regnum tuum; fiat volúntas tua, sicut in caelo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie; et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris; et ne nos indúcas in tentatiónem; sed líbera nos a malo.

K: …Christi.
L: Quia tuum est regnum, et potéstas, et glória in saécula.

Agnus Dei – viz č. 507 až 509.

K: Ecce Agnus Dei …vocáti sunt.
V: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum

meum, sed tantum dic verbo et sanábitur ánima mea.

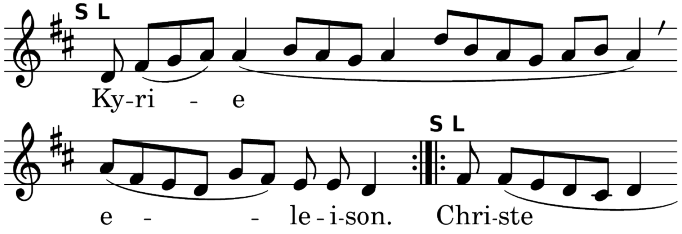
ZÁVĚREČNÉ OBŘADY

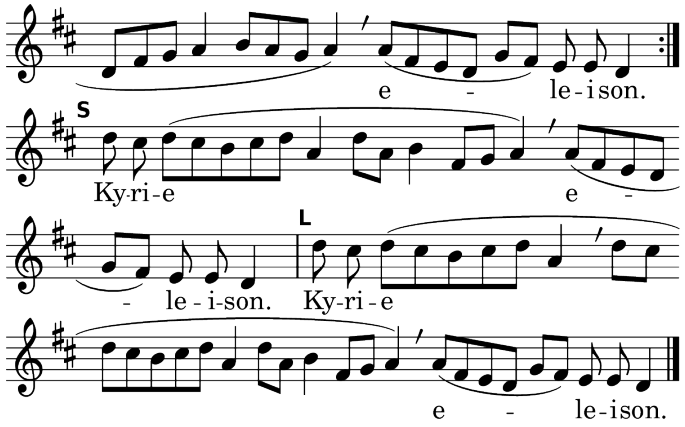
K: Ite, missa est.
L: Deo grátias.

Ve velikonočním týdnu a při slavnosti Seslání Ducha Svatého:

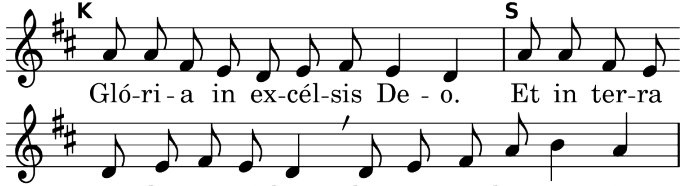
K: Ite, missa est, allelúia, allelúia.
L: Deo grátias, allelúia, allelúia.

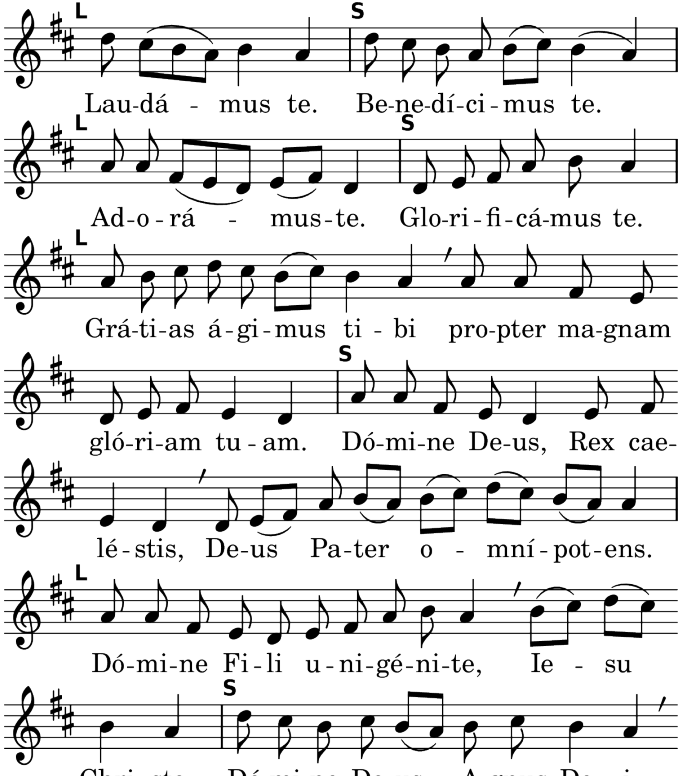
507 – Ordinárium VIII – De angelis

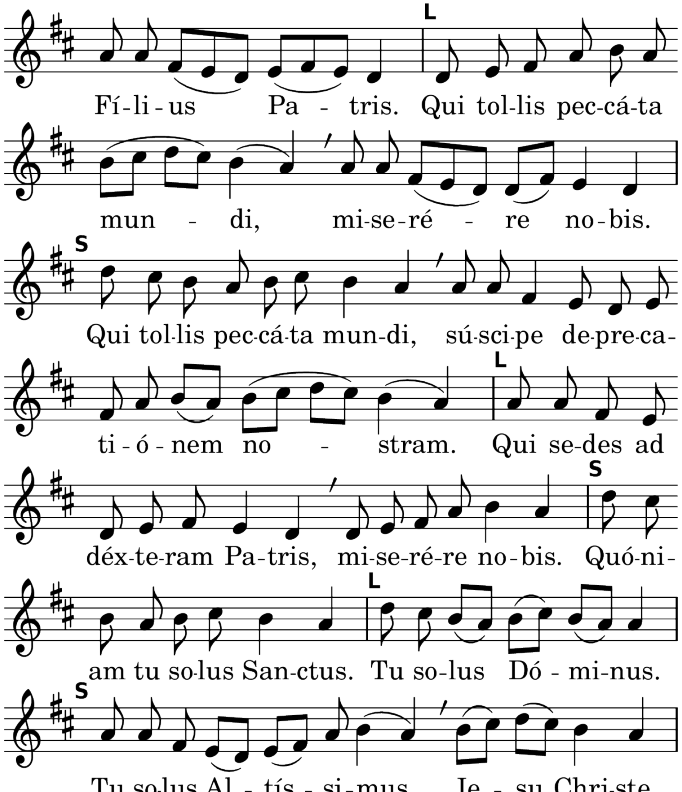


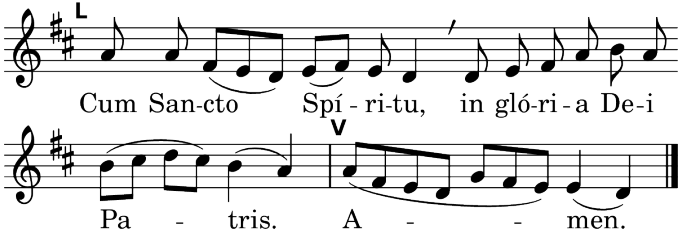


Kyrie eleison. 2× / Christe eleison. 2× / Kyrie eleison. 2×

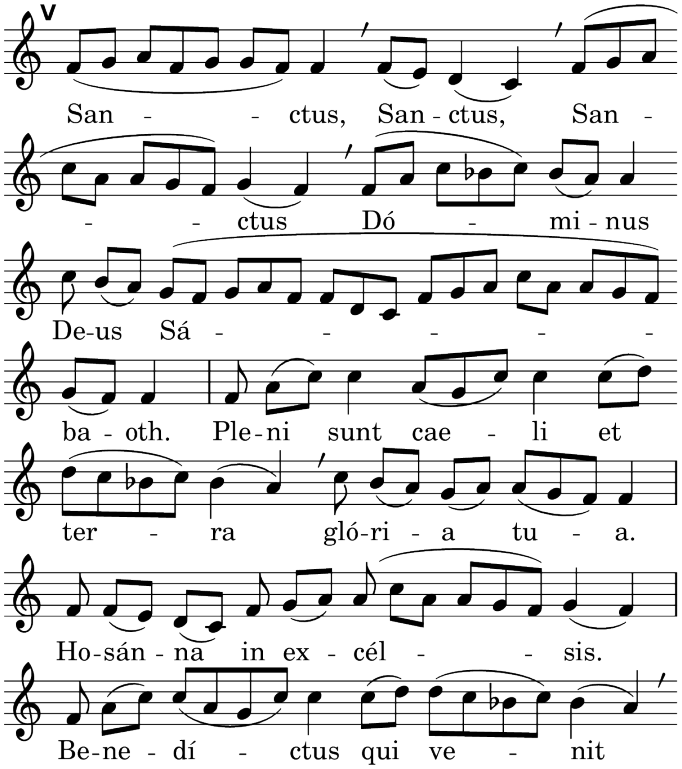


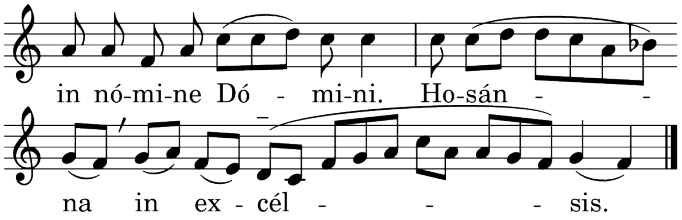

L
S
Lau-dá - mus te. Be-ne-dí-ci-mus te.
L
S
Ad-o-rá - mus-te. Glo-ri-fi-cá-mus te.
L
Grá-ti-as á-gi-mus ti - bi pro-pter ma-gnam
S
gló-ri-am tu - am. Dó-mi-ne De-us, Rex cae-
lé-stis, De-us Pa-ter o - mní-pot-ens.
L
Dó-mi-ne Fi-li u-ni-gé-ni-te, Ie - su
S
Chri-ste. Dó-mi-ne De-us. A-gnus De - i,


L
Fí-li-us Pa - tris. Qui tol-lis pec-cá-ta
mun - di, mi-se-ré - re no-bis.
S
Qui tol-lis pec-cá-ta mun-di, sú-sci-pe de-pre-ca-
L
ti-ó-nem no - stram. Qui se-des ad
S
dex-te-ram Pa-tris, mi-se-ré-re no-bis. Quó-ni-
L
am tu so-lus San-ctus. Tu so-lus Dó - mi-nus.
S
Tu so-lus Al - tís - si-mus, Ie - su Chri-ste.

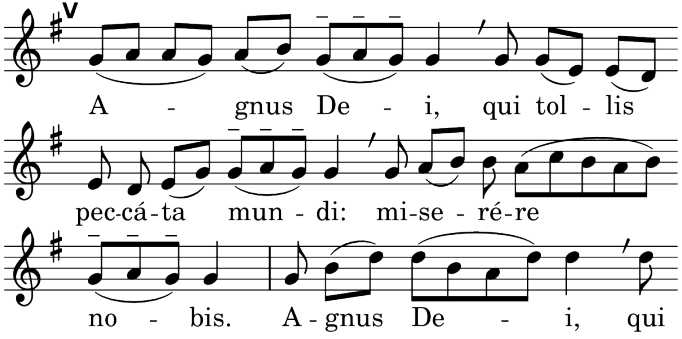


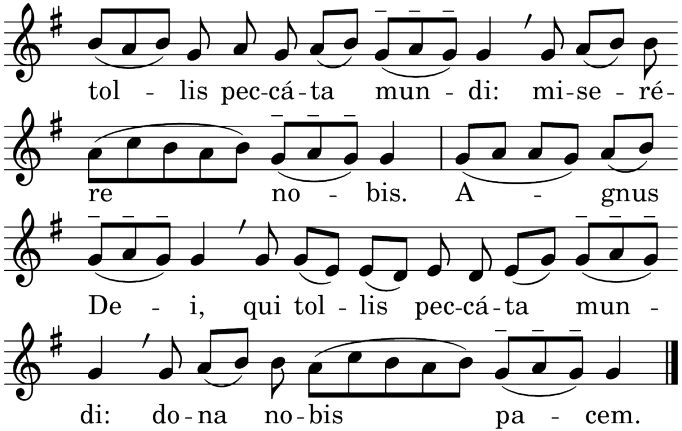
Glória in excélsis Deo. / Et in terra pax homínibus bonae voluntátis. / Laudámus te. / Benedícimus te. / Adorámus te. / Glorificámus te. / Grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam. / Dómine Deus, Rex caeléstis, Deus Pater omnípotens. / Dómine Fili Unigénite, Iesu Christe. / Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris. / Qui tollis peccáta mundi, miserére nobis. / Qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecatiónem nostram. / Qui sedes ad déxteram Patris, miserére nobis. / Quóniam tu solus Sanctus. / Tu solus Dóminus. / Tu solus Altíssimus, Iesu Christe. / Cum Sancto Spíritu, in glória Dei Patris. / Amen.


V
San - - ctus, San - ctus, San -
- - ctus Dó - mi - nus
De-us Sá - - - - - -
ba - oth. Ple - ni sunt cae - li et
ter - ra gló-ri - a tu - a.
Ho-sán - na in ex - cél - - sis.
Be-ne - dí - ctus qui ve - nit



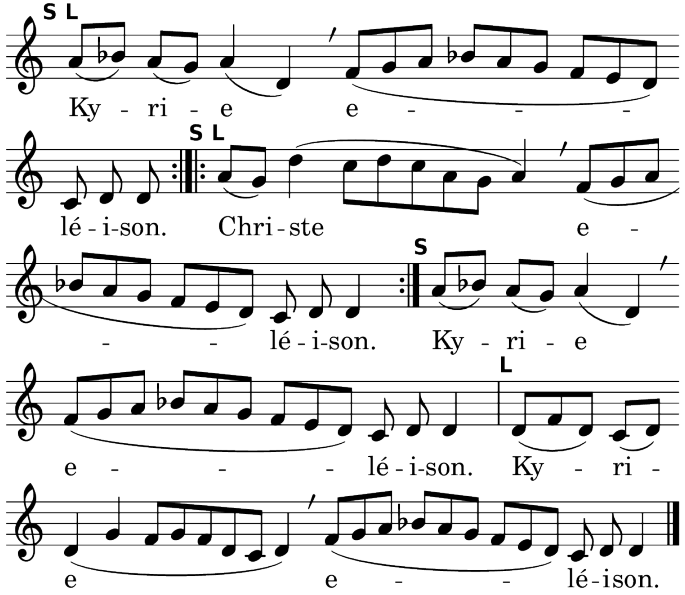
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth. / Pleni sunt caeli et terra gloria tua. / Hosánna in excelsis. / Benedictus qui venit in nomine Domini. / Hosanna in excelsis.



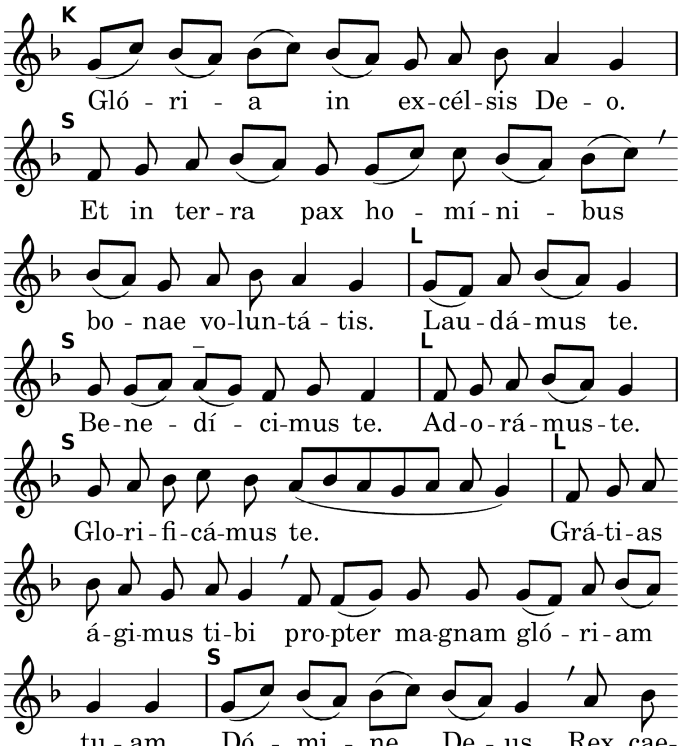


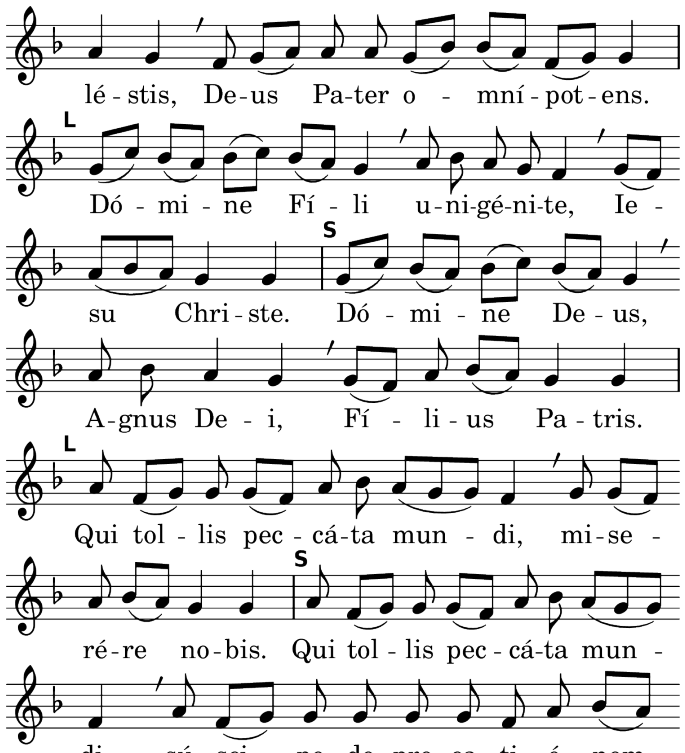
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: miserere nobis. / Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: miserere nobis. / Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: dona nobis pacem.

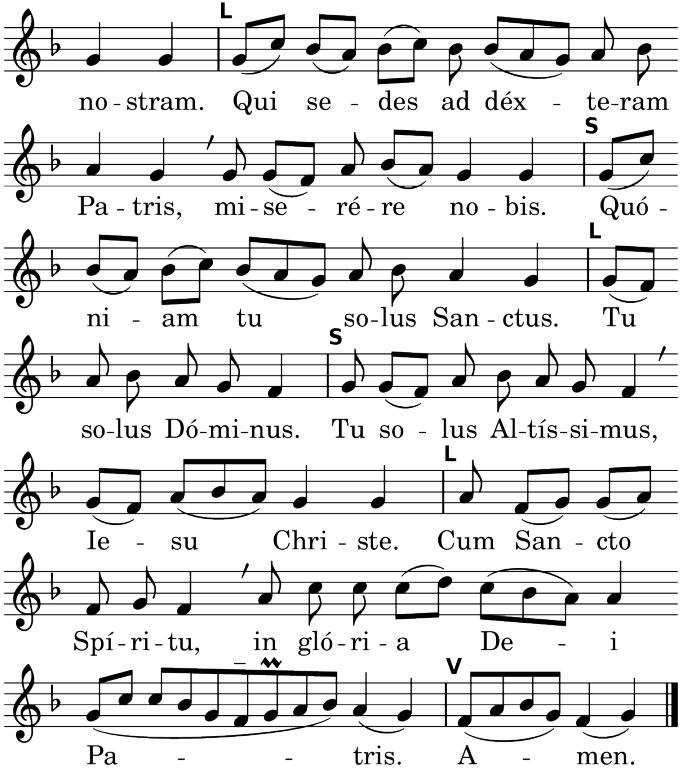
508 – Ordinárium XI – Orbis factor



Kyrie eleison. 2× / Christe eleison. 2× / Kyrie eleison. 2×

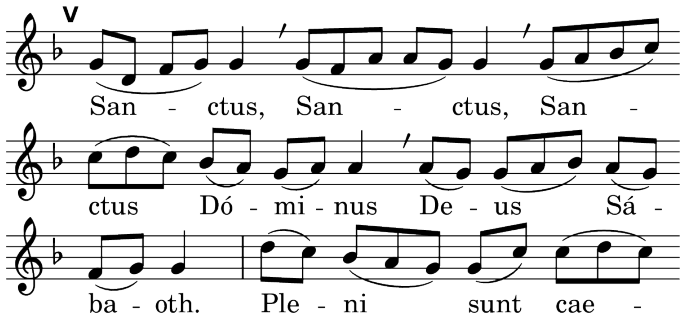

K
Gló - ri - a in ex-cél-sis De - o.
S
Et in ter-ra pax ho - mí-ni - bus
L
bo - nae vo-lun-tá - tis. Lau-dá-mus te.
S
L
Be-ne - dí - ci-mus te. Ad-o-rá-mus-te.
S
L
Glo-ri-fi-cá-mus te. Grá-ti-as
á-gi-mus ti-bi pro-pter ma-gnam gló - ri-am
S
tu - am. Dó - mi - ne De - us, Rex cae-

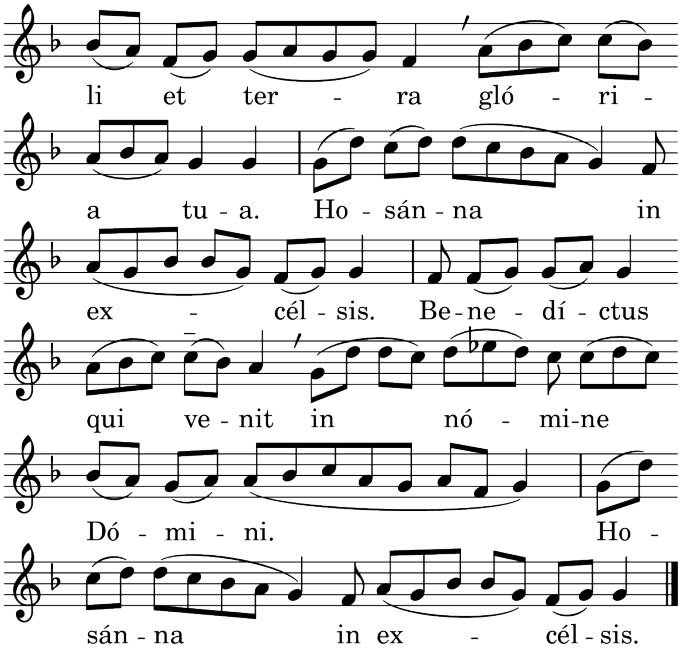

lé - stis, De-us Pa-ter o - mní - pot - ens.
L
Dó - mi - ne Fí - li u-ni-gé-ni-te, Ie -
S
su Chri - ste. Dó - mi - ne De - us,
A-gnus De - i, Fí - li - us Pa - tris.
L
Qui tol - lis pec - cá-ta mun - di, mi-se -
S
ré-re no-bis. Qui tol - lis pec - cá-ta mun -
di, sú - sci - pe de-pre-ca - ti - ó - nem



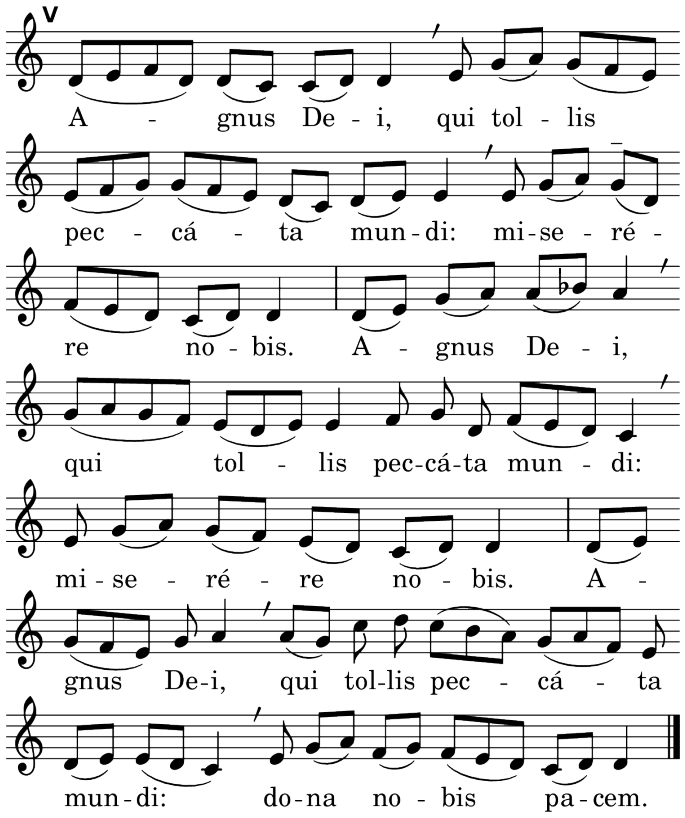
Glória in excélsis Deo. / Et in terra pax homínibus

bonae voluntátis. / Laudámus te. / Benedícimus te. / Adorámus te. / Glorificámus te. / Grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam. / Dómine Deus, Rex caeléstis, Deus Pater omnípotens. / Dómine Fili Unigénite, Iesu Christe. / Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris. / Qui tollis peccáta mundi, miserére nobis. / Qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecatiónem nostram. / Qui sedes ad déxteram Patris, miserére nobis. / Quóniam tu solus Sanctus. / Tu solus Dóminus. / Tu solus Altíssimus, Iesu Christe. / Cum Sancto Spíritu, in glória Dei Patris. / Amen.



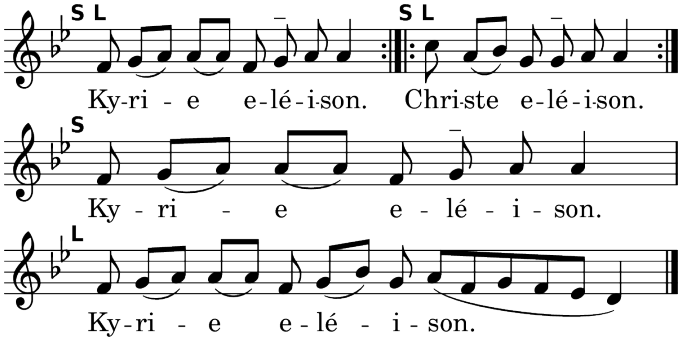


Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth. / Pleni sunt caeli et terra gloria tua. / Hosánna in excelsis. / Benedictus qui venit in nomine Domini. / Hosanna in excelsis.

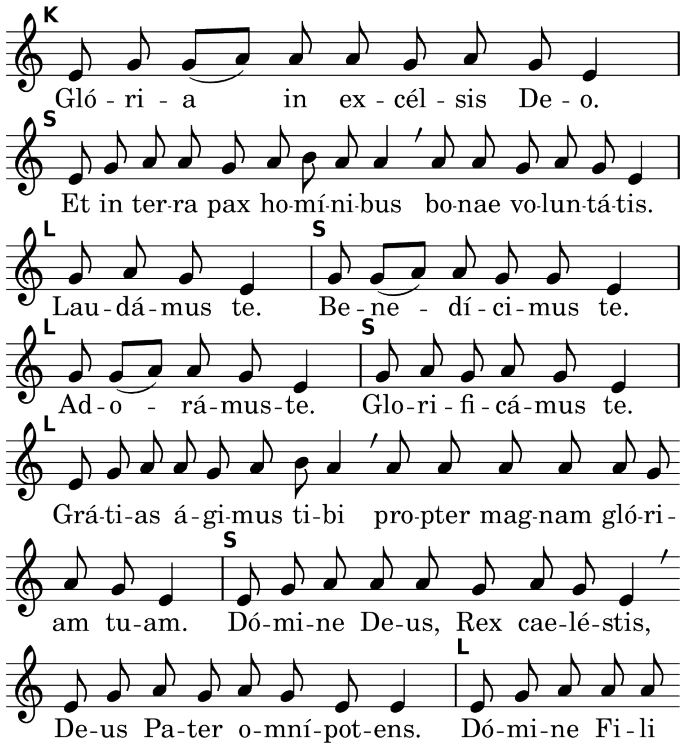

V
A - gnus De - i, qui tol - lis
pec - cá - ta mun - di: mi - se - ré -
re no - bis. A - gnus De - i,
qui tol - lis pec-cá-ta mun - di:
mi - se - ré - re no - bis. A -
gnus De-i, qui tol-lis pec - cá - ta
mun - di: do - na no - bis pa - cem.

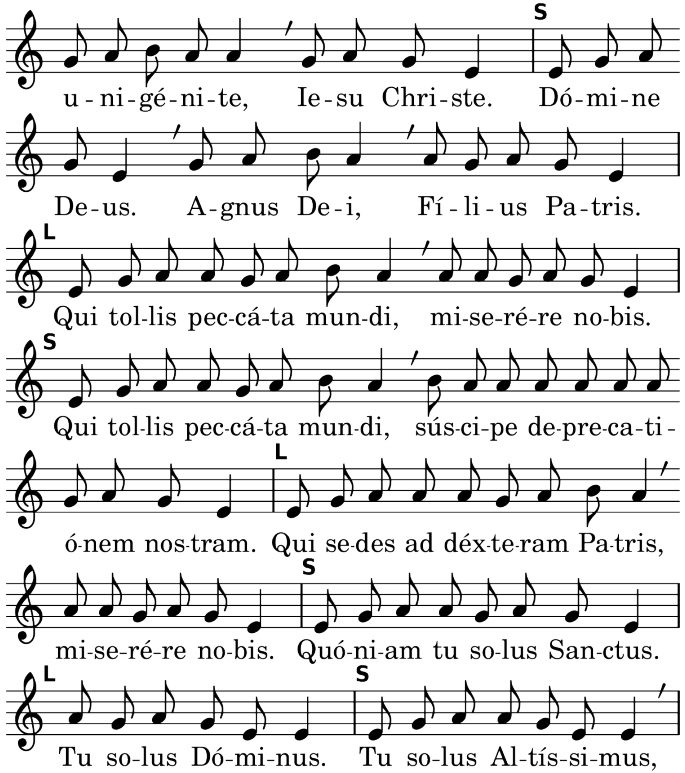
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: miserere nobis. / Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: miserere nobis. / Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: dona nobis pacem.

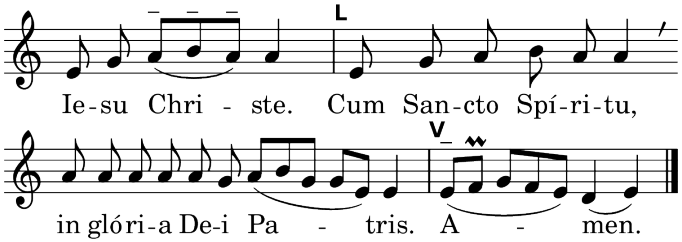
509 – Ordinárium – Missa mundi



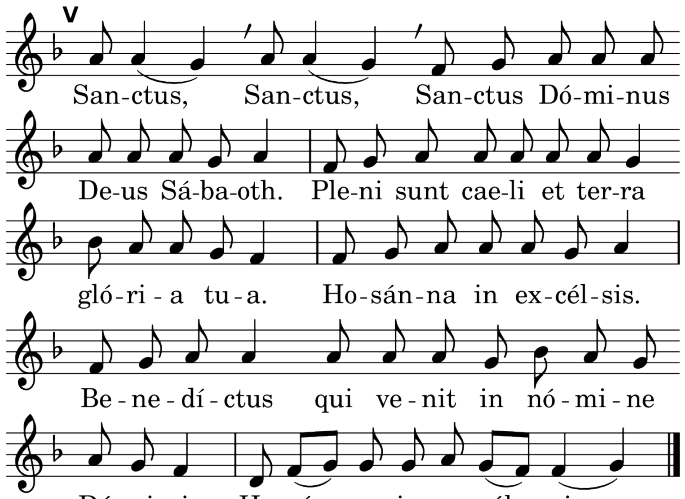
Kyrie eleison. 2× / Christe eleison. 2× / Kyrie eleison. 2×


K
Gló - ri - a in ex - cél - sis De - o.
S
Et in ter-ra pax ho-mí-ni-bus bo-nae vo-lun-tá-tis.
L
Lau-dá-mus te.
S
Be-ne - dí-ci-mus te.
L
Ad-o - rá-mus-te.
S
Glo-ri - fi-cá-mus te.
L
Grá-ti-as á-gi-mus ti-bi pro-pter mag-nam gló-ri-
S
am tu-am. Dó-mi-ne De-us, Rex cae-lé-stis,
L
De-us Pa-ter o-mní-pot-ens. Dó-mi-ne Fi-li

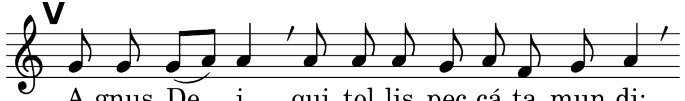

S
u - ni - gé - ni - te, Ie - su Chri - ste. Dó - mi - ne
De - us. A - gnus De - i, Fí - li - us Pa - tris.
L
Qui tol - lis pec - cá - ta mun - di, mi - se - ré - re no - bis.
S
Qui tol - lis pec - cá - ta mun - di, sús - ci - pe de - pre - ca - ti -
L
ó - nem nos - tram. Qui se - des ad déx - te - ram Pa - tris,
S
mi - se - ré - re no - bis. Quó - ni - am tu so - lus San - ctus.
L
S
Tu so - lus Dó - mi - nus. Tu so - lus Al - tís - si - mus,

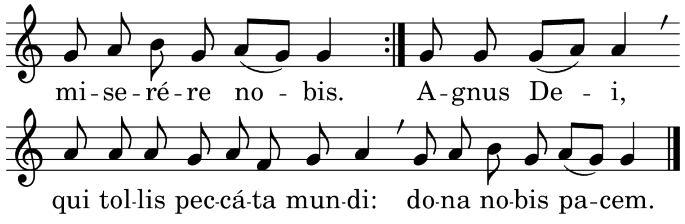


Glória in excélsis Deo. / Et in terra pax homínibus bonae voluntátis. / Laudámus te. / Benedícimus te. / Adorámus te. / Glorificámus te. / Grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam. / Dómine Deus, Rex caeléstis, Deus Pater omnípotens. / Dómine Fili Unigénite, Iesu Christe. / Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris. / Qui tollis peccáta mundi, miserére nobis. / Qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecatiónem nostram. / Qui sedes ad déxteram Patris, miserére nobis. / Quóniam tu solus Sanctus. / Tu solus Dóminus. / Tu solus Altíssimus, Iesu Christe. / Cum Sancto Spíritu, in glória Dei Patris. / Amen.



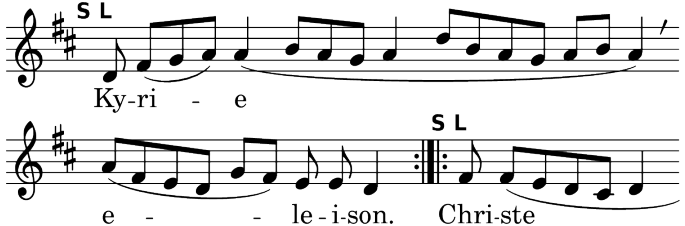
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth. / Pleni sunt caeli et terra gloria tua. / Hosánna in excelsis. / Benedictus qui venit in nomine Domini. / Hosanna in excelsis.

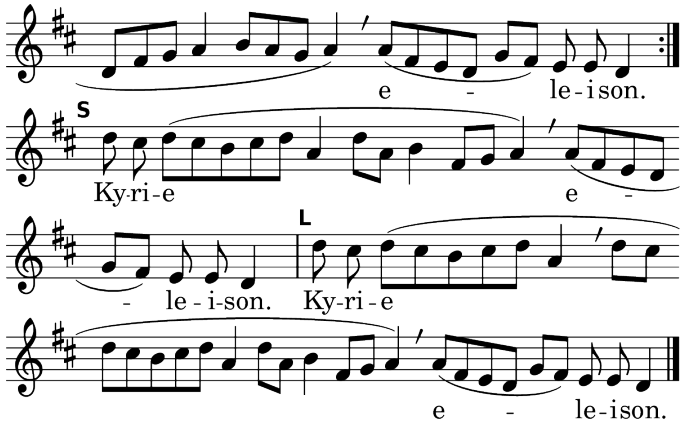




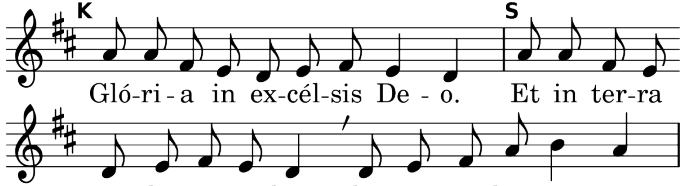
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: miserere nobis. / Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: miserere nobis. / Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: dona nobis pacem.

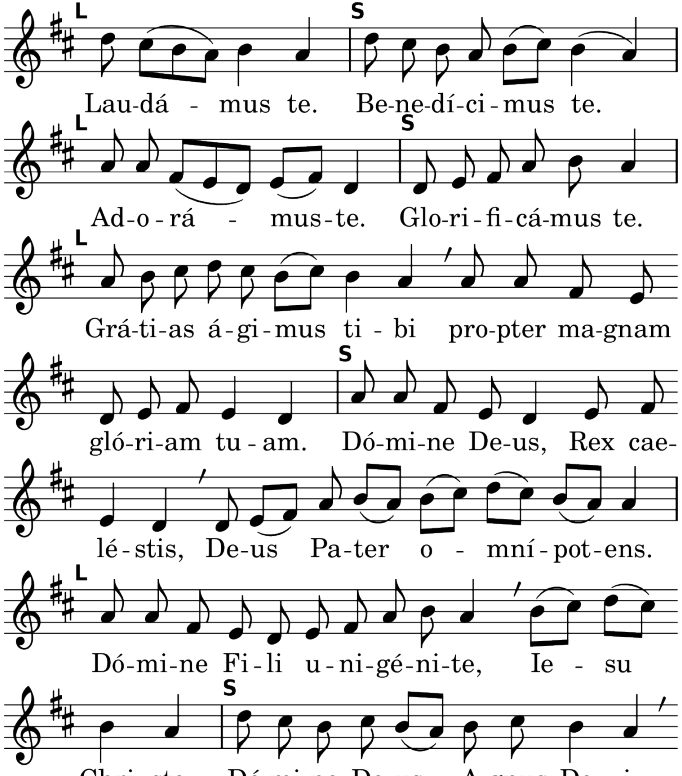
585 – Ordinárium VIII – De angelis

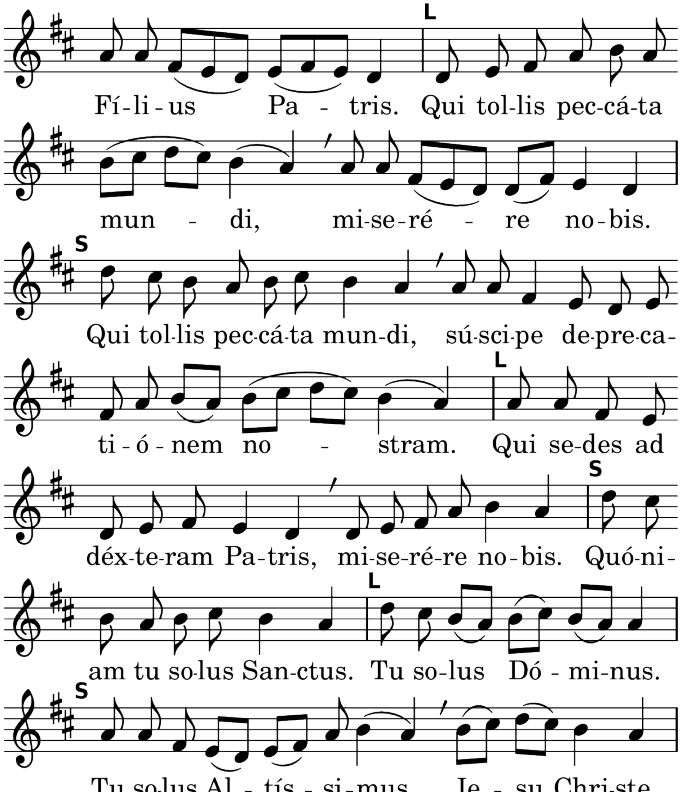


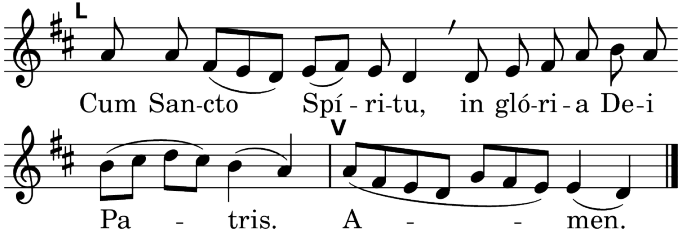


Kyrie eleison. 2× / Christe eleison. 2× / Kyrie eleison. 2×

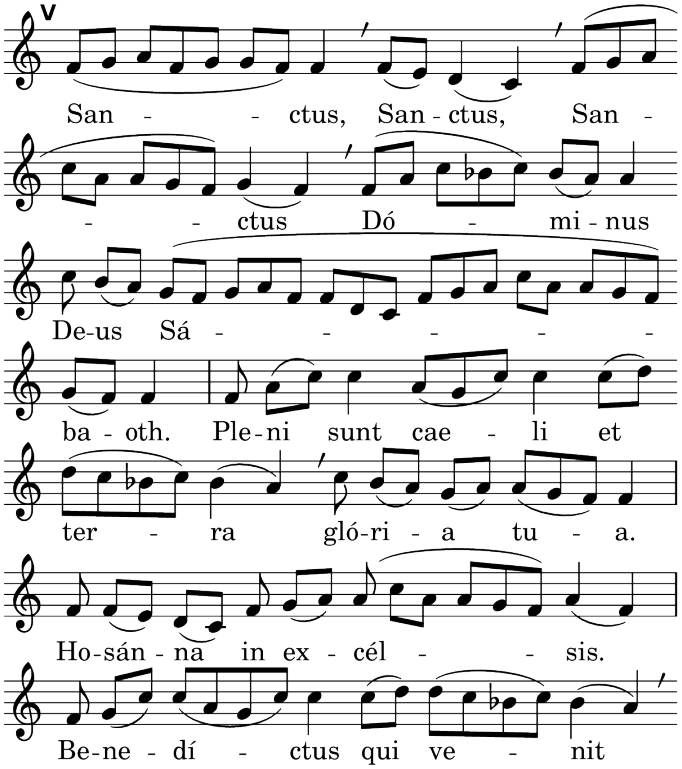


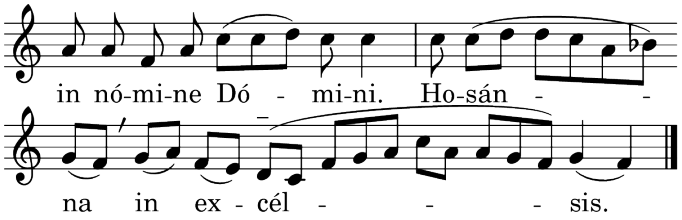

L
S
Lau-dá - mus te. Be-ne-dí-ci-mus te.
L
S
Ad-o-rá - mus-te. Glo-ri-fi-cá-mus te.
L
Grá-ti-as á-gi-mus ti - bi pro-pter ma-gnam
S
gló-ri-am tu - am. Dó-mi-ne De-us, Rex cae-
lé-stis, De-us Pa-ter o - mní-pot-ens.
L
Dó-mi-ne Fi-li u-ni-gé-ni-te, Ie - su
S
Chri-ste. Dó-mi-ne De-us. A-gnus De - i,


L
Fí-li-us Pa - tris. Qui tol-lis pec-cá-ta
mun - di, mi-se-ré - re no-bis.
S
Qui tol-lis pec-cá-ta mun-di, sú-sci-pe de-pre-ca-
L
ti-ó-nem no - stram. Qui se-des ad
S
dex-te-ram Pa-tris, mi-se-ré-re no-bis. Quó-ni-
L
am tu so-lus San-ctus. Tu so-lus Dó - mi-nus.
S
Tu so-lus Al - tís - si-mus, Ie - su Chri-ste.

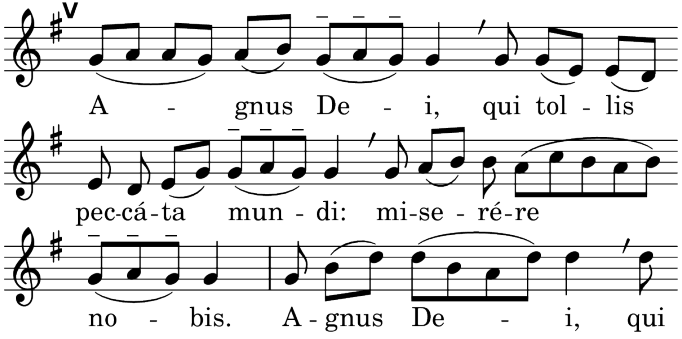


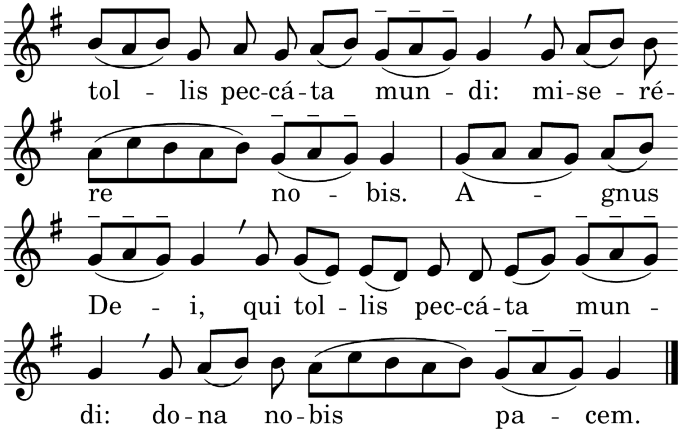
Glória in excélsis Deo. / Et in terra pax homínibus bonae voluntátis. / Laudámus te. / Benedícimus te. / Adorámus te. / Glorificámus te. / Grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam. / Dómine Deus, Rex caeléstis, Deus Pater omnípotens. / Dómine Fili Unigénite, Iesu Christe. / Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris. / Qui tollis peccáta mundi, miserére nobis. / Qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecatiónem nostram. / Qui sedes ad déxteram Patris, miserére nobis. / Quóniam tu solus Sanctus. / Tu solus Dóminus. / Tu solus Altíssimus, Iesu Christe. / Cum Sancto Spíritu, in glória Dei Patris. / Amen.


V
San - - ctus, San - ctus, San -
- - ctus Dó - mi - nus
De-us Sá - - - - - -
ba - oth. Ple - ni sunt cae - li et
ter - ra gló-ri - a tu - a.
Ho-sán - na in ex - cél - - sis.
Be-ne - dí - ctus qui ve - nit



Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth. / Pleni sunt caeli et terra gloria tua. / Hosánna in excelsis. / Benedictus qui venit in nomine Domini. / Hosanna in excelsis.

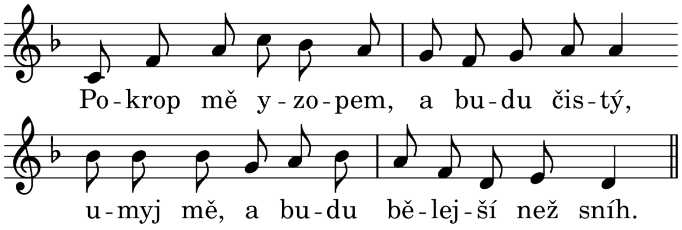




Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: miserere nobis. / Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: miserere nobis. / Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: dona nobis pacem.

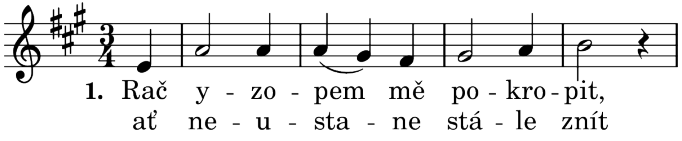
Obecné mešní písně

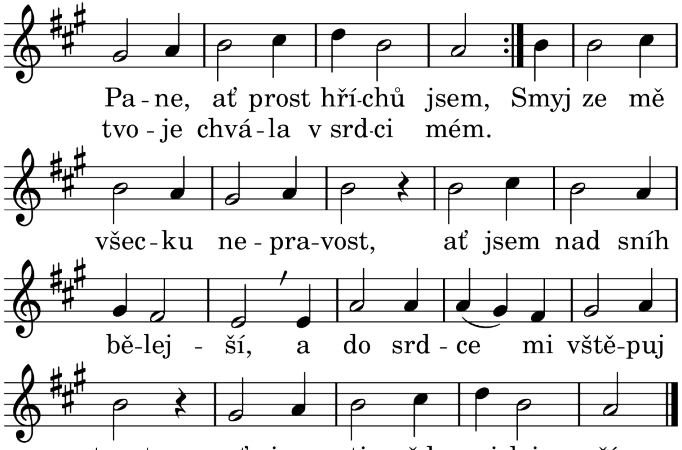
510A – Pokrop mě yzopem



Pokrop mě yzopem, a budu čistý, / umyj mě, a budu bělejší než sníh.

510B – Rač yzopem mě pokropit



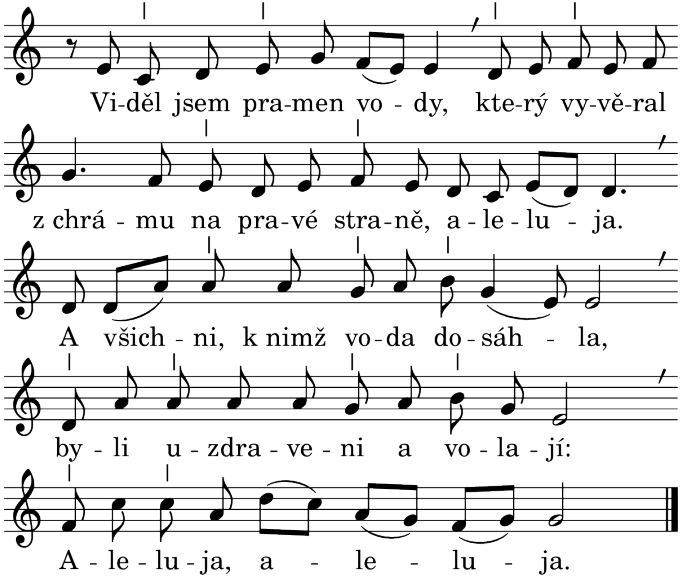


1. Rač yzopem mě pokropit, / Pane, ať prost hříchů jsem, / ať neustane stále znít / tvoje chvála v srdci mém. / Smyj ze mě všecku nepravost, / ať jsem nad sníh bělejší, / a do srdce mi vštěpuj cnost, / ať jsem ti vždy milejší.

2. Buď od nás Otec veleben, / tvůrce světa širého; / Syn jeho budiž spolu ctěn, / spása lidu hříšného; / čest buď i Duchu svatému, / sláva, díkůčinění! / Čest, slávu

Bohu mocnému / pějme bez ukončení!

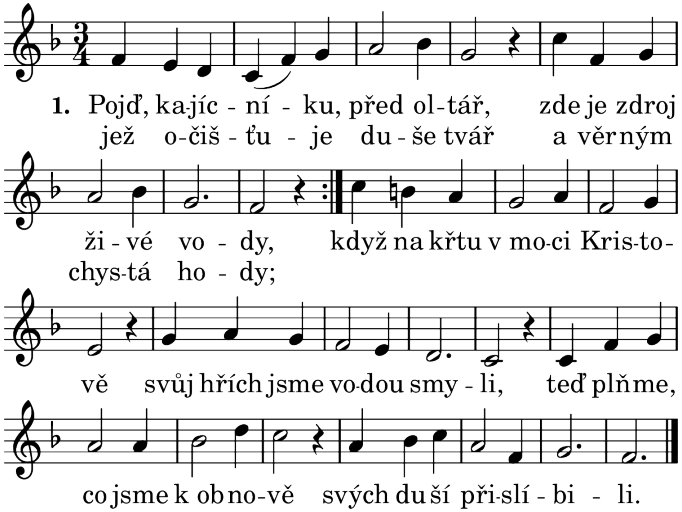
511A – Viděl jsem pramen vody



1. Viděl jsem pramen vody, / který vyvěral z chrámu

na pravé straně, aleluja. / A všichni, k nimž voda dosáhla, / byli uzdraveni a volají: / Aleluja, aleluja.

511B – Pojď, kajícníku, před oltář

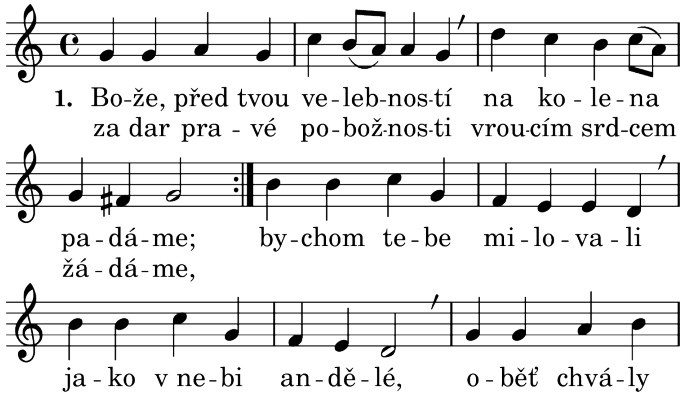


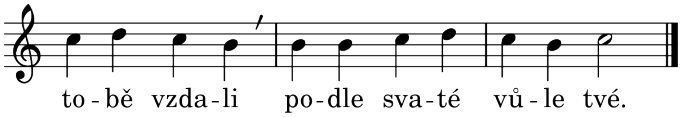
1. Pojď, kajícníku, před oltář, / zde je zdroj živé vody, / jež očišťuje duše tvář / a věrným chystá hody; / když na

křtu v moci Kristově / svůj hřích jsme vodou smyli, / teď plňme co jsme k obnově / svých duší přislíbili.

2. Jestliže chceš za Kristem jít / do jeho věčné slávy, / pojď ještě dnes, pojď hříchy smýt, / ať duši neotráví! / Obnov ji zde a posilni, / Bůh jí zas vrátí krásu / a jako zrno obilní / přivede v plnost klasu.

512 – Bože, před tvou velebností





Vstup

1. Bože, před tvou velebností / na kolena padáme; / za dar pravé pobožnosti / vroucím srdcem žádáme, / bychom tebe milovali / jako v nebi andělé, / oběť chvály tobě vzdali / podle svaté vůle tvé.

2. Láska tvá mě k sobě vábí, / jde mi sama z nebe vstříc, / abych se já člověk slabý, / nebál patřit na tvou líc. / V zajetí jsem vlastních hříchů, / a ty přesto máš mě rád; / přijď, ó Pane, znič mou pýchu, / navždy buď můj pevný hrad!

Před evangeliem

3. Boží slovo ukazuje / k věčné vlasti cestu nám; / kdo je věrně naplňuje, / vejde jistě v nebes chrám. / Milostí svou změň nám, Kriste, / srdce v roli úrodnou, / ať tvé símě svaté, čisté / padne v půdu příhodnou.

Obětní průvod

4. Přijmi oběť čistou, Pane, / skrze ruce duchovní; / přijmi dary věnované, / které se tu promění / v tělo a krev Syna tvého, / jak on sám to přikázal, / než se za hříchy světa všeho / na Golgotě v oběť dal.

Přijímání

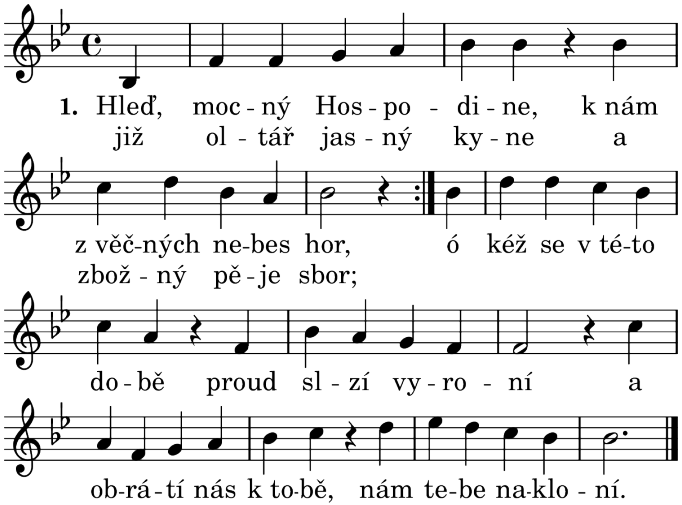
5. Cherubíni, serafíni, / sestupte sem dolů k nám. / Mocný Bůh, jenž divy činí, / změnil v nebe tento chrám: / Láska, která z kříže září, / znova se tu zjevuje / ve svátosti na oltáři; / Boží Syn tu s námi je.

6. Když ty ke mně vcházíš, Pane, / Ježíši můj nejdražší, / dej, ať srdce láskou plane, / ať se k nebi povznáší. / Ty buď zdroj mé blaženosti! / Celé nebe v duši mám, / když tě, Pane, ve svátosti, / Boha svého přijímám.

Závěr

7. Žehnej, Bože, lidu všemu, / v lásce tvé ať živi jsme, / věrni Kristu, Synu tvému, / zákon svatý plníme. / Dej nám žíti ke tvé chvále, / jak nám velíš, Otče náš, / uděl v boji síly stálé, / veď nás tam, kde přebýváš.

513 – Hleď, mocný Hospodine



Vstup

1. Hleď, mocný Hospodine, / k nám z věčných nebes hor, / již oltář jasný kyne / a zbožný pěje sbor; / ó kéž se v této době / proud slzí vyroní / a obrátí nás k tobě, / nám tebe nakloní.

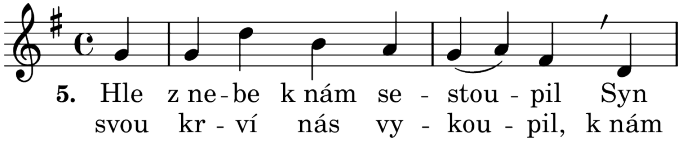
2. Jak veliký jsi, Pane, / jak slavné jméno tvé! / Tvůj dech vším světem vane, / vše řídíš v moci své. / Ó budiž tobě vzdána / čest, chvála navěky! / Tys věčná spásy brána, / zní vesmír daleký.

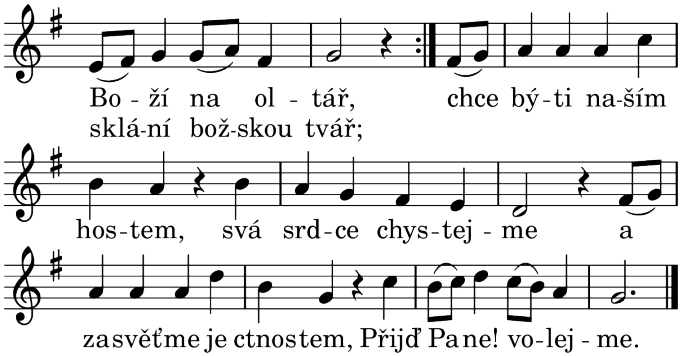
Před evangeliem

3. Své církvi pravdy slova / jsi svěřil bezpečně, / v nich ona spásu chová / všem těm, kdo věří v ně; / vždyť jenom svatá víra, / ač svět jí pohrdá, / zdroj štěstí otevírá, / lék choré duši dá.

Obětní průvod

4. Co, Pane, tobě dáme / v dar za hřích spáchaný? / Co nejdražšího máme, / je Syn tvůj seslaný. / Buď pro smrt tvého Syna / kajícím hříšníkům / dnes odpuštěna vina / a trest nám viníkům.





Přijímání

5. Hle, z nebe k nám sestoupil / Syn Boží na oltář, / svou krví nás vykoupil, / k nám sklání božskou tvář; / chce býti naším hostem, / svá srdce chystejme / a zasvěťme je ctnostem, / Přijď, Pane! volejme.

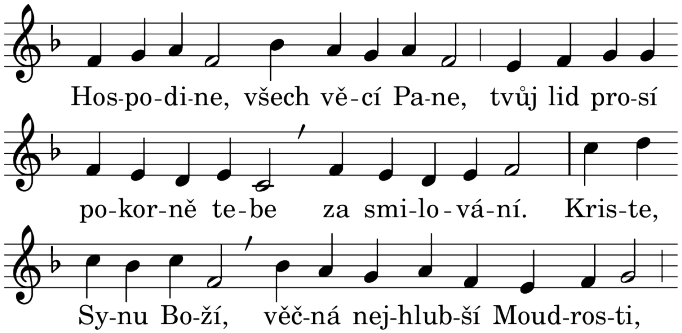
6. Ó vítej, Pane Kriste, / již tebe objímám, / stvoř ve mně srdce čisté, / ať v dobru prospívám. / Sil mě svou krví, tělem, / ať víru zachovám / a s ďáblem nepřítelem / v boj vítězný se dám.

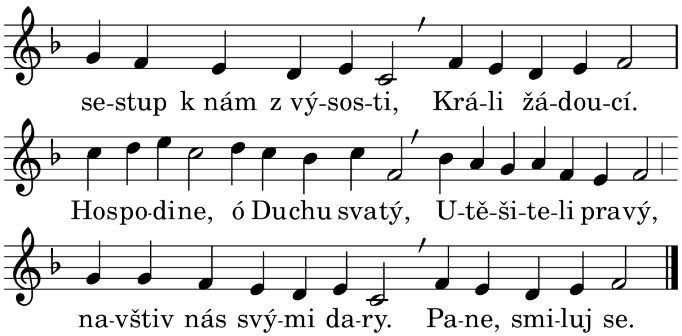
Závěr

7. Již oběť Ježíšova / se vznesla k výšinám / a z nebe milost nová / se hojně snáší k nám. / Nuž spějme k povolání, / kam Bůh nám pokyne, / ať nás pak po skonání / mzda věčná nemine.

514 – Hospodine, všech věcí Pane

Zpívá-li se tato píseň, nepoužívá se 3. způsob úkonu kajícnosti a vypouští se *Pane, smiluj se*.

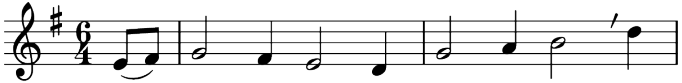


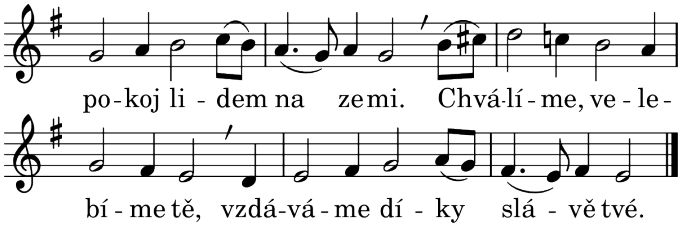


Vstup

Hospodine, všech věcí Pane, / tvůj lid prosí pokorně tebe / za smilování. / Kriste, Synu Boží, / věčná nejhubší Moudrosti, / sestup k nám z výsosti, / Králi žádoucí. / Hospodine, ó Duchu svatý, / Utěšiteli pravý, / navštiv nás svými dary. / Pane, smiluj se.

Zpěv celé písně nahrazuje vlastní text *Sláva*.





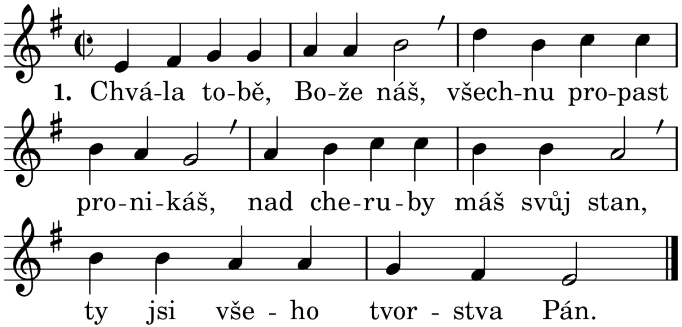
Sláva

1. Buď sláva Bohu na nebi / a pokoj lidem na zemi. / Chválíme, velebíme tě, / vzdáváme díky slávě tvé.

2. Náš Pane, Králi nebeský, / Bože, Otče všemohoucí, / ty Synu jednorozený, / Ježíši Kriste nejvyšší.

3. Beránku náš, jenž snímáš hříchy, / smiluj se, prosby naše slyš. / Dlíš po Otcově pravici, / smiluj se, odpusť kajícím.

4. Neboť ty jediný jsi Pán, / Svrchovaný a Svatý sám; / buď, Jezu Kriste, oslaven / s Otcem, Duchem věčně. Amen.

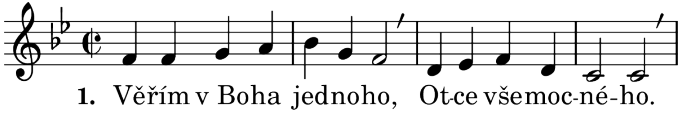


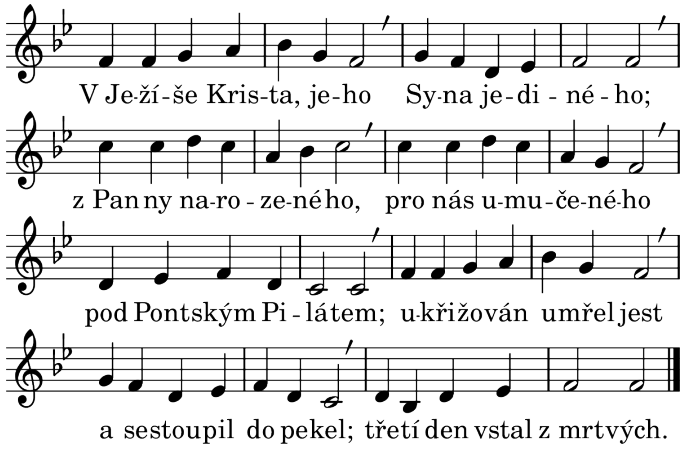
Před evangeliem

1. Chvála tobě, Bože náš, / všechnu propast pronikáš, / nad cheruby máš svůj stan, / ty jsi všeho tvorstva Pán.

2. Nebe je tvé slávy stín, / ty jsi otců Hospodin. / Tobě země, světlo hvězd / vzdává věčně chválu, čest.

Zpěv celé písně nahrazuje vlastní text *Věřím*.



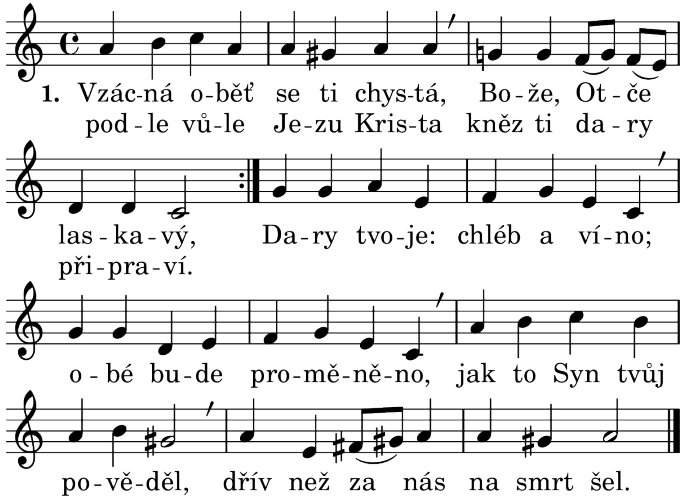


Věřím

1. Věřím v Boha jednoho, / Otce všemocného / V Ježíše Krista, jeho / Syna jediného; / z Panny narozeného / pro nás umučeného / pod Pontským Pilátem; / ukřižován umřel jest / a sestoupil do pekel; / třetí den vstal z mrtvých.

2. Vstoupil do nebe, sedí / po pravici Otce; / odtud přijde souditi / všechny živé, mrtvé / Věřím v Ducha

svatého, / svatou církev obecnou, / společenství svatých, / odpuštění hříchů všech, / těla z mrtvých vzkříšení, / život věčný. Amen.



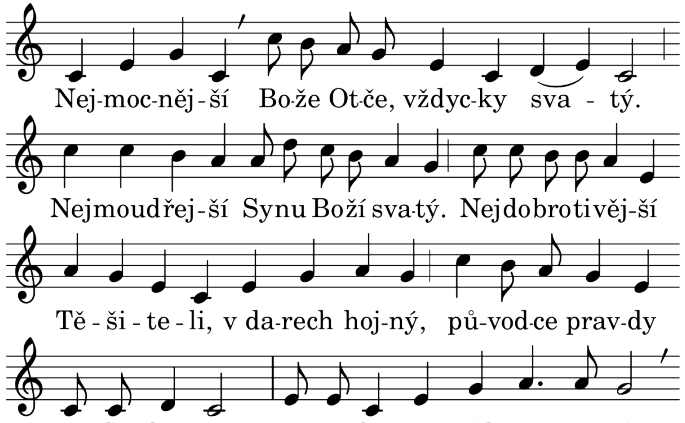
Obětní průvod

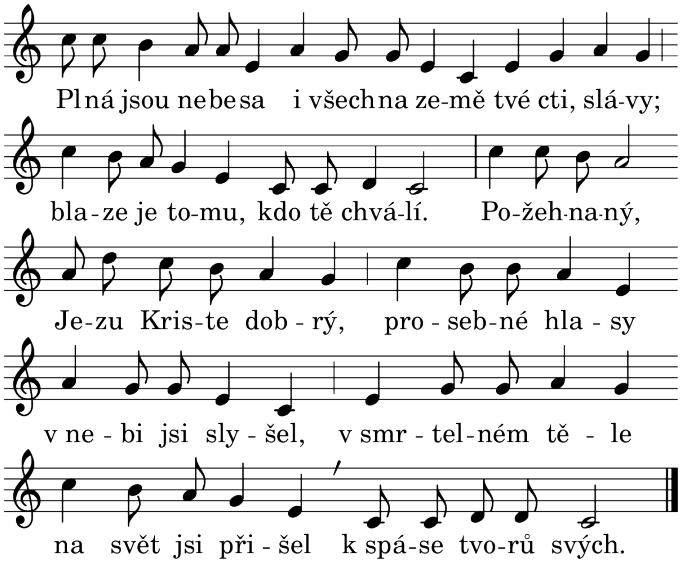
1. Vzácná oběť se ti chystá, / Bože, Otče laskavý, / podle vůle Jezu Krista / kněz ti dary připraví. / Dary tvoje: chléb a víno; / obé bude proměněno, / jak to Syn tvůj

pověděl, / dřív než za nás na smrt šel.

2. Spolu nesem za dar tobě / city své i myšlení; / dej, ať srdce v každé době / chválou jména tvého zní. / Tobě žít a tobě sloužit, / po tobě vždy snažně toužit, / až se nám dáš za podíl, / nejvyšší náš nechť je cíl.

Zpěv písně nahrazuje vlastní text *Svatý*.



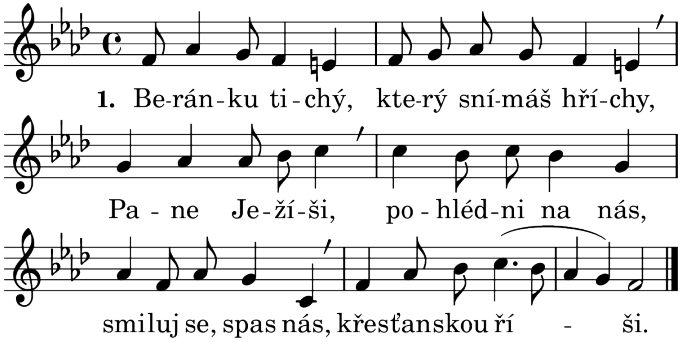


Svatý

Nejmocnější / Bože Otče, vždycky svatý. / Nejmoudřejší Synu Boží svatý. / Nejdobrotivější Těšiteli, v darech hojný, / původce pravdy, Duchu svatý. / Hospodin jsi, Bůh zástupů. / Plná jsou nebesa, i všechna země / tvé cti, slávy; / blaze je tomu, kdo tě chválí. / Požehnaný,

Jezu Kriste dobrý, / prosebné hlasy v nebi jsi slyšel, / v smrtelném těle na svět jsi přišel / k spáse tvorů svých.

Zpěv písně nahrazuje vlastní text *Beránku*.

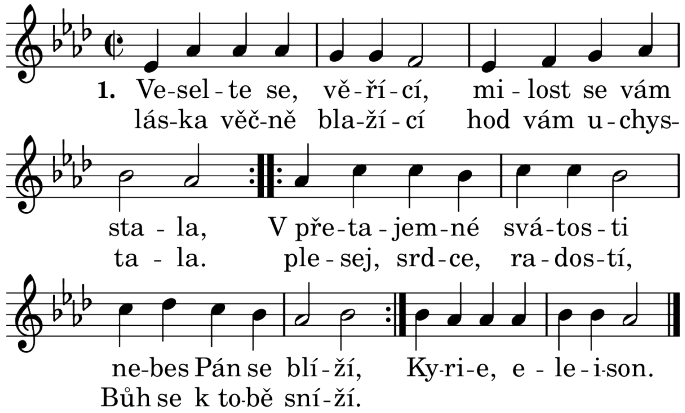


Beránku

1. Beránku tichý, který snímáš hříchy, / Pane Ježíši, / pohlédni na nás, smiluj se, spas nás, / křesťanskou říši.

2. Beránku, Kriste, dárce spásy jisté, / Pane Bože náš, / v slávě a moci roven jsi Otci, / život všem dáváš.

3. Beránku Kriste, synu Panny čisté, / Králi nebeský, / prosíme všichni: Nyní i vždycky / chraň lid svůj český.



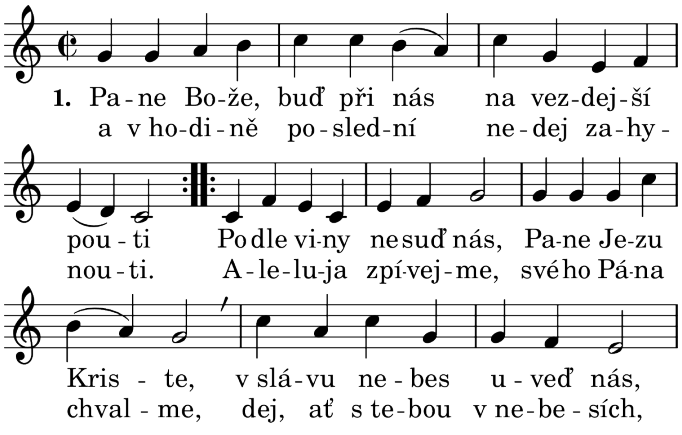
Přijímání

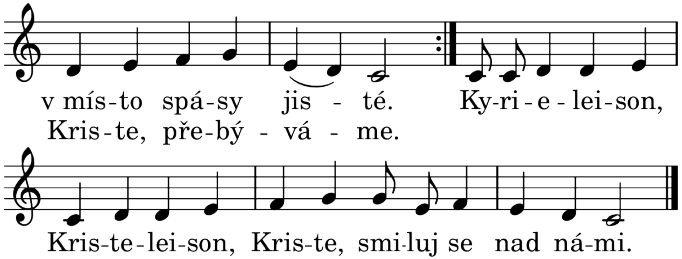
1. Veselte se, věřící, milost se vám stala. / láska věčně blažící hod vám uchystala. / V přetajemné svátosti nebes Pán se blíží, / plesej, srdce, radostí, Bůh se k tobě sníží. / Kyrie, eleison.

2. Pozdraveno buď, tělo Pána Jezu Krista, / které v sobě nemělo bez bolestí místa. / Ale již oslavené oplýváš radostí, / nyní jsi představené nám v této svátosti. / Kyrie, eleison.

3. Vítej, krvi předrahá Krista Pána mého, / která byla vylitá v umučení jeho. / On v den svého vzkříšení s tělem spojil tě zas, / v kterém bez rozdělení již věčně zůstat máš. / Kyrie, eleison.

4. Vítej, Spasiteli náš, milý Pane Kriste, / jenž se v svátosti skrýváš v přítomnosti jisté. / My se tobě klaníme se vší uctivostí, / dopomoz nám, prosíme, do věčné radosti. / Kyrie, eleison.





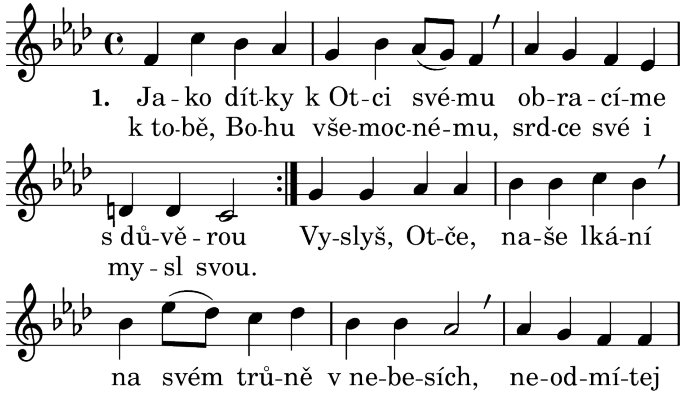
Závěr

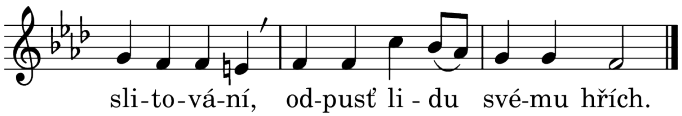
1. Pane Bože, buď při nás na vezdejší pouti / a v hodině poslední nedej zahynouti. / Podle viny nesuď nás, Pane Jezu Kriste, / v slávu nebes uveď nás, v místo spásy jisté. / Aleluja zpívejme, svého Pána chvalme, / dej, ať s tebou v nebesích, Kriste, přebýváme. / Kyrieleison, Kristeleison, Kriste, smiluj se nad námi.

2. Mocná nebes Královno, rač nás v lásce míti, / přímluvkyní laskavou nám u Boha býti. / Vypros nám, ó Maria, matko Páně čistá, / milost syna božského, Pána Jezu Krista! / Aleluja zpívejme Králi, synu tvému, / bychom věčně vzdávali chválu jeho jménu. / Kyrieleison, Kristeleison, Kriste, smiluj se nad námi.

3. Všichni svatí, pomozte, proste Krále svého, / aby lid svůj pozemský zbavil všeho zlého, / nad námi se smiloval, odpustil nám viny, / v slávu věčnou uvedl věrné svoje syny. / Aleluja zpívejme Králi nebeskému, / by nás ráčil připsati v ráji k sboru svému. / Kyrieleison, Kristeleison, Kriste, smiluj se nad námi.

515 – Jako dítky k Otci svému





Vstup

1. Jako dítky k Otci svému / obracíme s důvěrou / k tobě, Bohu všemocnému, / srdce své i mysl svou. / Vyslyš, Otče, naše lkání / na svém trůně v nebesích, / neodmítej slitování, / odpusť lidu svému hřích.

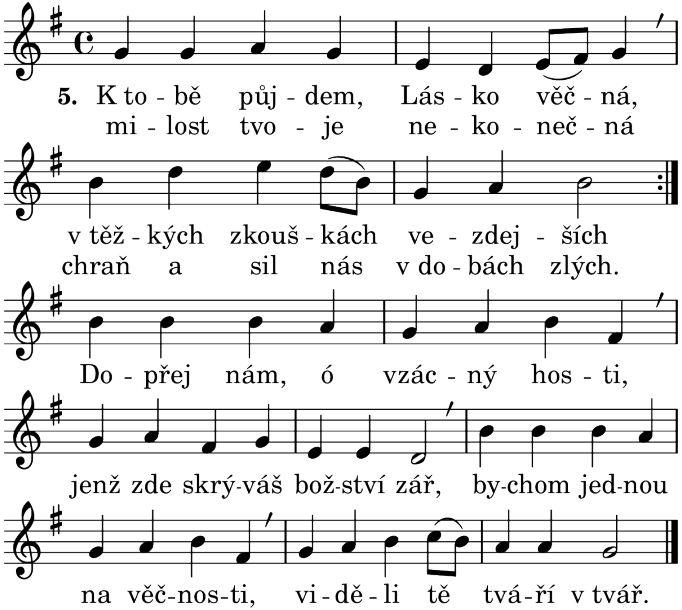
2. Stvořiteli, Bohu Otci, / ať zní zvučný chvalozpěv; / čest buď Synu stejné moci, / který za nás dal svou krev. / Též i Duchu, který hoří / ohnivými jazyky, / život lidských duší tvoří, / tajemný a veliký.

Před evangeliem

3. Pověz, jak ctít, Bože, tebe / za tvou velkou dobrotu, / žes nám seslal vůdce z nebe / k blaženému životu. / Jeho slova jasně svítí, / svět však tmou je zakrytý. / Za tím světlem chceme jíti / tam, kde odměnou jsi ty.

Obětní průvod

4. Otče, nesem dary tobě, / jak nám přikázal tvůj Syn, / který křísil mrtvé v hrobě / a nás hříšné zbavil vin. / V těchto darech má se skrýti, / jeho tělo, jeho krev. / Rač je od nás vlídně vzíti / a nám lásku svoji zjev.



Přijímání

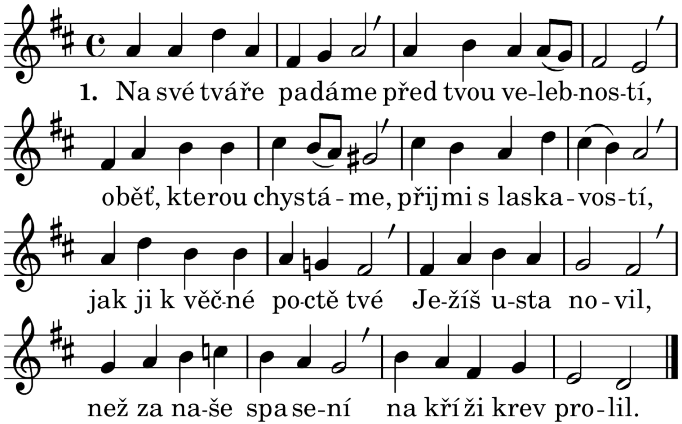
5. K tobě půjdem, Lásko věčná, / v těžkých zkouškách vezdejších, / milost tvoje nekonečná, / chraň a sil nás v dobách zlých. / Dopřej nám, ó vzácný hosti, / jenž zde skrýváš božství zář, / bychom jednou na věčnosti / viděli tě tváří v tvář.

6. K stolu Páně jíti mohu, / jaký je to dar a div! / S kajícností chystám Bohu / stánek, aby v něm byl živ. / Láska, naděje a víra, / jež Bůh do mě vdechl sám, / kéž v mém srdci neumírá, / když si z něho stvořil chrám.

Závěr

7. Oběť tvá je dokonána, / Kriste, Králi nejvyšší; / kde tvá smrt je zvěstována, / tam ať svět ji uslyší. / My, kdo její cenu známe, / buďme hlasem v mlčení. / Až své dílo vykonáme, / kéž jsme s tebou spojeni.

516 – Na své tváře padáme



Vstup

1. Na své tváře padáme / před tvou velebností, / oběť, kterou chystáme, / přijmi s laskavostí, / jak ji k věčné poctě své / Ježíš ustanovil, / než za naše spasení / na kříži krev prolil.

Před evangeliem

2. Kdo je z Boha, pravil Pán, / slovo Boží slyší; / má své

nitro dokořán / a hluk světa ztiší. / Tak se ztiším dnes i já / před tebou, můj Pane, / ať v mé mysli pravda tvá / i v den všední plane.

Obětní průvod

3. Chléb a víno, Bože náš, / tobě obětujem; / srdce, které jen ty znáš, / tobě zasvěcujem. / Přijmi je a proměň je / jako ten chléb s vínem, / ať se navždy tajemně / sjednotí s tvým Synem.

4. Duše, teď se rozlétni, / ke svatému kříži, / kde na hoře obětní / Otcův hněv Syn smíří. / Ježíš se přibližuje, / jde vstříc lidu svému, / odpuštění slibuje. / Klanějme se jemu.

Přijímání

5. Kristus na zem sestoupil / a k Otcově chvále / krví svou nás vykoupil; / zemřel, živ je stále. / Zvěstovaný Mesiáš / pouta smrti láme. / Tobě, Králi, hosti náš, / duši otvíráme.

6. Pane, já nejsem hoden / tvého navštívení, / mnohým hříchům podroben, / světlo ve mně není. /

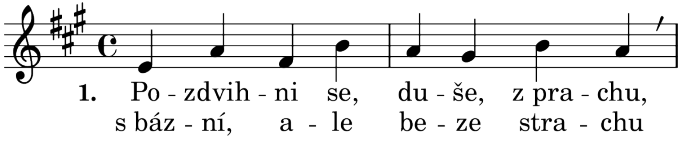
Ale ty jsi světlo mé, / pokrm duše mojí, / jenž mě v lásce přítomné / s věčnou láskou spojí.

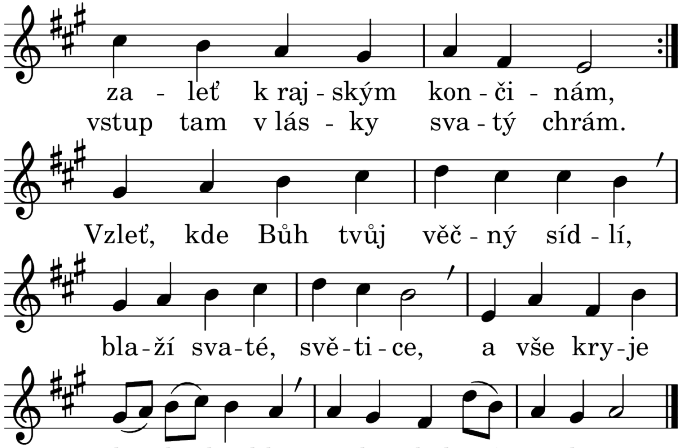
7. Když jsi chodil Judeí, / mnohý toužil, Pane, / dotknout se tě s nadějí, / že se zázrak stane. / Já tě cele v srdci mám / jako chléb svůj denní; / kéž tě s vírou přijímám, / věčné uzdravení.

Závěr

8. Kéž zpěv díků za tvůj dar / v našich srdcích vládne, / ať v nás živé lásky žár / přes den nevychladne. / Buď tvá svatá oběť v nás / neustále živá, / zůstaň s námi dnes i v čas, / kdy se připozdívá.

517 – Pozdvihni se, duše, z prachu





Vstup

1. Pozdvihni se, duše, z prachu, / zaleť k rajským končinám, / s bázní, ale beze strachu / vstup tam v lásky svatý chrám. / Vzleť, kde Bůh tvůj věčný sídlí, / blaží svaté, světice, / a vše kryje lásky křídly / jako plod svůj orlice.

2. Sláva tobě, velký Bože, / jenž jsi stvořil tento

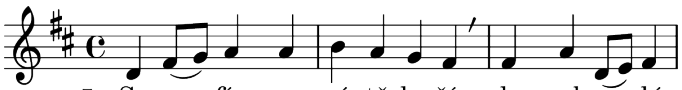
svět! / Ráno voláš slunce z lože, / zjara budíš vonný květ. / Jitřní záře, duhy krása, / světlý den i jasná noc, / všechno slávu tvoji hlásá, / zvěstuje tvou božskou moc.

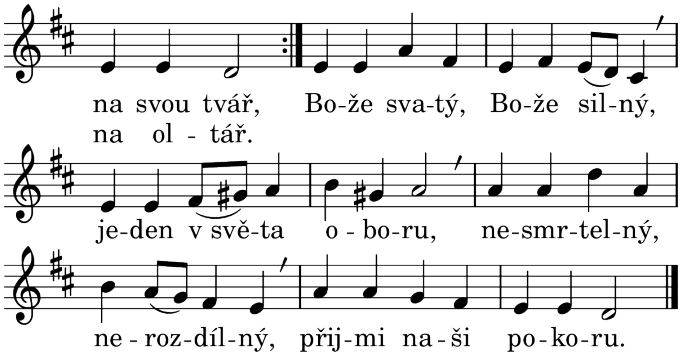
Před evangeliem

3. Ty, jenž dáváš klasům zráti, / krásou šatíš lilie, / dej se nám vždy lépe znáti, / jak tě Syn tvůj zjevuje. / Kéž nám pravda slova tvého / svítí ve tmách světlem svým, / k sídlům blaha nebeského / buď nám vůdcem bezpečným.

Obětní průvod

4. Přijmi dary sluhy svého, / jež tvá země zplodila / a jež moudrost Syna tvého / za oběť si zvolila; / učiň, ať ta oběť čistá / slovem tvým se promění / v tělo a krev Jezu Krista / a nám všem je k spasení.





Přijímání

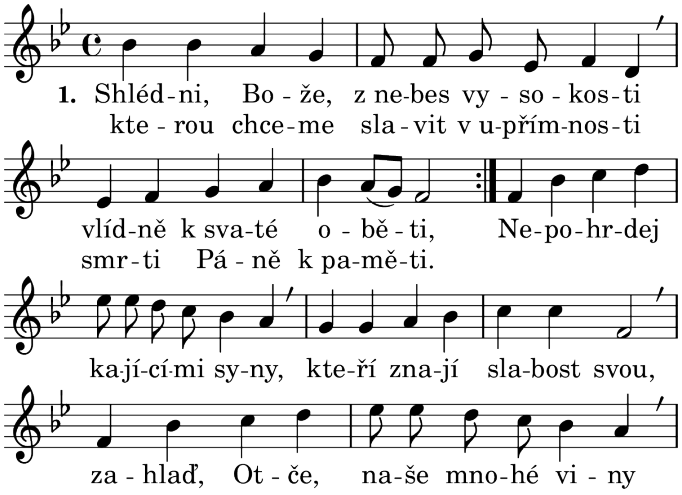
5. Serafín se v úctě koří, / cherub padá na svou tvář, / neboť ten, jenž světy tvoří, / k nám se snížil na oltář. / Bože svatý, Bože silný, / jeden v světa oboru / nesmrtelný, nerozdílný, / přijmi naši pokoru.

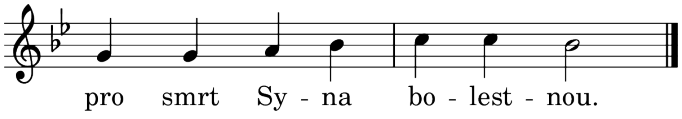
6. Vzdejme díky Pánu svému, / který duši nasytil, / aby tělu smrtelnému / chlebem spásy věčné byl. / Zůstaň s námi, Jezu milý, / ty jsi vzácný z nebe host, / život náš a pramen síly, / naše radost, blaženost.

Závěr

7. Lid tvůj, Bože, se ti klaní / v rozloučení hodině. / Uděl svoje požehnání, / Otče, věrné rodině. / Žehnej církvi, žehnej vlasti, / žehnej všemu národu, / dej nám, dárce věčné slasti, / ve všem dobrém úrodu.

518A – Shlédni, Bože, z nebes vysokosti





Vstup

1. Shlédni, Bože, z nebes vysokosti / vlídně k svaté oběti, / kterou chceme slavit v upřímnosti / smrti Páně k paměti. / Nepohrdej kajícími syny, / kteří znají slabost svou, / zahlaď, Otče, naše mnohé viny / pro smrt Syna bolestnou.

Před evangeliem

2. Po staletí jako v této chvíli / lidem zní tvůj, Pane, hlas. / Dej nám sílu, bychom uvěřili, / že jsi přišel mezi nás. / Chcem dnes býti k hluku světa hluší, / otevřít tvé pravdě sluch, / v úctě vnímat otevřenou duší, / co k nám mluvíš ty, náš Bůh.

Obětní průvod

3. Přijmi, Bože, dary s laskavostí, / jež ti církev podává; / každý z nás ti srdce s ochotností / v službu věrnou oddává. / S dary země, tebou stvořenými, /

jak to Syn tvůj stanovil, / s chlebem, vínem naši víru přijmi / k obnovení našich sil.

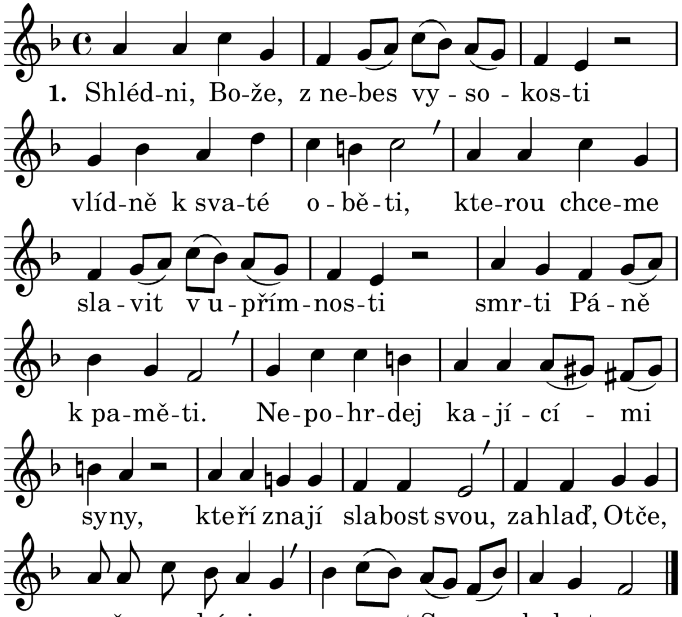
Přijímání

4. Abys nestál u zavřených dveří, / abys našel ve mně chrám, / ze vší síly v tebe, Pane věřím, / duši svou ti otvírám. / I své tělo do tvých služeb dávám, / s tebou chci žít v jednotě, / a jen od tvé lásky očekávám / účast v příštím životě.

Závěr

5. Dej mi víru horoucí a stálou, / svatou žeň tvé oběti, / dej mi víru, která pohne skálou, / jež mé srdce zpečetí. / Dárce štědrých darů nepřeberných, / jenž jsi přišel mezi nás, / Cesto, Pravdo, Životе svých věrných, / s námi buď po všechen čas.

518B – Shlédni, Bože, z nebes vysokosti



Vstup

1. Shlédni, Bože, z nebes vysokosti / vlídně k svaté

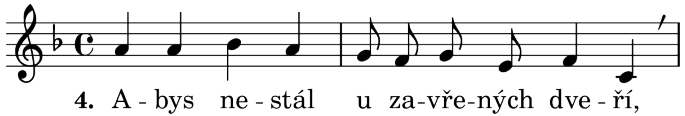
oběti, / kterou chceme slavit v upřímnosti / smrti Páně k paměti. / Nepohrdej kajícími syny, / kteří znají slabost svou, / zahlaď, Otče, naše mnohé viny / pro smrt Syna bolestnou.

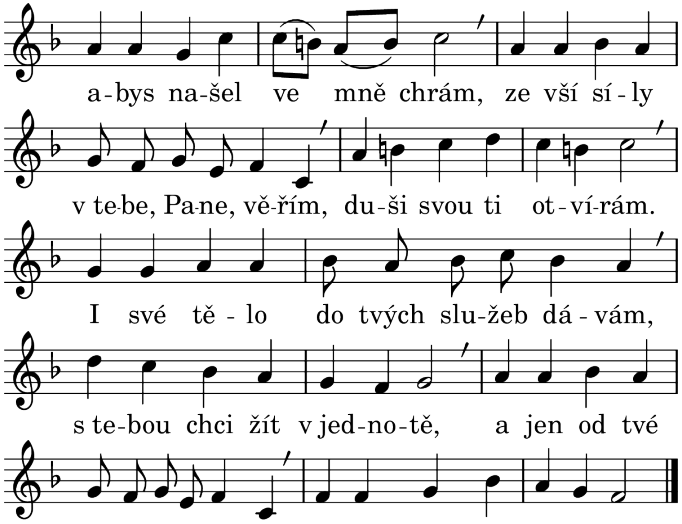
Před evangeliem

2. Po staletí jako v této chvíli / lidem zní tvůj, Pane, hlas. / Dej nám sílu, bychom uvěřili, / že jsi přišel mezi nás. / Chcem dnes býti k hluku světa hluší, / otevřít tvé pravdě sluch, / v úctě vnímat otevřenou duší, / co k nám mluvíš ty, náš Bůh.

Obětní průvod

3. Přijmi, Bože, dary s laskavostí, / jež ti církev podává; / každý z nás ti srdce s ochotností / v službu věrnou oddává. / S dary země, tebou stvořenými, / jak to Syn tvůj stanovil, / s chlebem, vínem naši víru přijmi / k obnovení našich sil.





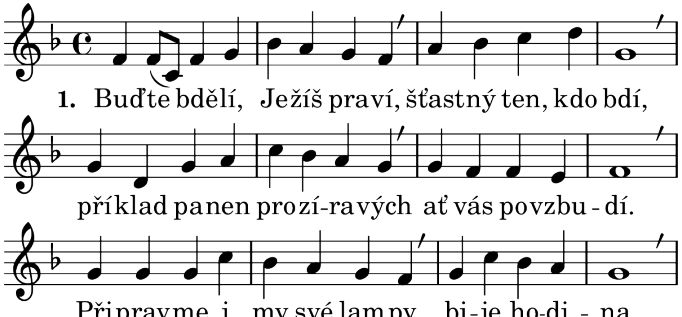
Přijímání

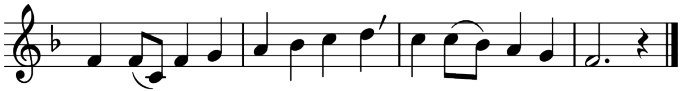
4. Abys nestál u zavřených dveří, / abys našel ve mně chrám, / ze vší síly v tebe, Pane věřím, / duši svou ti otvírám. / I své tělo do tvých služeb dávám, / s tebou chci žít v jednotě, / a jen od tvé lásky očekávám / účast v příštím životě.

Závěr

5. Dej mi víru horoucí a stálou, / svatou žeň tvé oběti, / dej mi víru, která pohne skálou, / jež mé srdce zpečetí. / Dárce štědrých darů nepřeberných, / jenž jsi přišel mezi nás, / Cesto, Pravdo, Živote svých věrných, / s námi buď po všechen čas.

519 – Buďte bdělí





Vstup

1. Buďte bdělí, Ježíš praví, / šťastný ten, kdo bdí, / příklad panen prozíravých, / ať vás povzbudí. / Připravme i my své lampy, / bije hodina, / k bdění lásky procitněme, / slavnost začíná.

Před evangeliem

2. Kdo má olej do zásoby, / nemusí se bát, / Ježíš umí svými slovy / plamen rozdmýchat. / On mi stále má co říci, / a já prosím jen: / Neuhas knot doutnající, / než noc přejde v den.

Obětní průvod

3. V božím poli ke žni zraje / koukol s pšenicí. / Co jsem já, kam patřím, Pane? / zní hlas kající. / Chléb a víno vyjadřují / touhu duše mé: / Chci být zralým zrnem pro chléb / k věčné hostině.

Přijímání

4. Bohatý stůl plný darů / prostřels dětem svým; / šťastný, koho k hodům lásky / pozve Boží Syn. / Vyjděte vstříc Ženichovi! / nocí volá hlas. / Přistup, komu plamen hoří, / vzdal se, komu zhas.

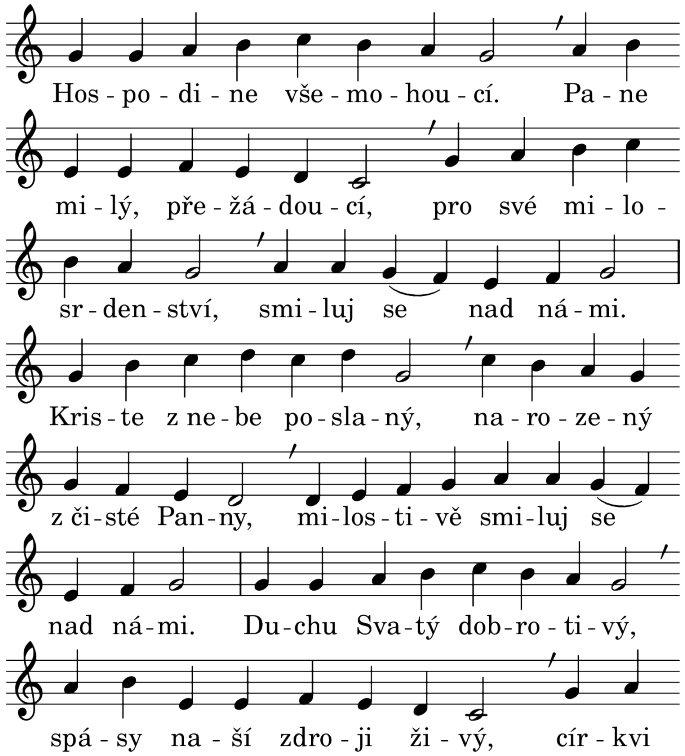
5. Všude tam, kde trpí, strádá / nemocný náš svět, / dej ať donesem tě, Pane, / jako lék a chléb. / Ty jsi řekl: Podle lásky / svět vás rozpozná; / pomoz církvi putující, / církvi vítězná.

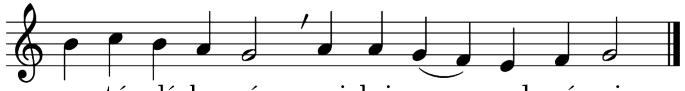
Závěr

6. Na své bratry zadlužené, / Kriste, pohlédni, / v knize života až přečteš / stranu poslední. / Maran atha, v plné slávě / sestup, Pane, již, / tvorstvo sténá nedočkavě, / až je obnovíš.

520 – Hospodine všemohoucí

Zpívá-li se tato píseň, nepoužívá se 3. způsob úkonu kajícnosti a vypouští se *Pane, smiluj se*.

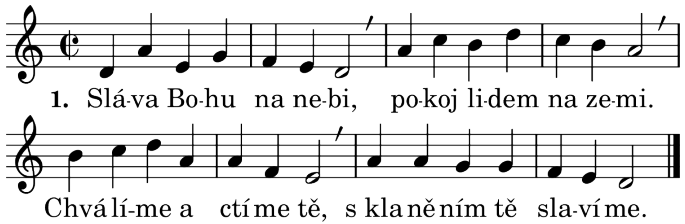

Hos - po - di - ne vše - mo - hou - cí. Pa - ne
mi - lý, pře - žá - dou - cí, pro své mi - lo -
sr - den - ství, smi - luj se nad ná - mi.
Kris - te z ne - be po - sla - ný, na - ro - ze - ný
z či - sté Pan - ny, mi - los - ti - vě smi - luj se
nad ná - mi. Du - chu Sva - tý dob - ro - ti - vý,
spá - sy na - ší zdro - ji ži - vý, cír - kvi



Vstup

Hospodine všemohoucí, / Pane milý, přežádoucí, / pro své milosrdenství, / smiluj se nad námi. / Kriste z nebe poslaný, / narozený z čisté Panny, / milostivě smiluj se nad námi. / Duchu svatý dobrotivý, / spásy naší zdroji živý, / církvi svaté slíbený, / smiluj se nad námi.

Zpěv celé písně nahrazuje vlastní text *Sláva*.



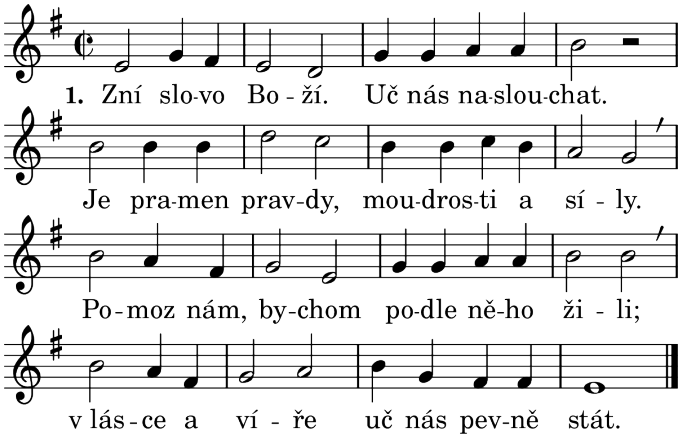
Sláva

1. Sláva Bohu na nebi, / pokoj lidem na zemi. / Chválíme a ctíme tě, / s klaněním tě slavíme.

2. Vzdáváme ti s pokorou / dík pro velkou slávu tvou. / Tobě, Králi nebeský, / Bože, Otče všemocný.

3. Synu jednorozený, / Pane, Kriste Ježíši. / Beránku, jenž snímáš hříchy, / nad námi se smiluj již.

4. Neb ty jediný jsi sám / svrchovaný, svatý Pán, / Kriste, s Duchem, který je / s Bohem Otcem ve slávě.



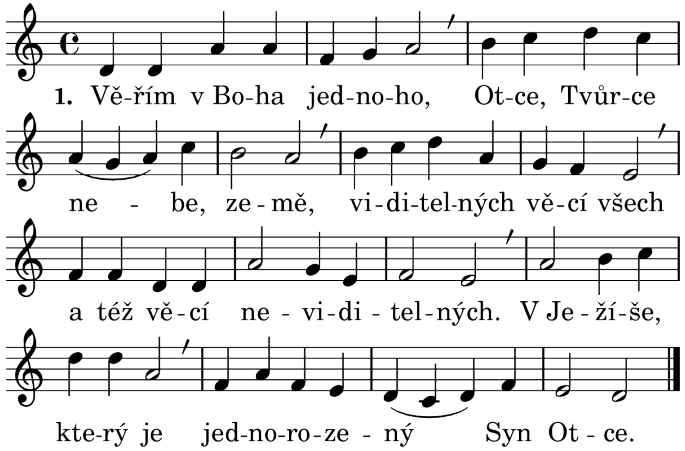
Před evangeliem

1. Zní slovo Boží. Uč nás naslouchat. / Je pramen

pravdy, moudrosti a síly. / Pomoz nám, bychom podle něho žili; / v lásce a víře uč nás pevně stát.

2. Přijď, Duchu svatý, světlem zažeň stín, / ať pochopí má duše, že je zvána / opustit sebe, následovat Pána. / On sám ji volá hlasem laskavým.

Zpěv celé písně nahrazuje vlastní text *Věřím*.



Věřím

1. Věřím v Boha jednoho, / Otce, Tvůrce nebe, země, / viditelných věcí všech / a též věcí neviditelných. / V Ježíše, který je / jednorozený Syn Otce.

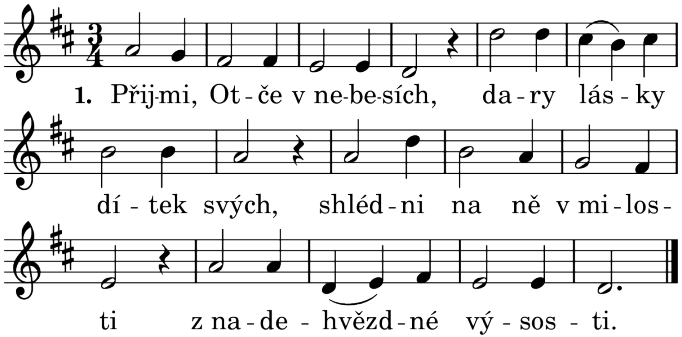
2. Bůh z Boha, jas ze světla, / pravý Bůh z pravého Boha. / Nestvořený, zrozený, / jediné je podstaty s Otcem. / On pro nás sestoupil / z nebe, k naší věčné spáse.

3. Skrze Ducha svatého / přijal tělo z čisté Panny, / aby se stal člověkem. / Ukřižován byl a pak pohřben. / Třetí den slavně vstal / z hrobu vzkříšen, podle Písma.

4. Vystoupil na nebesa, / sedí Otci po pravici. / Znovu přijde, ve slávě, / soudit všechny živé i mrtvé / a jeho království / nebude mít nikdy konec.

5. Věřím v Ducha svatého, / Pána, dárce žití všeho, / z Otce, Syna vychází, / uctíván je s Otcem i Synem, / v Ducha, jenž promlouval / prorockými ústy k lidem.

6. Věřím v církev obecnou, / jednu, svatou, apoštolskou. / Vyznávám i jeden křest / na odpuštění našich hříchů. / Věřím ve vzkříšení, / v život budoucího věku.



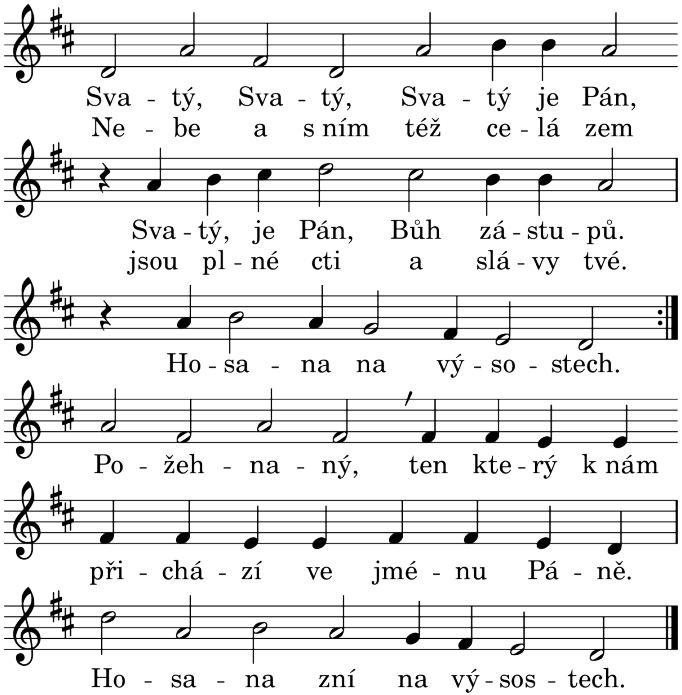
Obětní průvod

1. Přijmi, Otče v nebesích, / dary lásky dítek svých, / shlédni na ně v milosti / z nadehvězdné výsosti.

2. Touto svatou obětí / tebe, Bože, lid tvůj ctí, / v službu tvoji horlivou / zasvěcuje duši svou.

3. Všechny práce, starosti, / všechny kříže, žalosti, / tobě, Otče nejdražší, / na oltář zde přináší.

Zpěv písně nahrazuje vlastní text *Svatý*.

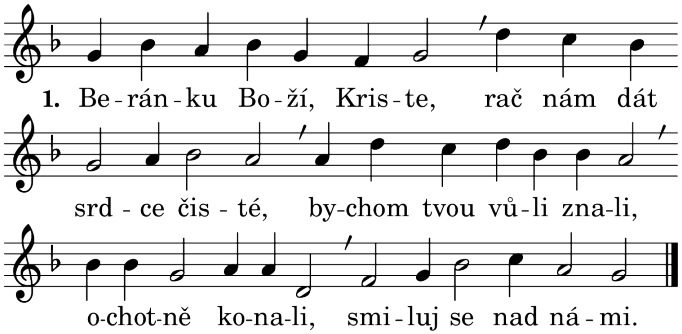


Svatý

Svatý, Svatý, Svatý je Pán, / Svatý je Pán, Bůh

zástupů. / Hosana na výsostech. / Nebe a s ním též celá zem / jsou plné cti a slávy tvé. / Hosana na výsostech. / Požehnaný, / ten který k nám přichází ve jménu Páně. / Hosana zní na výsostech.

Zpěv písně nahrazuje vlastní text *Beránku*.



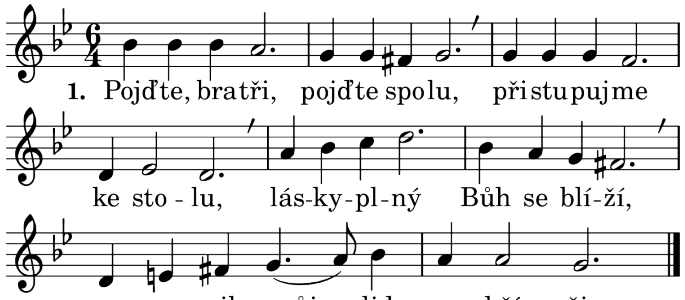
Beránku

1. Beránku Boží, Kriste, / rač nám dát srdce čisté, / bychom tvou vůli znali, / ochotně konali, / smiluj se nad námi.

2. Beránku, Boží Synu, / odpusť nám hříšným vinu, /

v nebi slyš prosbu naši, / Ježíši nejdražší, / smiluj se nad námi.

3. Beránku, Ježíši náš, / jenž naše viny snímáš, / v každé chvíli při nás stůj, / daruj nám pokoj svůj, / smiluj se nad námi.



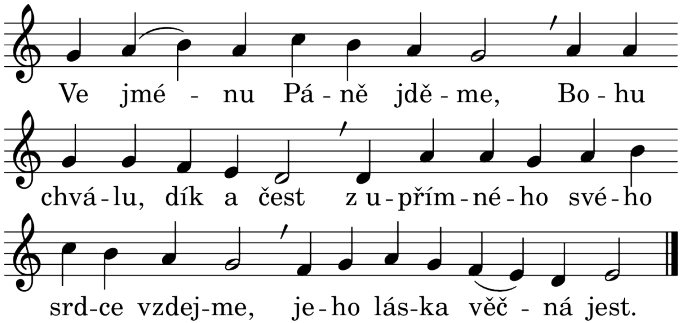
Přijímání

1. Pojďte, bratři, pojďte spolu, / přistupujme ke stolu, / lásky plný Bůh se blíží, / on spasil svůj lid na kříži.

2. Pán se blíží, úctu vzdejme, / s anděly mu zapějme; / posvěcená, čistá duše, / uvítej Pána Ježíše.

3. Synu Boží požehnaný, / chlebe živý nám daný, / přijď, ó přijď k nám v této chvíli, / Ježíši Kriste přemilý.

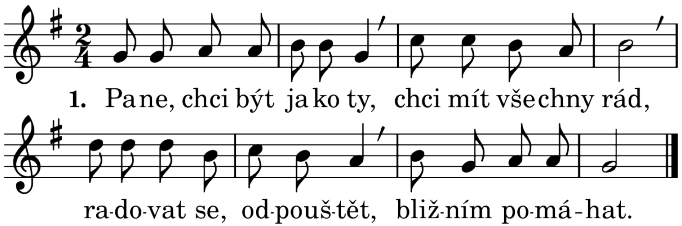
4. Vítej, Kriste ve svátosti, / Spasiteli z věčnosti, / chválu ti vzdej nebe i zem, / přinášíš spásu lidem všem.



Závěr

Ve jménu Páně jděme, / Bohu chválu, dík a čest / z upřímného svého srdce vzdejme, / jeho láska věčná jest.

521 – Pane, chci být jako ty



Vstup

1. Pane, chci být jako ty, / chci mít všechny rád, / radovat se, odpouštět, / bližním pomáhat.

Před evangeliem

2. Chci tvým slovům naslouchat, / vždy být statečným, / chci tvou radost rozdávat / bratrům, sestrám svým.

Obětní průvod

3. Chci víc dávat nežli brát / jako ty, můj Pán, / pomáhej mi, Ježíši, / podej mi svou dlaň.

4. Nabízíme, vezmi si / od nás, od dětí / chléb a víno, Ježíši, / dary k oběti.

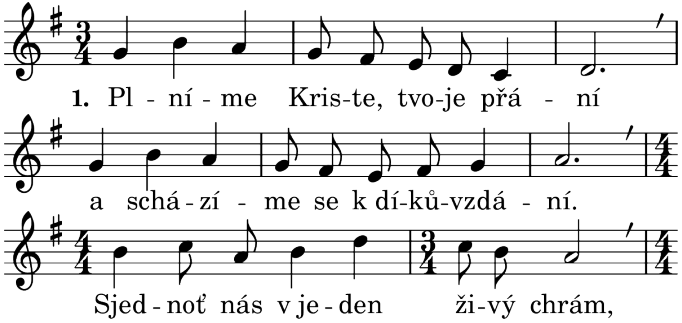
Přijímání

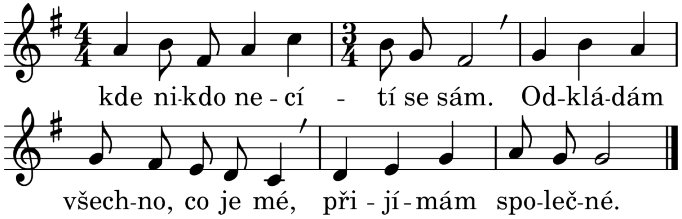
5. Chci mít stále pro tebe / v srdci místa dost, / vejdi dál. Můj Pán a Bůh, / nejvzácnější host.

Závěr

6. Nashledanou, Ježíši, / potkáme se zas / v každém bližním člověku, / v světě plném krás.

522 – Plníme, Kriste, tvoje přání





Vstup

1. Plníme, Kriste, tvoje přání / a scházíme se k díkůvzdání. / Sjednoť nás v jeden živý chrám, / kde nikdo necítí se sám. / Odkládám všechno, co je mé, / přijímám společné.

Před evangeliem

2. Pán mluví naší lidskou řečí, / zve ohrožené do bezpečí. / Ať slyší každý, kdo má sluch, / co v hluku světa šeptá Bůh. / Dej církvi bohatnout a růst / slovem svých svatých úst.

Obětní průvod

3. Vkládám, co mám, na misku s chlebem / a obsah srdce spojím s nebem: / Své slzy, strach i oběti, / práce

i prosby za děti; / to vše a víc, co znáš jen sám, / ti, Pane, podávám.

4. Přilévám do kalicha s vínem / dík za přátelství s Božím Synem, / za slunce skryté v oblaku, / za zemi plnou zázraků, / za bratry, sestry, s nimiž smím / sdílet se s Bohem svým.

Přijímání

5. Pán o všechno se se mnou dělí / a já se bojím dát se celý. / Uzdrav mé mělké, malé já, / ať zcela se ti odevzdá / a čerpá sílu ze zdroje / lásky a pokoje.

6. Hlas zve a volá: Svaté svatým! / V náruči tvé se zcela ztratím. / Tvůj dech mě křísí, zvedá dlaň, / zas šťasten jsem a odhodlán. / Co ty chceš, Pane, chci i já, / ve všem buď vůle tvá.

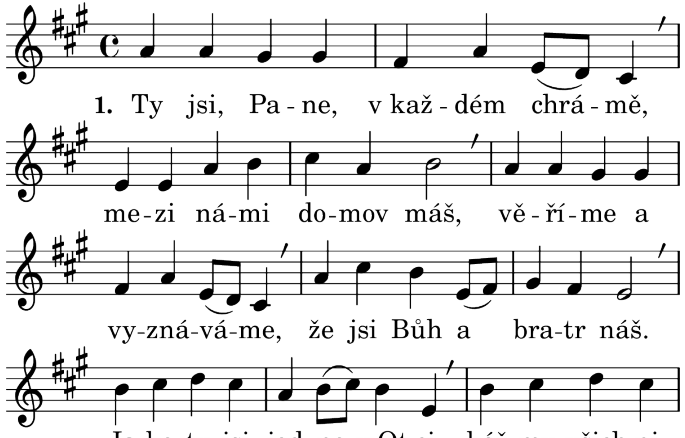
Díky

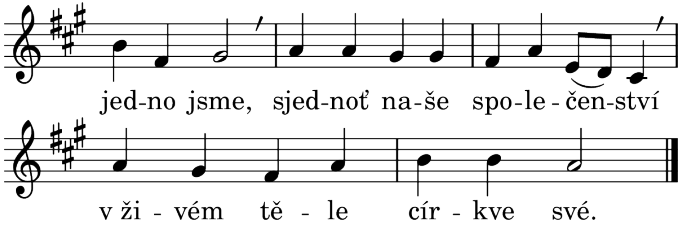
7. Ať nikdy nedozní zpěv díků / v životě všech tvých učedníků. / I když tě ztrácí pohled náš, / ty s námi, Pane, zůstáváš / a dáš nám sílu světu nést / nejradostnější zvěst.

Závěr

8. Dík za odvahu začít znovu, / až vrátíme se do domovů. / I my tě zveme: Vejdi k nám, / dej smysl bolestem i hrám, / probouzej k pravdě z planých snů, / buď svátkem všedních dnů.

523 – Ty jsi, Pane, v každém chrámě





Vstup

1. Ty jsi, Pane, v každém chrámě, / mezi námi domov máš, / věříme a vyznáváme, / že jsi Bůh a bratr náš. / Jako ty jsi jedno v Otci, / kéž my všichni jedno jsme, / sjednoť naše společenství / v živém těle církve své.

Před evangeliem

2. Nejen chlebem člověk žije, / živ nás, Pane, slovem svým; / mrtvé křísí, uzdravuje, / zjasní v duši každý stín. / Chceme vyjít za tvým hlasem, / slovo v život uvádět, / aby každý tvor byl spasen, / celé lidstvo, celý svět.

Obětní průvod

3. Láska tvoje do krajnosti / rozdává se bratřím svým, /

vlévá milost za milostí, / ruší dluhy starých vin. / Co my, hříšní, dát ti smíme? / Málo pojme lidská dlaň. / Sami sebe nabízíme, / všechno naše tvým se staň.

Přijímání

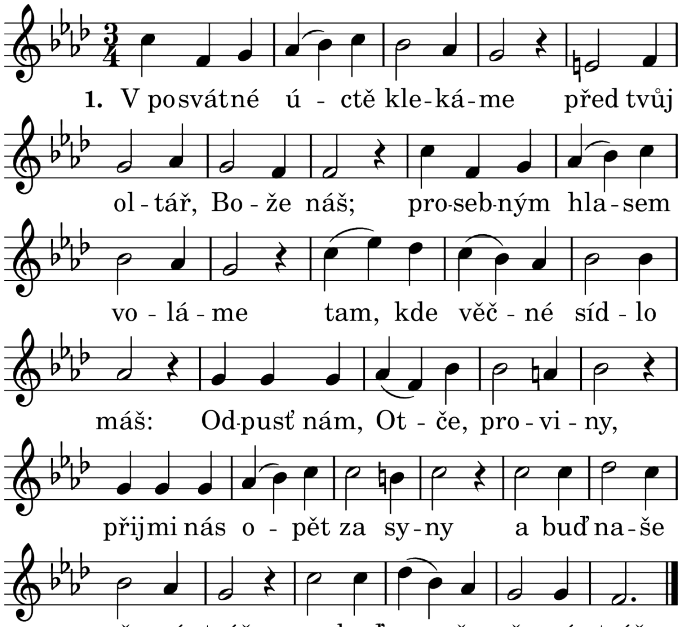
4. Při zázračném nasycení / utišil jsi lidský hlad, / také my jsme připraveni / z tvého stolu pokrm brát. / Vejdi k nám a dej nám ožít / v síle svého života, / dej, ať září z dětí Božích / radost, láska, jistota.

5. V bídě, hladu, umírání / strádá tolik bratří tvých! / Lhostejnost nám vidět brání / tebe trpícího v nich. / Proměň naše živoření, / plané starosti a spěch / v život vzácné, věčné ceny, / kterým obnovit chceš svět.

Závěr

6. Posílal jsi učedníky, / kam jsi toužil přijít sám; / přijmi, Ježíši, mé díky, / že i já jsem k dílu zván. / Nepůjdeme domů sami, / tebe smíme bratřím nést. / Zůstaň, Pane, stále s námi, / buď nám světlem, cestou cest.

524 – V posvátné úctě klekáme



Vstup

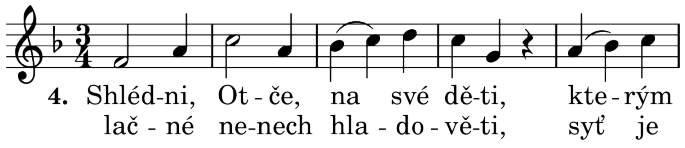
1. V posvátné úctě klekáme / před tvůj oltář, Bože náš; / prosebným hlasem voláme / tam, kde věčné sídlo máš: / Odpusť nám, Otče, proviny, / přijmi nás opět za syny / a buď naše věrná stráž / a buď naše věrná stráž!

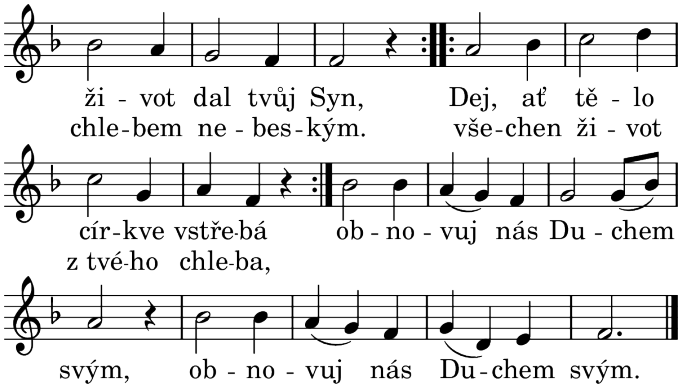
Před evangeliem

2. V paprscích světla božského / půjdem cestou spasení, / zní slovo Boha věčného, / svaté víry učení. / Kam Boží setba dopadá, / úrodu hojnou země dá, / poušť se v pole promění, / poušť se v pole promění.

Obětní průvod

3. Přijmi, náš Pane, s vlídností, / obětní dar církve své. / Hřích odpusť nám svou milostí, / dej nám žít k tvé oslavě. / Dej, ať moc lásky Kristovy / posvětí nás a obnoví / k větší cti a slávě tvé, / k větší cti a slávě tvé.





Přijímání

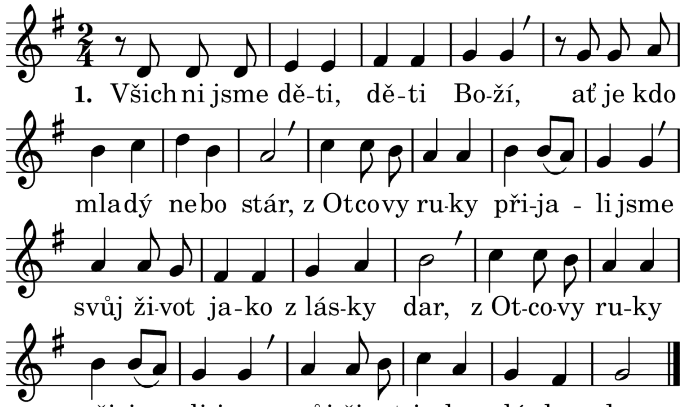
4. Shlédni, Otče, na své děti, / kterým život dal tvůj Syn, / lačné nenech hladověti, / syť je chlebem nebeským. / Dej, ať tělo církve vstřebá / všechen život z tvého chleba, / obnovuj nás Duchem svým, / obnovuj nás Duchem svým.

5. Ježíš pod způsobou chleba, / všechny k svému stolu zve, / uzdravuje, padlé zvedá, / celý se nám daruje. / Potěš duši zarmoucenou, / ty, jenž krví drahocennou / vykoupil jsi věrné své, / vykoupil jsi věrné své.

Závěr

6. Bohu díky! Ve tvém jménu / půjdem za svým posláním. / Pomoz lidu oddanému, / zůstaň, Kriste, stále s ním. / Dej nám sloužit tvému dílu, / uděl moudrost, radu, sílu / bratrům sestrám prosícím, / bratrům sestrám prosícím.

525 – Všichni jsme děti, děti Boží



Vstup

1. Všichni jsme děti, děti Boží, / ať je kdo mladý nebo stár, [: z Otcovy ruky přijali jsme / svůj život jako z lásky dar. :]

2. A Pán v nás dovrší, co začal, / je strážcem našich kroků všech. [: Ve vlnách času, v bouřích zkoušek / je jistý cíl a pevný břeh. :]

Před evangeliem

3. Blažení plačící a chudí, / ty bude těšit Ježíš sám. [: Pevněji obejmou své kříže / a řeknou: Vůle tvá se staň! :]

4. Až slovem plným síly, moci, / zeptáš se Pane, vyznám rád [: a odpovím ti na pozvání: / Tobě chci žít i umírat. :]

K udělování pomazání

5. Skloň se k nám, Pane, vztáhni ruku / k doteku božské posily. [: Nad naší bídou vyřkni slovo, / po němž i mrtví ožili. :]

6. I já tě vyhlížím a volám: / Smiluj se, Pane, nade mnou. [: Olejem svatým v pomazání / vtiskni mi pečeť tajemnou. :]

Obětní průvod

7. Kdo nezná oběť, nezná lásku, / neobstojí, až přijde soud. [: Chcem živé dary vlastních srdcí / ti k proměnění nabídnout. :]

8. Všechno, co, Pane, ještě zbývá / do plné míry útrap tvých, [: chcem ve tvé síle k spáse světa / na vlastním těle doplnit. :]

Přijímání

9. Den za dnem míjí život lidský, / krok za krokem se blíží cíl. [: Večer své děti volá Otec / domů, kde stůl jim připravil. :]

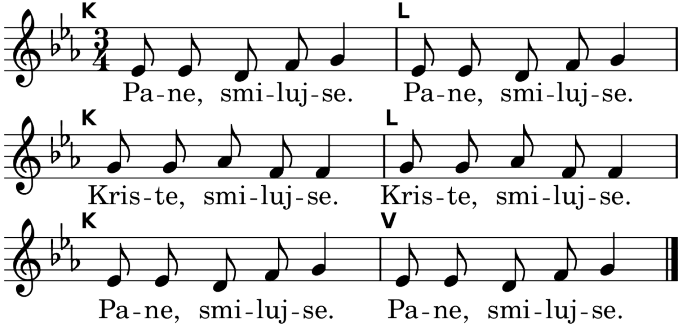
10. Jak toužím jíst a pít z tvých darů! / Otvírám srdce, ústa svá. [: Kéž moje duše tebou roste, / když síly těla ubývá. :]

Závěr

11. Buď dobré mysli, dcero, synu, / pevně tě drží ruka má. [: Nezajde slunce za tvůj obzor, / nepohltí tě hrobu tma. :]

12. Nekončí život těm, kdo věří; / můj Pane, díky, že tě znám. [: V slabosti naší zjev svou sílu, / Ježíši věrný, pomoz nám! :]

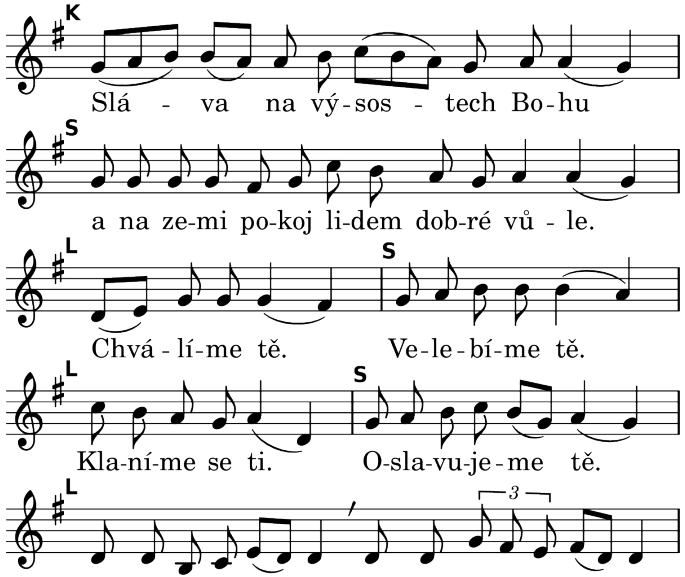
581 – Ordinárium K. Židka

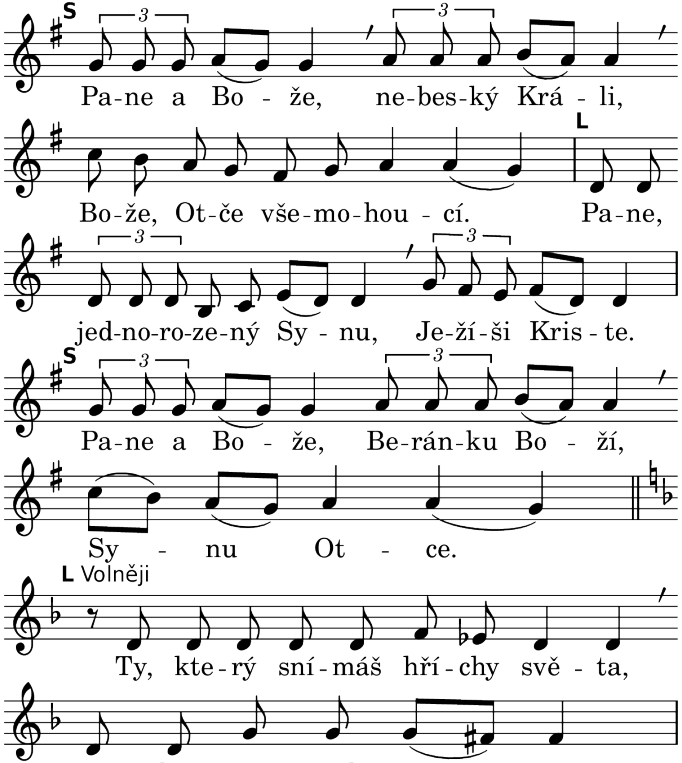


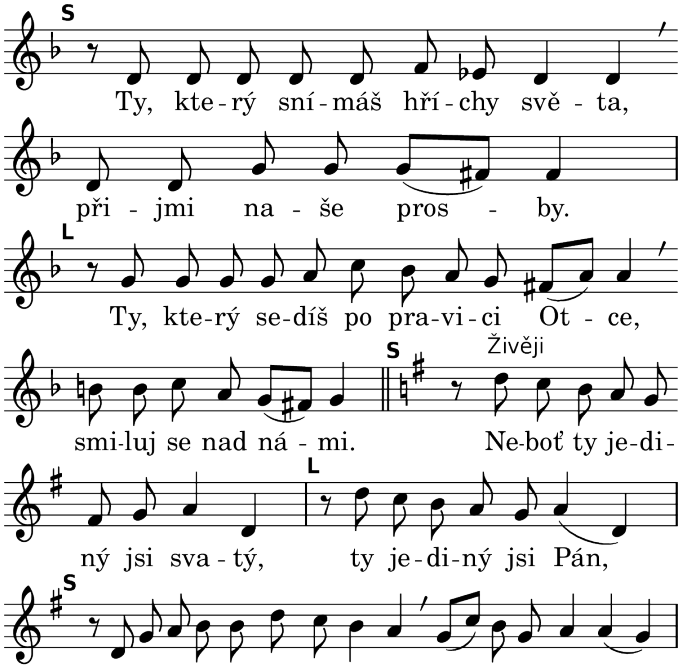
K: Pane, smiluj se.
L: Pane, smiluj se.

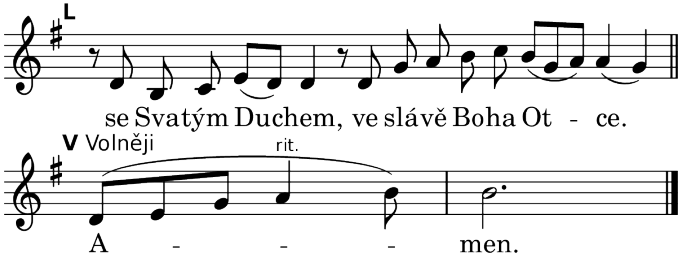
K: Kriste, smiluj se.
L: Kriste, smiluj se.

K: Pane, smiluj se.
L: Pane, smiluj se.



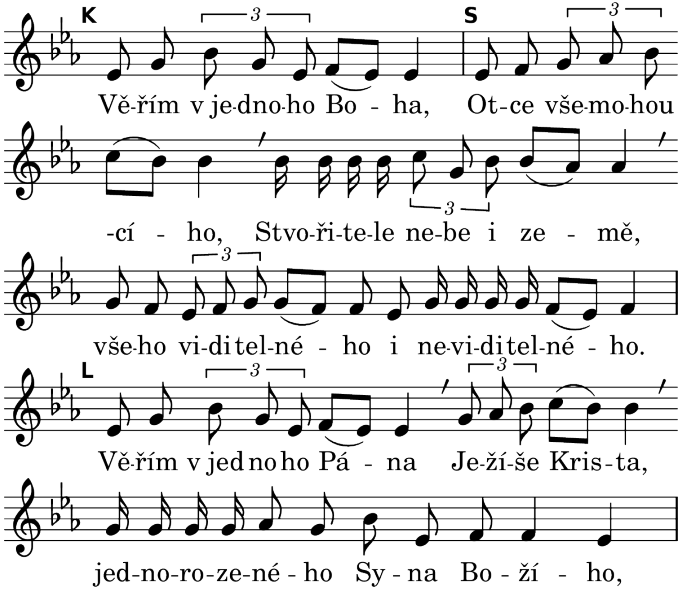

S
Pa-ne a Bo - že, ne-bes-ký Krá - li,
L
Bo-že, Ot-če vše-mo-hou - cí. Pa-ne,
jed-no-ro-ze-ný Sy - nu, Je-ží-ši Kris - te.
S
Pa-ne a Bo - že, Be-rán-ku Bo - ží,
Sy - nu Ot - ce.
L Volněji
Ty, kte-rý sní-máš hří-chy svě - ta,
smi - luj se nad ná - mi.

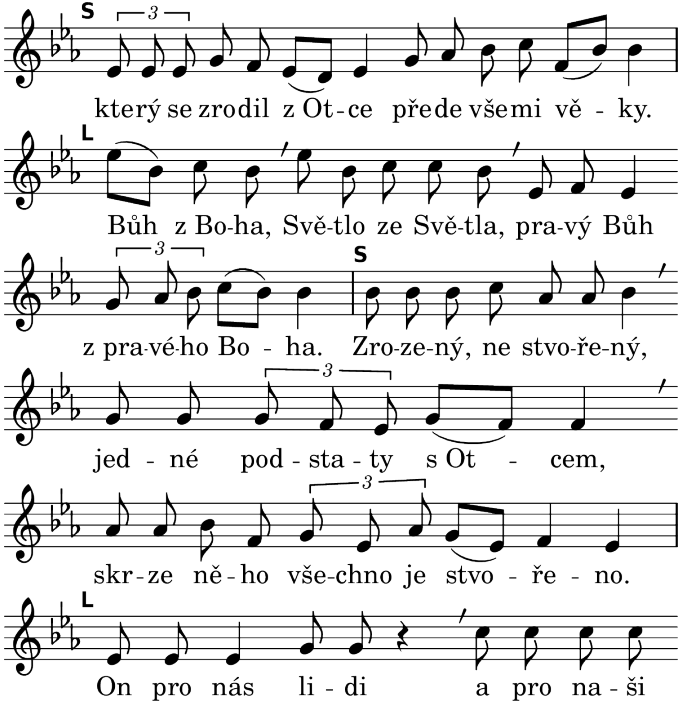

S
Ty, kte-rý sní-máš hří-chy svě-ta,
při-jmi na-še pros-by.
L
Ty, kte-rý se-díš po pra-vi-ci Ot-ce,
smi-luj se nad ná-mi.
S
Živěji
Ne-boť ty je-di-
L
ný jsi sva-tý, ty je-di-ný jsi Pán,
S
ty je-diný jsi Svrchova-ný, Je-ží-ši Kris-te,

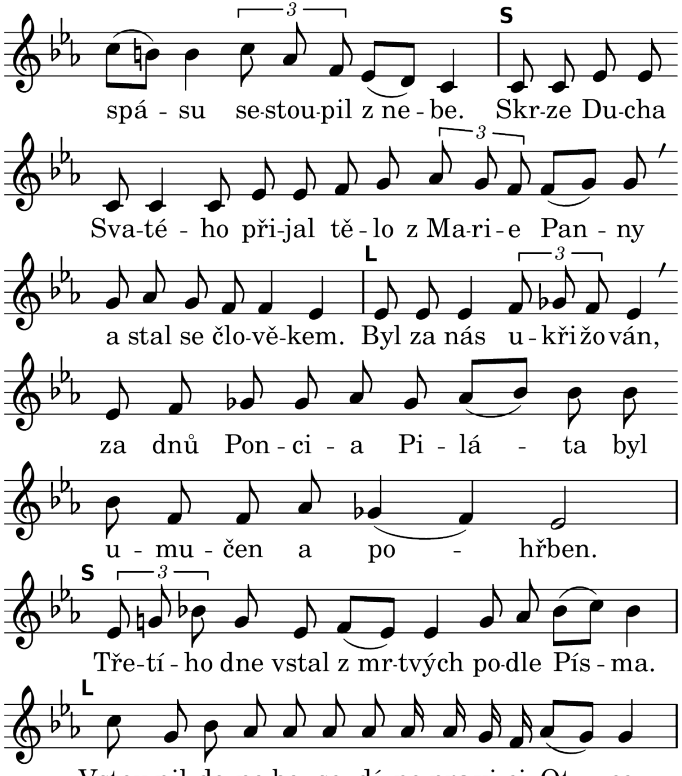


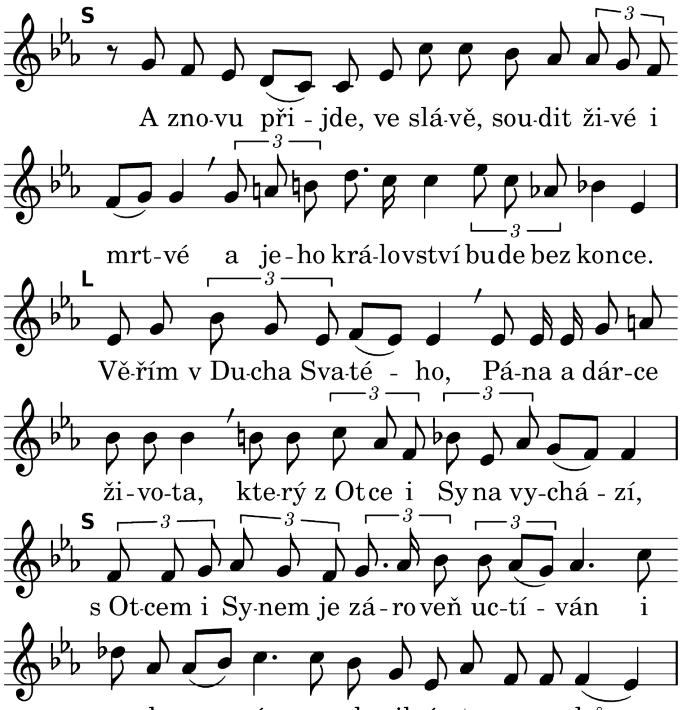
K: Sláva na výsostech Bohu
S: a na zemi pokoj lidem dobré vůle.
L: Chválíme tě.
S: Velebíme tě.
L: Klaníme se ti.
S: Oslavujeme tě.
L: Vzdáváme ti díky pro tvou velikou slávu.
S: Pane a Bože, nebeský Králi, Bože, Otče všemohoucí.
L: Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste.
S: Pane a Bože, Beránku Boží, Synu Otce.
L: Ty, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.
S: Ty, který snímáš hříchy světa, přijmi naše prosby.
L: Ty, který sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi.
S: Neboť ty jediný jsi Svatý,

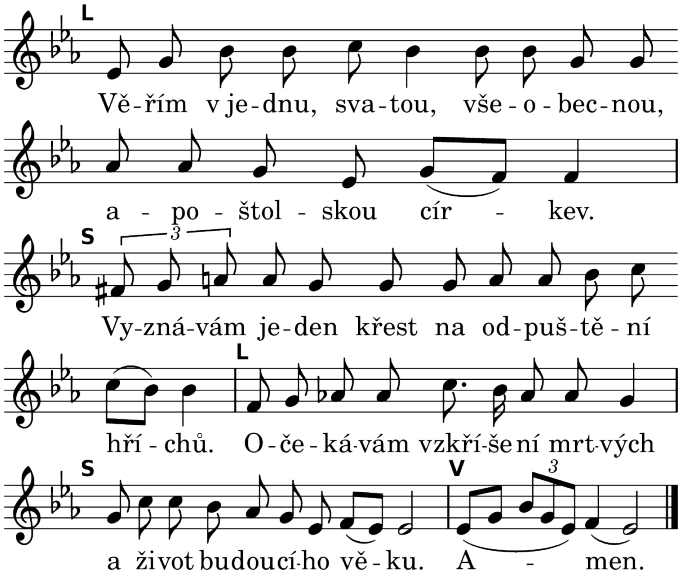
L: ty jediný jsi Pán.
S: Ty jediný jsi Svrchovaný, Ježíši Kriste,
L: se Svatým Duchem, ve slávě Boha Otce.
V: Amen.




S
který se zrodil z Ot-ce přede všemi vě - ky.
L
Bůh z Bo-ha, Svě-tlo ze Svě-tla, pra-vý Bůh
S
z pra-vé-ho Bo - ha. Zro-ze-ný, ne stvo-ře-ný,
jed - né pod - sta - ty s Ot - cem,
skr-ze ně-ho vše-chno je stvo - ře - no.
L
On pro nás li - di a pro na - ši


S
spá - su se-stou-pil z ne - be. Skr-ze Du-cha
Sva-té - ho při-jal tě - lo z Ma-ri - e Pan - ny
L
a stal se člo-vě-kem. Byl za nás u - kři-žo-ván,
za dnů Pon - ci - a Pi - lá - ta byl
u - mu - čen a po - hřben.
S
Tře-tí - ho dne vstal z mr-tvých po-dle Pís - ma.
L
Vstou-pil do ne-be, se - dí po pra-vi-ci Ot - ce.


S
A zno-vu při - jde, ve slá-vě, sou-dit ži-vé i
mrt-vé a je - ho krá-lovství bude bez konce.
L
Vě-řím v Du-cha Sva-té - ho, Pá-na a dár-ce
ži - vo-ta, kte-rý z Ot-ce i Sy-na vy-chá - zí,
S
s Ot-cem i Sy-nem je zá - ro-veň uc-tí - ván i
o-sla-vo - ván a mluvil ú-sty pro-ro-ků.



K: Věřím v jednoho Boha,

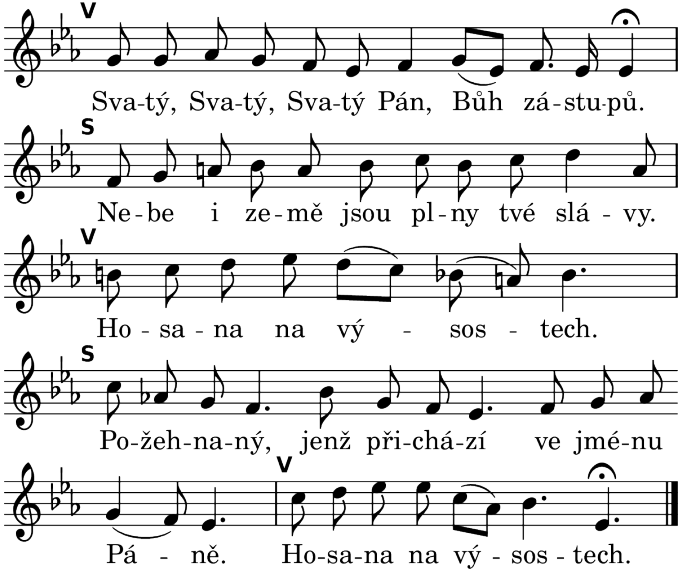
S: Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného.

L: Věřím v jednoho Pána, Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího,

S: který se zrodil z Otce přede všemi věky.

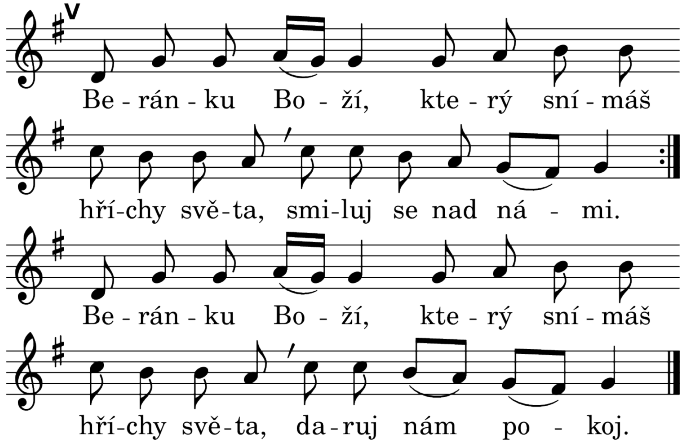
L: Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha.
S: Zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem, skrze něho všechno je stvořeno.
L: On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe.
S: Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem.
L: Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben.
S: Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma.
L: Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce.
S: A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.
L: Věřím v Ducha Svatého, Pána a Dárce života, který z Otce i Syna vychází,
S: s Otcem i Synem je zároveň uctíván i oslavován a mluvil ústy proroků.
L: Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev.
S: Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů.
L: Očekávám vzkříšení mrtvých

S: a život budoucího věku.
V: Amen.



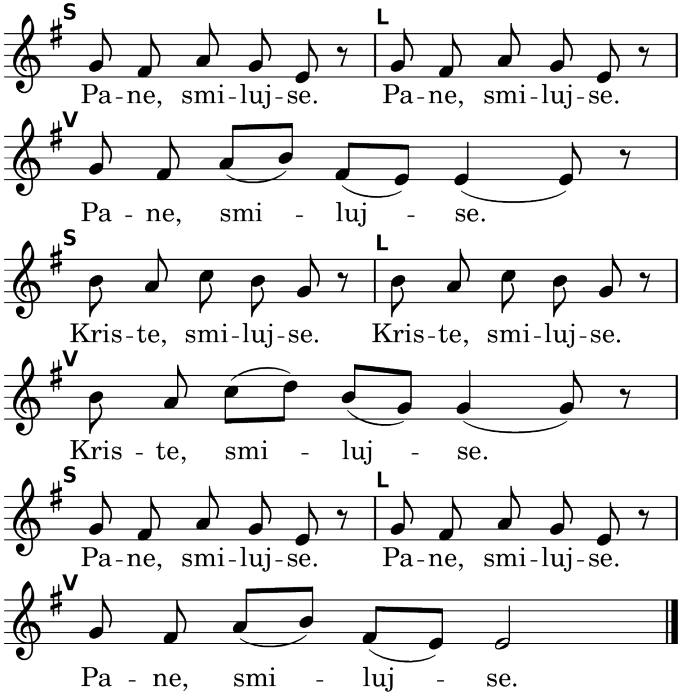
V: Svatý, Svatý, Svatý Pán, Bůh zástupů.
S: Nebe i země jsou plny tvé slávy.
V: Hosana na výsostech.

S: Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně.
V: Hosana na výsostech.



Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, / smiluj se nad námi. / Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, / smiluj se nad námi. / Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, / daruj nám pokoj.

582 – Druhé ordinárium J. Olejníka

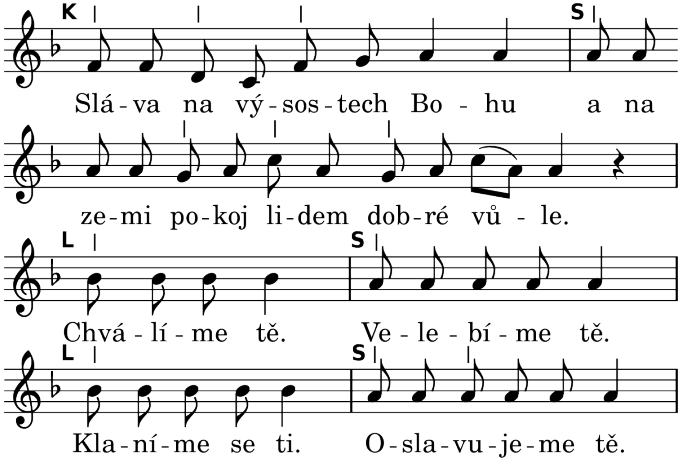


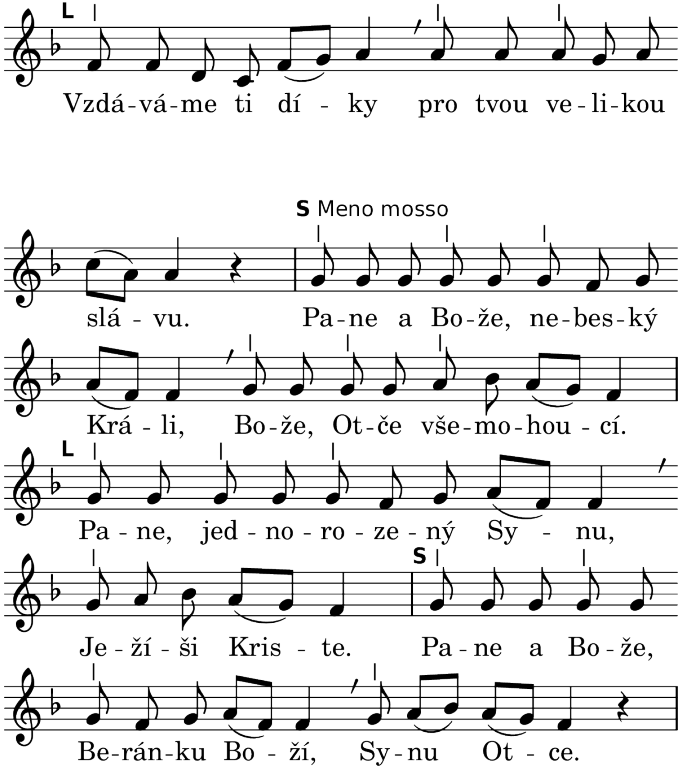
S: Pane, smiluj se.

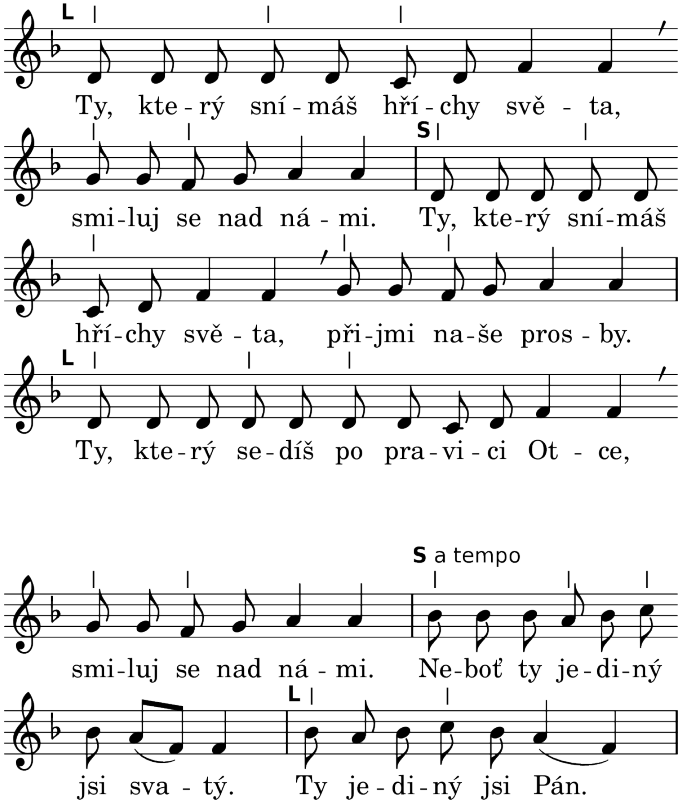
L: Pane, smiluj se.
V: Pane, smiluj se.

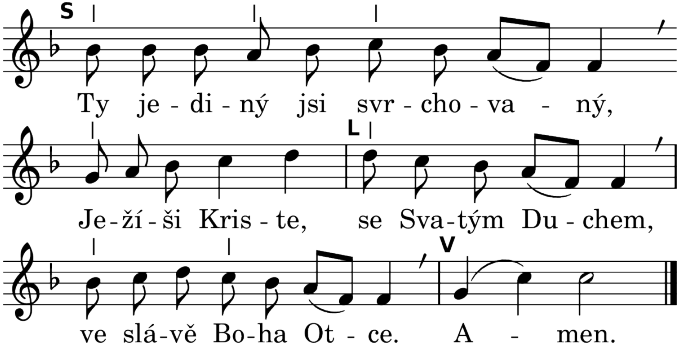
S: Kriste, smiluj se.
L: Kriste, smiluj se.
V: Kriste, smiluj se.

S: Pane, smiluj se.
L: Pane, smiluj se.
V: Pane, smiluj se.



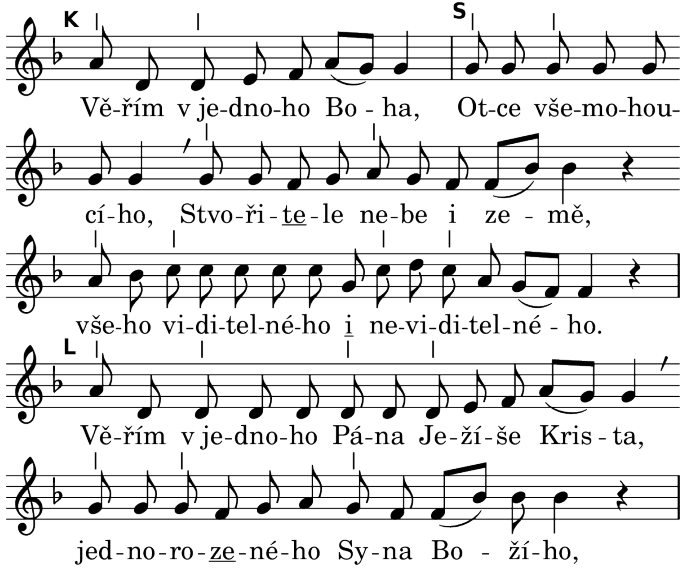

L
Vzdá-vá-me ti dí - ky pro tvou ve-li-kou
S Meno mosso
slá - vu. Pa-ne a Bo-že, ne-bes-ký
Krá - li, Bo-že, Ot-če vše-mo-hou - cí.
L
Pa - ne, jed - no - ro - ze - ný Sy - nu,
S
Je - ží - ši Kris - te. Pa - ne a Bo - že,
Be-rán-ku Bo - ží, Sy-nu Ot - ce.

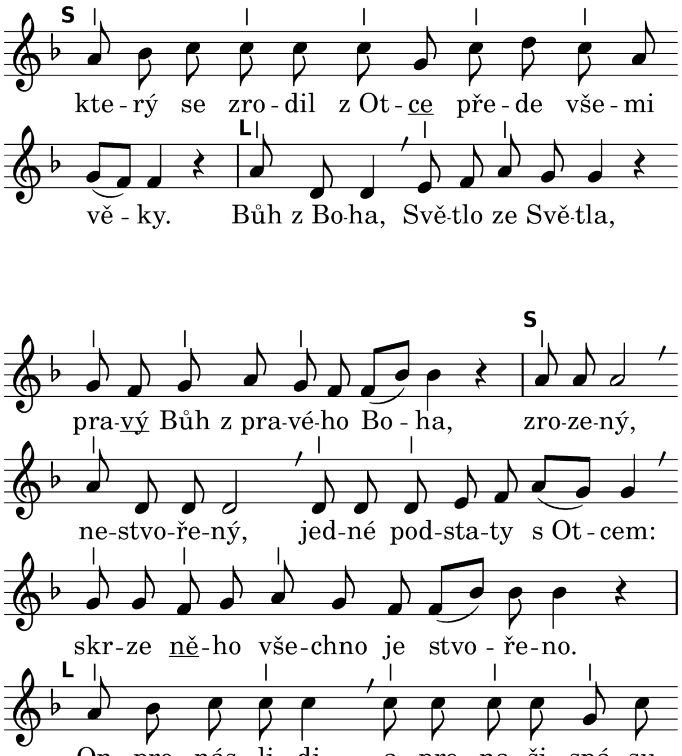

L
Ty, kte - rý sní - máš hří - chy svě - ta,
S
smi-luj se nad ná - mi. Ty, kte-rý sní-máš
hří-chy svě - ta, při-jmi na-še pros - by.
L
Ty, kte-rý se-díš po pra-vi-ci Ot - ce,
S a tempo
smi-luj se nad ná - mi. Ne-boť ty je-di-ný
L
jsi sva - tý. Ty je - di - ný jsi Pán.

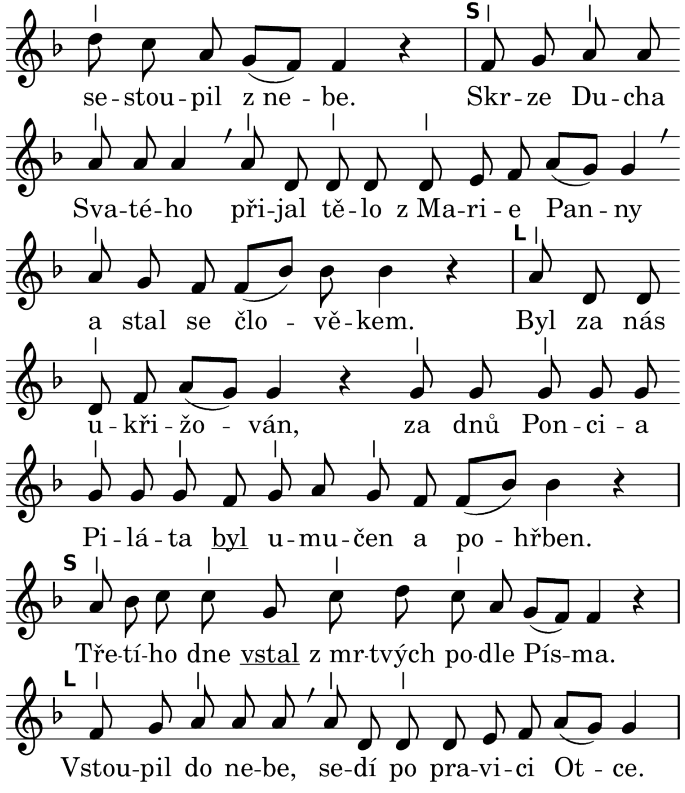


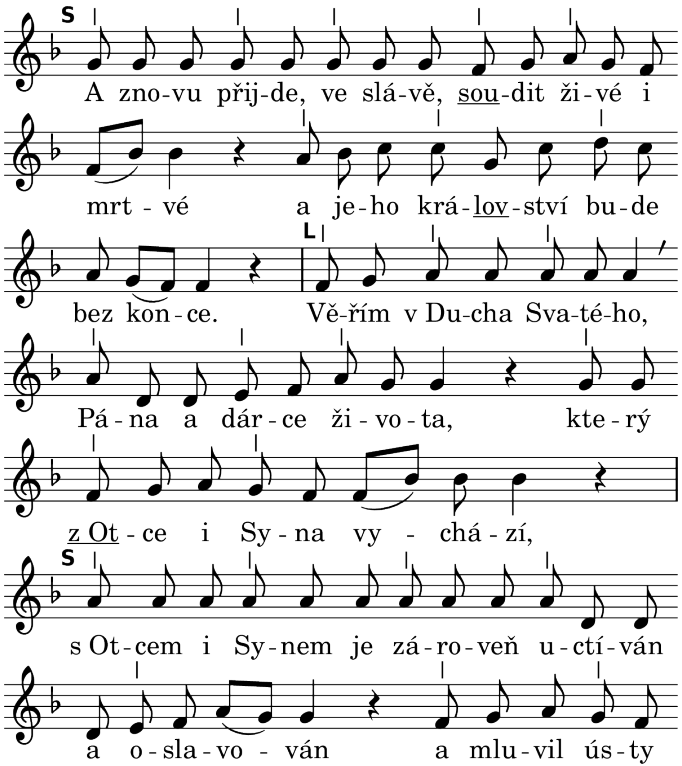
K: Sláva na výsostech Bohu
S: a na zemi pokoj lidem dobré vůle.
L: Chválíme tě.
S: Velebíme tě.
L: Klaníme se ti.
S: Oslavujeme tě.
L: Vzdáváme ti díky pro tvou velikou slávu.
S: Pane a Bože, nebeský Králi, Bože, Otče všemohoucí.
L: Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste.
S: Pane a Bože, Beránku Boží, Synu Otce.
L: Ty, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.
S: Ty, který snímáš hříchy světa, přijmi naše prosby.

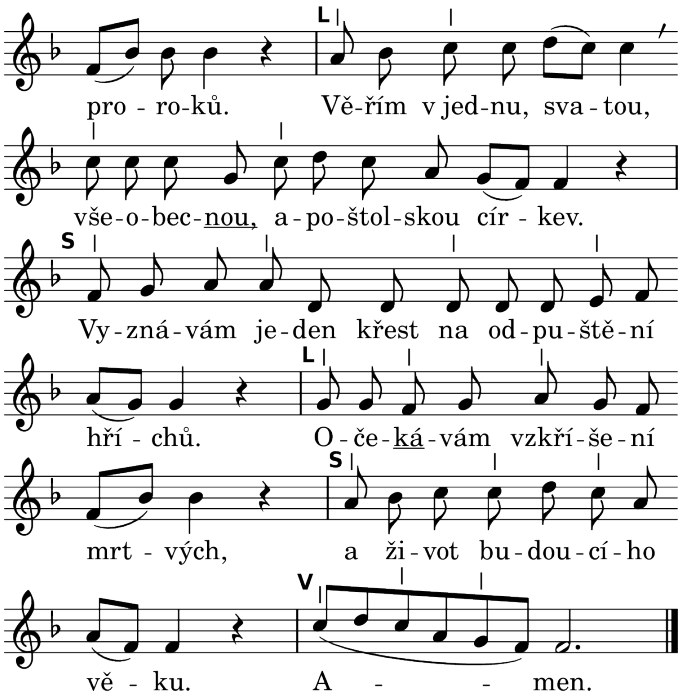
L: Ty, který sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi.
S: Neboť ty jediný jsi svatý.
L: Ty jediný jsi Pán.
S: Ty jediný jsi svrchovaný, Ježíši Kriste,
L: se Svatým Duchem, ve slávě Boha Otce.
V: Amen.




S
kte-rý se zro-dil z Ot-ce pře-de vše-mi
L
vě-ky. Bůh z Bo-ha, Svě-tlo ze Svě-tla,
S
pra-vý Bůh z pra-vé-ho Bo-ha, zro-ze-ný,
ne-stvo-ře-ný, jed-né pod-sta-ty s Ot-cem:
skr-ze ně-ho vše-chno je stvo-ře-no.
L
On pro nás li-di a pro na-ši spá-su


S
se-stou-pil z ne-be. Skr-ze Du-cha
Sva-té-ho při-jal tě-lo z Ma-ri-e Pan-ny
L
a stal se člo-vě-kem. Byl za nás
u-kři-žo-ván, za dnů Pon-ci-a
Pi-lá-ta byl u-mu-čen a po-hřben.
S
Tře-tí-ho dne vstal z mr-tvých po-dle Pís-ma.
L
Vstou-pil do ne-be, se-dí po pra-vi-ci Ot-ce.


S
A zno-vu přij-de, ve slá-vě, sou-dit ži-vé i
mrt - vé a je-ho krá-lov-ství bu-de
L
bez kon-ce. Vě-řím v Du-cha Sva-té-ho,
Pá-na a dár-ce ži-vo-ta, kte-rý
z Ot-ce i Sy-na vy - chá-zí,
S
s Ot-cem i Sy-nem je zá-ro-veň u-ctí-ván
a o-sla-vo - ván a mlu-vil ús-ty

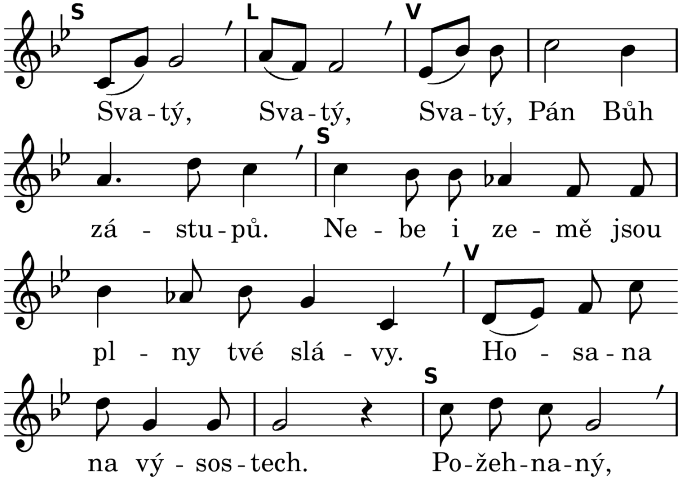


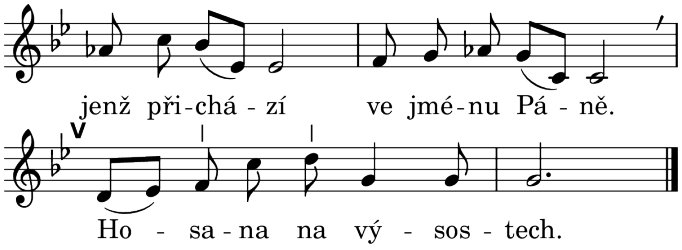
K: Věřím v jednoho Boha,
S: Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného.

L: Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího,
S: který se zrodil z Otce přede všemi věky.
L: Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha,
S: zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno.
L: On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe.
S: Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem.
L: Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben.
S: Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma.
L: Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce.
S: A znovu přijde ve slávě soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.
L: Věřím v Ducha Svatého, Pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází,
S: s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků.
L: Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou

církev.
S: Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů.
L: Očekávám vzkříšení mrtvých,
S: a život budoucího věku.
V: Amen.

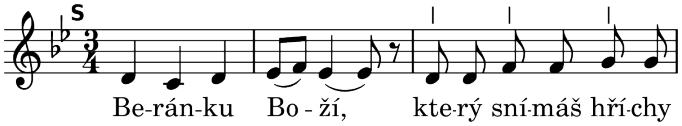
Svatý zpívá lid celé nebo se střídá se scholou

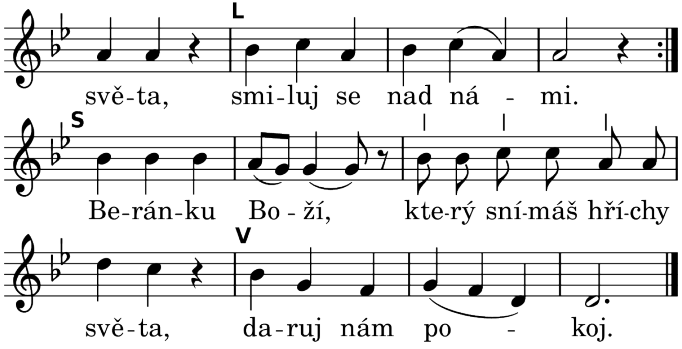




S: Svatý,
L: Svatý,
V: Svatý Pán, Bůh zástupů.
S: Nebe i země jsou plny tvé slávy.
V: Hosana na výsostech.
S: Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně.
V: Hosana na výsostech.

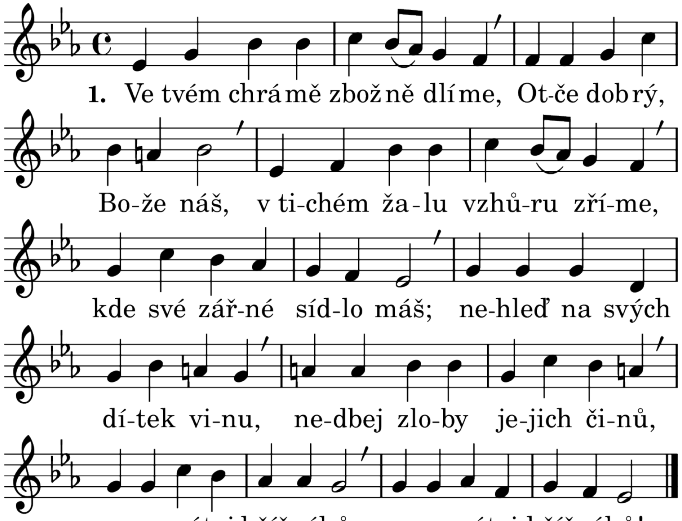
Beránku Boží zpívá lid celé nebo střídavě se scholou





S: Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
L: smiluj se nad námi.
S: Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
L: smiluj se nad námi.
S: Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
V: daruj nám pokoj.

582 – Ve tvém chrámě



Vstup

1. Ve tvém chrámě zbožně dlíme, / Otče dobrý, Bože náš, / v tichém žalu vzhůru zříme, / kde své zářné sídlo máš; / nehleď na svých dítek vinu, / nedbej zloby jejich

činů, [: nezamítej hříšníků! :]

2. Sláva Bohu v jasné výši, / lidem mír buď na zemi! / Pozdrav ten leť do všech říší / a zni všemi zeměmi; / nesmírná je Boží sláva, / sladký mír, jejž Bůh nám dává, [: buď Pán věčně veleben. :]

Před evangeliem

3. Bože náš, chléb slova tvého / přivádí svět k spasení, / světlo, pravda, život z něho, / do duší se pramení; / kéž se po všem světě šíří, / bludy zmaří, hněvy smíří [: lásky jeho blahá zvěst. :]

Obětní průvod

4. K Tobě, Bože trojjediný, / pozdvihujem mysl svou, / odpusť naše mnohé viny / pro tu oběť přesvatou! / Všechny síly, touhy, snahy, / vůli svou i život drahý [: v skrovný dar ti dáváme. :]

Přijímání

5. Beránku, nám z nebe daný, / ty jsi v bolu za nás pněl, / abys lidstvu ráje brány / křížem svatým

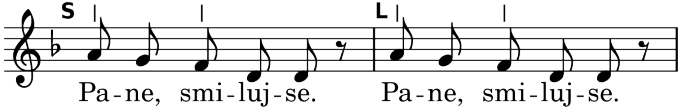
otevřel. / Spasiteli, Jezu tichý, / který snímáš světa hříchy, [: smiluj se a odpusť nám. :]

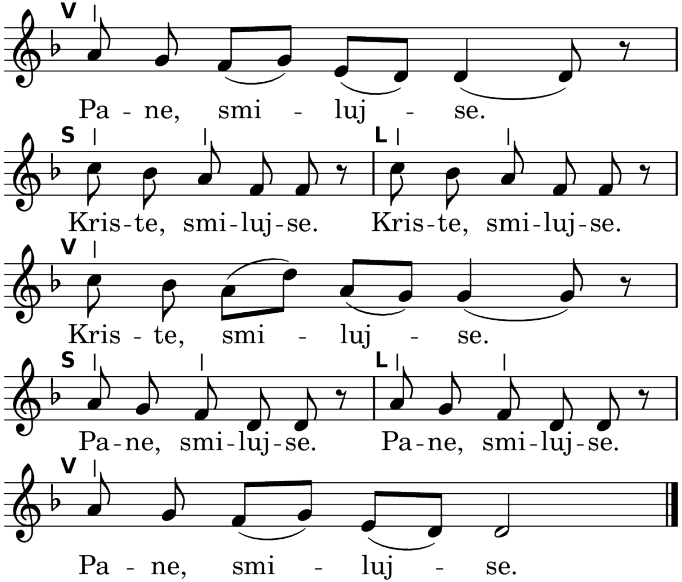
6. Světem lásky oltář plane, / nás však tíží mnohý hřích, / hodnými nás učiň, Pane, / vzácných hodů nebeských! / Přijď k nám, Jezu dobrotivý, / spáso naše, chlebe živý, [: zůstaň s námi, Bože náš. :]

Závěr

7. Oběť svatá dokonána, / milost hojnou Pán nám dal, / chvála budiž Kristu vzdána, / jenž k nám z nebe zavítal. / Slyš nás, Otče, v nebes výši, / křesťanské své žehnej říši [: pro tu oběť přesvatou. :]

583 – Třetí ordinárium J. Olejníka



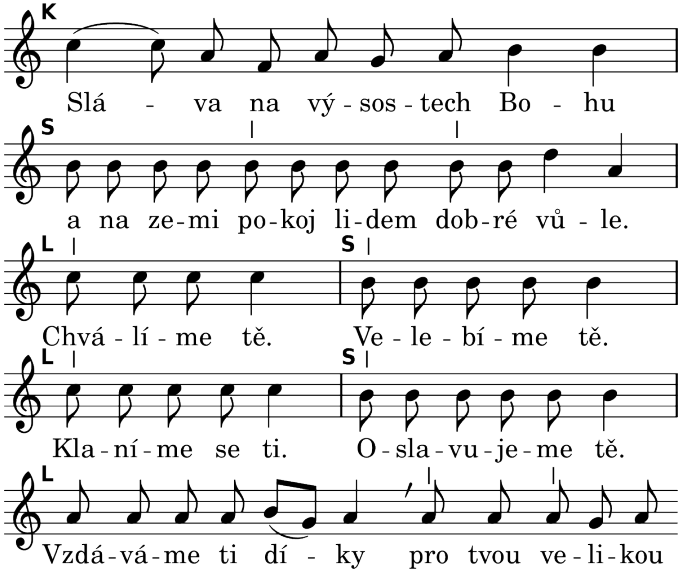


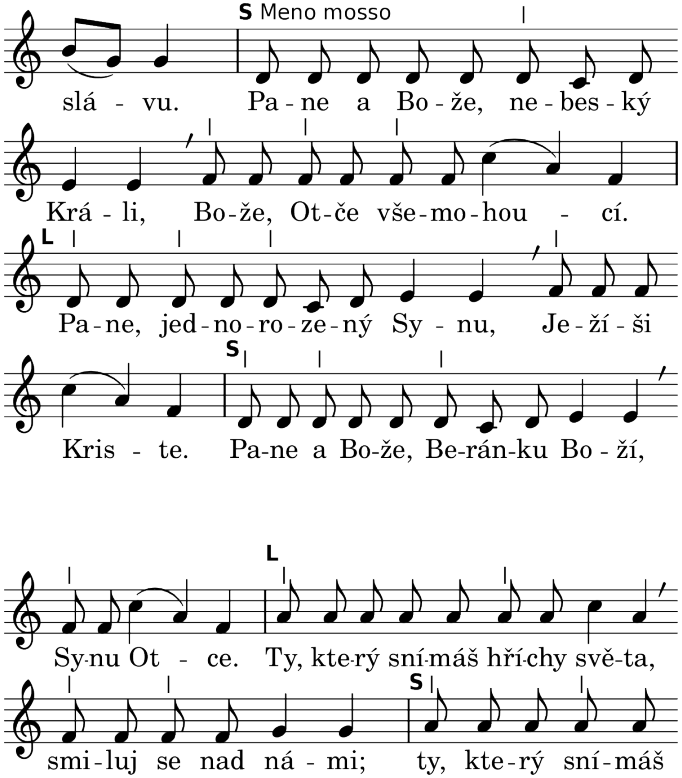
S: Pane, smiluj se.
L: Pane, smiluj se.
V: Pane, smiluj se.

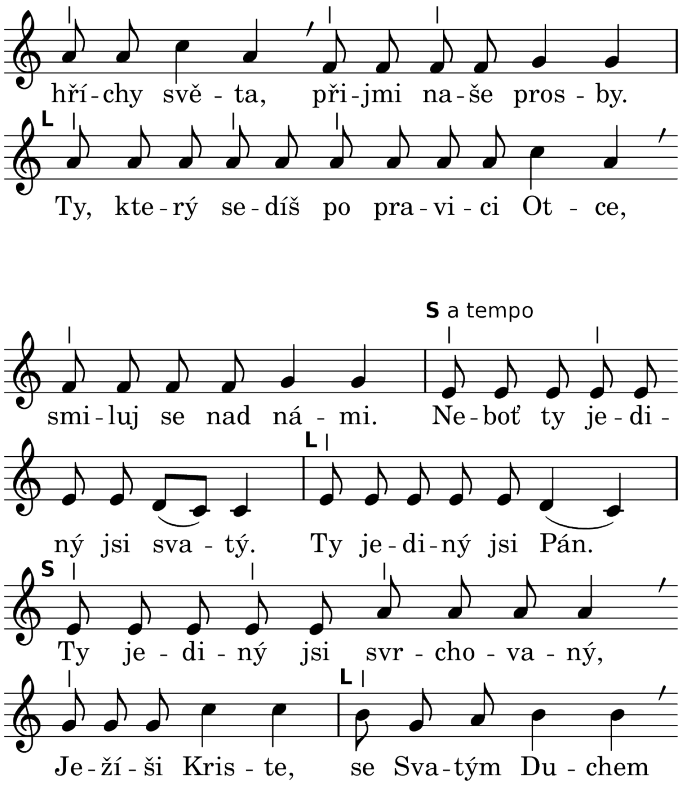
S: Kriste, smiluj se.
L: Kriste, smiluj se.

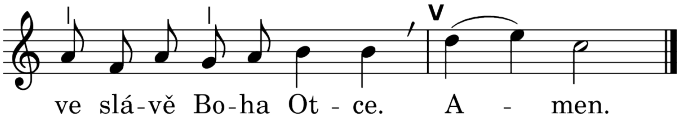
V: Kriste, smiluj se.

S: Pane, smiluj se.
L: Pane, smiluj se.
V: Pane, smiluj se.

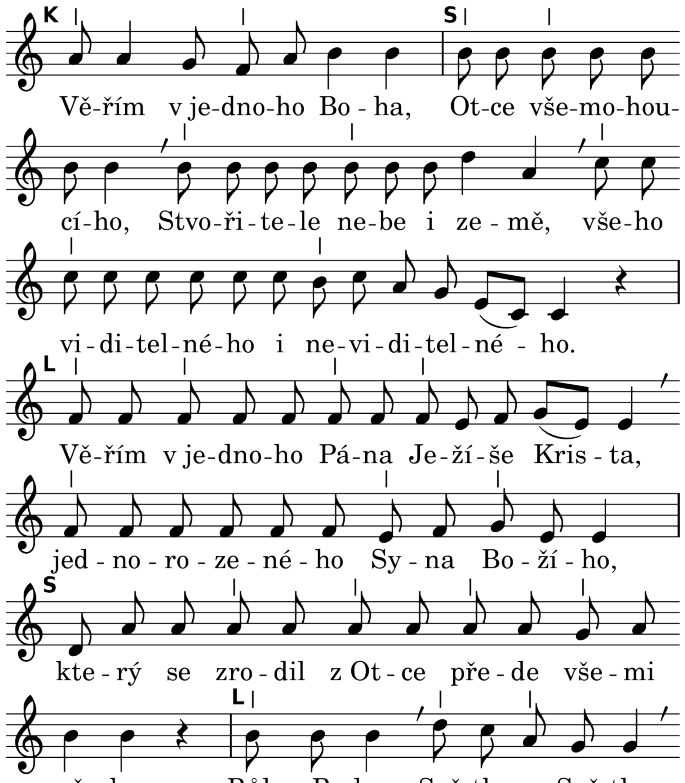


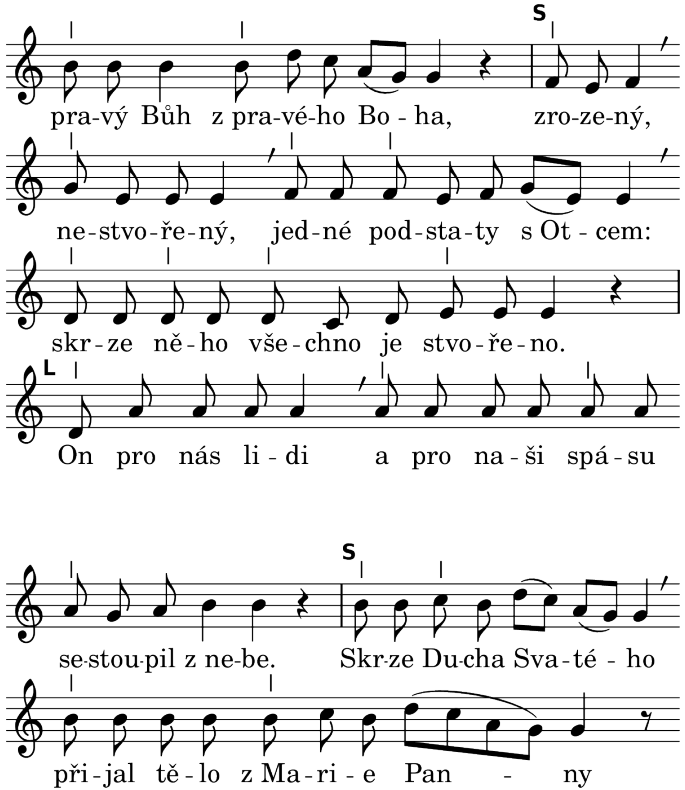

S Meno mosso
slá - vu. Pa - ne a Bo - že, ne - bes - ký
Krá - li, Bo-že, Ot-če vše-mo-hou - cí.
L
Pa - ne, jed - no - ro - ze - ný Sy - nu, Je - zí - ši
S
Kris - te. Pa-ne a Bo-že, Be-rán-ku Bo - ží,
L
Sy-nu Ot - ce. Ty, kte-rý sní-máš hří-chy svě-ta,
S
smi-luj se nad ná - mi; ty, kte-rý sní-máš

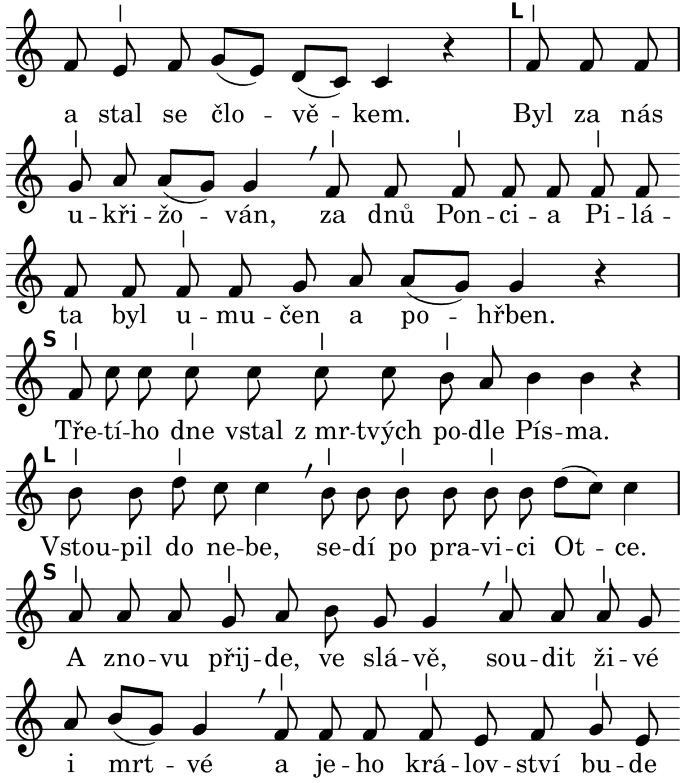

hří-chy svě-ta, při-jmi na-še pros-by.
L
Ty, kte-rý se-díš po pra-vi-ci Ot-ce,
S a tempo
smi-luj se nad ná-mi. Ne-boť ty je-di-
ný jsi sva-tý. Ty je-di-ný jsi Pán.
S
Ty je-di-ný jsi svr-cho-va-ný,
L
Je-ží-ši Kris-te, se Sva-tým Du-chem

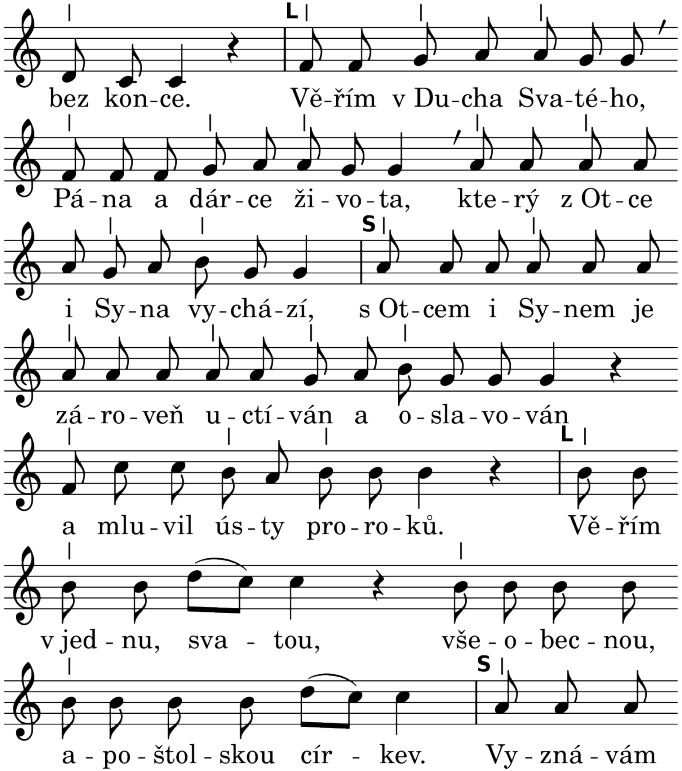


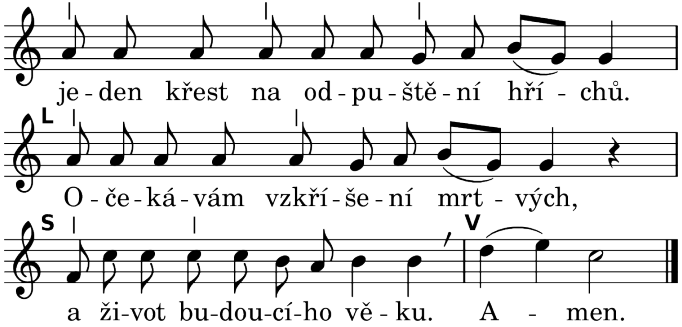
K: Sláva na výsostech Bohu
S: a na zemi pokoj lidem dobré vůle.
L: Chválíme tě.
S: Velebíme tě.
L: Klaníme se ti.
S: Oslavujeme tě.
L: Vzdáváme ti díky pro tvou velikou slávu.
S: Pane a Bože, nebeský Králi, Bože, Otče všemohoucí.
L: Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste.
S: Pane a Bože, Beránku Boží, Synu Otce.
L: Ty, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi;
S: ty, který snímáš hříchy světa, přijmi naše prosby.
L: Ty, který sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi.
S: Neboť ty jediný jsi svatý.
L: Ty jediný jsi Pán.
S: Ty jediný jsi svrchovaný, Ježíši Kriste,
L: se Svatým Duchem, ve slávě Boha Otce.
V: Amen.


K
Vě-řím v je-dno-ho Bo-ha,
S
Ot-ce vše-mo-hou-
cí-ho, Stvo-ři-te-le ne-be i ze-mě, vše-ho
vi-di-tel-né-ho i ne-vi-di-tel-né-ho.
L
Vě-řím v je-dno-ho Pá-na Je-ží-še Kris-ta,
jed-no-ro-ze-né-ho Sy-na Bo-ží-ho,
S
kte-rý se zro-dil z Ot-ce pře-de vše-mi
vě-ky.
L
Bůh z Bo-ha, Svě-tlo ze Svě-tla,


S
pra-vý Bůh z pra-vé-ho Bo - ha, zro-ze-ný,
ne-stvo-ře-ný, jed-né pod-sta-ty s Ot - cem:
skr-ze ně-ho vše-chno je stvo-ře-no.
L
On pro nás li - di a pro na - ši spá - su
S
se-stou-pil z ne-be. Skr-ze Du-cha Sva-té - ho
při-jal tě-lo z Ma-ri-e Pan - ny


L
a stal se člo - vě - kem. Byl za nás
u - kři - žo - ván, za dnů Pon - ci - a Pi - lá -
ta byl u - mu - čen a po - hřben.
S
Tře-tí-ho dne vstal z mr-tvých po-dle Pís-ma.
L
Vstou-pil do ne-be, se-dí po pra-vi-ci Ot - ce.
S
A zno-vu přij-de, ve slá-vě, sou-dit ži-vé
i mrt - vé a je - ho krá - lov - ství bu - de


L
bez kon-ce. Vě-řím v Du-cha Sva-té-ho,
Pá-na a dár-ce ži-vo-ta, kte-rý z Ot-ce
S
i Sy-na vy-chá-zí, s Ot-cem i Sy-nem je
zá-ro-veň u-ctí-ván a o-sla-vo-ván
L
a mlu-vil ús-ty pro-ro-ků. Vě-řím
v jed-nu, sva-tou, vše-o-bec-nou,
S
a-po-štol-skou cír-kev. Vy-zná-vám



K: Věřím v jednoho Boha,

S: Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného.

L: Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího,

S: který se zrodil z Otce přede všemi věky.

L: Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha.

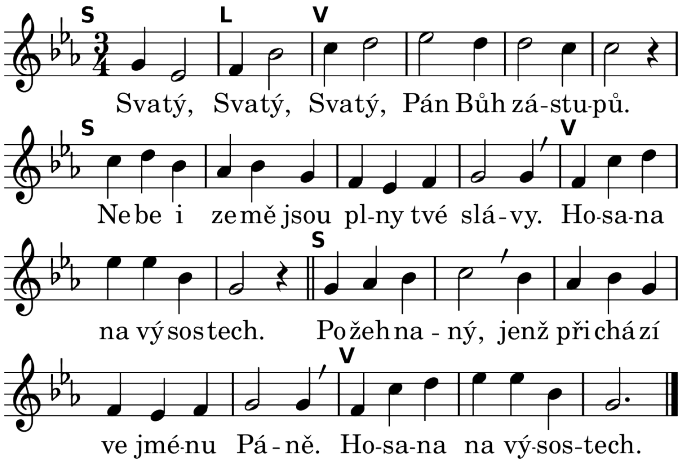
S: Zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno.

L: On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe.

S: Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny

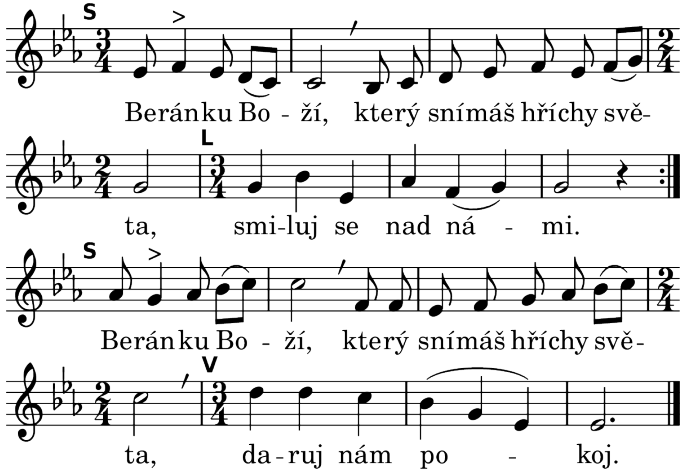
a stal se člověkem.
L: Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben.
S: Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma.
L: Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce.
S: A znovu přijde ve slávě soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.
L: Věřím v Ducha Svatého, Pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází,
S: s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků.
L: Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev.
S: Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů.
L: Očekávám vzkříšení mrtvých,
S: a život budoucího věku.
V: Amen.

Svatý zpívá lid celé nebo se střídá se scholou



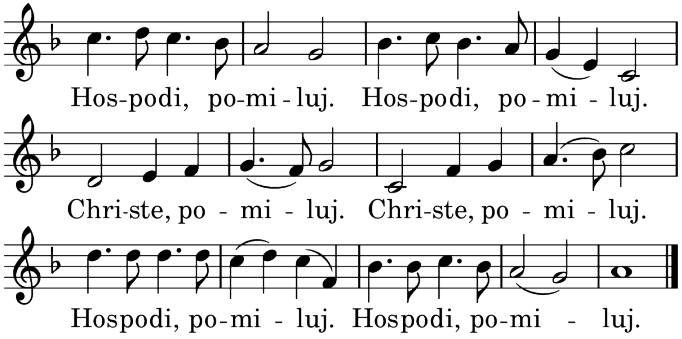
S: Svatý,
L: Svatý,
V: Svatý Pán, Bůh zástupů.
S: Nebe i země jsou plny tvé slávy.
V: Hosana na výsostech.
S: Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně.
V: Hosana na výsostech.

Beránku Boží zpívá lid celé nebo střídavě se scholou

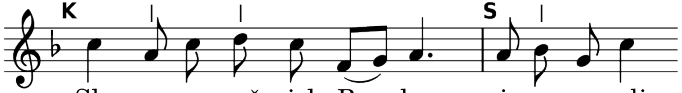


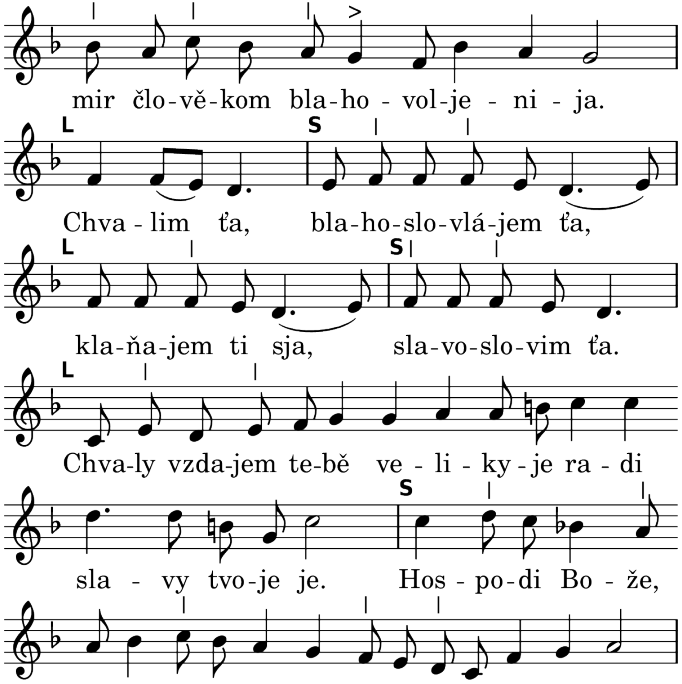
S: Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
L: smiluj se nad námi.
S: Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
L: smiluj se nad námi.
S: Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
V:daruj nám pokoj.

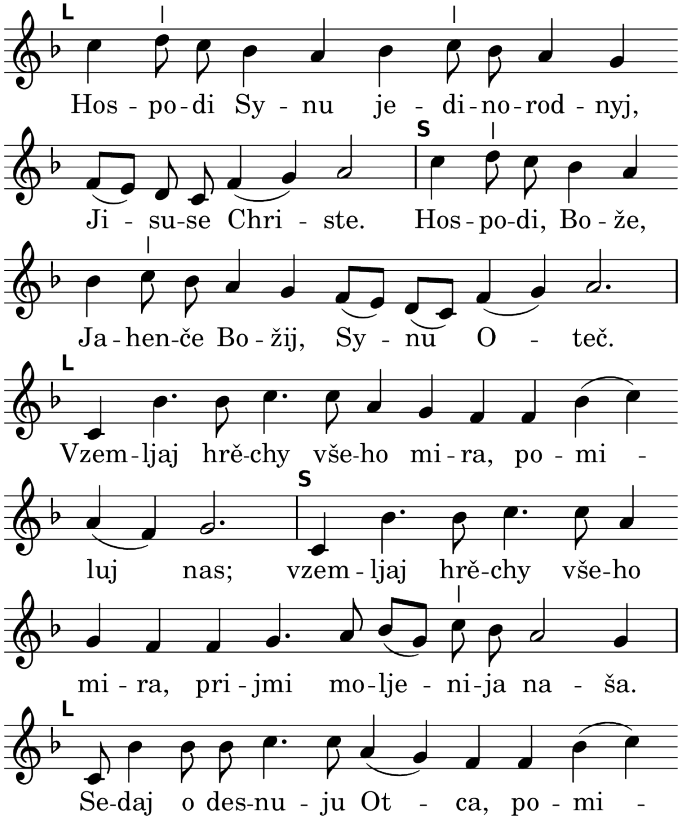
584 – Staroslověnské ordinárium J. Olejníka

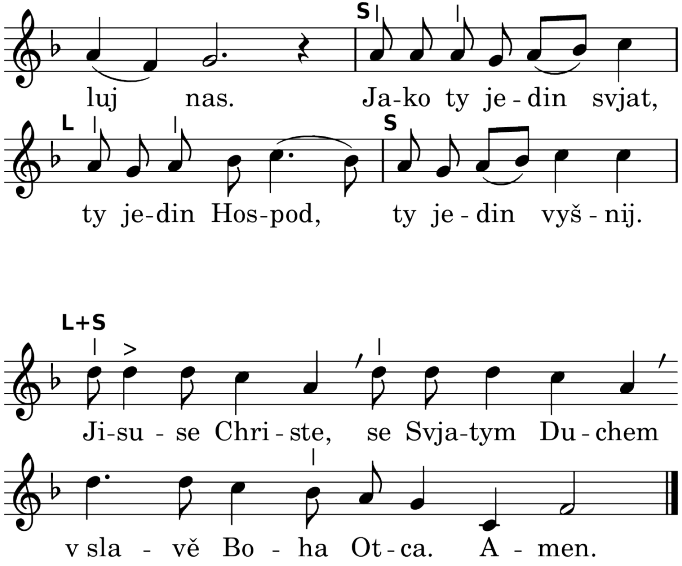


Hospodi, pomiluj. Hospodi, pomiluj. / Christe, pomiluj. Christe, pomiluj. / Hospodi, pomiluj. Hospodi, pomiluj.



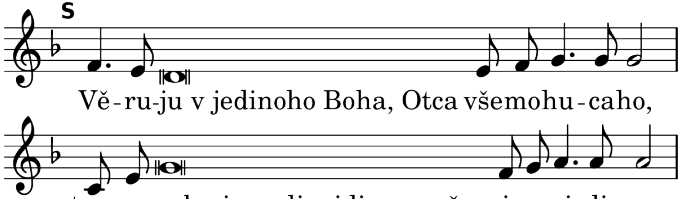

mir člo-vě-kom bla-ho - vol-je - ni - ja.
L
S
Chva - lim ťa, bla-ho-slo-vlá-jem ťa,
L
S
kla-ňa-jem ti sja, sla-vo-slo-vim ťa.
L
Chva-ly vzda-jem te-bě ve - li - ky - je ra - di
S
sla - vy tvo-je je. Hos - po-di Bo - že,
Cě-sar-ju ne-bes-kyj, Bo-že Ot-če vše-mo-hyj.

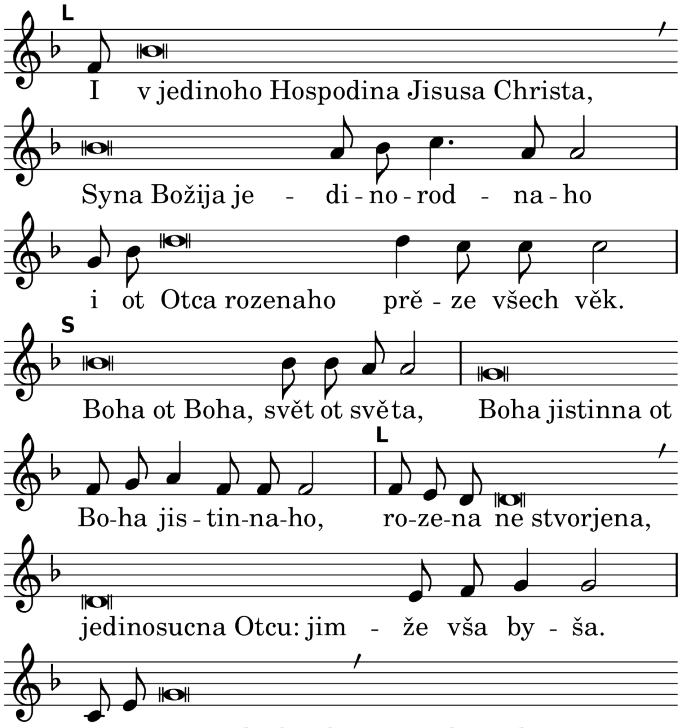

L
Hos - po - di Sy - nu je - di - no - rod - nyj,
S
Ji - su - se Chri - ste. Hos - po - di, Bo - že,
Ja - hen - če Bo - žij, Sy - nu O - teč.
L
Vzem - ljaj hrě - chy vše - ho mi - ra, po - mi -
S
luj nas; vzem - ljaj hrě - chy vše - ho
mi - ra, pri - jmi mo - lje - ni - ja na - ša.
L
Se - daj o des - nu - ju Ot - ca, po - mi -

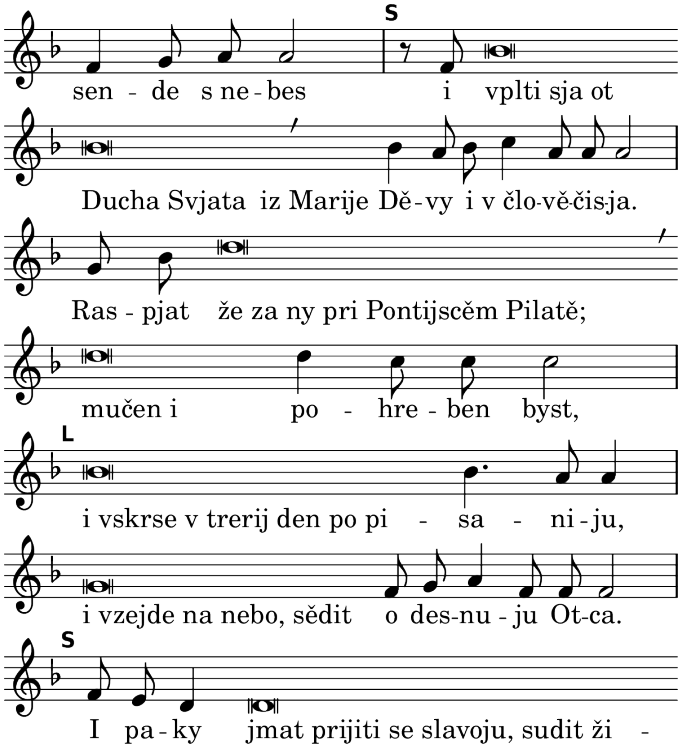


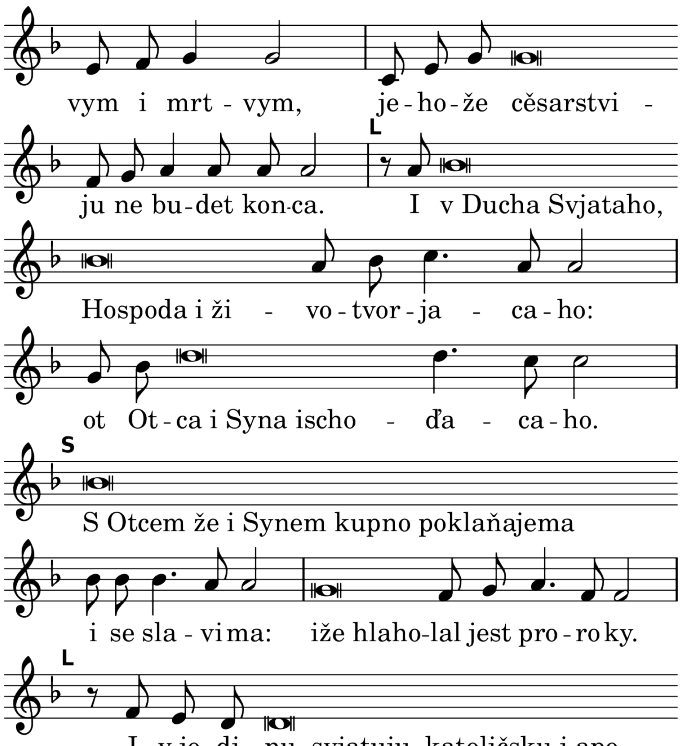
K: Slava ve vyšnich Bohu
S: i na zemli mir člověkom blahovoljenija.
L: Chvalim ťa,
S: blahoslovlájem ťa,
L: klaňajem ti sja,
S: slavoslovim ťa.

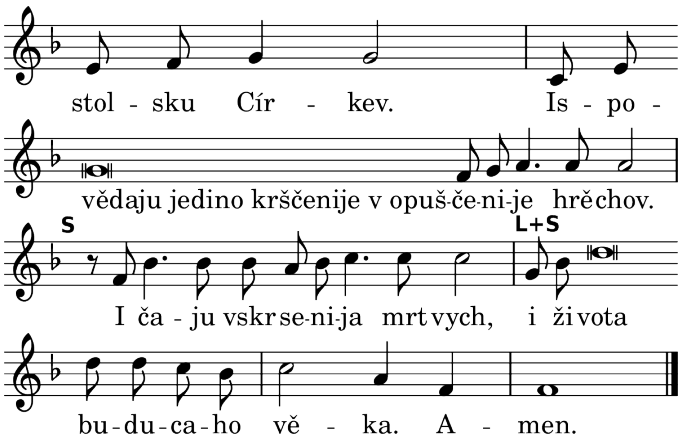
L: Chvaly vzdajem tebě velikyje radi slavy tvoje je.
S: Hospodi Bože, Césarju nebeskyj, Bože Otče všemohyj.
L: Hospodi Synu jedinorodnyj, Jisuse Christe.
S: Hospodi, Bože, Jahenče Božij, Synu Oteč.
L: Vzemljaj hrěchy všeho mira, pomiluj nas;
S: vzemljaj hrěchy všeho mira, prijmi moljenija naša.
L: Sedaj o desnuju Otca, pomiluj nas.
S: Jako ty jedin svjat,
L: ty jedin Hospod,
S: ty jedin vyšnij.
L+S: Jisuse Christe, se Svjatym Duchem v slavě Boha Otca. Amen.




L
I v jedinoho Hospodina Jisusa Christa,
Syna Božija je - di - no - rod - na - ho
i ot Otca rozenaho pře - ze všech věk.
S
Boha ot Boha, svět ot světa, Boha jistinna ot
L
Bo-ha jis - tin-na-ho, ro-ze-na ne stvorjena,
jedinosucna Otcu: jim - že vša by - ša.
I - že nas radi člověk i našeho radi spasenia

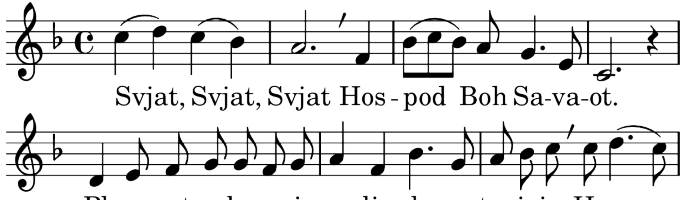

S
sen - de s ne - bes i vplti sja ot
Ducha Svjata iz Marije Dě - vy i v člo-vě-čis-ja.
Ras - pjat že za ny pri Pontijscěm Pilatě;
mučen i po - hre - ben byst,
L
i vskrse v trerij den po pi - sa - ni - ju,
i vzejde na nebo, sědit o des-nu - ju Ot-ca.
S
I pa - ky jmat prijiti se slavoju, sudit ži -

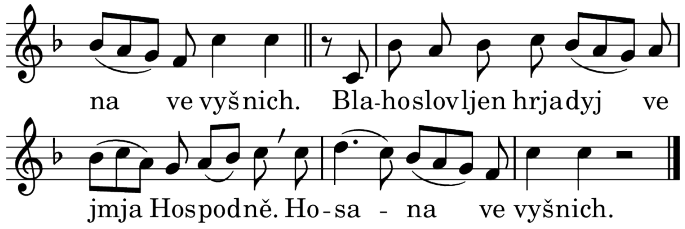

vym i mrt - vym, je - ho - že césarstvi -
L
ju ne bu - det kon-ca. I v Ducha Svjataho,
Hospoda i ži - vo - tvor - ja - ca - ho:
ot Ot - ca i Syna ischo - ďa - ca - ho.
S
S Otcem že i Synem kupno poklaňajema
i se sla - vi ma: iže hlaho-lal jest pro - ro ky.
L
I v je - di - nu, svjatuju, katoličsku i apo -



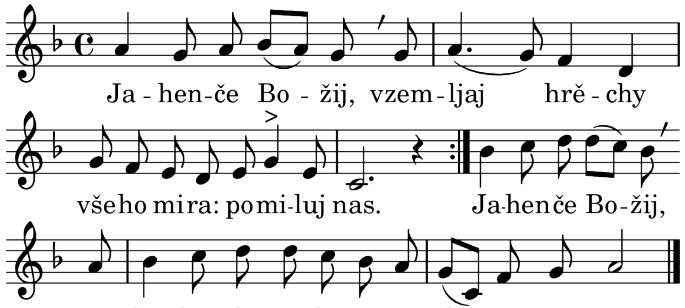
S: Věruju v jedinoho Boha, Otca všemohucaho, tvorca nebu i zemli, vidimym všem i nevidimym.
L: I v jedinoho Hospodina Jisusa Christa, Syna Božija jedinorodnaho i ot Otca rozenaho prěze všech věk.
S: Boha ot Boha, svět ot světa, Boha jistinna ot Boha jistinnaho,
L: rozena ne stvorjena, jedinosucna Otcu: jimže vša byša. Iže nas radi člověk i našeho radi spasenia sende s nebes

S: i vplti sja ot Ducha Svjata iz Marije Děvy i v člověčisja. Raspjat že za ny pri Pontijscěm Pilatě; mučen i pohreben byst,
L: i vskrse v trerij den po pisaniju, i vzejde na nebo, sědit o desnuju Otca.
S: I paky jmat prijiti se slavoju, sudit živym i mrtvym, jehože cěsarstviju ne budet konca.
L: I v Ducha Svjataho, Hospoda i životvorjacaho: ot Otca i Syna ischoďacaho.
S: S Otcem že i Synem kupno poklaňajema i se slavima: iže hlaholal jest proroky.
L: I v jedinu, svjatuju, katoličsku i apostolsku Církev. Ispovědaju jedino krščenije v opuščenije hrěchov.
S: I čaju vskrsenija mrtvych,
L+S: i života buducaho věka. Amen.





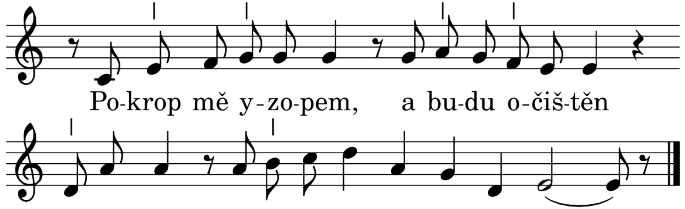
Svjat, Svjat, Svjat Hospod Boh Savaot. / Plna sut nebesa i zemlja slavy tvojeje. / Hosana ve vyšnich. / Blahoslovljen hrjadyj ve jmja Hospodně. / Hosana ve vyšnich.



Jahenče Božij, / vzemljaj hrěchy všeho mira: / pomiluj

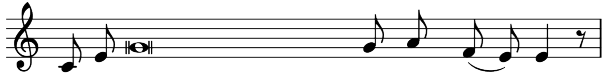
nas. / Jahenče Božij, / vzemljaj hrěchy všeho mira: / pomiluj nas. / Jahenče Božij, / vzemljaj hrěchyvšeho mira: / daruj nam mir.

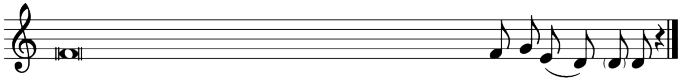
586 – Pokrop mě yzopem



Pokrop mě yzopem, a budu očišťěn / umyj mě, a budu bělejší než sníh.

Žalm 51 (50)





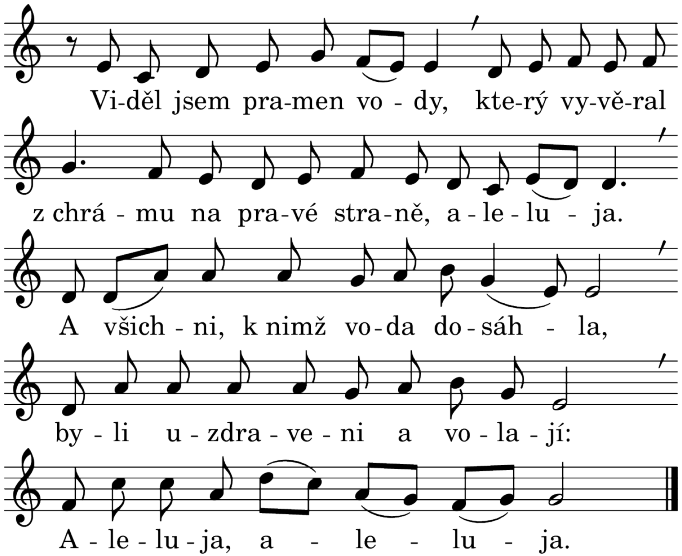
Bože smiluj se nade mnou pro svou slitovnost *
vyhlaď mou nepravost pro svá nesmírná milosrdenství.
Umyj mě zcela od mé viny *
a očisti mě od mého hříchu.

Vždyť já svou nepravost uznávám *
a svůj hřích mám neustále před sebou.
Zhřešil jsem proti tobě samému *
a spáchal jsem, co je u tebe hanebností.

Bože, stvoř mi čisté srdce *
a obnov ve mně ducha vytrvalosti.
Pane, otevři mé rty *
a má ústa budou rozhlašovat tvou chválu.

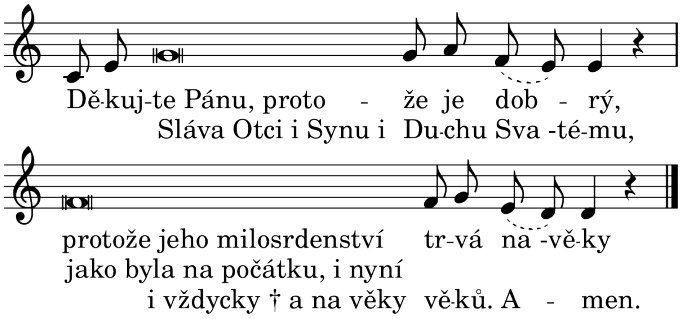
Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, *
jako byla na počátku, i nyní i vždycky †
a na věky věků. Amen.

587 – Viděl jsem pramen vody



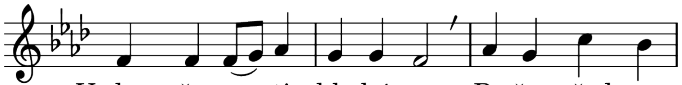
Viděl jsem pramen vody, / který vyvěral z chrámu na pravé straně, aleluja. / A všichni, k nimž voda dosáhla, / byli uzdraveni a volají: / Aleluja, aleluja.

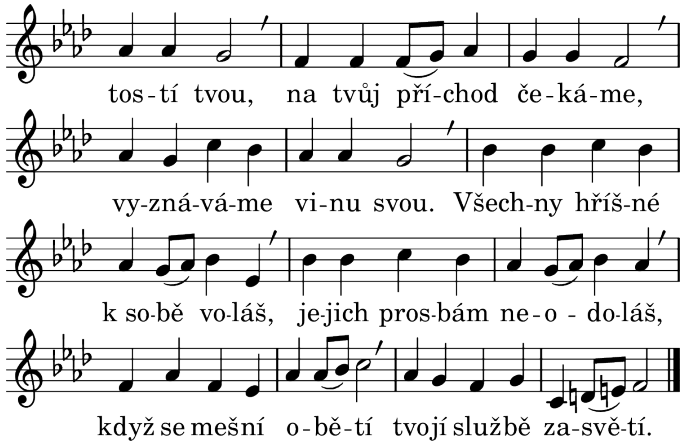
Žalm 117 (116)



Děkujte Pánu, protože je dobrý, / protože jeho milosrdenství trvá navěky. / Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, / jako byla na počátku, i nyní i vždycky † a na věky věků. Amen.

588 – V zkroušenosti klekáme





Vstup

1. V zkroušenosti klekáme, / Bože, před svatostí tvou, / na tvůj příchod čekáme, / vyznáváme vinu svou. / Všechny hříšné k sobě voláš, / jejich prosbám neodoláš, / když se mešní obětí / tvojí službě zasvětí.

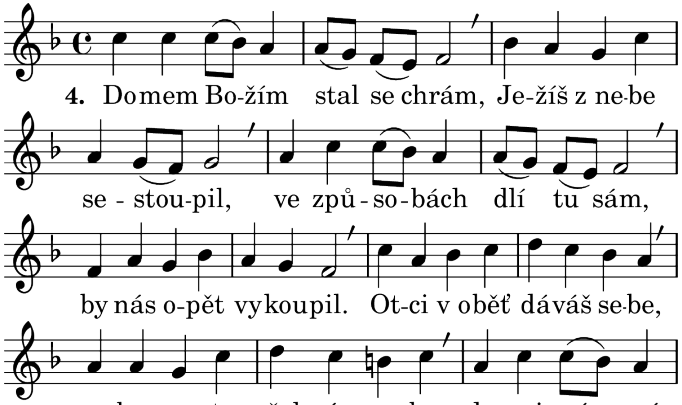
Před evangeliem

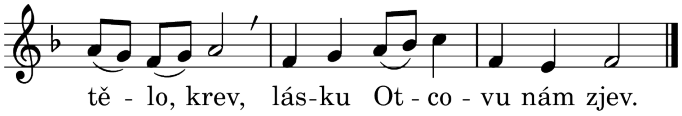
2. Po tři léta bludný svět / učil Boží pravdě Pán, / aby věčných muk a běd / člověk zůstal uchován. /

Blahoslaven, kdo vždy chová / v dobrém srdci jeho slova; / Bůh sám bude bohatou / v nebesích mu odplatou.

Obětní průvod

3. S chlebem, vínem život svůj / dáváme ti docela, / ty však duši posiluj, / kdyby v boji zemdlela. / Pomáhej nám neustále / žíti ke tvé cti a chvále. / Dej, ať prosti úrazů / žijem dle tvých příkazů.





Přijímání

4. Domem Božím stal se chrám, / Ježíš z nebe sestoupil, / ve způsobách dlí tu sám, / by nás opět vykoupil. / Otci v oběť dáváš sebe, / abys otevřel nám nebe, / daruj nám své tělo, krev, / lásku Otcovu nám zjev.

5. K lásce láskou tajemnou / Spasitel nás milý zve, / tělo své i krev nám svou / k požívání daruje. / Ve svátostném přijímání / k člověku se nebe sklání, / Bůh zde v duši sídlo má, / s tvorem svým se objímá.

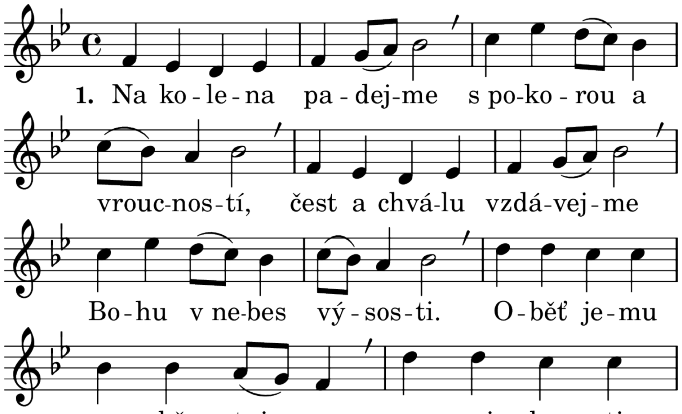
Díkůčinění

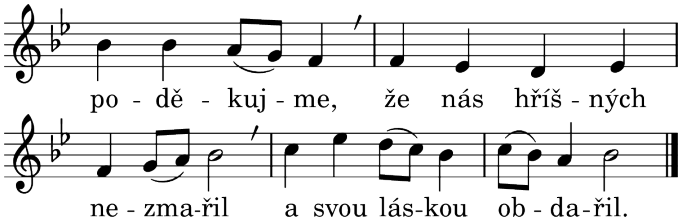
6. Pějme chválu s jásotem, / Pán sňal naše poklesky, / by nás věčným životem / sytil Otec nebeský. / Sláva Otci Hospodinu, / čest a díky jeho Synu, / chválen buď i Svatý Duch, / Otci, Synu rovný Bůh.

Závěr

7. Dobrý Otče z výsosti, / žehnej nás, svou rodinu, / vylej pramen milosti / na nás v tuto hodinu; / pro mše svaté oběť drahou / dej nám jíti cestou pravou, / bychom došli z útrap svých / zaslíbení Kristových.

589 – Na kolena padejme s pokorou





Vstup

1. Na kolena padejme / s pokorou a vroucností, / čest a chválu vzdávejme / Bohu v nebes výsosti. / Oběť jemu obětujme, / za milosti poděkujme, / že nás hříšných nezmařil / a svou láskou obdařil.

Před evangeliem

2. Tebe, Bože, prosíme, / uděl nám všem milost svou, / bychom, co zde slyšíme, / konali vždy s ochotou. / Chraň nás pochyb, chraň nás bludu, / pomoz konat beze studu / vše, co žádá zákon tvůj, / Pane, při nás vždycky stůj.

Obětní průvod

3. Přijmi, Bože, s vlídností / oběť, kterou dítky tvé /

nesou tobě z vděčnosti / za milosti nesčetné. / Pomni, že ti podáváme / poklad nejdražší, jejž máme: / Oběť Krista samého, / tvého Syna milého.

Přijímání

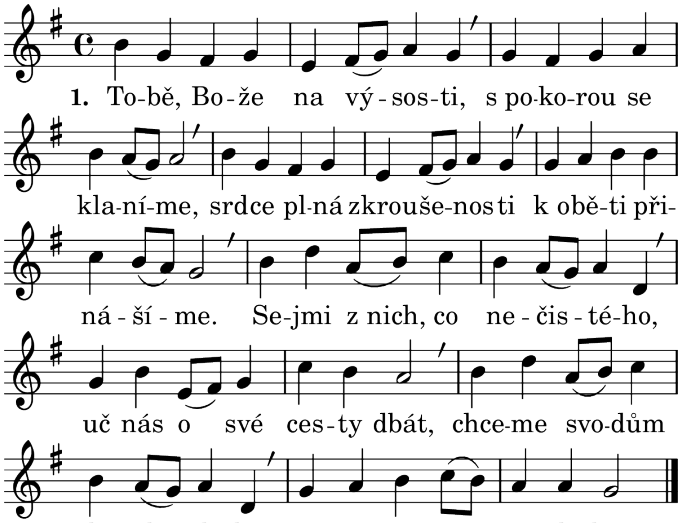
4. Z nebe vstoupil na oltář / Ježíš, lidstva Spasitel. / V prostý chléb skryl božskou tvář, / aby mezi námi dlel. / Boha s námi usmiřuje, / onu oběť obnovuje, / na kříži již vykonal, / když svůj život za nás dal.

5. Ejhle, Hosti přemilý, / připraven je stánek tvůj, / Ježíši můj spanilý, / v srdci mém se ubytuj. / Rač mi svoji milost dáti, / abych mohl odolati / svůdným pekla nástrahám, / cestou ctnosti veď mne sám.

Závěr

6. Žehnej, Pane, stádce své, / které padá k nohám tvým, / ochrany dej trvalé / snažně o ni prosícím. / Bez tebe nic nezmůžeme, / cíle svého nedojdeme, / důvěru svou skládáme / v svaté požehnání tvé.

590 – Tobě, Bože, na výsosti



Vstup

1. Tobě, Bože na výsosti, / s pokorou se klaníme, / srdce plná zkroušenosti / k oběti přinášíme. / Sejmi z nich, co nečistého, / uč nás o své cesty dbát, / chceme

svodům ducha zlého / s pomocí tvou odolat.

Před evangeliem

2. Ty, jenž řídíš osud světa, / Boží přírody jsi Pán, / jehož dechem roste, vzkvétá / každý tvor i pole lán. / Zjevuješ svou božskou krásu / v pravdách evangelia, / každý najde v nich svou spásu, / když tvá láska milost dá.

Obětní průvod

3. Pane, přijmi od svých sluhů / dary prosté, významné, / jimiž tíhu našich dluhů / splatil Syn tvůj v smrti své. / V jeho krev a v jeho tělo / chléb se s vínem promění, / aby naše srdce smělo / nasytit se k spasení.

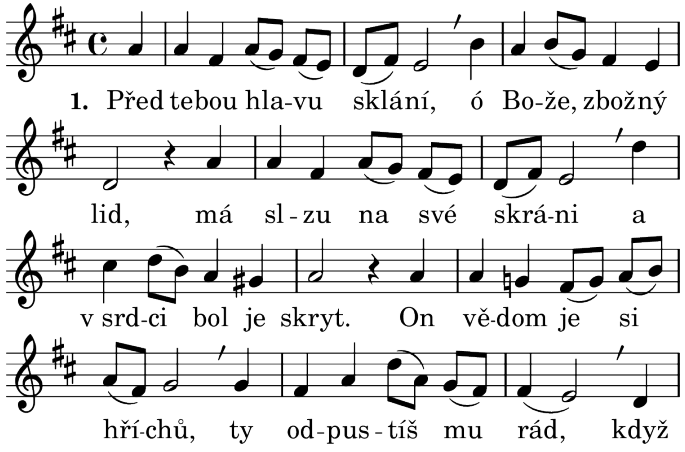
Přijímání

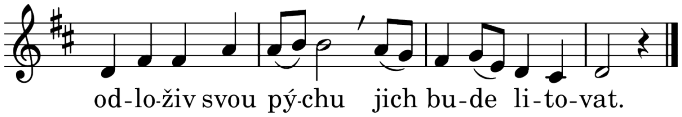
4. Vítej, Pane, mezi námi / uprostřed své rodiny, / přicházíme na pozvání / ke stolu tvé hostiny. / Ty jsi kmen, my ratolesti, / a kdo s tebou spojen je, / bude růst a plody nésti / víry, lásky, naděje.

Závěr

5. Svatá oběť dokonána, / Pane, požehnej svůj lid, / od tebe by žádná rána / nemohla nás oddělit. / Jako jedno slunce svítí, / tak jen jeden veď nás Duch, / bychom jednou mohli žíti / tam, kde sídlí věčný Bůh.

591 – Před tebou hlavu sklání





Vstup

1. Před tebou hlavu sklání, / ó Bože, zbožný lid, / má slzu na své skráni / a v srdci bol je skryt. / On vědom je si hříchů, / ty odpustíš mu rád, / když odloživ svou pýchu / jich bude litovat.

Před evangeliem

2. Své pravdy svaté sémě / Syn Boží rozséval, / když hostem této země / se na čas krátký stal. / Ten poklad církev chová / a z něho rozdává; / kdo na její dbá slova, / ten věčný život má.

Obětní průvod

3. Pán hříchů našich tíži / vzal za nás na sebe, / teď na oltáře kříži / zas v oběť dát se chce. / S ním vše, co, Pane, máme, / si vezmi za oběť, / a za vše, co ti dáme, / tvou milost chceme zpět.

Přijímání

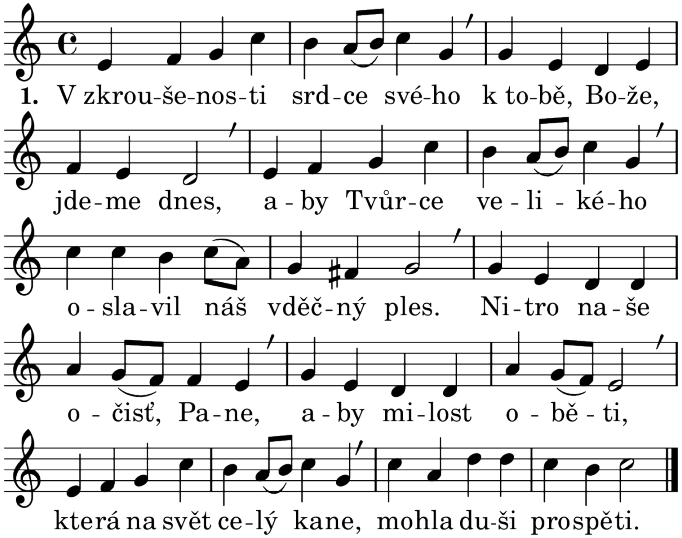
4. Ó, duše, zaplesejte, / vám k spáse div se stal! / Dík, serafové, vzdejte, / zem, nebe, Boha chval! / Pod chleba, vína znakem / jest Kristus Ježíš sám, / ač nepostižný zrakem, / z oltáře hledí k nám.

5. Vzbuď ve mně touhu, Pane, / teď po pokrmu svém, / nechť tvým se hostem stane / má duše každým dnem; / ať jednou s tebou spolu, / až mine žití strast, / zasednu k tvému stolu, / kde je má pravá vlast.

Závěr

6. Je oběť dokončena, / již domů půjde lid, / a duše posvěcená / boj nový podstoupit. / Své svaté požehnání, / ó, Pane, uděl jí, / ať, věrna do skonání, / tvou vůli vyplní.

592 – V zkroušenosti srdce



Vstup

1. V zkroušenosti srdce svého / k tobě, Bože, jdeme dnes, / aby Tvůrce velikého / oslavil náš vděčný ples. / Nitro naše očisť, Pane, / aby milost oběti, / která na

svět celý kane, / mohla duši prospěti.

Před evangeliem

2. Slovo tvoje vede lidi / k pokoji a radosti, / kdo se podle něho řídí, / prospívá v tvé milosti. / Bůh mu dává v kříži síly, / naplňuje útěchou, / zvláště v poslední jej chvíli / k světlu vede smrti tmou.

Obětní průvod

3. Kněz, hle, jménem církve Boží / Bohu dary podává, / v nich se Kristus, sám Syn Boží, / za nás v oběť smírnou dá. / My zas jemu v oběť sebe / přinášejme s radostí, / dá nám jednou dojít nebe, / věčnou slávou uhostí.

Přijímání

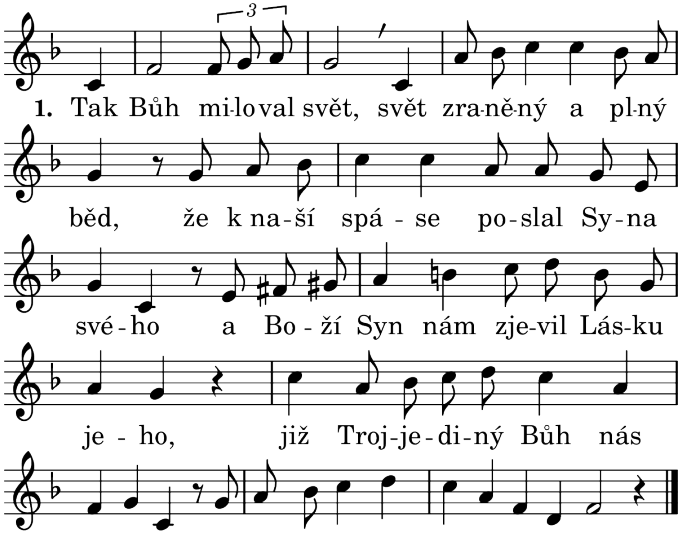
4. Pojďme, dítky, k Otce stolu, / vykoupení, spěchejte, / přijímejte pokrm spolu, / který Pán vám dává zde. / Ovoce to stromu kříže, / mana rajská, nebes plod, / sytí, hojí, vede blíže / k věčné spáse lidský rod.

Závěr

5. Zástup věrných se ti klaní / v díkůvzdání upřímném, /

daruj nám své požehnání, / spoj nás v těle jediném. / Zlo ať dobrem přemáháme, / hledáme vždy vůli tvou, / dej ať život náš se stane, / Ježíši, tvou oslavou.

593 – Tak Bůh miloval svět



Vstup

1. Tak Bůh miloval svět, / svět zraněný a plný běd, / že k naší spáse poslal Syna svého / a Boží Syn nám zjevil Lásku jeho, / již Trojjediný Bůh nás miluje, / Otec, Syn i Duch, dárce pokoje.

2. Buď dík Trojici vzdán, / buď Otec dětmi milován, / i Syn, jenž naším bratrem je a Pánem, / s ním všichni smíme volat v Duchu Svatém / k Bohu své „Abba“, Otče, Pane náš, / odpusť nám hříchy a naše dluhy smaž.

Před evangeliem

3. Když Pán hovoří k nám, / kéž celým bytím naslouchám! / On promlouvá k nám ústy Syna svého, / Slovem, v němž vane moudrost Ducha jeho. / Hovoří lidskou řečí, vábí, zve / nás k účasti na Božím životě.

Obětní průvod

4. Než Pán vrátil se zpět, / modlil se k Otci za náš svět, / přislíbil Ducha pravdy srdcím věrných / a plnost Božích darů nepřeberných. / Pán pravil:

„Vše, co Otec má, je mé, / Duch z mého vezme a vám nabídne.“

5. I my neseme teď, / své skromné dary, víno, chléb. / Přijmi je od svých přátel, dětí Božích, / jež s důvěrou je do tvých rukou vloží. / Proměň chléb v Tělo své a víno v Krev, / nám lásku Otce, Syna, Ducha zjev.

Přijímání

6. Kéž Bůh Trojjediný / nás dětmi světla učiní, / vždyť On je Láska, za pokrm se dává / a jeho milost nikdy nepřestává. / Probuď v nás hlad a touhu po tobě, / živ nás a přetvářej k své podobě.

7. Tak Bůh miloval svět, / že v nás chce mít svůj příbytek, / co Otec stvořil, Kristus zachraňuje, / plamenem Ducha tříbí, oživuje. / Z nás tvrdých kamenů ty, Bůh a Pán, / buduj svůj příbytek a chrám.

Závěr

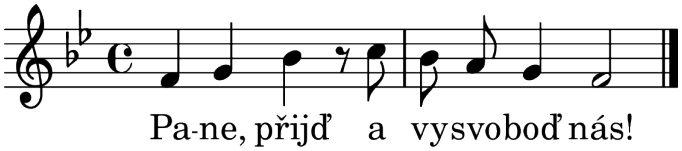
8. Kéž dík Marii zní, / vždyť lidské tělo přijal z ní / ten, skrze něhož vše stvořeno bylo, / touží svým Duchem dovršit své dílo. / Též nás Duch milostí zastínit chce /

a rozeslat nás jako svědky své.

9. Hle, já jsem s vámi teď / a do skonání věků všech, / ať Otec, Syn i Duch dá požehnání / těm, které nezastaví pekla brány. / Veškerá moc, již Otec svěřil mi, / kéž vládne na nebi i na zemi.

Odpovědi k žalmům

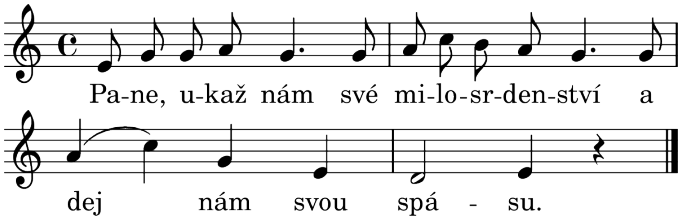
601 – Pane, přijď



Obrázek 5: Noty k písni 601 - část 1

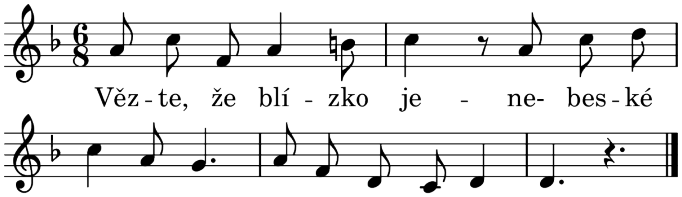
1. Pane, přijď a vysvoboď nás!

602 – Pane, ukaž nám své milosrdenství



Pane, ukaž nám své milosrdenství a dej nám svou spásu.

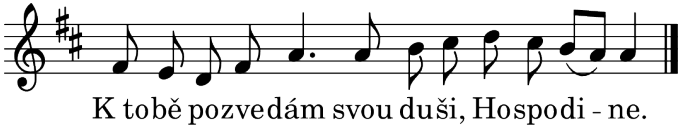
603 – Vězte, že blízko jest



Vězte, že blízko je nebeské království, právě včas

přichází.

604 – K tobě pozvedám

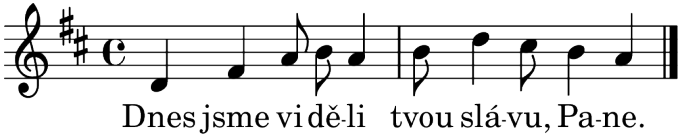


Obrázek 6: Noty k písni 604 - část 1

K tobě pozvedám svou duši, Hospodine.

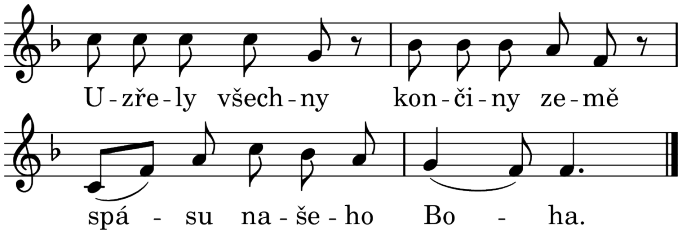
611 – Dnes jsme viděli

Dnes jsme viděli tvou slávu, Pane.



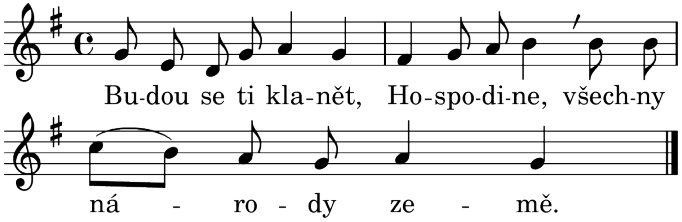
Obrázek 7: Noty k písni 611 - část 1

612 – Uzřely všechny končiny země



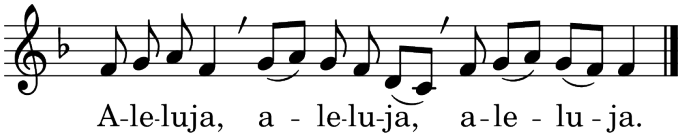
Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.

613 – Budou se ti klanět



Budou se ti klanět, Hospodine, všechny národy země.

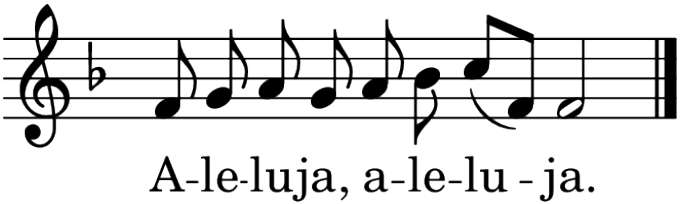
621 – Aleluja



Obrázek 8: Noty k písni 621 - část 1

Aleluja, aleluja, aleluja.

622 – Aleluja



Obrázek 9: Noty k písni 622 - část 1

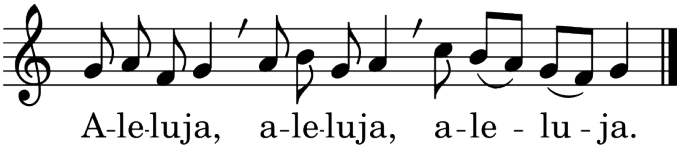
Aleluja, aleluja.

623 – Aleluja

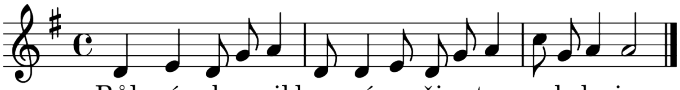
Aleluja, aleluja, aleluja.

624 – Bůh nás obnovil

Bůh nás obnovil k novému životu, aleluja.

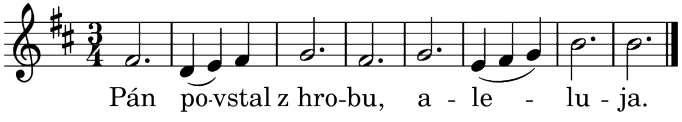


Obrázek 10: Noty k písni 623 - část 1



Obrázek 11: Noty k písni 624 - část 1

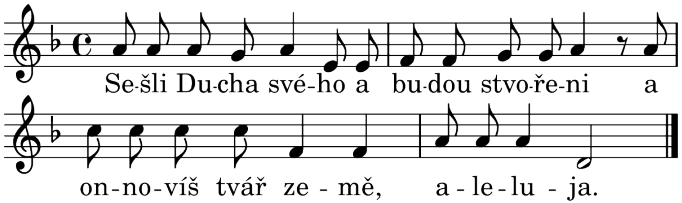
625 – Pán povstal z hrobu



Obrázek 12: Noty k písni 625 - část 1

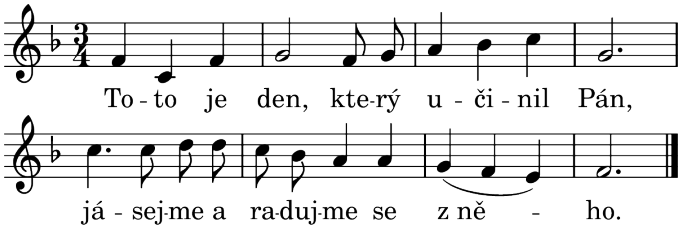
Pán povstal z hrobu, aleluja.

626 – Sešli Ducha svého



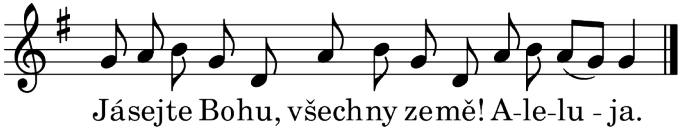
Sešli Ducha svého a budou stvořeni a obnovíš tvář země, aleluja.

627 – Toto je den



Toto je den, který učinil Pán, jásejme a radujme se z něho.

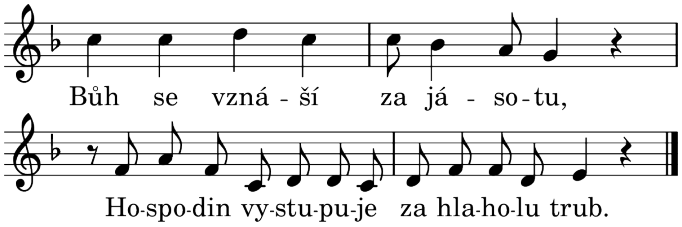
628 – Jásejte Bohu



Obrázek 13: Noty k písni 628 - část 1

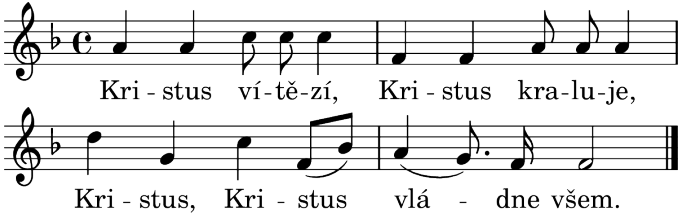
Jásejte Bohu, všechny země! Aleluja.

629 – Bůh se vznáší



Bůh se vznáší za jásotu, Hospodin vystupuje za hlaholu trub.

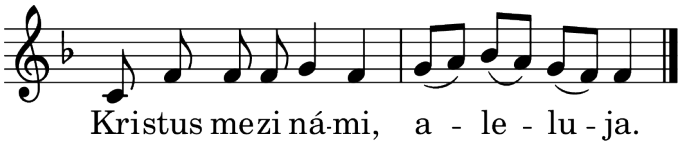
631 – Kristus vítězí



Kristus vítězí, Kristus kraluje, Kristus, Kristus

vládne všem.

632 – Kristus mezi námi



Obrázek 14: Noty k písni 632 - část 1

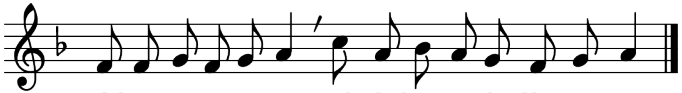
Kristus mezi námi, aleluja.

633 – Okuste a vizte

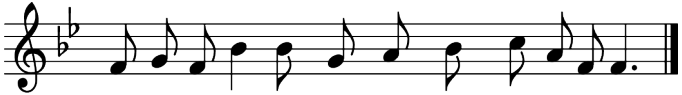
Okuste a vizte, ja dobrý a sladký je Pán.

641 – Mé srdce jásá

Mé srdce jásá v Bohu, měm spasiteli.



Obrázek 15: Noty k písni 633 - část 1



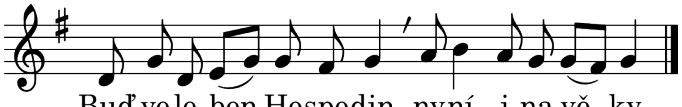
Obrázek 16: Noty k písni 641 - část 1

642 – Buď veleben Hospodin

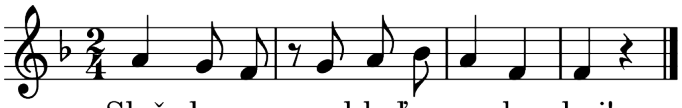
Buď veleben Hospodin nyní i navěky.

643 – Slyš, dcero

Slyš, dcero, pohleď a naslouchej!

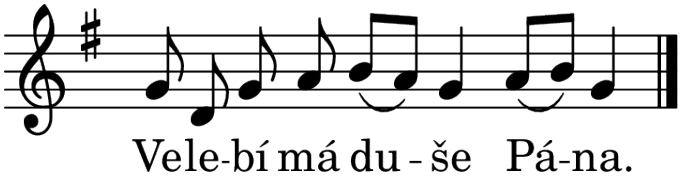


Obrázek 17: Noty k písni 642 - část 1



Obrázek 18: Noty k písni 643 - část 1

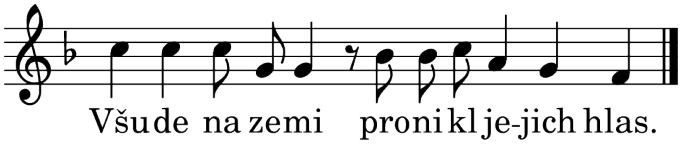
644 – Velebí má duše



Obrázek 19: Noty k písni 644 - část 1

Velebí má duše Pána.

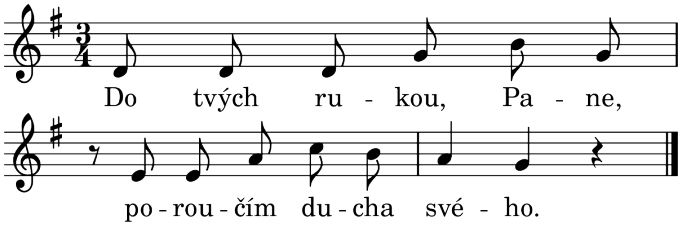
645 – Všude na zemi



Obrázek 20: Noty k písni 645 - část 1

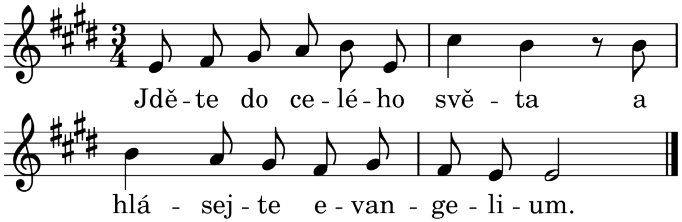
Všude na zemi pronikl jejich hlas.

646 – Do tvých rukou



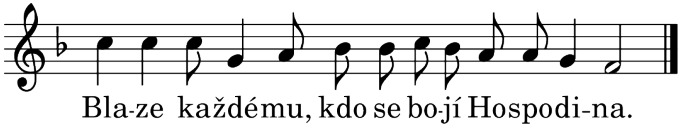
Do tvých rukou, Pane, poroučím ducha svého.

647 – Jděte do celého světa



Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.

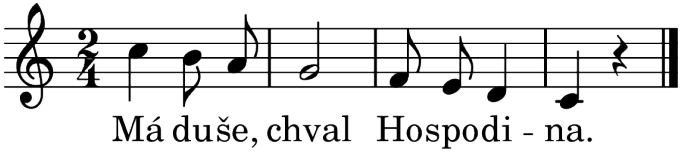
648 – Blaze každému



Obrázek 21: Noty k písni 648 - část 1

Blaze každému, kdo se bojí Hospodina.

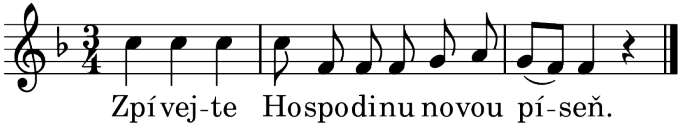
649 – Má duše, chval



Obrázek 22: Noty k písni 649 - část 1

Má duše, chval Hospodina.

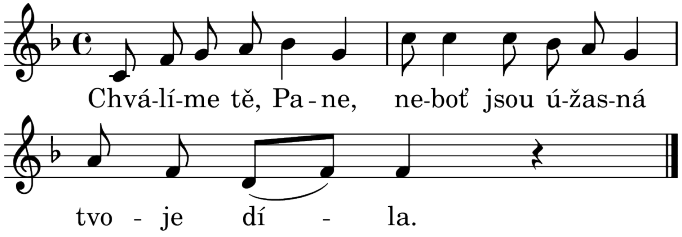
651 – Zpívejte Hospodinu



Obrázek 23: Noty k písní 651 - část 1

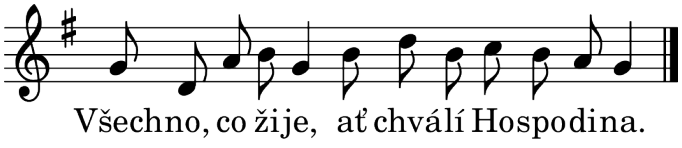
Zpívejte Hospodinu novou píseň.

652 – Chválíme tě, Pane



Chválíme tě, Pane, neboť jsou úžasná tvoje díla.

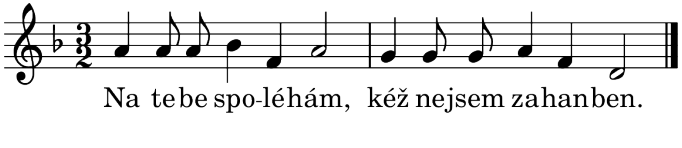
653 – Všechno, co žije



Obrázek 24: Noty k písni 653 - část 1

Všechno, co žije, ať chválí Hospodina.

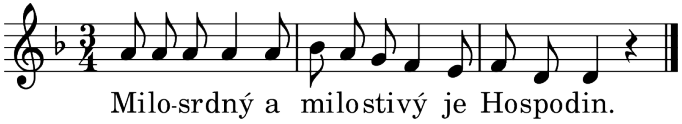
654 – Na tebe spoléhám



Obrázek 25: Noty k písni 654 - část 1

Na tebe spoléhám, kéž nejsem zahanben.

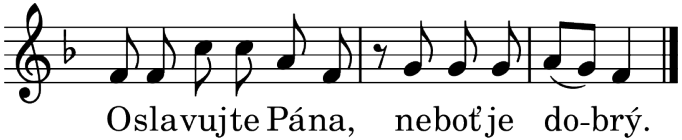
655 – Milosrdný a milostivý



Obrázek 26: Noty k písni 655 - část 1

Milosrdný a milostivý je Hospodin.

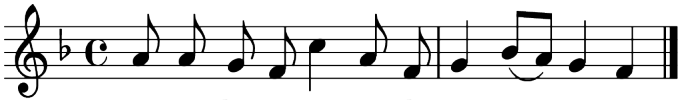
656 – Oslavujte Pána



Obrázek 27: Noty k písni 656 - část 1

Oslavujte Pána, neboť je dobrý.

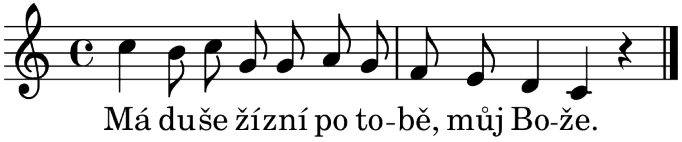
657 – Hospodin je mé světlo



Obrázek 28: Noty k písni 657 - část 1

Hospodin je mé světlo a má spása.

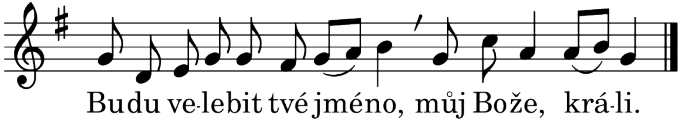
658 – Má duše žízní



Obrázek 29: Noty k písni 658 - část 1

Má duše žízní po tobě, můj Bože.

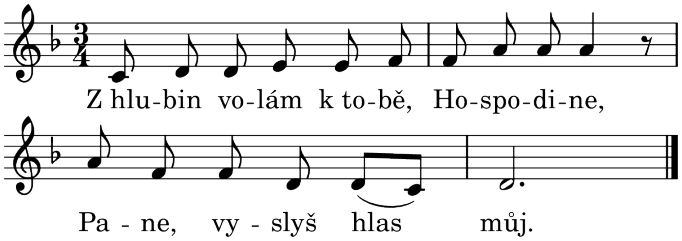
659 – Budu velebit



Obrázek 30: Noty k písni 659 - část 1

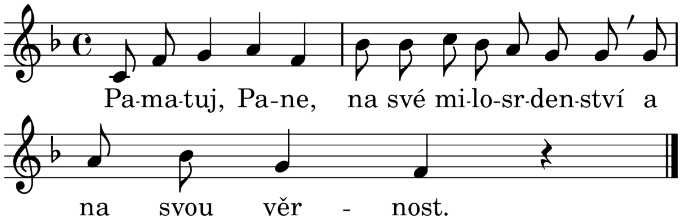
Budu velebit tvé jméno, můj Bože, králi.

661 – Z hlubin volám k tobě



Z hlubin volám k tobě, Hospodine, Pane, vyslyš hlas můj.

662 – Pamatuj, Pane



Pamatuj, Pane, na své milosrdenství a na svou věrnost.

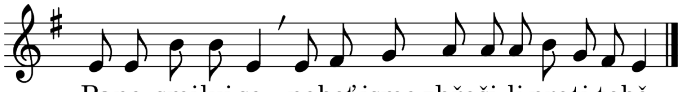
663 – Vyslyš nás



Obrázek 31: Noty k písni 663 - část 1

Vyslyš nás, Hospodine, zachraň nás!

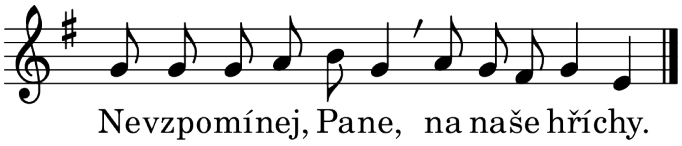
664 – Pane, smiluj se, neboť jsme zhřešili



Obrázek 32: Noty k písni 664 - část 1

Pane, smiluj se, neboť jsme zhřešili proti tobě.

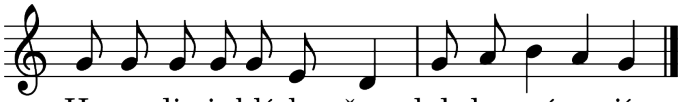
665 – Nevzpomínej, Pane



Obrázek 33: Noty k písni 665 - část 1

Nevzpomínej, Pane, na naše hříchy.

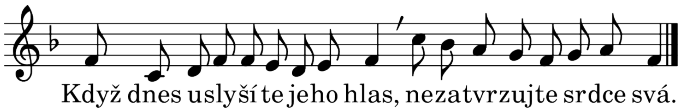
666 – Hospodin je blízko



Obrázek 34: Noty k písni 666 - část 1

Hospodin je blízko všem, kdo ho vzývají.

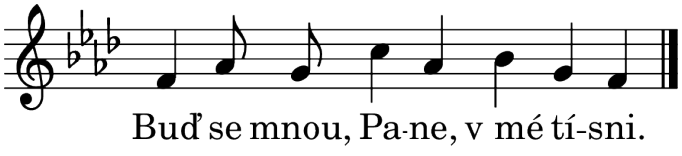
667 – Když dnes uslyšíte



Obrázek 35: Noty k písni 667 - část 1

Když dnes uslyšíte jeho hlas, nezatvrzujte srdce svá.

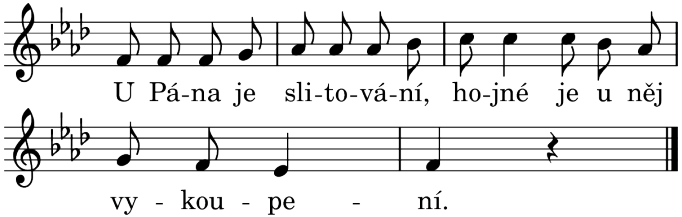
668 – Buď se mnou, Pane



Obrázek 36: Noty k písni 668 - část 1

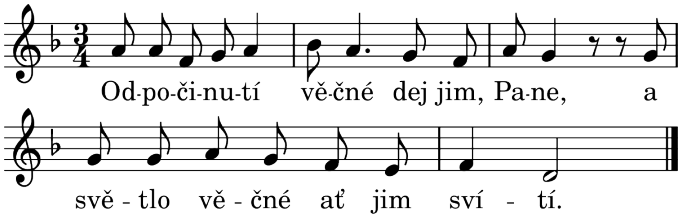
Buď se mnou, Pane, v mé tísni.

669 – U Pána je slitování



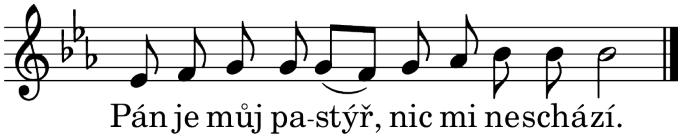
U Pána je slitování, hojné je u něj vykoupení.

671 – Odpočinutí věčné



Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí.

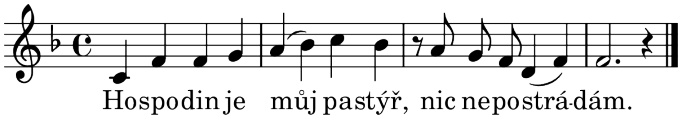
672 – Pán je můj pastýř



Obrázek 37: Noty k písni 672 - část 1

Pán je můj pastýř, nic mi neschází.

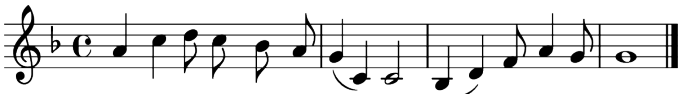
673 – Hospodin je můj pastýř



Obrázek 38: Noty k písni 673 - část 1

Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.

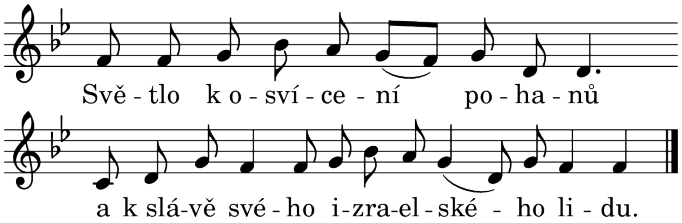
681 – Kde je opravdová láska



Obrázek 39: Noty k písni 681 - část 1

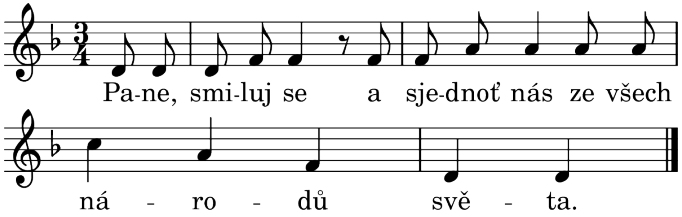
Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh.

682 – Světlo k osvícení pohanů



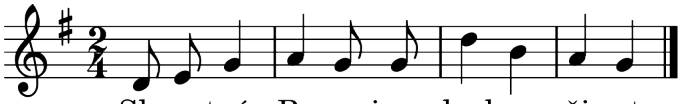
Světlo k osvícení pohanů a k slávě svého izraelského lidu.

683 – Pane, smiluj se a zachraň nás



Pane, smiluj se a sjednoť nás ze všech národů světa.

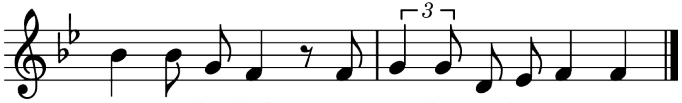
684 – Slova tvá, Pane



Obrázek 40: Noty k písni 684 - část 1

Slova tvá, Pane, jsou duch a život.

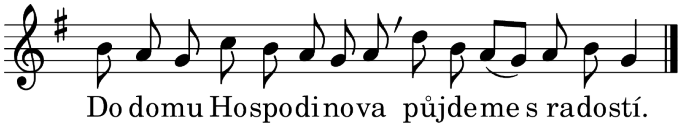
685 – Jsme jeho lid



Obrázek 41: Noty k písni 685 - část 1

Jsme jeho lid a stádce jeho pastvy.

686 – Do domu Hospodinova



Obrázek 42: Noty k písni 686 - část 1

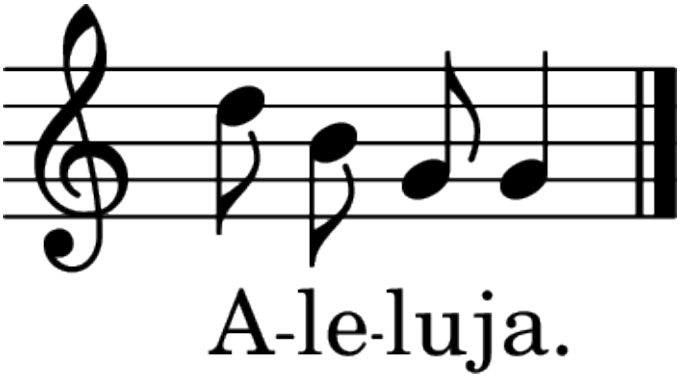
Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.

691 – Aleluja

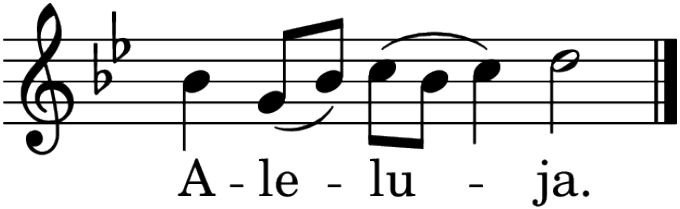
Aleluja.

692 – Aleluja

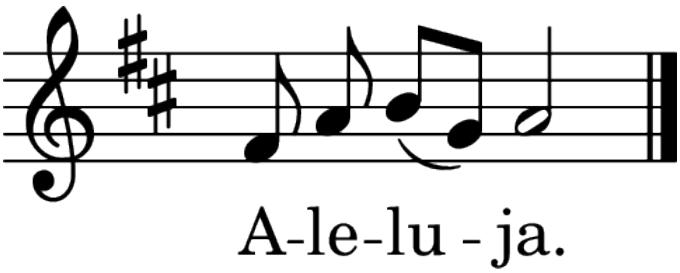
Aleluja.



Obrázek 43: Noty k písní 691 - část 1



Obrázek 44: Noty k písní 692 - část 1



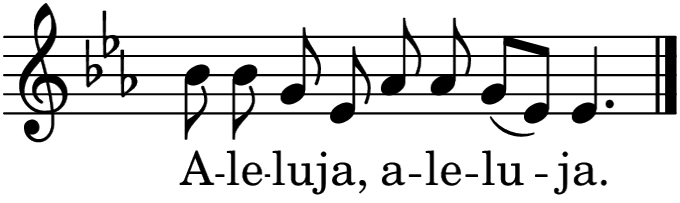
Obrázek 45: Noty k písni 693 - část 1

693 – Aleluja

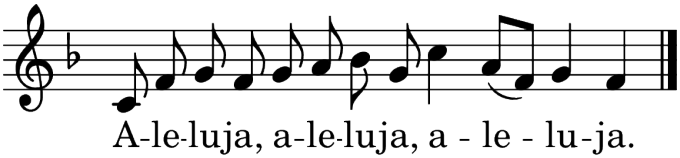
Aleluja.

694 – Aleluja, aleluja

Aleluja, aleluja.



Obrázek 46: Noty k písní 694 - část 1

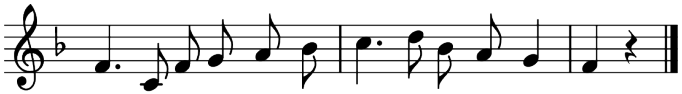


Obrázek 47: Noty k písní 695 - část 1

695 – Aleluja, aleluja, aleluja

Aleluja, aleluja, aleluja.

696 – Chvála tobě, Kriste

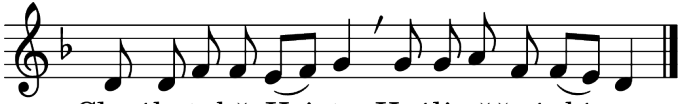


Obrázek 48: Noty k písní 696 - část 1

Chvála tobě, Kriste, Králi věčné slávy.

697 – Chvála tobě, Kriste

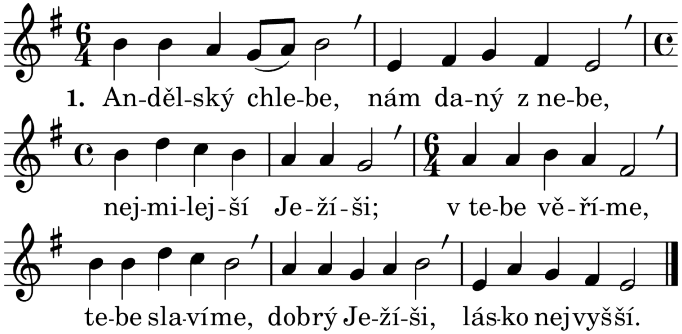
Chvála tobě, Kriste, Králi věčné slávy.



Obrázek 49: Noty k písni 697 - část 1

Písně k Pánu Ježíši

701 – Andělský chlebe



1. Andělský chlebe, / nám daný z nebe, / nejmilejší

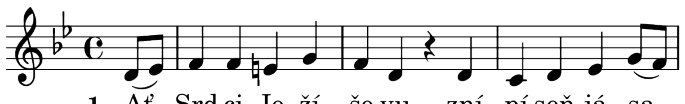
Ježíši; / v tebe věříme, / tebe slavíme, / dobrý Ježíši, / lásko nejvyšší.

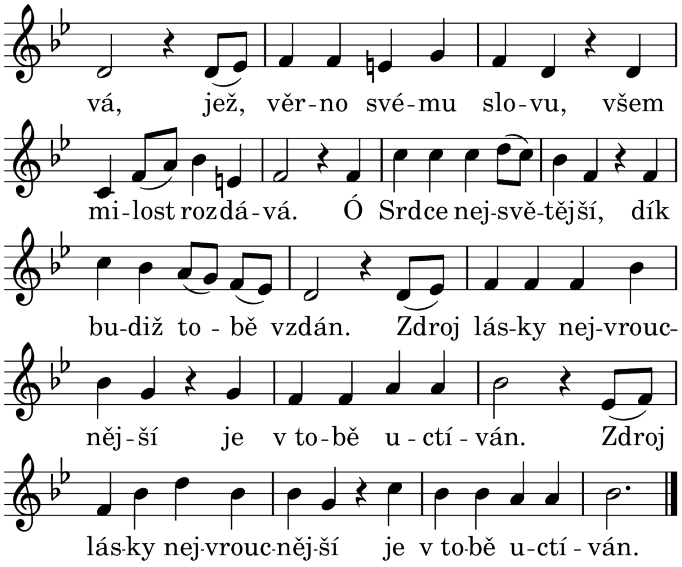
2. Ty nás v milosti / sytíš v svátosti, / nejmilejší Ježíši; / sebe nám dáváš, / život rozdáváš, / dobrý Ježíši, / lásko nejvyšší.

3. Skrytý Bože náš, / Spasiteli náš, / nejmilejší Ježíši; / veď nás životem / tobě sloužit chcem, / dobrý Ježíši, / lásko nejvyšší.

4. Ty jsi od věků / Bohem člověku, / nejmilejší Ježíši; / ať po všechny dny / od všech lidí zní, / tobě, Ježíši, / chvála nejvyšší.

702 – Ať Srdci Ježíšovu





1. Ať Srdci Ježíšovu / zní píseň jásavá, / jež věrno svému slovu, / všem milost rozdává. / Ó Srdce nejsvětější, / dík budiž tobě vzdán. / Zdroj lásky nejvroucnější / je v tobě uctíván. / Zdroj lásky nejvroucnější / je v tobě uctíván.

2. Ty jsi nás milovalo, / než jsme tě poznali, / tys obětí

se stalo, / než jsme tě vzývali. / Ó Srdce nejsvětější, / dík budiž tobě vzdán. / Zdroj lásky nejvroucnější / je v tobě uctíván. / Zdroj lásky nejvroucnější / je v tobě uctíván.

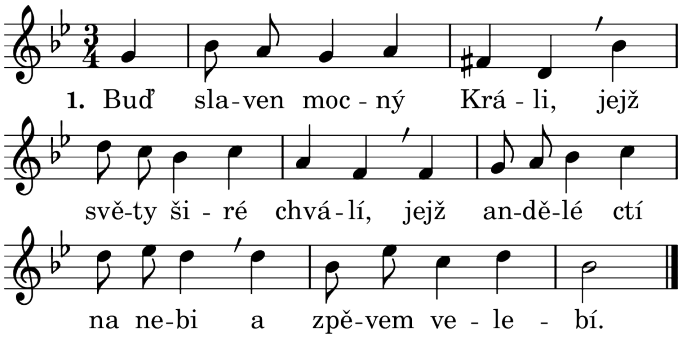
3. Tys kopím probodeno, / z tvé rány proudí krev, / jíž, spásy naší ceno, / nám hasíš Boží hněv. / Ó Srdce nejsvětější, / dík budiž tobě vzdán. / Zdroj lásky nejvroucnější / je v tobě uctíván. / Zdroj lásky nejvroucnější / je v tobě uctíván.

4. Ty snímáš každou vinu, / když nám se otvíráš, / a nalomenou třtinu / k důvěře podpíráš. / Ó Srdce nejsvětější, / dík budiž tobě vzdán. / Zdroj lásky nejvroucnější / je v tobě uctíván. / Zdroj lásky nejvroucnější / je v tobě uctíván.

5. Tys Boží lásky sláva, / ó Srdce milostné, / tvůj lid se odevzdává / tvé vládě nebeské. / Ó Srdce nejsvětější, / dík budiž tobě vzdán. / Zdroj lásky nejvroucnější / je v tobě uctíván. / Zdroj lásky nejvroucnější / je v tobě uctíván.

6. Než duch se s tebou spojí / v objetí jásavém, / stůj při mně v každém boji, / buď v bouři přístavem. / Ó Srdce nejsvětější, / dík budiž tobě vzdán. / Zdroj lásky nejvroucnější / je v tobě uctíván. / Zdroj lásky nejvroucnější / je v tobě uctíván.

703 – Buď slaven, mocný Králi



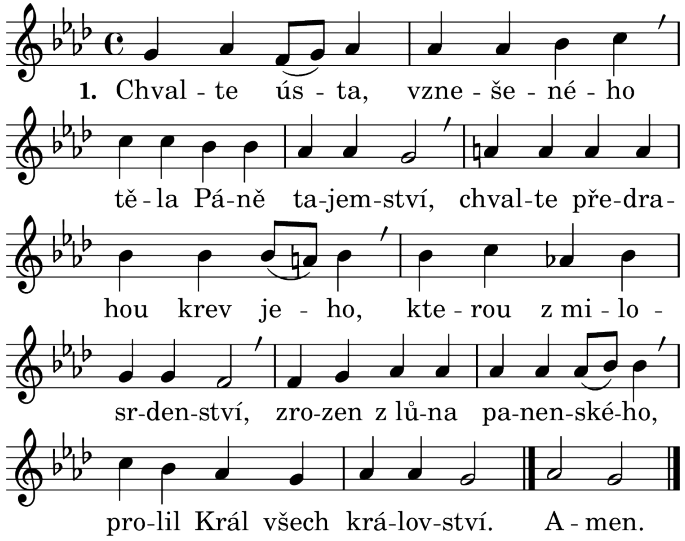
1. Buď slaven, mocný Králi, / jejž světy širé chválí, / jejž andělé ctí na nebi / a zpěvem velebí.

2. Buď slaven, dobrý Pane, / jenž z lásky svrchované /

jsi z nebe na zem sestoupil, / svět z hříchu vykoupil.

3. Buď slaven, Kriste milý, / dej, abychom tě ctili, / jak za svou lásku zasloužíš, / s níž ve svátosti dlíš.

704A – Chvalte ústa



1. Chvalte ústa, vznešeného / těla Páně tajemství, / chvalte předrahou krev jeho, / kterou z milosrdenství, / zrozen z lůna panenského, / prolil Král všech království.

2. Nám byl dán a nám se zrodil / z Panny neporušené, / jako poutník světem chodil, / sil zde zrno pravdy své, / skvělým řádem vyvrcholil / svoje žití pozemské.

3. Na poslední večer k stolu / s bratřími když zasedal, / beránka by s nimi spolu / podle zvyku pojídal, / dvanácteru apoštolů / za pokrm sám sebe dal.

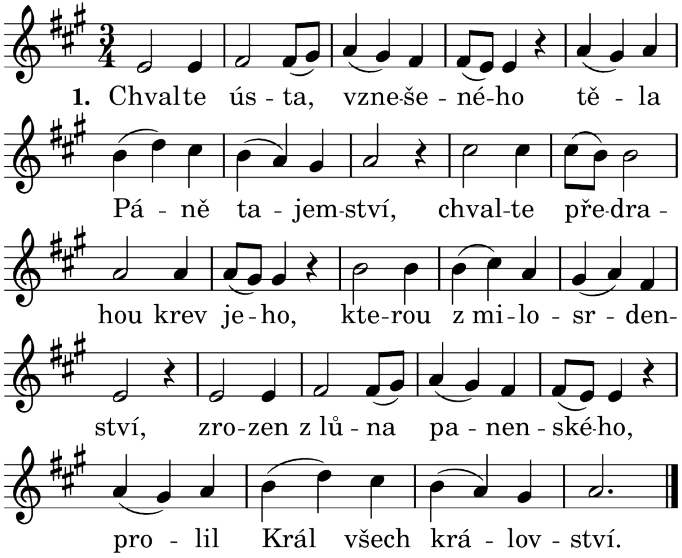
4. Slovo v těle slovu dává / moc chléb v tělo proměnit, / z vína Boží Krev se stává. / I když Pán je smyslům skryt, / stačí sama víra pravá / srdce čisté přesvědčit.

5. Před Svátostí touto slavnou / v úctě skloňme kolena, / bohoslužbu starodávnou / nahraď nová, vznešená, / doplň smysly, které slábnou, / víra s láskou spojená.

6. Otci, Synu bez ustání / chvála nadšená ať zní, / sláva, pocta, díkůvzdání / naše chvály provází. / Duchu též ať

vše se klaní, / který z obou vychází. / Amen.

704B – Chvalte ústa



1. Chvalte ústa, vznešeného / těla Páně tajemství, /

chvalte předrahou krev jeho, / kterou z milosrdenství, / zrozen z lůna panenského, / prolil Král všech království.

2. Nám byl dán a nám se zrodil / z Panny neporušené, / jako poutník světem chodil, / sil zde zrno pravdy své, / skvělým řádem vyvrcholil / svoje žití pozemské.

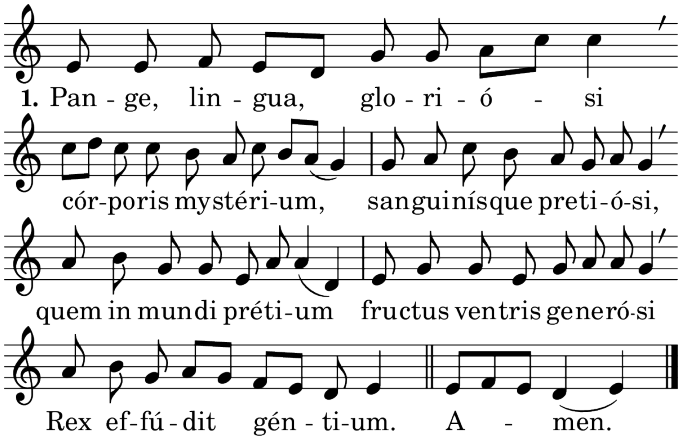
3. Na poslední večer k stolu / s bratřími když zasedal, / beránka by s nimi spolu / podle zvyku pojídal, / dvanácteru apoštolů / za pokrm sám sebe dal.

4. Slovo v těle slovu dává / moc chléb v tělo proměnit, / z vína Boží Krev se stává. / I když Pán je smyslům skryt, / stačí sama víra pravá / srdce čisté přesvědčit.

5. Před Svátostí touto slavnou / v úctě skloňme kolena, / bohoslužbu starodávnou / nahraď nová, vznešená, / doplň smysly, které slábnou, / víra s láskou spojená.

6. Otci, Synu bez ustání / chvála nadšená ať zní, / sláva, pocta, díkůvzdání / naše chvály provází. / Duchu též ať vše se klaní, / který z obou vychází. / Amen.

705 – Pange, lingua



1. Pange, lingua, gloriósi / córporis mystérium, / sanguinísque pretiósi, / quem in mundi prétium / fructus ventris generósi / Rex effúdit géntium.

2. Nobis datus, nobis natus / ex intácta Vírgine, / et in mundo conversátus, / sparso verbi sémine, / sui moras incolátus / miro clausit órdine.

3. In suprémae nocte cenae / recúmbens cum

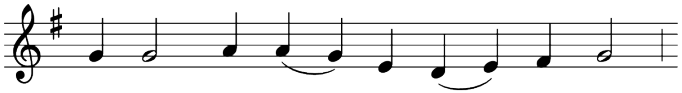
frátribus, / observáta lege plene / cibis in legálibus, / cibum turbae duodénae / se dat suis mánibus.

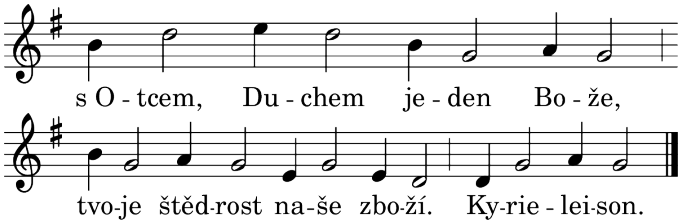
4. Verbum caro panem verum / verbo carnem éfficit, / fitque sanguis Christi merum, / et, si sensus déficit, / ad firmándum cor sincérum / sola fides súfficit.

5. Tantum ergo sacraméntum / venerémur cernui, / et antíquum documéntum / novo cedat rítui; / praestet fides suppleméntum / sénsuum defectui.

6. Genitóri Genitóque / laus et iubilátio, / salus, honor, virtus quoque / sit et benedíctio; / procedénti ab utroque / compar sit laudátio. / Amen.

706 – Jezu Kriste, štědrý kněže





1. Jezu Kriste, štědrý kněže / s Otcem, Duchem jeden Bože, / tvoje štědrost naše zboží. / Kyrieleison.

2. Ty jsi nyní zde před námi; / pro své muky, svaté rány / smiluj se, Tvůrce, nad námi. / Kyrieleison.

3. Ty jsi prolil svou krev pro nás, / z věčné smrti vykoupil nás, / odpustiž nám naše viny. / Kyrieleison.

4. Andělé jdou zpívajíce, / Tvůrci v slávě klekajíce, / chválu jemu vzdávajíce. / Kyrieleison.

5. Svatá Maří, Boží Máti, / ty nám račiž pomáhati: / dej nám svého syna znáti. / Kyrieleison.

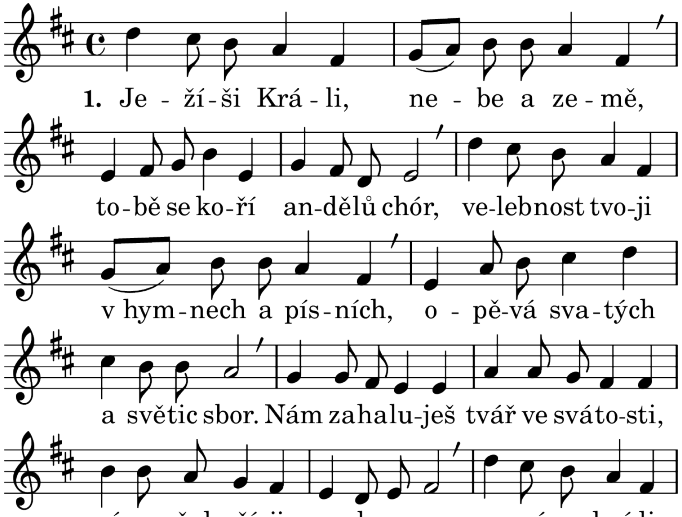
6. Volej každý k Hospodinu, / ať odpustí naši vinu / a dá nám v ráji odměnu. / Kyrieleison.

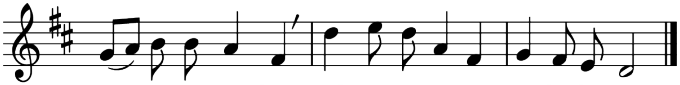
7. Otče, Synu, Duchu Svatý, / nedej našim duším

ztráty, / naplň námi kůr nebeský. / Kyrieleison.

8. Půjdem, půjdem, Bůh před námi, / bychom byli Tvůrci známí, / ať se smiluje nad námi. / Kyrieleison.

707 – Ježíši, Králi





1. Ježíši Králi, nebe a země, / tobě se koří andělů chór, / velebnost tvoji v hymnech a písních, / opěvá svatých a světic sbor. / Nám zahaluješ tvář ve svátosti, / víra však zří ji oslavenou / a svému králi ve svatostánku, / vzdáváme úctu na kolenou.

2. Ježíši, Králi nebe a země, / tvá láska jako nebeská zář / ze srdce tvého oslaveného / rozjasňuje všech blažených tvář. / Nám zahaluješ je ve svátosti, / láska však tuší nebeský zdroj. / Ježíši, Králi pokojných duší, / se Srdcem svým nás navěky spoj.

3. Ježíši, Králi nebe a země, / jenž jsi nás krví svou vykoupil, / dál kraluj v srdcích svých věrných dětí, / víru v nás oživ, naději sil. / Věříme v tebe, žes Bohem naším, / žes cesta naše a život náš. / Kéž k Srdci tvému lnem živou láskou, / ty v sobě věčný zdroj pravdy máš.

4. Ježíši, Králi nebe a země, / svůj pokoj sešli do rodin všech, / ze Srdce svého lásku a věrnost, / do srdcí jejich

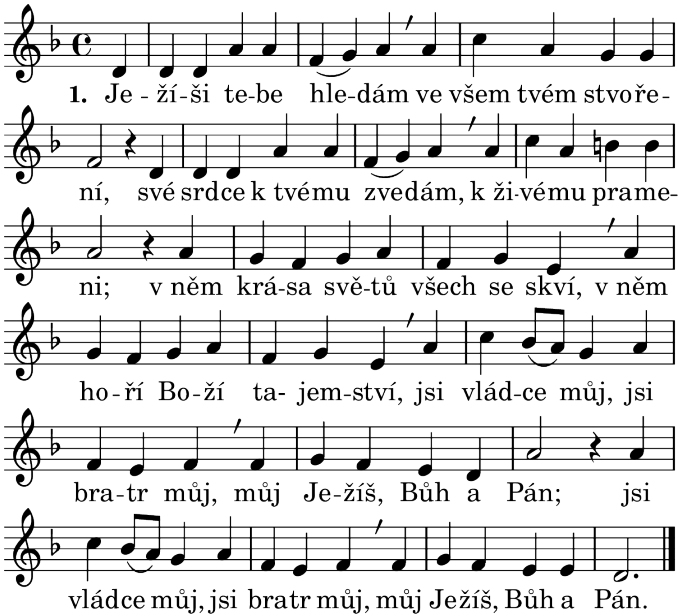
prouditi nech. / Dej mužům stálost pěstouna svého, / dej ženám mírnost matičky své, / ať v denním díle i s dětmi slyší / tvůj hlas, jak všechny k nebesům zve.

5. Ježíši, Králi nebe a země, / přitáhni k sobě náš český lid, / ať v jeho srdci a v jeho mysli / vládne tvůj řád a bezpečný klid. / Ó, dej mu víru, naději, lásku, / uchraň ho hříchů, nesvornosti, / ať opět uzná království tvoje, / sklání se před tvou velebností.

6. Ježíši, Králi nebe a země, / buď Králem v církvi, dědictví svém, / aby nás vedla v nebeský domov, / jejž z lásky k nám jsi připravil všem. / Nauč nás lásce k té matce dobré, / která nás vede jak dítky své, / dej jí svou sílu, by přemáhala / samého pekla nástrahy zlé.

7. Ježíši, Králi nebe a země, / popřej nám místa v království svém, / až dokonáme pouť žití svého / po mnoha zkouškách, po boji všem. / Přijď království tvé, v němž není bolu, / v němž není slzí bolestných víc, / kde věčné blaho a věčná radost / ozařuje všech blažených líc.

708A – Ježíši, tebe hledám



1. Ježíši tebe hledám / ve všem tvém stvoření, / své srdce k tvému zvedám, / k živému prameni; / v něm krása světů všech se skví, / v něm hoří Boží tajemství,

[: jsi vládce můj, jsi bratr můj, / můj Ježíš, Bůh a Pán. :]

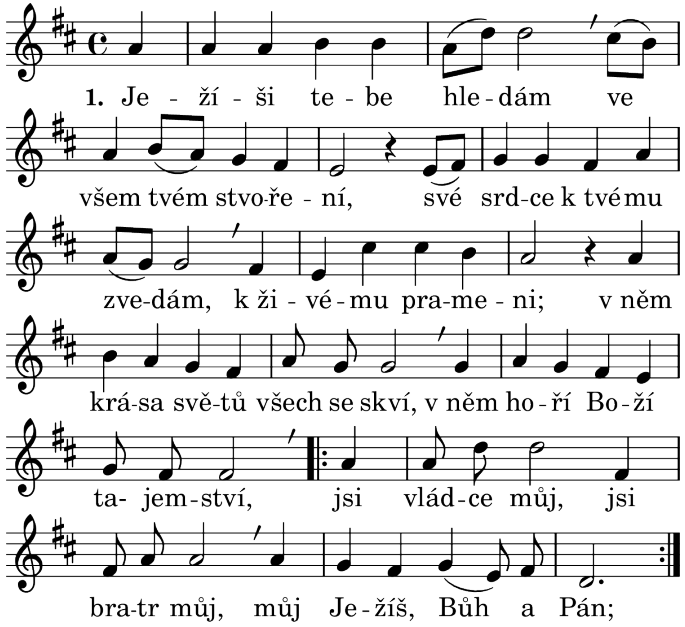
2. Tvé srdce z něhož září / Trojice Boží jas, / zná hořkost v potu tváři, / když tys byl jedním z nás. / Kéž v práci mé i nesnázi, / vždy Srdce tvé mě provází. [: Tys v radosti, tys v žalosti, / můj Ježíš, Bůh a Pán. :]

3. Ježíši ve svátosti / nám za pokrm ses dal, / abys svou přítomností / nám život zachoval. / Můj chlebe, moje posilo, / již Božské Srdce zrodilo. [: Zde dává se mně ke spáse, / můj Ježíš, Bůh a Pán. :]

4. Ježíši tobě patřím / svým tělem, duší svou; / tobě a všem svým bratřím, / chci sloužit s pokorou. / Otevři výheň lásky své / a spal v ní všechno nečisté. [: Ať jediná jsi touha má, / můj Ježíš, Bůh a Pán. :]

5. Přesvaté Srdce Páně, / žehnej všem krokům mým, / abych šel odhodlaně, / vždy za tvým královstvím. / Ať v každém, koho potkávám, / vzkaz Pána svého poznávám, [: že k cestě své mě v lásce zve, / můj Ježíš, Bůh a Pán. :]

708B – Ježíši, tebe hledám



1. Ježíši tebe hledám / ve všem tvém stvoření, / své srdce k tvému zvedám, / k živému prameni; / v něm

krása světů všech se skví, / v něm hoří Boží tajemství, [: jsi vládce můj, jsi bratr můj, / můj Ježíš, Bůh a Pán. :]

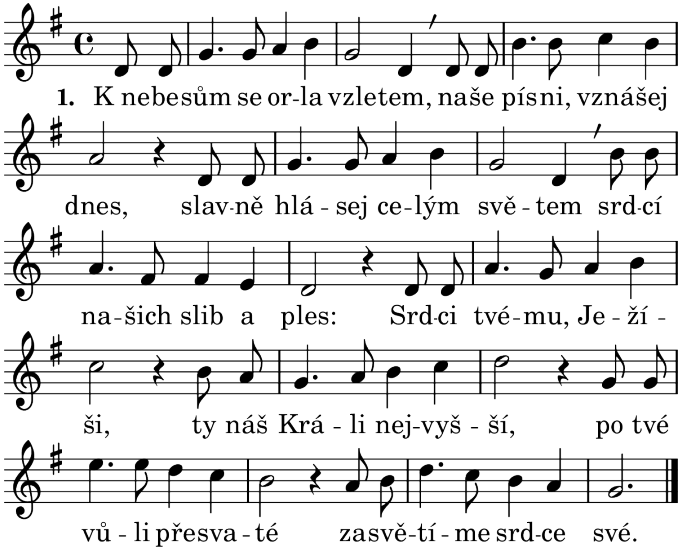
2. Tvé srdce z něhož září / Trojice Boží jas, / zná hořkost v potu tváři, / když tys byl jedním z nás. / Kéž v práci mé i nesnázi, / vždy Srdce tvé mě provází. [: Tys v radosti, tys v žalosti, / můj Ježíš, Bůh a Pán. :]

3. Ježíši ve svátosti / nám za pokrm ses dal, / abys svou přítomností / nám život zachoval. / Můj chlebe, moje posilo, / již Božské Srdce zrodilo. [: Zde dává se mně ke spáse, / můj Ježíš, Bůh a Pán. :]

4. Ježíši tobě patřím / svým tělem, duší svou; / tobě a všem svým bratřím, / chci sloužit s pokorou. / Otevři výheň lásky své / a spal v ní všechno nečisté. [: Ať jediná jsi touha má, / můj Ježíš, Bůh a Pán. :]

5. Přesvaté Srdce Páně, / žehnej všem krokům mým, / abych šel odhodlaně, / vždy za tvým královstvím. / Ať v každém, koho potkávám, / vzkaz Pána svého poznávám, [: že k cestě své mě v lásce zve, / můj Ježíš, Bůh a Pán. :]

709 – K nebesům se orla vzletem



1. K nebesům se orla vzletem, / naše písni, vznášej dnes, / slavně hlásej celým světem / srdcí našich slib a ples: / Srdci tvému, Ježíši, / ty náš Králi nejvyšší, / po tvé vůli přesvaté / zasvětíme srdce své.

2. Pro nás žilo, pro nás bilo / ode svého zrození, / krev na kříži vycedilo, / za všech lidí spasení. / Srdci tvému, Ježíši, / ty náš Králi nejvyšší, / po tvé vůli přesvaté / zasvětíme srdce své.

3. V Boží věčné slávě sídlí / na nebeské výsosti, / plno lásky s námi bydlí / v nejsvětější svátosti. / Srdci tvému, Ježíši, / ty náš Králi nejvyšší, / po tvé vůli přesvaté / zasvětíme srdce své.

4. Jeho láska sluncem svítí / v každou světa temnotu, / spěchá duši otevřiti / k radostnému životu. / Srdci tvému, Ježíši, / ty náš Králi nejvyšší, / po tvé vůli přesvaté / zasvětíme srdce své.

5. Pojďte, kdo jste obtížení, / hlasem lásky volá k nám, / poskytnu vám občerstvení, / pokoj svůj i sílu dám! / Srdci tvému, Ježíši, / ty náš Králi nejvyšší, / po tvé vůli přesvaté / zasvětíme srdce své.

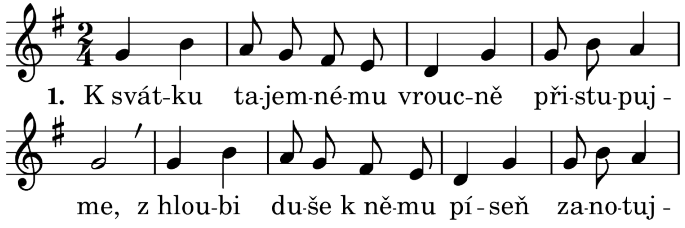
6. Srdce Páně, budiž s námi, / ctnostem svým nás vyučuj, / veď nás země končinami, / ve všech bídách při nás stůj. / Srdci tvému, Ježíši, / ty náš Králi

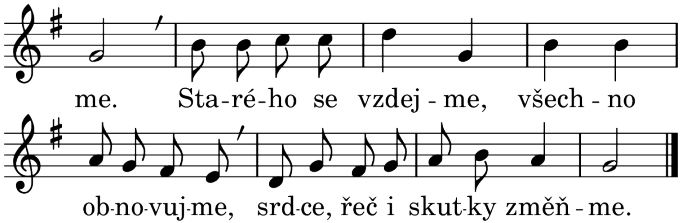
nejvyšší, / po tvé vůli přesvaté / zasvětíme srdce své.

7. Nedej zvítěziti zlému, / pomoz nám přemáhat hříchy, / dědictví vždy žehnej svému, / neopouštěj dítek svých. / Srdci tvému, Ježíši, / ty náš Králi nejvyšší, / po tvé vůli přesvaté / zasvětíme srdce své.

8. V službu tvou dnes oddáváme / sebe i své rodiny, / tobě věrnost přísaháme / do poslední hodiny. / Srdci tvému, Ježíši, / ty náš Králi nejvyšší, / po tvé vůli přesvaté / zasvětíme srdce své.

710 – K svátku tajemnému





1. K svátku tajemnému vroucně přistupujme, / z hloubi duše k němu píseň zanotujme. / Starého se vzdejme, všechno obnovujme, / srdce, řeč i skutky změňme.

2. Chvála na památku večeře se vzdává, / když v předvečer svátků beránka Pán dává, / s ním chléb nekvašený, dávno podle práva / v Písmech otcům přislíbený.

3. Když jsou nasyceni jídla tělesného, / Pán jim k podivení dá jíst těla svého: / vlastní rukou láme všem i pro každého, / sebe – chléb, jak vyznáváme.

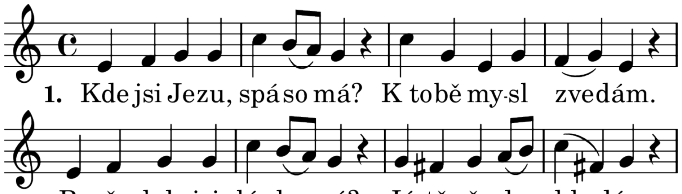
4. Pán dal klesajícím tělo v posílení, / on dal litujícím krev svou k občerstvení. / Tento kalich, praví, je vám pro spasení, / pijte z něho věčné zdraví.

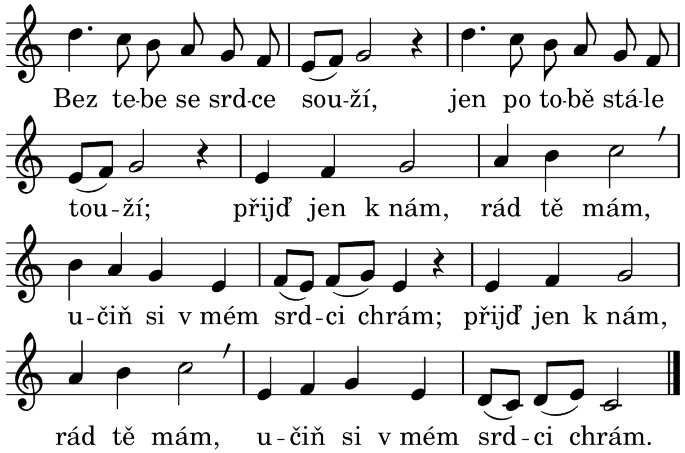
5. Tím je provždy dána svátost Božích dětí, / ke cti Krista Pána, k spáse nám se světí. / Kněžím patří jíst a lidu rozdíleti, / tělo Páně v sboru bratří.

6. Z chleba andělského pro lid chléb se stává, / pod způsobou jeho skutečnost je pravá. / Ó div předivoucí: Nejchudším se dává, / v pokrm Kristus všemohoucí.

7. Bože trojjediný, z trůnu nebeského, / sestup do hlubiny duší lidu svého, / veď nás cestou spásy z kraje pozemského, / v světlo své a sídlo krásy.

711 – Kde jsi, Jezu, spáso má





1. Kde jsi Jezu, spáso má? / K tobě mysl zvedám. / Pověz, kde jsi, lásko má? / Já tě všude hledám. / Bez tebe se srdce souží, / jen po tobě stále touží. / Přijď jen k nám, rád tě mám, / učiň si v mém srdci chrám; / přijď jen k nám, rád tě mám, / učiň si v mém srdci chrám.

2. Kde ty nejsi, Bože můj, / vidím samou žalost, / bez tebe, Ježíši můj, / není pro mne radost. / Tvá

vzdálenost duši tíží, / stále hledím k tvému kříži. / Přijď jen k nám, rád tě mám, / učiň si v mém srdci chrám; / přijď jen k nám, rád tě mám, / učiň si v mém srdci chrám.

3. Vesel se, ó duše má, / již tvůj Pán přichází, / Ježíš, radost, síla tvá, / při každé nesnázi. / Vítej, nekonečná Kráso, / vítej, má jediná Spáso, / Přijď jen k nám, rád tě mám, / učiň si v mém srdci chrám; / přijď jen k nám, rád tě mám, / učiň si v mém srdci chrám.

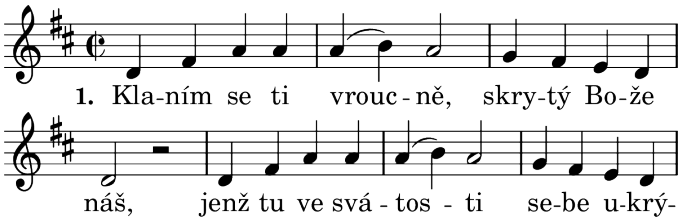
4. Posil víru, naději, / k lásce své mě vzbuzuj, / ať tě mám rád vroucněji, / vždyť jsi Pán a Bůh můj. / Na všech cestách této země, / milostivě shlížej ke mně, / Přijď jen k nám, rád tě mám, / učiň si v mém srdci chrám; / přijď jen k nám, rád tě mám, / učiň si v mém srdci chrám.

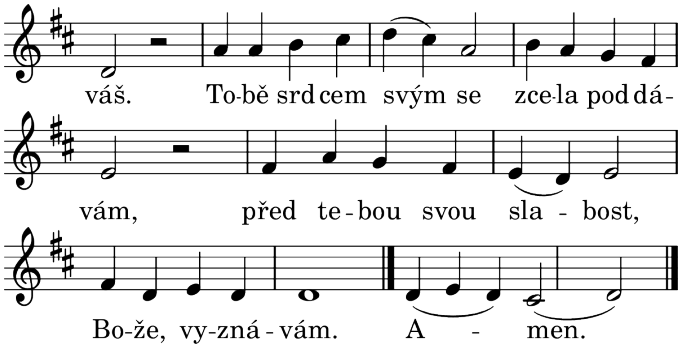
5. Sešli svého anděla, / aby bez ustání / duši, tělo chránil zla, / vedl mě k pokání, / abych nerozhněval tebe, / neztratil na věky nebe. / Přijď jen k nám, rád tě mám, / učiň si v mém srdci chrám; / přijď jen k nám, rád tě mám, / učiň si v mém srdci chrám.

6. Chraň od hříchu v každý čas, / utvrzuj mě v ctnosti, / Pane, dej ať vždy tvůj hlas / slyším s ochotností. / Uděl mi své požehnání, / ať vytrvám do skonání. / Přijď jen k nám, rád tě mám, / učiň si v mém srdci chrám; / přijď jen k nám, rád tě mám, / učiň si v mém srdci chrám.

7. Než v hodině poslední / srdce bít ustane, / z bídy mé mě pozvedni / k důvěře, můj Pane. / Vytrhni mě z moci ďábla, / aby duše neoslábla. / Přijď jen k nám, rád tě mám, / učiň si v mém srdci chrám; / přijď jen k nám, rád tě mám, / učiň si v mém srdci chrám.

712 – Klaním se ti vroucně





1. Klaním se ti vroucně, skrytý Bože náš, / jenž tu ve svátosti sebe ukrýváš. / Tobě srdcem svým se zcela poddávám, / před tebou svou slabost, Bože, vyznávám.

2. Zrakem, hmatem, chutí, tebe nevnímám, / a jen sluchem svým tě jistě poznávám. / Věřím vše, co hlásal světu Kristus Pán, / v něm je základ pravdy lidstvu všemu dán.

3. Na kříži jsi tajil jenom božství své, / zde je také skryto člověčenství tvé. / V obojí však věřím celým srdcem svým, / o milost tě prosím s lotrem kajícím.

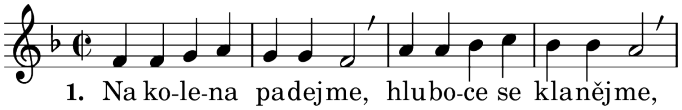
4. Rány tvé jak Tomáš vidět nežádám, / že jsi Pán a Bůh můj vroucně vyznávám. / Rač mé chabé víře větší sílu dát, / více v tebe doufat, víc tě milovat.

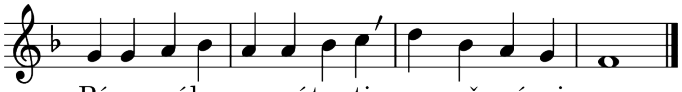
5. Plode smrti Páně, chlebe života, / v němž se lidem dává Boží dobrota, / dej mé duši stále jenom z tebe žít, / v tobě Boží lásku rozjímat a ctít.

6. Dobrý Pelikáne, Jezu, Pane můj, / krví svou nás hříšné z hříchů očišťuj, / vždyť jediná krůpěj její stačila, / aby všeho světa viny obmyla.

7. Rač, ó Jezu Kriste, jenž jsi nám zde skryt, / srdci toužícímu touhu vyplnit, / abych, jak zde hledím s vírou na oltář, / v nebesích tě jednou spatřil tváří v tvář. / Amen.

713 – Na kolena padejme



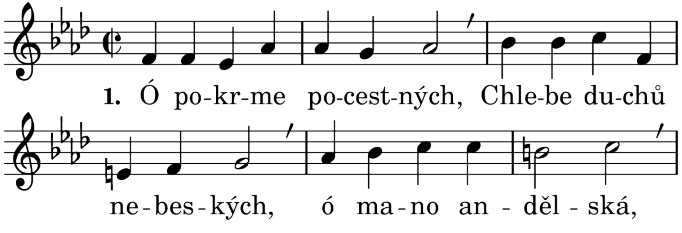


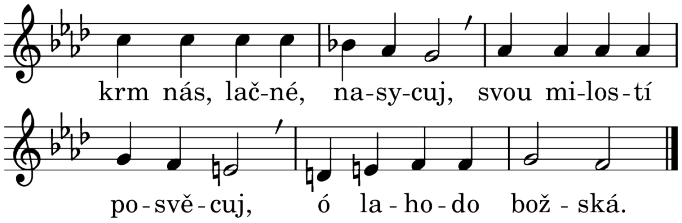
1. Na kolena padejme, / hluboce se klanějme, / Pána svého ve svátosti / vroucně vzývejme.

2. Jezu Kriste, Pane náš, / opatruj nás v každý čas, / Ty, jenž s námi ve svátosti / věrně přebýváš.

3. V poslední pak hodině / přispěj věrné rodině, / bychom byli povoláni / k věčné hostině.

714 – Ó pokrme pocestných





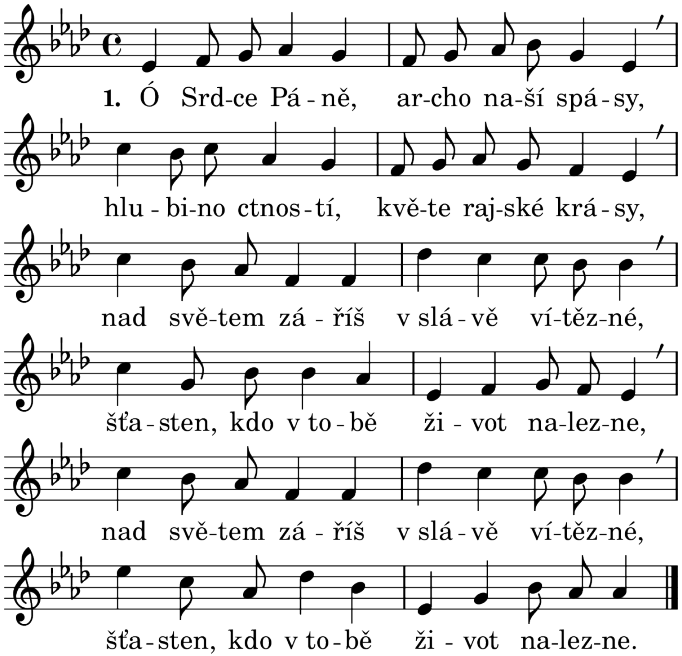
1. Ó pokrme pocestných, / Chlebe duchů nebeských, / ó mano andělská, / krm nás, lačné, nasycuj, / svou milostí posvěcuj, / ó lahodo božská.

2. Tělo Boží přesvaté, / na kříž za nás přibité, / slavně z hrobu vstalé, / milostí nás posvěť dnes, / po smrti pak do nebes / přijmi ke své chvále.

3. Krvi Boží přesvatá, / za nás hříšné prolitá, / v nebi oslavená, / obmyj, napoj, posvěť nás / a v dům Otcův přiveď zas / k slávě svého jména.

4. Ježíši, svou pravou tvář / ukryl jsi nám na oltář / v přetajemnou svátost, / ukaž nám, až přijde čas, / její plný, božský jas, / dej nám věčnou radost.

715 – Ó Srdce Páně, archo naší spásy



Vstup

1. Ó Srdce Páně, archo naší spásy, / hlubino ctností, květe rajské krásy, [: nad světem září v slávě vítězné, / šťasten, kdo v tobě život nalezne. :]

2. Ježíši Kriste, nebes věčný Králi, / tvou věčnou slávu časné světy chválí; [: v království míru svaté Srdce tvé / národy země vlídným hlasem zve. :]

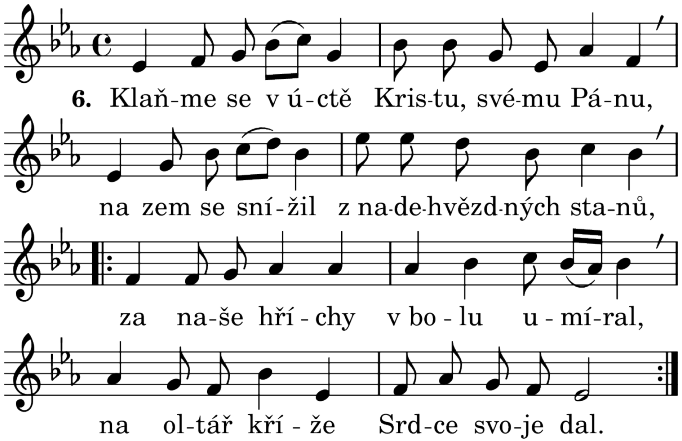
Před evangeliem

3. Tvé Srdce zákon lásky světu hlásá, / v němžto je život, naše věčná spása; [: v duši ať mocně hlas nám jeho zní, / zápalem lásky srdce naplní. :]

Obětní průvod

4. Ve strasti mnohé na světě jsi žilo, / pro hříchy naše zraněno jsi bylo; [: poslední krůpěj krve vydalo, / abys nám hříšným nebe získalo. :]

5. Zástupů svatých s cherubínů davy / plesají Bohu v písni věčné slávy; [: s anděly čest a chválu vzdávejme, / hosana Srdci Páně zpívejme. :]



Přijímání

6. Klaňme se v úctě Kristu, svému Pánu, / na zem se snížil z nadhvězdných stanů [: za naše hříchy v bolu umíral, / na oltář kříže Srdce svoje dal. :]

7. Vítej nám, Kriste, Spasiteli světa; / ze Srdce tvého naděje nám vzkvétá, [: nebeská milost z něho pramení, / všem lidem nese pokoj, smíření. :]

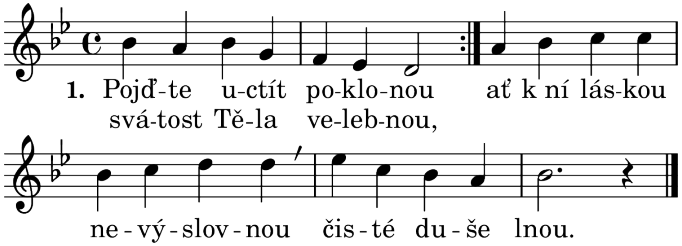
8. Do Srdce svého skryj nás, božský Pane, / ať archou

spásy věrným tvým se stane; [: církvi své dopřej mír a svobodu, / otčinu chraň a žehnej národu. :]

Závěr

9. K večeru až se života den schýlí, / ó Srdce Páně, buď nám zdrojem síly; [: k tobě ať blíž se duše přivine, / navěky šťastná v tobě spočine. :]

716 – Pojďte uctít poklonou



1. Pojďte uctít poklonou / svátost těla velebnou, / ať k ní láskou nevýslovnou / čisté duše lnou.

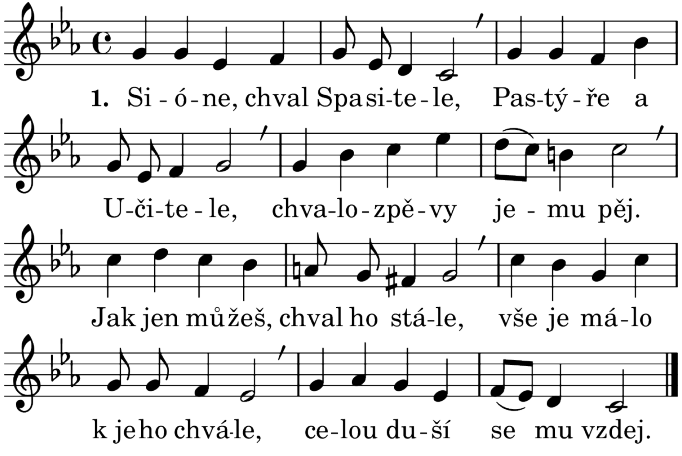
2. Budiž od nás pozdraven, / z celé duše veleben, /

Ježíši, jenž ve svátosti / zde jsi přítomen.

3. Pane, chlebem nebeským, / krví svou a tělem svým / posilni nás na té pouti / krajem pozemským.

4. Nade všechno veleben / buď Bůh v Trojici jeden, / Otec a Syn i Duch Svatý / navěky, amen.

717A – Sióne, chval Spasitele



1. Sióne, chval Spasitele, / Pastýře a Učitele, / chvalozpěvy jemu pěj. / Jak jen můžeš, chval ho stále, / vše je málo k jeho chvále, / celou duší se mu vzdej.

2. Zcela zvláštní předmět chvály, / živý chléb, zdroj žití stálý / oslavujme s radostí. / Jím u společného stolu / družinu svých apoštolů / Ježíš prvně pohostil.

3. Naplno ať zazní chvála, / aby duše zajásala, / radostná a nadšená. / Svátek svátosti se koná / na památku dne, kdy ona / byla ustanovena.

4. V ní Král nový získal vládu, / obětí Nového řádu / ukončen je Starý věk. / Staré zašlo, nové vzkvetlo, / Pravda vydala své světlo, / noc se dala na útěk.

5. Co sám Kristus tehdy konal, / to nám činit přikazoval / ke své věčné paměti. / V tom jej církev následuje, / chléb a víno proměňuje / v spasitelné oběti.

6. Křesťanům se věřit dává, / chléb že se tu tělem stává, / víno v krev se promění. / Co se mysli, oku skrývá, / to poznává víra živá / jako Boží zjevení.

7. Pod různými způsobami / sám Bůh živý je tu s námi / v chleba, vína způsobě. / Pokrm těla, nápoj krve, / Kristus je však celý v prvé, / celý v druhé podobě.

8. Přijímáš-li, zůstal celý, / neláme se, nerozdělí, / celý se vždy požívá. / Tisíce ho přijímají, / všichni celého však mají, / aniž z celku ubývá.

9. Dobří, zlí ho požívají, / nestejný však úděl mají, / život nebo prokletí. / Zlým je k smrti, dobrým k žití; / jedny hubí, druhé sytí / téhož chleba přijetí.

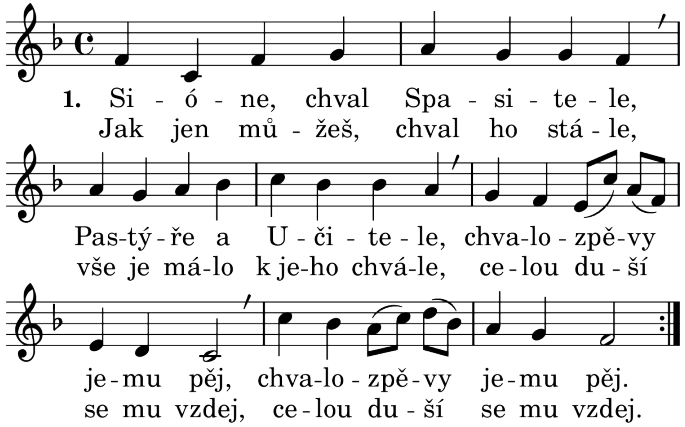
10. Svátostný chléb když se láme, / v každé části požíváme / tělo Páně v celosti. / Podstata je nezměněná, / dále trvá nedotčená / moc a síla svátosti.

11. Chléb andělský přetajemně / stal se chlebem dětí země, / které zdvihá k božské cti. / Předobrazen v Izákovi, / zpodoben pak v beránkovi, / v maně dané na poušti.

12. Pastýři náš, Chlebe živý, / Ježíši, buď milostivý, / dej nám spatřit rajský jas. / Bože mocný, převeliký /

dědici a společníky / svatých v nebi učiň nás.

717B – Sióne, chval Spasitele



1. Sióne, chval Spasitele, / Pastýře a Učitele, [: chvalozpěvy jemu pěj. :] Jak jen můžeš, chval ho stále, / vše je málo k jeho chvále, [: celou duší se mu vzdej. :]

2. Zcela zvláštní předmět chvály, / živý chléb, zdroj žití

stálý [: oslavujme s radostí. :] Jím u společného stolu / družinu svých apoštolů [: Ježíš prvně pohostil. :]

3. Naplno ať zazní chvála, / aby duše zajásala, [: radostná a nadšená. :] Svátek svátosti se koná / na památku dne, kdy ona [: byla ustanovena. :]

4. V ní Král nový získal vládu, / obětí Nového řádu [: ukončen je Starý věk. :] Staré zašlo, nové vzkvetlo, / Pravda vydala své světlo, [: noc se dala na útěk. :]

5. Co sám Kristus tehdy konal, / to nám činit přikazoval [: ke své věčné paměti. :] V tom jej církev následuje, / chléb a víno proměňuje [: v spasitelné oběti. :]

6. Křesťanům se věřit dává, / chléb že se tu tělem stává, [: víno v krev se promění. :] Co se mysli, oku skrývá, / to poznává víra živá [: jako Boží zjevení. :]

7. Pod různými způsobami / sám Bůh živý je tu s námi [: v chleba, vína způsobě. :] Pokrm těla, nápoj krve, / Kristus je však celý v prvé, [: celý v druhé podobě. :]

8. Přijímáš-li, zůstal celý, / neláme se, nerozdělí, [: celý

se vždy požívá. :] Tisíce ho přijímají, / všichni celého však mají, [: aniž z celku ubývá. :]

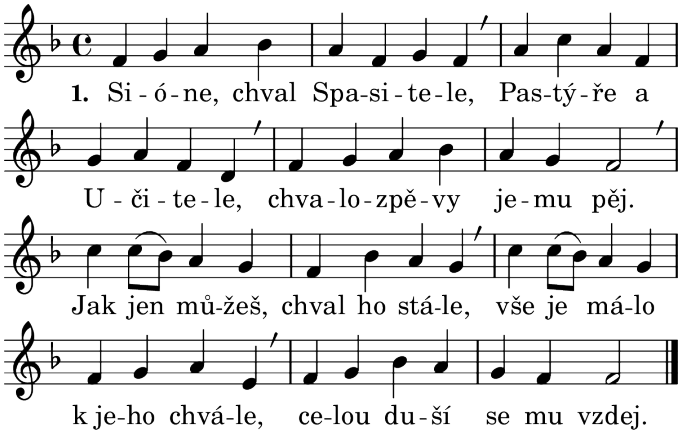
9. Dobří, zlí ho požívají, / nestejný však úděl mají, [: život nebo prokletí. :] Zlým je k smrti, dobrým k žití; / jedny hubí, druhé sytí [: téhož chleba přijetí. :]

10. Svátostný chléb když se láme, / v každé části požíváme [: tělo Páně v celosti. :] Podstata je nezměněná, / dále trvá nedotčená [: moc a síla svátosti. :]

11. Chléb andělský přetajemně / stal se chlebem dětí země, [: které zdvihá k božské cti. :] Předobrazen v Izákovi, / zpodoben pak v beránkovi, [: v maně dané na poušti. :]

12. Pastýři náš, Chlebe živý, / Ježíši, buď milostivý, [: dej nám spatřit rajský jas. :] Bože mocný, převeliký / dědici a společníky [: svatých v nebi učiň nás. :]

717C – Sióne, chval Spasitele



1. Sióne, chval Spasitele, / Pastýře a Učitele, / chvalozpěvy jemu pěj. / Jak jen můžeš, chval ho stále, / vše je málo k jeho chvále, / celou duší se mu vzdej.

2. Zcela zvláštní předmět chvály, / živý chléb, zdroj žití stálý / oslavujme s radostí. / Jím u společného stolu / družinu svých apoštolů / Ježíš prvně pohostil.

3. Naplno ať zazní chvála, / aby duše zajásala, / radostná a nadšená. / Svátek svátosti se koná / na památku dne, kdy ona / byla ustanovena.

4. V ní Král nový získal vládu, / obětí Nového řádu / ukončen je Starý věk. / Staré zašlo, nové vzkvetlo, / Pravda vydala své světlo, / noc se dala na útěk.

5. Co sám Kristus tehdy konal, / to nám činit přikazoval / ke své věčné paměti. / V tom jej církev následuje, / chléb a víno proměňuje / v spasitelné oběti.

6. Křesťanům se věřit dává, / chléb že se tu tělem stává, / víno v krev se promění. / Co se mysli, oku skrývá, / to poznává víra živá / jako Boží zjevení.

7. Pod různými způsobami / sám Bůh živý je tu s námi / v chleba, vína způsobě. / Pokrm těla, nápoj krve, / Kristus je však celý v prvé, / celý v druhé podobě.

8. Přijímáš-li, zůstal celý, / neláme se, nerozdělí, / celý se vždy požívá. / Tisíce ho přijímají, / všichni celého však mají, / aniž z celku ubývá.

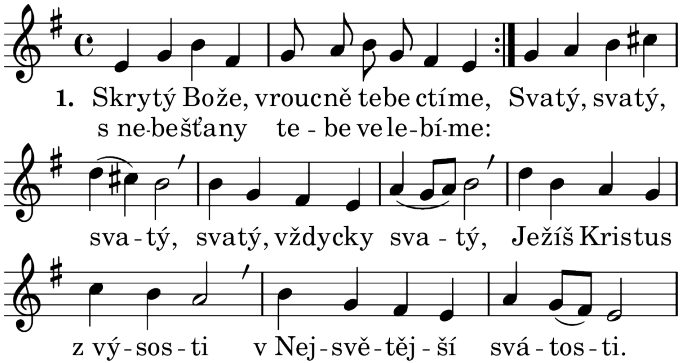
9. Dobří, zlí ho požívají, / nestejný však úděl mají, / život nebo prokletí. / Zlým je k smrti, dobrým k žití; / jedny hubí, druhé sytí / téhož chleba přijetí.

10. Svátostný chléb když se láme, / v každé části požíváme / tělo Páně v celosti. / Podstata je nezměněná, / dále trvá nedotčená / moc a síla svátosti.

11. Chléb andělský přetajemně / stal se chlebem dětí země, / které zdvihá k božské cti. / Předobrazen v Izákovi, / zpodoben pak v beránkovi, / v maně dané na poušti.

12. Pastýři náš, Chlebe živý, / Ježíši, buď milostivý, / dej nám spatřit rajský jas. / Bože mocný, převeliký / dědici a společníky / svatých v nebi učiň nás.

718 – Skrytý Bože



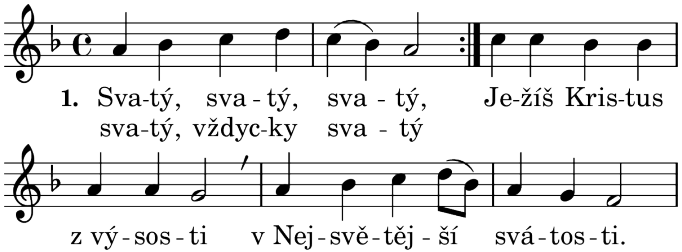
1. Skrytý Bože, vroucně tebe ctíme, / s nebešťany tebe velebíme. / Svatý, svatý, svatý, / svatý, vždycky svatý, / Ježíš Kristus z výsosti / v Nejsvětější svátosti.

2. Dík buď tobě, Kriste dobrotivý, / že tvé tělo přesvaté nás živí. / Svatý, svatý, svatý, / svatý,vždycky svatý, / Ježíš Kristus z výsosti / v Nejsvětější svátosti.

3. Tobě chceme sloužit bez ustání, / ty nám k tomu dej své požehnání. / Svatý, svatý, svatý, / svatý, vždycky

svatý, / Ježíš Kristus z výsosti / v Nejsvětější svátosti.

719 – Svatý, svatý

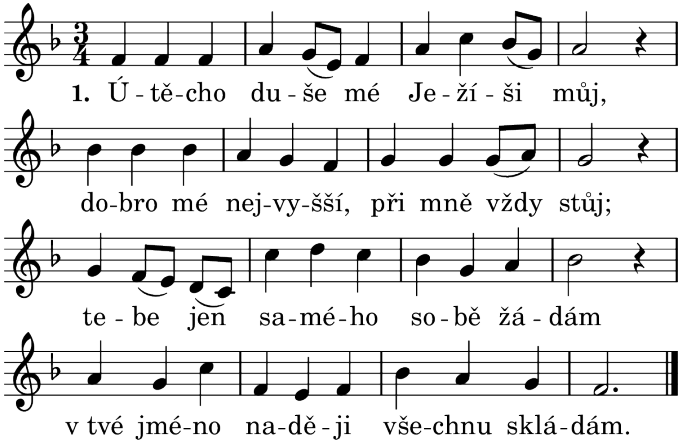


1. Svatý, svatý, svatý, / svatý, vždycky svatý / Ježíš Kristus z výsosti / v Nejsvětější svátosti.

2. Svatý, svatý, svatý, / svatý, vždycky svatý, / věčně budiž veleben, / ve svátosti vroucně ctěn.

3. Svatý, svatý, svatý, / svatý, vždycky svatý / Otec, Syn a Svatý Duch, / trojjediný věčný Bůh.

720 – Útěcho duše mé



1. Útěcho duše mé, Ježíši můj, / dobro mé nejvyšší, při mně vždy stůj; / tebe jen samého sobě žádám, / v tvé jméno naději všechnu skládám.

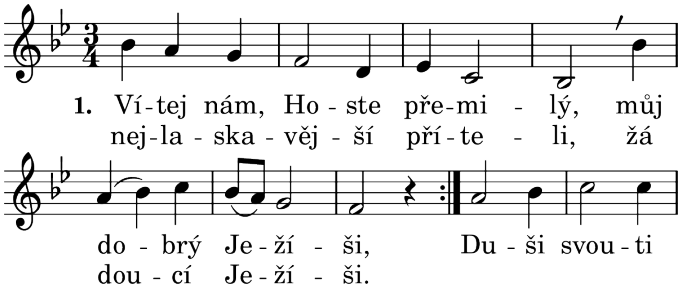
2. Věřím a vyznávám, že jsi můj Pán. / Bůh, který za spásu světa byl dán; / ať slyším v duši své vždycky tvůj hlas. / Víru mou posiluj po všechen čas.

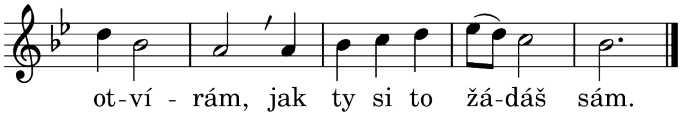
3. Duši mou přemnohé hříchy tíží, / za které trpěl jsi na svém kříži; / přesto mám naději v Pána svého, / miluji Ježíše laskavého.

4. Co mám zde na světě, vše jest jeho, / je to jen milostí Pána mého; / jeho je duše má v hříšném těle, / nemám nic bez svého Spasitele.

5. Duši mu navrátím při skonání, / tělo své odevzdám v zmrtvýchvstání; / na jeho lásce mám dosti věčně, / za milost děkuji jemu vděčně.

721 – Vítej nám, hoste přemilý





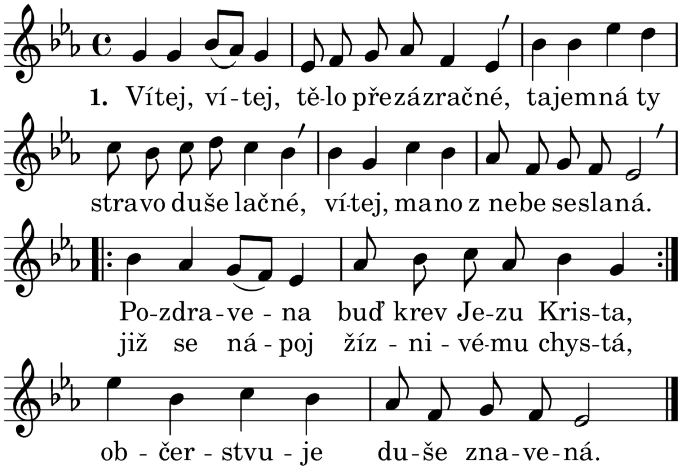
1. Vítej nám, hoste přemilý, / můj dobrý Ježíši, / nejlaskavější příteli, / žádoucí Ježíši. / Duši svou ti otvírám, / jak ty si to žádáš sám.

2. Veliký Bože z výsosti, / jak ty se snižuješ, / že z trůnu své velebnosti / v mé nitro vstupuješ. / Ve mně sám chceš přebývat, / svůj život do mě vlévat.

3. Já srdce své otevřené / rád tobě v oběť dám, / tvou láskou z vin očištěné / kajícně odevzdám. / Doufám jen v tvé milosti, / dej sílu mé slabosti.

4. Ty štědrý Dárce, milost svou / v mé duši zachovej, / na vezdejší pouť lopotnou / mi požehnání dej. / V tobě žiji, umírám, / mým Pánem buď jen ty sám.

722 – Vítej, vítej, tělo přezázračné



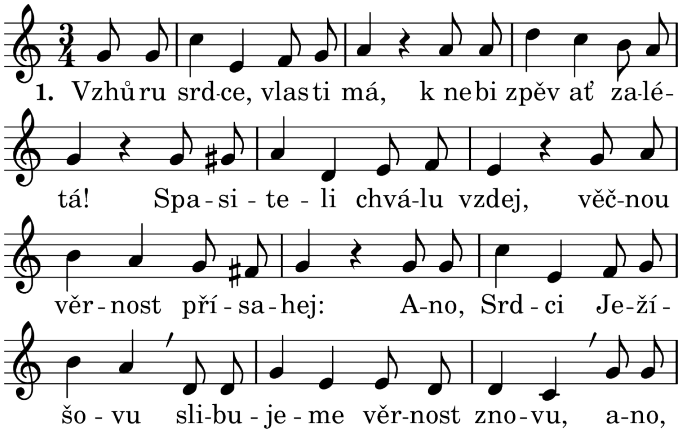
1. Vítej, vítej, tělo přezázračné, / tajemná ty stravo duše lačné, / vítej, mano z nebe seslaná. / Pozdravena buď krev Jezu Krista, / již se nápoj žíznivému chystá, / občerstvuje duše znavená.

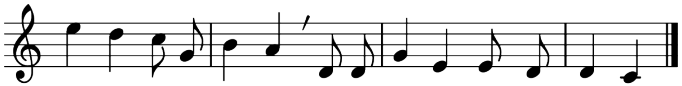
2. Zdrávo budiž, Srdce Ježíšovo, / s tebou Bůh se pojí, věčné Slovo, / v tobě plesá Boží Trojice. / Čest a chvála

budiž tobě vzdána, / svatosvatá duše Krista Pána, / nevyvážná míru studnice.

3. Božství Páně, neskonalá kráso, / nebešťanů věkověčná spáso, / ve svátosti požehnáno buď. / Synu Boží, ve svátosti kraluj, / k ctnosti veď nás, hříchu všeho vzdaluj / a svou láskou naplň naši hruď.

723 – Vzhůru, srdce





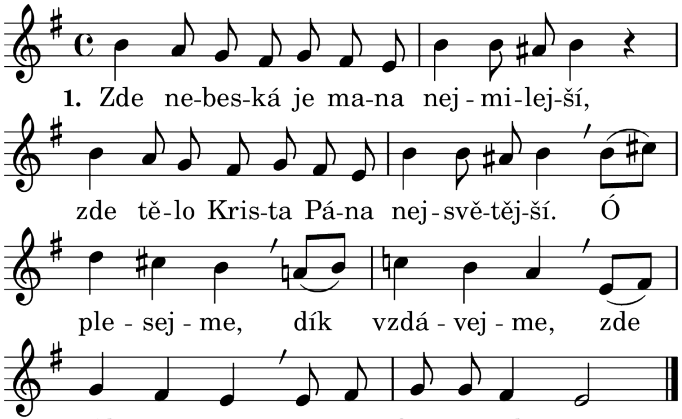
1. Vzhůru srdce, vlasti má, / k nebi zpěv ať zalétá. / Spasiteli chválu vzdej, / věčnou věrnost přísahej, [: Ano, Srdci Ježíšovu / slibujeme věrnost znovu. :]

2. Divotvorná Boží moc / spěla nám vždy na pomoc, / vlast i církev chránila, / když jim zhouba hrozila. [: Proto Srdci Ježíšovu / slibujeme věrnost znovu. :]

3. Nemáme se čeho bát, / chcem-li vůle Boží dbát, / věrni víry základu, / nejdražšímu pokladu. [: Proto Srdci Ježíšovu / slibujeme věrnost znovu. :]

4. Jako Boží děti chcem / býti bratry lidem všem, / dílo lásky budovat, / Srdci Páně věnovat. [: Proto Srdci Ježíšovu / slibujeme věrnost znovu. :]

724 – Zde nebeská je mana



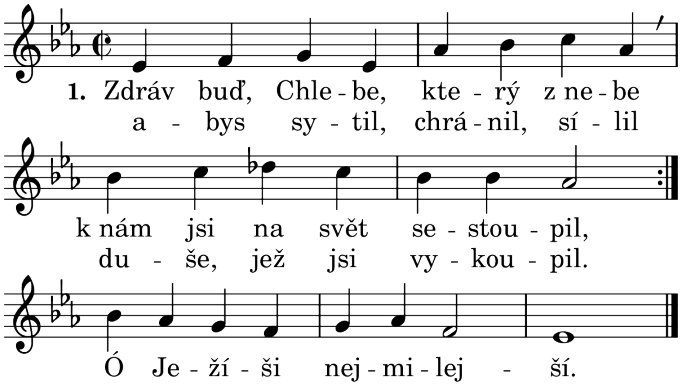
1. Zde nebeská je mana nejmilejší, / zde tělo Krista Pána nejsvětější. / Ó plesejme, / dík vzdávejme, / zde Bůh a Pán, / Ježíš, Spasitel sám.

2. Zde dar, jenž se nám stává spásou jistou, / v němž Syn se Otci dává v oběť čistou. / Ó plesejme, / dík vzdávejme, / zde Bůh a Pán, / Ježíš, Spasitel sám.

3. Zde pokrm se nám chystá v světa boji, / ten duši s tělem Krista v jedno spojí. / Ó plesejme, / dík vzdávejme, / zde Bůh a Pán, / Ježíš, Spasitel sám.

4. Jak vládneš dějinami do věčnosti, / Tak jsi zde, Bože, s námi ve svátosti. / Ó plesejme, / dík vzdávejme, / zde Bůh a Pán, / Ježíš, Spasitel sám.

725 – Zdráv buď, Chlebe



1. Zdráv buď, Chlebe, který z nebe / k nám jsi na svět

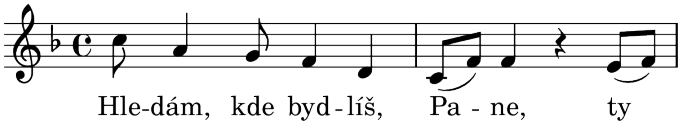
sestoupil, / abys sytil, chránil, sílil / duše, jenž jsi vykoupil. / Ó Ježíši nejmilejší.

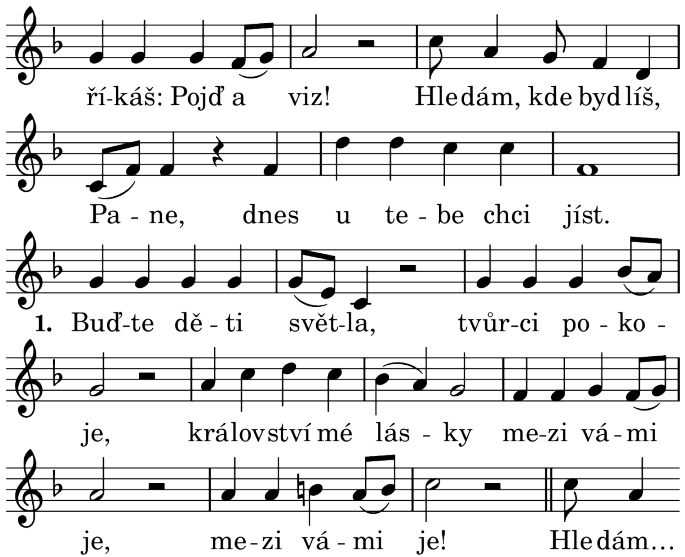
2. Zdráv buď, Kriste, jenž jsi jistě / skrytý v této svátosti. / Věřím v tebe, živý Chlebe, / klaním se ti s vroucností. / Ó Ježíši nejmilejší.

3. Bože živý, dobrotivý, / tebe vroucně miluji / a jen tobě v každé době / svoje srdce věnuji. / Ó Ježíši nejmilejší.

4. Ať k tvé chvále žiji stále, / tebe ctím a velebím, / po skonání bez ustání / chválím tebe na nebi. / Ó Ježíši nejmilejší.

726 – Hledám, kde bydlíš, Pane





Hledám, kde bydlíš, Pane, / ty říkáš: pojď a viz! / Hledám, kde bydlíš, Pane, / dnes u tebe chci jíst.

1. Buďte děti světla, / tvůrci pokoje, / království mé lásky [: mezi vámi je! :]

Hledám, kde bydlíš, Pane, / ty říkáš: pojď a viz! /

Hledám, kde bydlíš, Pane, / dnes u tebe chci jíst.

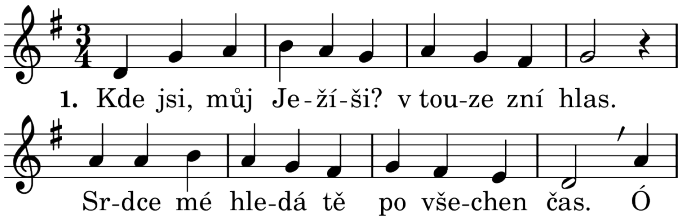
2. O všechno se s vámi / Otec rozdělí, / nechci z vás mít sluhy, [: buďme přáteli! :]

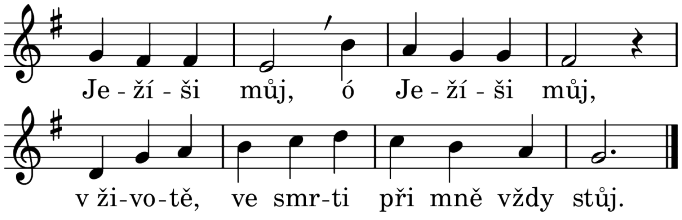
Hledám, kde bydlíš, Pane, / ty říkáš: pojď a viz! / Hledám, kde bydlíš, Pane, / dnes u tebe chci jíst.

3. Jenom síla lásky / zlobu otupí, / kdo z vás může chápat, [: ten ať pochopí. :]

Hledám, kde bydlíš, Pane, / ty říkáš: pojď a viz! / Hledám, kde bydlíš, Pane, / dnes u tebe chci jíst.

727 – Kde jsi, můj Ježíši





1. Kde jsi, můj Ježíši? V touze zní hlas. / Srdce mé hledá tě po všechen čas. / Ó Ježíši můj, / ó Ježíši můj, / v životě, ve smrti při mně vždy stůj.

2. Kdo hledá najde tě; vždyť celá zem / vydává svědectví o Tvůrci svém. / Ó Ježíši můj, / ó Ježíši můj, / v životě, ve smrti při mně vždy stůj.

3. Všechno je darem tvým, sám nemám nic; / s důvěrou, Pane můj, spěchám ti vstříc. / Ó Ježíši můj, / ó Ježíši můj, / v životě, ve smrti při mně vždy stůj.

4. Ve všem, co potká mě, naději mám; / tobě se, Ježíši, v ochranu dám. / Ó Ježíši můj, / ó Ježíši můj, / v životě, ve smrti při mně vždy stůj.

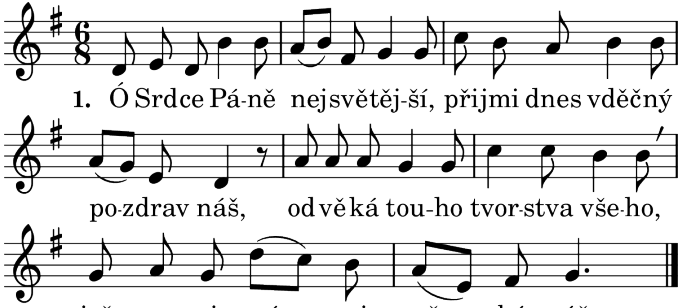
5. Upokoj svědomí, duši dej klid; / bez tebe, Ježíši,

nemohu žít. / Ó Ježíši můj, / ó Ježíši můj, / v životě, ve smrti při mně vždy stůj.

6. Budu-li navštíven nemocí zlou, / přispěj mi, Ježíši, pomocí svou. / Ó Ježíši můj, / ó Ježíši můj, / v životě, ve smrti při mně vždy stůj.

7. Tomu kdo s důvěrou k tobě se zná, / všechno jen k dobrému napomáhá. / Ó Ježíši můj, / ó Ježíši můj, / v životě, ve smrti při mně vždy stůj.

728 – Ó srdce Páně nejsvětější



1. Ó Srdce Páně nejsvětější, / přijmi dnes vděčný pozdrav náš, / odvěká touho tvorstva všeho, / jež mezi námi přebýváš.

2. Tichý jsi, srdce pokorného, / Ježíši, lásko vtělená. / Učiň nám srdce podle svého, / hlubino ctnosti tajemná.

3. Odpouštíš, léčíš, vléváš sílu, / Srdce tvé všem se rozdává, / těší se hříšný, jásá smutný, / každý tvou lásku poznává.

4. Na kříži, Srdce Spasitele, / kopím ses dalo otevřít, / aby se mohlo lidstvo všechno / v milosrdenství jeho skrýt.

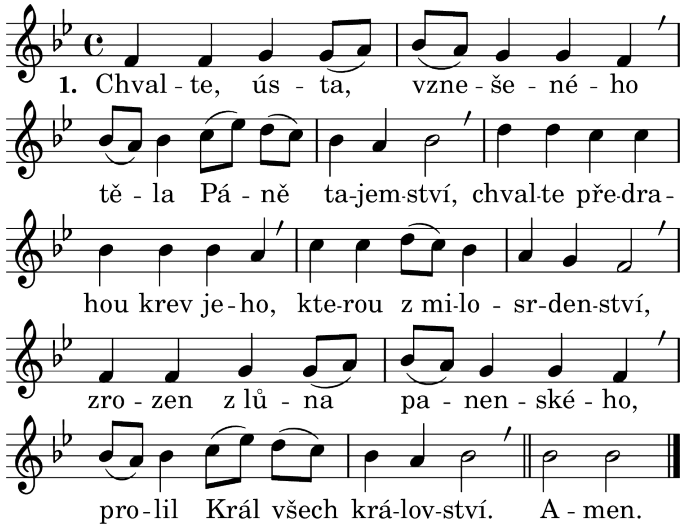
5. A s touto láskou v svatostánku / přebýváš s námi ještě dnes, / bys naše duše dary svými / živil a vedl do nebes.

6. Voláš a zveš nás: Pojďte ke mně, / starostmi kdo jste tísněni! / Srdce mé stálým útočištěm / bude vám v každém soužení.

7. Ó Srdce Páně ve svátosti, / změň naše srdce v živý

chrám, / z plnosti své nám stále dávej, / cestou i cílem staň se nám.

781 – Chvalte ústa



1. Chvalte, ústa, vznešeného / těla Páně tajemství, /

chvalte předrahou krev jeho, / kterou z milosrdenství, / zrozen z lůna panenského, / prolil Král všech království.

2. Nám byl dán a nám se zrodil / z Panny neporušené, / jako poutník světem chodil, / sil zde zrno pravdy své, / skvělým řádem vyvrcholil / svoje žití pozemské.

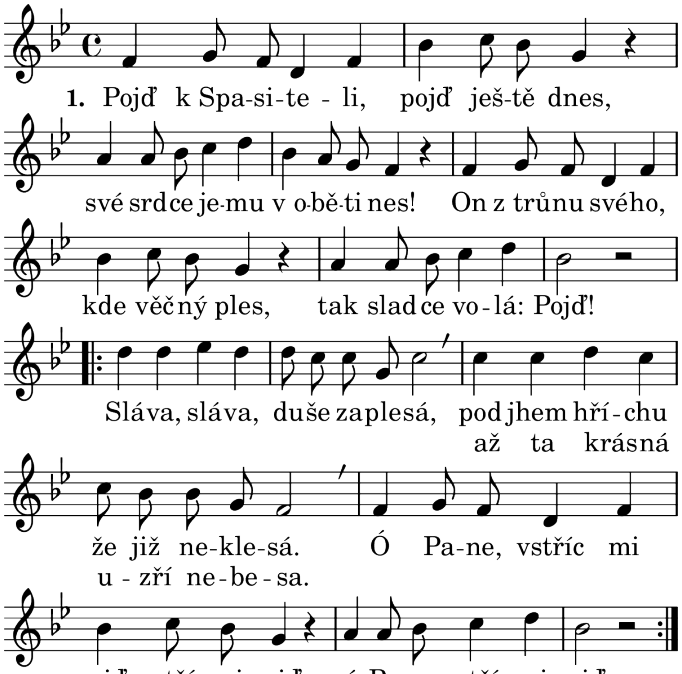
3. Na poslední večer k stolu / s bratřími když zasedal, / beránka by s nimi spolu / podle zvyku pojídal, / dvanácteru apoštolů / za pokrm sám sebe dal.

4. Slovo v těle slovu dává / moc chléb v tělo proměnit, / z vína Boží krev se stává. / I když Pán je smyslům skryt, / stačí sama víra pravá / srdce čisté přesvědčit.

5. Před svátostí touto slavnou / v úctě skloňme kolena, / bohoslužbu starodávnou / nahraď nová, vznešená, / doplň smysly, které slábnou, / víra s láskou spojená.

6. Otci, Synu bez ustání / chvála nadšená ať zní, / sláva, pocta, díkůvzdání / naše chvály provází. / Duchu též ať vše se klaní, / který z obou vychází. / Amen.

781 – Pojď k Spasiteli



1. Pojď k Spasiteli, pojď ještě dnes, / své srdce jemu

v oběti nes! / On z trůnu svého, kde věčný ples, / tak sladce volá: Pojď! / Sláva, sláva, duše zaplesá, / pod jhem hříchu že již neklesá. / Ó Pane, vstříc mi pojď, vstříc mi pojď, / ó Pane, vstříc mi pojď. / Sláva, sláva, duše zaplesá, / až ta krásná uzří nebesa. / Ó Pane, vstříc mi pojď, vstříc mi pojď, / ó Pane, vstříc mi pojď.

2. Pojď, kdo jsi koli, jest blízko Pán, / on za nás všechny v oběť byl dán. / Mile zve k sobě nás ze všech stran, / ó, slyš a věř a pojď. / Sláva, sláva, duše zaplesá, / pod jhem hříchu že již neklesá. / Ó Pane, vstříc mi pojď, vstříc mi pojď, / ó Pane, vstříc mi pojď. / Sláva, sláva, duše zaplesá, / až ta krásná uzří nebesa. / Ó Pane, vstříc mi pojď, vstříc mi pojď, / ó Pane, vstříc mi pojď.

3. Pojď, dítko milé, ten sladký hlas / i tebe zve, pojď, dokud je čas. / Kdož ví, zda zítra ozve se zas, / ach, nemeškej a pojď! / Sláva, sláva, duše zaplesá, / pod jhem hříchu že již neklesá. / Ó Pane, vstříc mi pojď, vstříc mi pojď, / ó Pane, vstříc mi pojď. / Sláva, sláva, duše zaplesá, / až ta krásná uzří nebesa. / Ó Pane,

vstříc mi pojď, vstříc mi pojď, / ó Pane, vstříc mi pojď.

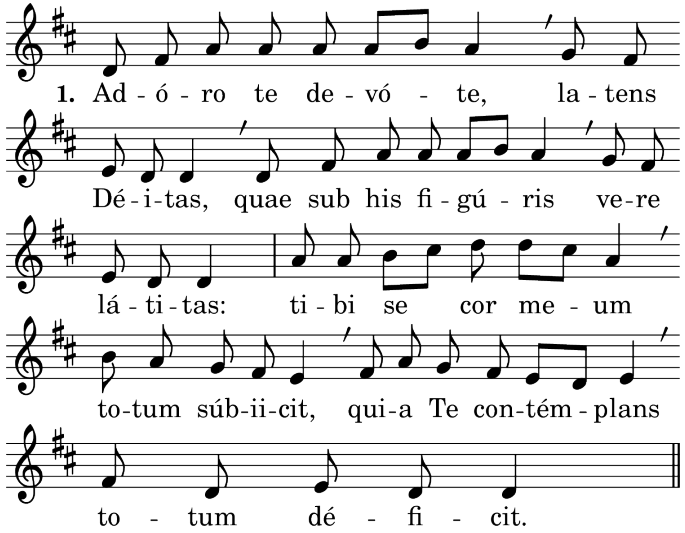
4. Pojď k Srdci Páně, má duše, již, / když na tě světa doléhá tíž. / K oltáři jeho přijď jenom blíž, / on k tobě volá: Pojď! / Sláva, sláva, duše zaplesá, / pod jhem hříchu že již neklesá. / Ó Pane, vstříc mi pojď, vstříc mi pojď, / ó Pane, vstříc mi pojď. / Sláva, sláva, duše zaplesá, / až ta krásná uzří nebesa. / Ó Pane, vstříc mi pojď, vstříc mi pojď, / ó Pane, vstříc mi pojď.

5. Pojď k Bohu svému, sem k němu spěj, / život svůj celý v oběť mu dej. / Již lásce jeho čekat nedej, / ach, dítě, vstaň a pojď! / Sláva, sláva, duše zaplesá, / pod jhem hříchu že již neklesá. / Ó Pane, vstříc mi pojď, vstříc mi pojď, / ó Pane, vstříc mi pojď. / Sláva, sláva, duše zaplesá, / až ta krásná uzří nebesa. / Ó Pane, vstříc mi pojď, vstříc mi pojď, / ó Pane, vstříc mi pojď.

6. Hle, Spasitel již spěchá ti vstříc, / ach, rci, kdo tě kdy miloval víc? / Krví svou viny obrací v nic / a z kříže volá: Pojď! / Sláva, sláva, duše zaplesá, / pod jhem hříchu že již neklesá. / Ó Pane, vstříc mi pojď, vstříc mi pojď, / ó Pane, vstříc mi pojď. / Sláva, sláva, duše zaplesá, / až

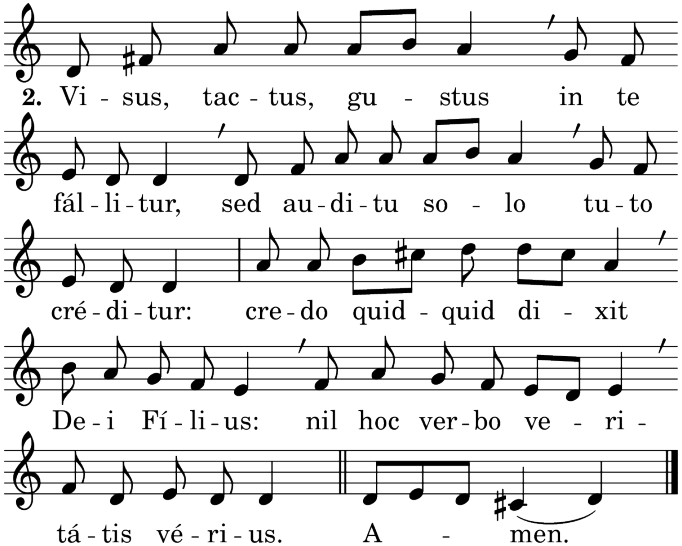
ta krásná uzří nebesa. / Ó Pane, vstříc mi pojď, vstříc mi pojď, / ó Pane, vstříc mi pojď.

782 – Adoro te devote



1. Adóro te devóte, latens Déitas, / quae sub his figúris

vere látitas: / tibi se cor meum totum súbiicit, / quia Te contémplans totum déficit.



2. Visus, tactus, gustus in te fállitur, / sed auditu solo tuto créditur: / credo quidquid dixit Dei Fílius: / nil hoc verbo veritátis vérius.

3. In cruce latébat sóla Déitas, / at hic latet simul et

humánitas: / ambo tamen credens atque cónfitens, / peto quod petívit látro paénitens.

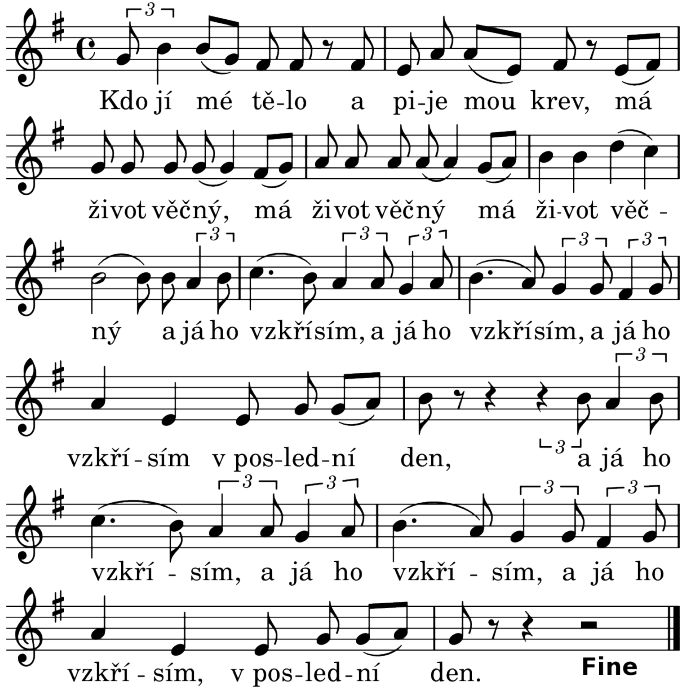
4. Plagas, sicut Thomas, non intúeor: / Deum tamen meum te confíteor: / fac me tibi semper magis crédere, / in te spem habére, te dilígere.

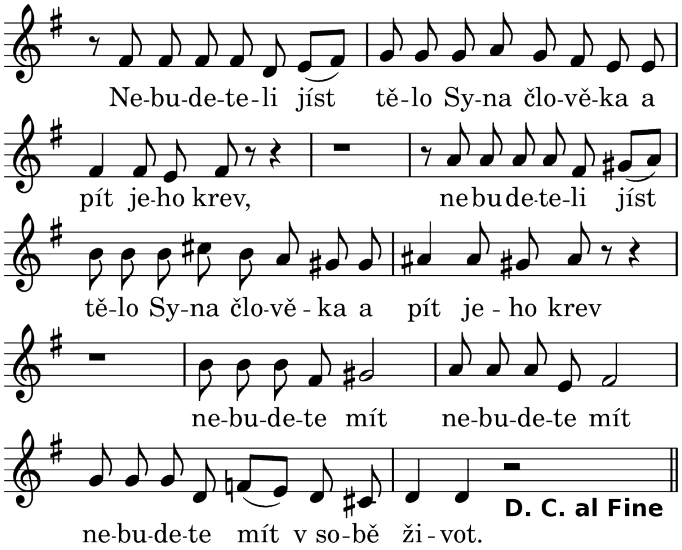
5. O memoriále mortis Dómini, / panis vivus vitam praestans hómini, / praesta meae menti de te vívere, / et te illi semper dulce sápere.

6. Pie pellicáne Jesu Dómine, / me immúndum munda tuo sánguine / cújus una stilla salvum fácere / totum mundum quit ab omni scélere.

7. Jesu, quem velátum nunc aspício, / oro fiat illud quod tam sítio: / ut te reveláta cernens fácie, / visu sim beátus tuae glóriae. / Amen.

782 – Kdo jí mé tělo a pije mou krev

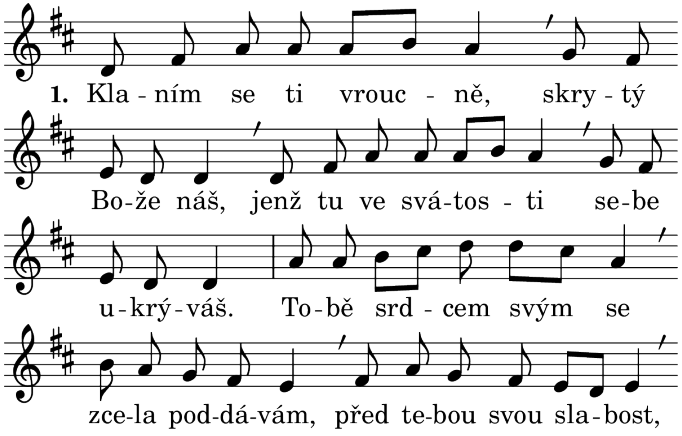


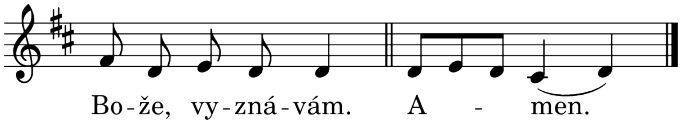


Kdo jí mé tělo / a pije mou krev, / má život věčný, má život věčný, má život věčný / a já ho vzkřísím, a já ho vzkřísím, a já ho vzkřísím v poslední den, / a já ho vzkřísím, a já ho vzkřísím, a já ho vzkřísím v poslední den. / Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, / nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho

krev / nebudete mít / nebudete mít / nebudete mít v sobě život. / Kdo jí mé tělo / a pije mou krev, / má život věčný, má život věčný / a já ho vzkřísím, a já ho vzkřísím, a já ho vzkřísím v poslední den, / a já ho vzkřísím, a já ho vzkřísím, a já ho vzkřísím v poslední den.

783 – Klaním se ti vroucně





1. Klaním se ti vroucně, skrytý Bože náš, / jenž tu ve svátosti sebe ukrýváš. / Tobě srdcem svým se zcela poddávám, / před tebou svou slabost, Bože, vyznávám.

2. Zrakem, hmatem, chutí tebe nevnímám, / a jen sluchem svým tě jistě poznávám. / Věřím vše, co hlásal světu Kristus Pán, / v něm je základ pravdy lidstvu všemu dán.

3. Na kříži jsi tajil jenom božství své, / zde je také skryto člověčenství tvé. / V obojí však věřím celým srdcem svým, / o milost tě prosím s lotrem kajícím.

4. Rány tvé jak Tomáš vidět nežádám; / že jsi Pán a Bůh můj, vroucně vyznávám. / Rač mé chabé víře větší sílu dát, / více v tebe doufat, víc tě milovat.

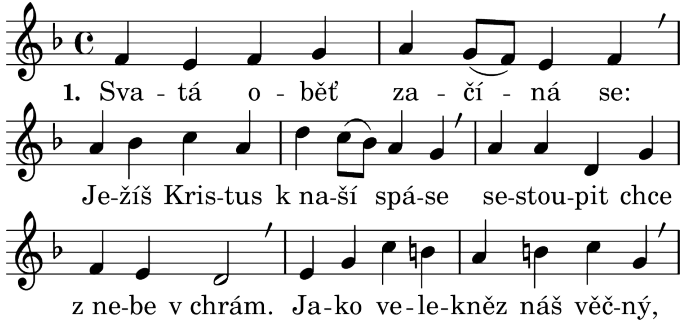
5. Plode smrti Páně, Chlebe života, / v němž se lidem dává Boží dobrota, / dej mé duši stále jenom z tebe

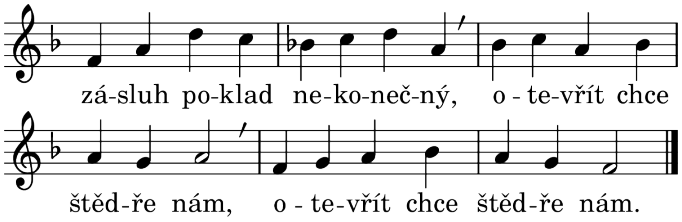
žít, / v tobě Boží lásku rozjímat a ctít.

6. Dobrý Pelikáne, Jezu, Pane můj, / krví svou nás hříšné z hříchů očisťuj, / vždyť jediná krůpěj její stačila, / aby všeho světa viny obmyla.

7. Rač, ó Jezu Kriste, jenž jsi nám zde skryt, / srdci toužícímu touhu vyplnit, / abych, jak zde hledím s vírou na oltář, / v nebesích tě jednou spatřil tváří v tvář. / Amen.

784 – Svatá oběť začíná se





Vstup

1. Svatá oběť začíná se: / Ježíš Kristus k naší spáse / sestoupit chce z nebe v chrám. / Jako velekněz náš věčný, / zásluh poklad nekonečný, [: otevřít chce štědře nám. :]

2. Jezu Kriste, nebes Králi, / přijmi lidu svého chvály, / uslyš zbožný chvalozpěv. / Přijď a zůstaň mezi námi, / lásku svou a slitování [: nad našimi hříchy zjev. :]

Před evangeliem

3. Bože, rozmnož naši víru, / slovem svým nás doveď k smíru, / ke štěstí a spasení. / Z tvého Srdce, které pojí / božství, lidství v jednom zdroji, [: všechna milost pramení. :]

Obětní průvod

4. Srdci tvému, Kriste milý, / život svatý, bohumilý / chceme nyní zasvětit. / Milostí svou učiň, Kriste, / aby naše srdce čisté [: hodným darem mohlo být. :]

Přijímání

5. Na oltáři Boží tělo, / jež na kříži za nás pnělo, / k přijímání duše zve. / Všichni k svému posvěcení, / útěše a nasycení [: otevřeme srdce své. :]

6. Touhu duše ukonejší / Srdce Páně nejsvětější, / v něm je láska nejvyšší. / Lidské srdce plné boje / jenom tehdy pokojno je, [: spočine-li v Ježíši. :]

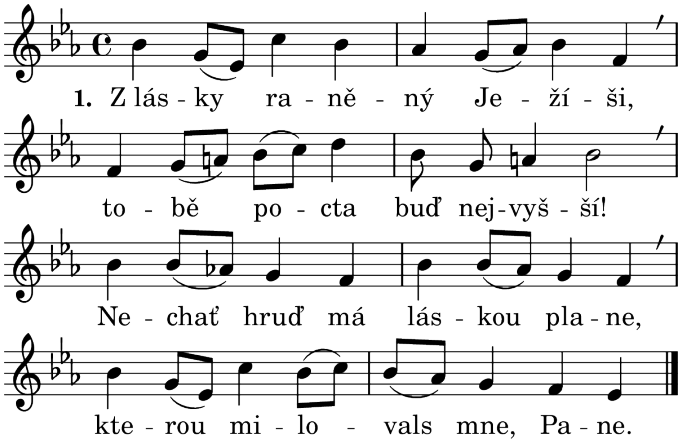
7. Ó Beránku Boží tichý / obmyj krví naše hříchy, / pro které jsi na smrt šel. / Oblékni nás v roucho bílé, / aby ve tvém spásném díle [: každý blahou účast měl. :]

Závěr

8. Ježíši, tvé požehnání / provázej nás bez ustání, / od zlého vždy církev chraň. / Zachovej nám blaho míru, / posil naději a víru, [: vůle tvá se s námi staň. :]

9. Kéž se všichni lásce pravé, / pokorné a obětavé / naučíme v Srdci tvém, / bys nás po pozemské pouti / mohl k němu přivinouti [: v svém království nebeském. :]

785 – Z lásky raněný Ježíši



1. Z lásky raněný Ježíši, / tobě pocta buď nejvyšší! /

Nechať hruď má láskou plane, / kterou milovals mne, Pane.

2. Jezu, skrytý ve Svátosti, / každý tvor ti s uctivostí / vzdávej chválu jako Bohu, / vyvyšuj tě nad oblohu.

3. Velký Bože, živý chlebe, / za pokrm nám dáváš sebe, / zde chceš mezi námi dlíti, / může větší lásky býti?

4. Lásko moje, přijdi ke mně, / uzdrav, co je poraněné, / přítomností těš mne svojí, / občerstvuj mne v světa boji.

5. Jak po vodě jelen touží, / jehož horká žízeň souží, / tak, ó Lásko, ó mé nebe, / vroucí touhou hledám tebe.

6. Vím, že nejsem dostatečný, / bych dle zásluh byl ti vděčný. / Však tys, Pane, shovívavý, / chci ti sloužit bez únavy.

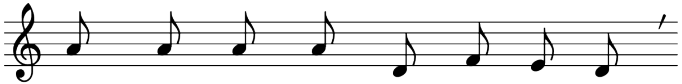
7. Odpusť mi, když ve své mdlobě / mám dluh lásky vůči tobě; / statky, život ti slibuji, / k tvé cti všechno obětuji.

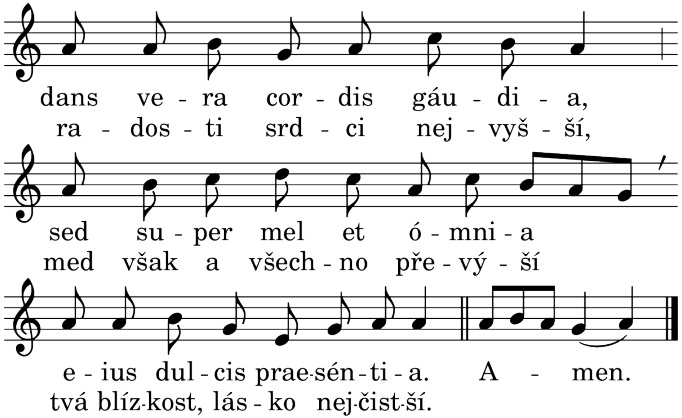
8. Bych měl duší na tisíce, / dal bych ti je, ba i více; / nemám než jen jednu právě, / rád ji dávám k tvé oslavě.

9. Po Bohu pak nechť se chystá / tobě čest, ó Panno čistá! / Tebe ctíti podle síly / chci až k poslední své chvíli.

10. Odporuč mě svému Synu, / Jezu Kristu, Hospodinu; / vypros, ať s ním mohu dlíti / tam, kde věčné světlo svítí.

786 – Vzpomínko sladká, Ježíši (Dulcis lesu memoria)





1. Vzpomínko sladká, Ježíši, / radosti srdci nejvyšší, / med však a všechno převýší / tvá blízkost, lásko nejčistší.

2. Nic vroucnějšího nelze pět, / nic milejšího uslyšet, / nic vřelejšího pomyslet / než Ježíš, jenž je božství květ.

3. Ježíši, srdci sladkosti, / zdroj pravdy, duší světlo jsi, / ty nade všechny radosti, / nad vroucí sny všech bytostí.

4. Když v našem srdci přebýváš, / je světlem pravdy

pronikáš, / pomíjí kouzlo klamných krás / a pravá láska plane z nás.

5. Měj s námi velkou slitovnost, / uděl nám božské lásky ctnost, / ať skrze tvoji přítomnost / zříme tvé slávy velebnost.

6. Pějem ti chvály s nadšením, / vždyť tys ten milý Boží Syn, / jejž Otec s Duchem vznešeným / ve slávě zjevil věrným svým. / Amen.

1. Dulcis Iesu, memória, / dans vera cordis gáudia, / sed super mel et ómnia / eius dulcis praeséntia.

2. Nil cánitur suávius, / audítur nil iucúndius, / nil cogitátur dúlcius, / quam Iesus Dei Fílius.

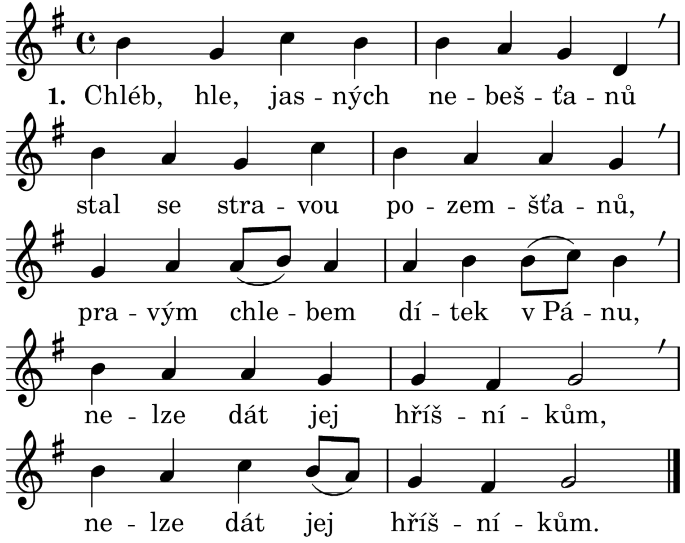
3. Iesu, dulcédo córdium / fons veri, lumen méntium, / excédis omne gáudium / et omne desidérium.

4. Quando cor nostrum vísitas, / tunc lucet ei véritas / mundi viléscit vánitas / et intus fervet cáritas.

5. Da nobis largus véniam, / amóris tui cópiam; / da nobis per praeséntiam / tuam vidére glóriam.

6. Laudes tibi nos pángimus, / diléctus es qui Fílius, / quem Patris atque Spiritus / splendor revélat ínclitus. / Amen.

787 – Chléb, hle, jasných nebešťanů



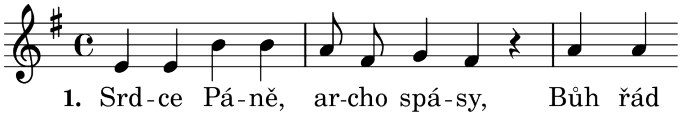
1. Chléb, hle, jasných nebešťanů / stal se stravou pozemšťanů, / pravým chlebem dítek v Pánu, [: nelze dát jej hříšníkům. :]

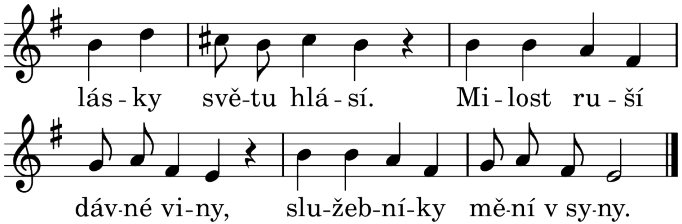
2. V předobrazech naznačený, / Izák v oběť připravený, / Beránek náš předurčený, [: mana daná praotcům. :]

3. Pastýři náš, Chlebe pravý, / Jezu, buď k nám shovívavý, / nenechej nás bez potravy, / zakusit dej odměn svých / v zemi věčně živoucích.

4. Ty vše znáš a máš v své moci, / smrtelníky proveď nocí, / děti Boží navrať Otci, / dědictví jim najít nech / v společenství svatých všech.

788 – Srdce Páně, archo spásy





1. Srdce Páně, archo spásy, / Bůh řád lásky světu hlásí. / Milost ruší dávné viny, / služebníky mění v syny.

2. Srdce, stánku nové smlouvy, / chráme svatý, opravdový, / bez opony, zdí a dveří / přístupný jsi všem, kdo věří.

3. Lásko v Srdci probodená, / vzkříšená a oslavená, / ač tě zrakem nevidíme, / ránu v Srdci vzývat smíme.

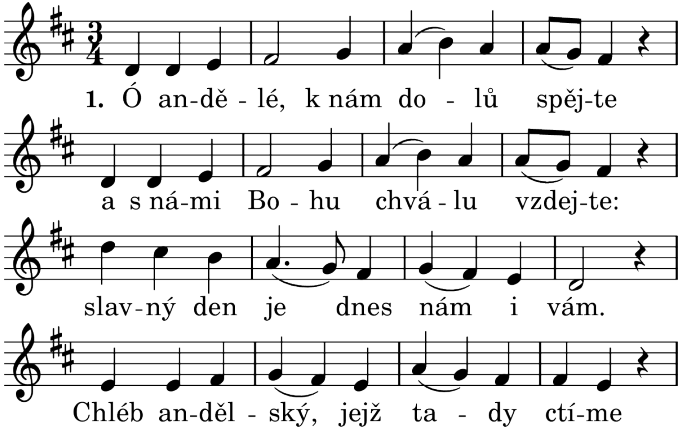
4. V ráně tajemné se skrývá / lásky proud, jenž viny smývá. / Dluhy, v nichž svět naděj ztrácí, / nejvyšší kněz Kristus splácí.

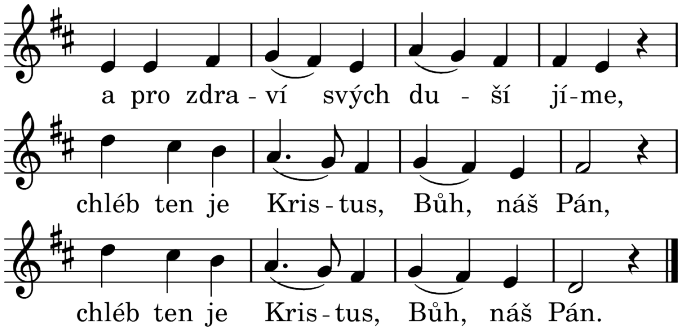
5. Kdo by Pána nemiloval, / jenž se za nás obětoval, / k jeho Srdci pospíchejme, / v něm své strasti

ukrývejme.

6. Tvému Srdci dík a sláva, / Pane, kéž znít nepřestává, / s Otcem, Duchem, od nás vděčně / nyní i na věky věčné.

789 – Ó andělé, k nám dolů spějte





1. Ó andělé, k nám dolů spějte / a s námi Bohu chválu vzdejte: / slavný den je dnes nám i vám. / Chléb andělský, jejž tady ctíme / a pro zdraví svých duší jíme, [: chléb ten je Kristus, Bůh, náš Pán. :]

2. Vy v tajemné jste síni byli, / kde s apoštoly Ježíš milý / dlel při posledním hodu svém. / Vy zřeli jste, jak chléb jim lámal / a s těmi slovy kolem dával: [: Vezměte před mým odchodem. :]

3. Hle tělo mé, jenž na smrt dáno, / buď na mou paměť přijímáno, / v něm síla lásky mé se zjev! / Kdykoli tato slova díte, / chléb v moje tělo proměníte [: a víno v moji

božskou krev. :]

4. Chce u nás být až do skonání, / k nám hříšným v pokoře se sklání, / by ukázal jak nás má rád; / zář božství, kterou plane v ráji, / pod způsobami chleba tají, [: by v srdcích mohl spočívat. :]

5. Ty otců našich Bože silný, / ty léku duše neomylný, / pokrme srdcí věřících. / Tvůj lid se tobě v bázni koří / a v srdcích víra s láskou hoří, [: ó neopouštěj dětí svých. :]

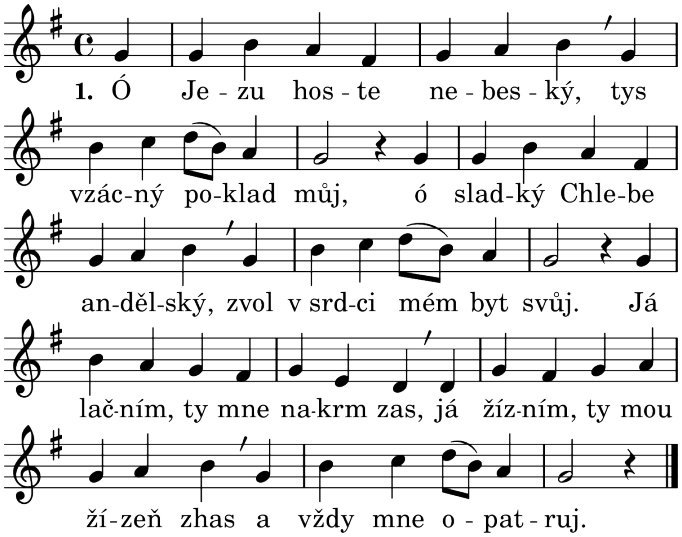
6. Jsou v Ježíšově Srdci skryty / ty nejušlechtilejší city / a nutí silou nezdolnou, / by rozdával svou božskou lásku / a v nejužším byl s námi svazku [: a u nás hledal radost svou. :]

7. Kéž v duše potřebách i těla / se naše prosba rozechvělá / před svatostánek utíká. / Kéž milost tvého požehnání / církev i národ zlého chrání [: a světem vládne láska tvá. :]

8. Rač na vezdejší naší pouti / nám často v srdci spočinouti, / tajemný Chlebe andělský. / Dej, aby

tvoje svaté tělo / nám při skonání otevřelo [: blažený domov nebeský! :]

790 – Ó Jezu, hoste nebeský



1. Ó Jezu, hoste nebeský, / tys vzácný poklad můj, / ó

sladký Chlebe andělský, / zvol v srdci mém byt svůj. / Já lačním, ty mne nakrm zas, / já žízním, ty mou žízeň zhas / a vždy mne opatruj.

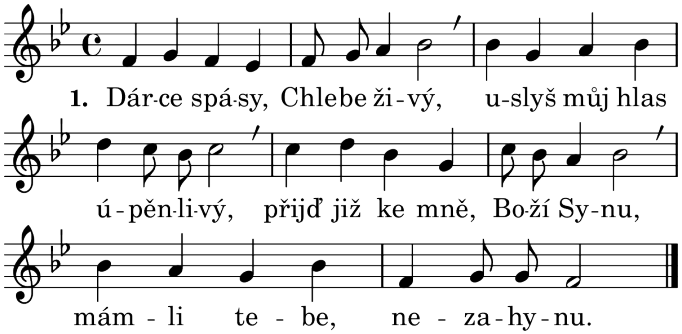
2. Ó Jezu, bloudím, dej mi jít / jen cestou života, / jsem nevidom, tvá zář mi sviť, / ať prchne mrákota. / Jsem nuzný, pomoz v chudobě, / těch darů, jež máš v zásobě, / mně dej tvá dobrota.

3. Ó Jezu truchlím, ty mne těš / v mé bídě, úzkosti, / jsem sláb, mně ku pomoci spěš / v mé nestatečnosti. / Jsem poutník, pouť má daleká, / však duše má se neleká, / když ty jen se mnou jdeš.

4. Ó Jezu, tys mou nadějí, / jen na tě spoléhám, / již nelkám, již se nechvěji, / když tebe, Jezu, mám. / Jsem sluha tvůj, tys velitel, / já tvor, a ty můj Stvořitel, / ty Bůh, a já tvůj chrám.

5. Ó Jezu, tobě poctu vzdej / tvých vyvolených sbor, / tvou oslavou se ozývej / ves, město, sad i bor. / Kloň každé se ti koleno, / a cokoli je stvořeno / tvou chválu věčně pěj.

791 – Dárce spásy



1. Dárce spásy, Chlebe živý, / uslyš můj hlas úpěnlivý, / přijď již ke mně, Boží Synu, / mám-li tebe, nezahynu.

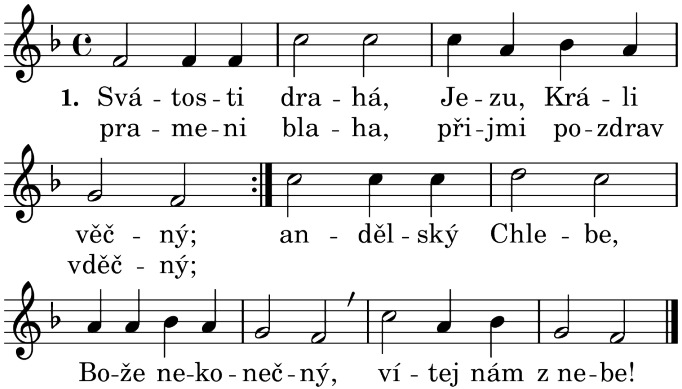
2. Vítězství mi uděl v boji, / zachraň život duše mojí, / očisti ji od poklesků, / ať se zaskví v jasném lesku.

3. Pomoz obstát v pokušení, / dej, ať sloužím bez prodlení, / spravuj práce mého stavu, / ať jsou tobě na oslavu.

4. Kéž tvou milost nepostrádám, / nad tvou lásku víc nežádám / a tvé svaté požehnání / kéž mě všeho zlého

chrání.

792 – Svátosti drahá



1. Svátosti drahá, Jezu, Králi věčný, / prameni blaha, přijmi pozdrav vděčný; / andělský Chlebe, Bože nekonečný, / vítej nám z nebe!

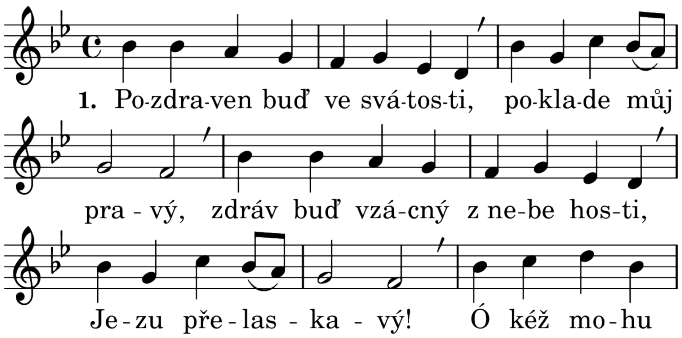
2. Oběti svatá, daná Hospodinu, / tebou je sňata kletba hříšných činů; / ó kéž ti stálou, čisté Panny

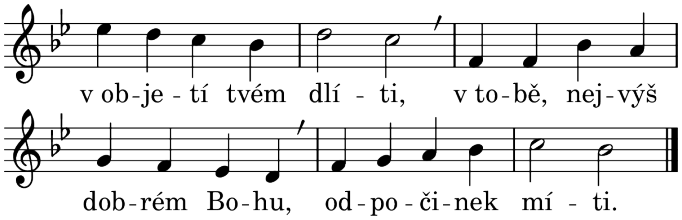
Synu / plesáme chválou!

3. Potravo čistá, Mano přežádoucí, / záruko jistá slávy nehynoucí; / nebeský Hosti, vítej v srdce vroucí, / ozdob je ctností!

4. Darů všech zdroji, žehnej nám té chvíle, / pomáhej v boji skromné naší síle; / zachraň nám víru, bychom došli cíle: / věčného míru!

793 – Pozdraven buď ve svátosti



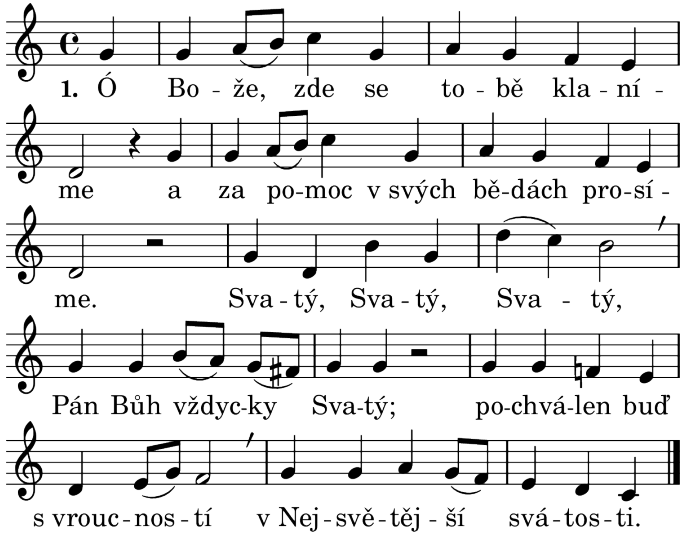


1. Pozdraven buď ve svátosti, / poklade můj pravý, / zdráv buď vzácný z nebe hosti, / Jezu přelaskavý. / Ó kéž mohu v objetí tvém dlíti, / v tobě, nejvýš dobrém Bohu, / odpočinek míti.

2. Zavítej v mé nitro vřelé, / utiš moji tužbu / a mé srdce podrob celé / v stálou sobě službu! / Ó té slasti, požívati tebe! / Jako svatým v nebes vlasti / zde mi dáváš sebe.

3. Žehnej nyní, drahý Kriste, / ze svého mi stanu, / dej, ať ohněm lásky čisté / k tobě stále planu; / po vezdejší nebezpečné pouti / rač mne, Jezu nejmilejší, / k sobě přivinouti.

794 – Ó Bože, zde se tobě klaníme

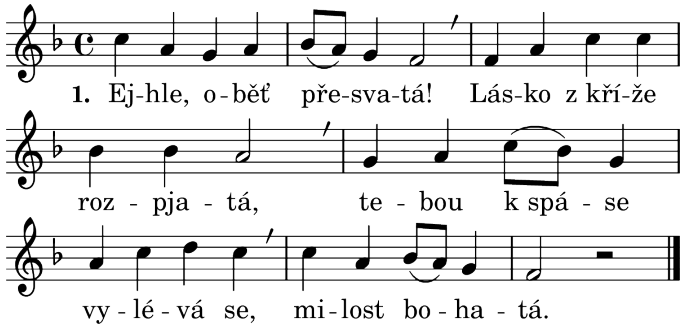


1. Ó Bože, zde se tobě klaníme / a za pomoc v svých bědách prosíme. / Svatý, Svatý, Svatý, / Pán Bůh vždycky Svatý, / pochválen buď s vroucností / v Nejsvětější svátosti.

2. Ach, očisti nás hříchem ztížené, / dej, ať jsme hodni božské lásky tvé. / Svatý, Svatý, Svatý, / Pán Bůh vždycky Svatý, / pochválen buď s vroucností / v Nejsvětější svátosti.

3. Buď tělem svým i krví pokrm nám / a požehnej nás, Svrchovaný, sám. / Svatý, Svatý, Svatý, / Pán Bůh vždycky Svatý, / pochválen buď s vroucností / v Nejsvětější svátosti.

795 – Ejhle, oběť přesvatá



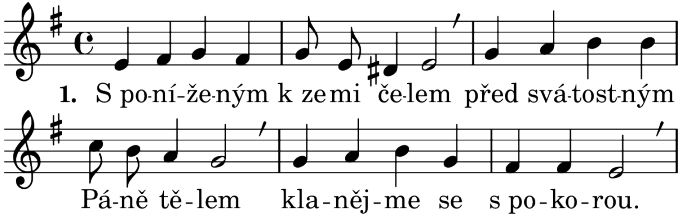
1. Ejhle, oběť přesvatá! / Lásko z kříže rozpjatá, / tebou k spáse vylévá se / milost bohatá.

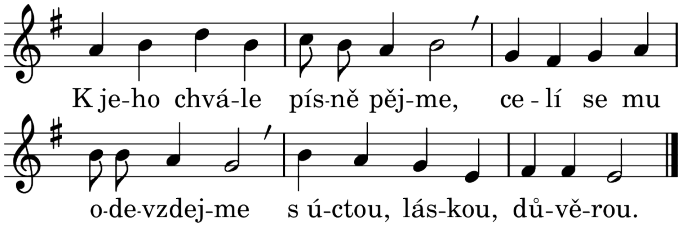
2. Kriste v chleba způsobě, / obnov mě k své podobě, / ty jsi pravou duše stravou, / toužím po tobě.

3. V poslední když vejdu boj, / s duší mou se, Jezu, spoj. / Dej mi sebe, živý Chlebe, / buď mé spásy zdroj.

4. V soudu pro krev svatých ran / před záhubou věčnou chraň, / pro tvé strasti v nebes vlasti / kéž svůj domov mám.

796 – S poníženým k zemi čelem



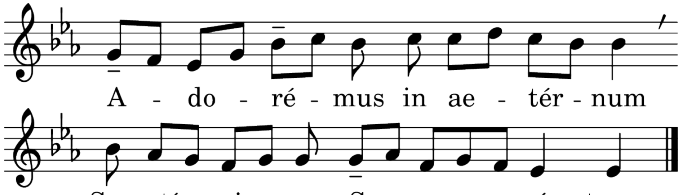


1. S poníženým k zemi čelem / před svátostným Páně tělem / klanějme se s pokorou. / K jeho chvále písně pějme, / celí se mu odevzdejme / s úctou, láskou, důvěrou.

2. Sebe sám nám darem dáváš / pro nás pokrmem se stáváš, / chlebem sytíš lačný lid. / Tvoje láska neskonalá / div ten velký vykonala, / který nelze vyjádřit.

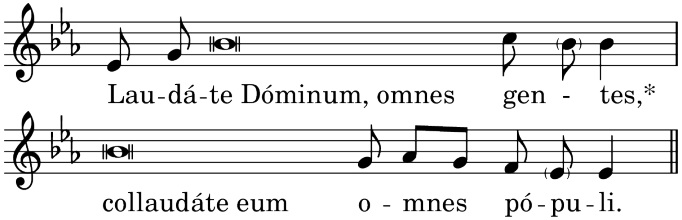
3. Spojme s anděly své hlasy, / s nimi Pánu, dárci spásy, / pějme píseň vděčnosti. / Oslavujme neustále / Jezu Krista, nebes Krále, / v Nejsvětější svátosti.

797 – Adorémus in aeternum



Adorémus in aetérnum / Sanctíssimum Sacraméntum.

Psalmus 117 (116)



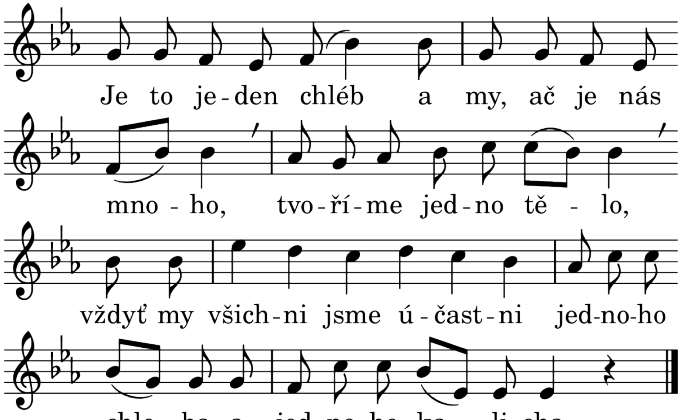
Laudáte Dóminum, omnes gentes, *
collaudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius, *
et véritas Dómini manet in aetérnum.

Glória Patri, et Fílio, *
et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio, et nunc et semper, *
et in saécula saeculórum. Amen.

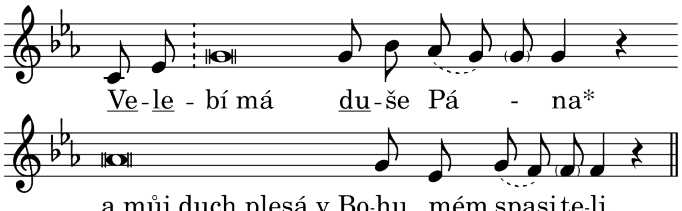
798 – Je to jeden chléb

Antifona k přijímání – 1 Kor 10,17



Je to jeden chléb a my, ač je nás mnoho, / tvoříme jedno tělo, / vždyť my všichni jsme účastni jednoho chleba a jednoho kalicha.

Kantikum Panny Marie – Lk 1,46–55



Velebí má duše Pána *
a můj duch plesá v Bohu, mém spasiteli,
že shlédl na svou nepatrnou služebnici: *
Hle, od této chvíle mě budou blahoslavit všechna pokolení,
že mi učinil veliké věci ten, který je mocný; *
jeho jméno je svaté.
A jeho milostrdenství od pokolení do pokolení *
k těm, kdo se ho bojí.

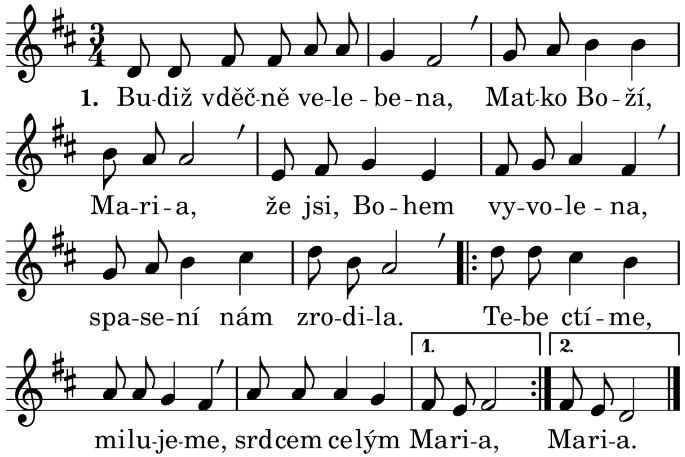
Prokázal sílu svým ramenem, *

rozptýlil ty, kdo v srdci pyšně smýšlejí.
mocné svrhl z trůnu *
a ponížené povýšil,
hladové nasytil dobrými věcmi *
a bohaté propustil s prázdnou.

Ujal se svého služebníka Izraele, *
pamatoval na své milosrdenství,
jak slíbil našim otcům, *
Abrahámovi a jeho potomkům na věky.
Sláva Otci i Synu *
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky *
a na věky věků. Amen.

Písně o Panně Marii, andělech a svatých

801 – Budiž vděčně velebena



1. Budiž vděčně velebena, / Matko Boží Maria, / že jsi Bohem vyvolena, / spasení nám zrodila. [: Tebe ctíme, milujeme / srdcem celým, Maria. :]

2. Viděl prorok měsíc smavý / pod tvou nohou, Maria, / dvanáct hvězd kol tvojí hlavy, / sluncem celás zářila. [: Tebe ctíme, milujeme / srdcem celým, Maria. :]

3. Ve své mysli od věčnosti, / Dívko Páně, Maria, / na tvou krásu, na tvé ctnosti / Boží láska myslila. [: Tebe ctíme, milujeme / srdcem celým, Maria. :]

4. Mezi Tebe, mezi vinu / od počátku, Maria, / vůle Otce z lásky k Synu, / nepřátelství vložila. [: Tebe ctíme, milujeme / srdcem celým, Maria. :]

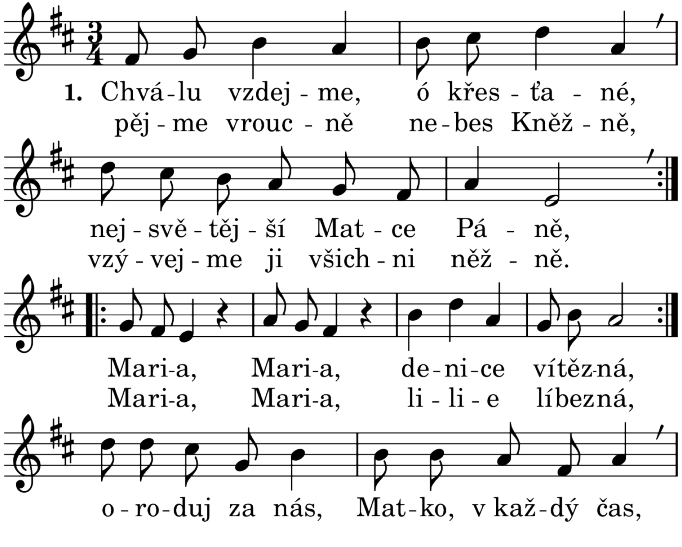
5. Boží moudrost zbudovala / v tobě stánek, Maria, / by v něm jednou přebývala, / z něho se nám zrodila. [: Tebe ctíme, milujeme / srdcem celým, Maria. :]

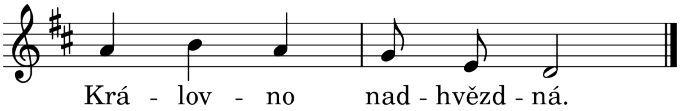
6. Bez poskvrny počatá jsi, / Panno čistá, Maria, / vykvetla do rajské krásy, / v lilii ses rozvila. [: Tebe ctíme, milujeme / srdcem celým, Maria. :]

7. Vypros nám, svým hříšným dětem, / milost velkou, Maria, / aby na té pouti světem / i v nás krása zářila. [: Tebe ctíme, milujeme / srdcem celým, Maria. :]

8. A po zdejším putování / ujmi se nás, Maria, / by tě v rajském radování / naše duše spatřila. [: Tebe ctíme, milujeme / srdcem celým, Maria. :]

802 – Chválu vzdejme, ó křesťané





1. Chválu vzdejme, ó křesťané, / nejsvětější Matce Páně, / pějme vroucně nebes Kněžně, / vzývejme ji všichni něžně. / Maria, / Maria, / denice vítězná, / Maria, / Maria, / lilie líbezná, / oroduj za nás, Matko, v každý čas, / Královno nadhvězdná.

2. Panno slavná, Panno svatá, / bez poskvrny jsi počatá; / květe rajské líbeznosti, / kdo by vychválil tě dosti? / Maria, / Maria, / denice vítězná, / Maria, / Maria, / lilie líbezná, / oroduj za nás, Matko, v každý čas, / Královno nadhvězdná.

3. Tak jsi byla nebi milá, / žes nám Boha porodila; / pravá matko Pána Krista, / zůstala jsi panna čistá. / Maria, / Maria, / denice vítězná, / Maria, / Maria, / lilie líbezná, / oroduj za nás, Matko, v každý čas, / Královno nadhvězdná.

4. V lůně tvém Bůh odpočíval, / na tvých prsou tiše dlíval. / Která matka tebe předčí, / které matky syn

je větší? / Maria, / Maria, / denice vítězná, / Maria, / Maria, / lilie líbezná, / oroduj za nás, Matko, v každý čas, / Královno nadhvězdná.

5. Ty jsi Panna nejmoudřejší, / veškeré cti nejhodnější, / Tebe nelze vychváliti, / tvoji slávu rozmnožiti / Maria, / Maria, / denice vítězná, / Maria, / Maria, / lilie líbezná, / oroduj za nás, Matko, v každý čas, / Královno nadhvězdná.

6. Panno věrná, dobrotivá, / s důvěrou tě hříšník vzývá; / Zrcadlem jsi spravedlivých, / vzorem duší v Bohu živých. / Maria, / Maria, / denice vítězná, / Maria, / Maria, / lilie líbezná, / oroduj za nás, Matko, v každý čas, / Královno nadhvězdná.

7. Ty jsi radost našich duší, / v tobě krásu ráje tuší; / Ty jsi pramen nábožnosti, / ty jsi studnice všech ctností. / Maria, / Maria, / denice vítězná, / Maria, / Maria, / lilie líbezná, / oroduj za nás, Matko, v každý čas, / Královno nadhvězdná.

8. Ty jsi naše k nebi brána, / archa úmluvy nám daná, /

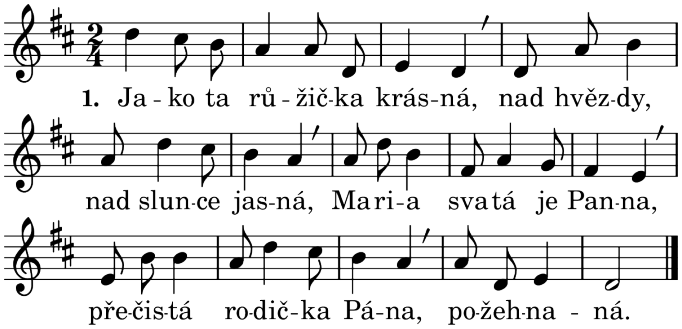
Hvězda jitřní, jež nám svítí / za bouřlivé plavby žití. / Maria, / Maria, / denice vítězná, / Maria, / Maria, / lilie líbezná, / oroduj za nás, Matko, v každý čas, / Královno nadhvězdná.

9. Ty nemocné uzdravuješ, / za hříšníky oroduješ, / Útěchou jsi pro plačící, / všech křesťanů pomocnicí / Maria, / Maria, / denice vítězná, / Maria, / Maria, / lilie líbezná, / oroduj za nás, Matko, v každý čas, / Královno nadhvězdná.

10. Vyvýšená nad anděly, / nad všech svatých zástup skvělý, / Královna jsi tvorstva všeho, / dlíš u Boha všemocného. / Maria, / Maria, / denice vítězná, / Maria, / Maria, / lilie líbezná, / oroduj za nás, Matko, v každý čas, / Královno nadhvězdná.

11. Nedej, Matko, zahynouti / dětem na vezdejší pouti / a dej lidu prosícímu / šťastně dojít k tvému Synu. / Maria, / Maria, / denice vítězná, / Maria, / Maria, / lilie líbezná, / oroduj za nás, Matko, v každý čas, / Královno nadhvězdná.

803 – Jako ta růžička krásná



1. Jako ta růžička krásná, / nad hvězdy, nad slunce jasná, / Maria svatá je Panna, / přečistá rodička Pána, / požehnaná.

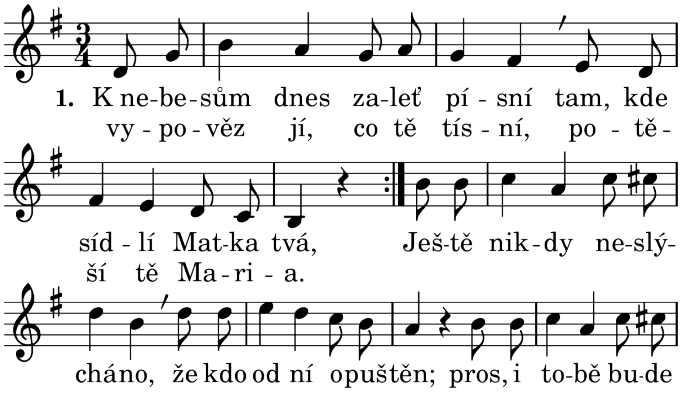
2. Vládce všech andělských sborů / vtělil se pro spásu tvorů; / světa hřích krví svou obmyl, / temnosti nadvládu zlomil, / Pán všech časů.

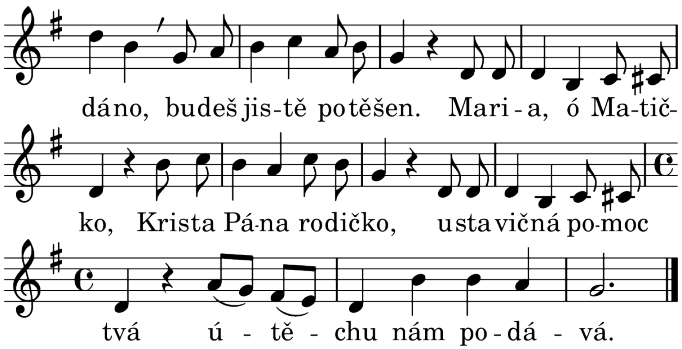
3. Zvítězil přeslavně v boji, / vrátil se ve slávu svoji, / aby nám u Otce v ráji / připravil v nebeském kraji / věčnou krásu.

4. Pomoz nám, Pane a Králi, / tobě všech tvorů zní chvály. / Pod prapor svatého kříže / přijmi nás, věčný náš Kníže, / Bože spásy.

5. Ježíši, zrozený z Panny, / otevř nám nebeské brány, / s Marií přej nám tam bývat, / s anděly tvou chválu zpívat / věčné časy.

804 – K nebesům dnes zaleť písní





1. K nebesům dnes zaleť písní / tam, kde sídlí Matka tvá, / Vypověz jí, co tě tísní, / potěší tě Maria. / Ještě nikdy neslýcháno, / že kdo od ní opuštěn; / pros, i tobě bude dáno, / budeš jistě potěšen. / Maria, ó Matičko, / Krista Pána rodičko, / ustavičná pomoc tvá / útěchu nám podává.

2. Jediný Syn tvůj než skonal / na Golgotě bolestné, / k tobě, Matko, z kříže volal: / Hle syn tvůj, hle, dítky tvé! / Naplň přání Syna svého, / které vložil v ruku tvou, / chraň své dítky všeho zlého, / buď nám Matkou pomocnou. / Maria, ó Matičko, / Krista Pána rodičko, /

ustavičná pomoc tvá / útěchu nám podává.

3. Nedej bychom zvyku zlého / okovům se poddali, / nedej, bychom Syna tvého / znovu ukřižovali. / Když nás k hříchu zlý duch svádí, / chraň nás Matko, žádáme, / ať se zapřít chceme rádi, / k tobě, Panno, voláme. / Maria, ó Matičko, / Krista Pána rodičko, / ustavičná pomoc tvá / útěchu nám podává.

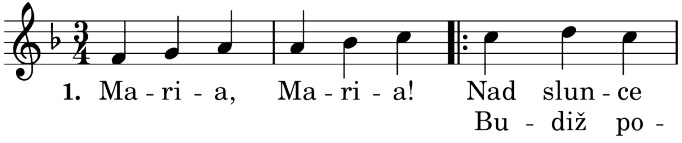
4. Když nás bída, nouze svírá, / k nebesům veď pohled náš, / ať nás sílí pevná víra, / že nám vždycky pomáháš. / Vzdaluj od nás žal a tíseň, / duši naplň nadšením, / ať ti pějem vděčnou píseň, / ať se sejdem s Kristem tvým. / Maria, ó Matičko, / Krista Pána rodičko, / ustavičná pomoc tvá / útěchu nám podává.

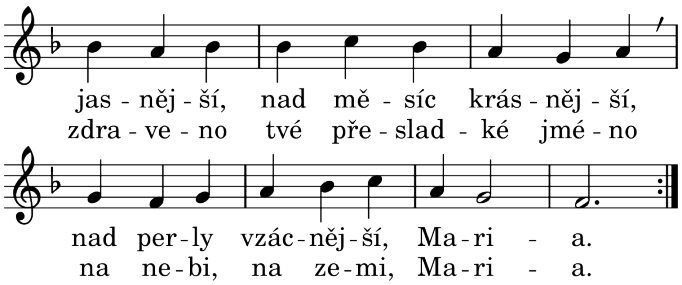
5. Dej, ať v domech našich vzkvétá / pravá láska, pravá ctnost, / ať mír domku z Nazareta / je v nich stálý, milý host. / Z vůle Boží vrať nás všechny / křesťanskému životu, / otcům, matkám moudrost vdechni, / dětem uchraň čistotu. / Maria, ó Matičko, / Krista Pána rodičko, / ustavičná pomoc tvá / útěchu nám podává.

6. Poslední den až se schýlí, / soudcem bude nám Syn tvůj, / Maria v té vážné chvíli / duši naši opatruj. / Neopouštěj dítky svoje / v tomto kroku rozhodném, / až se skončí všechny boje, / ať u tebe spočinem. / Maria, ó Matičko, / Krista Pána rodičko, / ustavičná pomoc tvá / útěchu nám podává.

7. Proto v každém utrpení / k tobě, Matko, chvátáme; / ve své nouzi každodenní / za ochranu žádáme. / Jsi-li s námi, zvítězíme / nad nepřátel přemocí, / když tě Matkou zváti smíme / ustavičné pomoci. / Maria, ó Matičko, / Krista Pána rodičko, / ustavičná pomoc tvá / útěchu nám podává.

805 – Maria, Maria





1. Maria, Maria! / Nad slunce jasnější, nad měsíc krásnější, / nad perly vzácnější, Maria. / Budiž pozdraveno tvé přesladké jméno / na nebi, na zemi, Maria.

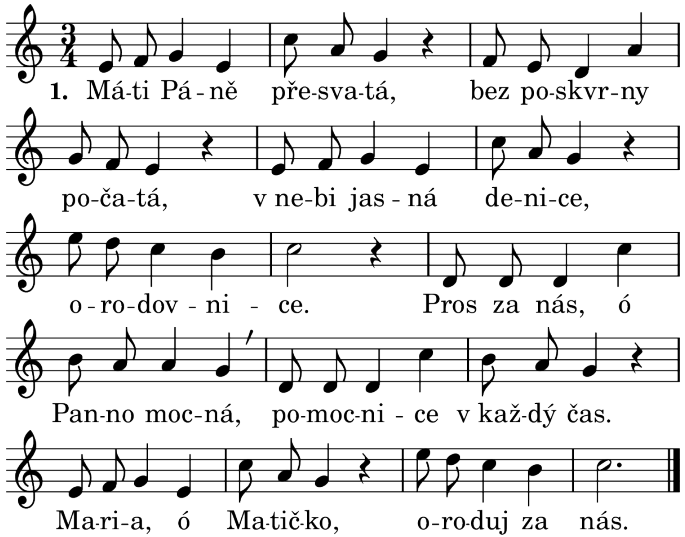
2. Maria, Maria! / U Boha věčného, Otce Syna svého, / pros za nás v každý čas, Maria. / Ať nás neopustí v nouzi a těžkosti / podle své milosti, Maria.

3. Maria, Maria! / Pros Ježíše Syna, by nám naše vina / odpuštěna byla, Maria. / Nad vinami lítost a pravou zkroušenost / vypros nám, pomoz nám, Maria.

4. Maria, Maria! / Pros Ducha Svatého, ať nám světla svého / dá z nebe skrz tebe, Maria. / Proti lsti ďábelské

ať v síle křesťanské / pevní jsme, stálí jsme, Maria.

806 – Máti Páně přesvatá



1. Máti Páně přesvatá, / bez poskvrny počatá, / v nebi jasná denice, / orodovnice. / Pros za nás, ó Panno

mocná, / pomocnice v každý čas. / Maria, ó Matičko, / oroduj za nás.

2. Hned jak začne slunko plát, / rač nám, Matko, požehnat, / aby prací celý den / Bůh byl veleben. / Pros za nás, ó Panno mocná, / pomocnice v každý čas. / Maria, ó Matičko, / oroduj za nás.

3. Vypros nám té milosti, / bychom s tichou radostí / ctili Krista milého, / Pána našeho. / Pros za nás, ó Panno mocná, / pomocnice v každý čas. / Maria, ó Matičko, / oroduj za nás.

4. Milá Matko v nebesích, / zapuď od nás hněv a hřích. / Nedej, by k nám přístup měl / lidstva nepřítel. / Pros za nás, ó Panno mocná, / pomocnice v každý čas. / Maria, ó Matičko, / oroduj za nás.

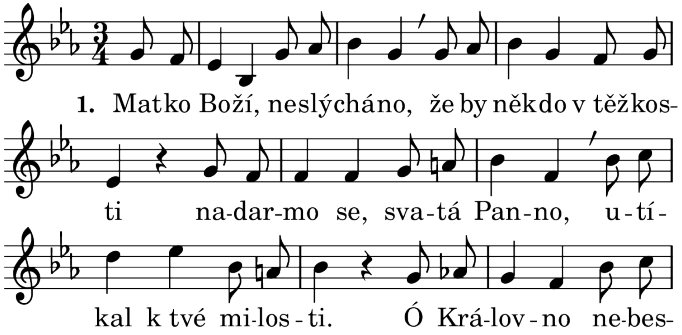
5. Tvoje svatá, mocná dlaň / celou naši obec chraň, / volej za nás k Ježíši, / on tě vyslyší. / Pros za nás, ó Panno mocná, / pomocnice v každý čas. / Maria, ó Matičko, / oroduj za nás.

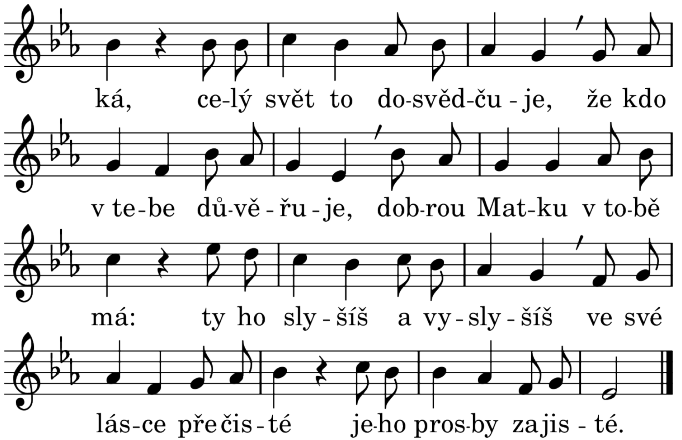
6. Vypros čeho třeba nám, / našim dětem, rodinám, /

zachraň v poli úrodu, / žehnej národu. / Pros za nás, ó Panno mocná, / pomocnice v každý čas. / Maria, ó Matičko, / oroduj za nás.

7. Pros, ať tvoje rodina / jednou v nebi u Syna / s tebou věčně přebývá, / s anděly zpívá. / Pros za nás, ó Panno mocná, / pomocnice v každý čas. / Maria, ó Matičko, / oroduj za nás.

807 – Matko Boží, neslýcháno





1. Matko Boží, neslýcháno, / že by někdo v těžkosti / nadarmo se, svatá Panno, / utíkal k tvé milosti. / Ó Královno nebeská, / celý svět to dosvědčuje, / že kdo v tebe důvěřuje, / dobrou Matku v tobě má: / ty ho slyšíš a vyslyšíš / ve své lásce přečisté / jeho prosby zajisté.

2. Matko Krista, Matko spásy, / hvězdo naše, z nebe hleď; / vyslyš našich proseb hlasy, / světlem svým nás k cíli veď. / Ó Královno nebeská, / celý svět to

dosvědčuje, / že kdo v tebe důvěřuje, / dobrou Matku v tobě má: / ty ho slyšíš a vyslyšíš / ve své lásce přečisté / jeho prosby zajisté.

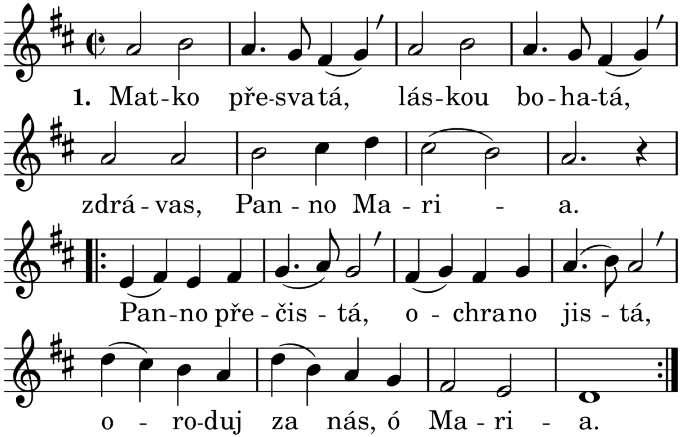
3. Jako plavcům v širém moři, / nám též vůdčí hvězdou buď, / utěš srdce v každém hoři, / světlem lásky naplň hruď. / Ó Královno nebeská, / celý svět to dosvědčuje, / že kdo v tebe důvěřuje, / dobrou Matku v tobě má: / ty ho slyšíš a vyslyšíš / ve své lásce přečisté / jeho prosby zajisté.

4. Matko Boží, jejíž kráse / andělů se koří sbor, / sviť nám z nebe k naší spáse, / ukroť živlů moc i vzdor. / Ó Královno nebeská, / celý svět to dosvědčuje, / že kdo v tebe důvěřuje, / dobrou Matku v tobě má: / ty ho slyšíš a vyslyšíš / ve své lásce přečisté / jeho prosby zajisté.

5. Z moře světa, z bouřných vírů / uveď, Matko, děti své / v tichý přístav štěstí, míru, / kam nás tvůj Syn v lásce zve. / Ó Královno nebeská, / celý svět to dosvědčuje, / že kdo v tebe důvěřuje, / dobrou Matku v tobě má: / ty ho slyšíš a vyslyšíš / ve své lásce

přečisté / jeho prosby zajisté.

808 – Matko přesvatá



1. Matko přesvatá, / láskou bohatá, / zdrávas, Panno Maria. / Panno přečistá, / ochrano jistá, / oroduj za nás, ó Maria. / Panno přečistá, / ochrano jistá, / oroduj za nás, ó Maria.

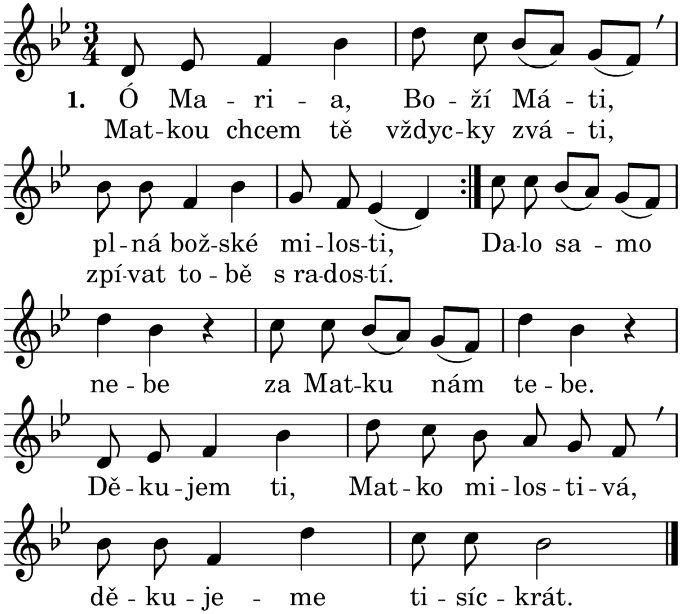
2. Ve všech slabostech, / ve všech starostech / posiluj nás, Maria. / Nedej umdlévat, / smutku podléhat, / oroduj za nás, ó Maria. / Nedej umdlévat, / smutku podléhat, / Oroduj za nás, ó Maria.

3. Jistý přístave / v plavbě klamavé, / zdrávas, Panno Maria. / Pro svoje slasti, / pro svoje strasti / oroduj za nás, ó Maria. / Pro svoje slasti, / pro svoje strasti / oroduj za nás, ó Maria.

4. Panno, ochraň nás / v tento smutný čas, / vyslyš nás, ó Maria. / Důvěra v tebe / lék nám dá z nebe, / oroduj za nás, ó Maria. / Důvěra v tebe / lék nám dá z nebe, / oroduj za nás, ó Maria.

5. V každém toužení, / v každém soužení / k nám se nakloň, Maria. / V době poslední / na nás pohlédni, / oroduj za nás, ó Maria. / V době poslední / na nás pohlédni, / oroduj za nás, ó Maria.

809 – Ó Maria, Boží Máti



1. Ó Maria, Boží Máti, / plná božské milosti, / Matkou chcem tě vždycky zváti, / zpívat tobě s radostí. / Dalo samo nebe / za Matku nám tebe. / Děkujem ti, Matko

milostivá, / děkujeme tisíckrát.

2. Blažen, kdo zná lásku tvoji, / kdo tě jako Matku ctí. / U tebe se jistě zhojí / srdce plné bolesti. / Kdo se k tobě vine, / nikdy nezahyne. / Děkujem ti, Matko milostivá, / děkujeme tisíckrát.

3. Kdyby tebe, Boží Matky, / kdyby tebe nebylo, / bylo by své věčné statky / člověčenstvo ztratilo. / Proto ctíme tebe / jako bránu nebe. / Děkujem ti, Matko milostivá, / děkujeme tisíckrát.

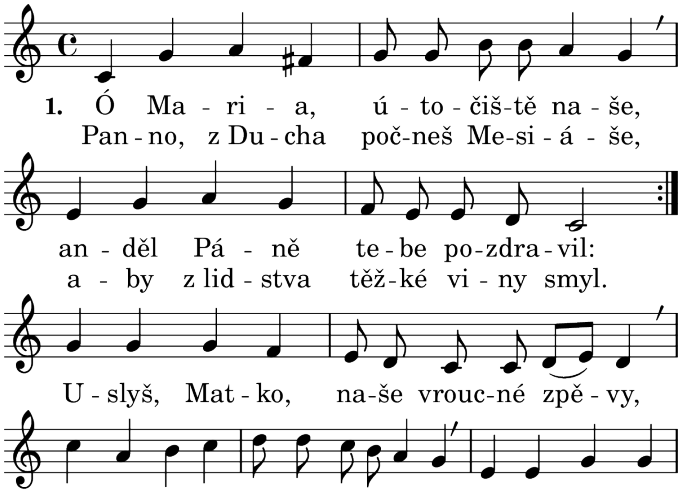
4. Jsi-li v světě opuštěný, / k Marii se utíkej, / přednes jí své utrpení, / o přímluvu požádej. / Ve svém dobrodiní / lehčím kříž tvůj činí. / Děkujem ti, Matko milostivá, / děkujeme tisíckrát.

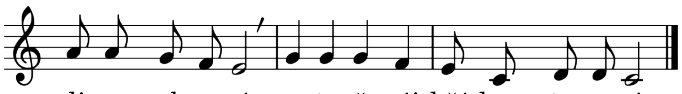
5. Připomeň si, kolik zlého / svatá Matka zkusila. / Pro spasení lidu svého / bolest snášet musila. / Nikdy nereptala, / tak nám příklad dala. / Děkujem ti, Matko milostivá, / děkujeme tisíckrát.

6. Marii ať opěvuje / po všem světě každý tvor, / jak ji v nebi oslavuje / andělů a svatých sbor. / Kéž ti

smíme, Máti, / úctu písní vzdáti. / Děkujem ti, Matko milostivá, / děkujeme tisíckrát.

810 – Ó Maria, útočiště naše





Vstup

1. Ó Maria, útočiště naše, / anděl Páně tebe pozdravil: / Panno, z Ducha počneš Mesiáše, / aby z lidstva těžké viny smyl. / Uslyš, Matko, naše vroucné zpěvy, / přimlouvej se za nás, děti Evy, / ať nám Syn tvůj, divem zplozený, / otevře ráj hříchem ztracený.

Před evangeliem

2. Mudrci se zbožně, Matko blahá, / poklonili tvému Dítěti; / moudří posud jeho slova drahá / ukládají věrně v paměti. / Oblohy a země krása zhyne, / slovo tvého Syna nepomine; / pros, ať světlo jeho učení / na cestu nám svítí k spasení.

Obětní průvod

3. Když jsi v chrámě svoje nemluvňátko / Simeonu v lokty vkládala, / tehdy jsi též, přeblažená Matko, / sebe Pánu v oběť dávala. / S tebou chceme Bohu v oběť

nésti / svoje síly, snahy a bolesti, / chceme vždy jen Krista milovat, / jemu stále žít a umírat.

4. V chrám jsi vedla Syna, zbožná Panno, / aby v domě Otce přebýval, / rozjímal, co v Písmech svatých psáno, / hořel ohněm modliteb a chval. / I nás nyní přiveď k Synu svému, / z čisté lásky pro nás vtělenému, / ať se jemu zasvěcený chrám / stane milým domovem i nám.

Přijímání

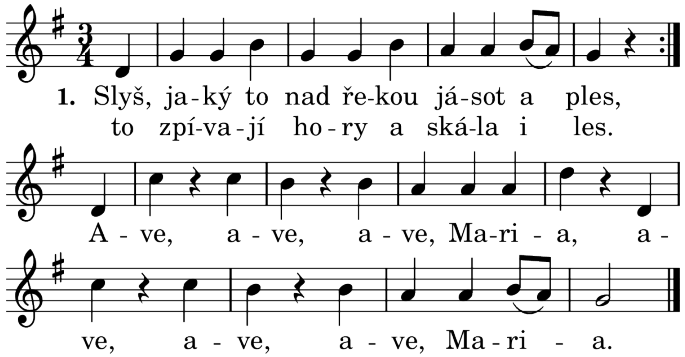
5. Syn tvůj milý ve smrtelném boji / tobě Jana za ochránce dal, / nám pak všem své tělo a krev svoji / na památku muk svých odevzdal. / Ó náš Jezu Kriste, hřeby spjatý, / nejsme hodni jísti pokrm svatý; / řekni však jen slovo jediné / a náš hřích a neduh pomine.

Závěr

6. Když pak Syn tvůj zvolal: Dokonáno! / v těžkých mukách, v hrozném trápení, / útěchu jsi měla, svatá Panno, / že tak získal lidstvu spasení. / Vypros nám, ať v dobru prospíváme, / pozemskou pouť šťastně

dokonáme, / aby nám dal Syn tvůj na trůnu / s tebou věčné slávy korunu.

811 – Slyš, jaký to nad řekou



1. Slyš, jaký to nad řekou jásot a ples, / to zpívají hory a skála i les. / Ave, ave, ave, Maria, / ave, ave, ave, Maria.

2. Tam, kde nyní hlaholí tisíců zpěv, / kdys děvčátko spatřilo nebeský zjev. / Ave, ave, ave, Maria, / ave, ave,

ave, Maria.

3. Má pod bílým závojem líbeznou tvář, / jak pod bílým obláčkem jitřenky zář. / Ave, ave, ave, Maria, / ave, ave, ave, Maria.

4. Ó, pověz mi, Paní, kdo jsi, jak se zveš, / co ode mě chudé si žádáš, co chceš? / Ave, ave, ave, Maria, / ave, ave, ave, Maria.

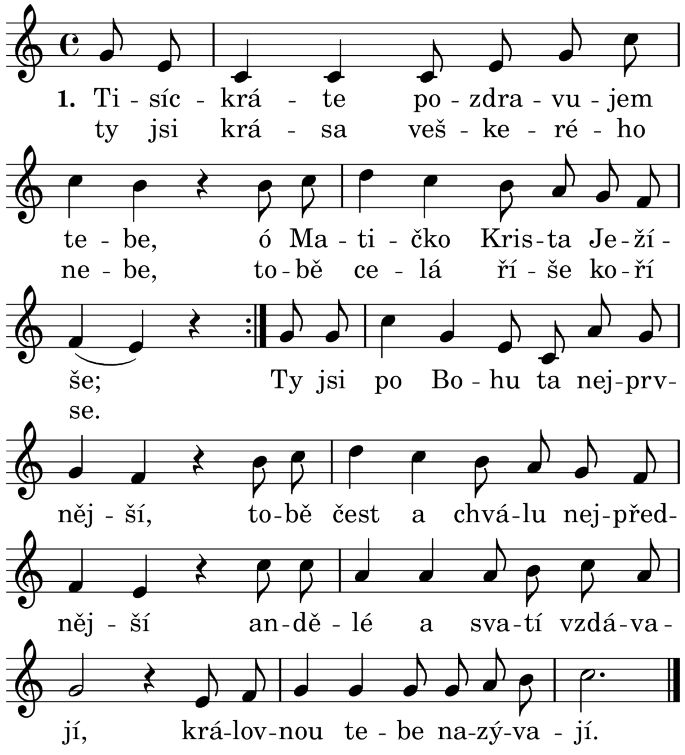
5. Já bez hříchu přečisté Početí jsem, / ať lid činí pokání, pověz to všem. / Ave, ave, ave, Maria, / ave, ave, ave, Maria.

6. A zázračný pramen trysk ze suchých skal, / zde mnohý už znovu své zdraví získal. / Ave, ave, ave, Maria, / ave, ave, ave, Maria.

7. Již z národů ze všech sem spěchají k ní / a radostné pozdravy zástupů zní: / Ave, ave, ave, Maria, / ave, ave, ave, Maria.

8. A také náš jásot a nadšený ples / ať k Marii přečisté vznáší se dnes. / Ave, ave, ave, Maria, / ave, ave, ave, Maria.

812 – Tisíckráte pozdravujeme tebe



1. Tisíckráte pozdravujem tebe, / ó Matičko Krista Ježíše; / ty jsi krása veškerého nebe, / tobě celá říše koří se. / Ty jsi po Bohu ta nejprvnější, / tobě čest a chválu nejpřednější / andělé a svatí vzdávají, / královnou tebe nazývají.

2. Přispěj také nám, ó Matko naše, / všichni vroucím srdcem žádáme. / Jediné tys útočiště naše, / po Bohu nad tebe nemáme. / Ať ti můžem chvály prozpěvovat / a tvé svaté jméno oslavovat; / tak, jak tobě patří po Bohu, / chceme tě chválit v každou dobu.

3. Neboť Stvořitel nebe i země / za svůj stánek tebe vyvolil; / člověčenství naše přijal z tebe, / slávou matky své tě ozdobil. / Ježíš Kristus, Bůh a člověk pravý, / moudrost věčná, vládce věčné slávy, / hořké muky kříže podstoupil, / aby lidstvo všechno vykoupil.

4. Na Sióně ty jsi utvrzená, / v městě sídlíš věčně blaženém; / dřív než bylas na svět narozená, / poctěná jsi v slovu prorockém. / Požíváš teď oné blaženosti, / připravené tobě od věčnosti / od dobroty Boha věčného, / Otce, Syna, Ducha svatého.

5. Ó překrásná paní, na Libanu / jako cedr k nebi zvýšená, / jako cypřiš na hoře Sión, / jako v Kades palma vznešená, / jako růže v Jerichu jsi krásná, / jako ranní denice jsi jasná, / oliva jsi krásná na poli, / javor u vod v tichém údolí.

6. Lilie jsi ze všech nejkrásnější, / která dává vůni líbeznou; / ze všech květů ty jsi nejvzácnější, / občerstvuješ duši znavenou. / Před tvou krásou slunce, měsíc hasne, / Paní mocná nebes říše jasné, / ty jsi jistá brána nebeská, / blaho naše, radost andělská.

7. Zdráva budiž, Panno nejslavnější, / Matko Páně neporušená, / Trojice jsi stánek nejsvětější, / od věčnosti Bohem zvolená. / Panno moudrá, schránko Boha vzácná, / na obloze duho velmi krásná, / Šalomouna křeslo vznešené, / Gedeona rouno zrosené.

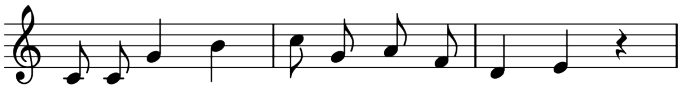
8. Kdo by mohl všechnu slávu tvoji / na tom světě ústy vyznati, / kterou Syn tvůj jen pro lásku svoji / ráčil tobě v nebi schystati. / Byť i všichni chválu tobě pěli, / jménem tvým zněl obor světa celý, / větším světlem

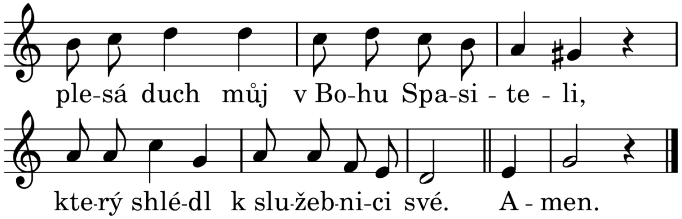
plane sláva tvá / na nebesích, Matko Kristova.

9. Před obrazem tvým, ó Matko Páně, / chceme prosby svoje skládati; / kéž nás chrání tvé mateřské rámě, / kdykoliv tě budem žádati. / V smutku světa, v nouzi, v těžkém kříži / k tobě srdce s důvěrou se blíží: / přímluvkyní buď nám na nebi, / pomocnicí v dobách potřeby.

10. Vypros víru, naději a lásku, / světlo ctnosti v duši rozněcuj, / odvrať od nás hlad a mor a válku, / v bídě každé při nás věrně stůj. / Až pak Syn tvůj z žití pozemského / před trůn slávy své a soudu svého / duše naše bude volati, / tehdy, Matko, rač se zastati.

813A – Velebí má duše Hospodina





1. Velebí má duše Hospodina, / plesá duch můj v Bohu Spasiteli, / který shlédl k služebnici své.

2. Neboť slyšte, od nynější chvíle / slaviti mě budou pokolení / za milost, již prokázal mi Pán.

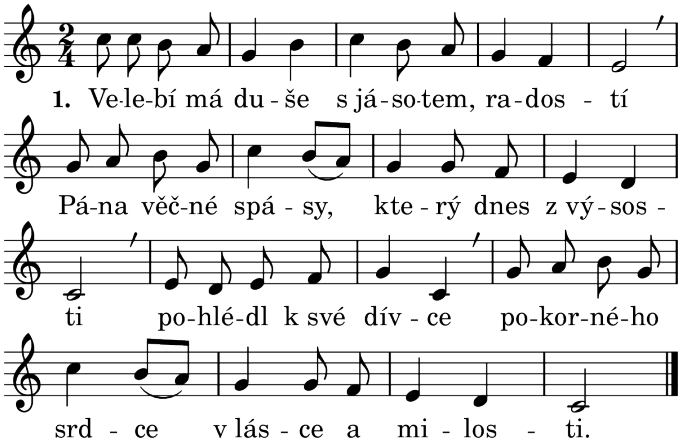
3. Mocný jest a jméno jeho svaté; / milosrdný z rodu na rod ke všem, / kteří v bázni Boží trvají.

4. Divy činil, rozptyloval pyšné, / mocným trůn bral, povyšoval slabé, / sytil lačné, syté propouštěl.

5. Izraele, služebníka svého, / ujal se, jak ve své lásce slíbil / Abrahámu i všem potomkům.

6. Sláva Bohu Otci, Synu, Duchu, / jako bylo v počátku i nyní, / tak i vždycky na věky věků. / Amen.

813B – Velebí má duše s jásotem



1. Velebí má duše s jásotem, radostí / Pána věčné spásy, který dnes z výsosti / pohlédl k své dívce / pokorného srdce v lásce a milosti.

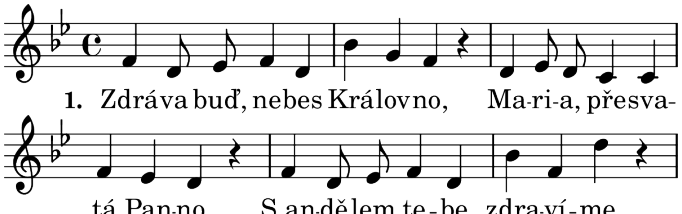
2. Již od této chvíle zástupy národů / v neustálé chvále po světa obvodu / slaviti mě budou, / dívku Páně chudou, v radostném závodu.

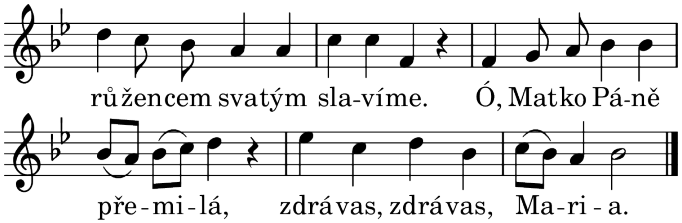
3. Veliké mi věci Hospodin učinil, / Pán můj nejvýš svatý ve mně si zalíbil. / Duši bohabojné / dary nebes hojné od věků připravil.

4. Ramenem své moci on pyšné rozptýlil, / sesadil i mocné, pokorné povýšil. / Sytí všechny lačné, / bohaté a pyšné s prázdnou pryč propustil.

5. V lásce své se ujal národa svatého, / pamětliv je slibu praotcům daného, / že z Judova rodu / přijde spása lidu od Boha věčného.

814 – Zdráva buď, nebes královno





Úvod

Zdráva buď, nebes Královno, / Maria, přesvatá Panno. / S andělem tebe zdravíme, / růžencem svatým slavíme. / Ó, Matko Páně přemilá, / zdrávas, zdrávas, Maria.

1. V tajemství prvém, radostném, / zvěstuje se nám spása všem / andělem, jenž tě pozdravil, / jméno tvé svaté oslavil. / Ó Matko Boží vznešená, / zdrávas, zdrávas, Maria.

2. V tajemství druhém srdce tvé / plesalo v slasti blažené: / Alžběta, k níž jsi spěchala, / žehnáním tebe vítala. / Ó Matko Páně nadějná, / zdrávas, zdrávas, Maria.

3. Při třetím svatém tajemství / svět celý plesá radostí. / Těší se nebe, jásá zem / nad narozeným Ježíšem. / Blažená Matko Kristova, / zdrávas, zdrávas, Maria.

4. Tajemství čtvrté hlásá nám, / jak synáčka jsi nesla v chrám. / Simeon s Annou jásali, / vždyť Spasitele poznali. / Ó Matko Páně přečistá, / zdrávas, zdrávas, Maria.

5. Tajemství páté vzpomíná, / jak jsi ho v chrámě nalezla / uprostřed kněží učených / nad jeho slovem užaslých. / Ó Matko Páně blažená, / zdrávas, zdrávas, Maria.

6. V tajemství šestém Kristus Pán / od tebe, Matko, oplakán. / Naplněn smutkem velikým, / potí se potem krvavým. / Ó Matko Páně bolestná, / zdrávas, zdrávas, Maria.

7. Při sedmém svatém tajemství / trápíš se velkou bolestí. / Tvůj milý syn je bičován, / přemnoho snáší běd a ran. / Ó Matko Páně bolestná, / zdrávas,

zdrávas, Maria.

8. V tajemství osmém proniká / tvé srdce bolest veliká. / Korunu z trní uvili, / na hlavu Kristu vsadili. / Ó Matko Páně bolestná, / zdrávas, zdrávas, Maria.

9. Deváté mluví o hoři, / v něž se tvá duše ponoří, / když syn tvůj cestou na smrt již / potkává tebe, nese kříž. / Ó Matko Páně bolestná, / zdrávas, zdrávas, Maria.

10. V desátém bolném tajemství / meč v srdci tvém se obrací, / na kříži když Pán Ježíš pní / a duši Otci poroučí. / Ó Matko Páně bolestná, / zdrávas, zdrávas, Maria.

11. Jedenácté nám hlásá zvěst, / že spása dokonána jest. / Kristus Pán slavně z mrtvých vstal, / tobě se, Matko, ukázal. / Zpívejme mu aleluja, / zdrávas, zdrávas, Maria.

12. V dvanáctém radost pro tebe: / Pán Ježíš vstoupil do nebe. / S Otcem, Duchem je v Trojici, / sám rozsoudí svět hřešící. / Raduj se, Matko přemilá, /

zdrávas, zdrávas, Maria.

13. Třinácté slaví onen den, / kdy ohni, větru podoben, / Duch svatý sestoupil z nebe, / na apoštoly, na tebe. / Zpívejme mu aleluja, / zdrávas, zdrávas, Maria.

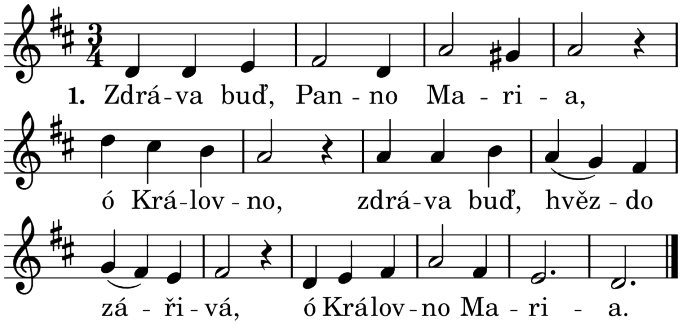
14. Tajemství růže čtrnácté / nás vede k svaté smrti tvé. / Pán Ježíš, syn tvůj, světů král, / na nebesa tě, Matko, vzal. / Raduj se, Panno vítězná, / zdrávas, zdrávas, Maria.

15. Patnácté nejslavnější jest, / nejvyšší tobě vzdána čest. / Za Královnu tě nebeskou / Bůh korunoval láskou svou. / Královno nebes spanilá, / zdrávas, zdrávas, Maria.

Závěr

Růžencem jsme tě slavili, / o lásku tvou jsme prosili. / Buď na zemi nám ochranou / a na věčnosti Královnou. / Ó Matko Páně přemilá, / zdrávas, zdrávas, Maria.

815 – Zdráva buď, Panno Maria



1. Zdráva buď, Panno Maria, / ó Královno, / zdráva buď, hvězdo zářivá, / ó Královno Maria.

2. Matka jsi milosrdenství, / ó Královno, / život a pramen radosti, / ó Královno Maria.

3. Po Bohu naše naděje, / ó Královno, / přímluva tvá nám prospěje, / ó Královno Maria.

4. Voláme k tobě v nouzi své, / ó Královno, / vyhnaní Evy synové, / ó Královno Maria.

5. Vzdycháme k tobě lkajíce, / ó Královno, / vzýváme

tebe plačíce, / ó Královno Maria.

6. V tomto slzavém údolí, / ó Královno, / neopouštěj lid ubohý, / ó Královno Maria.

7. A proto, orodovnice, / ó Královno, / u nejsvětější Trojice, / ó Královno Maria,

8. Oči své lásky obraťk nám, / ó Královno, / pomocnou rukou přispěj nám, / ó Královno Maria.

9. Ukaž nám Syna milého, / ó Královno, / plod života přečistého, / ó Královno Maria.

10. Po vezdejším putování, / ó Královno, / ať dojdeme smilování, / ó Královno Maria.

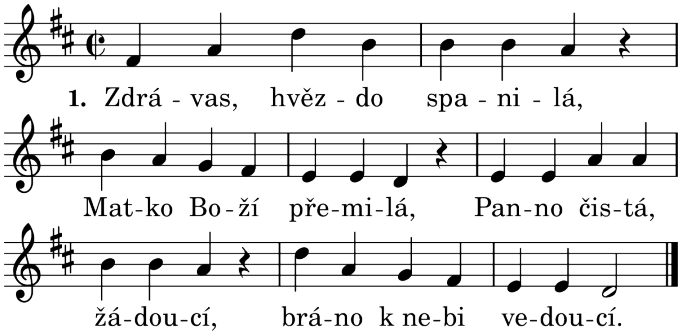
11. Matko naše milostivá, / ó Královno, / přemilá a přívětivá, / ó Královno Maria.

12. Ó svatá Boží Rodičko, / ó Královno, / oroduj za nás, Matičko, / ó Královno Maria.

13. Ať Božího zaslíbení, / ó Královno, / hodnými jsme učiněni, / ó Královno Maria.

14. Pros za nás hříšné jak nyní, / ó Královno, / tak i v hodině poslední, / ó Královno Maria.

816 – Zdrávas, hvězdo spanilá



1. Zdrávas, hvězdo spanilá, / Matko Boží přemilá, / Panno čistá, žádoucí, / bráno k nebi vedoucí.

2. Tebe ctíme s andělem / v pozdravení veselém, / naplň mírem naši hruď / a nám novou Evou buď.

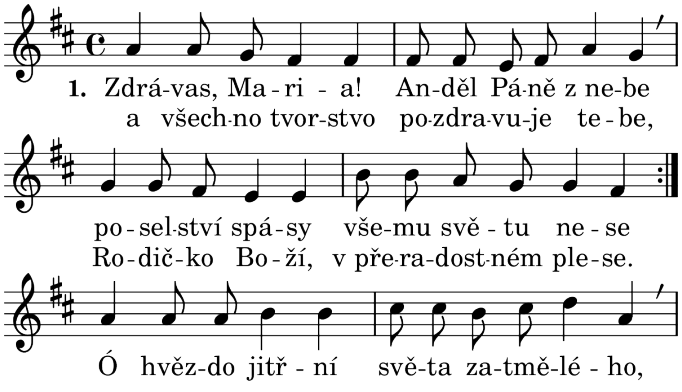
3. Mateřskou nám lásku zjev, / odvrať od nás Boží hněv, / v bojích světa při nás stůj, / za nás v nebi

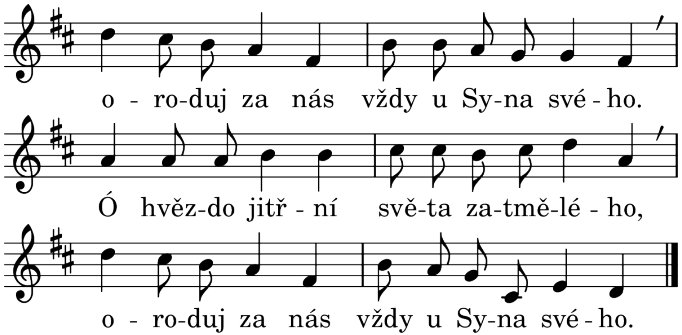
oroduj.

4. Panno, jíž se netkl hřích, / ujmi se nás, dětí svých, / pokušení odvracej, / ke Kristu nám dojít dej.

5. Celý svět ať velebí / Otce, Syna na nebi, / chválen buď i svatý Duch / Otci, Synu rovný Bůh.

817 – Zdrávas, Maria! Anděl Páně z nebe





1. Zdrávas, Maria! Anděl Páně z nebe / poselství spásy všemu světu nese / a všechno tvorstvo pozdravuje tebe, / Rodičko Boží, v přeradostném plese. [: Ó hvězdo jitřní světa zatmělého, / oroduj za nás vždy u Syna svého. :]

2. Milosti plná andělem jsi zvána, / bez vady hříchu počata jsi byla; / lilie čistá, matko Krista Pána, / životem nebe na zemi jsi žila. [: Na krušné pouti žití pozemského / oroduj za nás vždy u Syna svého. :]

3. Pán s tebou, Panno panen, vyvolená, / tys dívkou Páně poslušnou se zvala, / ty, z Evy dcera, požehnaná

žena, / která nám Syna Božího jsi dala. [: Potřelas hlavu hada pekelného, / oroduj za nás vždy u Syna svého. :]

4. Z tebe nám vzešlo Slunce věčné spásy, / noc temná prchla září jeho světla, / vzrůstaly ctnosti nadpozemské krásy, / životem novým celá země vzkvetla. [: Požehnaný je plod života tvého, / oroduj za nás vždy u Syna svého. :]

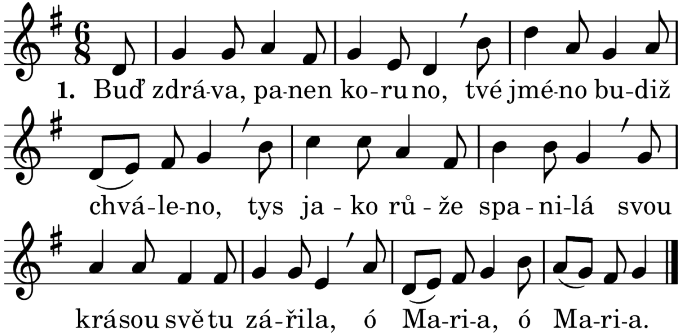
5. Svatá Maria, ó Matičko Boží, / pod křížem Páně, v žalosti jsi stála, / když Ježíš trpěl na bolestném loži, / krvavá oběť za hříchy se dála. [: Pro rány srdce sedmibolestného / oroduj za nás vždy u Syna svého. :]

6. Pros za nás hříšné, když nám duši tíží / na pouti zemské nepravost a vina, / kajícné uveď ke svatému kříži, / ukaž nám svého zmučeného Syna, [: Beránka, jenž sňal hříchy světa všeho; / oroduj za nás vždy u Syna svého. :]

7. K hodině smrti když se budem strojit, / Královno nebes, pak nám přispěj zvláště, / věčnosti branou

bychom mohli projít / v ochraně tvého mateřského pláště. [: Až uvidíme Soudce nebeského, / oroduj za nás vždy u Syna svého. :]

818 – Buď zdráva, panen koruno



1. Buď zdráva, panen koruno, / tvé jméno budiž chváleno, / tys jako růže spanilá / svou krásou světu zářila, / ó Maria, ó Maria.

2. Nám z tebe vzešel ráje květ, / jejž v touze volal všechen svět, / Pán spásy, jehož velebí / sbor

cherubínů na nebi, / ó Maria, ó Maria.

3. Tys díky Bohu vzdávala, / když na rukou jsi chovala / své dítko divem zrozené, / dar nebe, Slovo vtělené, / ó Maria, ó Maria.

4. Pán světa, Boha Otce syn, / jenž zástupů je Hospodin, / svou matkou tebe v úctě zval, / tě ctil a vroucně miloval, / ó Maria, ó Maria.

5. Když hříchy světa na se vzal / a s křížem k smrti své se bral, / jak srdce tvé se zachvělo, / s ním spolu lkalo, trpělo, / ó Maria, ó Maria.

6. Když na svém kříži v bolu pněl, / meč ostrý ve tvém srdci tkvěl, / tys vzhůru k němu zírala, / tvá duše žalem zmírala, / ó Maria, ó Maria.

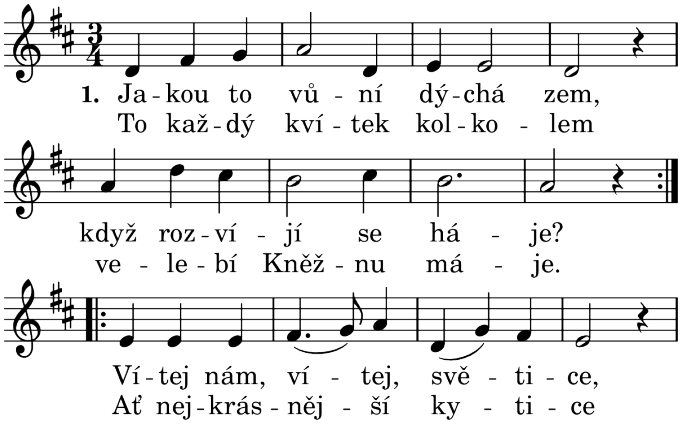
7. Žes nesla s Kristem kříže tíž, / Pán vzal tě k sobě v nebes říš, / by slávy věčné korunou / tam věnčil milou Matku svou, / ó Maria, ó Maria.

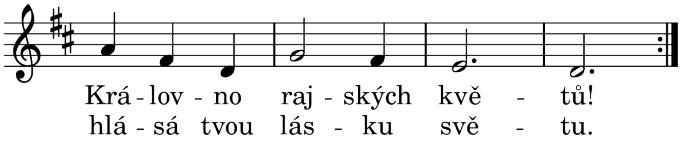
8. V tvář Pána svého pohlížíš / a v ráji slavně vévodíš, / kde Otec, Syn a spolu Duch / je ve Trojici jeden Bůh, / ó Maria, ó Maria.

9. Tam, v říši Boha věčného, / pros Krista, Pána našeho, / ať jeho svatou milostí / též dojdem věčné radosti, / ó Maria, ó Maria.

10. Ať jeho moc a dobrota / dá sílu v bouři života / a vede cestou bezpečnou / nás všechny šťastně v náruč tvou, / ó Maria, ó Maria.

819 – Jakou to vůní dýchá zem





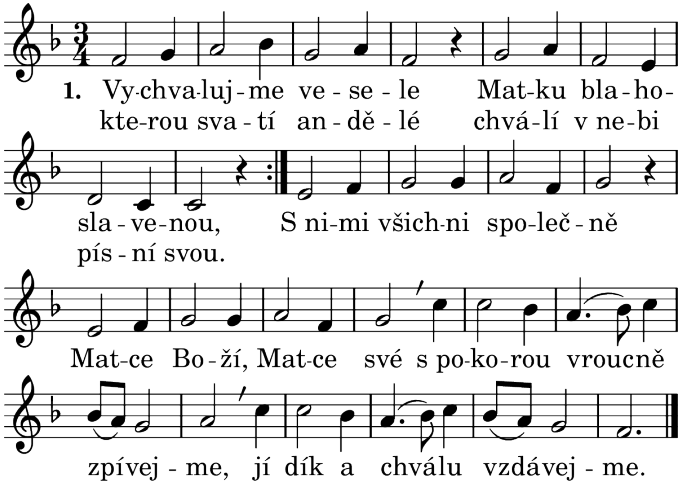
1. Jakou to vůní dýchá zem, / když rozvíjí se háje? / To každý kvítek kolkolem / velebí Kněžnu máje. / Vítej nám, vítej, světice, / Královno rajských květů! / Ať nejkrásnější kytice / hlásá tvou lásku světu.

2. Ať k poctě Panny Marie / vše voní, zpívá, jásá. / Čistotu chválí lilie, / tvou lásku růže hlásá. / Fialka mile v pokoře / před krásou tvou se kloní / a v nížině i na hoře / k tvé slávě zvonky zvoní.

3. I my teď písní oslavme / ten nejčistší květ máje, / oltáře kvítím upravme, / ať chrám je obraz ráje. / Ozdobme srdce důvěrou, / svěřme se vlídné péči, / vždyť Matka rukou laskavou / svým dětem rány léčí.

4. Kéž pod tvou stálou ochranou / zraje žeň Syna tvého, / ať květy duší nevadnou / v náporech vlivu zlého. / Ve vláze Boží milosti / zdroj života ať máme / a v naději a ve ctnosti / žijem i umíráme.

820 – Vychvalujme vesele



1. Vychvalujme vesele / Matku blahoslavenou, / kterou svatí andělé / chválí v nebi písní svou. / S nimi všichni společně / Matce Boží, Matce své / s pokorou vroucně zpívejme, / jí dík a chválu vzdávejme.

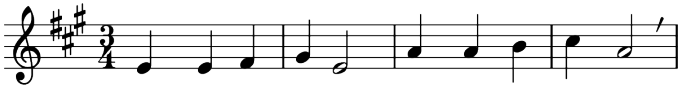
2. Tobě vzdávat přísluší / poctu, slávu, dík a čest, / ty se staráš o duši, / kterou do nebe chceš vést. / Za

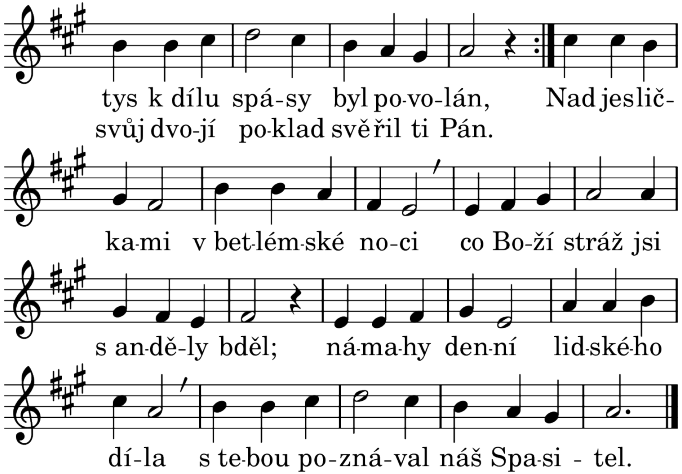
ni, Panno nevinná, / prosíš stále u Syna, / by sám ji z hříchu očistil / a věčnou spásu zajistil.

3. Ty jsi pomoc zemdlených, / v bouři kotva naděje, / útěcha jsi sklíčených, / pomoc tvá nám prospěje. / Chraň nás v každé hodině, / perlo věčné svatyně, / tvá přízeň, Matko laskavá, / kéž stále s námi zůstává.

4. Jitřní hvězdo zářivá, / tebou svítá jasný den. / Kdo na tebe spoléhá / z bouří světa zachráněn, / vyjde na břeh věčnosti / přispěním tvé milosti. / Buď tobě, Matko, čest a vděk / po celý dlouhý světa věk.

821 – Dělníku Boží





Vstup

1. Dělníku Boží z královské krve, / tys k dílu spásy byl povolán, / když svého syna a Pannu matku, / svůj dvojí poklad svěřil ti Pán. / Nad jesličkami v betlémské noci / co Boží stráž jsi s anděly bděl; / námahy denní lidského díla / s tebou poznával náš Spasitel.

Před evangeliem

2. Dělníku Boží, tesaři věrný, / tys Pánu světa zbudoval krov / a v domku chudém slyšels ty první / posvátnou hudbu Kristových slov. / Měla zvuk lidský a moudrost Boží / a tys jí duši otvíral rád. / Nauč nás také, pěstoune tichý, / pravdám posvátným své srdce vzdát.

Obětní průvod

3. Dělníku Boží, pro Dítě s matkou / denní chléb chystáš lopotou svou, / nečekáš za ni odměny jiné, / než úsměv díků v tváři těch dvou. / Ve službě věrné, ve službě stálé / Bohu tak dáváš všechno, co máš; / podej i za nás na oltář svatý / trpký i sladký každý den náš.

4. Dělníku Boží, tvým celým domem / den za dnem stále vál Boží dech; / přesto jsi spěchal s rodinou svatou / do chrámu Páně v svátečních dnech. / Kázal tak zákon, toužila duše / po slavném Božím shromáždění, / k němuž se snáší z pahorků věčných / Hospodin, Bůh všech pokolení.

Přijímání

5. Dělníku Boží, Syna jsi hledal / na pouti v slavný

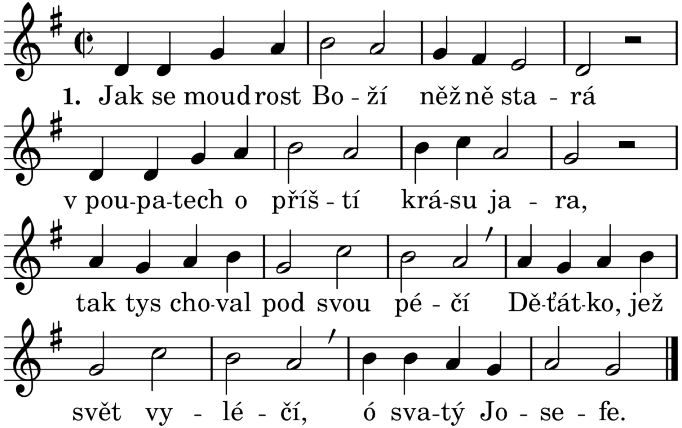
Jeruzalém. / Našels ho v chrámě, jak slovem vroucím / Otcovu slávu zjevuje všem. / Pomoz nám najít vtělené Slovo / a věřit z hloubi upřímnosti, / že na nás čeká s toužebnou láskou / sám živý Kristus ve svátosti.

6. Pěstoune Kristův, příteli Boží, / u stolu tvého jídal Bůh sám; / ty nás veď nyní k hostině svaté, / v níž tělo své on podává nám. / Ať spojen s námi, se svojí církví, / kterou dal tobě do ochrany, / svůj život vlévá haluzím suchým, / on, vinný keř, nám zvěstovaný.

Závěr

7. Dělníku Boží, po díle dobrém / tělo i duši Bohu jsi dal; / v hodince smrti, tiché a zralé, / sám Boží Syn ti u lože stál. / Pros nyní za nás v království věčném, / na němž ti Pán dal královský díl, / aby i v naší hodině smrti / Kristus, Pán míru, přítomen byl.

822 – Jak se moudrost Boží



1. Jak se moudrost Boží něžně stará / v poupatech o příští krásu jara, / tak tys choval pod svou péčí / Děťátko, jež svět vyléčí, / ó svatý Josefe.

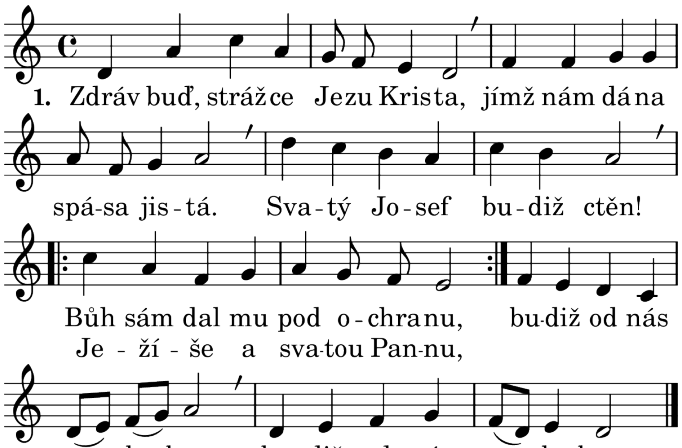
2. Jako ženich Panny, pěstoun Páně, / sloužils dílu spásy odhodlaně, / s pokorou a láskou v duši, / která blízkost Boží tuší, / ó svatý Josefe.

3. Čím s byl pro rodinu v Nazaretě, / tím jsi svaté církvi

po všem světě: / ochráncem a pomocníkem, / lásky Boží prostředníkem, / ó svatý Josefe.

4. Všem, kdo lopotí se v práci denní, / dáváš posilu a povzbuzení: / aby naše zemské dílo / v nebesích se zalíbilo, / ó svatý Josefe.

823 – Zdráv buď, strážce



1. Zdráv buď, strážce Jezu Krista, / jímž nám dána spása jistá. / Svatý Josef budiž ctěn! / Bůh sám dal mu pod ochranu, / Ježíše a svatou Pannu, [: budiž od nás veleben. :]

2. Jaká radost ušlechtilá / ve tvé čisté duši byla, / když jsi Krista v náruč bral; / z jeho milé dětské tváře / božské lásky plála záře, [: měníc v radost každý žal. :]

3. Ty jsi choval Pána světů, / nejkrásnější ze všech květů, / o něj v lásce pečoval; / jako strážce Krista bdělý / věnovals mu život celý, [: v jeho službu vše jsi dal. :]

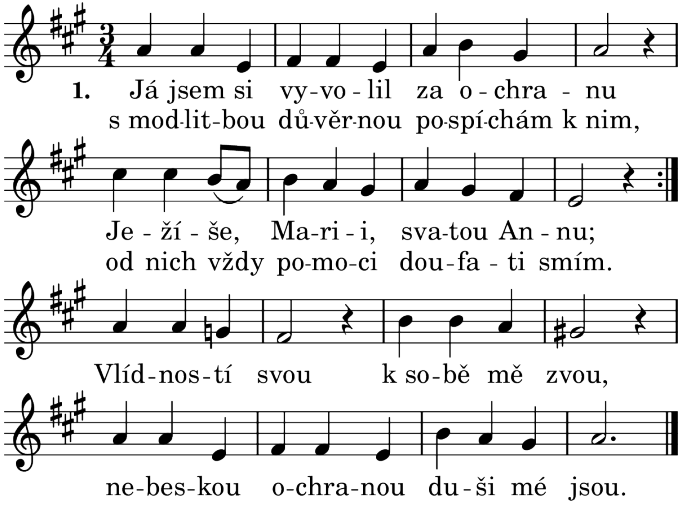
4. Na tvých rukou často dlíval, / na tebe se vděčně díval / v těle lidském věčný Bůh; / jakým štěstím duše celá / v chvíli té se rozechvěla, [: ó, jak plesal zbožný duch! :]

5. Ty jsi hoden cti a chvály, / po veškeré světa dáli / jméno tvoje svaté zní; / ó jak skvíš se krásou ctností, / zdoben slávou, důstojností, [: před níž ráj se uklání! :]

6. Prosby své ti přednášíme, / Boha věčně velebíme, /

že tě smíme zbožně ctít; / tebe v každém našem kříži, / v starostech a v každé tíži [: za ochránce svého mít. :]

824 – Já jsem si vyvolil



1. Já jsem si vyvolil za ochranu / Ježíše, Marii, svatou Annu; / s modlitbou důvěrnou pospíchám k nim, /

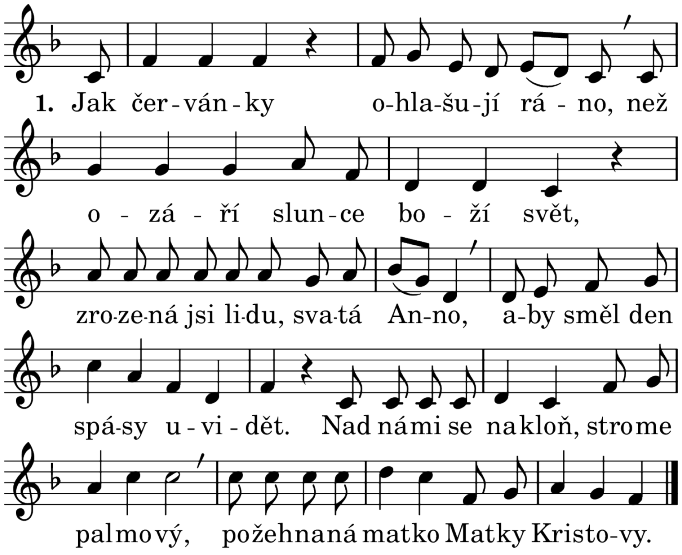
od nich vždy pomoci doufati smím. / Vlídností svou k sobě mě zvou, / nebeskou ochranou duši mé jsou.

2. Často se v modlitbě ruka má pne / k Ježíši, Marii, svaté Anně; / v zármutku, neštěstí slyší můj hlas; / vím, že mi přispějí v příhodný čas. / Vlídností svou k sobě mě zvou, / nebeskou ochranou duši mé jsou.

3. Tísní-li chudoba, nemoc a žal, / ztratím-li radosti, co svět mi dal, / s důvěrou nesu svůj seslaný kříž, / Ježíši, Marii, Anně jsem blíž. / Vlídností svou k sobě mě zvou, / nebeskou ochranou duši mé jsou.

4. Až pak mi nastane odchodu den, / budu se držeti těch svatých jmen, / aby mě provedli nebes branou / Pán Ježíš s Marii, svatou Annou. / Vlídností svou k sobě mě zvou, / nebeskou ochranou duši mé jsou.

825 – Jak červánky ohlašují ráno



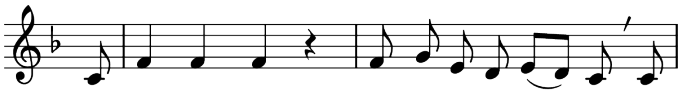
1. Jak červánky ohlašují ráno, / než ozáří slunce boží svět, / zrozená jsi lidu, svatá Anno, / aby směl den spásy uvidět. / Nad námi se nakloň, strome palmový, / požehnaná matko Matky Kristovy.

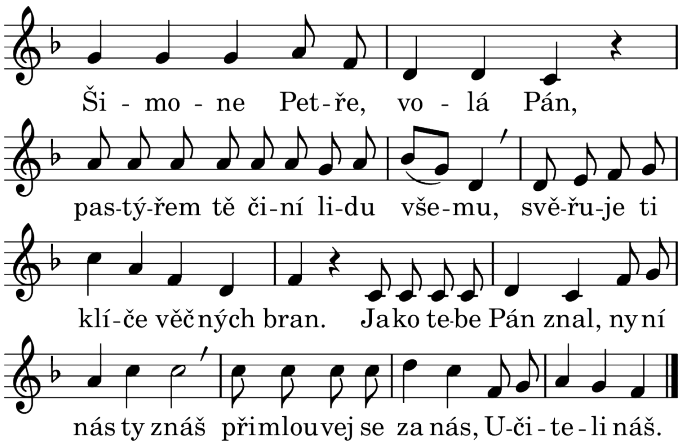
2. Po řadu let vzývala jsi Pána, / by život tvůj plodem požehnal. / V pravý čas ti jeho milost dána: / zrodit Růži, z níž se zrodí Král. / Důvěřovat v Pána kéž jsme hotovi, / to nám vypros, matko Matky Kristovy.

3. Jak Maria, slunce tvého stáří, / se moudrou tvou rukou dala vést, / i nám pokoj tvého srdce září / do bludiště našich lidských cest. / Ochraň naše děti, naše domovy, / oslavená matko Matky Kristovy.

4. Ty laskavá služebnice Boží, / jež ve strastech nám jsi posilou, / v tobě staří, opuštění, choří / mají mocnou přítelkyni svou. / Až den smrti přijde z vůle Otcovy, / veď nás k Bohu, matko Matky Kristovy.

826 – Od sítí tvých





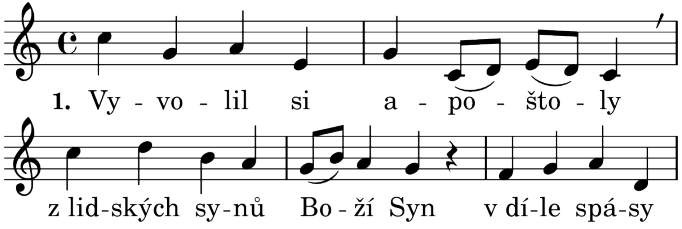
1. Od sítí tvých k rybolovu svému / tě, Šimone Petře, volá Pán, / pastýřem tě činí lidu všemu, / svěřuje ti klíče věčných bran. / Jako tebe Pán znal, nyní nás ty znáš / přimlouvej se za nás, Učiteli náš.

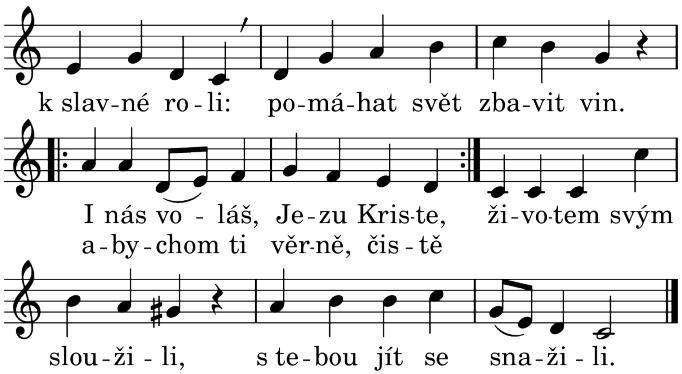
2. Ty skálou jsi, na níž církev Boží / sám Kristus Pán provždy postavil. / Od těch dnů se rybolov tvůj množí, / aby Syna Otec oslavil. / Ty, jenž dílo spásy od počátku znáš, / přimlouvej se za nás, Učiteli náš.

3. Co láska tvá přislíbila Pánu, / to od tebe přijal k slávě tvé. / Dej, ať i my každou svoji ránu / obětujem církvi vítězné. / Ty, jenž bolest těla, úzkost duše znáš, / přimlouvej se za nás, Učiteli náš.

4. Čím ohromil Ježíš zrak tvůj lidský, / to s jásáním nyní v nebi zříš. / Pomáhej nám v dnešní den a vždycky, / pomáhej nést Kristu jeho kříž. / Ty, jenž slabost víry z osudů svých znáš, / v pochybnostech pomoz, Učiteli náš.

827 – Vyvolil si apoštoly





Vstup

1. Vyvolil si apoštoly / z lidských synů Boží syn / v díle spásy k slavné roli: / pomáhat svět zbavit vin. / I nás voláš, Jezu Kriste, / abychom ti věrně, čistě / životem svým sloužili, / s tebou jít se snažili.

Před evangeliem

2. Slovo Boží uslyšeli, / símě pravdy odvěké; / s horlivostí pak je seli / v lány světa daleké. / I nám v jasném Božím hlase / světlo pravdy rozžíhá se; / chcem je v sobě uchovat / a dál světu zvěstovat.

Obětní průvod

3. Co jste byli, čím jste žili, / dílo své i domovy / pro Krista jste opustili, / k jeho službě hotovi. / Stonásob vám všechno vrátil / nekonečnou mzdou, jíž splatil / dělníkům své vinice / k slávě Boží Trojice.

Přijímání

4. Radosti svých apoštolů, / Beránku a Králi náš, / nám teď z obětního stolu / náruč lásky otvíráš. / Z našich duší sejmi viny, / z našich srdcí zaplaš stíny, / než nám krásu tváře své / zjevíš v záři nebeské.

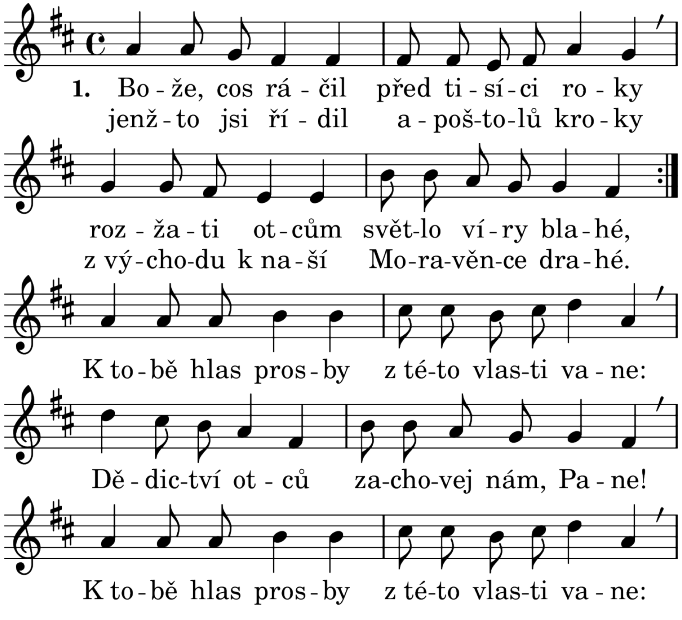
5. Jak se tehdy srdce chvělo / v apoštolech úžasem, / když jim Pán dal svoje tělo / před smrtelným zápasem. / I nás nyní ve svátosti / tělem svým a krví hostí, / celý se nám věnuje, / s námi v nás se raduje.

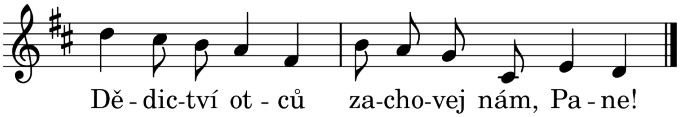
Závěr

6. Proste za nás Mistra svého, / učitele našich cest, / ať se svatou vůlí jeho / vždy a rádi dáme vést; / ať v nás nikdy nezhasíná / světlo pravdy Boha Syna, / jenž nás

volá za Otcem / s Duchem, víry průvodcem.

828 – Bože, cos ráčil





1. Bože, cos ráčil před tisíci roky / rozžati otcům světlo víry blahé, / jenžto jsi řídil apoštolů kroky / z východu k naší Moravěnce drahé. [: K tobě hlas prosby z této vlasti vane: / Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]

2. Na Velehradě bratři ze Soluně, / Cyril a Metod, kázali nám spásu; / ochranu skytli v církve svatém lůně, / učili národ znáti ctnosti krásu. [: Od doby té nám světlo víry plane: / Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]

3. Jazykem rodným Boží chválu pěli, / mateřskou řečí knihy svaté psali, / získali láskou Kristu národ celý, / život nám na vše věky zachovali. [: Nezhyne rod, jenž věřit neustane: / Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]

4. Kolik to bouří nad vlastí se sneslo, / o život bylo zápasit nám v boji, / mohutné sídlo Svatopluka kleslo, / Velehrad víry bez pohromy stojí. [: Apoštolů

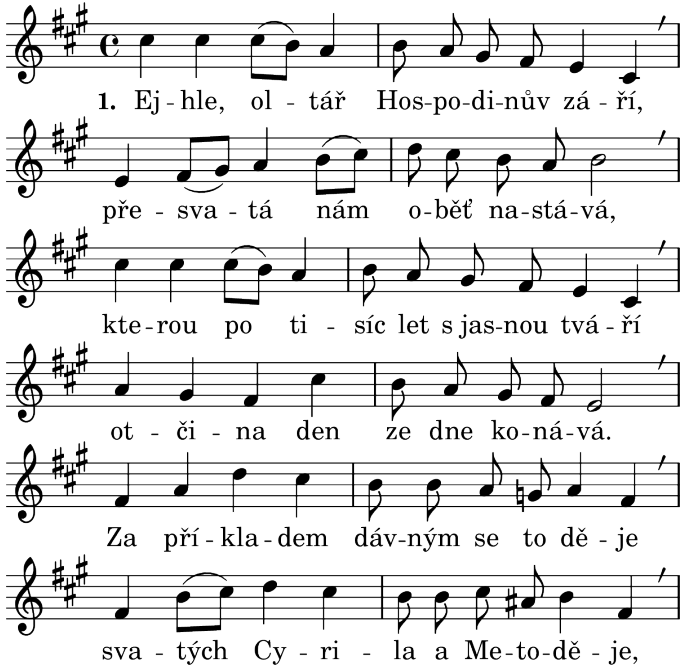
to dílo požehnané: / Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]

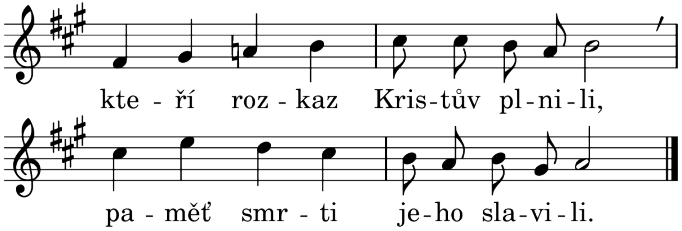
5. Velehrad náš, ten rozkvétá vždy znova / a žádná moc už nám jej nerozboří, / pokud náš národ v hloubi srdce chová / důvěru k Matce, která divy tvoří. [: Maria za nás prosit nepřestane: / Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]

6. Otcové naši, svatí apoštolé, / ctí vaše jména stále národ vděčný. / Neopouštějte nikdy svého pole, / ať vaše setba dozraje v plod věčný. [: Ať na ni rosa požehnání kane: / Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]

7. I když se pyšná nevěra kol vzmáhá / a peklo seje koukol nových zmatků, / nebudem dbáti odvěkého vraha, / nedáme sobě bráti věčných statků. [: Víře vždy věrní budou Moravané: / Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]

829 – Ejhle, oltář





Vstup

1. Ejhle, oltář Hospodinův září, / přesvatá nám oběť nastává, / kterou po tisíc let s jasnou tváří / otčina den ze dne konává. / Za příkladem dávným se to děje / svatých Cyrila a Metoděje, / kteří rozkaz Kristův plnili, / paměť smrti jeho slavili.

2. Sláva, sláva na výsostech Bohu, / nad Betlémem pěli andělé; / a ten zpěv se podnes nad oblohu / k nebes Pánu vznáší vesele. / Nechať jen se věčně věků vzdává / Králi králů po všem světě sláva, / kterou předkům našim věstili / apoštolé naši přemilí.

Před evangeliem

3. Zaznělo nám slovo pravdy věčné / ústy Soluňanů

před věky, / dodnes v lahodě zní nekonečné / a svět zaznívá jím daleký: / Přinesli nám oni Písmo svaté, / bychom ze studnice této zlaté / moudrost nebes povždy vážili, / Bohu sloužiti se snažili.

Obětní průvod

4. Přijmi, Otče, oběť nekrvavou, / kterou při večeři poslední / slavil Syn tvůj s myslí přelaskavou: / Přívětivě na nás pohlédni, / jak jsi vlídně k Velehradu hleděl / a svou milost lidu připověděl, / když se na Moravě slavila / první oběť tobě přemilá.

5. Svatý, svatý, svatý Hospodine, / slávy tvé jsou plná nebesa, / láska tvoje všemu tvoru kyne, / ať svět celý tobě zaplesá! / Sestup, Kriste, přezázračně dolů, / ať se tobě pokloníme spolu / s celou vlastí, s celým národem, / s otci Cyrilem a Metodem.

Přijímání

6. Otevřela se již nebes brána, / slovo zázračné kněz vyslovil; / vítej, duše, vítej Krista Pána, / jenž se v způsob chleba, vína skryl. / Občerství tě krví svou

a tělem, / spojíš se dnes se svým Spasitelem, / jenž svůj drahý život za tě dal / a tě k sobě Soluňany zval.

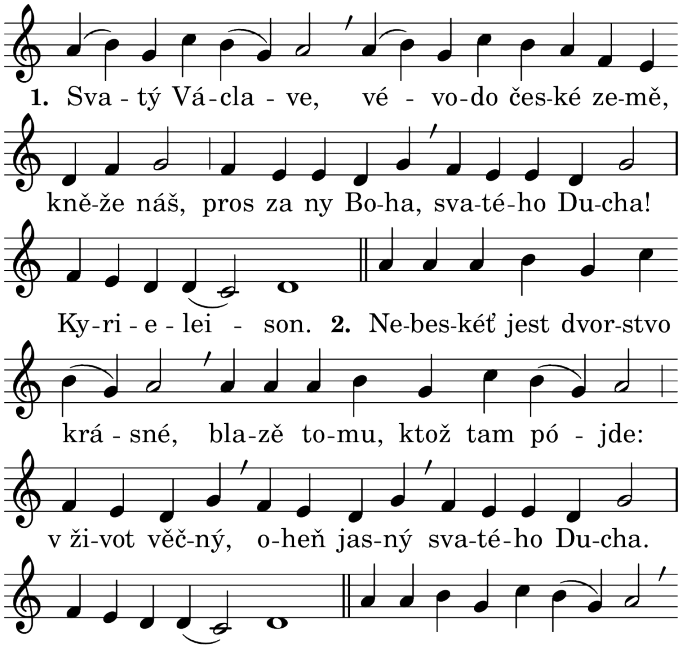
7. Vítej, Kriste, vítej, Chlebe živý, / Beránku, tys hříchy světa sňal; / pohleď, jak jsme tebe žádostiví, / všechny jsi nás k sobě povolal. / A my hříchem ztratili jsme nebe, / kéž je zase najdem skrze tebe / přímluvami apoštolů tvých, / věrozvěstů našich slovanských.

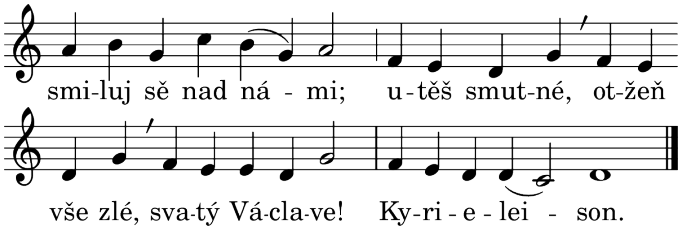
8. Nechť tvůj oltář nikdy neuhasne / v našich zbožných vlastech slovanských, / nechť se denně k báni nebes jasné / vznáší oběť z chrámů křesťanských, / která tisíc let již stále plane, / oslavuje tebe, věčný Pane, / posvěcuje srdce národa, / čeleď Cyrila a Metoda.

Závěr

9. Vyslyš, Pane, vyslyš prosbu vřelou, / kterou k tvému trůnu skládáme: / Požehnej vlast, žehnej církev celou, / zůstaň s námi, zbožně žádáme. / Provázej nás na vezdejší pouti, / nedej svému lidu zahynouti, / pro zásluhy ze své oběti / vylej milost na své na děti.

830A – Svatý Václave





1. Svatý Václave, / vévodo české země, kněže náš, / pros za ny Boha, / Svatého Ducha! / Kyrieleison.

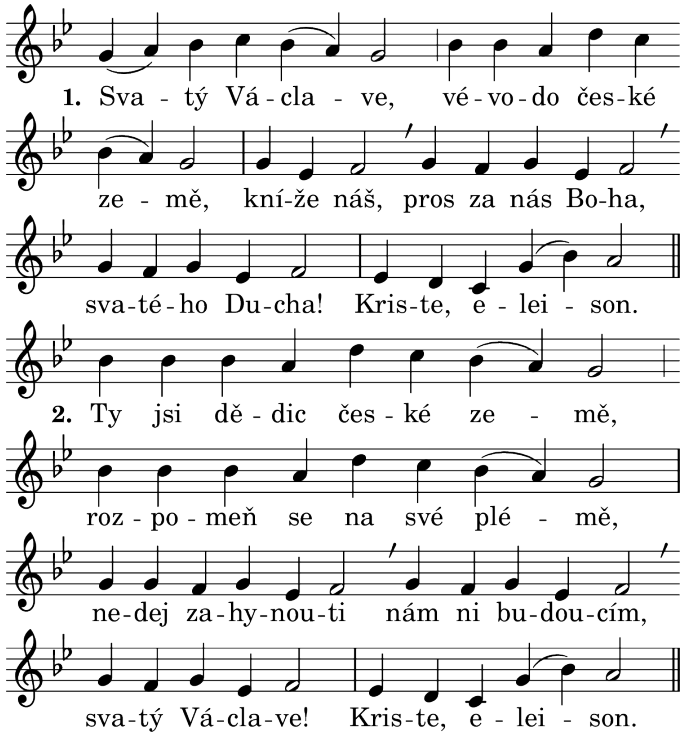
2. Nebeskéť jest dvorstvo krásné, / blazě tomu, ktož tam pójde: / v život věčný, / oheň jasný / Svatého Ducha. / Kyrieleison.

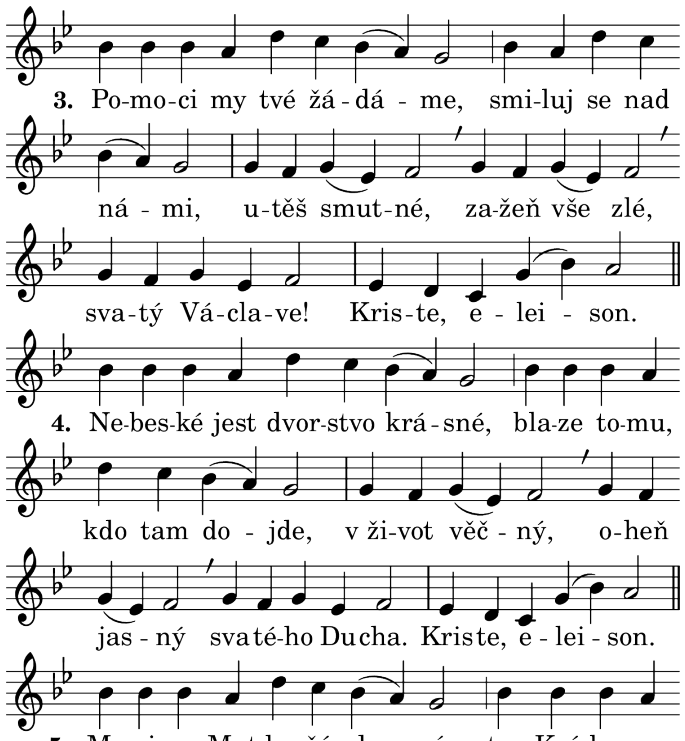
3. Pomoci tvé žádámy, / smiluj sě nad námi; / utěš smutné, / otžeň vše zlé, / svatý Václave! / Kyrieleison.

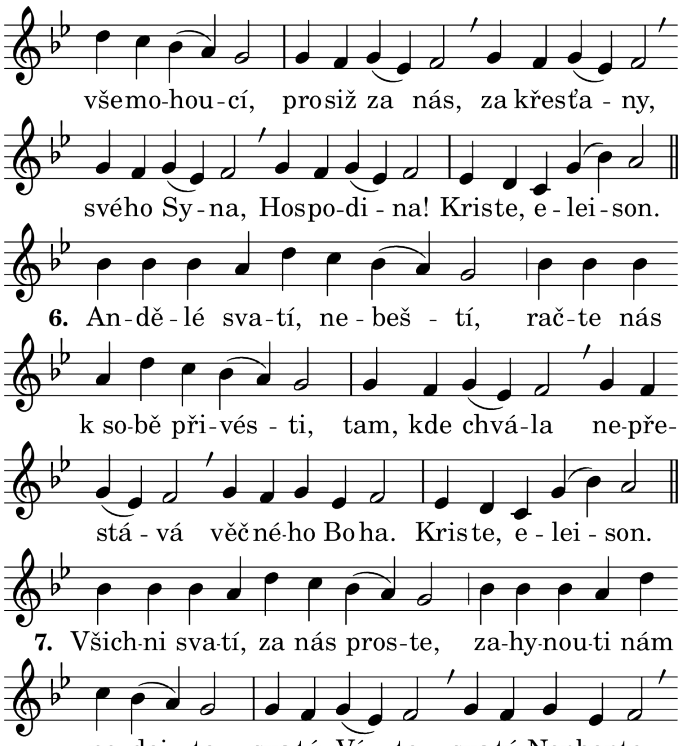
4. Maria Matko žádúcie, / tys Královna všemohúcie, / prosiž za ny, / za křesťany, / svého Syna! / Kristeleison.

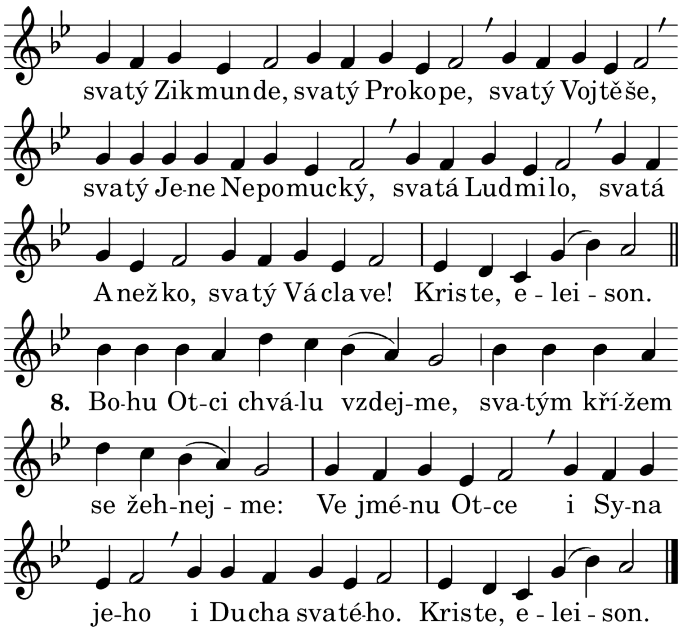
5. Ty jsi dědic české země, / rač pomieti na své plémě, / nedajž zahynúti / nám i budúcím, / svatý Václave! / Kristeleison.

830B – Svatý Václave




3. Po-mo-ci my tvé žá-dá-me, smi-luj se nad
ná-mi, u-těš smut-né, za-žeň vše zlé,
sva-tý Vá-cla-ve! Kris-te, e-lei-son.
4. Ne-bes-ké jest dvor-stvo krá-sné, bla-ze to-mu,
kdo tam do-jde, v ži-vot věč-ný, o-heň
jas-ný svaté-ho Du-cha. Kris-te, e-lei-son.
5. Ma-ri-a, Mat-ko žá-dou-cí, tys Krá-lov-na


všemohoucí, prosiž za nás, za křesťany,
svého Syna, Hospodina! Kriste, elejison.
6. Andělé svatí, nebeští, račte nás
k sobě přivésti, tam, kde chvála nepře-
stává věčného Boha. Kriste, elejison.
7. Všichni svatí, za nás proste, zahynouti nám
nedejte, svatý Víte, svatý Norberte,



1. Svatý Václave, / vévodo české země, / kníže náš, / pros za nás Boha, / svatého Ducha! / Kriste, eleison.

2. Ty jsi dědic české země, / rozpomeň se na své plémě, / nedej zahynouti / nám ni budoucím, / svatý

Václave! / Kriste, eleison.

3. Pomoci my tvé žádáme, / smiluj se nad námi, / utěš smutné, / zažeň vše zlé, / svatý Václave! / Kriste, eleison.

4. Nebeské jest dvorstvo krásné, / blaze tomu, kdo tam dojde, / v život věčný, / oheň jasný / svatého Ducha. / Kriste, eleison.

5. Maria, Matko žádoucí, / tys Královna všemohoucí, / prosiž za nás, / za křesťany, / svého Syna, / Hospodina! / Kriste, eleison.

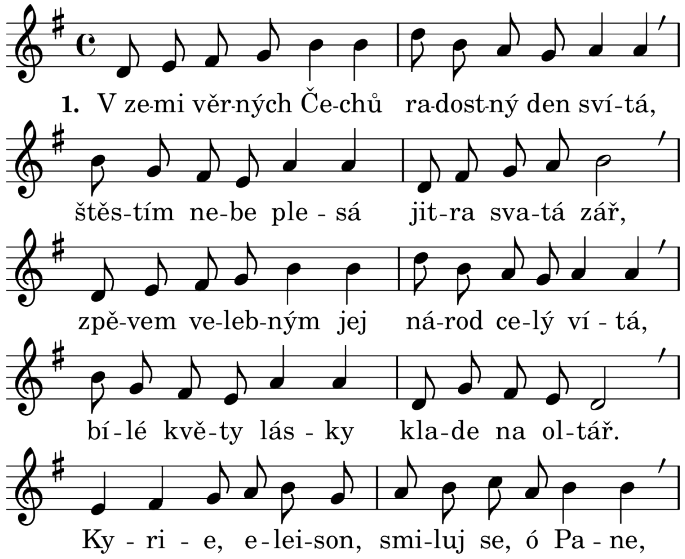
6. Andělé svatí, nebeští, / račte nás k sobě přivésti, / tam, kde chvála / nepřestává / věčného Boha. / Kriste, eleison.

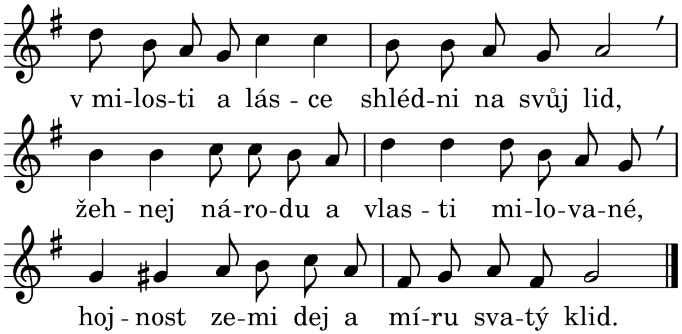
7. Všichni svatí, za nás proste, / zahynouti nám nedejte, / svatý Víte, / svatý Norberte, / svatý Zikmunde, / svatý Prokope, / svatý Vojtěše, / svatý Jene Nepomucký, / svatá Ludmilo, / svatá Anežko, / svatý Václave! / Kriste, eleison.

8. Bohu Otci chválu vzdejme, / svatým křížem se

žehnejme: / Ve jménu Otce / i Syna jeho / i Ducha svatého. / Kriste, eleison.

831 – V zemi věrných Čechů





Vstup

1. V zemi věrných Čechů radostný den svítá, / štěstím nebe plesá jitra svatá zář, / zpěvem velebným jej národ celý vítá, / bílé květy lásky klade na oltář. / Kyrie, eleison, smiluj se, ó Pane, / v milosti a lásce shlédni na svůj lid, / žehnej národu a vlasti milované, / hojnost zemi dej a míru svatý klid.

Před evangeliem

2. Slova Páně hlásal životem svým celým, / apoštolem víry vlasti naší byl, / Boha miloval i lid svůj srdcem vřelým, / příkaz lásky Páně skutkem naplnil. / Za

své vrahy prosil v posledním svém vzdechu: / Bůh ti odpusť, bratře! šeptal jeho ret. / Nikdy nezahyne plémě věrných Čechů, / dokud bratr bude bratru odpouštět.

Obětní průvod

3. Tobě, Bože věčný, oběť chleba, vína / láska lidu v úctě klade na oltář; / proměň dary čisté v tělo a krev Syna, / který slovem pravdy změnil země tvář. / Posvěť duši naši, Pane Jezu Kriste, / jenž se Otci svému za dar podáváš, / bychom tobě nesli v oběť srdce čisté, / jako Václav svatý, zbožný kníže náš.

Přijímání

4. Klaníme se tobě, Bože náš a Pane, / pod způsobou chleba, vína tajemnou; / víra duši sílí, láska v srdci plane, / naděj život vlévá v duši zemdlenou. / S naším vojevodou v úctě poklekáme, / víra jeho pevná plní naši hruď, / tebe ve svátosti, Pane, vyznáváme, / s námi, Jezu Kriste, Bože skrytý, buď.

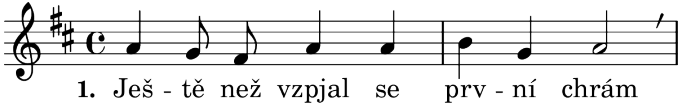
5. Beránku náš Boží, Pane Jezu Kriste, / milost tvoje

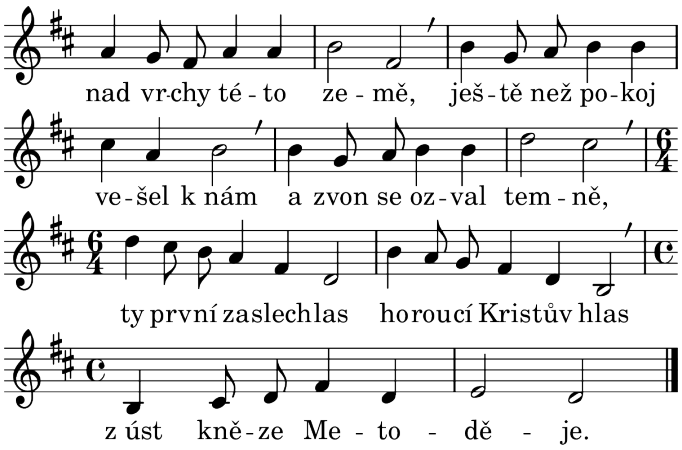
září v nebes věčný stan, / v pokoře se blíží k tobě duše čisté, / život dáváš tomu, kým jsi milován. / V dvorstvu nebes jasném dědic české země / v náruč tvoji sladkou národ celý zve; / pevně státi bude zbožné jeho plémě, / v lásce věrné střežíc poklad víry své.

Závěr

6. Žehnals, Pane, otcům milosti své květem, / odíval jsi štědře práce jejich plod. / Z lůna slávy věčné shlédni k jejich dětem, / žehnej slovem spásy Čechů věrný rod. / Přijď, ó Jezu Kriste, spáso světa všeho, / duším světlo víry, srdcím lásku dej, / sešli pomoc svoji z trůnu nebeského, / českou zemi chraň a lidu požehnej.

832 – Ještě než vzpjal se první chrám





1. Ještě než vzpjal se první chrám / nad vrchy této země, / ještě než pokoj vešel k nám / a zvon se ozval temně, / ty první zaslechlas horoucí Kristův hlas / z úst kněze Metoděje.

2. Rozkvetlas náhle z pohanství / v převzácnou prvosenku / pravého jara křesťanství, / když ještě všude venku / úpěla bědná zem v čekání dychtivém / na kroky apoštolů.

3. Jak svítíš slavně zářící / na kraji temných bájí, / pěstounko, vnuku kněžici / a všem, kdo uznávají / v něm pána statků svých, v úzkostech časů zlých / veliká pomocnice.

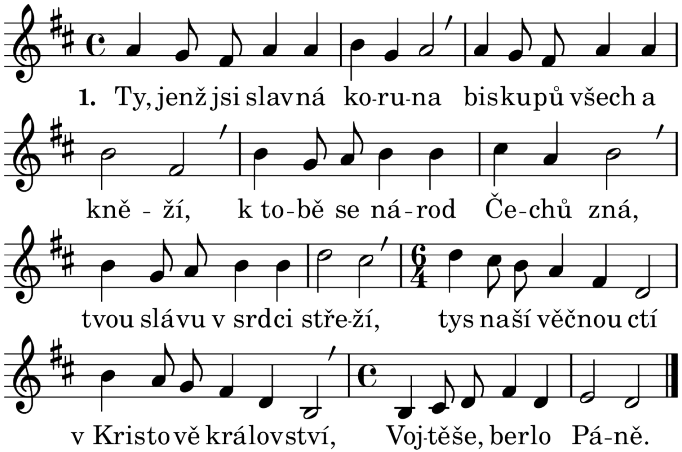
4. Ty matko kněží vznešená, / ty víry šiřitelko, / co trpí kde, lék v tobě má, / nešťastných těšitelko, / soucitné srdce Čech, jež hledáš v bědných všech / tvář zmučeného Krista.

5. Dobroto dávná, štípená / na jabloň vzácných plodů, / větvemi svými skloněná / nad úděl svého rodu, / ochraň nás, ať tvůj kraj rozkvétá v zemský ráj, / v spanilost Václavovu.

6. V mírnosti své vždy nad jiné / nejstatečnější žena, / bez kapky krve jediné / oběti zadušená, / by zhynul s tebou hlas, jejž všude šířilas / pro spásu lidu svého.

7. S námi buď, svatá Ludmilo, / přímluvo naše jistá, / všech srdcí věrných posilo, / zvěstovatelko Krista! / Tvůj život i tvůj skon kéž znějí nám jak zvon / chval Božích každodenně.

833 – Ty, jenž jsi slavná koruna



1. Ty, jenž jsi slavná koruna / biskupů všech a kněží, / k tobě se národ Čechů zná, / tvou slávu v srdci střeží, / tys naší věčnou ctí v Kristově království, / Vojtěše, berlo Páně.

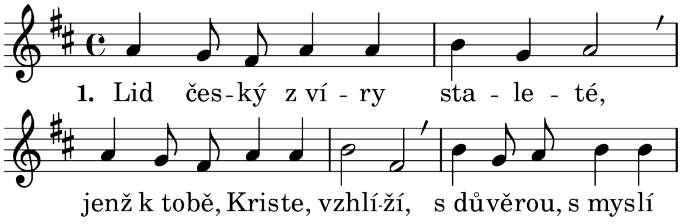
2. Tys dychtivě sál moudrost škol, / jež vedou duši k víře; / ty, národů tří apoštol, / nám dán jsi za

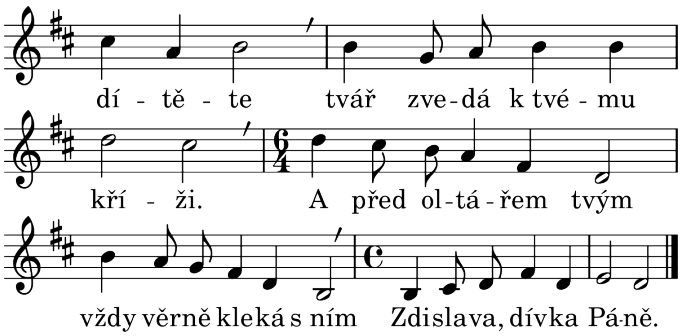
pastýře. / Když nouze veliká, k tobě se utíká / tvůj lid o novou sílu.

3. Ty stavěls proti otroctví / svobodu Božích synů, / tys v neochvějném otcovství / káral i smýval vinu, / sám na sebe vzals kříž, aby tvůj lid byl blíž / vzkříšení k lásce Boží.

4. Biskupem buď nám, Vojtěše, / dál ve svých následnících, / všem klesajícím k útěše, / k slávě všech bojujících! / Pros, aby česká zem vždy žila odkazem / tvé pravdy Bohem dané.

834 – Lid český





1. Lid český z víry staleté, / jenž k tobě, Kriste, vzhlíží, / s důvěrou, s myslí dítěte / tvář zvedá k tvému kříži. / A před oltářem tvým vždy věrně kleká s ním / Zdislava, dívka Páně.

2. Přes věky až po dnešní den / nám její příklad září. / Moudrost i krásu českých žen / má v oslavené tváři. / Svých pozemských pár let rozvila v rajský květ / Zdislava, dívka Páně.

3. S matkou i celou rodinou / čítala v Boží zvěsti. / Mír plnil duši nevinnou, / dech domova a štěstí. / Dnem, nocí, v každý čas, vším promlouval ten hlas /

k Zdislavě, dívce Páně.

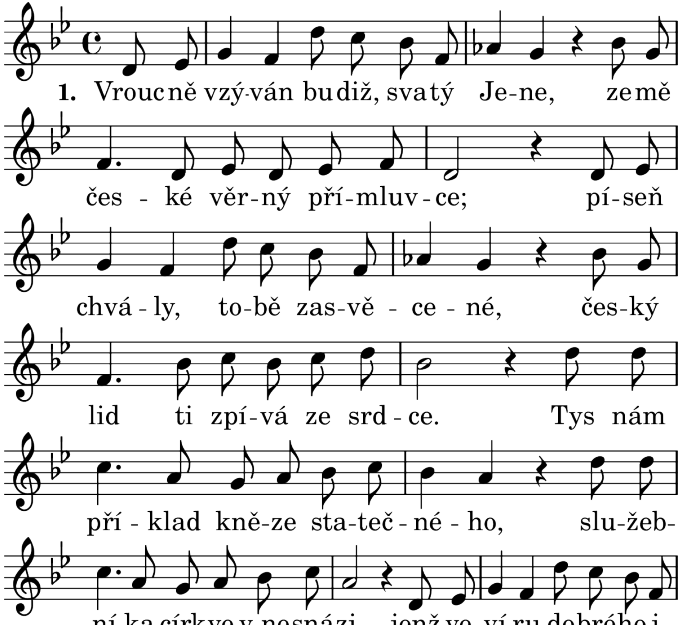
4. Ten Boží hlas jí pověděl / o vlastní cestě kříže. / Dům opustila, jak Pán chtěl, / dál do hor, k nebi blíže. / Bídu a kamení v chléb lásky promění / Zdislava, dívka Páně.

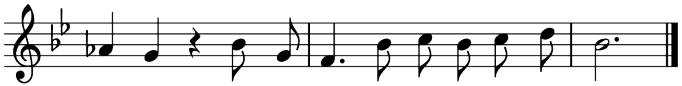
5. Muž si jen útlou dívku bral, / nad ženou nyní žasne: / hlas tichý, jenž v ní zpívá dál, / sepjaté ruce krásné, / vše jsou teď nástroje pro službu pokoje / Zdislavě, dívce Páně.

6. Matka svých dětí matkou všech, / všech potřebných se stává. / Ne křik a pláč, už pouhý vzdech / v ní soucit rozžehává. / Prosícím staví dům od země k nebesům / Zdislava, dívka Páně.

7. Zdislavo, ženo z našich žen, / růžičko požehnaná: / když kdokoliv z nás obtížen, / když v srdci pálí rána, / skloň se k nám ze slávy, ty hvězdo Moravy, / Zdislavo, dívko Páně!

835 – Vroucně vzýván





1. Vroucně vzýván budiž, svatý Jene, / země české věrný přímluvce; / píseň chvály, tobě zasvěcené, / český lid ti zpívá ze srdce. / Tys nám příklad kněze statečného, / služebníka církve v nesnázi, / jenž ve víru dobrého i zlého / z cesty víry nikdy neschází.

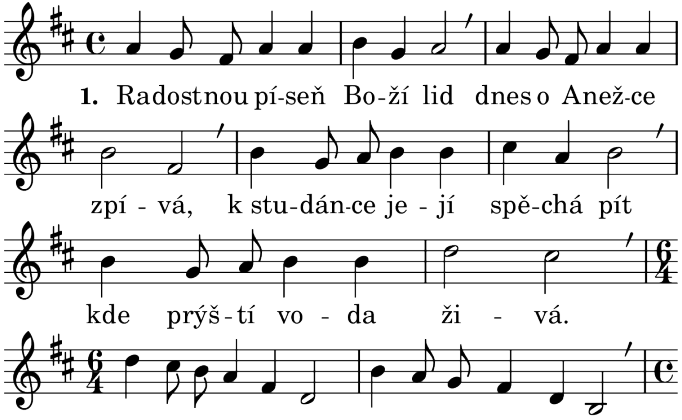
2. Po staletí paměť přetrvává / o tvé lásce k prosté chudině, / v srdci jejím žila tvoje sláva / v každé těžké dějin hodině. / S odvahou jsi slovo Boží kázal, / příklad Páně měl vždy za svůj štít, / a kde příkaz mlčení tě vázal, / slova uměls v hloubi duše skrýt.

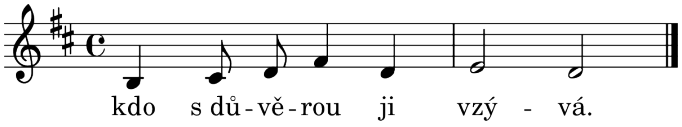
3. I když svět kříž těžký na nás vloží, / tebe vzývat chceme za dnů zlých, / zasvětíme s tebou službě Boží / jazyk svůj i dílo rukou svých. / Slova pravdy chceme mluvit stále, / hotoví se rozdat pro bližní, / podobní však uzavřené skále / mlčet tam, kde slovo Boží zní.

4. Vyslyš naše prosby, svatý Jene, / přimlouvej se za nás u Boha, / ať se nad tvou vlastí stále klene / míru,

lásky jasná obloha. / Nechať věrných Čechů zbožné plémě / chová v úctě čistý odkaz tvůj! / Za svůj lid a blaho české země, / mučedníku Páně, oroduj!

836 – Radostnou píseň Boží lid





1. Radostnou píseň Boží lid / dnes o Anežce zpívá, / k studánce její spěchá pít / kde prýští voda živá. / Darů a milostí načerpá v hojnosti, / kdo s důvěrou ji vzývá.

2. Synovec z rodu Přemysla, / král železný a zlatý, / není tak silný jako ta, / jež žije život svatý. / Mocnější králů Král ženichem jí se stal, / v plášť chudoby ji šatí.

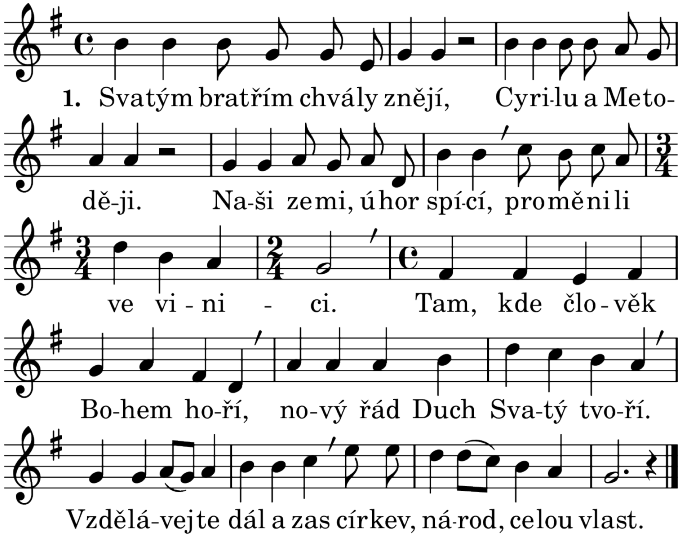
3. Již jako on jdeš mezi lid, / lid nemocný a prostý, / chléb dáváš ústům, srdcím klid, / nejchudší tvůj stůl hostí. / Službou a zbožností přes temné propasti / své doby stavíš mosty.

4. Tvůj klášter jméno Františka / již po staletí nosí. / Tam dodnes sestra Anežka / bdí s námi, Krista prosí / za církev, za národ, za svěží květ a plod, / za vláhu božské rosy.

5. Anežko, sestro, nauč nás, / jak láskou hojit rány, / proměnit svého žití čas / v světlo a požehnání, / jímž

Boží království dorůstá k plnosti. / Na cestě té buď s námi!

838 – Svatým bratřím chvály znějí



1. Svatým bratřím chvály znějí, / Cyrilu a Metoději. /

Naši zemi, úhor spící, / proměnili ve vinici. / Tam, kde člověk Bohem hoří, / nový řád Duch Svatý tvoří. / Vzdělávejte dál a zas / církev, národ, celou vlast.

2. Sestro mocná přímluvami, / svatá Ludmilo, buď s námi! / Zní hlas, volá, výzvu nese / do všech věků: Proměňte se! / Ty jsi prošla křtem té změny, / ne však národ zaslepený. / Dnes a v každém století / zraje plod tvé oběti.

3. Svatý Václave, náš kníže, / rozmnožil jsi slávu kříže. / Nejsilnější pán a vládce / je ten, kdo je silný v lásce. / Tisíc let už tvoje vláda / tvářnost našich dějin spřádá. / Dej i nám, ať s Ježíšem / na život a na smrt jdem.

4. Pastýř věrný v službách Otce, / biskup Vojtěch, zná své ovce. / Vlastním lidem zapuzený, / ohněm zkoušek vytříbený / učí nás, jak s křížem dojít, / všechno snést i krev svou prolít. / Vede národ znavený / k jedinému Prameni.

5. Z našich světců Prokop prvý / Krista neoslavil krví. /

V hloubi lesů u Sázavy / objevuje poklad pravý. / Boží pramen v tichu prýští, / hasí žízeň v dobách příštích. / Za dědictví bohaté / díky, svatý opate.

6. Zdislavo, ty paní chudých, / květe vzrostlý z naší půdy, / ženo soucitná a zbožná, / kéž tvou pomoc národ pozná. / Uč nás slyšet v každém bližním / Kristův hlas, jenž volá: Žízním! / Pomoz matkám, manželkám / stavět z rodin živý chrám.

7. Dík a prosba stále živá / sestru Anežku dnes vzývá. / Perla královského rodu / rozhodla se pro chudobu. / U Vltavy klášter staví, / službou chudým Krista slaví. / Cestou smíru, pokoje / se svým lidem putuje.

8. Svatá Hedviko, buď zdráva, / památka tvá nepřestává. / Kněžnou jsi i kajícnicí, / manželkou i řeholnicí. / Hříchy doby, v níž jsi žila, / tvoje víra převážila. / I dnes v církvi pomoz všem / uznat vzácný podíl žen.

9. Ježíš mezi apoštoly / bratrů dvojice si volí. / S Vojtěchem, svým bratrem svatým, / spěchá

k pohanům i Radim. / Žije dílo Gorazdovo / i svědectví Hrozantovo. / Jim a bezejmenným všem / s celou církví děkujem.

10. Otče hodný vděčné úcty, / svatý Jene Nepomucký! / Kněžské srdce, v Bohu stálé, / nepodlehne zvůli krále. / Muka tvého umírání / Ježíš mění v požehnání. / Kéž i dnešní bratři tví / najdou sílu k hrdinství.

11. Díky Janu Sarkandrovi / za svědectví psané krví. / V dobách zmatků, tmy a svárů / obstál strážce Božích darů. / Vypros kněžím, otče Jene, / srdce pevné, nezlomené, / které bolest ani strach / neochromí ve zkouškách.

12. Vděčně chválí církev celá / Klementa Hofbauera. / Dodnes žehná, prosí, tvoří, / světoběžník v službě Boží. / Duším, jež se v hříchu ztrácí, / zpovědník zas život vrací. / Uč nás dávat víc než brát, / celý národ Kristu vrať!

13. Celý svět je Božím polem, / Pán chce všechny za svým stolem, / horstva ani oceány / setbě Slova

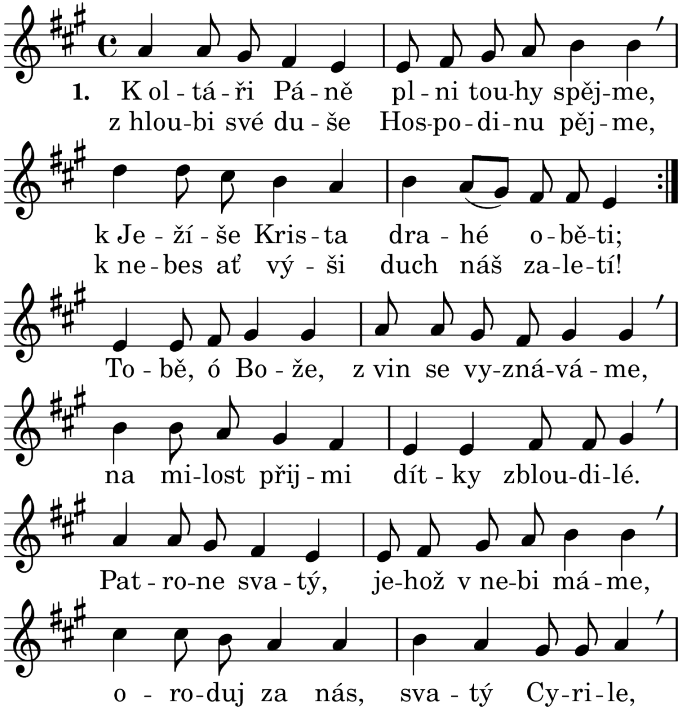
nezabrání. / Z Čech do Ameriky míří / muž, jenž výzvy Boží šíří. / Ovoce tvé zůstane, / svatý Jene Neumanne.

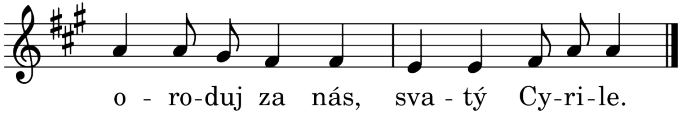
14. Světce Klimenta též ctíme, / papeže z dob rané církve, / jehož úctu v našem kraji / staletí nám předávají. / Ježíš přátelům svým věří, / klíče od nebe jim svěří. / Kliment za časů, kdy žil, / život za ně položil.

15. Svatý Víte, mladý svědku, / známý rodům dávných předků, / cizí je tvůj kraj i doba, / neznámá je tvá podoba. / Přesto v Kristu, živém kmeni, / důvěrně jsme sjednoceni. / Svěřujem tvé ochraně / mládež v našem národě.

16. Svatý Norbert dnes jak kdysi / ducha smíru v církvi křísí. / Slovy, činy oznamuje, / že jen Ježíš sjednocuje. / Z mnoha zrn se chleba stává, / z mnoha bratří církev pravá. / Kéž jsme kvasem jako ty / smíru, lásky, jednoty.

839 – K oltáři Páně





Vstup

1. K oltáři Páně plni touhy spějme, / k Ježíše Krista drahé oběti; / z hloubi své duše Hospodinu pějme, / k nebes ať výši duch náš zaletí! / Tobě, ó Bože, z vin se vyznáváme, / na milost přijmi dítky zbloudilé. / Patrone svatý, jehož v nebi máme, [: oroduj za nás, svatý Cyrile. :]

2. Ó budiž chvála Hospodinu vzdána, / lidem buď mír, když dobré vůle jsou, / nebeská všem je otevřena brána, / plní kdo víry cestou Páně jdou. / Vzdávej svým otcům díky neustálé / za světlo víry, vděčný národe, / aby nám jasně zářilo i dále, [: oroduj za nás, svatý Metode. :]

Před evangeliem

3. Věříme v Boha, Otce všemocného, / v Ježíše Krista stejné podstaty, / spolu též v Ducha, dárce

milostného, / v němžto je poklad pravdy bohatý. / Statečně chceme při své víře státi, / pilně se chránit cesty nepravé, / s dědicem svatým život za ni dáti, [: oroduj za nás, svatý Václave. :]

Obětní průvod

4. Chleba a víno darem tobě nesem / podle tvé vůle, Pane na nebi; / tobě se v oběť dává země s plesem, / jméno tvé svatá církev velebí. / Pastýře, otce dal jsi vlasti naší, / v něm po věky má národ útěchu, / k němu se prosba vzhůru k nebi vznáší: [: oroduj za nás, svatý Vojtěchu. :]

5. Zapějme Pánu vroucně píseň slávy, / k nám se již blíží nyní na oltář, / nebesa nebes Krále svého zdraví, / andělé před ním kloní svoji tvář. / S nimi tam skví se jako hvězda krásná, / z které všem světlo lásky zářilo, / národa matka, mučednice jasná: [: oroduj za nás, svatá Ludmilo. :]

Přijímání

6. Beránku Boží, který snímáš viny / celého světa, jejž

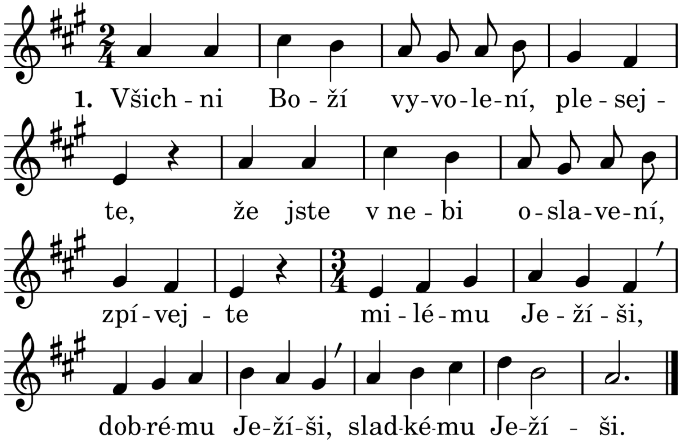
jsi vykoupil, / pohlédni na nás, na své hříšné syny, / zlého nás zbav a ve všem dobrém sil. / Světcové naši, kteří v nebi dlíte, / před Božím trůnem, slyšte národ svůj: / Chraňte nás, svatý Prokope a Víte, [: Anežko svatá, za nás oroduj. :]

7. Požehnán budiž, který jménem Páně / přicházíš z nebe, plný milosti, / ó kéž se hostem duše naší staneš, / pramenem spásy, čistých radostí. / Tys byl i silou svého kněze Jana, / že povinnosti svoje nezradil. / Kéž je i nám ta velká milost dána, [: kéž nebe máme s Janem za podíl. :]

Závěr

8. Dej, Bože věčný, nám své požehnání, / veď v míru národ, jenž tě velebí, / slyš slova přímluv od těch, kdo nás chrání, / nám připravují místo na nebi. / Jsou z našich rodů, naší věčnou slávou, / kráčeli zemí, po níž jdeme my. / S pomocí jejich najdem cestu pravou [: tam, kde se sejdem s nimi se všemi. :]

840 – Všichni boží vyvolení



1. Všichni Boží vyvolení, plesejte, / že jste v nebi oslavení, zpívejte / milému Ježíši, / dobrému Ježíši, / sladkému Ježíši.

2. Máte proč z té duše chválu hlásati, / máte zač i vroucí díky vzdávati / milému Ježíši, / dobrému Ježíši, / sladkému Ježíši.

3. Že jste šťastně pokušení zdolali, / bylo tím, že v nesnázi jste volali / k milému Ježíši, / dobrému Ježíši, / sladkému Ježíši.

4. Že jste Boží vůli vzorně plnili, / bylo tím, že za pomoc jste prosili / milého Ježíše, / dobrého Ježíše, / sladkého Ježíše.

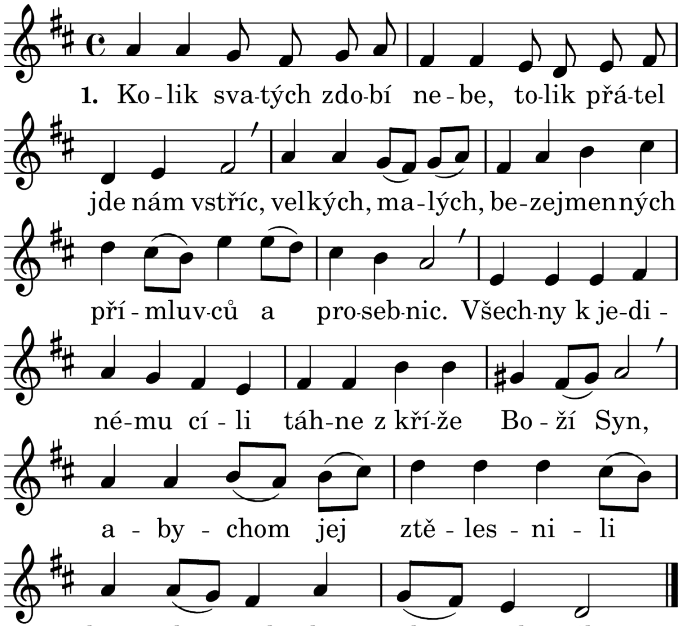
5. Že jste vyšli z toho světa bez viny, / za to vroucně děkovat jste povinni / milému Ježíši, / dobrému Ježíši, / sladkému Ježíši.

6. Že teď v ráji přebýváte v radosti, / i to všechno máte z pouhé milosti / milého Ježíše, / dobrého Ježíše, / sladkého Ježíše.

7. I my hříšní podle vašich příkladů / na svých cestách jdeme prosit o radu / milého Ježíše, / dobrého Ježíše, / sladkého Ježíše.

8. Vy pak za nás račte Boha žádati, / abychom též byli jednou přijati / k milému Ježíši, / dobrému Ježíši, / sladkému Ježíši.

841 – Kolik svatých zdobí nebe



Vstup

1. Kolik svatých zdobí nebe, tolik přátel jde nám vstříc, / velkých, malých, bezejmenných přímluvců a prosebnic. / Všechny k jedinému cíli táhne z kříže Boží Syn, / abychom jej ztělesnili každý podle vlastních sil.

Před evangeliem

2. V mnohých duších zrno slova padlo v půdu úrodnou, / dozrálo do květů, plodů v sklizeň mnohonásobnou. / Kéž tvé slovo zde a nyní Boží setbou stane se, / ať náš úhor v pole změní k slávě tvé, nám ke spáse.

Obětní průvod

3. Ze všech věků, ze všech zemí veliký je zástup těch, / kteří Kristem uchváceni, jeho láskou vzňali svět. / Slabí jsme a plní viny, ty nás, Pane, pozvedni, / z kamenů si probuď syny, živé dary obětní.

Přijímání

4. Jako strom u vodních proudů vkořeněný v živnou zem, / šťastný, požehnaný člověk věrný Pánu v srdci

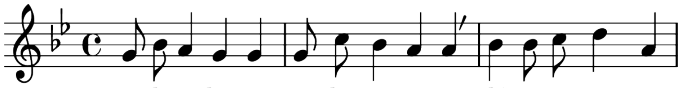
svém. / Z vláhy dobra, lásky, pravdy, které v tobě přijímám, / rostli světci, sloupy víry; dej, ať stejný úděl mám.

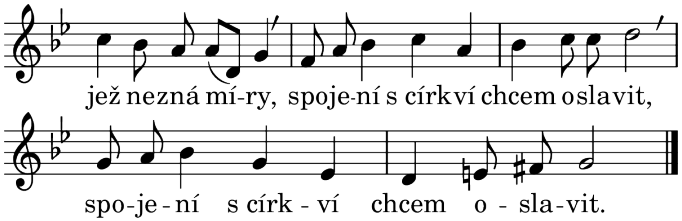
5. V tomto chlebě život Boží lidskou slabost přemáhá, / v něm je síla vyznavačů, mučedníků odvaha. / Dávej nám ten chléb, náš Pane, nasyť zástup hladových, / na přímluvu všech svých svatých rozmnož počet svědků svých.

Závěr

6. Mohli jiní, mohly jiné, na každého čeká Pán; / stopy svatých září světlem, také já jsem povolán. / Ten, kdo hoří, zapaluje, svítí, hřeje, mění svět. / Pro tebe a tebou, Kriste, dej i nám se rozhořet.

842 – Prolití krve





Vstup

1. Prolití krve, svědectví víry, / důvěru pevnou, jež nezná míry, [: spojení s církví chcem oslavit. :]

2. Děkujem s láskou za příklad ctnosti, / za milost Ducha, dar statečnosti, [: jež jako světlo září nám dnes. :]

Před evangeliem

3. Slovo tvé svítí na cestu, Pane, / promění srdce, že vírou vzplane, [: překoná úzkost, překoná strach. :]

Obětní průvod

4. S chlebem a vínem jdem k tobě, Kriste, / s těmi, již v lásce pokorné, čisté [: darem ti dali životy své. :]

5. Po jejich boku neseme v oběť / všechno, co tíží v bolestné době [: duši i tělo každého z nás. :]

Přijímání

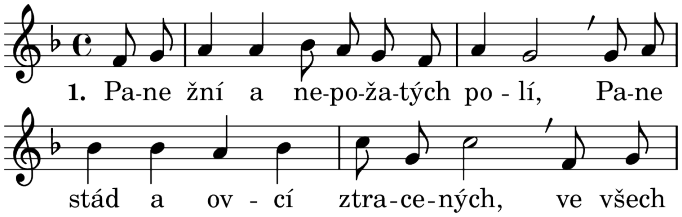
6. Z Božího těla sílu jste brali, / abyste v službě věčnému Králi [: statečně vždycky vytrvali. :]

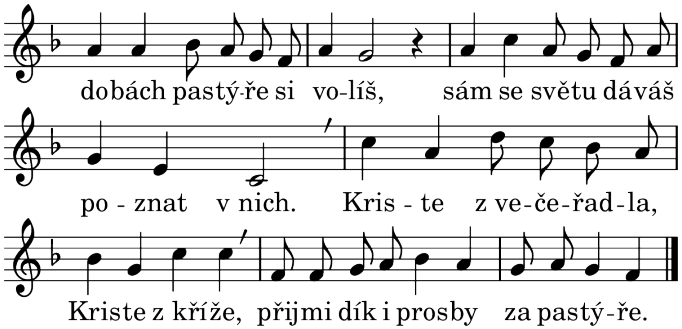
7. Ty jsi náš přítel, nebeský hosti. / Prosíme, zůstaň, rozmnožuj ctnosti [: a provázej nás po všechen čas. :]

Závěr

8. Abychom s vámi dosáhli cíle, / myslete na nás ve vlasti milé [: pro lásku k pravdě umučení. :]

843 – Pane žní





Vstup

1. Pane žní a nepožatých polí, / Pane stád a ovcí ztracených, / ve všech dobách pastýře si volíš, / sám se světu dáváš poznat v nich. / Kriste z večeřadla, Kriste z kříže, / přijmi dík i prosby za pastýře.

Před evangeliem

2. Z Písma jako z obilnice světa / dobrý pastýř štědře rozdává, / aby v duších Boží láska kvetla, / mocným hlasem ovce svolává. / Kriste z večeřadla, Kriste z kříže, / přijmi dík i prosby za pastýře.

Obětní průvod

3. Dobrý pastýř podle tvého srdce / nedbá břemen ani obtíží, / život dá za oklamané ovce, / neprchá, když vlk se přiblíží. / Kriste z večeřadla, Kriste z kříže, / přijmi dík i prosby za pastýře.

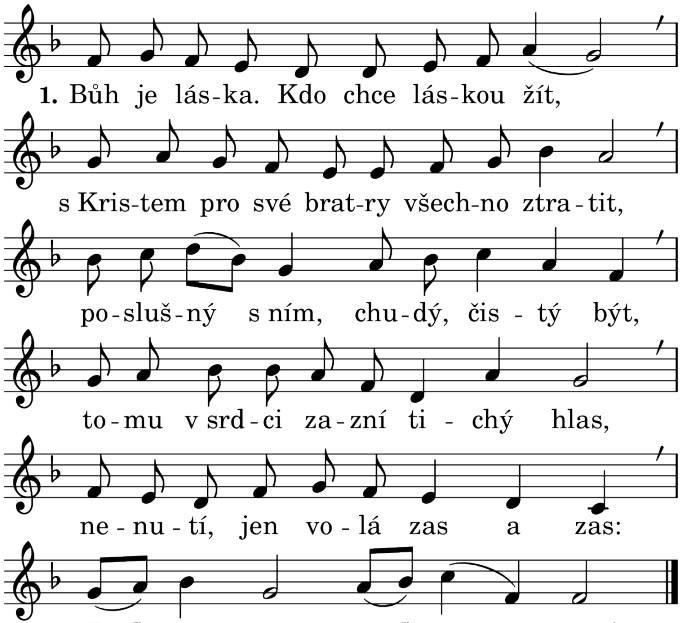
Přijímání

4. Jako jelen po bystřinách touží, / spěchal pastýř k tobě, Ježíši. / Tělem tvým a krví tišil bouři; / ovce po hlasu jej uslyší. / Kriste z večeřadla, Kriste z kříže, / přijmi dík i prosby za pastýře.

Závěr

5. Ne vy mě, já vybral si vás, bratři, / nechávám vás mezi vlky jít. / Jsem však s vámi, srdce mé vám patří, / dávám víc, než svět vám může vzít. / Kriste z večeřadla, Kriste z kříže, / přijmi dík i prosby za pastýře.

844 – Bůh je láska



Vstup

1. Bůh je láska. Kdo chce láskou žít, / s Kristem pro své bratry všechno ztratit, / poslušný s ním, chudý, čistý být, / tomu v srdci zazní tichý hlas, / nenutí, jen volá zas a zas: / Pojď za mnou, pojď za mnou!

Před evangeliem

2. Slovo mé je světlo, také meč, / vidíš cestu, připraven buď k boji. / Zničíš zlo, též němým vrátíš řeč. / Nutné je jak denní chléb a sůl, / života a moudrosti je důl. / Pojď za mnou, pojď za mnou!

Obětní průvod

3. Šťastný, Pane, kdo se zcela vzdal / lásce tvé a s tebou stal se zrnem, / které umře, aby žilo dál. / Mnozí žijí z jeho oběti, / ztracení se znovu posvětí. / Pojď za mnou, pojď za mnou!

Přijímání

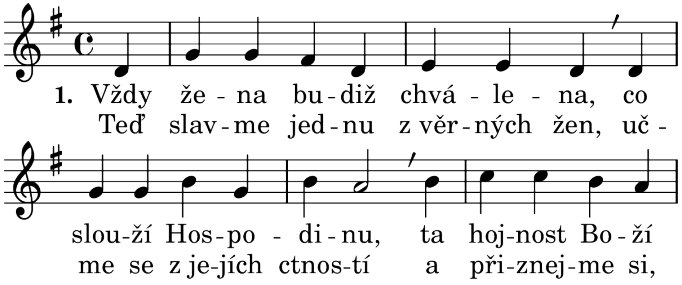
4. Božské hody připravil nám Král. / Kdo dal všechno, přijme stokrát více / s novým srdcem, aby miloval / bratry, sestry, slunce, květy, les, / aby všude Boží chválu nes'. / Pojď za mnou, pojď za mnou!

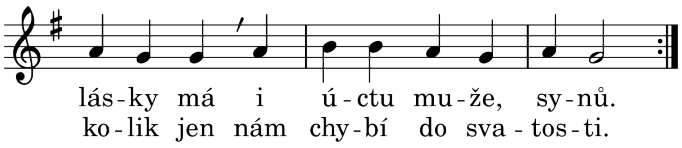
5. Neboj se, jdu s tebou, praví Pán, / úpal dne i úzkost temných nocí / ve dvou nesem, nikdy nejsi sám. / Radost dám ti, sílu stoupat výš, / k zemi nesrazí tě žádný kříž. / Pojď za mnou, pojď za mnou!

Závěr

6. Díky, Pane, za to, cos nám dal, / díky za světce, jenž prosí za nás. / Příkrou cestou k nebi směřoval. / Zůstaň s námi, odvahu nám vlej, / kolísavé s láskou zavolej: / Pojď za mnou, pojď za mnou!

845 – Vždy žena budiž chválena





Vstup

1. Vždy žena budiž chválena, / co slouží Hospodinu, / ta hojnost Boží lásky má / i úctu muže, synů. / Teď slavme jednu z věrných žen, / učme se z jejích ctností / a přiznejme si, kolik jen / nám chybí do svatosti.

Před evangeliem

2. Tvé slovo, Pane, čekáme, / dej pramen vody živé, / náš úhor zavlaž, prosíme, / živ klasy neduživé. / Ať každá naše rodina / je malou církví Boží, / kde žena zbožná, statečná / příbytek lásky tvoří.

Obětní průvod

3. Co neseme ti, pohlédni, / groš pochválil jsi vdově, / je v darech snaha všedních dní / vše konat z lásky k tobě. / Ty dary do svých dlaní vem / a dej jim posvěcení, / ať stanou se nám pokrmem / věčného

nasycení.

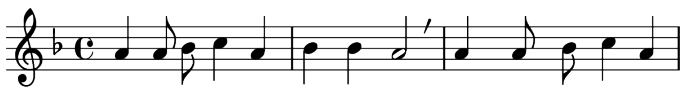
Přijímání

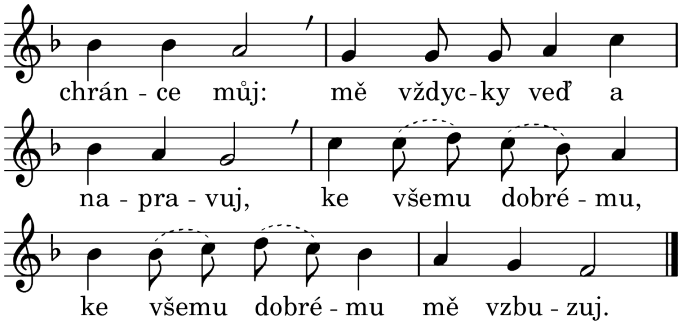
4. Již prostíráš k své hostině, / zveš nehodné a chromé. / I my k nim, Pane, patříme / zde u stolu v tvém domě. / Dík, Pane, do mě vstupuješ, / své tělo, krev mi dáváš, / chrám lásky ze mě buduješ, / mým životem se stáváš.

Závěr

5. Ty mezi všemi ženami, / Maria požehnaná, / jsi vzorem toho poslání / a všemi ctnostmi známá. / Kéž v tobě ženy statečné / svou sílu nalézají, / kéž nové Marty, Marie / i dnes v tvé církvi zrají.

870A – Anděle boží, strážce můj



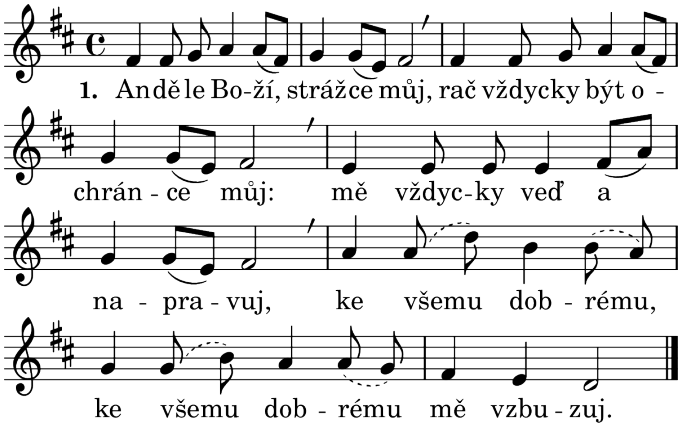


1. Anděle Boží, strážce můj, / rač vždycky být ochránce můj: / mě vždycky veď a napravuj, [: ke všemu dobrému :] mě vzbuzuj.

2. Cnostem svatým mě vyučuj, / ať jsem tak živ, jak chce Bůh můj, / tělo, svět, ďábla přemáhám, [: na tvá vnuknutí :] pozor dám.

3. A v tom svatém obcování, / ať setrvám do skonání, / po smrti pak v nebi věčně, [: chválím Boha :] ustavičně.

870B – Anděle boží, strážce můj



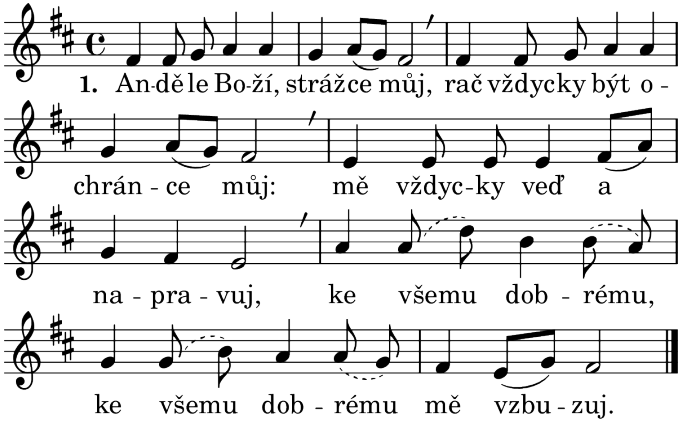
1. Anděle Boží, strážce můj, / rač vždycky být ochránce můj: / mě vždycky veď a napravuj, [: ke všemu dobrému :] mě vzbuzuj.

2. Cnostem svatým mě vyučuj, / ať jsem tak živ, jak chce Bůh můj, / tělo, svět, ďábla přemáhám, [: na tvá vnuknutí :] pozor dám.

3. A v tom svatém obcování, / ať setrvám do skonání, /

po smrti pak v nebi věčně, [: chválím Boha :] ustavičně.

870C – Anděle boží, strážce můj



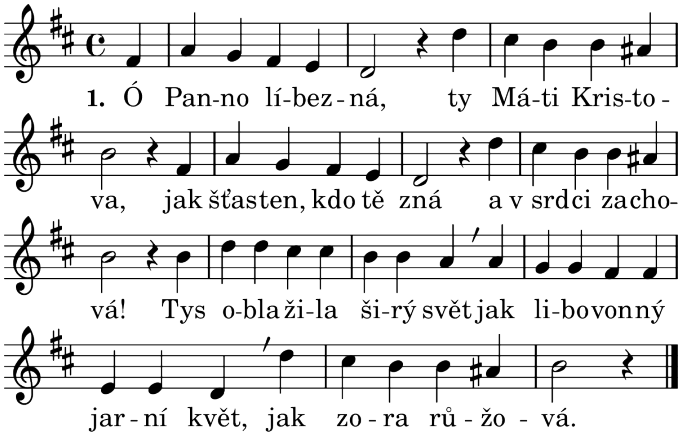
1. Anděle Boží, strážce můj, / rač vždycky být ochránce můj: / mě vždycky veď a napravuj, [: ke všemu dobrému :] mě vzbuzuj.

2. Cnostem svatým mě vyučuj, / ať jsem tak živ, jak chce Bůh můj, / tělo, svět, ďábla přemáhám, [: na tvá

vnuknutí :] pozor dám.

3. A v tom svatém obcování, / ať setrvám do skonání, / po smrti pak v nebi věčně, [: chválím Boha :] ustavičně.

881 – Ó Panno líbezná



1. Ó Panno líbezná, / ty Máti Kristova, / jak šťasten, kdo tě zná / a v srdci zachová! / Tys oblažila širý svět /

jak libovonný jarní květ, / jak zora růžová.

2. Ó, dej nám lásku svou, / dej světlo v temnotách / a vzácnou přímluvou / buď štědrá v potřebách! / Tvá prosba každé soužení / kéž v úsměvy nám promění / a z duše sejme strach.

3. Když ďábel úskokem / tvé děti hledí svést, / by v pekle hlubokém / s ním nesly věčný trest, / tu rychle zaplaš hříchu mrak / a slábnoucí náš upři zrak / v kraj za oponou hvězd.

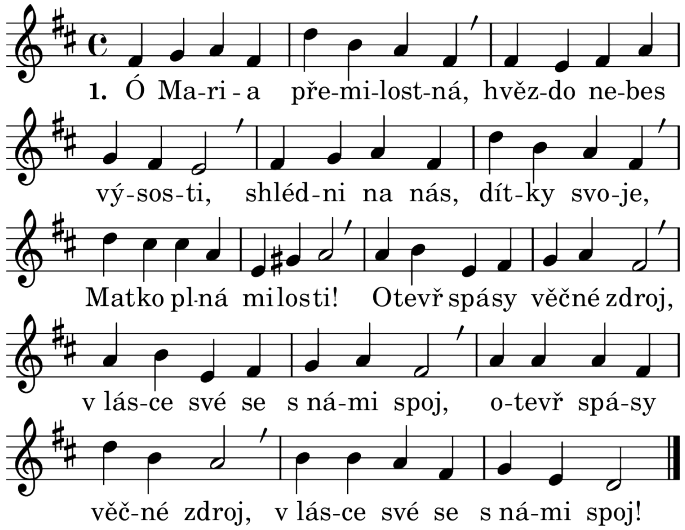
4. Když s tváří hrozivou / smrt stane před námi / a děsnou mocí svou / zrak i sluch omámí, / v tu těžkou chvíli při nás stůj / a s anděly nám ulehčuj / krok ve kraj neznámý.

5. Až skončen bude boj / a počne Boží soud, / své děti s Bohem spoj / a ukaž krve proud, / jenž v mukách prolil jeho Syn, / by zbavil lidstvo hříšných vin / a tvrdých ďábla pout.

6. Pak, Matko, laskavě / nás uveď v onen stan, / kde v božské oslavě / dlí Syn tvůj, Kristus Pán, / kde chvály

Bohočlověku / věk nekonečný do věků / smí zpívat nebešťan!

881 – Ó Maria přemilostná



1. Ó Maria přemilostná, / hvězdo nebes výsosti, /

shlédni na nás, dítky svoje, / Matko plná milosti! [: Otevř spásy věčné zdroj, / v lásce své se s námi spoj! :]

2. Tobě sloužit, tebe chválit, / tebe ctíti v každý čas / chceme v lásce ustavičné, / přijmi za své dítky nás! [: A když hrozí světa boj, / otevř nám své lásky zdroj! :]

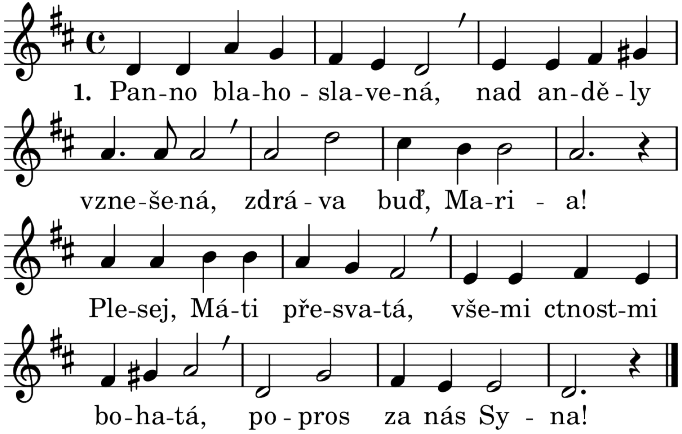
3. K tobě srdce naše touží / s oddaností dětinnou, / bdi nad všemi náklonnostmi, / dej, ať duše nezhynou! [: Rány hříchů našich zhoj, / Boží lásky otevř zdroj! :]

4. Buď i stálou v boji stráží, / přispěj naší slabosti, / a když vůle ochabuje, / napomínej k stálosti! [: Prapor tvůj je mocná zbroj, / pod ním řady naše spoj! :]

5. Hlavu hada potřela jsi, / tebe slávy zdobí jas, / kdo je v bouři světa zmítán, / k němu zní tvé lásky hlas: [: Jen se, dítě, upokoj, / vzhůru ke mně ruce spoj! :]

6. Matko Páně, zbuduj sobě / mezi námi stánek svůj, / květy rajské víry, lásky / v srdci našem vypěstuj! [: A kde lásky Boží zdroj, / tam se s námi věčně spoj! :]

882 – Panno blahoslavená



1. Panno blahoslavená, / nad anděly vznešená, / zdráva buď, Maria! / Plesej, Máti přesvatá, / všemi ctnostmi bohatá, / popros za nás Syna!

2. Panno, panen oslavo, / nebe, země Královno, / zdráva buď, Maria! / Matko v Boha věřících, / tebe v srdci nosících, / popros za nás Syna!

3. Studno víry, naděje, / slovo tvé nám prospěje, /

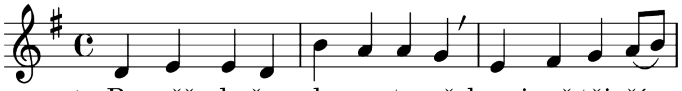
zdráva buď, Maria! / Příčinou jsi radosti, / vzorem pravé věrnosti, / popros za nás Syna!

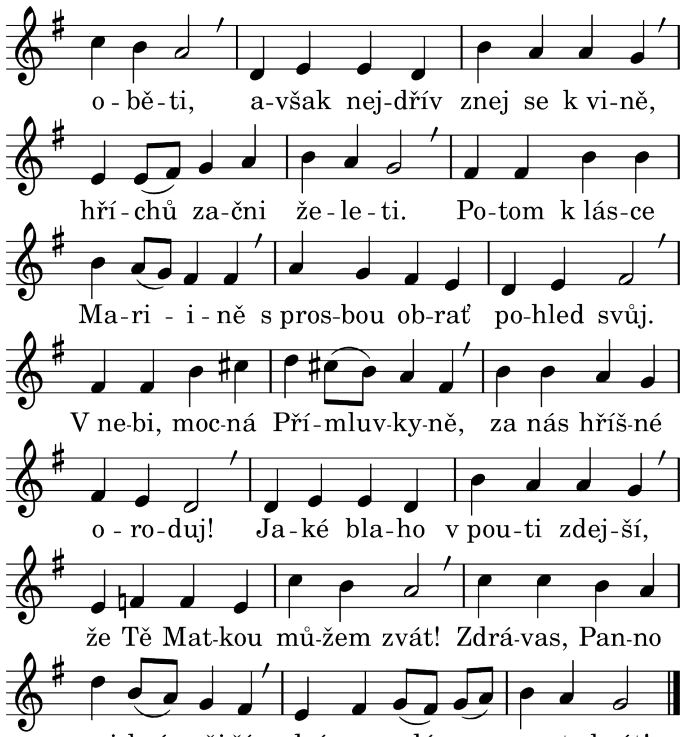
4. Útočiště plačících, / pomocnice dítek svých, / zdráva buď, Maria! / Teď a v každé hodině, / Pána Krista svatyně, / popros za nás Syna!

5. Naší spásy svítání, / v bouři kotvo záchrany, / zdráva buď, Maria! / Vzore svaté čistoty, / trůne věčné dobroty, / popros za nás Syna!

6. Rouno Gedeonovo, / sídlo Šalomounovo, / zdráva buď, Maria! / Archo nové úmluvy, / dopřej nám své přímluvy, / popros za nás Syna!

882 – Pospěš, duše, do svatyně




o - bě - ti, a-však nej-dřív znej se k vi-ně,
hří - chů za-čni že - le - ti. Po-tom k lás-ce
Ma-ri - i - ně s pros-bou ob-rať po-hled svůj.
V ne-bi, moc-ná Pří-mluv-ky-ně, za nás hříš-né
o - ro-duj! Ja-ké bla-ho v pou-ti zdej-ší,
že Tě Mat-kou mů-žem zvát! Zdrá-vas, Pan-no
nej-krás-něj-ší, zdrá-vas, zdár-vas na-sto-krát!

Vstup

1. Pospěš, duše, do svatyně / k nejsvětější oběti, / avšak nejdřív znej se k vině, / hříchů začni želeti. / Potom k lásce Mariině / s prosbou obrať pohled svůj. / V nebi, mocná Přímluvkyně, / za nás hříšné oroduj! / Jaké blaho v pouti zdejší, / že Tě Matkou můžem zvát! / Zdrávas, Panno nejkrásnější, / zdrávas, zdrávas nastokrát!

2. Sláva Bohu na výsosti! / znělo v onen okamžik, / za nějž srdce nikdy dosti / nevyzpívá vroucí dík. / Tuto chvíli od věčnosti / Bůh měl ve svém úradku: / Bez poskvrny nepravosti / zvolil si tě za matku. / Jaké blaho v pouti zdejší, / že Tě Matkou můžem zvát! / Zdrávas, Panno nejkrásnější, / zdrávas, zdrávas nastokrát!

Před evangeliem

3. Boží moudrost blahou zvěstí / hloubky své nám odkrývá. / Ó, jak velké taje štěstí / duše při tom prožívá! / Co v tvé nitro doved vnésti / andělského posla ret, / že z tvé čisté ratolesti / vypučí nám boží květ! / Jaké blaho v pouti zdejší, / že Tě Matkou

můžem zvát! / Zdrávas, Panno nejkrásnější, / zdrávas, zdrávas nastokrát!

Obětní průvod

4. Chléb a víno kněžské dlaně / k oběti již zvedly výš. / Když se, duše, díváš na ně, / zda jim také rozumíš? / Po příkladu matky Páně / uměj sebe v oběť dát, / i když v slzách vlhnou skráně, / nepřestávej milovat! / Jaké blaho v pouti zdejší, / že Tě Matkou můžem zvát! / Zdrávas, Panno nejkrásnější, / zdrávas, zdrávas nastokrát!

Přijímání

5. Svatý pokrm nám se chystá / v nejsvětější svátosti. / Přistup, vždyť tu dosti místa, / kdo jsi v rouchu milosti! / S Marií přivítej Krista! / Kéž by v tobě oheň vzplál / jako v ní, když dozajista / vzkříšen se jí ukázal! / Jaké blaho v pouti zdejší, / že Tě Matkou můžem zvát! / Zdrávas, Panno nejkrásnější, / zdrávas, zdrávas nastokrát!

6. V Beránkově krvi svaté / zbaveno je lidstvo vin. /

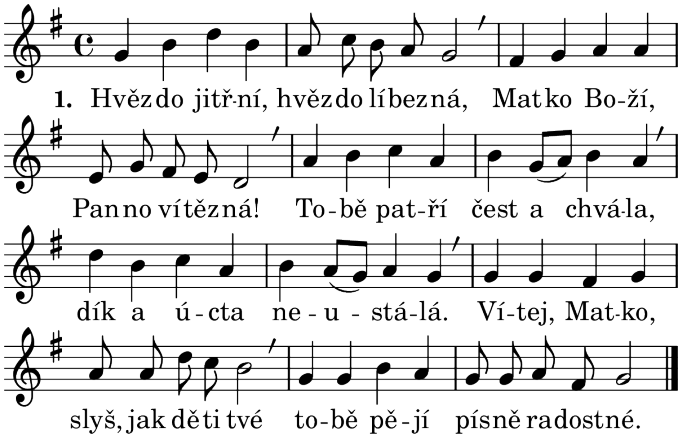
Božské tělo z kříže sňaté / položili Matce v klín. / Vy, kdo kolem pospícháte, / zastavte zde šlépěj svou, / rcete, zda kde uhlídáte / větší bolest nežli mou? / Jaké blaho v pouti zdejší, / že Tě Matkou můžem zvát! / Zdrávas, Panno nejkrásnější, / zdrávas, zdrávas nastokrát!

7. Ještě jenom malou chvíli, / potom vrátíme se zpět, / bychom v žití nezbloudili; / kdo nás bude provázet? / Apoštolům Ducha síly / vyprosila tvoje dlaň. / Buď i s námi cestou k cíli, / požehnáním svým nás chraň! / Jaké blaho v pouti zdejší, / že Tě Matkou můžem zvát! / Zdrávas, Panno nejkrásnější, / zdrávas, zdrávas nastokrát!

Závěr

8. Drahá oběť skončena je. / I tvůj život dokonal, / leč tvůj Ježíš v sídlo ráje / s tělem, s duší si tě vzal. / Kéž by každý umíraje / u tvých nohou tiše kles: / Hle, má duše, Matko, tvá je! / Provázej ji do nebes! / Jaké blaho v pouti zdejší, / že Tě Matkou můžem zvát! / Zdrávas, Panno nejkrásnější, / zdrávas, zdrávas nastokrát!

883 – Hvězdo jitřní



1. Hvězdo jitřní, hvězdo líbezná, / Matko Boží, Panno vítězná! / Tobě patří čest a chvála, / dík a úcta neustálá. / Vítej, Matko, slyš, jak děti tvé / tobě pějí písně radostné.

2. Hvězdo jitřní, hvězdo pokojná, / Panno slavná, Matko důstojná, / s tebou jitro nebes klidu / zazářilo všemu lidu. / Vítej, Matko, slyš, jak děti tvé / tobě pějí

písně radostné.

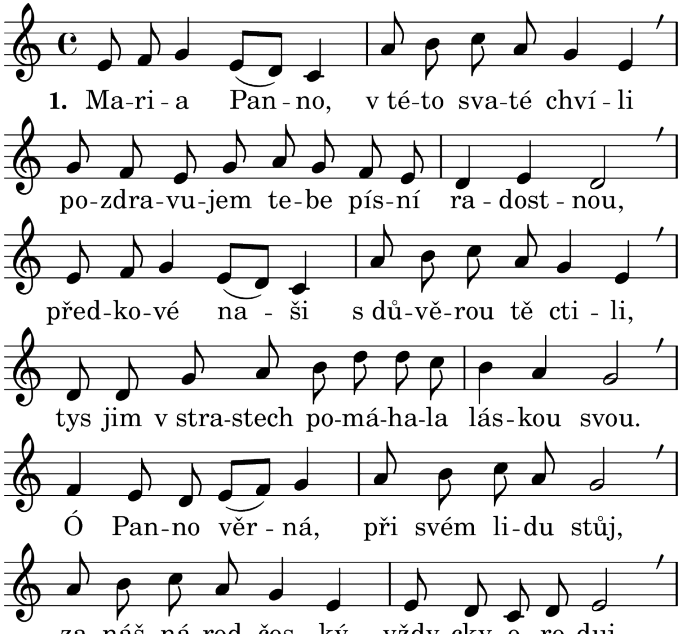
3. Hvězdo jitřní, tvého světla jas, / Panno vzorná, k Bohu vede nás, / před Sluncem jsi věčné spásy / vzešla v lesku vzácné krásy. / Vítej, Matko, slyš, jak děti tvé / tobě pějí písně radostné.

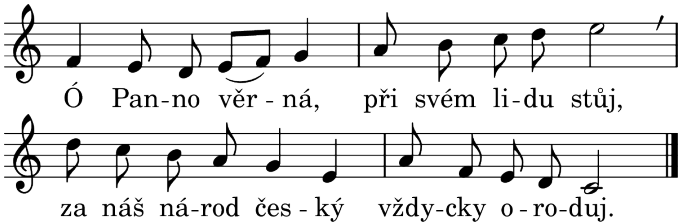
4. Hvězdo jitřní, hvězdo výborná, / Panno skromná, Matko pokorná, / nevinností, Panno drahá, / záříš, kam až vesmír sahá. / Vítej, Matko, slyš, jak děti tvé / tobě pějí písně radostné.

5. Hvězdo jitřní, hvězdo spanilá, / Panno sličná, Matko rozmilá, / krása ve tvé něžné tváři / nad cheruby věčně září. / Vítej, Matko, slyš, jak děti tvé / tobě pějí písně radostné.

6. Hvězdo jitřní, hvězdo výtečná, / Matko svatá, Panno statečná, / tvojích ctností příklad jasný / veď nás v nebes domov šťastný. / Vítej, Matko, slyš, jak děti tvé / tobě pějí písně radostné.

883 – Maria Panno, v této svaté chvíli





Vstup

1. Maria Panno, v této svaté chvíli / pozdravujem tebe písní radostnou, / předkové naši s důvěrou tě ctili, / tys jim v strastech pomáhala láskou svou. [: Ó Panno věrná, při svém lidu stůj, / za náš národ český vždycky oroduj! :]

Před evangeliem

2. Božímu Slovu věrná ty jsi byla, / za Matku když Páně tebe určilo, / spasení naše tak jsi připravila, / Slovo věčné když se pro nás zrodilo. [: Ó Panno věrná, při svém lidu stůj, / za náš národ český vždycky oroduj! :]

3. Učení Páně věrně's uchovala / ve svém srdci plném ctností, plném krás, / vůle tvá pouze vůli Boží znala, /

bychom Bohu věrni byli, nauč nás. [: Ó Panno věrná, při svém lidu stůj, / za náš národ český vždycky oroduj! :]

Obětní průvod

4. Obětí svatou byl tvůj život celý, / pokorně jsi stála v kříže znamení, / oběti naše, jež jsme protrpěli, / doveďte náš národ k Bohu, k spasení! [: Ó Panno věrná, při svém lidu stůj, / za náš národ český vždycky oroduj! :]

5. Hospodin svatý, buď mu věčná chvála! / Tobě dík buď, Panno naše přemilá, / záštitou mocnou všem nám jsi se stala, / národu když zkáza krutá hrozila. [: Ó Panno věrná, při svém lidu stůj, / za náš národ český vždycky oroduj! :]

Přijímání

6. Na oltář denně Bůh náš sestupuje, / aby lidu svému pokoj, blaho dal, / ať tvoje láska vždy nám vyprošuje, / aby bratr bratra svého miloval. [: Ó Panno věrná, při svém lidu stůj, / za náš národ český vždycky oroduj! :]

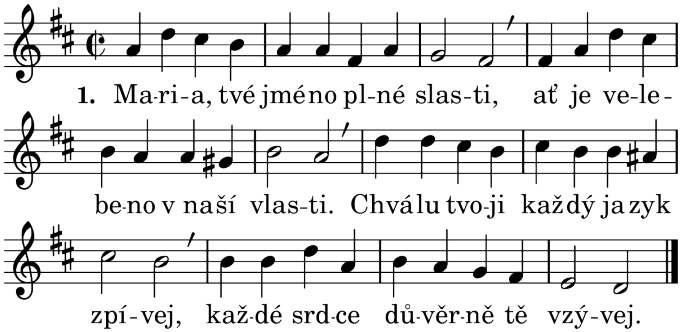
7. Beránek Boží, Spasitel náš milý, / kéž by mezi námi vždycky stánek měl, / abychom k jeho slávě ctnostně žili, / nedej, aby národ Krista zapomněl! [: Ó Panno věrná, při svém lidu stůj, / za náš národ český vždycky oroduj! :]

8. S Ježíšem, zdrojem lásky nekonečné, / zůstaň v našem žití pevnou ochranou, / za věrnost tvoji s věrností a vděčně / zasvěcujem tobě celou zemi svou. [: Ó Panno věrná, při svém lidu stůj, / za náš národ český vždycky oroduj! :]

Závěr

9. Maria Panno, lásku tvou jsme zřeli, / s Jezulátkem milovaným žehnej nám, / požehnej vlasti, žehnej národ celý, / po smrti pak doveď duše v nebes chrám! [: Ó Panno věrná, při svém lidu stůj, / za náš národ český vždycky oroduj! :]

884 – Maria, tvé jméno



1. Maria, tvé jméno plné slasti, / ať je velebeno v naší vlasti. / Chválu tvoji každý jazyk zpívej, / každé srdce důvěrně tě vzývej.

2. Boží Syn tě zvolil za svou Máti, / větší slávy Bůh ti nemoh' dáti. / Matka jsi i Panna bez úhony, / čistoty a svatosti květ vonný.

3. Počatá bez hříchu prvotného, / zachovala krásu srdce svého. / Proto dán je tobě podíl skvělý: / Pán Bůh povýšil tě nad anděly.

4. Velebná ty kněžno nebešťanů, / mocná zástupkyně pozemšťanů, / kdo u tebe hledá útočiště, / ochrany a lásky dojde jistě.

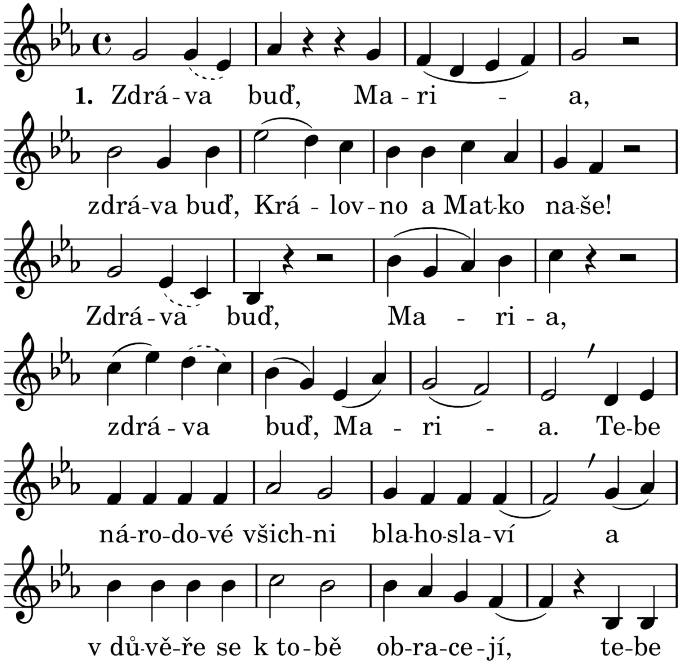
5. K tobě, jasná Hvězdo na úsvitě, / hledí na své pouti kmet i dítě. / Leskem svým nám ozařuješ cestu, / jež nás jistě vede k nebes městu.

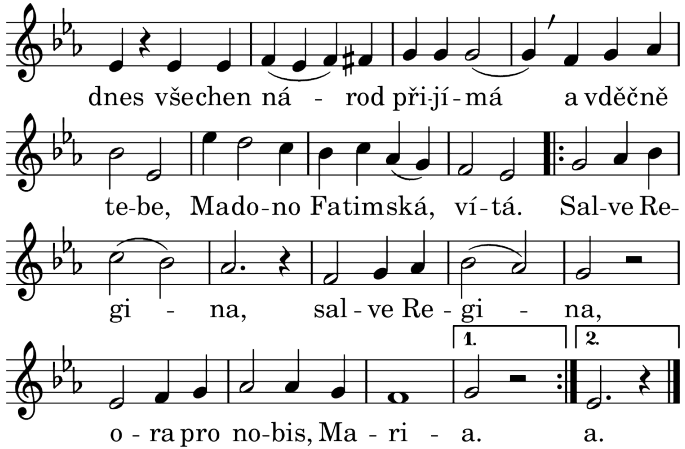
6. Zrcadlo jsi ctností, dome zlatý, / sídlo moudrosti a chráme svatý, / dokonalý vzore nábožnosti, / buď nám povždy zdrojem blaženosti.

7. Něžná lilie a krásná růže, / kdo tě dosti velebiti může? / Sličností a sladkou svojí vůní / zdobíš síně, kde Bůh věčně trůní.

8. Boží Rodičko a Matko spásy, / viz, jak dítky tvé se k tobě hlásí. / Pějí píseň chvály tvému jménu, / laskavě je představ Synu svému.

884 – Zdráva buď, Maria





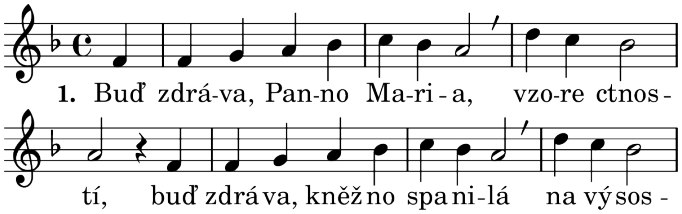
1. Zdráva buď, / Maria, / zdráva buď, Královno a Matko naše! / Zdráva buď, / Maria, / zdráva buď, Maria. / Tebe národové všichni blahoslaví / a v důvěře se k tobě obracejí, / tebe dnes všechen národ přijímá / a vděčně tebe, Madono Fatimská, vítá. [: Salve Regina, / salve Regina, / ora pro nobis, Maria. :]

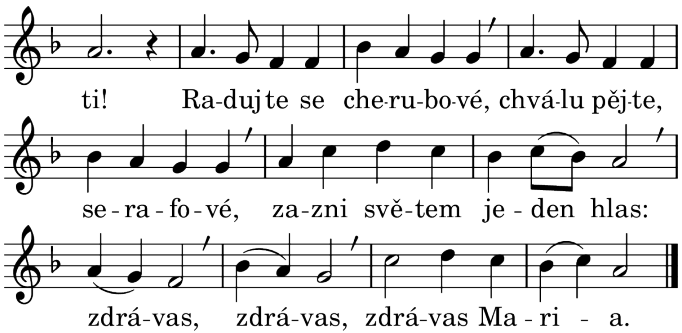
2. Ty jsi zde, / Maria, / ty jsi zde, vítězná, pokorná Matko, / ty jsi zde, / Maria, / ty jsi zde, Maria. / Tobě právem patří všechna pokolení / a po staletí tebe

opěvují, / tobě též všechen národ náleží, / a srdce tvoje, Madono Fatimská, vzývá. [: Salve Regina, / salve Regina, / ora pro nobis, Maria. :]

3. Růženec tvůj, / Maria, / růženec církve, pomocnice mocná! / Růženec tvůj, / Maria, / růženec tvůj, Maria, / v rukou tvoje věrné děti stále mají / a modlitbou svou tebe uctívají, / na tvůj hlas / všechen národ odpoví, / že zasvěcen je, Královno vítězná, tobě. [: Salve Regina, / salve Regina, / ora pro nobis, Maria. :]

885 – Buď zdráva, Panno Maria





1. Buď zdráva, Panno Maria, / vzore ctností, / buď zdráva, kněžno spanilá / na výsosti! / Radujte se cherubové, / chválu pějte, serafové, / zazni světem jeden hlas: / zdrávas, / zdrávas, / zdrávas Maria.

2. Ty nad kůry jsi andělské / povýšena / a po vší říši nebeské / vroucně ctěna. / Radujte se cherubové, / chválu pějte, serafové, / zazni světem jeden hlas: / zdrávas, / zdrávas, / zdrávas Maria.

3. A s nebešťany se všemi / tobě s plesem / i my, tvé dítky na zemi, / chválit tě chcem. / Radujte se cherubové, / chválu pějte, serafové, / zazni světem

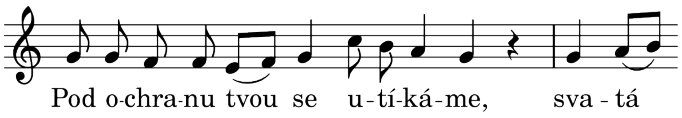
jeden hlas: / zdrávas, / zdrávas, / zdrávas Maria.

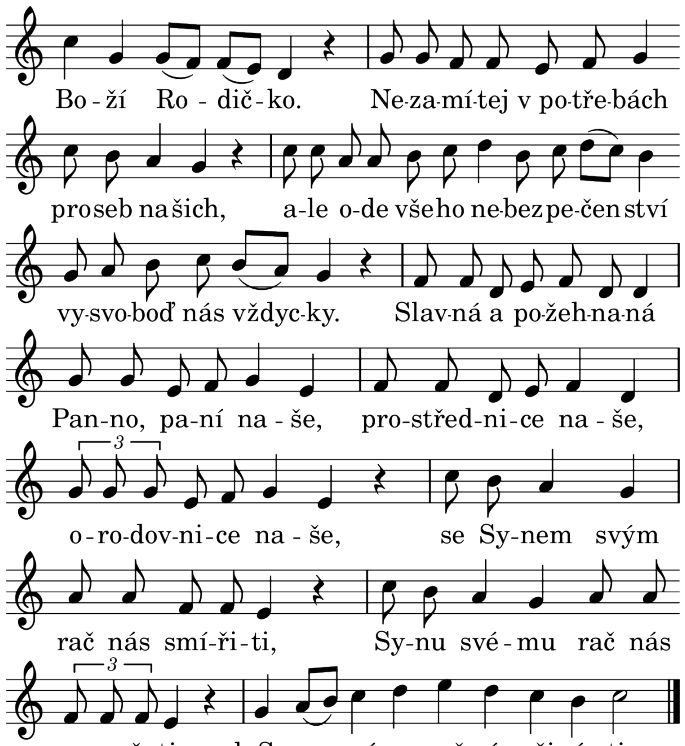
4. Tys Matka naše rozmilá, / chlouba naše, / jež ke spáse nám zrodila / Mesiáše. / Radujte se cherubové, / chválu pějte, serafové, / zazni světem jeden hlas: / zdrávas, / zdrávas, / zdrávas Maria.

5. Rač z trůnu k nám se nachýlit / nebeského / a mocnou prosbou usmířit / Syna svého. / Radujte se cherubové, / chválu pějte, serafové, / zazni světem jeden hlas: / zdrávas, / zdrávas, / zdrávas Maria.

6. Pros, abychom se dostali / k jeho stanu, / kde bychom věčně zpívali / chválu Pánu. / Radujte se cherubové, / chválu pějte, serafové, / zazni světem jeden hlas: / zdrávas, / zdrávas, / zdrávas Maria.

886 – Pod ochranu tvou

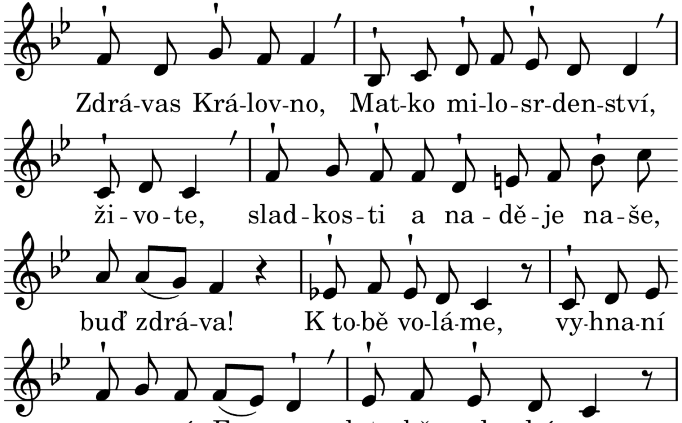


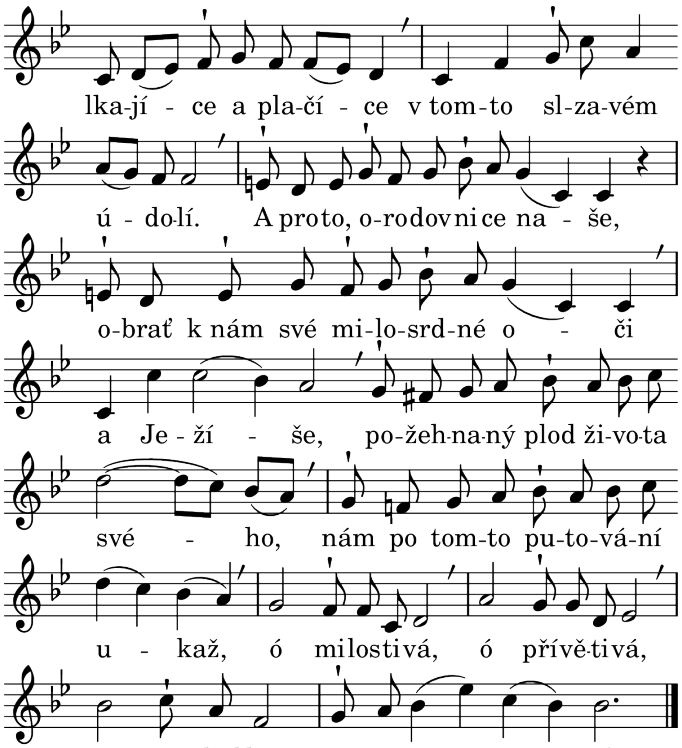


Pod ochranu tvou se utíkáme, / svatá Boží Rodičko. /

Nezamítej v potřebách proseb našich, / ale ode všeho nebezpečenství vysvoboď nás vždycky. / Slavná a požehnaná Panno, paní naše, prostřednice naše, orodovnice naše, / se Synem svým rač nás smířiti, / Synu svému rač nás poroučeti, / k Synu svému rač nás přivésti.

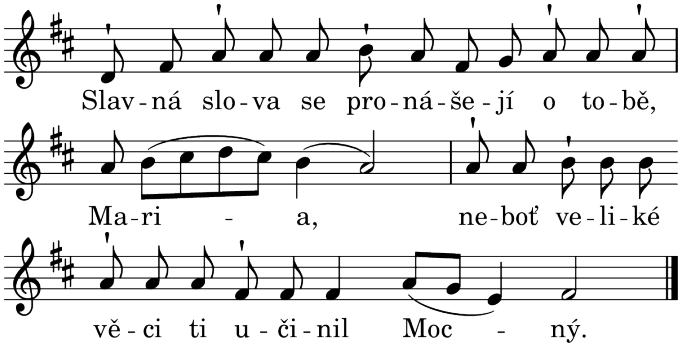
887 – Zdrávas, Královno




lka-jí - ce a pla-čí - ce v tom-to sl-za-vém
ú - dolí. A proto, o-rodovnice na - še,
o-brať k nám své mi-lo-srd-né o - či
a Je - ží - še, po-žeh-na-ný plod ži-vo-ta
své - ho, nám po tom-to pu-to-vá-ní
u - kaž, ó milostivá, ó přívětivá,
ó pře-slad-ká Pan-no, Ma - ri - a!

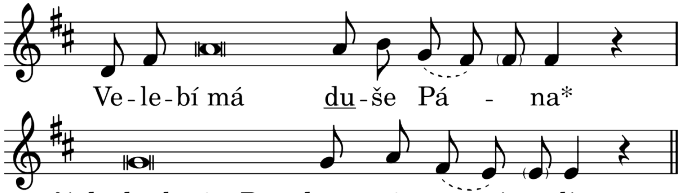
Zdrávas Královno, Matko milosrdenství, / živote, sladkosti a naděje naše, buď zdráva! / K tobě voláme, vyhnaní synové Evy, / k tobě vzdycháme, lkajíce a plačíce / v tomto slzavém údolí. / A proto, orodovnice naše, / obrať k nám své milosrdné oči / a Ježíše, požehnaný plod života svého, / nám po tomto putování ukaž, / ó milostivá, ó přívětivá, ó přesladká Panno, Maria!

888 – Slavná slova



Slavná slova se pronášejí o tobě, Maria, neboť veliké věci ti učinil Mocný.

Kantikum Panny Marie – Lk 1,46–55



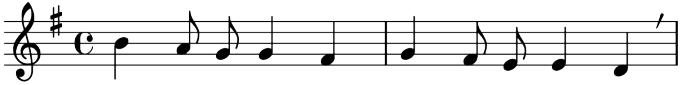
Velebí má duše Pána *
 a můj duch plesá v Bohu, mém spasiteli,
že shlédl na svou nepatrnou služebnici: *
 Hle, od této chvíle mě budou blahoslavit všechna pokolení,
že mi učinil veliké věci ten, který je mocný; *
 jeho jméno je svaté.
A jeho milostrdenství od pokolení do pokolení *
 k těm, kdo se ho bojí. *Ant.*

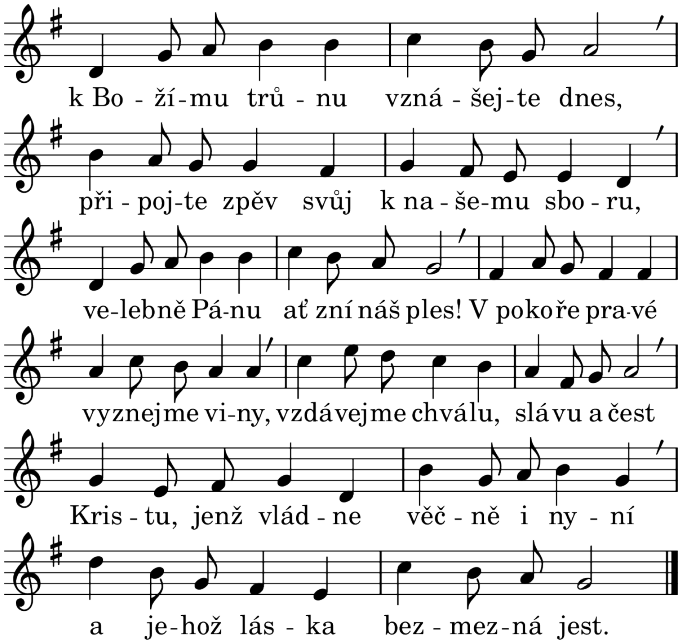
Prokázal sílu svým ramenem, *
 rozptýlil ty, kdo v srdci pyšně smýšlejí.

Mocné svrhl z trůnu *
 a ponížené povýšil,
hladové nasytil dobrými věcmi *
 a bohaté propustil s prázdnou. *Ant.*

Ujal se svého služebníka Izraele, *
 pamatoval na své milosrdenství,
jak slíbil našim otcům, *
 Abrahámovi a jeho potomkům na věky.
Sláva Otci i Synu *
 i Duchu svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky *
 a na věky věků. Amen. *Ant.*

889 – Andělé Boží, modlitby





Vstup

1. Andělé Boží, modlitby tvorů / k Božímu trůnu vznášejte dnes, / připojte zpěv svůj k našemu sboru, / velebně Pánu ať zní náš ples! / V pokoře pravé

vyznejme viny, / vzdávejme chválu, slávu a čest / Kristu, jenž vládne věčně i nyní / a jehož láska bezmezná jest.

Před evangeliem

2. Nebeské pravdy rozumu skryté / chápati vírou učíte nás, / nám, co je tajné, v Bohu vy zříte, / vám, co je zjevné, nám halí čas. / Všemu, co Věčný zjevil kdy zemi / a co své církvi v ochranu dal, / vyznávat chceme s anděly všemi, / Ježíš je Život, Spasitel, Král.

Obětní průvod

3. K oběti čisté víno a vodu / před smrtí hořkou vyvolil Pán, / za těžkou vinu lidského rodu / byl mukám kříže na pospas dán. / S ním i my Bohu za oběť smíru / dáme se nyní, chceme se kát. / Andělé Boží, vyproste víru, / po chlebě živém probuďte hlad.

Přijímání

4. V Betlémě lásky nebeská síla / přiměla Boha zrodit se nám; / ejhle, dnes tatáž Láska to byla, / za stánek svůj jež zvolila chrám. / Duchové čistí, provázen

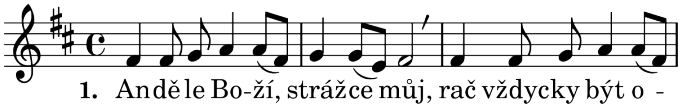
vámi, / na oltář z nebe sestoupil Pán; / buď vroucně vítán teď mezi námi, / za lásku vřelý dík ti buď vzdán.

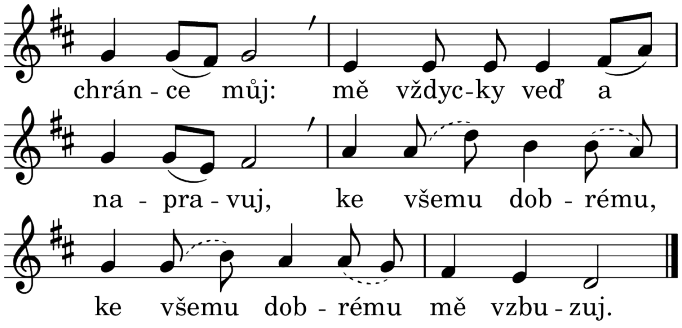
5. Duši, hle v slzách obmytou nyní / otevř si jako bělostný květ, / vejdi a zabraň, chladné by jíní / nezavál do ní lhostejný svět. / Naplň ji vírou, nadějí svatou, / rozpal ji láskou andělů svých, / aby se chvěla před tvojí ztrátou, / dosáhla cíle v tvých nebesích.

Závěr

6. Andělé Boží, vnuknutí vaše / ať v zbožné duši bez konce zní, / kéž se jím řídí konání naše, / k tomu dej Bůh své požehnání. / Abychom s vámi, ochránci svými, / v náruči Boží spočívali, / na věky hlasy přeradostnými / dobrotu Boží uctívali.

890 – Anděle Boží, strážce můj



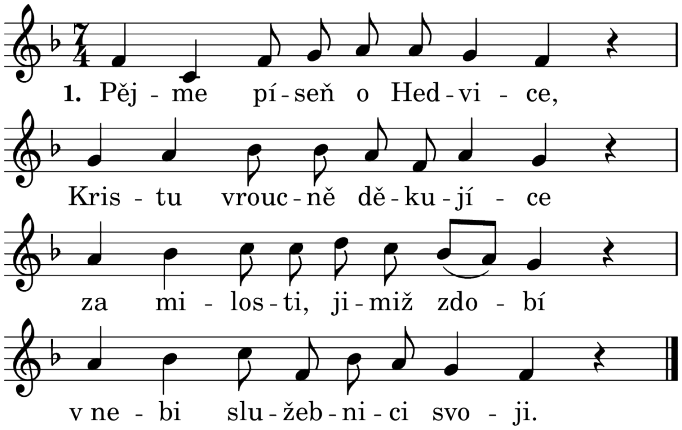


1. Anděle Boží, strážce můj, / rač vždycky být ochránce můj: / mě vždycky veď a napravuj, [: ke všemu dobrému :] mě vzbuzuj.

2. Cnostem svatým mě vyučuj, / ať jsem tak živ, jak chce Bůh můj, / tělo, svět, ďábla přemáhám, [: na tvá vnuknutí :] pozor dám.

3. A v tom svatém obcování, / ať setrvám do skonání, / po smrti pak v nebi věčně, [: chválím Boha :] ustavičně.

891 – Pějme píseň o Hedvice



1. Pějme píseň o Hedvice, / Kristu vroucně děkujíce / za milosti, jimiž zdobí / v nebi služebnici svoji.

2. Na knížecím dvoře žila, / v pokoře se osvědčila. / Koruna jí zdobí hlavu, / ona však odmítá slávu.

3. Po Kristu jen srdce prahne, / v ticho klášterní ji táhne, / věrná Boží služebnice / z trůnu spěje do Třebnice.

4. Odkládá své drahé skvosty, / volí chudobu a posty, / hojí nemoci a bídu, / Kristu slouží v chudém lidu.

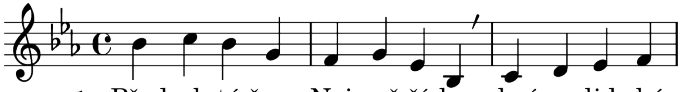
5. Po vítězném zdejším boji / koruna ji zdobí dvojí, / za svůj lid u Boha prosí, / za vláhu nebeské rosy.

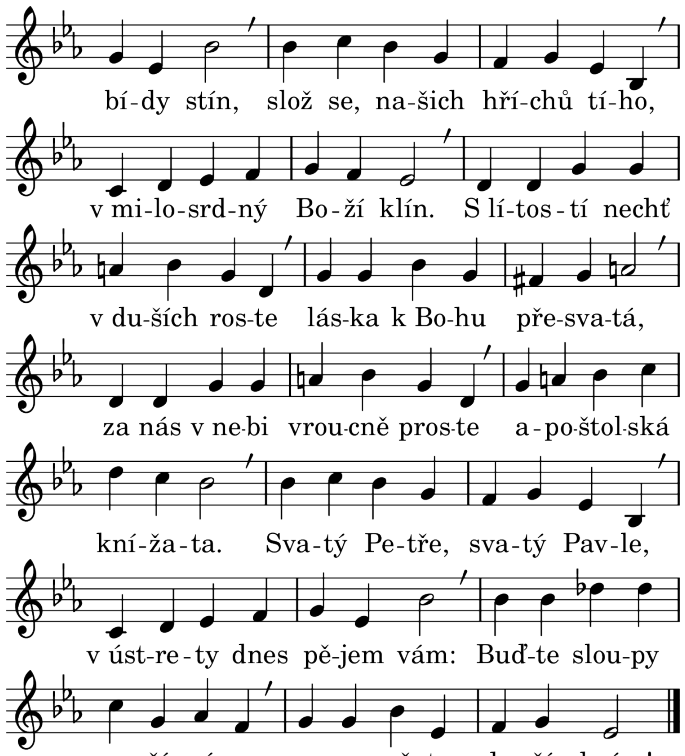
6. Pro čas dnešní i budoucí / pomoz nám tvá prosba vroucí, / ať se čest a sláva Boží / v našich krajích hojně množí.

7. Ať jsme v církvi na svém místě, / ať je naše srdce čisté, / odstraň nenávist a pýchu, / zdroj a původ našich hříchů.

8. Dokud srdce v těle bije, / ať jen Kristu věrně žije, / po smrti pak nebes Králi / s tebou pěje píseň chvály.

891 – Před oltářem Nejvyššího




bí-dy stín, slož se, na-šich hří-chů tí-ho,
v mi-lo-srd-ný Bo-ží klín. S lí-tos-tí nechť
v du-ších ros-te lás-ka k Bo-hu pře-sva-tá,
za nás v ne-bi vrou-cně pros-te a-po-štol-ská
kní-ža-ta. Sva-tý Pe-tře, sva-tý Pav-le,
v úst-re-ty dnes pě-jem vám: Buď-te slou-py
na-ší ví-ry, u-pev-ně-te du-ší chrám!

Vstup

1. Před oltářem Nejvyššího / chví se lidské bídy stín, / slož se, našich hříchů tího, / v milosrdný Boží klín. / S lítostí nechť v duších roste / láska k Bohu přesvatá, / za nás v nebi vroucně proste / apoštolská knížata. / Svatý Petře, svatý Pavle, / v ústrety dnes pějem vám: / Buďte sloupy naší víry, / upevněte duší chrám!

2. Sláva, sláva, zahlaholil / nebešťanů svatý ret, / když Syn Boží v jeslích svolil / životem nás provázet. / Kráčej, Pane, s námi spolu, / nedej klesnout v únavě! / Po vzoru tvých apoštolů / kéž jsme Bohu k oslavě! / Svatý Petře, svatý Pavle, / v ústrety dnes pějem vám: / Buďte sloupy naší víry, / upevněte duší chrám!

Před evangeliem

3. Zajde vše, co v sobě chová / vesmír širý, daleký, / jenom svatá Boží slova / trvat budou na věky. / Nechať v srdce naše vrůstá / a tam ohněm k nám sálá / blahá zvěst, již kdysi ústa / apoštolů hlásala! / Svatý Petře, svatý Pavle, / v ústrety dnes pějem vám: / Buďte

sloupy naší víry, / upevněte duší chrám!

Obětní průvod

4. Nechať touhou rozechvělá / duše k nebi zaletí, / aby vroucně účast měla / na nejdražší oběti. / Svatí naši apoštolé, / příklad ve vás zříme plát: / Naučte nás ve své škole / Bohu žít a umírat! / Svatý Petře, svatý Pavle, / v ústrety dnes pějem vám: / Buďte sloupy naší víry, / upevněte duší chrám!

Přijímání

5. Odkud sílu čerpali jste, / apoštolé, k pracím svým? / Tys je sílil, sladký Kriste, / nejsvětějším tajemstvím! / K stolu Páně v této chvíli / dychtivě, má duše, spěj! / Přijď, ó Kriste, zdroji síly, / příbytek v mém srdci měj! / Svatý Petře, svatý Pavle, / v ústrety dnes pějem vám: / Buďte sloupy naší víry, / upevněte duší chrám!

6. V celém světě poklad není, / jenž by splatil Boží hněv! / K životu jsme vykoupeni / skrze Beránkovu krev! / Kriste, dej, ať touto cenou / z hříchů všichni povstanem, / zemi v krvi očištěnou / naplň již svým

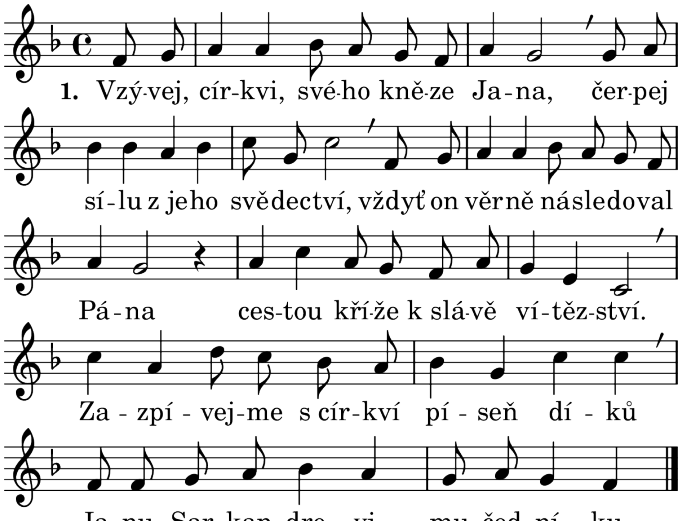
pokojem! / Svatý Petře, svatý Pavle, / v ústrety dnes pějem vám: / Buďte sloupy naší víry, / upevněte duší chrám!

7. Před tebou se, Bože, klaní, / v prachu země naše skráň. / Ó, kéž svoje požehnání / udělí nám tvoje dlaň! / Jako kdysi ve svět širý / apoštolů oheň plál, / tak i my ať světlo víry / odsud zaneseme v dál! / Svatý Petře, svatý Pavle, / v ústrety dnes pějem vám: / Buďte sloupy naší víry, / upevněte duší chrám!

Závěr

8. Skončena je oběť svatá, / budiž tobě, Pane, dík! / Ještě s jednou prosbou chvátá / duše v tento okamžik: / Pod ochranou apoštolů / kéž nám plyne žití čas, / a pak jednou po všem bolu, / Bože, v nebe uveď nás! / Svatý Petře, svatý Pavle, / v ústrety dnes pějem vám: / Buďte sloupy naší víry, / upevněte duší chrám!

892 – Vzývej, církvi, svého kněze Jana



1. Vzývej, církvi, svého kněze Jana, / čerpej sílu z jeho svědectví, / vždyť on věrně následoval Pána / cestou kříže k slávě vítězství. / Zazpívejme s církví píseň díků / Janu Sarkandrovi, mučedníku.

2. Přes propasti dávno zašlých věků / příběh mučedníka svědomí / svědčí o Bohu i o člověku, / jehož žádná zkouška nezlomí. / Zazpívejme s církví píseň díků / Janu Sarkandrovi, mučedníku.

3. Nesnížil ses ke lži ani zradě, / odoláváš trýzni mučení, / duch je silnější než tělo slabé, / výmluvné je tvoje mlčení. / Zazpívejme s církví píseň díků / Janu Sarkandrovi, mučedníku.

4. Kéž z tvých ran a krve drahocenné / dary milosti se rozmnoží, / uč nás statečnosti, svatý Jene, / lásce, která všechno vydrží. / Zazpívejme s církví píseň díků / Janu Sarkandrovi, mučedníku.

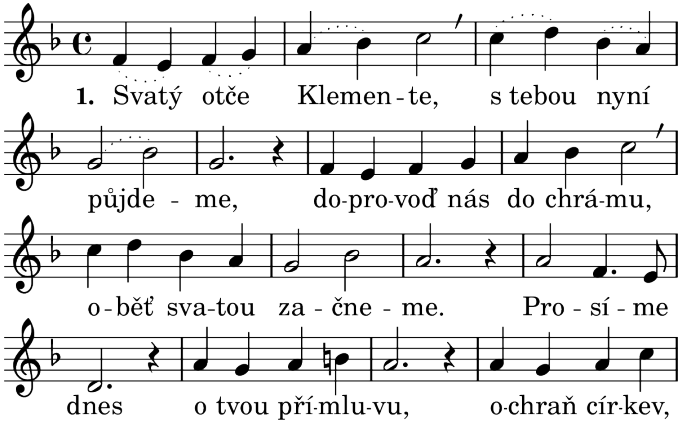
5. Odpusť, Pane, viny dávných časů, / odpusť nelásku a rozbroje, / dej, ať církev, věrná tvému hlasu, / šíří požehnání pokoje. / Zazpívejme s církví píseň díků / Janu Sarkandrovi, mučedníku.

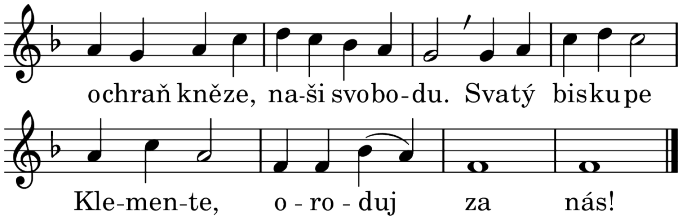
6. Kriste, dobrý pastýři svých ovcí, / krví mučedníků probuď nás, / jako ty jsi jedno ve svém Otci, / ať jsme jedno v tobě a ty v nás. / Zazpívejme s církví píseň

díků / Janu Sarkandrovi, mučedníku.

7. Kéž tvůj pohled vlídně na nás patří / a kéž z modliteb a obětí / svého lidu, sester svých a bratří / tvoří zázrak příští jednoty. / Zazpívejme s církví píseň díků / Janu Sarkandrovi, mučedníku.

892 – Svatý otče Klemente





Vstup

1. Svatý otče Klemente, / s tebou nyní půjdeme, / doprovoď nás do chrámu, / oběť svatou začneme. / Prosíme dnes / o tvou přímluvu, / ochraň církev, ochraň kněze, naši svobodu. / Svatý biskupe Klemente, oroduj za nás!

Před evangeliem

2. Aleluja, / aleluja. / Slovo Boží hlásal jsi, / v něm je naše spasení. / Na úsvitu dějin křesťanských / Kristův kříž byl tvojí cesty jasným znamením. / Svatý biskupe Klemente, oroduj za nás!

Obětní průvod

3. Všemohoucí, Otče náš, / přicházíme k tobě zas. /

Vzpomínáme papeže, / dary přijmi teď od nás. / Apoštolé učili ho žít, / mučednictvím svědčit Krista, následníkem být. / Svatý biskupe Klemente, oroduj za nás!

Přijímání

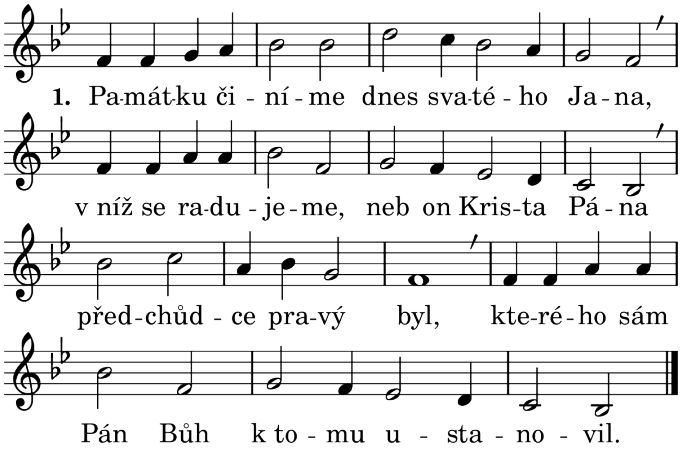
4. Tys ho, Pane, povolal, / cestu jeho posvětil. / Pravou cestou za tebou, / dal se, tys ho oslavil. / On pohrdnul slávou Říma jít, / radost pravou vybral sobě, lásku tvoji mít. / Svatý biskupe Klemente, oroduj za nás!

5. Cesta Boží nebude / nikdy lehká ni snadná / jako slova ďáblova / hladká, ale vždy zrádná. / Pokušení světa odolá / ten, kdo věrně Kristův příkaz lásky vykoná. / Svatý biskupe Klemente, oroduj za nás!

Závěr

6. Vypros pro nás, Klemente, / požehnání Kristovo, / aby duše sílila, stačí jeho jen slovo. / Všemohoucí, Deo gratias. / Vyprosme si požehnání, Deo gratias. / Svatý biskupe Klemente, oroduj za nás!

893 – Památku činíme



1. Památku činíme dnes svatého Jana, / v níž se radujeme, neb on Krista Pána / předchůdce pravý byl, / kterého sám Pán Bůh k tomu ustanovil.

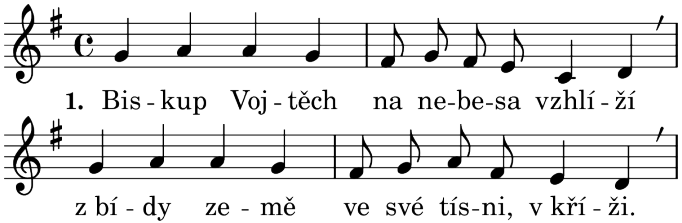
2. Z jeho narození všichni těšili se, / Zachariáš němý mluvil dobře zase, / Pána vychvaloval / a o svém dítěti mnoho prorokoval.

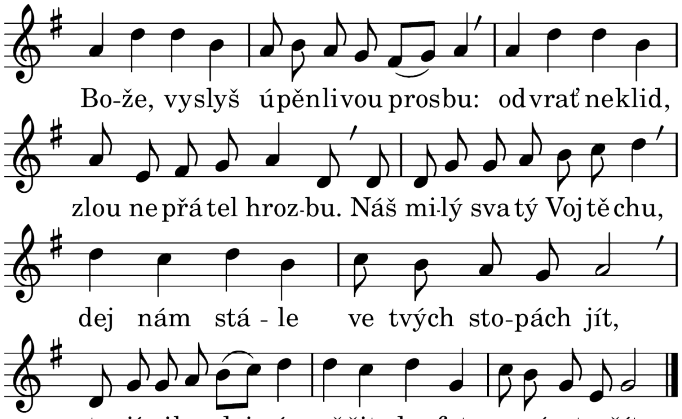
3. Všechno Bůh vyplnil na tomto dítěti, / neb Jan na poušti byl, tam začal kázati, / svolával k pokání; / a kdo je činili, ti byli pokřtěni.

4. Kristus Pán ho chválil také přede všemi, / že nad něho nebyl zrozený na zemi / z plemene lidského. / On prstem ukázal Beránka Božího.

5. Dej nám to, prosíme, Pane Jezu Kriste, / ať srdcem přijmeme to učení čisté, / jež kázal Jan svatý, / bychom všichni mohli pokání činiti.

893 – Biskup Vojtěch na nebesa vzhlíží





1. Biskup Vojtěch na nebesa vzhlíží / z bídy země ve své tísni, v kříži. / Bože, vyslyš úpěnlivou prosbu: / odvrať neklid, zlou nepřátel hrozbu. / Náš milý svatý Vojtěchu, / dej nám stále ve tvých stopách jít, / s tvojí silou dej nám věřit, doufat, umírat a žít.

2. Bože, vysvoboď mou duši s tělem / ze strachu před hrozným nepřítelem, / krutou pachatelů nepravostí / ochraňuj mě svojí velikostí. / Náš milý svatý Vojtěchu, / dej nám stále ve tvých stopách

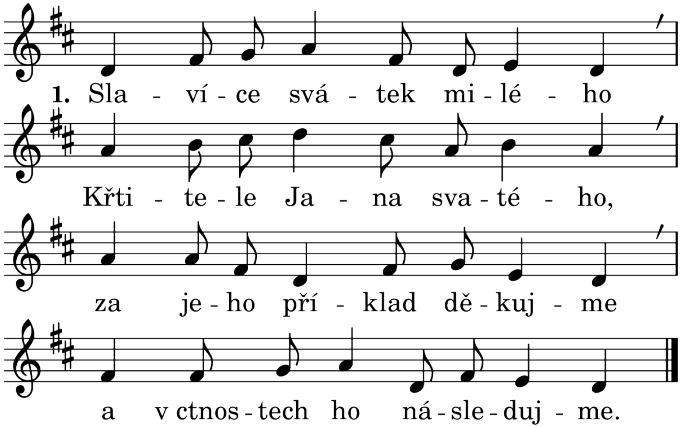
jít, / s tvojí silou dej nám věřit, doufat, umírat a žít.

3. Hospodine, pomiluj ny, znával. / Českou řečí chválu Bohu vzdával. / Z bludů zvedal národ k pravdě Boží, / po tisíc let nás co patron střeží. / Náš milý svatý Vojtěchu, / dej nám stále ve tvých stopách jít, / s tvojí silou dej nám věřit, doufat, umírat a žít.

4. Přimlouvej se, patrone náš milý, / ať v nás víra v Krista stále sílí. / Ať nás vede cestou ke spasení, / v národě už více zlého není. / Náš milý svatý Vojtěchu, / dej nám stále ve tvých stopách jít, / s tvojí silou dej nám věřit, doufat, umírat a žít.

5. Jezu Kriste, děkujeme tobě / za Vojtěcha právě v této době. / Věříme, že přimlouvá se stále, / by náš národ žil dál k Boží chvále. / Náš milý svatý Vojtěchu, / dej nám stále ve tvých stopách jít, / s tvojí silou dej nám věřit, doufat, umírat a žít.

894 – Slavíce svátek milého



1. Slavíce svátek milého / Křtitele Jana svatého, / za jeho příklad děkujme / a v ctnostech ho následujme.

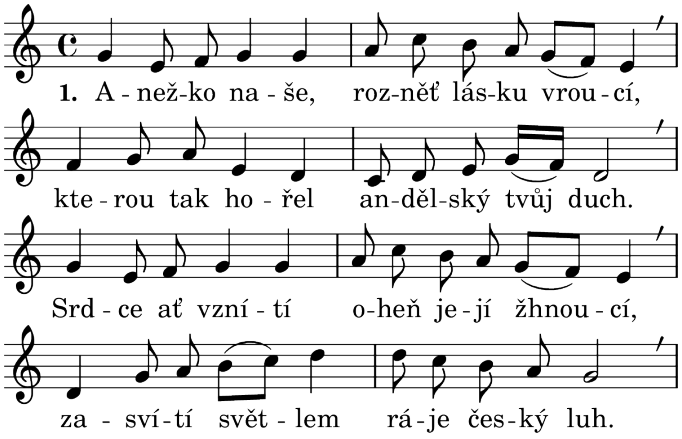
2. Tys připravil cestu Páně, / pokorně tebe žádáme, / Ježíše Krista příteli, / bychom tě přímluvcem měli.

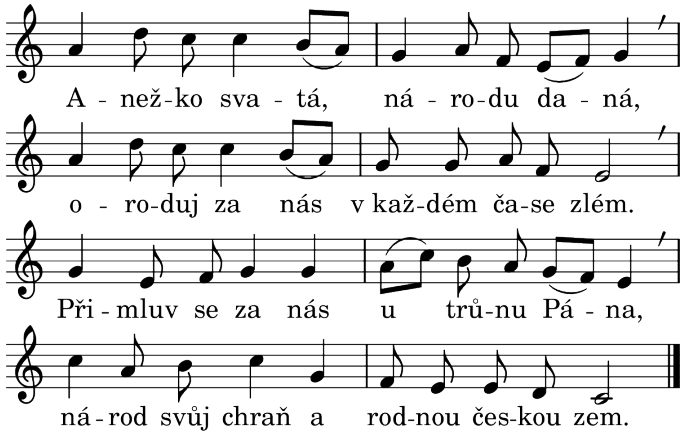
3. My tě dnes všichni vzýváme, / pomáhej nám, ať poznáme / své hříchy a nepravosti; / vypros nám dar kajícnosti.

4. Pomoz, by Bůh se slitoval, / také nás si zamiloval, / ráčil s námi vždycky býti, / v nás příbytek si zvoliti.

5. Rounem Beránka odítí, / pokoru Beránka dáti, / bychom v nebi s Kristem byli, / v bílém rouchu s ním chodili.

894 – Anežko naše, rozněť lásku vroucí





Vstup

1. Anežko naše, rozněť lásku vroucí, / kterou tak hořel andělský tvůj duch. / Srdce ať vznítí oheň její žhnoucí, / zasvítí světlem ráje český luh. / Anežko svatá, národu daná, / oroduj za nás v každém čase zlém. / Přimluv se za nás u trůnu Pána, / národ svůj chraň a rodnou českou zem.

Před evangeliem

2. Poslouchat chceme všechna Boží slova, / moudrost a pravdu, Ducha velký div. / Do srdcí sbírat lásku budem znova, / dokud z nás někdo v zemi bude živ. / Anežko svatá, národu daná, / oroduj za nás v každém čase zlém. / Přimluv se za nás u trůnu Pána, / národ svůj chraň a rodnou českou zem.

Obětní průvod

3. Oběť svou nesem, Bože náš a Pane, / v pohnutých dobách časů našich teď. / Prosíme tebe, ať se milou stane, / darem ji vezmi, do nebe ji veď. / Anežko svatá, národu daná, / oroduj za nás v každém čase zlém. / Přimluv se za nás u trůnu Pána, / národ svůj chraň a rodnou českou zem.

Přijímání

4. Před tebou, Bože, k hostině se blížím, / chci ti říct všechno, lituji svých vin. / Vezmi mé srdce, v bázni k tobě vzhlížím, / kéž není za mnou hřích můj jako stín. / Anežko svatá, národu daná, / oroduj za nás v každém čase zlém. / Přimluv se za nás u trůnu

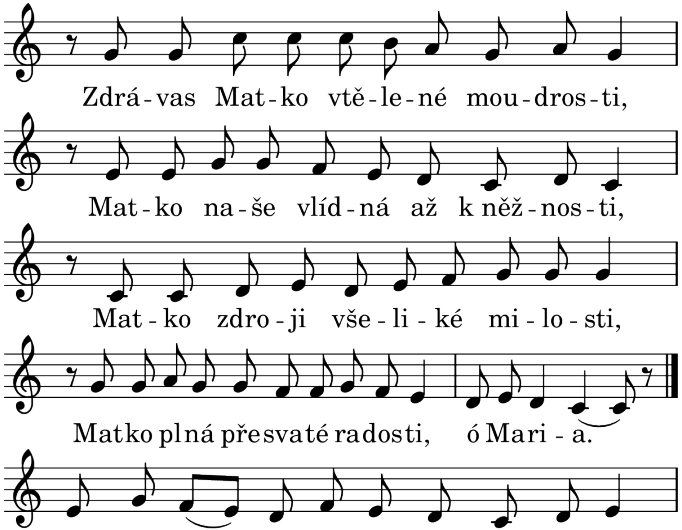
Pána, / národ svůj chraň a rodnou českou zem.

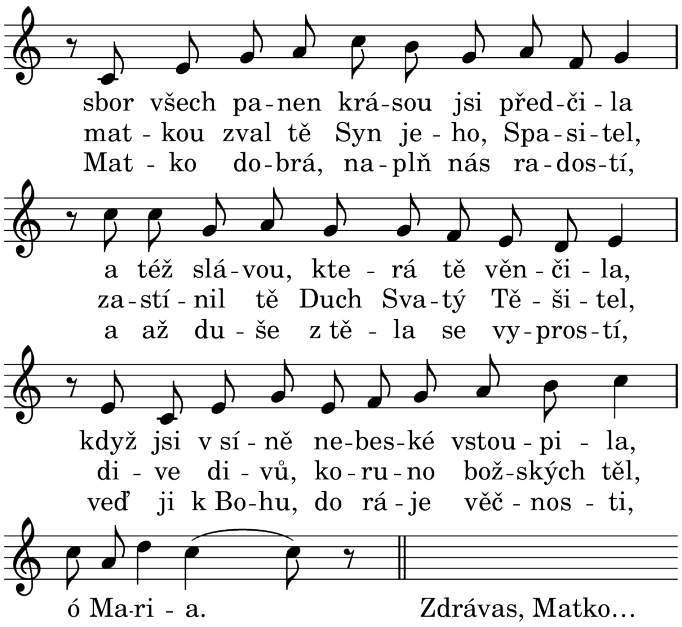
5. Prosíme, Bože, za radosti duše, / pomoz nám vésti s pokušením boj. / Uděl nám milost, zahlaď chyby naše, / s Anežkou svatou v srdci svém nás spoj. / Anežko svatá, národu daná, / oroduj za nás v každém čase zlém. / Přimluv se za nás u trůnu Pána, / národ svůj chraň a rodnou českou zem.

Závěr

6. V mateřské lásce vineš národ k sobě, / rozbroje tiší milostný tvůj hlas. / Moudrostí svítíš vlasti v těžké době / jako v den chmurný slunka zlatý jas. / Anežko svatá, národu daná, / oroduj za nás v každém čase zlém. / Přimluv se za nás u trůnu Pána, / národ svůj chraň a rodnou českou zem.

895 – Zdráva Matko vtělené moudrosti





Zdrávas Matko vtělené moudrosti, / Matko naše vlídná až k něžnosti, / Matko zdroji všeliké milosti, / Matko plná přesvaté radosti, / ó Maria.

1. Zdrávas Panno, lilie spanilá, / sbor všech panen

krásou jsi předčila / a též slávou, která tě věnčila, / když jsi v síně nebeské vstoupila. / ó Maria.

Zdrávas Matko vtělené moudrosti, / Matko naše vlídná až k něžnosti, / Matko zdroji všeliké milosti, / Matko plná přesvaté radosti, / ó Maria.

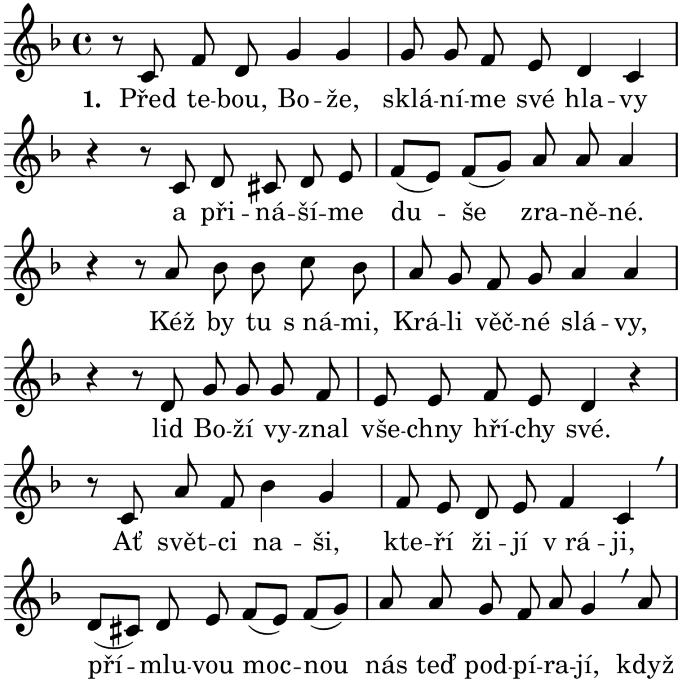
2. Bůh Tě zvolil, Otec a Stvořitel, / matkou zval tě Syn jeho, Spasitel, / zastínil tě Duch Svatý Těšitel, / dive divů, koruno božských těl, / ó Maria.

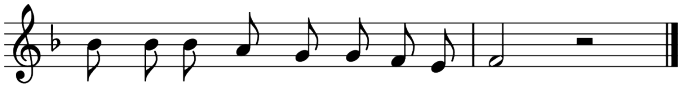
Zdrávas Matko vtělené moudrosti, / Matko naše vlídná až k něžnosti, / Matko zdroji všeliké milosti, / Matko plná přesvaté radosti, / ó Maria.

3. Panno svatá, potěš nás v úzkosti, / Matko dobrá, naplň nás radostí, / a až duše z těla se vyprostí, / veď ji k Bohu, do ráje věčnosti, / ó Maria.

Zdrávas Matko vtělené moudrosti, / Matko naše vlídná až k něžnosti, / Matko zdroji všeliké milosti, / Matko plná přesvaté radosti, / ó Maria.

895 – Před tebou, Bože, skláníme své hlavy





Vstup

1. Před tebou, Bože, skláníme své hlavy / a přinášíme duše zraněné. / Kéž by tu s námi, Králi věčné slávy, / lid Boží vyznal všechny hříchy své. / Ať světci naši, kteří žijí v ráji, / přímluvou mocnou nás teď podpírají, / když vstoupili jsme do svatyně tvé.

Před evangeliem

2. Všem věkům dávals svaté muže, Pane, / a obdařils je duchem moudrosti, / by odkrývali hloubky nevídané / tvých příslibů a tvojí milosti. / Náš svatý Jan, ten svědek pravdy věrný, / nám odhaloval pramen nepřeberný, / jenž tryská, Bože, z tvojí věčnosti.

K obětování

3. Když chléb a víno do rukou kdys brával / kněz-hrdina ve svaté oběti, / on v tobě stále silnějším se stával / pro chvíle vrcholného vzepětí; / když

v mukách Jeho život uhasínal, / duch nezlomný se k Tobě, Bože, vzpínal, / svou trýzeň těla v oběť nesl ti.

4. My stojíme zde před tvou Kalvárií, / teď celé nebe se k nám přiblíží. / S úžasem víry kleknem před hostií / a v svaté bázni vzhlédnem ke kříži. / Co můžem dát tvé lásce nekonečné? / Jen srdce své, ač slabé, ale vděčné, / že jsi nás, Kriste, s Otcem usmířil.

K přijímání

5. Dřív než k nám přijdeš ve Svátosti svojí, / očisti ústa, zrak i srdce nám, / ať otevřem se přítomnosti tvojí, / kde denně čerpal sílu svatý Jan. / Tys byl vždy jeho, on ti patřil navždy. / Tak jako on ať k tobě přilne každý / s vědomím, že jen tys náš Bůh a Pán.

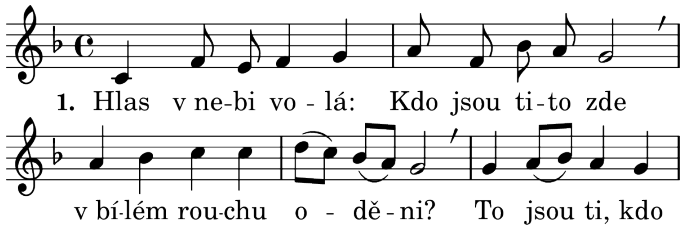
6. Ježíši, pro nás hříšné umučený / a vzkříšený pro naše spasení, / dáváš nám pokrm nedozírné ceny, / by nehladověl tvůj lid zemdlelý. / Ty, živý Bože, žiješ také ve mně, / změň ve světlo mé duše stíny temné, / jediný zdroji pravé proměny.

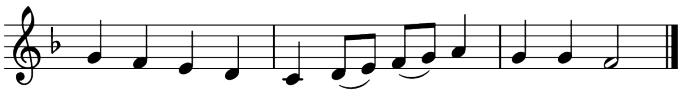
Závěr

7. V zástupu těch, kdo tvoří české nebe / a zbavují nás běd a neštěstí, / Jan z Nepomuku, který slaví Tebe, / nám zdobí kaple, mosty, rozcestí. / Má v rukou kříž a hvězdy kolem skrání, / své zemi vyprošuje požehnání / a spásu těm, kdo upřímně ho ctí.

8. Mlčením jeho ústa zpečetěná / nic nezradila z Božích tajemství, / když duše byla Tebe, Bože, plná, / svou smrtí pravdě vydal svědectví. / Kéž i nám slabým vyprosí dost síly, / abychom, Pane, vždy Ti věrni byli, / v zápasu se zlem došli vítězství.

896 – Hlas v nebi volá





Vstup

1. Hlas v nebi volá: Kdo jsou tito zde / v bílém rouchu odění? / To jsou ti, kdo přicházejí z velikého soužení.

2. Šat vyprali si v Krvi Beránka, / za nás z lásky prolité, / nyní jako hvězdy nebe zaskví se ve slávě tvé.

Před evangeliem

3. Z násilí, muk a útrap nesčetných / Bůh je na trůn k sobě vzal, / sám jim setře slzy z očí mučedníků Pán a Král.

4. Již nezakusí bolest, žízeň, hlad, / Beránek je bude pást, / u pramenů vody živé najdou svoji věčnou vlast.

Obětní průvod

5. Hrdinnou oběť mučedníků všech / s nebem slaví naše zem, / ti, kdo v slzách zasévali, sklízet budou s jásotem.

6. Velkou věc s nimi učinil sám Bůh, / trýzeň v jásot proměnil, / z jejich krve setbu nebes pro žeň spásy připravil.

Přijímání

7. Komu je Ježíš poklad nejdražší, / sama smrt se mění v zisk, / z hrůz a zloby pozvedá nás jeho dlaně vroucí stisk.

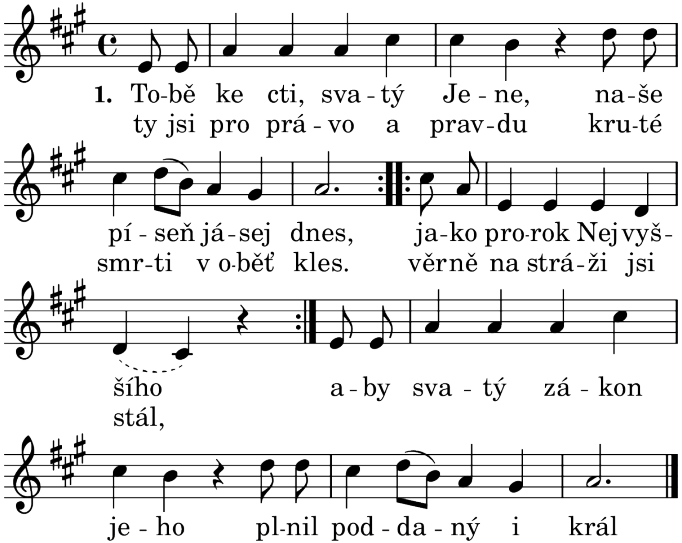
8. Ze stolu lásky dej nám jíst a pít, / stále dávej nám svůj chléb, / živ nás Tělem svým a Krví, Boží Synu, Spáso všech!

Závěr

9. V úzkostech bojů odvahu nám dej, / v křížích, zkouškách při nás stůj, / dej, ať tebe milujeme víc než vlastní život svůj.

10. Amen! Ať chvála, sláva, čest a dík / vám na věky věků zní, / přímluvou nám pomáhejte, hrdinové vítězní.

897 – Tobě ke cti, svatý Jene



Vstup

1. Tobě ke cti, svatý Jene, / naše píseň jásej dnes, / ty jsi pro právo a pravdu / kruté smrti v oběť kles. / Jako prorok Nejvyššího / věrně na stráži jsi stál, / aby svatý

zákon jeho / plnil poddaný i král.

2. Bohatství a statky světa / s lehkou myslí opouštíš, / poklad ceny nejvzácnější / v službě Bohu nacházíš. / I dnes voláš: Obraťte se, / změňte hříšné smýšlení, / neboť Spasitel se blíží / a s ním vaše spasení.

Před evangeliem

3. Radostné tvé narození / anděl Páně zvěstoval, / neb tvůj příchod blízké spásy / blahou předzvěstí se stal. / Ty jsi hlas, jenž v poušti volá / a má cesty připravit / Beránkovi, který brzy / tvojí rukou dá se křtít.

Obětní průvod

4. Tvůj duch ctnosti nadpozemských / zářivým se leskem skvěl, / že lid tebou oslovený / Mesiášem mít tě chtěl. / Jíti cestou za Ježíšem / přikazuje hlas tvých úst. / Ty se musíš umenšovat, / aby Kristus mohl růst.

Přijímání

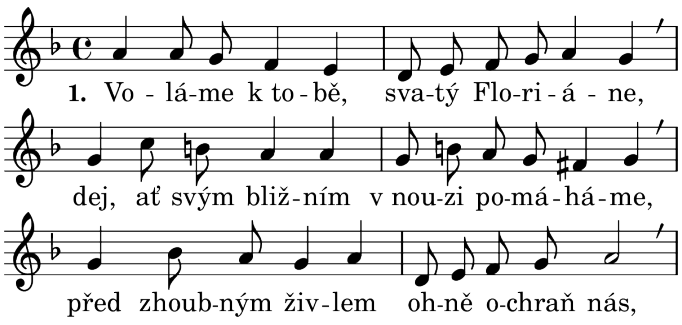
5. Svatý Jene, v říši Boží / Beránkovi nejblíž jsi, / statečností tvou a ctnostmi / nebesa se honosí. / Cesty

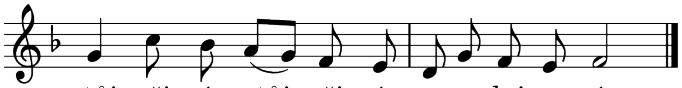
Pánu připrav nyní / do srdcí, kam vejít chce / ve způsobách chleba, vína / Ježíš, Bůh, náš zachránce.

Závěr

6. Chceme příkazů tvých dbáti / s ochotou a radostí, / pro víru i život dáti / kéž je chloubou nám a ctí. / Půjdem za svým Spasitelem, / jehož tys nám ukázal, / aby v soudný den z nás každý / po pravici jeho stál.

898 – Voláme k tobě, svatý Floriáne



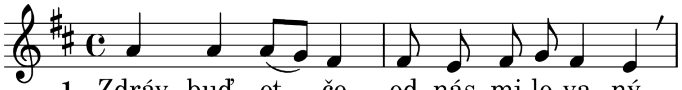


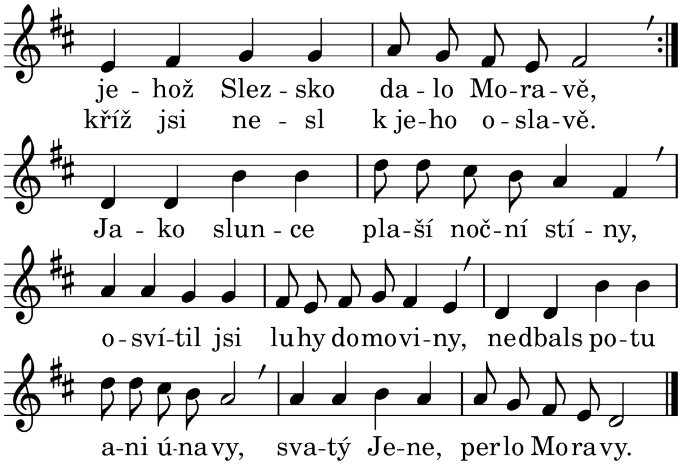
1. Voláme k tobě, svatý Floriáne, / dej, ať svým bližním v nouzi pomáháme, / před zhoubným živlem ohně zachraň nás, / stůj při nás, stůj při nás, oroduj za nás.

2. Tvá přímluva i výheň pekla zháší, / chraň domovy a celou obec naši, / před hrozbou požárů buď bdělá stráž, / stůj při nás, stůj při nás, oroduj za nás.

3. Ať život náš je službou dnem i nocí, / vždy Bohu ke cti bližním ku pomoci, / ať naše víra všemu zlu je hráz, / stůj při nás, stůj při nás, oroduj za nás.

899 – Zdráv buď, otče





1. Zdráv buď, otče od nás milovaný, / jehož Slezsko dalo Moravě, / k mučednictví Bohem povolaný, / kříž jsi nesl k jeho oslavě. / Jako slunce plaší noční stíny, / osvítil jsi luhy domoviny, / nedbals potu ani únavy, / svatý Jene, perlo Moravy.

2. S nevěrou jsi vedl stálé boje, / věrnou láskou překonával strach, / jako pastýř chránil stádo svoje, / rozsvěcoval světlo v temnotách. / A když Pán ti

pokynul svou dlaní, / těžký kříž jsi přijal bez váhání, / nebeské jsi hoden oslavy, / svatý Jene, perlo Moravy.

3. Ústa tvoje nikdy nezjevila, / co jsi věděl jako zpovědník. / Muka tvého ducha nezlomila, / obstál kněz a Kristův učedník. / Pohled obracel jsi k nebes výši, / jménem volal jenom po Ježíši, / který rány láskou uzdraví, / svatý Jene, perlo Moravy

4. Na mučidlech v nevýslovné trýzni / modlitbou se stává každý vzdech. / V těžké zkoušce sílí tě svou přízní / Kristus, přítel mučedníků všech. / On když břímě na ramena vloží, / v lidskou slabost vstoupí síla Boží, / překonává strach a obavy, / svatý Jene, perlo Moravy.

5. Třikrát mučen mlčíš neoblomně, / Kristu celým srdcem oddaný, / ani skřipec, ani plamen ohně / nepřinutí kněze k doznání. / V žaláři pak měsíc v umírání / jazyk, který mlčel, bez ustání / modlitbami Pána oslaví, / svatý Jene, perlo Moravy.

6. A když Pán tě k sobě povolává, / dohasíná zář tvých

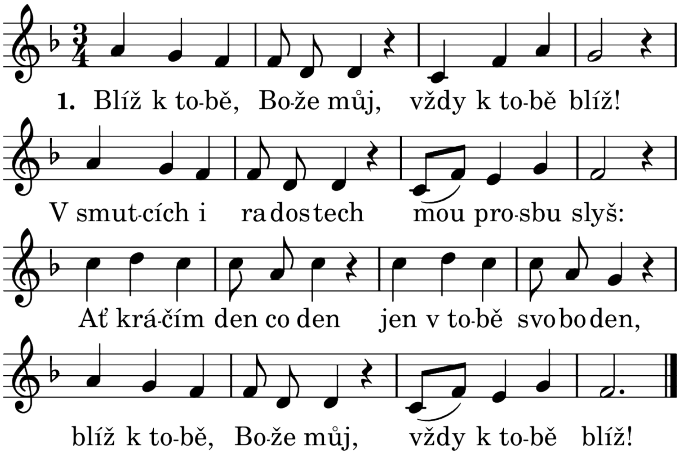
zřítelnic, / s tělem, duší sebe odevzdáváš / v náruč, kterou Ježíš jde ti vstříc. / Anděl s palmou vítěznou tě vítá, / mezi Slovanů tě světce čítá, / k českému tě bratru postaví, / svatý Jene, perlo Moravy.

7. Nezapomeň, otče, lidu svého, / oroduj tam za nás u Pána, / ať lid moravský vždy chrání zlého, / ve víře je jeho záchrana. / Veď nás s Cyrilem a Metodějem, / k vlasti nebeské ať věrně spějem, / kde tě tvůj lid jednou pozdraví, / svatý Jene, perlo Moravy.

8. Povolávej k práci na vinici / z našich rodin nové dělníky. / Utuž věrné, probuď dosud spící, / učiň už ten zázrak veliký. / Ať se národ v zdravém jádru pozná, / omyly a bludy svoje dozná, / ať se vrátí v drahých dětech svých / do rozpjatých rukou Kristových!

Písně příležitostné

901 – Blíž k tobě, Bože můj



1. Blíž k tobě, Bože můj, vždy k tobě blíž! / V smutcích i radostech mou prosbu slyš: / Ať kráčím den co den / jen v tobě svoboden, / blíž k tobě, Bože můj, vždy k tobě blíž!

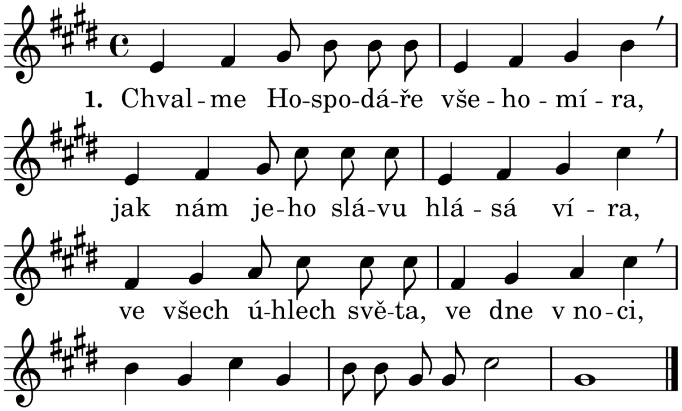
2. Vše, co jsem a co mám, je darem Tvým, / tvá láska jediným mým bohatstvím. / Tys přítel můj a cíl, / já toužím ze všech sil / blíž k tobě, Bože můj, vždy k tobě blíž.

3. I když mě sebevíc tíží můj kříž, / ty vždy mě pozvedáš, ty potěšíš. / Dej, ať tvé cesty znám, / ať po nich nejdu sám / blíž k tobě, Bože můj, vždy k tobě blíž.

4. Nauč mě, Bože můj, tak svět mít rád / jak ten, jenž za hříšné šel život dát: / Ať umím bratrem být / a s láskou v srdci jít / blíž k tobě, Bože můj, vždy k tobě blíž.

5. V poslední hodině, až přijde čas, / buď se mnou, Bože můj, buď s každým z nás! / Ať smrt se promění / ve slavné vzkříšení, / blíž k tobě, Bože můj, navěky již!

902 – Chvalme Hospodáře všehomíra



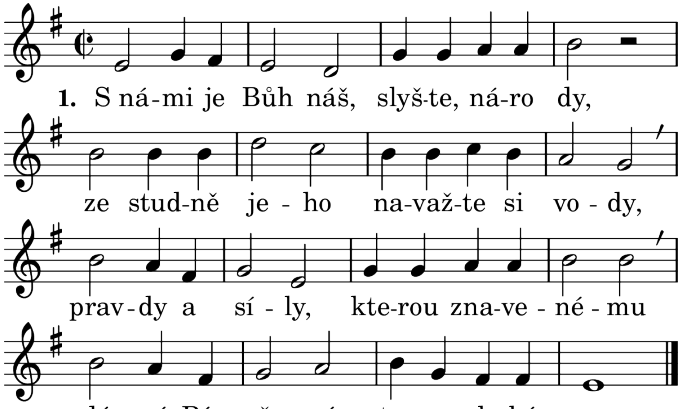
1. Chvalme Hospodáře všehomíra, / jak nám jeho slávu hlásá víra, / ve všech úhlech světa, ve dne v noci, / slavme velké činy jeho moci.

2. Bůh náš vyvýšen je nad národy, / před ním vstávají a mizí rody, / on je věkověčná světů osa, / on je moře, my jen pouhá rosa.

3. Kdo je jako náš Pán na výsosti? / A přec přichází pln slitovnosti; / slabého on z prachu k sobě zvedá, / bezmocnému ublížiti nedá.

4. Bůh Syn v lidského se syna vtělil, / božský život s námi z lásky sdělil. / Díky za tu jeho lásku vzdejme, / která naše hříchy z duše sejme.

903 – S námi je Bůh náš

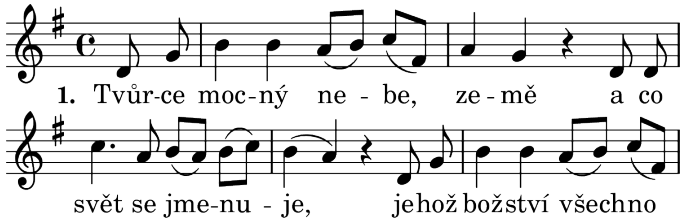


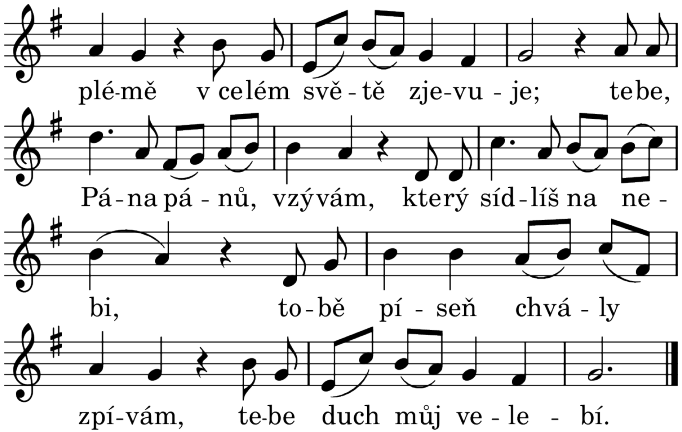
1. S námi je Bůh náš, slyšte, národy, / ze studně jeho navažte si vody, / pravdy a síly, kterou znavenému / dává Pán věrný tvoru slabému.

2. Jenž doutnající knot neuhasí / a nalomenou třtinu nedolomí, / Pán milosrdný budiž chválen věčně, / veleben v slávě své nekonečné.

3. Na stezce soudů tvých tě čekáme, / jméno tvé slavit dychtivě toužíme, / po tobě prahne duše hledající, / po tobě volá ve dne i v noci.

904 – Tvůrce mocný





1. Tvůrce mocný nebe, země / a co svět se jmenuje, / jehož božství všechno plémě / v celém světě zjevuje; / tebe, Pána pánů, vzývám, / který sídlíš na nebi, / tobě píseň chvály zpívám, / tebe duch můj velebí.

2. Ať jsem srdce šlechetného, / Pane, přispěj silou svou, / v těžkých pracích stavu mého / nenech klesnout mysl mou. / Starost mnohá duši tíží / v trpkých zkouškách života, / oko tvé však na mě shlíží, / přeje mi tvá dobrota.

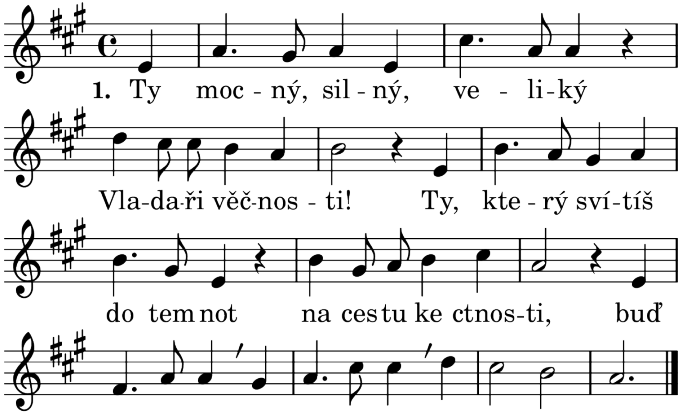
3. Souží-li mě nedostatek, / k tobě budu volati; / sejmeš smutek, sejmeš zmatek, / když tě budu vzývati. / Chceš, abychom jako k Otci / v tísni k tobě volali, / od tvé lásky, od tvé moci / všechno dobré doufali.

4. I když někdy zarmucuje / protivenství srdce mé, / důvěra mě povzbuzuje, / abych vzýval jméno tvé. / Když je nejhůř, ty jsi nejblíž, / naši lidskou bídu znáš, / u tebe je pomoc nejspíš, / protože jsi Otec náš.

5. Nebudu se nouze báti, / vždyť Bůh o mě pečuje; / když mě přítel nechce znáti, / naděje má v Bohu je. / Jestli kříž a protivenství / na ramena měl bych vzít, / Kristův příklad v člověčenství / chci vždy na paměti mít.

6. Kdyby pak mě pomyšlení / na smrt blízkou soužilo, / nad tím, že již léku není, / srdce mé se rmoutilo: / Bože, vírou požehnanou / potěš duši sklíčenou, / že smrt těla je jen branou / v říši nebes blaženou.

905 – Ty mocný, silný, veliký

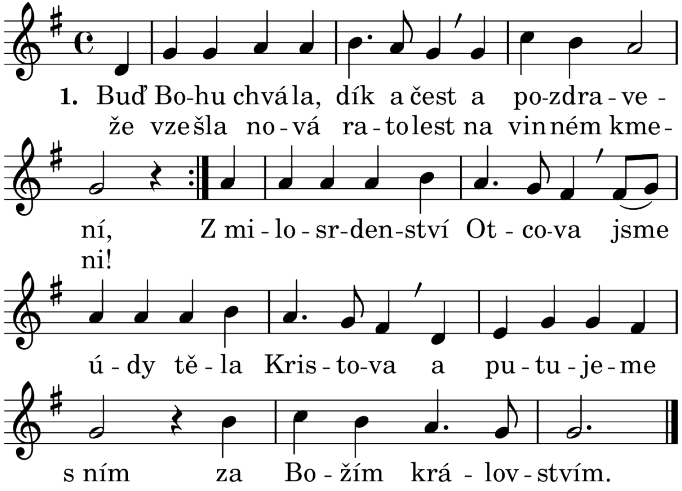


1. Ty mocný, silný, veliký / Vladaři věčnosti! / Ty, který svítíš do temnot / na cestu ke ctnosti, / buď veleben, buď veleben, buď veleben!

2. Ty, jehož moudrost vesmíru / dala své zákony / a chceš, by člověk postupně / zvedal jim záclony, / buď veleben, buď veleben, buď veleben!

3. Ty, který krásou odíváš / korunku květovou / a v rovnováze držíš svou / soustavu světovou, / buď veleben, buď veleben, buď veleben!

906 – Buď Bohu chvála



Vstup

1. Buď Bohu chvála, dík a čest / a pozdravení, / že vzešla nová ratolest / na vinném kmeni! / Z milosrdenství Otcova / jsme údy těla Kristova / a putujeme s ním / za Božím královstvím.

Průvod k bohoslužbě slova

2. Teď k slovu Pravdy, křesťané, / nebuďme hluší, / ať nám Duch Boží zavane / až do dna duší. / Vždyť podle svatých zjevení / jsme z Ducha nově zrození, / v něm Bůh nás všechny zve / do ráje lásky své.

Po promluvě

3. Co mluví Bůh, jsme slyšeli, / jen dejme víru / všech nejlepšímu Příteli / a Králi míru. / Ta slova v srdci chovejme, / svědectví v činech vydejme / těm, které svěřil nám / do péče Pán Bůh sám.

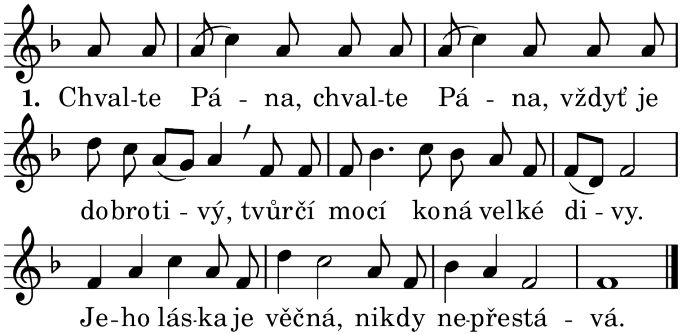
Průvod ke křtitelnici

4. Ó radujte se, andělé, / v radosti naší, / že k duši posud ztemnělé / sám Duch se snáší! / Až ji svým světlem rozjasní, / kmen církve si ji přivlastní, / tu mladou ratolest, / ať plody může nést.

Závěrečná prosba k Panně Marii

5. Maria, Matko milosti, / ty hvězdo stálá, / své dítko Otci z výsosti / jsi v oběť dala. / Buď svatého křtu svědkyní / a bezpečnou ochránkyní / té duše zrozené / z Božího pramene!

907 – Chvalte Pána, chvalte



1. Chvalte Pána, chvalte Pána, vždyť je dobrotivý, / tvůrčí mocí koná velké divy. / Jeho láska je věčná, nikdy nepřestává.

2. Chvalte Pána, chvalte Pána, stvořil zem i nebe, / tichým hlasem volá mne i tebe. / Jeho láska je věčná, nikdy nepřestává.

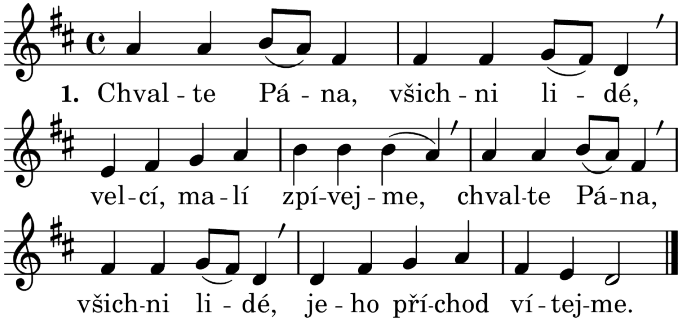
3. On je tvůrce, on je tvůrce velehor i moří, / k jeho slávě celý vesmír hoří. / Jeho láska je věčná, nikdy nepřestává.

4. Zná své dítky, zná své dítky v každém pokolení, / vodí pouští k zaslíbené zemi. / Jeho láska je věčná, nikdy nepřestává.

5. V jeho síle, v jeho síle nad zlem vítězíme, / u něj skvělé dědictví nám kyne. / Jeho láska je věčná, nikdy nepřestává.

6. Dá nám jísti, dá nám píti, všechny tvory živí, / chvalte Pána, vždyť je dobrotivý. / Jeho láska je věčná, nikdy nepřestává.

908 – Chvalte Pána, všichni lidé



1. Chvalte Pána, všichni lidé, / velcí, malí zpívejme, / chvalte Pána, všichni lidé, / jeho příchod vítejme.

2. Ty jsi, Pane, přítel dětí, / ty jsi náš a my jsme tví, / jdeme s tebou a ty s námi / do Božího království.

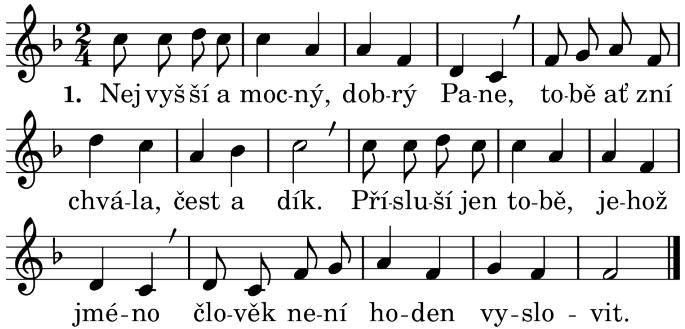
3. Pane, ty máš všechny klíče / ke všem srdcím dětí svých, / kde se šíří tvoje láska, / mizí sváry, zlo a hřích.

4. Ty nám Pane dáváš radost, / dej, ať s námi zůstane, / kdo tě potká a je smutný, / ten ať plakat přestane.

5. Vše, co dýchá, ať ti zpívá, / kdo má sluch, ať

naslouchá, / kdo má oči, ať se dívá / na tvá díla úžasná.

909 – Nejvyšší a mocný



1. Nejvyšší a mocný, dobrý Pane, / tobě ať zní chvála, čest a dík. / Přísluší jen tobě, jehož jméno / člověk není hoden vyslovit.

2. Ať tě, Pane, chválí všechna díla, / zvláště bratr slunce ve výši, / on je dárce života i světla, / je tvůj obraz, Bože Nejvyšší.

3. Ať tě, Pane, chválí sestra luna, / všechny jasné hvězdy na nebi, / ať tě chválí svěží bratr vánek, / mraky, vzduch a každé podnebí.

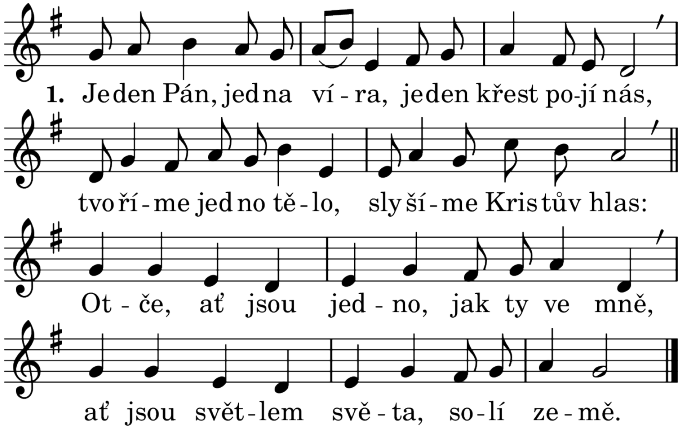
4. Ať tě, Pane chválí sestra voda, / čistá, sloužící a pokorná, / ať tě chválí jasný bratr oheň, / jehož moci obává se tma.

5. Ať tě chválí sestra matka země, / rodí pro nás trávu, plod i květ, / ať tě chválí trpící a tiší, / kteří s láskou umí odpouštět.

6. Ať tě chválí sestřička smrt těla, / které neunikne žádný tvor, / běda těm, kdo zemřou v těžkém hříchu, / šťastní, kdo v tvé vůli mají vzor.

7. Nejvyššímu, všemocnému Pánu / vzdejte čest a chválu veškerou, / dobrořečte s díky jeho jménu, / služte jemu s velkou pokorou.

910 – Jeden Pán

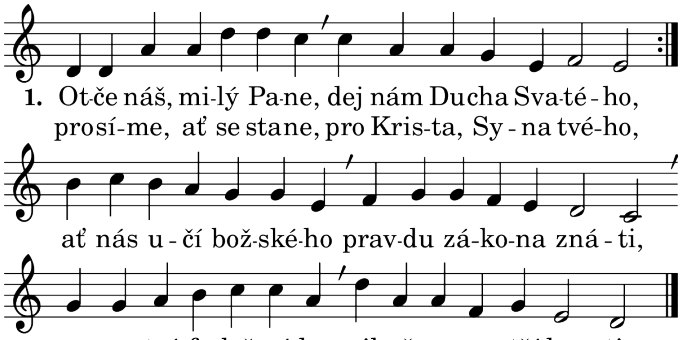


1. Jeden Pán, jedna víra, jeden křest pojí nás, / tvoříme jedno tělo, slyšíme Kristův hlas: / Otče, ať jsou jedno, jak ty ve mně, / ať jsou světlem světa, solí země.

2. Pomáhej, Duchu lásky, odpouštět a jít vstříc, / pomáhej, Duchu pravdy, poznávat stále víc, / že je Kristus jeden, nerozdělen, / že je hlavou církve a my tělem.

3. Církev tvá ať se stane domovem lidem všem, / místem, kde jsme si blízcí v Ježíši, bratru svém, / kde se svátek lásky stále světí, / kde se sdílí všechny Boží děti.

911 – Otče náš, milý Pane



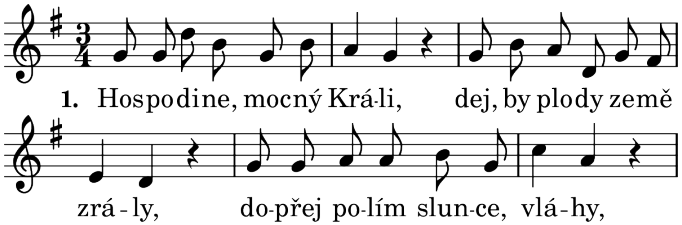
1. Otče náš, milý Pane, / dej nám Ducha Svatého, / prosíme, ať se stane, / pro Krista, Syna tvého, / ať nás učí božského / pravdu zákona znáti, / proroctví

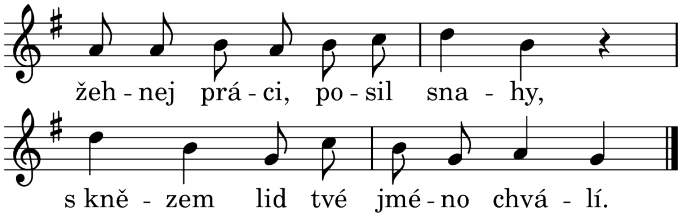
falešného / pilně se vystříhati.

2. Kriste, jenž si věrným svým / seslal Ducha Svatého, / před věky vyvoleným / od Otce nebeského, / rač i nám této chvíle / téhož Ducha seslati, / abychom tebe mile / mohli v slovu poznati.

3. Ó milý Duchu Svatý, / rač naším hostem býti, / jenž si v darech bohatých, / nemeškej k nám přijíti; / spravuj jazyk k mluvení, / dej dobré naučení, / nachyl uši k slyšení, / zapal srdce k věření.

912 – Hospodine, mocný Králi





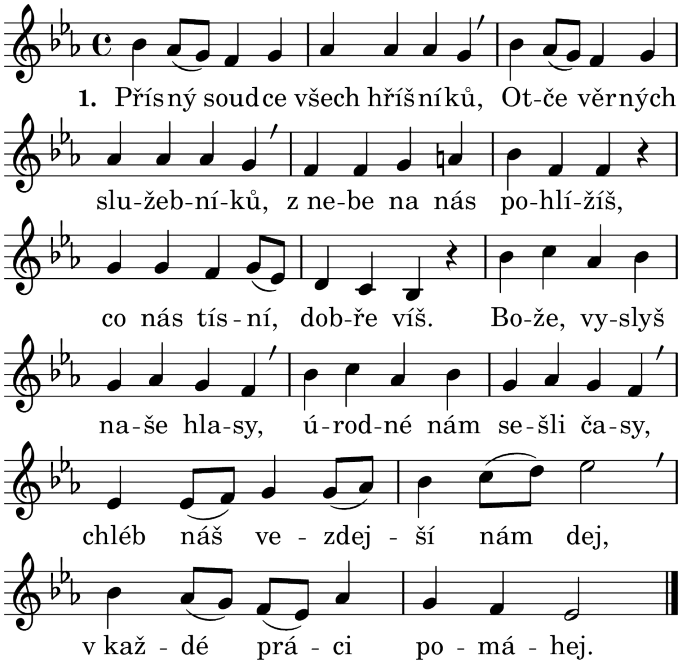
1. Hospodine, mocný Králi, / dej, by plody země zrály, / dopřej polím slunce, vláhy, / žehnej práci, posil snahy, / s knězem lid tvé jméno chválí.

2. Ať tvá láskyplná vláda / Kristův pokoj v srdce vkládá, / ať tvá církev volně vzkvétá / k posvěcení všeho světa, / s knězem lid tě vroucně žádá.

3. Hospodine, když se stmívá, / když se k bouřím připozdívá, / odvrať války, odvrať bídu, / svobodu dej svému lidu, / s knězem lid tvou lásku vzývá.

4. Ty jsi Bůh, jenž pokoj dává, / v odpuštění je tvá sláva, / pomoz hříšným povstat z pádu, / v duších obnov svoji vládu, / s knězem lid ti úctu vzdává.

913 – Přísný soudce



1. Přísný soudce všech hříšníků, / Otče věrných

služebníků, / z nebe na nás pohlížíš, / co nás tísní, dobře víš. / Bože, vyslyš naše hlasy, / úrodné nám sešli časy, / chléb náš vezdejší nám dej, / v každé práci pomáhej.

2. Toho světa všecko zboží, / jen z tvé milosti se množí, / ty jsi Otec žijících, / vesmír celý v rukou tvých. / Bože, vyslyš naše hlasy, / úrodné nám sešli časy, / chléb náš vezdejší nám dej, / v každé práci pomáhej.

3. Lidé zrno zasévají, / života mu nedodají, / všechno živé stvoření / je nad lidské vědění. / Bože, vyslyš naše hlasy, / úrodné nám sešli časy, / chléb náš vezdejší nám dej, / v každé práci pomáhej.

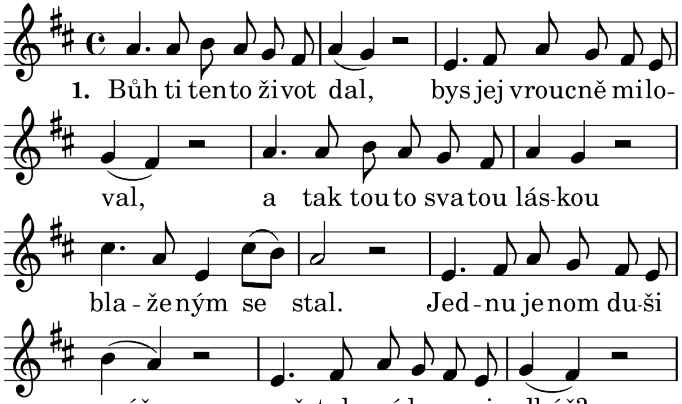
4. Ty, jenž hory sluncem zlatíš, / i květ polní krásou šatíš, / ty jsi pravá příčina, / z které život počíná. / Bože, vyslyš naše hlasy, / úrodné nám sešli časy, / chléb náš vezdejší nám dej, / v každé práci pomáhej.

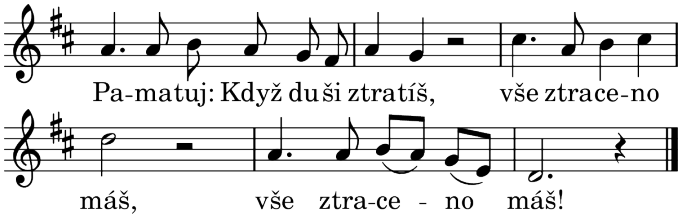
5. Žehnej poli, žehnej sadu, / louce, lesu, vinohradu, / aby, sycen z darů tvých, / k tobě tvůj lid mysl zdvih. /

Bože, vyslyš naše hlasy, / úrodné nám sešli časy, / chléb náš vezdejší nám dej, / v každé práci pomáhej.

6. Nakonec tě, dobrý Pane, / o tvůj velký dar žádáme, / ať žijem z tvé milosti / v lásce, míru, svornosti. / Bože, vyslyš naše hlasy, / úrodné nám sešli časy, / chléb náš vezdejší nám dej, / v každé práci pomáhej.

914 – Bůh ti tento život dal





1. Bůh ti tento život dal, / bys jej vroucně miloval, / a tak touto svatou láskou / blaženým se stal. / Jednu jenom duši máš, / proč tak málo o ni dbáš? / Pamatuj: Když duši ztratíš, [: vše ztraceno máš! :]

2. K dobru tvému každý den / od Boha byl stanoven; / proto hleď, co síly stačí, / konat dobro jen. / Abys Bohu byl vždy blíž, / slovo Páně v duši slyš: / Co učiníš pro bližního, [: pro mě učiníš. :]

3. Smrt přichází blíž a blíž, / snad po tobě sahá již. / Stihne-li tě v stavu hříšném, / kterak obstojíš ? / Až dokončíš lidskou pouť, / předstoupíš před Boží soud, / tam před tváří Pravdy věčné [: nelze uniknout. :]

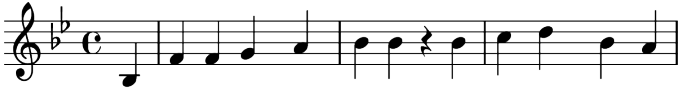
4. Zavčas hříchů litujme / svoje viny vyznejme, / o svátostné odpuštění / k Bohu volejme. / Otec

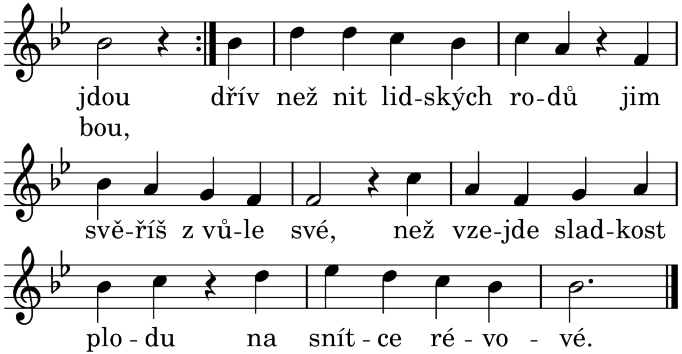
všechno odpustí, / a kdo se ho nespustí, / ten u jeho lásky dojde [: věčných radostí. :]

5. Koho tíží temný hřích, / i kdo tone v zármutcích, / ten ať spěchá k Matce Boží, / Matce trpících. / Koho ona miluje, / ke komu se schyluje, / nad tím na přímluvu její [: Syn se smiluje. :]

6. Zanech, zanech všech zlých cest, / Kristův kříž se odvaž nést / až tam, kde zní jeho velké / Dokonáno jest. / Slyš, má duše, tento hlas, / vrať se k Bohu svému zas, / on tě volá, za ním spěchej, [: dokud ještě čas. :]

916 – O hojné požehnání





Vstup

1. O hojné požehnání / tě, Bože, prosit jdou / dva páry lidských dlaní / spojených modlitbou, / dřív než nit lidských rodů / jim svěříš z vůle své, / než vzejde sladkost plodu / na snítce révové.

2. Ty, který jsi Pán času / a rozmnožitel dní / i ve tmách pramen jasu, / První a Poslední, / kde dva jsou ve tvém jméně, / ty s nimi slíbils být. / Rač příslib věčna denně / do jejich lásky lít.

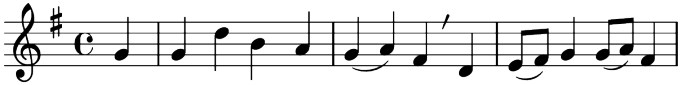
Před evangeliem

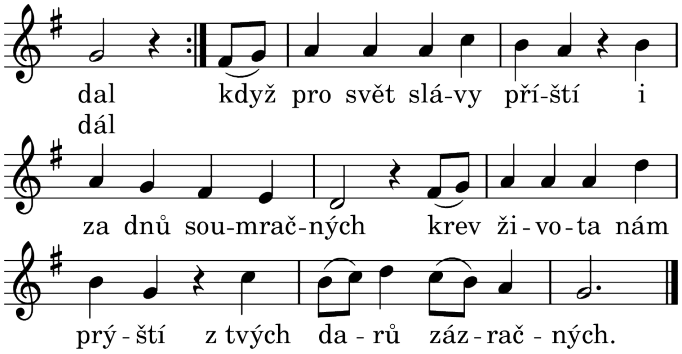
3. V objetí stále užším, / radostný Ježíši, / těm dvěma blízkým duším / vždy ty buď nejbližší. / Ať z písní jara, léta / i z mlhy podzimní, / ať ze všech zvonů světa / vždy slovo tvé jim zní.

Obětní průvod

4. Na nebi radost mají / dva strážní andělé, / když prsteny si dají / na zemi manželé. / Tu rozechvělou chvíli, / jež dny jim posvětí, / na oltář, Bože milý, / ti nesou k oběti.

5. Co s ženou muž si dají / svých srdcí výměnou, / je obrazem, jenž tají / tvou lásku vznešenou. / Jsi pánem věčné říše, / jsi pastýřem svých stád: / jdeš pokorně a tiše / svým ovcím sám se dát.





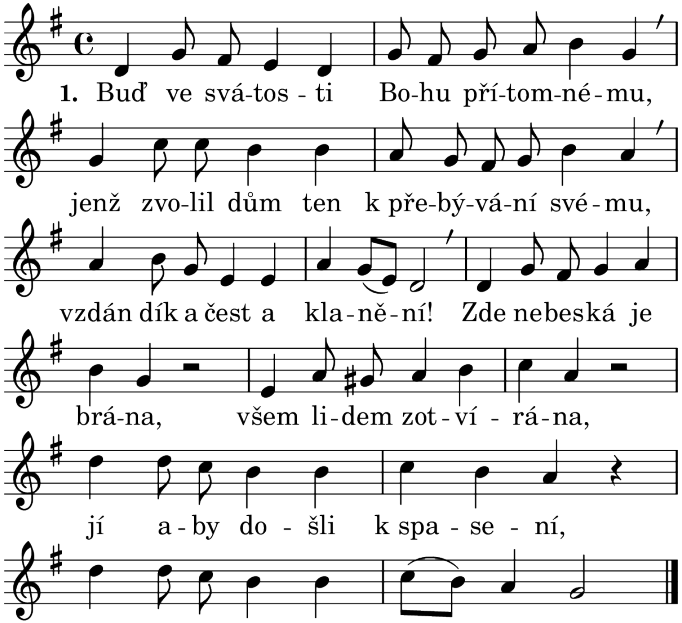
Přijímání

6. Jak svatebčanům v Káni / jsi dobré víno dal, / tak vždy a bez ustání / div lásky činíš dál, / když pro svět slávy příští / i za dnů soumračných / krev života nám prýští / z tvých darů zázračných.

Závěr

7. Vypros jim, prosíme tě, / ó Matko bez viny, / jas domku v Nazaretě, / mír Svaté rodiny. / Kéž v manželském tom svazku / jejž Syn tvůj posvětil, / rozmnoží lidskou lásku / o nový božský díl.

917 – Buď ve svátosti



Vstup

1. Buď ve svátosti Bohu přítomnému, / jenž zvolil dům ten k přebývání svému, / vzdán dík a čest a klanění! / Zde nebeská je brána, / všem lidem zotvírána, [: jí aby došli k spasení. :]

Před evangeliem

2. Zde tolikrát již slovo Páně znělo / a lidské srdce k chvále rozepělo, / jak kdysi v chrámech Judeje. / Zde slzu stírá z tváří, / nástrahy pekla maří [: a duším láskou panuje! :]

Obětní průvod

3. Zde Kalvárie i síň na Sionu, / kde Kristus Ježíš k spáse miliónů / se obětuje denně zas. / Zde také oběť naši / sám za nás k Otci vznáší, [: svým křížem těší, sílí nás. :]

Přijímání

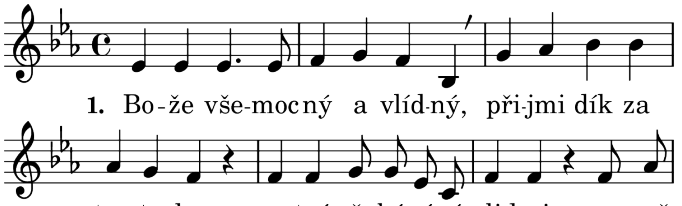
4. Pán chtěl by vejít dnes do chrámu tvého, / ó srdce mé, jež věříš, doufáš v něho, / jen zaplaň láskou ohnivou. / On mír a pokoj dává / a chránit nepřestává [: ty, kteří zcela jeho jsou. :]

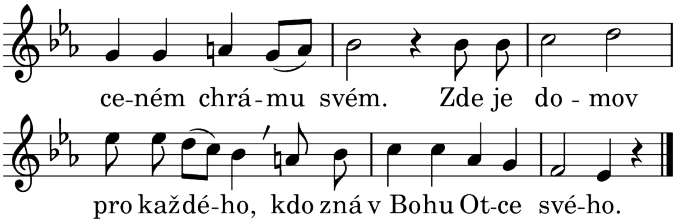
5. Mé srdce, změň se v svatostánek Páně, / kam Kristus vejde rád a odevzdaně / jak do domova tichého. / Přijď, vstup k nám, Kriste Králi, / již trůn jsme přichystali [: pro tebe, Boha pravého. :]

Závěr

6. Kéž tvoje ruka, plná požehnání, / nás, Pane, v bojích provází a chrání, / až za prací se rozejdem. / Dej, ať tvé shromáždění / se po lopotě denní [: navěky sejde v domě tvém. :]

918 – Bože všemocný a vlídný





Vstup

1. Bože všemocný a vlídný, / přijmi dík za tento den, / za tvé přebývání s lidmi / v posvěceném chrámu svém. / Zde je domov pro každého, / kdo zná v Bohu Otce svého.

Před evangeliem

2. Odvěká a stále nová / zní k nám zvěst, z níž vane Duch. / Dřív, než zazní tvoje slova, / Pane, otevři nám sluch! / Kéž se vzácné zrno ujme, / srdce k setbě připravujme.

Obětní průvod

3. Otesány, obroušeny, / my, tvé živé kameny, / chcem být z tvůrčích Božích dlaní / do tvé stavby vsazeny. /

Dej, ať v chrámu církve, Kriste, / pevně držím na svém místě.

4. Slitování žádáš, Pane, / víc než dary k oběti. / Přijmi vše, co jsme a máme, / darem lásky od dětí. / Lámej nás jak kousek chleba, / ber a dávej, kde je třeba.

Přijímání

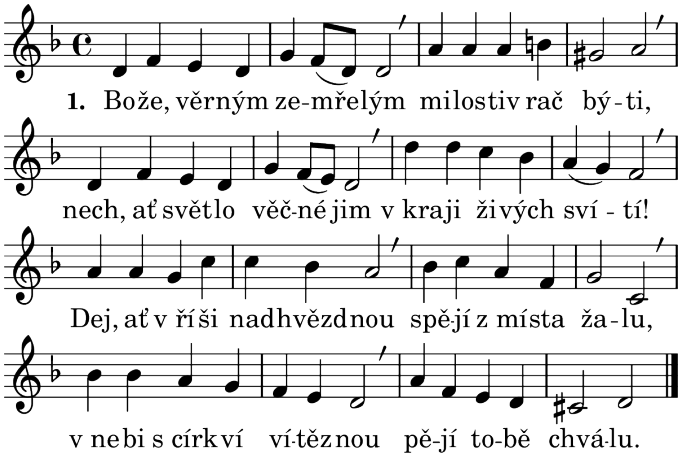
5. V Božím příbytku je stále / hojnost darů nejlepších, / stůl zve děti velké, malé: / Vezměte a jezte z nich! / V chlebě, víně Ježíš živý / ve všech nás chce konat divy.

6. Vyznáváme, víme, kdo jsi: / Bůh a dobro bezmezné ! / Kdo v tvém domě hledá, prosí, / obdrží a nalezne. / Co jsi slíbil, platí stále, / splň vše na nás ke své chvále.

Závěr

7. Z domu nadějí a jistot, / návratů i odchodů / vracíme se na své místo / šířit smír a obrodu, / dřív, než v jednom lidstva chrámě / všechno ve všem Bůh se stane.

921 – Bože, věrným zemřelým



Vstup

1. Bože, věrným zemřelým / milostiv rač býti, / nech, ať světlo věčné jim / v kraji živých svítí! / Dej, ať v říši nadhvězdnou / spějí z místa žalu, / v nebi s církví vítěznou / pějí tobě chválu.

Před evangeliem

2. Svatí, Boží přátelé, / přimluvte se za ně, / uveďte je, andělé, / k slavné nebes bráně. / Popros Dárce milostí, / svatá Boží Máti, / ať je k věčné radosti / ráčí povolati.

Obětní průvod

3. Nesem, Bože, k oběti / plody země naší, / máme přitom v paměti / dary nad vše dražší, / které nám dal Boží syn / na svém svatém kříži, / aby shladil lidských vin / převelikou tíži.

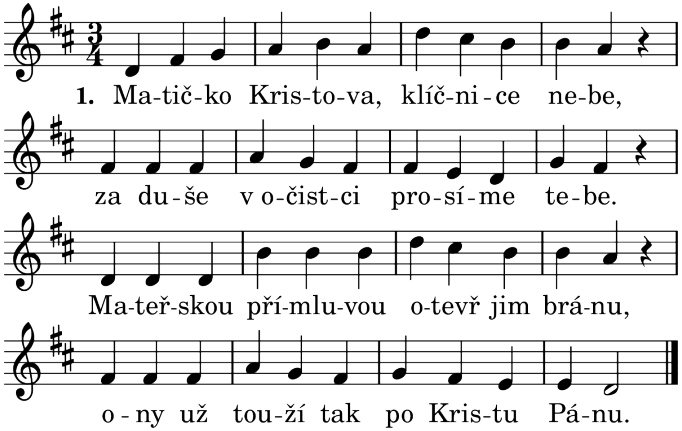
Přijímání

4. Kdo mé tělo požívá, / bude věčně žíti. / Tvoje slova pravdivá / nadějí nám svítí, / že tak, jak zde na zemi / nám jsi zdrojem síly, / smiluješ se nad těmi, / kdo nás opustili.

Závěr

5. Až i nás tam povoláš / z pozemské té pouti, / rač nad námi, Bože náš, / též se ustrnouti. / Spoj nás s všemi přáteli / ve sbor jeden stálý, / bychom tobě s anděly / pěli věčné chvály.

922 – Matičko Kristova



1. Matičko Kristova, klíčnice nebe, / za duše v očistci prosíme tebe. / Mateřskou přímluvou otevř jim bránu, / ony už touží tak po Kristu Pánu.

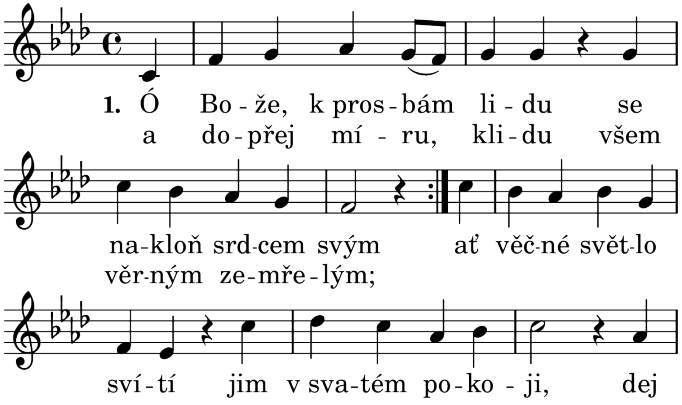
2. Chybily, hřešily, zbloudily z cesty, / v lítosti volají po rajském štěstí. / Zhřešily v slabosti, chybily v zlobě, / v lásce však volají, Matičko, k tobě.

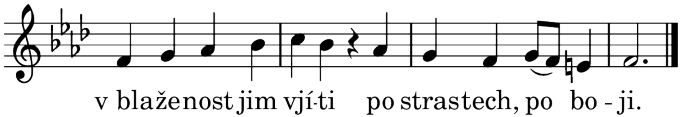
3. Slyš, mocná Královno, prosebné zpěvy, / jimiž tě

vzývají synové Evy! / Za ně se přimlouvej u svého Syna, / ať jeho krví je smyta z nich vina.

4. Matičko, skloň se k nim vlídnou svou tváří, / nebeský mír ať jim navěky září. / Přiveď je z očistce k novému žití, / ať světlo věčné jim v nebesích svítí.

923 – Ó bože, k prosbám





Vstup

1. Ó Bože, k prosbám lidu / se nakloň srdcem svým / a dopřej míru, klidu / všem věrným zemřelým; / ať věčné světlo svítí / jim v svatém pokoji, / dej v blaženost jim vjíti / po strastech, po boji.

Před evangeliem

2. Jak strastná Otče, muka / tvé dítky postihla, / když proti nim tvá ruka / se k soudu pozdvihla. / Slyš jejich pláč bolestný, / slyš jejich žalný vzdech, / viz, jak po tobě teskní, / a zprosť je pokut všech.

Obětní průvod

3. Ó Bože věčné spásy, / pro obětní náš dar / nechť tvoje láska zhasí / muk očistcových žár. / Sám z duší sejmi dluhů / tíž nedoplacenou, / dej v nebešťanů kruhu / jim radost blaženou.

4. Sám Syn tvůj za ně prolil / na Golgotě svou krev, / tys k oběti té svolil, / tvá láska nezná hněv. / Dnes v našem velebení / slyš hlasy prosící / za trestů odpuštění, / za duše v očistci.

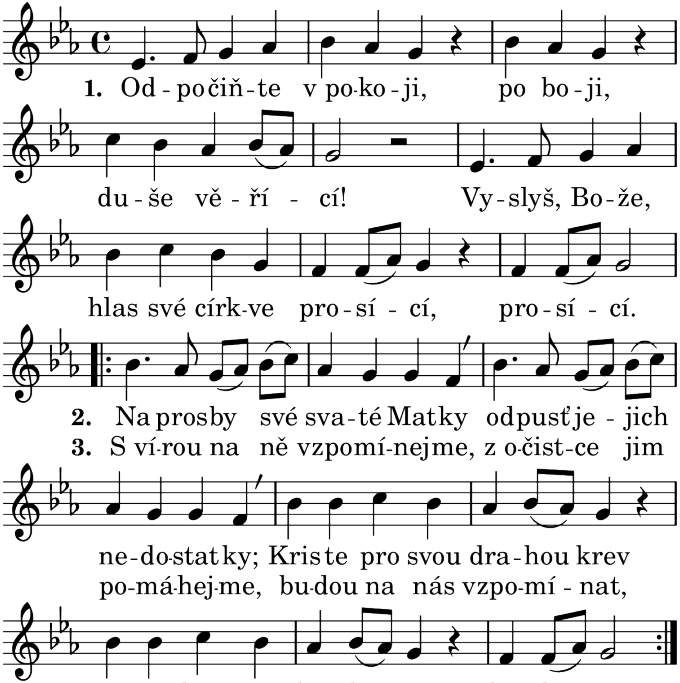
Přijímání

5. A jestli tvoje děti / nedbaly ve dnech svých / účasti na oběti / a darů nebeských, / kéž toto přijímání / a živá láska tvá / pro svatých přimlouvání / jim věčný život dá.

Závěr

6. Dej, Bože, krásné nebe / těm duším toužícím, / ať věčně chválí tebe, / a dej nám přijít k nim / a radovat se s nimi / z vítězství Kristova / i s kůry andělskými / ve světle Domova.

924 – Odpočiňte v pokoji

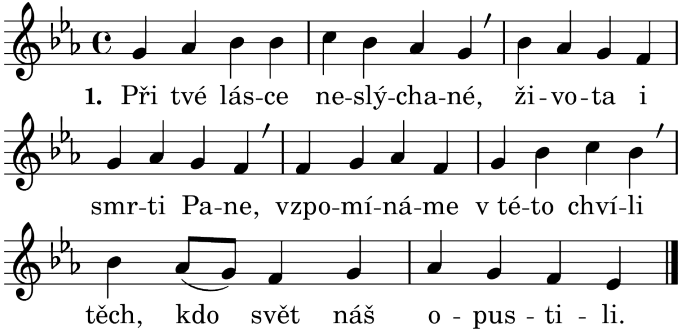


1. Odpočiňte v pokoji, po boji, duše věřící! / Vyslyš, Bože, hlas své církve prosící, prosící.

2. Na prosby své svaté Matky / odpusť jejich nedostatky; / Kriste pro svou drahou krev / zesnulým svou lásku zjev, lásku zjev.

3. S vírou na ně vzpomínejme, / z očistce jim pomáhejme, / budou na nás vzpomínat, / až my budem umírat, umírat.

925 – Při tvé lásce neslýchané



Vstup

1. Při tvé lásce neslýchané, / života i smrti Pane, / vzpomínáme v této chvíli / těch, kdo svět náš opustili.

2. Jen tvé mocné slitování / po skončeném putování / přivede je k rajské bráně, / otevře jim domov Páně.

Před evangeliem

3. Těm, kdo už stín hrobu znají, / ani těm, kdo pro ně lkají, / není slova utěšení / krom v tvém svatém zaslíbení.

Obětní průvod

4. Přijmi, Otče Slitovníku, / za duše svých služebníků / dary chleba, dary vína / v smírnou oběť svého Syna.

5. Od nás místo slz a smutku / přijmi oběť slov a skutků, / jimi doplň, to co v žití / drazí naši dlužili ti.

Přijímání

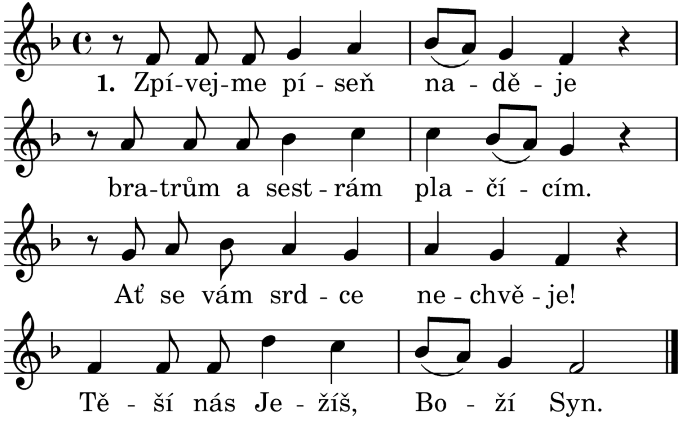
6. Chlebe duší, zdroji spásy, / před nímž tichnou světa hlasy, / nechť tvé svaté působení / je všem mrtvým k očištění.

7. Cíli, který nepomíjíš, / s těmi,kdo nás předešli již, / dej nám vejít ke své chvále / v společenství dokonalé.

Závěr

8. Na své mrtvé vzpomínáme, / k andělům se utíkáme, / aby na nás jako na ně / svolávali lásku Páně.

926 – Zpívejme píseň naděje



1. Zpívejme píseň naděje / bratrům a sestrám plačícím. / Ať se vám srdce nechvěje! / Těší nás Ježíš, Boží Syn.

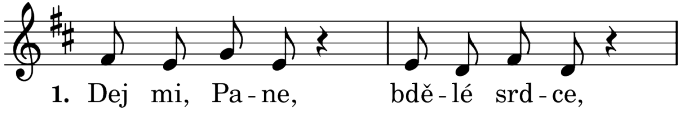
2. On každou ztrátu mění v zisk, / i propast hrobu prozáří, / on v každé nouzi jde nám vstříc / a vrací úsměv do tváří.

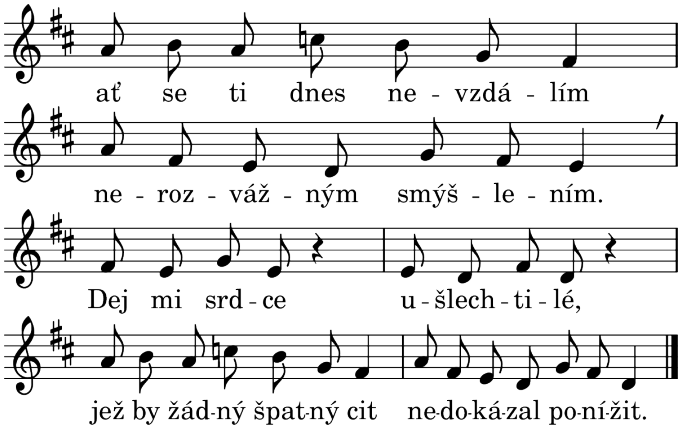
3. Dík, že ti můžem odevzdat / člověka, jehož milujem, / jen ty mu můžeš život dát / a plnost lásky v nebi svém.

4. Ať božská tvoje dobrota / i ve smrti ho občerství, / puklý zvon jeho života / přestaví ve zvon vítězství.

5. Pomoz nám, Pane, ve smrti / říci ti Ano poslední, / jež celý život posvětí / a nikdy více nedozní.

927 – Dej mi, Pane, bdělé srdce





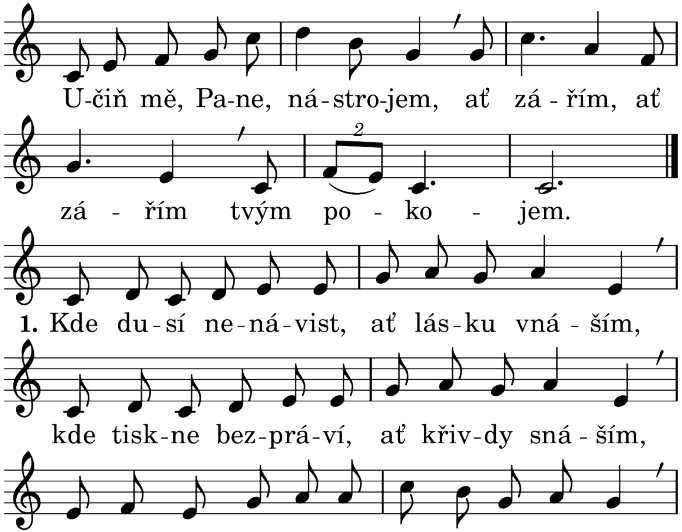
1. Dej mi, Pane, bdělé srdce, / ať se ti dnes nevzdálím nerozvážným smýšlením. / Dej mi srdce ušlechtilé, / jež by žádný špatný cit nedokázal ponížit.

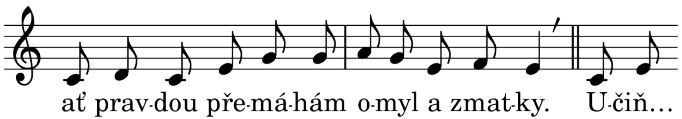
2. Dej mi, Pane, pevné srdce, / které nikdy nezlomí nesnáze či pohromy. / Dej mi srdce nezávislé, / svobodné a odvážné, povznesené nad vášně.

3. Dej mi rozum, jenž tě hledá, / moudrost, která nalezne život podle vůle tvé. / Dej mi pravou, pevnou víru, / lásku, v níž se přetvořím / a stanu se zcela

tvým.

928 – Učiň mě, Pane, nástrojem





Učiň mě, Pane, nástrojem, / ať zářím, ať zářím tvým pokojem.

1. Kde dusí nenávist, ať lásku vnáším, / kde tiskne bezpráví, ať křivdy snáším, / ať smírem spojuji, kde dělí hádky, / ať pravdou přemáhám omyl a zmatky.

Učiň mě, Pane, nástrojem, / ať zářím, ať zářím tvým pokojem.

2. Ať vírou postavím hráz pochybnostem, / ať propast zoufalství překlenu mostem, / kde vládne temnota, ať světlo křesám, / se všemi smutnými ať v tobě plesám.

Učiň mě, Pane, nástrojem, / ať zářím, ať zářím tvým pokojem.

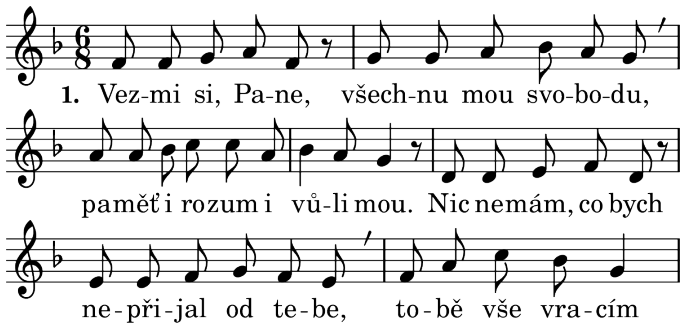
3. Požehnej, Pane můj, mé snaze přímé: / víc než být potěšen, chci těšit jiné, / víc než být pochopen, druhé chci chápat / víc, než být milován, chci lásku dávat.

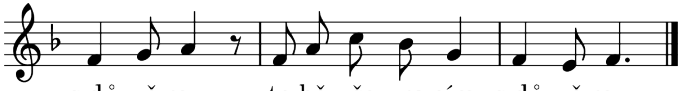
Učiň mě, Pane, nástrojem, / ať zářím, ať zářím tvým pokojem.

4. Kdo dává, dostává, mnohem víc přijme, / kdo ztrácí, nalézá sebe i jiné, / kdo bližním odpouští, sám milost pozná, / ba ani smrt mu víc nebude hrozná.

Učiň mě, Pane, nástrojem, / ať zářím, ať zářím tvým pokojem.

929 – Vezmi si, Pane

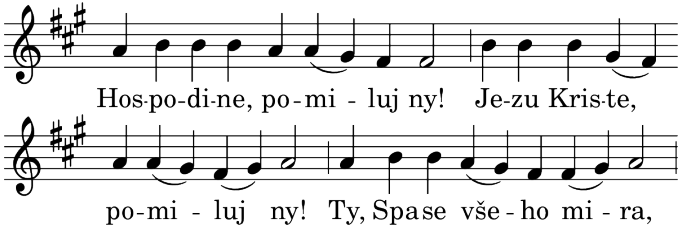


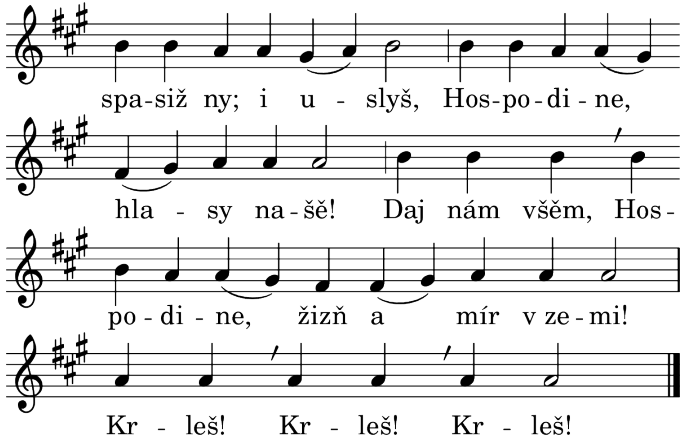


1. Vezmi si, Pane, všechnu mou svobodu, / paměť i rozum i vůli mou. / Nic nemám, co bych nepřijal od tebe, [: tobě vše vracím s důvěrou. :]

2. Nalož s tím, Pane, zcela dle vůle své, / kéž jen tvou milost a lásku mám. / O to jen prosím, o nic víc nežádám. [: Amen, můj Pane, staň se staň. :]

930A – Hospodine, pomiluj ny

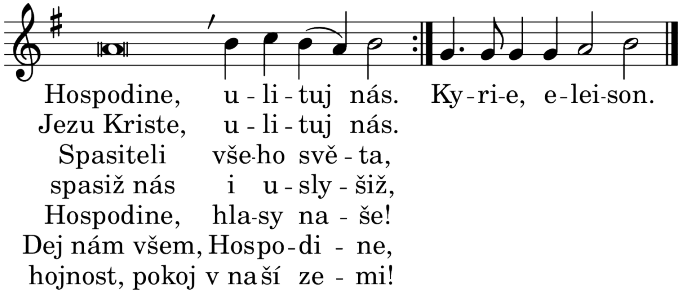




Hospodine, pomiluj ny! / Jezu Kriste, pomiluj ny! / Ty, spase všeho mira, / spasiž ny; i uslyš, / Hospodine, hlasy našě! / Daj nám všěm, Hospodine, / žizň a mír v zemi! / Krleš! Krleš! Krleš!

930B – Hospodine, ulituj nás

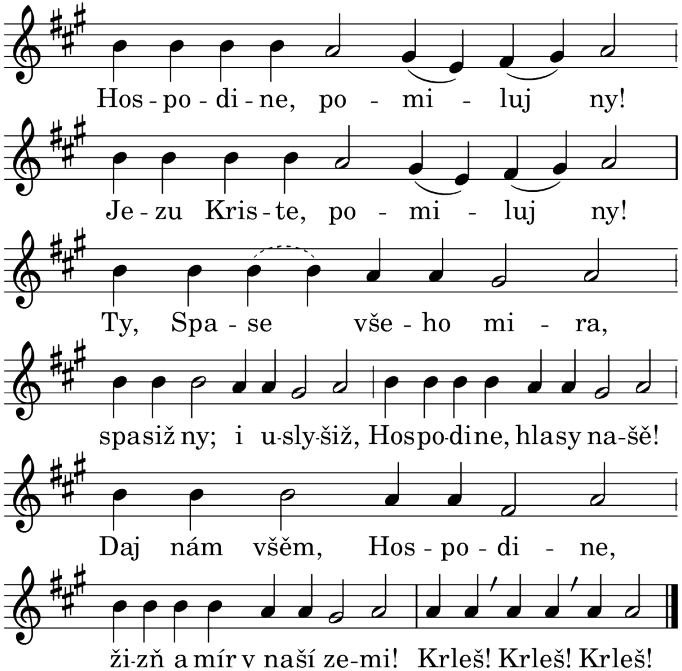
Hospodine, ulituj nás. / Jezu Kriste, ulituj nás. / Spasiteli všeho světa, / spasiž nás i uslyšiž, /



Obrázek 50: Noty k písni 930B - část 1

Hospodine, hlasy naše! / Dej nám všem, Hospodine, / hojnost, pokoj v naší zemi! / Kyrie, eleison.

930C – Hospodine, pomiluj ny

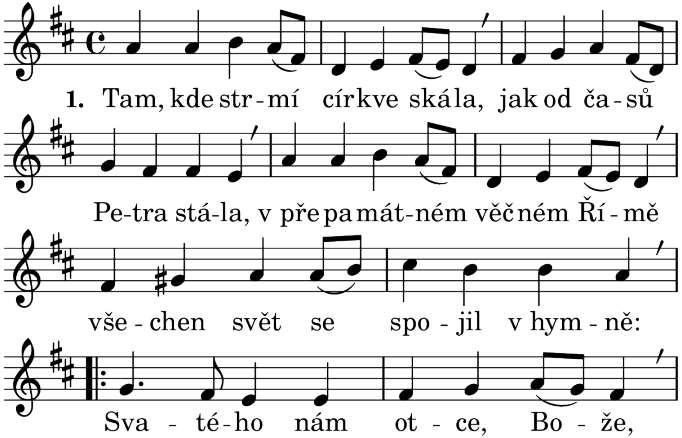


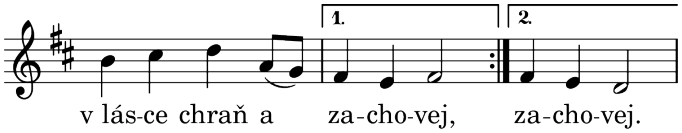
Hospodine, pomiluj ny! / Jezu Kriste, pomiluj ny! /

Ty, spase všeho mira, / spasiž ny; i uslyš, / Hospodine, hlasy naše! / Daj nám všěm, Hospodine, / žizň a mír v zemi! / Krleš! Krleš! Krleš!

Pozn.: Může se zpívat i na text č. 930 B.

931 – Tam, kde strmí církve skála

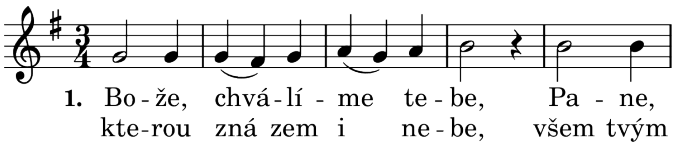


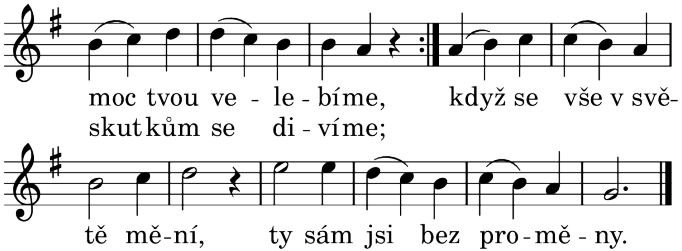


1. Tam, kde strmí církve skála, / jak od časů Petra stála, / v přepamátném věčném Římě / všechen svět se spojil v hymně: [: Svatého nám otce, Bože, / v lásce chraň a zachovej. :]

2. Všechny sbory nebešťanů, / proste s námi za ochranu / pro Kněze, jenž k spáse lidí / Petrův koráb moudře řídí: [: Svatého nám otce, Bože, / v lásce chraň a zachovej. :]

932A – Bože, chválíme tebe





1. Bože, chválíme tebe, / Pane, moc tvou velebíme, / kterou zná zem i nebe, / všem tvým skutkům se divíme; / když se vše v světě mění, / ty sám jsi bez proměny.

2. Vše, co jen chválit může, / cherubové, serafové, / chválí tě velký Bože, / nebe, země, zástupové, / ode všech jsi nazýván: / Svatý, Svatý, Svatý Pán.

3. Svatý Pán Bůh Sabaoth, / Svatý, jenž řídí národy, / jenž pomáhá z běd a psot. / Nebe, zem, povětří, vody / plné jsou cti, chvály tvé, / neb vše tvoje dílo je.

4. Apoštolů slavný sněm / a proroků řad veliký / posílá v plesání svém / k trůnu tvému vroucí díky; / kolik je mučedníků, / tolik chvalořečníků.

5. Po všem okrsku země / tobě, Otče, velcí, malí, / kdož jsou tvé svaté plémě, / vděčně prozpěvují chvály, / vzdávají čest i Synu / na trůnu sedícímu.

6. Též i Duchu Svatému, / který svatá naučení / uděluje každému / a v smutku je utěšení, / lid křesťanský se klaní, / všude jeho chvála zní.

7. Ty, Otce věčný Synu, / vtělil ses, sestoupiv z nebe, / chtě smazat naši vinu / vydals na smrt kříže sebe; / milost jsi nám vydobyl, / od hříchu osvobodil.

8. Tebou je všem, kdo věří, / nebes brána otevřena, / s důvěrou kdo k tobě zří, / zastáncem tě u Otce má. / Že přijdeš svět souditi, / máme mít vždy v paměti.

9. Buď milostiv dětem svým, / požehnej dědictví svému, / veď nás světlem nebeským / a povyš až k trůnu svému, / ať tě, plni vděčnosti, / chválíme na věčnosti.

10. Přispěj zatím k pomoci / drahou krví vykoupeným, / chraň a braň je svou mocí, / přičti ke svým vyvoleným; / po časném pak bloudění / přiveď nás ke spasení.

11. To buď naše snažení: / tebe a tvé jméno vzývat, / čest a díkůčinění / po všechny dny tobě zpívat. / Rač od hříchů chránit nás / jak dnes, tak po všechen čas.

12. Pane, smiluj, smiluj se, / buď s námi tvé požehnání; / oč prosíme, staniž se / podle našeho doufání. / Kdo v tě doufá samého, / neopustíš žádného.

932B – Tebe, Bože, chválíme

1. Tebe, Bože, chválíme, / tebe, Pane, velebíme, / tebe, Otce věčného / s tvory celé země ctíme. / Též i moci andělské / věčně chválí jméno tvé.

2. Tobě zpívá nebe chrám, / cherubové, serafíni: / Svatý, Svatý, Svatý Pán, / Bůh, jenž mocné divy činí. / Nebe, země, den i noc / hlásá slávu tvou a moc.

3. Tebe slaví skvělý chór / proroků i apoštolů, / mučedníků vzácný sbor, / církve hlas od tvého stolu, / tebe, Otce našeho, / Syna, Ducha Svatého.

4. Ty jsi, Kriste, slávy král, / Syn, v němž Bůh je mezi námi. / K naší záchraně jsi vzal / lidské tělo v lůně Panny. / Zvítězil jsi nad smrtí, / zveš nás v nebes království.

5. Po pravici Boží dlíš / v slávě Otce nebeského. / Věříme, že přicházíš / jako soudce tvorstva všeho. / Pomoz služebníkům svým, / drahou krví koupeným.

6. Dej, ať uvedeni jsme / do tvé slávy ke všem svatým. / Žehnej svému dědictví, / zachraň je a kraluj nad ním. / Dobrořečit chceme ti, / chválit dnes i navěky.

7. Dnes a stále, Pane náš, / chraň od hříchů lidské syny, / smiluj se a dluhy smaž, / prokaž nám své dobrodiní. / Vždyť kdo v tebe doufá jen, / nikdy není zahanben.

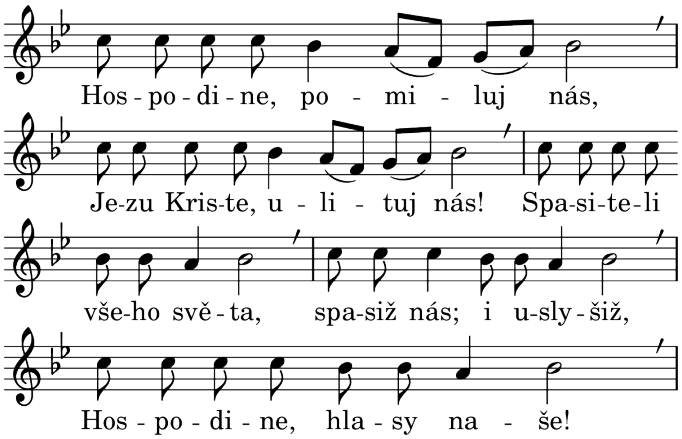
K Dobrořečme Otci i Synu i Duchu Svatému. (Aleluja.)
L Chvalme a vyvyšujme ho navěky. (Aleluja.)

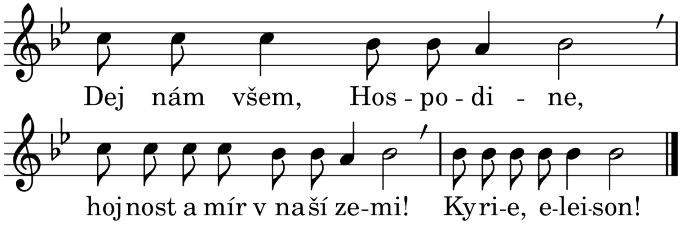
K Pane, vyslyš mou modlitbu.
L A mé volání přijď k tobě.

K Modleme se. Bože, tvé milosrdenství je nezměrné

a tvá dobrotivost jako nevyčerpatelný poklad; vzdáváme díky tvé velebnosti za udělené dary a prosíme, abys nás neopouštěl a připravil k budoucím odměnám. Skrze Krista, našeho Pána.
L Amen.

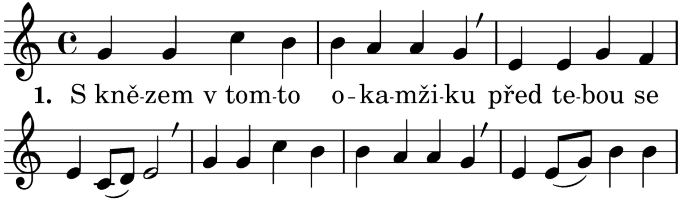
981 – Hospodine, pomiluj nás

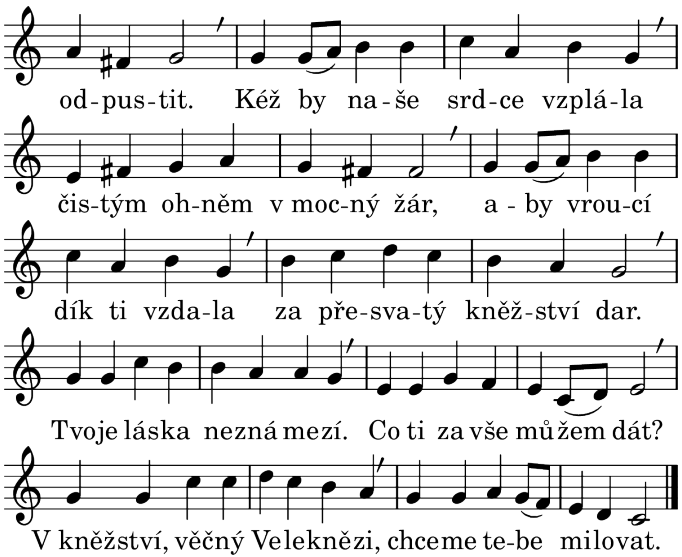




Hospodine, pomiluj nás, / Jezu Kriste, ulituj nás! / Spasiteli všeho světa, / spasiž nás i uslyšiž, / Hospodine, hlasy naše! / Dej nám všem, Hospodine, / hojnost a mír v naší zemi! / Kyrie, eleison!

981 – S knězem v tomto okamžiku





Vstup

1. S knězem v tomto okamžiku, / před tebou se koří lid. / Bože velký, Slitovníku, / rač nám viny odpustit. / Kéž by naše srdce vzplála / čistým ohněm v mocný žár, / aby vroucí dík ti vzdala / za přesvatý kněžství dar. / Tvoje láska nezná mezí. / Co ti za vše můžem

dát? / V kněžství, věčný Velekněze, / chceme tebe milovat.

2. Sláva Bohu na výsosti! / s anděly se modlí kněz. / Kéž i píseň jeho ctností / stoupá s nimi do nebes! / Jako kdysi oné chvíle / změnila se půlnoc v jas, / tak ať kněžství sněhobílé / k Otci světel vede nás! / Tvoje láska nezná mezí. / Co ti za vše můžem dát? / V kněžství, věčný Velekněze, / chceme tebe milovat.

Před evangeliem

3. Slovem Božím zachvívá se / požehnaný kněžský ret. / Ach, kdy ke své vlastní spáse / naslouchat mu bude svět? / Kněžská srdce učiň silná, / v Duchu Svatém dej jim růst, / věčná Pravdo neomylná, / promlouvej k nám z jejich úst! / Tvoje láska nezná mezí. / Co ti za vše můžem dát? / V kněžství, věčný Velekněze, / chceme tebe milovat.

Obětní průvod

4. Klenby nebes zajásaly, / k nim se druží země klín: / Od všech tvorů hoden chvály / třikrát svatý

Hospodin! / Větší čest však z kněžských retů / bude tobě podána, / vstříc ti pějem, Králi světů, / s knězem vroucí Hosana! / Tvoje láska nezná mezí. / Co ti za vše můžem dát? / V kněžství, věčný Velekněze, / chceme tebe milovat.

5. Chleba dar a kalich vína / pozvedá kněz před tvou tvář. / Naše dlaň se k tobě spíná, / srdce kladouc na oltář. / Rač je přijmout s blahou lící! / Chceme kněžství prospěti: / Dej, by kněží, obětníci, / sami byli obětí! / Tvoje láska nezná mezí. / Co ti za vše můžem dát? / V kněžství, věčný Velekněze, / chceme tebe milovat.

Přijímání

6. Hostina je připravena, / kdo jsi čist, jsi na ni zván! / Nekonečná její cena, / pokrmem je Bůh a Pán! / Kéž tvá duše při tom cítí / velkou Boží dobrotu: / je to kněz, jenž tebe sytí / svatým chlebem k životu! / Tvoje láska nezná mezí. / Co ti za vše můžem dát? / V kněžství, věčný Velekněze, / chceme tebe milovat.

7. Vina lidstvu v srdci hlodá. / Ach, dej nalézt pravý

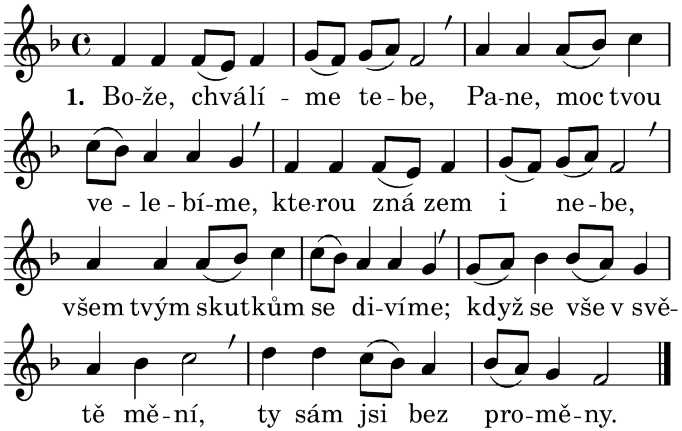
lék! / Ve své krvi nám jej podá / čistý Boží Beránek. / Aby důkaz lásky zmnožil, / otevřít dal kopím bok, / v kněžské ruce navždy vložil / milostí svých veletok. / Tvoje láska nezná mezí. / Co ti za vše můžem dát? / V kněžství, věčný Velekněze, / chceme tebe milovat.

8. Kněžská dlaň se zvedá znovu, / naznačujíc svatý kříž. / Zda v ní ruku Ježíšovu, / moje duše, vždycky zříš? / Pane, v toto požehnání / lásku svého Srdce vlej, / všem svým kněžím božskou dlaní, / Spasiteli, požehnej! / Tvoje láska nezná mezí. / Co ti za vše můžem dát? / V kněžství, věčný Velekněze, / chceme tebe milovat.

Závěr

9. Naposled zní prosba vřelá, / nehleď, že jsme viníci. / Hleď na stáda osiřelá, / opuštěnou vinici. / Důvěru v tvé Srdce máme, / rozjasni své církve tvář: / Dej, nám kněze! K tobě lkáme, / kněžím pak dej svatozář! / Tvoje láska nezná mezí. / Co ti za vše můžem dát? / V kněžství, věčný Velekněze, / chceme tebe milovat.

982 – Bože, chválíme tebe



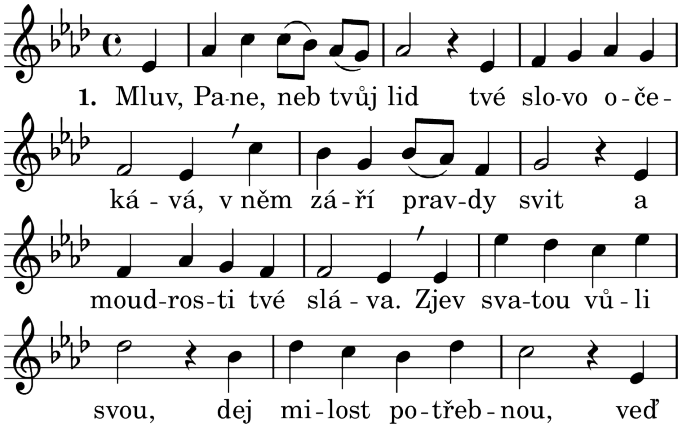
1. Bože, chválíme tebe, / Pane, moc tvou velebíme, / kterou zná zem i nebe, / všem tvým skutkům se divíme; / když se vše v světě mění, / ty sám jsi bez proměny.

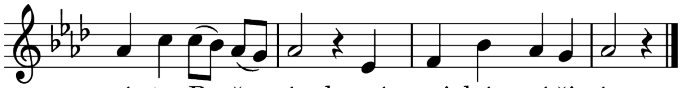
2. Vše, co jen chválit může, / cherubové, serafové, / chválí tě, velký Bože, / nebe, země zástupové, / ode všech jsi nazýván: / Svatý, Svatý, Svatý Pán.

3. Svatý Pán Bůh Sabaoth, / Svatý, jenž řídí národy, / jenž pomáhá z běd a psot. / Nebe, zem, povětří, vody / plné jsou cti, chvály tvé, / neb vše tvoje dílo je.

4. Pane, smiluj, smiluj se, / buď s námi tvé požehnání; / oč prosíme, staniž se / podle našeho doufání. / Kdo v tě doufá samého, / neopustíš žádného.

983 – Mluv, Pane



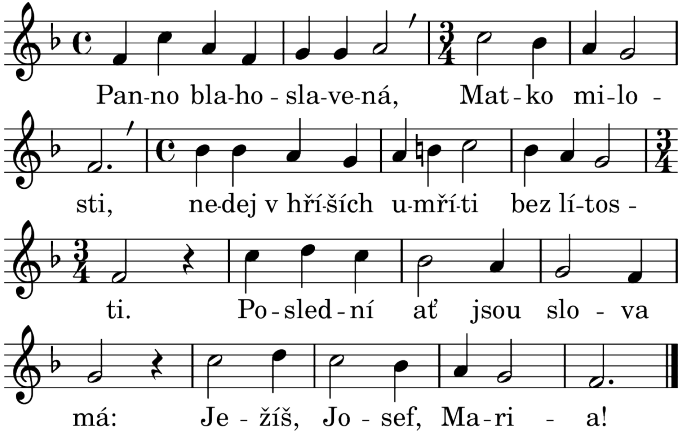


1. Mluv, Pane, neb tvůj lid / tvé slovo očekává, / v něm září pravdy svit / a moudrosti tvé sláva. / Zjev svatou vůli svou, / dej milost potřebnou, / veď nás ty, Bože, sám / k svým rajským výšinám.

2. Ty jasným světlem pláš / tmou obklíčené duši, / ty poznati jí dáš, / co ke krásе jí sluší. / Z nás sejmi slepotu / a zaplaš temnotu, / ať pravdu poznáme / a dle ní jednáme!

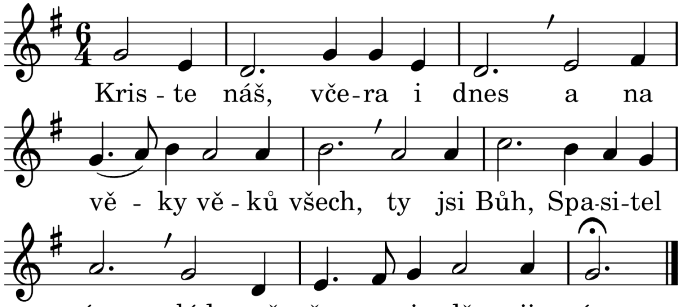
3. Co dobré je, co zlé, / nás uč svým slovem znáti / a pomoz duši mdlé / se hříchů varovati. / Dej poznati, co lest, / co blud, co pravda jest, / ať nezabloudíme / a tebe spatříme.

984 – Panno blahoslavená, Matko milosti

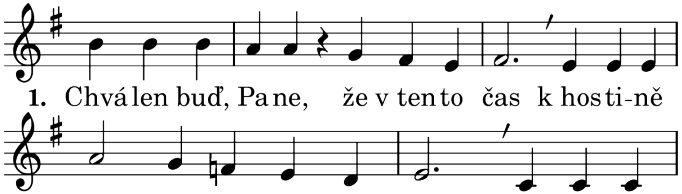


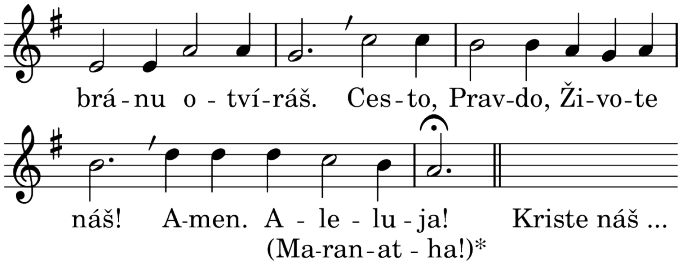
Panno blahoslavená, / Matko milosti, / nedej v hříších umříti bez lítosti. / Poslední ať jsou slova má: / Ježíš, Josef, Maria!

985 – Kriste náš



Kriste náš, včera i dnes / a na věky věků všech, / ty jsi Bůh, Spasitel sám, / vládneš času i dějinám.





1. Chválen buď, Pane, že v tento čas / k hostině lásky pozval jsi nás. / Milostí bránu otvíráš, / Cesto, Pravdo, Živote náš! / Amen. Aleluja! (Maranatha!)*

Kriste náš, včera i dnes / a na věky věků všech, / ty jsi Bůh, Spasitel sám, / vládneš času i dějinám.

2. Chválen buď, Pane, jsi Boží Syn, / odpouštíš hříchy, zbavuješ vin, / zjevuješ nám svou vlídnou tvář, / Cesto, Pravdo, Živote náš! / Amen. Aleluja! (Maranatha!)*

Kriste náš, včera i dnes / a na věky věků všech, / ty jsi Bůh, Spasitel sám, / vládneš času i dějinám.

3. Chválen buď, Pane, chudým ses stal, / ve všem krom hříchu podobný nám, / na dřevě kříže trůn svůj

máš, / Cesto, Pravdo, Životе náš! / Amen. Aleluja! (Maranatha!)*

Kriste náš, včera i dnes / a na věky věků všech, / ty jsi Bůh, Spasitel sám, / vládneš času i dějinám.

4. Chválen buď, Pane darovaný, / zrozený z lůna čisté Panny, / v betlémském chlévě spočíváš, / Cesto, Pravdo, Životе náš! / Amen. Aleluja! (Maranatha!)*

Kriste náš, včera i dnes / a na věky věků všech, / ty jsi Bůh, Spasitel sám, / vládneš času i dějinám.

5. Chválen buď, Pane všemohoucí, / úhelný kámen ve stavbě jsi, / náš lidský úděl dobře znáš, / Cesto, Pravdo, Životе náš! / Amen. Aleluja! (Maranatha!)*

Kriste náš, včera i dnes / a na věky věků všech, / ty jsi Bůh, Spasitel sám, / vládneš času i dějinám.

6. Chválen buď, Pane, Pastýři náš, / ty, který jménem své ovce znáš, / za jejich spásu život dáš, / Cesto, Pravdo, Životе náš! / Amen. Aleluja! (Maranatha!)*

Kriste náš, včera i dnes / a na věky věků všech, / ty jsi

Bůh, Spasitel sám, / vládneš času i dějinám.

7. Chválen buď, Pane, nauč nás nést / do temnot hříchu radostnou zvěst, / proměň je v jas a slávy zář, / Cesto, Pravdo, Živote náš! / Amen. Aleluja! (Maranatha!)*

Kriste náš, včera i dnes / a na věky věků všech, / ty jsi Bůh, Spasitel sám, / vládneš času i dějinám.

8. Chválen buď, Pane, víno a chléb / proměňuješ v své Tělo a Krev / a hladovým je podáváš, / Cesto, Pravdo, Živote náš! / Amen. Aleluja! (Maranatha!)*

Kriste náš, včera i dnes / a na věky věků všech, / ty jsi Bůh, Spasitel sám, / vládneš času i dějinám.

9. Chválen buď, Pane, bez ustání, / uděluj nám své požehnání, / čeho nám třeba, nejlíp znáš, / Cesto, Pravdo, Živote náš! / Amen. Aleluja! (Maranatha!)*

Kriste náš, včera i dnes / a na věky věků všech, / ty jsi Bůh, Spasitel sám, / vládneš času i dějinám.

10. Chválen buď, Pane, naděje práh, / nabízíš sílu,

zaháníš strach, / svěřujem ti svůj příští čas, / Cesto, Pravdo, Životе náš! / Amen. Aleluja! (Maranatha!)*

Kriste náš, včera i dnes / a na věky věků všech, / ty jsi Bůh, Spasitel sám, / vládneš času i dějinám.

11. Chválen buď, Pane, od lidí všech, / již s námi jdeš dva tisíce let. / Kéž s námi stále zůstáváš, / Cesto, Pravdo, Životе náš! / Amen. Aleluja! (Maranatha!)*

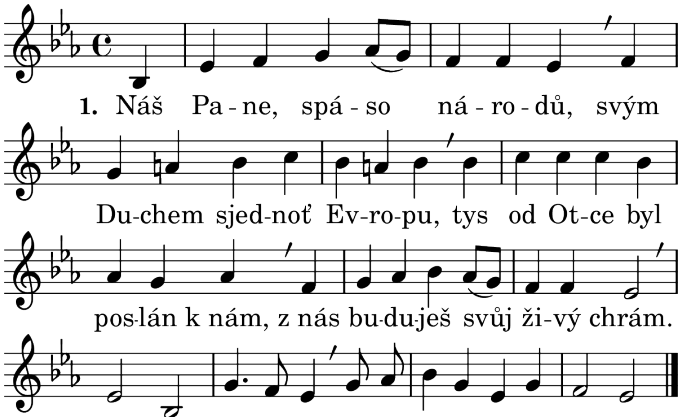
Kriste náš, včera i dnes / a na věky věků všech, / ty jsi Bůh, Spasitel sám, / vládneš času i dějinám.

12. Chválen buď, Pane, jeden jsi Bůh, / Otec i Syn i přesvatý Duch, / dík, že se k nám v své lásce znáš, / Cesto, Pravdo, Životе náš! / Amen. Aleluja! (Maranatha!)*

Kriste náš, včera i dnes / a na věky věků všech, / ty jsi Bůh, Spasitel sám, / vládneš času i dějinám.

* v době adventní a postní (místo Aleluja)

986 – Náš Pane, spáso národů



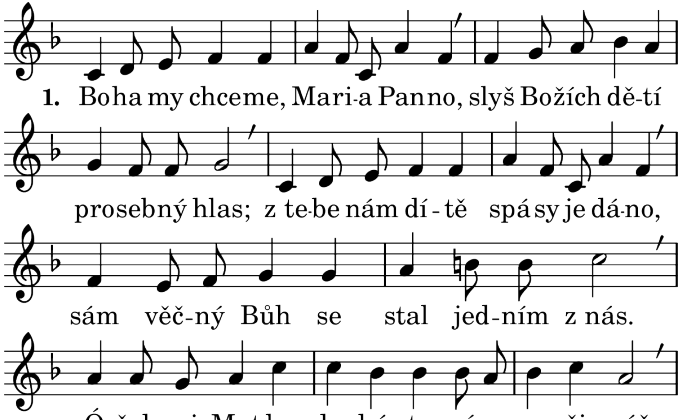
1. Náš Pane, spáso národů / svým Duchem sjednoť Evropu, / tys od Otce byl poslán k nám, / z nás buduješ svůj živý chrám. / S láskou, s důvěrou / svěřujeme se ti, Kriste.

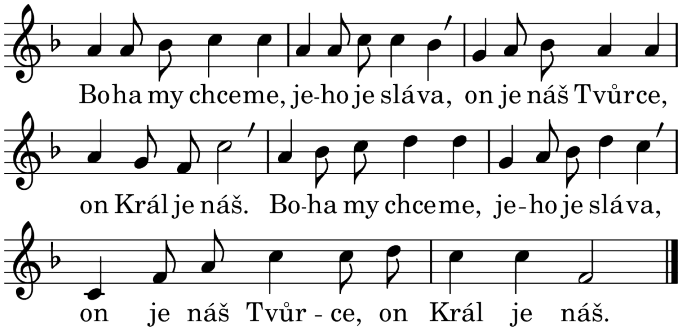
2. Tvé slovo je zvěst pokoje, / v něm Duch nás v jedno spojuje, / jsi s námi, v chlebě, víně skryt, / sytíš a provázíš svůj lid. / S láskou, s důvěrou / svěřujeme

se ti, Kriste.

3. Kristova Matko Maria, / jak mocná je tvá přímluva! / Dnes jako kdysi radíš nám: / „Učiňte vše, co řekne vám.“ / S láskou, s důvěrou / svěřujeme se ti, Kriste.

987 – Boha my chceme





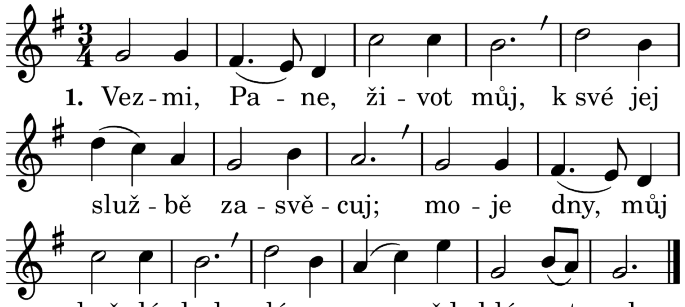
1. Boha my chceme, Maria Panno, / slyš Božích dětí prosebný hlas; / z tebe nám dítě spásy je dáno, / sám věčný Bůh se stal jedním z nás. / Ó žehnej, Matko drahá, ty víru naši znáš, [: Boha my chceme, jeho je sláva, / on je náš Tvůrce, on Král je náš. :]

2. Boha my chceme, z nadšené hrudi / voláme, Pane, v svatyni tvé; / kéž tvoje láska v nás lásku vzbudí, / k odvaze vzkřísí křesťany mdlé. / Ó žehnej, Matko drahá, ty víru naši znáš, [: Boha my chceme, jeho je sláva, / on je náš Tvůrce, on Král je náš. :]

3. Boha my chceme ctít v jeho díle, / ve všem, co

štědře rozdává nám, / úmysly jeho srdce s ním sdílet, / z kamenů živých postavit chrám. / Ó žehnej, Matko drahá, ty víru naši znáš, [: Boha my chceme, jeho je sláva, / on je náš Tvůrce, on Král je náš. :]

988 – Vezmi, Pane, život můj



1. Vezmi, Pane, život můj, / k své jej službě zasvěcuj; / moje dny, můj každý dech / slávu svou vždy hlásat nech.

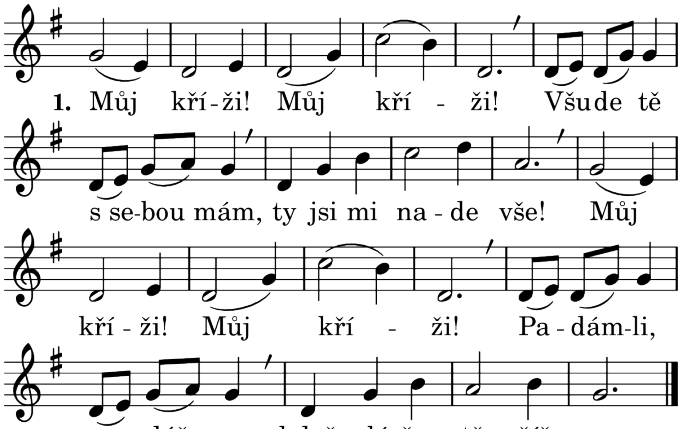
2. Vezmi ruce, uč mne sám, / co a jak kdy konat mám; /

vezmi také nohy mé, / ať jsou hbité v službě tvé!

3. Vezmi hlas, ať velebí / tebe, Boha na nebi; / vezmi rty, bych hlásal všem, / u tebe jak šťasten jsem!

4. Vezmi lásky mé si květ, / vezmi, co je tvého, zpět; / vezmi tělo, duši sám, / kéž ti všechno cele dám.

989 – Můj kříži



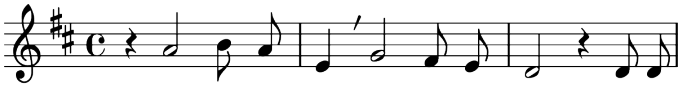
1. [: Můj kříži! :] Všude tě s sebou mám, / ty jsi mi nade vše! [: Můj kříži! :] Padám-li, zvedáš mne, / když pláču, těšíš mne.

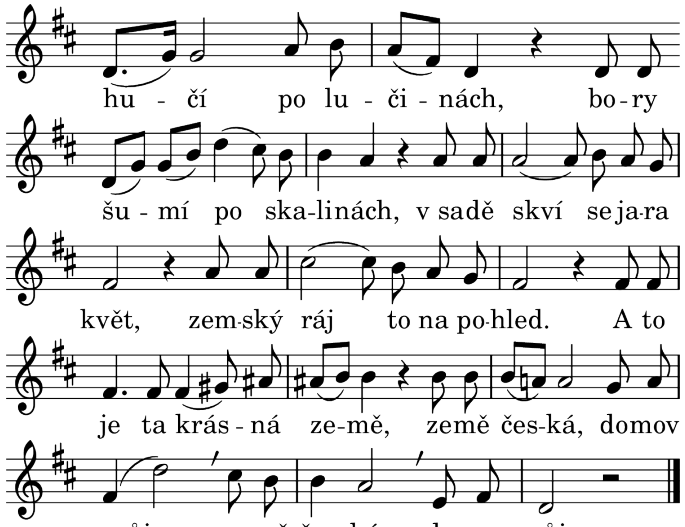
2. [: Můj kříži! :] Trpím-li, hojíš mne, / volám-li, odpovíš. [: Můj kříži! :] Jak slunce zářivé / svítíš a hřeješ mne.

3. [: Můj kříži! :] Živoucí pokrme, / kráso, jež okouzlí! [: Můj kříži! :] Potěš mne v samotě, / buď útočiště mé.

4. [: Můj kříži! :] V práci mne podpírej, / svou ochranu mi dej. [: Můj kříži! :] Ve chvíli poslední / mě k Pánu pozvedni.

991 – Kde domov můj





Kde domov můj, kde domov můj? / Voda hučí po lučinách, / bory šumí po skalinách, / v sadě skví se jara květ, / zemský ráj to na pohled. / A to je ta krásná země, [: země česká, domov můj. :]

2. Kde domov můj, kde domov můj? / V kraji znáš-li Bohu milém / duše útlé v těle čilém, / mysl jasnou,

vznik a zdar, / a tu sílu vzdoru zmar! / To je Čechů slavné plémě, [: mezi Čechy domov můj! :]